

نادىر ماقالىلەر توپلىمى

(12)

ئېلكتىب ئىشلىگۈچى: تۇران 2015-يىلى 2-ئاي

مەنبە: شىنجاڭ يازغۇچىلار مۇنبىرى، باغداش مۇنبىرى، مىسرانىم مۇنبىرى
قاتارلىقلار

مۇندەرىجە

1. ئىسلام ئالىمىدىكى تىراگىدىيەلەر ۋە ئۇنىڭ تارىخىي سەۋەبلىرى.....
- ئابدۇۋەلى تۇرسۇن ئەر تۇرا 3
2. سىياسىي شاھمات ئويۇنلىرى.....28
3. 1931-يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبچىسى جاڭ
گوخۇنىڭ تەقدىرى ھەققىدە تەكشۈرۈش.....خوجا سالى ئابلىمىت ئابدۇللا49
4. قۇتلۇق شەۋقىگە قىلىنغان تۆھمەت تەتقىقاتى.....ئۆمەر جان نۇرى72
5. شەرقشۇناسلىقنىڭ ئىسلامغا بولغان قارىشى.....تالىپ ئۆزدەش81
6. خوجىلار جەمەتى ۋە خوجىلار دەۋرى ھەققىدە مۇلاھىزە.....ئابلەت نۇردۇن90
7. ياپونىيە ئالىمى ساگوچى تورۇ ۋە ئۇنىڭ شىنجاڭغا دائىر تەتقىقات نەتىجىلىرى
.....ئىمىن تاجى تۈرگۈن104
8. لى بەينىڭ يۇرتى — سۈيئاب ھەققىدە.....ئابلەت نۇردۇن (ت)116
9. ھىندىستان بۇددا دىنى مەدەنىيىتى ۋە ئۇيغۇر داستانچىلىقى.....
- ئابلەت ياسىن بابا132
10. ئەنگلىيەدە ساقلىنىۋاتقان كۈسەن پۈتۈكلىرى...تەلئەت ئوبۇلقاسىم تۈمەن141
11. «ئىلاھىي تايغان» - موڭغۇل مىللىتىنىڭ بۆرە توتېمى.....جىياڭ رۇڭ154
12. ئۇيغۇرلاردا ھۆكۈمدارلارغا كىتاب تەقدىم قىلىش ئادىتى.....
.....ئىمىن تاجى تۈرگۈن184

ئىسلام ئالىمىدىكى تىراگىدىيەلەر ۋە ئۇنىڭ

تارىخى سەۋەبلىرى

ئابدۇۋەلى تۇرسۇن ئەر تۇرا

پۈتۈن ئىسلامىيەت دۇنياسىنىڭ ئىلگىرىكى كۆپ قاتلاملىق مەدەنىيەت، سىياسىي، ھاكىمىيەت، پەلسەپە، تەبىئىي پەن...لەردىكى ئالەمشۇمۇل ئۇتۇقلىرىنىڭ روياپقا چىقىشى ۋە كېيىنكى چۈشكۈنلۈك سىگناللىنىڭ ياڭرىشى، مەھكۇملۇق، تۈزۈلۈش ۋە سىر بولۇشى، ئوتتۇرا شەرق جۈملىدىن ئەرەپلەرنىڭ سەلتەنەت سۈرۈشى ياكى ئارقىغا چېكىنىش تارىخى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق ئىدى. پاسىق، ھەددىدىن ئاشقان قىلمىشلارنىڭ شېرىكلىرى ئىدى. ئۇلاردا ئومۇمىي يۈزلۈك قەبىلىۋازلىق، يۇرتۋازلىق، پاهىشۋازلىق...تەك ئەقىل، ئەخلاق مىزانلىرىغا مۇخالپ كېلىدىغان ئىشلار يۇقىرى بالداققا كۆتۈرۈلگەن، بولۇپمۇ ئاياللارنىڭ ھايۋان ئورنىدا قۇل قىلىپ سېتىلىشى، پەس ئىت - ئىشەكنىڭ ئورنىغا چۈشۈپ قېلىشى ئەڭ ئېغىر بولغان ئىدى. ئۇلار ئۆز قىزلىرىنىڭ بولغانلىقىدىن نومۇس قىلاتتى، ئۇلارنى خالىغانچە دەپسەندە قىلاتتى. ھەتتا ئاياللارنىڭ ئەتكەن تاماقلارنى ھارام سانىتتى: ئۇلار ئاياللار ھەيزدار بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ قولىدىن بىر نەرسە يېيىش ھارام دەپ قارىشاتتى. قىزلىرىنى بولسا خۇپىيانە ھالدا «تىرىك كۆمۈشەتتى» شۇ سەۋەبلىك پۈتۈن ئىسلام ئالىمىدە بولۇپمۇ ئەرەب ئېلىدە ئادەملەرنى قۇل قىلىپ سېتىش ھادىسىلىرى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى سەۋەپسىز نىزا - جاڭجاللار يۇقىرى پەللىگە چىققاچقا، بىر قەبىلە يەنە بىر قەبىلىنىڭ تۇتقۇن قىلىنغان ئەسىرلىرىنى قوشنا ئەللەرگە قۇل قىلىپ سېتىش، ئېغىر ئەمگەكلەرگە سېلىش ياكى خارلاپ ۋەھشىلىك بىلەن ئۆلتۈرۈۋېتەتتى. ئۇلار ئەرەب يېرىم ئارىلىدىن بۆلەك، سىرتقى ئەللەر بىلەن ئانچە بېرىش - كېلىش قىلىپ كەتمەيتتى. دۇنيانىڭ كۆلىمى ئۇلار ئۈچۈن غەربتە قىزىل دېڭىز، شەرقتە دەجلە، ئېفىرات دەرياسىنىڭ شەرىقىغا بولۇپ، ئۆزلىرىدىن باشقا ھەرقانداق مىللەتلەرنىڭ مەۋجۇتلىقى ئۇلار ئۈچۈن بەرى ئىدى. ئۇلار سەھرايى كەبىر قۇملۇقلىرىدەك ئادەمنى قىينايدىغان قۇرغاق تەپەككۈرلىرى سەۋەپلىك تالاي ئەسىر ماكبىدونلارنىڭ، بابىلونلۇقلارنىڭ، پارىسلارنىڭ... مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ قالغان

ئىدى ...

ئىسلام دىنىنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۇلار ئۈچۈن ھەقىقەتەن كۈتۈلمىگەن كۆپ تەرەپلىملىك ئويغىنىشلارنى ئېلىپ كەلدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سىياسىي، ھەربىي ۋە ھاكىمىيەت... ستراتېگىيىسى، ھەدىس ئىلمى ۋە «قۇرئانى كەرىم» نىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ھاياتلىقتىكى دەستۇرى قىلىنىشى، ئەرەپلەرنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ساپاسىنى مىسلىسىز ئىلگىرى سۈردى. ئۆز قەبىلىرىدىن باشقا ھېچقانداق ئەللەر بىلەن بېرىش - كېلىش قىلىپ كۆرمىگەن ئەرەبلەر، «سودا قىلىش» يولغا قويۇلغاندىن كېيىن، سودا كارۋانلىرىنىڭ ياردىمىدە پۈتۈن ئاسىيا، ياۋروپا ۋە ئافرىقا خەلقلىرى بىلەن بىۋاسىتە ئۇچۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ئېگە بولدى. كېمىلىرى بىلەن يىراق ئوكيانلارغا سەپەر قىلىشتى ... شۇ ئاساستا دۇنيانىڭ ئۆزلىرى ئويلىغىنىنىڭ ئەكسىچە تولىمۇ كەڭرى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشتى ... سېرىقتى ئەللەر مەدەنىيەت تەپەككۈر ئېڭى، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇنچان ئىدراكىنى غەدىقلاپ ئويغاتتى. ئەرەب سەھراىرىدا ئاندا - ساندا ئۆسۈپ قالىدىغان خوما دەرەخلىرىدىن بۆلەك ھېچ نىمىسى بولمىغان بۇ ئىنسانلار، شەرق ۋە غەربتىكى ئەللەرنىڭ تېببىي يەرلىك يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى، قول ھۈنەرۋەنچىلىك بۇيۇملىرىنى يۇرتلىرىغا ئېلىپ كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ نەرسىلىرىنى ياقا يۇرتلارغا ئېلىپ باردى. بۇ جەرياندا شەرق ۋە غەرب مەدەنىيەت ۋە ماددىي ئەسلىھەلىرىدە، ئەنئەنىۋى خاسلاشقان، قۇتۇپلاشقان تەپەككۈرلىرىنىڭ سوقۇلۇشى يۈز بەردى. ئەرەب سودا كارۋانلىرىنىڭ كۆلدۈرما سادالىرى توختاۋسىز ھالدا شەرق ۋە غەرب ئارىلىقىدا جاراڭلاپ تۇردى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەرەپلەرنىڭ ئىسلام دىنىنى كېڭەيتىش يولىدىكى ئۇرۇشلىرى، ئۇلارغا بۇ تەرەپلەردىن نۇرغۇنلىغان كۈتۈلمىگەن مەنپەئەتلەرنى ئېلىپ كەلدى. ئوتتۇرا ئاسىيا، ھىندىستان ئەللىرىنىڭ روھىي ۋە ماددىي بايلىقلىرى ئۇلارغا كۆپ ياقىلىق ئويىپكىتىپ ۋە سويىپكىتىپ ئۇتۇقلارنى ئاتا قىلدى. ئۇلار بۇنىڭ تۈرتكىسىدە سوت ئۇيغۇندىكى ياۋرۇپادا، شىمالىي ئافرىقىدا يېڭىچە بىر مەدەنىيەت يولى بەرپا قىلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا مەرىپىتى، پەلسەپىسى، تەبئىي پېنى ... ئاساسىدىكى مەنىۋىيەت قۇۋۋەتلىرى بىلەن، قاقشال تېرەكتەك جانسىز ھالەتكە كېلىپ قالغان غەرب دۇنياسىنىڭ روھىيىتىگە جان ئاتا قىلغان ئىدى.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن كېيىنكى بىرنەچچە ئەسىردىن باشلاپ، بولۇپمۇ ئوتتۇرا ئەسىردىن كېيىن ئەرەب دۇنياسىدا جاھالەت قۇبۇنلىرى كۆتۈرۈلۈپ، مەزھەپچىلىك،

يۇرتتازلىق كۈچەيدى (بۇ ھال ھازىرغىچە بىر ئىللەت سۈپىتىدە داۋام ئېتىپ كەلمەكتە ...) . ئەرەب سۇلتانلىرى يېڭىدىن ئىستىلا قىلغان زېمىنلاردىكى باشقا مۇسۇلمانلارغىمۇ ، ئەرەب بولمىغان مىللەتلەرگىمۇ قاتتىق قوللۇق قىلىشقا ، ئۇلارنى يەكلەشكە ، ئۇلاردىن ئالىدىغان باج سېلىقنىڭ مىقتارىنى ھەسسىلەپ ئاشۇرۇشقا باشلىدى . بۇ خەلقلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھەدىسلىرىنىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ دەستۇر « قۇرئان كەرىم » نىڭ ئەھكاملىرىغا ئانچە ئېتىبار قىلماس بولۇپ كەتتى . مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت كۈنساين ئۆتكۈزۈلۈشى مۇسۇلمانلارنى ، باغداتنى مەركەز قىلغان ئابباسىلار سۇلالىسى ، ئىسپانىيە ئەرەب سۇلتانلىقلىرى ئۆز ئارا ئۈزۈڭگە سوقۇشتۇرۇپ ، بىرلىكنىڭ ئورنىغا ئىچكى نىزانى كۆتۈرۈپ چىقتى . ئوردا ھەرەملىرى نارەسىدە قىزلارنىڭ - سىرتتىن ئېلىپ كېلىنگەن توقالارنىڭ نالە - پەريادلىرى بىلەن زىل - زىلىگە كەلدى ... شۇڭلاشقا ئۇلار تېزلا زەئىپلىشىپ كەتتى .

ئەرەپلەرنىڭ ، جۈملىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئومۇمىي يۈزلۈك ئىجتىمائىي ئېڭىدىكى بۇنىڭدەك ئارقىغا چېكىنىپ كېتىشىنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ خىل . ئۇنىڭ يېتەرسىز ئامىللىرىنى ھەر تەرەپتىن ئىزدەشكە توغرا كەلسىمۇ ، يەنىلا ئۇنى تۆۋەندىكىدەك بىر نەچچە يادرولۇق نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ :

مۇسۇلمانلارنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىن كېيىنكى تىراگىدىيەسىنىڭ تارىخىي سەۋەپلىرىنىڭ بىرى : ئۇلاردىكى دولەت باشقۇرۇش ، ھاكىمىيەت ... چۈشەنچىسىنىڭ يېتەرسىز بولۇشىدۇر . ئىسلام ئالىمىدە ئىلگىرى سۇلتان سەنجەر ، نىزامۇل مۈلۈك ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ ... ۋە كېيىنكى دەۋىرلەردە بابۇر ، ئەكپەر ... دەك يىتىك سىياسىيون ۋە دولەت ئەربابلىرى يېتىشىپ چىققان بولسىمۇ ، بىراق مۇسۇلمانلار جامەسى بۇ ئۇلۇغلارنىڭ سىياسەت ، سەلتەنەت ، ئەلنى دېموكراتىك ئۇسۇلدا ئىدارە قىلىش ... ھەققىدىكى تەدبىرلىرىنى ۋاقىتنىڭ ئۆتىشىگە ئەگىشىپ تېزلا ئۇنتۇپ كېتىشتى .

موڭغۇل ئىستىلاسىدىن كېيىن ، ئەرەبلەرنى يەنىلا تۈرۈكلەر - سالجۇقلار ئىستىلا قىلدى . تۈرۈكلەر ئەرەبلەرگە قاتتىق قوللۇق قىلىشتىن كۆرە ، ئۆزلىرىنىڭ تارىخىي زىددىيىتى بار ياۋرپالىقلارنى كۆپىرەك « تالان - تاراج » قىلدى . چۈنكى ئەرەبلەر قانداقلا بولمىسۇن سالجۇقلار ئېتىقاد جەھەتتىن يېقىن ئىدى . تۈرۈكلەر ياۋرۇپادا باشقا مىللەتلەرگە ئەمەس ، بەلكى ئۆز ئېتىقادلىرىدىن ئاينىپ سىلاۋيانلىشىپ كەتكەن بۇلغارلار - غا ۋە جەنۇبىي سىلاۋيانلارغا ، روسلارغا قۇراللىق مۇداخىلە يۈرگۈزدى . شۇنداقتىمۇ ئەرەبلەر تۈرۈكلەرنى ئۆزلىرىگە مەڭگۈلۈك دۈشمەن دەپ قارىغان ئىدى . ئۇلار بۇ « يات مىللەت »

لەردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، سىرتقى كۈچلەردىن ئىنگىلىزلارغا تايىنىشى كېرەكلىكىنى ھېس قىلىشقان ئىدى. چۈنكى ئىنگىلىز سىياسىيونلىرى ئەرەبلەرگە بىر تاغار قۇرۇق ۋەدىلەرنى بېرىپ، «دۈشمەن»لەرنى ئەرەب زېمىنىدىن قوغلاپ چىقىرىپ، ئۇلارغا «مۇستەقىللىق بېرىدۇ»غانلىقىنى ۋەدە قىلىشتى ... ئەرەبلەر ئىنگىلىزلارنىڭ سىياسىي ئويۇنلىرىغا ئالدىنىپ، تۈرۈكلەرنى شەپقەتسىزلىك بىلەن قىردى، ھەتتا بىگۇنا ئاياللار، بالىلارمۇ بۇ قىر - چاپتىن مۇستەسنا بولالمىدى .. شۇنداق قىلىپ ئىنگىلىزلار ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ خەتەرلىك مۇسۇلمان رەقىبلىرىدىن بىرى بولغان سالجۇقىيلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئەربىلەرنىڭ قولى بىلەن ئاغدۇرۇپ تاشلىدى ... 1922- يىللاردىن باشلاپ بۇ شورلۇق زېمىندىكى پاجىئەلەر، ئەرەپلەرنىڭ ئالدىغا ھەر بىر قەدەمدە يېڭى بىر تەجرىبىنى بېرىۋاتقان بولسىمۇ، ئەرەب سىياسىيونلىرى ۋەزىيەتنى ئۆزلىرىگە پايدىلىق تەرەپكە بۇراشنى بىلەلمىدى. ئەكسىچە يات مىللەتلەرنىڭ قولى بىلەن تۈرۈك سۇلتانلىقىغا قاخشاتقۇچ زەربە بەردۇق، «غەربلىكلەر بىزگە قىيامەت ئەمەس، ئامەت ئېلىپ كېلىدۇ...» دەپ قاراشتى. ئەرەب ئىنگىلىز بىرلەشمە ئارمىيىلىرى سالجۇقىيلارغا قارشى ئۇرۇشتا، تۈرۈكلەرنىڭ «ئائىلىسى 40مىليوندىن بىراقلا 10مىليونغا چۈشۈپ قالغان، ئۇلارغا پەقەت ئاناتولىيەلا قېلىپ قالغان بولۇپ، ئىنگىلىزلار غەلبە قىلىش ئالدىدا تۇرغان پەيت ئىدى». مانا مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە، تۈرۈكلەرنى تامامەن يوقۇتۇپ، ئۇلارنىڭ نەسلىنى مۇتلەق يەر يۈزىدىن «قۇرۇتۇپ تاشلاش» مۇمكىنلىكىنى كۆڭلىگە پۈككەن ئەرەب ھۆكۈمدارلىرى، ھە دەپ ئىنگىلىزلار تەرپتە تۇرۇپ ئۇرۇش قىلدى ... سالجۇق تۈرۈكلىرىنىڭ ئوتتۇرا شەرق، ياۋروپادىكى ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇپ تاشلىنىشى بىلەن، ئىنگىلىزلار ئەرەبلەرگە بەرگەن ۋەدىلىرىدىن تامامەن يېنىۋالدى. چۈنكى ئۇلار بۇ رايىش خەلقنىڭ ئويۇشۇپلىپ ئۆزلىرىگە قارشى چىقىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۇلارنى ئاجىزلىتىش قارارىغا كەلگەن ئىدى. ئاقىۋەت بۇ ئۇرۇشتا ئەڭ چوڭ زىيان تارتقنى يەنىلا ئەرەبلەر بولۇپ، ئۇلار ئۆزلىرىگە تامامەن قارشى مەۋقەدىكى «دىنىي، تىلىمۇ ئوخشىمايدىغان مۇستەملىكە ئەل تەرىپىدىن بېسىۋېلىندى». ئۇلارنىڭ ئەسلىدىكى بىر پۈتۈن زېمىنى سانسىز ياماق چۈشكەن ئەسكى چاپاندەك، كىشىنىڭ ئىچىنى سېرلدۈرگىدەك دەرىجىدە پارچە - پارچە قىلىپ تاشلاندى. ھەتتا 1946- يىلى ئەشۇ خەلق سۇلتانلىرى چوڭ بىلىپ چوقۇنغان غەربلىكلەر، ئۇلارنىڭ زېمىنىغا قوراللىق بېسىپ كىرىپ، سەرگەردان يەھۇدىلار ئۈچۈن ھازىرقى ئالقانچە كەلگۈدەك ئىسرائىلىيە دولتىنى قۇرۇپ بەردى ... «شۇڭا كۆپچىلىك ئەرەبلەر قاتتىق پۇشايمان ئىلىكىدە قالدى.» مانا بۇ ئەرەپلەرنىڭ، جۈملىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ ھاكىمىيەت، سىياسەت ... چۈشەنچىسىنىڭ

يېتەرسىز ئىكەنلىكىنىڭ يەنە بىر تەرىپى .

بۇنىڭدىن باشقا «1922- يىلى 1- ئايدا تۈركىيەگە كەلگەن سوۋېت گېنېرالى فىرونزىنىڭ تەكلىپى بىلەن تۈركىيەنىڭ مەڭگۈ كاۋكازىيە ۋە ئوتتۇرا ئاسىياغا ھۇجۇم قىلماسلىققا (ياردەم بەرمەسلىككە) كۆنۈشى شەرتى ئاساسىدا ، تۈركىيە سوۋېت ئىتتىپاقىدىن يەنە نۇرغۇن پۇل ۋە قۇرالغا ئېرىشىدىغان بولدى» { «تۈركىيە ھازىرقى زامان تارىخى» ، 33- بەت ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ، ئاپتورى : ياڭ تاۋجۇن ، تەرجىمە قىلغۇچىلار : ھاجى قۇتلۇق قادىرى ، ئەخمەتجان ئىسمايىل . } دېمەك ، بۇنىڭدىن بىز ھالقىلىق پەيتتە ، تۈركىيە ھۆكۈمدارلىرىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۆز قېرىنداشلىرىنى قۇربان قىلىش بەدىلىگە ، ئۆز ھاكىمىيىتىنى مۇستەملىگەنلىكىدەك ئەھۋاللارنىمۇ كۆرەلەيمىز . بۇنداق بىنورمال تاشقى سىياسەت ، بۇ دولەت ھازىرغىچە ئارلاپ - ئارلاپ قىسمەن باش باقانلار تەرىپىدىن يۈرگۈزۈلۈپ كەلدى ...

ئەرەب ھۆكۈمدارلىقىدىكى بۇنداق غەلپەتلەر ، يېتەرسىزلىكلەر ، كېيىنكى چاغلاردا باشقا مۇسۇلمان ئەل خەلقلەرنىڭ سىياسىي ، ھاكىمىيەت باشقۇرۇش قۇرۇلمىسىغىمۇ ، ئۇسۇلغىمۇ مەنپىي تەسىرلەرنى كۆرسەتمەي قالمايدۇ . . . شۇنداقتمۇ ئىسلام ئالىمى مەيلى ئافرىقىنىڭ سەھرايى كەبىرلىرىدە بولسۇن ، ئوتتۇرا شەرق ، ئوتتۇرا ئاسىيا ، جەنۇبىي ئاسىيادا ... تاجاۋۇزچىلارغا قارشى قۇربانلارنى بېرىپ «مۇستەقىللىق» قىمۇ ئېرىشتى ، بىراق بۇ يەنىلا غەربنىڭ ئىختىسادىي ، مەدەنىيىتى ، سىياسىتى ئاستىدىكى قىسمەن «ئەركىنلىك» بولۇپ ، بۇ ھال نۇرغۇنلىغان مۇسۇلمان دولەتلىرىنى يەنىلا تاشقىي قۇراللىق كۈچلەرگە بېقىندى قىلىپ قويدى . بۇ ئەللەرنىڭ نۇرغۇنى غەرب تەسىرىنى ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيەت تەپەككۈرىنى ئويغىتىش ئاساسىدىكى ئىجادىيلىق بىلەن ئەمەس ، ئەكسىچە قارا قويۇق دوراش ، شەكىلۈزلىق بويىچە قوبۇل قىلدى . مىسىر ، ماراكەش ، پاكىستان ... لار مۇشۇ مەقسەتتە كۆپلەپ ئوقۇغۇچىلارنى غەرب دولەتلىرىگە ئەۋەتتى . بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆپ قىسمى ئۆز مىللەتلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىنى ، مىللىي روھىيىتىنى ئۇنتۇپ ، غەربنى دورايدىغان ماشىنا ئادەملەرگە ئايلىنىپ قالدى . پاكىستاننىڭ «مىراسخور» فىلىمىدىكى «ياقۇپ» ، ۋە ئۇنىڭ ئاتىسى «ئەزمەتخان» مانا مۇشۇنداق غەرب ئىدىيىسىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويغۇچىلارنىڭ سىموۋۇللۇق تىپىدۇر ... غەربنى ئۆلۈك ھالدا تەقلىد قىلىش ياكى ئۇنىڭ ئىلىم - پەن مۇۋاپىقىيەتلىرىنى تامامەن رەت قىلىش ، بۇ ئىسلام ئالىمىدىكى چۈشكۈنلىكلەرنىڭ مەنبەلىرىدىن بىرىگە ئايلىنىپ قالدى . بۇ ھال تا 21 - ئەسىرگىچە پەسكويغا چۈشۈش تۇرماق ، سەلبىي تەرىپتىن قىيامغا يەتتى ...

ئىسلام ئالىمىدىكى مەنئى ھالاكەتنىڭ پەيدا بولۇش سەۋەبلىرىدىن يەنى بىرى ، مۇسۇلمانلارنىڭ «دولەت قانۇن» كىرى بولغان ئېتىقاد ، كالا مىلىرىدىكى ھەقىقەتلەرگە تەتۈر تاناسىپ يولغا ماڭغانلىقى ، ئۇنىڭدا دىيىلگەن ئىلىم – ئىرىپانلارنى ئۆگىتىش ، ئىنسانىي قىممىتىنى ھۆرمەت قىلىش ، ئەركىنلىك - ھۆرلۈك ئۇقۇملىرىنى ئۇلارنىڭ تەتۈر قوبۇل قىلىۋالغانلىقىدىن ئىدى . بۇنىڭ ئەكسىچە پەنگە ، دېموكراتىيەگە ... بولغان قىزغىنلىق غەربتە ئىزچىل داۋام ئەتتى . يەنى شۇنداق دېيىشكە بولىدىكى مۇسۇلمانلار ئوتتۇرا ئەسىردە كۆپلەپ يېڭىلىق يارىتىشنى ئالدىنقى شەرت قىلغان ئىدى . بۇنىڭغا « قۇرئانى كەرىم » دىكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا تۇنجى كىتاب نازىل بولغاندا بەرپا ئېتىلىگەن « ئوقۇ » دېگەن ئايەت مەنئى ئېلھام بولغان ئىدى . بۇنىڭدىن باشقا ئىلگىرىكى كۆپلىگەن ئىسلام ئالىملىرى « ئىسلام دېنى پەن ۋە ئېتىقاد ئاساسىغا قۇرۇلغان » دەپ قارىشاتتى . ئۇلار يەنە بۇ دىن كالامى بولغان « قۇرئانى كەرىم » دە ئاسترونومىيە ، تېبابەت ، ماتېماتىكا ، خىمىيە ... دېگەندەك پەنلەرگە ئالاقىدار نۇرغۇن مەسىلىلەر ئوتتۇرغا قويۇلغان ... « ئاللا ئالەمنى پەن بىلەن ياراتقان » ... پەن بىلەن ئېتىقاد ئايرىلماس گەۋدىدۇر ، يەنى « بىز ئېتىقادتىن قالسا پەن ئارقىلىق خۇداغا يېتەلەيمىز » دەپ قاراشقان ئىدى . مۇشۇ خىل دۇنيا قاراشلار تۈپەيلى ، ئوتتۇرا ئەسىر ئەرەب دۇنياسى جۇملىدىن ئىسلام دۇنياسى ئۆز دەۋرىدە كۆرۈلۈپ باقمىغان گۈللىنىش باسقۇچىغا كىرگەن ئىدى .

بۇنىڭدىن باشقا ھەدىسلىرىدىكى « ھەقىقىي مۇسۇلمان قىشمۇ – ياز ياپراقلىرى كۆكۈرۈپ تۇرىدىغان خورما دەرىخىگە ئوخشايدۇ . » دېگەن بايانلار ، نۇرغۇن ئەرەب ۋە باشقا مۇسۇلمانلاردا خورما دەرىخىگە ، جۇملىدىن تەبىئەت دۇنياسىغا بولغان ھېرىسمەنلىكىنى قوزغاپ ، ئۇلار ئېڭىدا مۇھىت قوغداش ئېڭىنى يېتىلدۈرگەن ... بىراق موڭغۇل ئىستىلاسى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى دەۋىرلەردە ، بۇنداق ھەقىقىي ئەرزىگۈدەك ھاللار ئىسلام ئالىمىدە كەمدىن – كەم كۆرۈلىدىغان بولۇپ قالدى . بۇ بېكىنمە رايۇندا مۇسۇلمانلارنى ھىدايەتكە باشلايدىغان ، ئاڭا ئۈلگە كۆرسىتىدىغان ، جۇملىدىن ئىنسانىيەت دېموكراتىيىسى ، باراۋەرلىكىنى ... تولۇق چۈشىنىپ يېتىدىغان ئىستىداتلىق شەخسلەر تۈرۈكلەردە قىسمەن كۆرۈلىدىيۇ ، لېكىن باشقا مۇسۇلمان ئەللەردە روياپقا چىقمىدى . شۇ سەۋەپتىن مۇسۇلمانلار دۇنياسى 16- ئەسىردىن كېيىن تېزلا غەربنىڭ مۇستەملىكە نىشانىغا ئايلىنىپ قالدى . نۇرغۇن سىياسىيونلار ئىلىم ئېلىشنىڭ ئىسلام دىنىغا زىت ئەمەس ، بەلكى بىر گەۋدە ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرىپ يېتەلمىدى . ئىلگىرى ئۆز ئەجدادلىرى ياراتقان مەدەنىيەتلەرنى ئۆز قولى بىلەن ۋەيران قىلىپ تاشلىدى . بۇ ھالەت ھازىرقى

دەۋرىمىزگىچە داۋاملىشىپ كەلدى . يەنى ئافغانىستان ئىچكى ئۇرۇشى مەزگىلىدە ، تالىبانلار نۇرغۇن چوڭ شەھەرلەردىكى نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىي قىممەتكە ئىگە قەدىمىي مەدەنىي مىراسلارنى ، كۇشان خانلىقىنىڭ پايتەختى بەلخ شەھەرىدىكى بۇددا ھەيكەللىرىنى چېقىپ تاشلىدى . ھەتتا ھىراتتىكى نەۋائىنىڭ قەبرىسىمۇ رەھىمسىزلىك بىلەن تۈزۈلۈپتەلدى . بۇنداق ئېچىنىشلىق تېرورلۇقلارغا قارىتا باشقا مۇسۇلمان ئەللىرى ھېچقانداق ئاكتىپ ئىنكاس قايتۇرمىدى . ئوتتۇرا ئاسىيا ، شىنجاڭ رايونى ۋە ھىندىستان ... قاتارلىق دۆلەتلەردىكى گۈللەنگەن دەۋرلەرنىڭ نىشانى بولغان كۆپلىگەن مەدەنىيەت بۇيۇملىرىنىڭ ئىسلام ئالىمىنىڭ زەئىپلىشىشىگە ۋەيرانىگە ئايلىنىشى ...

ئىسلام سىياسىيونلىرىنىڭ ھاكىمىيەت ئېتىقادىغا سىڭىگەن تارىخىي ئىللەتلەردىن بىرى ئىسراپخورلۇق ، بەدخەجلىك ئىدى . يۇقىرى قاتلام ئاقسۆڭەكلىرىدىكى بۇ چاكىنىلىقلار ، كۆپلىگەن پۇقرالارغىمۇ يامان رېئاكسىيەلەرنى كۆرسەتمەي قالمىدى . شۇڭلاشقىمۇ بۇنداق يىرگىنىشلىك ئەھۋاللار ئىسلام ئالىمىدە ئۇزاق ئەسىر داۋام ئېتىپ ، تالاي ئىنسانلارنىڭ ئازغانلىقىنى ، ۋەيرانلىقىنى ، يېتىم - يېسىرلارنىڭ تېخىمۇ كۆپىيىشىنى ... كەلتۈرۈپ چىقاردى . 13- ئەسىردە ئىسلام دۇنياسىدىكى مەنىۋى بىتاپلىقنىڭ مۇقەددىمە قوڭغىرىقىنى تۇنجى بولۇپ ئابباسىلار سۇلالىسى ياڭراتتى . ئۇ پەيتتە ئابباسىلار نەسەبىنىڭ بايلىقى داغدەك دۈلىنىپ ، ھۆكۈمرانلار ھەددىدىن زىيادە بەتخەجلىشىپ كەتكەن ئىدى . بۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆزلىرى ياخشى كۆرىدىغان ئۇسسۇلچىلار ، سازەندىلەر ، ئوردا شائىرلىرى ۋە ئوردا تېۋىپلىرىغا ناھايىتى كۆپ پۇل بېرىش ئارقىلىق ، ئۇلارنى سېتىۋالاتتى . سېتىۋېلىنغانلار خوجايىنلىرىنى ماختاپ كۆككە كۆتۈرىشى شەرت بولۇپ . ئىگىللىرىنى قانچە كۆپ مەدھىيەلسە شۇنچە جىق بايلىققا ئېرىشەتتى . تارىخىي مەلۇماتلارغا قارىغاندا ، باغداتلىق مەشھۇر يەھۇدىي نەسلىدىن بولغان شائىر مەرۋان بىن ھەبىب ھەئۇسەي (798- 821) بىر پارچە شېئىر ئوقۇپ ھارۇن رەشىدىنى مەدھىيلىگەن ، بۇ شېئىرنىڭ شۆھرىتى شۇنچىلىك چىقىپ كەتكەنكى . بۇ شۆھرەت ئەشۇ دولەت ئاتىسىنىڭ ئوردا شائىرىغا 100 مىڭ دەرھەم مۇكاپات بەرگەنلىكىدىن بولغان ئىدى . باشقا بىر شائىر بۇ شېئىرنى ناخشا قىلىپ ئېيتقاچقا ، ئۇمۇ 100 مىڭ دەرھەم نائىل بولغان . يەنە بىر ناخشىچى مەلۇم بىر ناخشىمى ، خەلىپە (809- 813) گە بېغىشلاپ شائىر ئىسھاق مۇسسەل يازغان مەلۇم ناخشىسىنى ئورۇنداپ بەرگەننى ئۈچۈن ، خەلىپە ئۇنىڭغا 100 دەرھەم بەرگەن . خەلىپە ئەمىننىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەن پەزىلە ئىسمىلىك بىر ئايال ناخشىچى ، نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش بىلەن مۇكاپاتلانغان .

مەئمون ئەرەب ئىسلام تارىخىدا «ئەرەب ئىسلام مەدەنىيىتى روھى» نىڭ نامايەندىسى ، بىراق ئۇ چەكتىن ئاشقان بەتخج پادىشاھلاردىن بولغان . يازما مەنبەلەردىن قارىغاندا ، ئۇ «بىر سائەت ئىچىدە 24مىليون دەرھەم خەجلىۋەتكەن» لىكى ... مەلۇم . بۇ دەۋىرلەردە پۇلنىڭ سۈدەك خەجلىنىش ھادىسىسى پەقەت ، ئەمەلدارلار ئارىسىدىلا ئىنتايىن كۆپ ئەۋج ئالغان . بۇنىڭ ئەكسىچە «توۋەن قاتلام خەلق ، مەرىپەت ئىگىلىرى ، ئىلىم ھامىيلىرى يەنىلا يوقسۇزچىلىق ، نامراتچىلىق ئىچىدە قاق سەنەم بولۇپ» ياشىغان . داڭلىق شائىر ئەبۇ ئەللامۇل ئەلى (973-1057) نىڭ باغداتتا جان باقالماي ، يۇرتى مۇئەلگە قايتىپ غۇربەتچىلىكتە ئالەمدىن ئۆتكەنلىكى بۇنىڭ جانلىق دەلىلىدۇر . ھەممە جايدا ئەيش - ئىشرەت ، ناخشا - ئۇسۇل خۇمارلىق ئەۋج ئالغان . ئەربىلەر يىراقتىن ئەلچىلەر كەلسىمۇ ئۇلارنى ئۇسۇل ئويناپ كۈتۈۋالغان ، ھەتتا دۈشمەنلىرى مۇڭغۇللارنىمۇ ئۇسۇل ۋە ناخشا بىلەن تەسرىلەندۈرمەكچى بولغانلىقى مەلۇم ... بىراق ئىش ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان ، ھەتتا ئەھۋال ئېغىرلىشىپ شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى ، ئۇسۇل ۋە ناخشا بىلمەيدىغانلار ئادەم قاتارىغا كىرمەيدۇ دەپ قارىغان . مۇنداقچە ئېيتقاندا ئۇلار ناخشا - ئۇسۇل بىلەن شۇنچىلىك بىخۇتلاشقانكى ، ئەرەب خەلىپىلىرىمۇ خەلقنى مۇشۇ خىل ئۇسۇل بىلەن مەغۇل قىلىپ باشقۇرسا ، ئۇنۇمنىڭ ئىنتايىن چوڭ بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلىشقان ... دولەت ئاتىللىرى ئۇرۇق - تۇغقان ، بالا - چاقىلىرىنىڭ ياكى ئۆزلىرىنىڭ توي مۇراسىملىرىنى پۈتۈن ئەرەب قەبىلىلىرىدىكى داڭلىق ناخشا - ئۇسسۇلچىلارنى ئوردىغا يىغىۋېلىپ ، ھەشەمەت بىلەن ئۆتكۈزۈشكەن . ئىسلامىيەت دۇنياسىدىكى بۇ خىل يىرگىنىشلىك ھالەت ئۈچۈنچى قارار خەلىپە مەھدىنىڭ ۋاقتىدا يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن . مەھدى ھارۇن رەشىدىنىڭ تويىنى ئۆتكۈزگەندە ، بۇ تويغا كەلگەن مېھمانلارنىڭ ھەممىسى ، ئالتۇن - كۈمۈشلىك سوۋغاتلارغا ئىگە بولغان . ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ۋەزىر ، تۆرىلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق ھەشەمەتچىلىكتە بىر - بىر بىلەن بەسلەشكەن .

مىلادى 825- يىلى ، 9- ئاي (رامىزان ئېيى) دا ، خەلىپە مەئمۇننىڭ توي كېچىسى ، كېيىنكى دەۋىرلەردىكى مۇسۇلمانلار ئاممىسىنىڭ بەس - مۇنازىرە قىلىدىغان چوڭ تېمىسىغا ئايلىنىپ قالغان . شۇ توي كېچىسىدىكى مەئمۇن بىلەن ئۇنىڭ باش ۋەزىرى ھەسەن بىن سەيبەلنىڭ 18 ياشلىق قىزى بۇللانىڭ تويىدا پۈتۈن ئوردا ئىچى ۋە سىرتى ھەشەمەتلىك قىلىپ كاتتا بېزەلگەن . بۇ تويغا 52مىليون دەرھەم خەجلىگەن ، يەنى بۇ فارس (ھازىرقى ئىران دولىتى) ۋە «ئەھۋاس» تىن ئىبارەت ئىككى چوڭ مۇستەملىكە

دۆلەتتىن چىقىدىغان بىر يىللىق يەر بېجىدىن كېلىدىغان كىرىم بىلەن تەڭ ئىدى. شۇ كېچىسى ئوردىدىكى دىدەكلەر كۆتەرگەن چوڭ ئالتۇن پەتنۇسقا 1000 دانە گوھەر سېلىنغان ئىدى. سۇلتان بۇلارنى چاققۇزۇپ ئاندىن تېرىتىپ، يېڭى كېلىننىڭ بويىغا ئاستۇرغان.

ھادى ۋە رەشىت تەختكە ئولتۇرغاندا، بۇ بېغەملەشكەن دۇنيا ئۇسۇل، نەغمىگە شۇنچىلىك بېرىلگەنكى، بۇ ھال پۈتۈن ئەربەلەردە تاڭ قالغۇدەك دەرىجىدە ئىجتىمائىي كەيپىياتقان ئايلىنغان. ھارۇن رەشىت نۇرغۇن پۇل خەجلەپ بىر ئەلنەغمە ئورنى (ئىشرەت سارىيى) سالدۇرغان ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ نامىنى قويغان ..

يۇقىرىقىدەك كۆپلىگەن ئىسلام سىياسىيونلىرى، دولەت پاسىبانلىرىنىڭ مۇشۇنداق سەۋەنلىكلىرى تۈپەيلى، ئىسلامىيەت جۈملىدىن ئەربە ئىسلام دۇنياسى 1258- يىلى مۇڭغۇللارنىڭ دەھشەتلىك قوشۇنىغا بەرداشلىق بېرەلمىگەن، مۇڭغۇللار بۇ ئىشرەتخور قەۋمنى بولۇپمۇ مەركىزى پايىتەخت باغداتنى ۋە سودا مەركىزى شامنى تامامەن ۋەيران قىلغان ... خەلىپە ۋە ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇققانلىرى ئايرىم - ئايرىم ھالدا تۆتتىن ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا باغلىنىپ، پارچىلىنىپ ئۆلتۈرۈلگەن ... پەقەت مىسىر مەملۇك سۇلالىسىنىڭ قىپچاق - تۈرۈك نەسلىدىن بولغان سەركەردىسى بايبارس، چەۋەندازلارغا باش بولۇپ قەيسەرلىك بىلەن چەك قىلىپ، جىڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى ھىلاكونىڭ قوشۇنلىرىغا مىلدى 1259- يىلى نىل دەرياسىدىن ئۆتۈش ئىمكانىيىتى بەرمىگەن ۋە دۈشمەننى ئارقىغا چېكىندۈرگەن. ھىلاكو شۇ مەغلۇبىيىتى تۈپەيلى ئىراقتا «ئىلىخانلار ھاكىمىيىتى» نى قۇرۇپ، مىسىرغا ھۇجۇم قىلىش نىيىتىدىن يانغان. بايبارسنىڭ غەلبىگە ئېرىشىشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇ دۆلەتنى قانداق باشقۇرۇشنى بىلەتتى. بۇ ياش قومانداننىڭ ياۋغا قارشى جەڭ قىلغان پەيتى، ئۇنىڭ مىسىر سۇلتانى بولمىغان چېغى ئىدى. ئۇرۇش ئەڭ ئەۋجىگە چىققان پەيتلەردە، مىسىرنىڭ ئەرب سۇلتانى ھەرەمخانىسىدا ئەيش - ئىشرەت، ئۇسۇل، نەغمە - ناۋا بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتاتتى ... مۇڭغۇللارنىڭ ياۋروپا ئەھلى سەلپىچىلەر بىلەن بىرلىشىپ مىسىرغا قىلغان ھۇجۇمىنى بايبارسنىڭ چېكىندۈرگەنلىكىنى بىلگەن سۇلتان، ھاكىمىيەت تايىقىنىڭ ئۆزىگە ماس كەلمەيدىغانلىقىنى چۈشۈنۈپ، بايبارسنى سۇلتانلىققا تەكلىپ قىلغان ئىدى.

ئەربلەردىكى ناخشا ۋە ئۇسۇل خۇمارلىق كېيىنچە باشقا مۇسۇلمان ئەللىرىگە تېزلىكتە كېڭىيىپ ئۇلارنىڭ چۈشكۈن تۇرمۇشىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ قالغان.

بۇلاردىن باشقا مۇسۇلمان تۈركىي مىللەتلىرىدىمۇ بۇنداق ھاكىمىيەت

چۈشەنچىلىرىنىڭ يېتەرسىز ئالامەتلىرىمۇ نۇرغۇن : ئۇيغۇرلار قۇرغان سەئىدىيە خانلىقىنىڭ كېيىنكى تەقدىرىنىڭ پاجىئەلىك بولۇشىمۇ ، ئۇيغۇرلاردىكى دولەت باشقۇرۇش تەدبىرىنىڭ چولتلىقىدىن دېيىشكە بولاتتى . شاھ مەھمۇد جۇرۇس يازغان « سەئىدىيە خانلىقىنىڭ تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار » دا يېزىلىشىچە ، سەئىدى خاننىڭ « سوپىلىق جەندىسىنى كەيگەن ، ھەزرىتى ئەزىزلىرىگە » گە ... « مەختۇم ئەزەم » ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان « ئىشانلارغا قول بېرىپ ، مۇرىت بولغانلىقى » ۋە بۇ كۇلا - جەندە ئەھلىلىرىنىڭ دولەت سىياسىيىتى يۈرگۈزۈشتە ئۆزى بىلەن تەڭ ھوقۇقلۇق بولۇپ ، ھاكىمىيەت ئۈستىگە چىقىشىغا رۇخسەت قىلىنغان ... سەئىدخاننىڭ مۇشۇ سەۋەنلىكى تۈپەيلى كېيىنكى ۋاقىتقا كەلگەندە مەختۇم ئەزەمدەك چۈپرەندىلەرنىڭ ئىشانلىق ئەقىدىلىرى سەئىدىيە خانلىقىنى چىرتىپ ، ئىسمايىلخان دەۋرىگە كەلگەندە دولەت قانۇنىنىڭ رولىنى تامامەن چىرتىپ تاشلىغان .

قارىخانىلار سۇلالىسىنىڭ ئاقىۋىتىنىمۇ ئۆزىمىزدىكى مۇشۇ خىل يېتەرسىزلىكلەردىن كۆرۈشكە بولىدۇ: « سۇلالە سەردارلىرى بىلەن قارىخانىلار خوجىدارلىرى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ، شەرقى سۇلالىلەر بىلەن غەربىي سۇلالىلەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ، دەھرىي ھاكىمىيەت بىلەن ، دىنىي ساھەلە ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ، سۇلالە بىلەن كۆچمەن چارۋىچى قەبىلىلەرنىڭ سەركەردە - سەردارلىرى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت » { « قارىخانىلار تارىخىدىن بايان » 2006 - بەت ، 2000 - يىل قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى ، ئاپتورى : ۋېي لىياڭ تاۋ } ، شىنجاڭ ياش - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان پەرھات جىلاننىڭ « مەھمۇد قەشقەرى » ناملىق رومانىنىڭ 309 - بەتلەردە « سۇلايمان ئارسلان خان بىلەن مۇھەممەد بوغراخان (ئاكا - ئۇكىلار) ئوتتۇرىسىدىكى ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئۇرۇش تۈپەيلى » قارىخانىلار سۇلالىسىنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتكەنلىكى .. بۈيۈك ئاسترونوم ، ئالىم ، دانا سىياسىيون ئۇلۇغبەگىنىڭ ئوغلى شاھزادە ئابلىتىپخان ، جىيەنى ئەبۇ سەئىدى مىرزا ... قاتارلىقلار تەرىپىدىن قەتلە قىلىنىشى ، رەسەتخانىلىرىدىكى ئىلمىي جاۋاھىراتلىرىنىڭ كۆيدۈرۈلۈشى ... ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋىتىدە شەكىللەنگەن نەچچە ئەسىرگە سوزۇلغان ئىچكى ئۇرۇشلار ... بۇندىن سىرت 15 - ئەسىردە ھىراتنى مەركەز قىلىپ ھاكىمىيەت قۇرغان ھۈسەيىن بايقارا ، ھاكىمىيىتىنىڭ خاتىمىسىگە قەدەم قويغاندا ، نەۋائىدەك « ئىلىم ئەھلىلىرىنى كۆزگە ئىلماس » بولۇپ قالغانلىقى مەلۇم . مەنبەلەردە ئۇ توغرىدا « خۇراساندا قىرىق يىلغا يېقىن پادىشاھ بولۇپ ، پېشىندىن كېيىن ئىچمىگەن كۈنى يوق ئىدى ... ھەددىدىن ئارتۇق ئىشرەت ۋە پاسىقلىق بىلەن مەشغۇل ئىدى ... شۇ

سەۋەپلىك بۇ دولەت ھالاكەتكە يۈزلەندى. « { «ئەلىشىر ناۋائى» ، 35- بەت ، ئاپتورى : ئەسئەت سۇلايمان شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2002- يىل 8- ئاي } دىيىلگەن . مۇشۇنداق مەنئىي يىمىرلىشلەر تۈپەيلى ، ھېرات كېيىنكى چاغلاردا ئىچكى نىزا پاتقىقىغا پاتقان ، ھالاكەتكە دۇچ كەلگەن . بۇ تىراگېدىيەلەرگە يەنىلا قارىخانلار سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەملىرىدىكى ھۆكۈمدارلارنىڭ سىياسەت ئىلمى دولەت باشقۇرۇش ئۇسۇلىنىڭ يېتەرسىزلىكى ۋە دولەت ئىگىلىرىنىڭ ئىستېداتسىزلىقى تۈپ سەۋەب بولغان . سەئىدىيەنىڭ ئاخىرقى پادىشاھلىرىدىن قانخور ئابابەكرى خان ۋە قوقان خانى خۇدايارخانلارنىڭ خەلق ئۈستىدىكى زوراۋانلىقلىرى ... ۋەلىخان تورىنىڭ قەشقەردە «ئادەم بېشىدىن مۇنار ياساشى» ، ياقۇپ بەگنىڭ خوتەندە بىگۇنا خەلققە قارىتا ئېلىپ بارغان «قەتلىئام» لىرى ، پۈتۈن قەشقەر ، خوتەندىكى قاسساپلارنى ئېلىپ كېلىپ ، خوتەندە ئۆزىگە قارشى تۇرغان - تۇرمىغاننىڭ ھەممىسىنى بوغۇزلاشقا بۇيرۇق بېرىشى (بۇنىڭ ئاقبۇتىدە 40مىڭ ئادەمنىڭ ئۆلىشى) ... بۇلارنىڭ بەرى ، ئىسلامىيەت دۇنياسىدىكى گۈللەنگەن دەۋرلەردىن كېيىنكى ھۆكۈمدارلىق كەمتۈكلۈكىنىڭ بىر تىمىسالىدۇر .

بۇنىڭدەك مەنئىي ۋاكىملىقلار تاپقىنقى دەۋرگىچە ، ھەتتا ھازىرغىچە ئۆز كۈچىنى كۆرسۈتۈپ كەلدى ۋە كەلمەكتە . 19- ئەسىرگە قەدەم قويغاندا ، بۇھال ئىراندىكى چوڭ تارىخى ئۇزۇن بىر دۆلەتنىمۇ غەربكە بېقىندۇرۇپ قويدى . بۇ ئەسىردە روسىيە ، ئەنگىلىيە قاتارلىق كۈچلۈك دۆلەتلەر ئىرانغا بېسىپ كىردى ۋە بۇ دۆلەتنىڭ مۇھىم قاتناش - ترانسپورت ، تاموژنا تۈگۈنلىرىنى ، دېڭىز پۇرتلىرىنى ... زورلۇق كۈچى بىلەن ئىگەللىۋالدى . نەتىجىدە ئىران دولتى مۇستەملىكە قىلغۇچى دۆلەتلەرنىڭ خام ئەشيا مەنبەيى ۋە مەبلەغ سېلىش ئورنى بولۇپ قالدى ... بۇ قانلىق پاجىئەگە شۇ دۆلەتلەردىكى كالىسى قۇرۇق فېئوداللار ، بىغەم سىياسىيونلار سەۋەپچى بولغان ئىدى ... بۇ ئىلمىسىزلىكنىڭ سەۋەبىدىن ئىران 20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئىران تامامەن روسىيە بىلەن ئەنگىلىيەنىڭ يېرىم مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ قالدى . 19- ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمدا ئاتاقلىق دېموكراتىزمچى ، مۇتەپپەككۈر مىرزا پاتالى ئاخۇندوۋ (1878- 1812) جەڭگىۋار قەلىمى بىلەن ، تاجاۋۇزچى كۈچلەرنى ، قۇلچىلىق ئىدىيىسى كۈچلۈك قورچاقلارنى سۆكۈپ تاشلىدى . خەلق ئاممىسىغا قارىتا ئىسلامىيەت دۇنياسىنىڭ بۇ زور بۆلىكىنى قۇتۇلدۇرۇش شوئارىنى تەشەببۇس قىلدى ... بىراق يېڭىلىققا قارشى تۇرىدىغان ، دىنىي تونغا ئورنىنىۋالغان قورچاق ھۆكۈمەت ھاممىلىرى ئۆز قېرىنداشلىرىنى ، مىرزا پاتالىدەك ئەزىمەتلىرىنى ۋەھشىلەرچە قىرغىن قىلىدۇ ...

1979- يىلى «پادشاغا قارشى كۈرەش» بىلەن داڭ چىقارغان ھومەينى، ئۇزاق ۋاقىتلىق سەرگەردانلىق ھاياتىدىن كېيىن دۆلەتكە قايتىپ كېلىپ، ئىسلام ئىنقىلابى ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنى تەسىس قىلىدۇ. ئۇنىڭ تەشەببۇسى بىلەن بىر قاتار «ئىسلاھات» لار ئېلىپ بېرىلىدۇ. ھومەينى تىكلىگەن «ئىران ئىسلام جۇمھۇرىيىتى»، «قۇرئانى كەرىم» نى ئاساسلىق دۆلەت قانۇنى قىلغان بولسىمۇ، لېكىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەشۇ مۇقەدەس دەستۇرىدىكى «ناھەق ئادەم ئۆلتۈرمەڭلار» { «قۇرئانى كەرىم» ، سۈرە بەنى ئىسرائىل ، 33 - بەت } دېگەن ئەھكاملارنى كۆزگە ئىلىپمۇ قويمايدۇ. بۇنداق سىياسىيونلاردىكى ئازغۇنلۇق، ئىككى ئورتاق دىنغا ئىگە دۆلەتلەردىن ئىران بىلەن ئىراقنىڭ مۇشۇ ئەسىردە يۈز بەرگەن، ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئەڭ قانلىق ئۇرۇشىدا گەۋدىلىك كۆرىلىدۇ. ئۇرۇشنىڭ باشلىنىشىدا ھېچقانداق تالاش - تارتىش قىلغۇدەك چوڭ مەسىلە يوق ئىدى. بۇ پەقەت ئىككى مۇسۇلمان دۆلەت رەھبەرلىرىنىڭ ئۈزۈڭگە سوقۇشتۇرىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ئىككى كاتتىق ئۆز دۆلەت قانۇنلىرىنىڭ ئەكسىچە، ھەممىنى بىراقلا ئىنكار قىلىش پوزىتسىيىسىدە بولدى. ھەتتا ھومەينى: «ئامېرىكاچوڭ شەيتان»، «بارلىق ئەرەب دۆلەتلىرى كىچىك شەيتان» دەپ جار سالدى. بۇنىڭ بىلەن باشقا ئەرەب دۆلەتلىرىمۇ ئىرانغا دۈشمەنلىك پوزىتسىيىسىدە بولدى.

ئىسلام ئالىمىدىكى بۇ يوقىلاڭ ئۇرۇش مانا مۇشۇنداق باشلاندى. بۇ 80- يىللاردىكى ئەڭ دەھشەتلىك ئۇرۇش ئىدى 9- ئاينىڭ 22- كۈنى ئىراق 100 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئىرانغا ھۇجۇم قىلدى. بۇ ئىككى دۆلەتنىڭ ئەمىلى كۈچى تەڭ بوغاچقا بۇ خورىتىش ئۇرۇشىغا ئايلاندى. بىكاردىن - بىكارغا بۇ ئىككى مۇسۇلمان دولىتى سانسىزلىغان بىگۇنا ئاممىنى ئۇرۇشنىڭ قۇربانىغا ئايلاندۇردى. سوۋېت ئىتتىپاقى «دۇنيا تىنچلىقىنى قوغدىغۇچى دۆلەت» بولۇپ، ئىككىلى دۆلەتكە ئاستىرىتىش قۇرال ساتتى. «ئۆزىنىڭ قولى بىلەن ئۆزىنى ئۇرۇش» تاكتىكىسىنى ئىشلىتىپ مۇسۇلمانلارنى ئۆز ئارا ئۇرۇشقا سالدى. ھومەينى بىلەن سادام باشقىلارنىڭ بۇ سىياسىي نەيىرىگە ھەدەپ ئۇسۇل ئوينىدى. .. روسلار 2- دۇنيا ئۇرۇشىدىن ئېشىپ قالغان ۋە ئولجا ئالغان كونا قۇراللارنى ئۆزلىرىمۇ قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى بىلەلمەي ئىككىلىنىپ قالغان بىر پەيتتە، بۇ ئۇرۇش ئۇلارنىڭ ئۇنى ئىككى مۇسۇلمان دۆلىتىگە سېتىپ بىر تەرەپ قىلىشىدىكى پۇرسەتكە ئىگە قىلدى ھەم روسلار زور پايدىغا ئېرىشتى. بىھۇدە ئۇرۇش تۈپەيلى ئىككى دۆلەت سانائەت، يېزائىگىلىك ... جەھەتتە تامامەن 40 يىلىق ھالىدىن كەتتى. ئىران ۋە ئىراق ئۇرۇشى ئەرەب ۋە پارىس سىياسىيونلىرىنىڭ ھاكىمىيەت، سىياسەت،

ئىنسانپەرۋەرلىك غايىسىنىڭ نەقەدەر چاكنىلىقىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بەرگەن ئىدى ...
بۇ توغرىدىكى ئەمىلى مىساللار، ھازىرقى ئىسلام دۆلەتلىرى سىياسىي سەھنىسىدىمۇ
تالايلاپ ئۇچرايدۇ : ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىدىن تۈرۈكمەن باشى - سەپەر مۇرات نىيازوف
1990- يىلى دۆلەت زۇڭتۇڭى بولغان . بىراق ئۇنىڭ ئۆزىنى «مەڭگۈلۈك دۆلەت ئاتىسى -
تۈركمەنىستان پادىشاھى» دەپ ئاتىشى ، پۈتۈن سىياسىي ھوقوقنى ئۆز چاڭگىلىغا
ئېلىۋېلىشى ، ئەلگە دېموكراتىيە ، ئەركىن سايلام ھوقوقىنى بەرمەسلىكى ، ئاخبارات
ئەركىنلىكىنى بوغۇشى ... ئۆز خەلقىنىڭ يوللۇق تەلەپلىرىدىن گۇمانلىنىپ ، ئۇلارنى
باستۇرۇش ئۈچۈن روسىيە ۋە ئوكرانىيە دۆلەتلىرىدىن 2005- يىلىنىڭ بېشىدا كۆپلەپ
ھەربىي قۇراللارنى سېتىۋېلىشى ... قىرغىز زۇڭتۇڭى ئاسقار ئاقايېۋنىڭ 2004- يىللىق
سايلامدا يېڭىلىپ ، ئۆز سىياسىي رەقىبلىرىگە ئاستىرىتتىن ھۇجۇم ئورۇنلاشتۇرۇشى
، ئەركىن مەتبۇئاتنى ، نامايىش قىلىشنى چەكلىشى ... قازاقىستان زۇڭتۇڭى نەزەربايېۋنىڭ
ئۆزىگە قارشى تۇرغانلارنى ۋە سايلامدا ئۆزى بىلەن رىقابەتلەشكەنلەرنى ھاكىمىيەتتىن
يىراقلاشتۇرۇشى ... ئۆزبېكىستان زۇڭتۇڭى ئىسلام كەرىمۋېنىڭ خەلق دېموكراتىيىسىنى
چەكلىشى ، خەلق مەنپەئىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان «ئەركىن دېموكراتىك پارتىيىسى
» رەھبەرلىرىنى دۆلەتتىن قوغلاپ چىقىرىشى ھەم بىر قىسىم نامايىشلارنى قانلىق
باستۇرۇشى ... تاجىكىستان زۇڭتۇڭى ئىمام ئەلى راخمانوۋنىڭ ئۆز دۆلىتىدىن ئاللا قاچان
چىقىپ كەتكەن روس ئەسكەرلىرىنى قايتا چاقىرىپ كېلىپ ، دۆلىتىنى يېرىم مۇستەملىكە
ھالىتىگە كەلتۈرۈپ قويىشى ... ھازىرقى ئىران رەھبەرلىرىنىڭ دۆلىتىدە ئوتتۇرا ئەسىر
ھاكىمىيەت تۈزۈمىنى قوللىنىشى ... ۋە ئۆز دىنىنى قېرىنداشلىرى ، خوشنىسى تۈرۈكلەر
بىلەن دۈشمەنلىشىشى . «جەنۇبىي ئەزەربەيجان» تۈرۈكلىرىنى ، تۈرۈكمەنلەرنى قاتتىق
باستۇرۇشى ، ئۇلارغا ھېچقانداق ھوقۇق ، ئەركىنلىك بەرمەسلىكى ... ھازىرقى ئەرەپلەرنىڭ
20دىن ئوشۇق دولتى بولسىمۇ ، 300 مىليوندىن ئوشۇق نوپۇسى بولسىمۇ ، تېخىچە
بىرلىككە كېلەلمەي ، نوپۇسى 4- 5 مىليون كەلگۈدەك ئىسرائىلىيىگە بوزەك بولىشى ،
پەلەستىن دۆلىتىنى قۇرالماسلىقى بۇلارنىڭ بەرى ئىسلام ئالىمىدىكى ھاكىمىيەت
، سىياسەت دۆلەت ... چۈشەنچىسىنىڭ تولىمۇ يېتەرسىز ھالغا كېلىپ قالغانلىقىنىڭ بىر
سالقىن مەنزىرىسى .

مۇسۇلمانلار جامەسىنىڭ قالاق ھالەتتە قېلىشىدىكى تۈپ سەۋەپلەردىن يەنە بىر ،
ئۇلارنىڭ ئۆز ئارا ئىناق بولماسلىقىدۇر . ئىسلام دىنىنى تۇنجى قوبۇل قىلغان ئەرەبلەردە ،
قەبىلە ۋازلىق ، تەبىقە ۋازلىقنىڭ يىلتىزى خېلىلا چوڭقۇر بولۇپ . ھازىرقى نۇرغۇنلىغان

ئافرىقا ، ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىكى ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ بەرى ، ئەشۇ قەبىلىلەر ئايرىمىسىنى ئاساس قىلىپ قۇرۇلغان . ئۇلار بۆلۈنىشىنى ئەۋزەل بىلىشتەك يېتەرسىزلىكلىرى تۈپەيلى ، غەربتىكى بەزى دۆلەتلەرگە بېسىنچاق بولۇپ قالغان . ئىلگىرى ئەرەبلەر گۈللەنگەن دەۋىرلەردە سانى ئاز ، قۇراللىرى ناچار تۇرۇپ ، دۇنيادا قۇدىرەتلىك سانالغان رىم ئىمپېرىيىسىنى ھالاك قىلغان . مۇندىن مىڭ يىل ئاۋۋال ھازىرقى قىرغىزىستاننىڭ تالاس دەرياسى بويىدا قۇدىرەتلىك تاڭ سۇلالىسىنىڭ زور قوشۇنلىرىنى بىتچىت قىلىپ ، ئۇلارنىڭ 1000 يېقىن ئادىملا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكىدىكى پايتەختىگە يېتىۋالغان ... بۇنى ئەلۋەتتە شۇ چاغلاردا ئەرەپلەرنىڭ ھەمدەملىك - ئېتىقاد ئاساسىغا قۇرۇلغان بىرلىكىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويغانلىقىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايتتى . ئەشۇ دەۋىرلەردە ئەرەبلەر يەھۇدىلارنى باش كۆتۈرگىزىمگەن ئىدى ... بىراق ھازىر ئەھۋال تامامەن ئۇنىڭ ئەكسىچە بولۇپ . ئەرەب دۇنياسى ھەتتا ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كىچىك دۆلەتلەر ئالدىدىمۇ ئۆزىنىڭ سىياسىي ، ھەربىي ، مەدەنىيەت تەسىرىنى كۆرسىتەلمەيدىغان ھالغا كېلىپ قالدى . ئېناقسىزلىقتا شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتتىكى ، ئۇلاردا مىللىي روھ چۈشەنچىسى تولىمۇ كەم . شۇڭلاشقا ئافرىقىدىكى مۇسۇلمان دۆلەتلىرى فرانسىيە ۋە ئەنگىلىيە ... قاتارلىق مۇستەملىكىلەرنىڭ تەسىرىدىن ، يەنى سىياسى تەسىرىدىن ھازىرغىچە قۇتۇلغان ئەمەس . ئوتتۇرا شەرق ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ بىر قىسمى روسىيىنى ، بىر قىسمى شەرقتىكى مۇستەبىت دۆلەتلەرنى ، يەنە بىر قىسمى ئىران ۋە ئامېرىكىنى ياقلايدۇ . ئۇلار ھامان مۇشۇ دۆلەتلەر بىزگە ھامىي بولالايدۇ دەپ قارايدۇ . ئۇلاردا ئۆزلىرىدىكى قۇدىرەتكە ئىشىنىش تۇيغۇسى يېتەرسىز بولغاچقا ، «ھەر نەرسىنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى ئۆزىنىڭ قولىدىدۇر» { سۈرە ياسىن ، 83- ئايەت } دېگەن مىزاننى ئۇنتۇپ قېلىشقان . ئۇلارچە ئۇلارنى بىردىنبىر قۇتۇلدۇرۇپ قالدىغان نەرسە ، ئەرەب مىللىي روھى بولماستىن ، بەلكى ئەرەب نېفىتلىرىگە كۆز تىككەن «كۈچلۈك غەرب» لىكلەردۇر .

2004- غەربلىكلەر ئىراققا باستۇرۇپ كەلگەندە ، ئىراق ئارمىيىسى بۇندىن 40- 50 يىل ئىلگىرىكى روسىيەدىن نېفىتقا تېگىشىپ ئالغان كونا قۇراللار بىلەن قارشىلىق كۆرسۈتۈپ . ئۆزلىرىنىڭ غەرب ئالدىدىكى تولىمۇ ئاجىز مەۋقەسىنى ئاشكارلاپ قويغان ئىدى . ھەتتا ئىراق ئەسكەرلىرى ئاشۇ كونا قۇراللار بىلەن ئۆز قېرىنداشلىرى گۈۋەيت ئەربلىرىگە تاجاۋۇزچىلىق يۈرگۈزۈپ ، «جاھاندا ئۆزىدىن قۇدىرەتلىك دولەت يوق» دەپ جار سالغان ئىدى . ئەمەلىيەتتە روسىيە ئۇنى ئاستىرىتتىن كۈشكۈرتۈۋاتاتتى . ئىراق ھۆكۈمدارلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئاجىز قېرىنداشلىرىغا ھۇجۇم قىلىشنى بىلگەن بىلەن ، تارىخى دۇشمىنى

ئىسرائىلىيەگە ھېچقانداق قۇرال ئىشلىتەلمىدى . مۇشۇنىڭغا ئوخشاش باشقا مۇسۇلمان دۆلەتلىرىمۇ ھە دەپ غەربكە خۇشامەت قىلىشنى ئەرەبلەردىن ئۈگۈنۈپ ، ئۇلاردىن نەچچە ھەسسە ئاشۇرۇۋەتكىنى بىلەن . غەرب بۇ دۆلەتلەرنىڭ پەقەت نېفىت ۋە خام ئەشىيالىرىغا قىزىقىپ ، ئۇلارغا ھېچقانداق چوڭ بىر سانائەت زاۋۇتلىرىنى قۇرۇش ئاساسىدىكى مەبلەغلەرنىمۇ سېلىپ بەرمىدى . ئوتتۇرا شەرقىدىكى ھەم ئوتتۇرا ئاسىياغا قوشنا بولغان چوڭ دۆلەت ئىران ، باشقا دۆلەتلەردىن كۆرە دىنىي قېرىندىشى تۈركىيەدىن بەكرەك ئەنسىرەيدۇ . چۈنكى ئىراننىڭ غەربىي شىمالىغا جايلاشقان «جەنۇبىي ئەزەربەيجان» دىكى 20مىليونغا يېقىن ئەزەربەيجان ، ئىران شەرقىي شىمالىدىكى تۈركمەنلەر تۈركىيە تەرىپىدىن قوللاشقا ئېرىشكەن . چۈنكى ئۇلار ئۆز ئارا قانداش خەلق . شۇڭا ئىرانلىقلار ئۆزلىرىنى دەي – دەيگە سېلىۋاتقان غەرب دۆلەتلىرىگە ئەمەس ، بەلكى ئۆز ئىچىدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرگە ، ئەتراپىدىكى ئۆزىگە ئوخشاش ئاجىز دۆلەتلەرگە زوراۋانلىق قىلىشقا ئىمتىيازلىق ... بۇ دۆلەت سىياسىيونلىرىغا ئۆزلىرىگە خىيانەت قىلىدىغان ھاكاۋۇرلارنى ھوقوقنى ، ئاستىرىتىدىن كۈشكۈرتۈپ ئەرب – تۈرك مۇسۇلمان دۆلەتلىرىگە قارشى قويۇۋاتقان «ئاكا دۆلەت» روسىيە بەرگەن ، چۈنكى روسىيەنىڭ كونا قۇراللىرىنى پۇل خەجلەپ سېتىۋالدىغان بىردىن بىر چوڭ دۆلەت ئىراندۇر . ئىران مىللىتارىستلىرى ، دۆلەت بېشىدىكى موللىلار ... مۇشۇ ئەمەلدىن قالغان نەرسىلەر بىلەن ئۆزلىرىنى ۋە خەلقىنى ئالداپ ، دۇنيا خەلقى ئالدىدا بىر «قەغەز يولۋاس» قا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى ھېچقاچان سەزگەن ئەمەس . شۇڭلاشقا روسىيە بۇ مۇسۇلمان دۆلىتىنى كۈشكۈرتۈپ ، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن قالغان كونا ھېلە بىلەن ، ئىراندا ئامېرىكىغا قارشى ئۇرۇش مەيدانى ئېچىش ئۈچۈن ، «يادرو ئېلېكتر ئىستانسىسى قۇرۇپ بېرىمىز» دېگەن بانادا ، ئۇنى بىر يادرو دۆلىتىگە ئايلاندۇرۇپ ، دۇنيا جامائەتچىلىكىنىڭ نەزىرىنى بۇراپ ئۆزىنىڭ ئىمپېرىيالىك ھوقوقىنى تېخىمۇ مۇستەھكەملەش ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانى قايتا قولغا كىرگۈزۈش مەقسىتىدە ھەرىكەت قىلماقتا . تۈركىيە سىياسىيونلىرى ئىراننىڭ بۇخىل تۇيۇق يولىنى ئالدىن سەزگەچكە ، ياۋروپا ئىتتىپاقىغا كىرىپ ئۆزىنى قوغدىماقچى بولىۋاتىدۇ . بۇلارنىڭ بەرى ، ئوتتۇرا شەرق ۋە ئاسىيانىڭ غەربىي شىمالىدىكى مۇسۇلمان دۆلەتلەرنىڭ ئىنقاسزلىقىدىن ، باشقىلارنىڭ ئۈنۈملىك پايدىلىنىپ كېتىۋاتقانلىقىنىڭ بىر مىسالىدۇر .

ھازىرقى ئىران – پارىسلىرى ئۆزلىرىنى ، بىز ئىسلام ئالىمىدە بىرىنچى سەركەردە ، تارىخىمىز ئۇزۇن ... چوڭ دۆلەت دەپ قارايدۇ . ئەمما ئۇلار پەقەت ئىلىمىزدىكى

تۇڭگانلارنىلا بىر مەزھەپ بولغىنى ئۈچۈن ھەقىقىي مۇسۇلمان دەپ چۈشىنىدۇ... سالا ، ئۇيغۇر ، قازاق ، تاتار ... مۇسۇلمانلارنى ئېتىراپ قىلمايدۇ . ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىيا مۇسۇلمانلىرى ۋە ئەدەپلەرنى مەنسىتمەيدۇ . ئۇلارنىڭ مەزھىپىدە بولمىغان ھەممە مۇسۇلمان «غەيرى مۇسۇلمان» دۇر . بۇ قاراشلار ئۇلار دولەت قانۇنى دەپ قارايدىغان مۇقەددەس كالامدىكى «ئى مۆمۈنلەر ! بىر قەۋم يەنە بىر قەۋمنى (بىر جامە ، يەنە بىر جامەنى ، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى) مەسخىرە قىلمىسۇن » { سۈرە ھۇجرات ، 11- ئايەت } دېگەن ئايەتلەرگە تامامەن زىت كېلىدۇ .

90- يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ، ياۋروپادىكى جەنۇبىي سىلاۋيانلار «يۇگوسلاۋىيىگە » سېرىپلىرى روسىيەنىڭ قوللىشى بىلەن دولەت چىگرىسى ئىچىدىكى مۇسۇلمان ئالبانلارغا ئىرقى قىرغىنچىلىق ئېلىپ باردى . بۇنىڭ بىلەن «كوسوۋا مۇسۇلمانلىرى » نىڭ ھەقىقىي سەرگەردانلىق ھاياتى باشلىنىپ ، پۈتكۈل ياۋرۇپادا مۇساپىر مۇسۇلمان ئالبانلارغا ياردەم كۆرسىتىش پائالىيىتى باشلىنىپ كەتكەندە . پەقەت تۈركىيە بۇ سانى كۆپ ھەم ئېغىر كۈندە قالغان مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىغا مىليونلاپ پۇل ، ماددىي ياردەم كۆرسەتتى ھەتتا ئۇلارغا ئولتۇراق يەر ئاجىرتىپ بەردى ... بىراق باشقا ئۆزلىرىنى چوڭ سانىغان ئەرەب ، ئىران ، ئافرىقا ... مۇسۇلمان دۆلەتلىرى روسىيەدىن قورقۇپ ياردەم قولىنى سۇنالمىدى ... ھەتتا بەزىلىرى بىر مىللەت بولمىغانلىقى ئۈچۈن خۇشال بولۇشتى .

مۇشۇ ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى ئەڭ دەھشەتلىك ۋەقە كاۋكازىيەدە روي بەردى . دادايىق باشچىلىقىدا چېچىنلار ئۆز ئەركى ئۈچۈن روسىيە ھۆكۈمىتىگە قارشى جەڭ قىلدى . دادايىقتىن كېيىن ئۇلارغا ئارىسلان ماسخادوف سەردار بولۇپ ، روسىيە تەۋەسىدە «4 يىل مۇستەقىل » بولدى ... بىراق روس ھۆكۈمىتى بۇ قېتىم ئۇلارغا ۋەھشىيانە باستۇرۇش ئېلىپ باردى . بۇ قىرغىنچىلىققا پەقەت ئامېرىكا ۋە بىر قىسىم غەرب دۆلەتلىرى ئېتىراز بىلدۈردى ھەم بۇ دۆلەتلەردە روس ھۆكۈمىتىنىڭ زوراۋانلىقىغا قارشى نامايىشلار ئەۋج ئالدى . تۈركىيە غەرب باشلىقلىرىنى ئىستانبۇلغا يىغىپ چېچىنىيە مەسلىسىنى تىنچ سىياسى يول بىلەن ھەل قىلماقچى بولدى . لېكىن ئامال بولمىدى . روسىيە خەلىقارا قانۇنغا پىسەنت قىلماي ، كاۋكازدىكى زوراۋانلىقنى داۋام قىلدۇرۇۋەردى . باشقا مۇسۇلمان دۆلەتلەر بۇ قانلىق قىرغىنغا قارشى بىرەر ئورۇندا كەڭ كۆلەملىك نامايىش ياكى دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى يىغىلىش — مۇنازىرىمۇ بولمىدى ... بەلكى ئەرەبلەر ، ئىرانلىقلار ، ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار ، پاكىستانلىقلار ... مۇشۇنداق چوڭ ۋە ئەڭ سەزگۈر دۇنياۋى مەسلىلەرنى كۆرمەسكە سېلىپ ، ئۆزلىرىنى چەتكە ئالدى . قازاقىستان ، ئۆزبېكىستان ...

قاتارلىق دۆلەتلەر «روسىيەدىن خۇدۇكسەرەپ» مۇساپىر چېچىنلارغا پانا بېرىشتىن باش تارتتى .

ئىسلام ئالىمىدىكى ئىجتىمائىي چېكىنىشلەرنىڭ سەۋەبلىرىدىن يەنە بىرى : ئۇلارنىڭ ئىلىم – پەننى تازا دېگەندەك راۋاج تاپقۇزمىغانلىقى . بولۇپمۇ ماددىي ئەشيا – ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتلىرى، جۈملىدىن يېزائىگىلىك، يىنىك سانائەت – ئېغىر سانائەت: ماشىنىسازلىق، ھەربىي ئەسلىھە، دولەت مۇداپىيەسى ... دەك چوڭ ئىشلاردا زامانىۋىلىشىش قەدىمىنىڭ يوق دىيەرلىك ئىكەنلىكىدۇر ... «ئەگەر سىلەر راستىنلا بىلسەڭلار غەلپەتتە قالماڭلار .» {سۈرە تەكۋىر، 5- ئايەت} دېگەن ھۆكۈمنىڭ ئەكسىچە ، كۆپلىگەن مۇسۇلمان دۆلەتلىرى ئىلمۇ - ئىربان، زامانىۋىلىشىشتىن ھازىرغىچە «غەلپەتتە» قالغان . ئۇلار ھەيدەيدىغان ماتورلۇق بۇيۇملار، ئىشلىتىۋاتقان ئېلېكتر سايمانلىرى، ھەربىي، دولەت مۇداپىيە سانائەت ئەسلىھەلىرى، قاتناش – ترانسپورت ۋاسىتىلىرى ... بۇلارنىڭ ھەممىسىنى مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنىڭ كۆپ قىسمى غەرب ئەللىرىدىن سېتىۋالىدۇ . بۇ تەبىئىي تاپ دۆلەتلەر ئاساسلىقى غەربنى خام ئەشيا بىلەن تەمىن ئېتىدۇ . بىرلا سەۋەبى ئەرەبىستانغا سانائەت مەھسۇلاتلىرىنى ئىمپورت قىلىدىغان دۆلەتلەر ئامېرىكا ، ياپۇنىيە ۋە كۆپلىگەن غەرب دۆلەتلىرىدۇر . بۇ دۆلەتلەرگە ئەرەبىستان نېفىت ئېكسپورت قىلىدىغان بولۇپ ، ئومۇمىي ئېكسپورتىنىڭ %95 نى تەشكىل قىلىدىكەن . غەربتىن ئەرەبىستانغا ئىمپورت قىلىنىدىغىنى ئېغىر تىپتىكى سانائەت ، ئېلېكتر بۇيۇملىرى . ماشىنا ئۈسكۈنىلىرى ، ترانسپورت ، بىناكارلىق قۇراللىرىدىن تاشقىرى ، يېمەك – ئىچمەك ، كۈندىلىك تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرى ... دۇر . ئىرانمۇ ئىسلام ئالىمىدىكى چوڭ دولەت بولسىمۇ ، بىراق ئۇنىڭ سانائىتى ۋە يېزائىگىلىكى تەرققىي قىلمىغان . ئىراننىڭ تېرىلغۇ يەر كۆلىمى پۈتۈن يەر كۆلىمىنىڭ ئاران %10 تەشكىل قىلىدىكەن ، دائىم غەربتىن ئاشلىق ئىمپورت قىلىدىكەن . ئېكسپورت قىلىدىغىنى پەقەت نېفىت ۋە تەبىئىي گاز ئىكەن .

1998- يىلى 9- ئايدا جۇڭگو خەرىتە نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «دۇنيا خەرىتىسى قوللانمىسى» ناملىق كىتابتا ، مۇسۇلمان دۆلەتلىرى ۋە غەرب دۆلەتلىرىنىڭ ئىشلەپ چىقارغان يېزائىگىلىك، سانائەت ... ماددىي مەھسۇلاتلىرى ئايرىم – ئايرىم ھالدا مۇنداق بېرىلگەن : (قىسقارتىلدى)

«پاكىستان» : ئەنئەنىۋى قىلچاق يېزا ئىگىلىك دولىتى . ئېكسپورت قىلىدىغىنى پاختا ، پاختا توقۇمىچىلىق ئەشياسلىرىدۇر .

«ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكى»، زۆرۈر دائىم ئىشلىتىدىغان يېزائىگىلىك ۋە سانائەت... مەھسۇلاتلىرىنى ئىشلەپ چىقىرالمىدۇ. ئىقتىسادى پەقەت گاز ۋە نېفىت ئېكسپورتىغا تايىنىدۇ.

«ئومان سۇلتانلىقى» بارلىق ئىقتىسادى كۈچى نېفىت ئېكسپورت قىلىشنى ئاساس قىلىدۇ. يېزا ئىگىلىكىدە پەقەت چىلان، دېڭىز مەھسۇلاتلىرىدىن قۇرۇق بېلىق. سانائىتى تەرقىي قىلمىغان.

«يەمەن جۇمھۇرىيىتى»: بۇ دۆلەتتە تېخنىكىسى تەرقىي قىلمىغان چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىق ئاساسى ئورۇندا تۇرىدۇ.

«ئىئوردانىيە پادىشاھلىقى»: تەرقىي قىلمىغان يېزائىگىلىك دولتى. مەھسۇلاتلىرىدىن بۇغداي، تاماكا سەي - كۆكتات، مېۋە - چېۋە،

«سۇرىيە ئەرەب جۇمھۇرىيىتى»: ئەنئەنىۋى يېزائىگىلىك دولتى ...

«سودان جۇمھۇرىيىتى»: يېزائىگىلىكى ۋە سانائىتى ئوخشاشلا تەرقىي قىلمىغان.

«ھىندونېزىيە جۇمھۇرىيىتى»: بۇ دۆلەتتە كانچىلىق ۋە يېزائىگىلىكىنى ئاساس قىلىدۇ.

«ئەرەب سوتسىيالىستىك لىۋىيە جۇمھۇرىيىتى»: بۇ دۆلەتنىڭ ئىقتىسادى كىرىمىنىڭ % 99 نى نېفىت ئېكسپورتى تەشكىل قىلىدۇ.

«تۈركمەنىستان»: بۇ دۆلەت ئاساسلىق نېفىتكە تايىنىدۇ.

«ئۆزبېكىستان»: بۇ دۆلەت يېزائىگىلىك ئىشلەپ چىقىرىشىدىكى پاختا ئېكسپورتىغا تايىنىپ ئىقتىسادى ئېنېرگىيەنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ.

«قازاقىستان»: كونا سوۋېت ئىتتىپاقىدىن مىراس قالغان تۆمۈر - تەسەك، ياغاچ ماتېرىياللىرى، كۆمۈر... ئېكسپورت قىلىشقا تايىنىدۇ.

يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسى ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ ئىقتىسادى تايانچ كۈچى بولغان، ماددىي ئەشیا لارنى ئىشلەپ چىقىرىشتىكى ئەمىلى ئەھۋالىدۇر. بۇنىڭغا روشەن سېلىشتۇرما بولىدىغىنى غەرب دۇنياسىنىڭ يۈكسەلگەن يېزائىگىلىك، پەن - تېخنىكا، سانائەت... لىرىدىكى ئۆزگىچە ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلىدۇر. بۇلارنىڭ ئىلغار تېخنىكا بىلەن قۇرۇلغان يۈكسىلىش سۈرئىتى، ئىسلام ئەللىرىدىن ئالھىدە خاسلىقلارغا ئىگە بولۇپ. بۇ ھال بۇ ئىككى مۇسبەت ۋە مەنپىي قۇتۇپ ئوتتۇرىسىدىكى ھاڭنىڭ ئاسمان - زېمىن ئىكەنلىكىنى بىزگە شەرھىلەپ بېرىدۇ... بۇ ئوخشاماسلىقلارنى تۈۋەندىكى جانلىق پاكىتلار تېخىمۇ روشەن دەلىللەيدۇ: (قىسقارتىلدى)

«بولغارىيە» : كانچىلىق ، خىمىيە ، ئىلىكتىرون ، كېمىچىلىك سانائىتى تەرقىقى قىلغان ، يېزائىگىلىكى ماشىنىلاشقان
«بىلگىيە» : تەرقىقى قىلغان سانائەت دولتى .
«ئاۋستىرىيە» : سانائىتى ۋە يېزائىگىلىكى تەرقىقى قىلغان .
«نورۋىگىيە» : تەرقىقى قىلغان يېزائىگىلىك ، سانائەت دولتى .

.....

يۇقىردا بىز ئىسلام ئالىمى بىلەن غەربتىكى بەزى دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي سانائەت ، يېزائىگىلىكى بىلەن قىسقىچە تونۇشۇپ چىقتۇق . بۇلاردىن كۆرۈنۈشى بولدىكى ، ئىسلام ئالىمىدىكى تىراگىدىيىلىك كۆرۈنۈشلەر ، بولۇپمۇ بۇ دۆلەتلەردىكى نامراتلىق ، نادانلىق ، ئاچارچىلىق ... نىڭ مەنبەيى ، تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ تۆۋەن بولۇشى قاتارلىقلارنىڭ تۈپكى سەۋەبلىرى ، ئۇلار تۇرغان مۇھىت تەرىپىدىن بەلگىلىنىپلا قالماستىن ، بەلكى ئۇلارنىڭ ئىلىم ئېلىش مۇھىتىنىڭ تۆۋەنلىكى ، تەربىيلىنىش ئەھۋالى شۇنداقلا ئۆز دۆلەتلىرىدىكى يېزائىگىلىك ۋە سانائىتىنىڭ زامانىۋىلاشمىغانلىقى ، بۇ ئەسلىھەلەرنىڭ ئىپتىدائىي شەكىلدە قالاق پىتى قالغانلىقى ... بىلەنمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر . بىزنىڭچە بىر دۆلەتنىڭ خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي ئاساسى قالاق ، پەقەت ئەنئەنىۋىي ئىشلەپچىقىرىشقا تايانسا شۇنداقلا نېفىت ۋە تەبىئىي گاز دىگەندەك تەبىئىي نەرسىلەر بىلەن چەكلىنىپ قالسا ، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆزىدىن ئىلغار بولغان دۆلەتلەرنىڭ بېقىندىسىغا ئايلىنىپ قالىدۇ . ئۇ دۆلەت نامدا «مۇستەقىل» سانالسىمۇ ، ئەمەلىيەتتە ئەشۇ ئاكتىپ ئورۇندىكى ئەللەرگە بېسىنچاق بولۇپ ، ھەقىقىي مۇستەقىللىق رولىنى يوقىتىدۇ . يەنى باشقا تېخنىكىلىق مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپ چىقىرالمىسا ، پەقەت سىرتقا تايىنىدىغان ، ھەتتا ئۆز دۈشمىنىدىن ئۈمىد كۈتىدىغان ئاجىز دۆلەتكە ئايلىنىپ قالىدۇ . ھازىرقى شارائىت ئىلىم پەننىڭ ئۇچقاندەك يۈكسىلىشىنى ، بىر دۆلەت ۋە خەلقنىڭ مىللىي قۇۋىتىنى مەدەنىيەت ، مەرىپەت ... ئىشلىرىدىن سىرت يەنە ھەربىي سانائەت ، ماشىنىسازلىق ئىلىكتىرون ، ئاۋىئاتسىيە ، قاتناش سانائەتلىرىنىڭ ... تەرەققىياتىمۇ بەلگىلەپ قويغان . يۇقىرىقىلاردىن بىزگە مەلۇمكى ، ئىسلام ئالىمى بۇ جەھەتتە پەقەت ئىستېمال قىلىدىغان ، ئىشلەپ چىقىرالمىدىغان پاسسىپ زۇناغا ئايلىنىپ قالغان .

ئۇنداقتا بىزنىڭ كاللىمىزغا ئىسلام ئالىمى نېمە ئۈچۈن سانائەت تېخنىكىسىدا غەربتىن ئارقىدا قالىدۇ ؟ نېمە ئۈچۈن بۇلار ھازىرغىچە بۇ نوقتىنى چۈشۈنۈپ يېتەلمىدى ... ؟ دېگەن سوئاللارنىڭ كېلىشى تۇرغانلا گەپ . بۇنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ بولسىمۇ ، ئۇنى

مۇنداق نوقتىغا جەملەشكە بولىدۇ : مۇسۇلمانلارنىڭ قانۇنى دەستۇرىدا «تۆمۈرنى ياراتتۇق ، تۆمۈر كۈچ - قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ، تۆمۈردە ئىنسانلار ئۈچۈن نۇرغۇن مەنپەئەتلەر بار» { «قۇرئانى كەرىم» ، 57- سۈرە ھەدىد ، 25- ئايەت . } دېيىلگەن . بۇ يەردە ئېيتىلغان تۆمۈر ئىككى خىل سىموۋوللۇق ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ . بىرى ، ئىنسانلار قەدىمدىن ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان ، قۇرال سۈپىتىدە پايدىلىنىدىغان تۆمۈرنى . يەنە بىرى ئاشۇنىڭغا ئوخشاش رودا تاشلاردىن ئېرىتىلىپ ياسالغان باشقا ھەرخىل مېتاللارنى ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان بارلىق نەرسىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ . بۇ «تۆمۈر» - مېتالغا تالاي سىرلار يوشۇرۇلغان بولۇپ ، ئۇ ئىنسانلارنىڭ تۇرمىشى ، مەدەنىيىتى ، ئېتىقادى... ۋە باشقا ساھەلەردە ھازىرغىچە مۇھىم روللارنى ئويناپ كەلمەكتە . شۇنى ئېيتىش كېرەككى ، ئەشۇ «تۆمۈر - مېتال» دىن ئىبارەت مۇھىم نەرسە ، ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى تالاي رەت ئۆزگەرتىۋەتكەن ، يۈكسەلدۈرگەن ... ئەگەر ئۇ بولمىغاندا ھازىرقىدەك تەرەققىياتلار بولمىغان بولاتتى دېسەك ھېچ خاتالاشمىغان بولىمىز . شۇنداقلا ئۇنىڭسىز ئىلگىرىكى ۋە ھازىرقى بارلىق سانائەت ، يېزىۋاتقانلىق ، دولەت مۇداپىئەسى ... قاتارلىقلارنىڭ روياپقا چىقىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى . شۇڭلاشقىمۇ ئىنسانىيەت تارىخىدا تۇنجى بولۇپ سانائەتنىڭ خۇرۇچى ، ئاساسىي ماددىسى ئەشۇ تۆمۈر - مېتالنى كەشىپ قىلغان ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار - تۇرانىيەلىكلەر ، ئەڭ بۇرۇن ئىنسانىيەت تارىخىدا تەرەققىيات ، مەدەنىيەت ... يارىتىش باسقۇچىغا كىرگەن ئىدى . ئەشۇ تۆمۈر - مېتالنىڭ كۈچى بىلەن ئۇلار دۇنيادا تۇنجى بولۇپ يايلاق ئىمپىرىيەسىنىڭ ئۇل تېشىنى تۇرغۇزغان . ئۇنىڭ قۇدرىتىدىن پايدىلىنىپ جەڭدە كېرەك بولىدىغان قۇراللارنى ، مىنىدىغان ئېتىغا كېرەك بولىدىغان تاقىلارنى ياسىغان ... ئەگەر تۆمۈر - مېتال بولمىغاندا ، يايلاق مىللەتلىرىنىڭ ئاتلىرى ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ ، غەرب - شەرق ئارىلىقىدا بۇنچە چوڭ مەدەنىيەت ، ئىرقى ئەبجەشلىكىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىلمىغان ، غايەت زور « ئوچۇق مەدەنىيەت » نىڭ ئاساسىنى تىكلىيەلمىگەن بولاتتى . بۇ خەلقلەر ئاشۇنىڭ قۇدرىتى ئارقىلىقلا ھەقىقەتنىڭ يولىنى ئاچالغان . ئۇلار تۆمۈردىن زور «مەنپەئەت» كۆرگەچكە ، ئۆزلىرىدە ئەشۇ مۇستەھكەم قاتتىق تۆمۈر - مېتالدا ھەرخىل روھنى يېتىلدۈرگەن . خۇددى تۆمۈردەك قاتتىق بىردەكلىكىنى - ھىملىقىنى ، زور ئويۇشۇش كۈچىنى ، ھەرقانداق زەربىگە بولغان يىمىرىلمەسلىكىنى ، ۋاقىتنىڭ ئۆتىشىگە ئەگىشىپ چىرمەسلىكىنى ... ئۆزىنىڭ ئالاھىدىلىكى قىلغان ئىدى . شۇڭلاشقا ئەجداتلىرىمىز بولغان تۇرانىيەلىكلەر تۆمۈرگە - مېتالغا بولغان ئىزدىنىشىنى توختاۋسىز ئىچكىرلەپ ئېلىپ بارغان ۋە ئۇنىڭدىكى ئىلاھىي ھەقىقەتنى تاپماقچى بولۇشقان . ھەرخىل تۆمۈر - مېتال مەدەنىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان

تۇپراق ۋە تاغلارغا چوقۇنغان . تۆمۈر ۋە تۆمۈر روھىدىكى سىرلار ئۇلارنى بارغانچە ئۆزلىرىگە جەلپ قىلىپ بارغاچقا . ئۇ ئۇلار تۇرمۇشىنىڭ ۋە ئېتىقادىنىڭ بىر تەركىبى قىسمىغا ئايلىنىپ قالغان . شۇڭلاشقا ئەجداتلىرىمىز ئۆزلىرى ياشىغان ۋە چوقۇنغان تاغلارغا ، ئەشۇ مېتاللارنىڭ نامىنى بېرىپ « ئالتۇن » - « ئالتاي تاغ » ، « تۆمۈر تاغ » ... دەپ ئاتىغان بولسا ، ئادەم ئىسىملىرىمۇ ئەشۇ خىل تۆمۈر - مېتال روھىنى نامايان قىلىپ ، ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ تۆمۈر خىسلىتىگە ئىگە بولۇپ « مۇستەھكەم - چىڭ » ، « باتۇر » ، ئەخلاقىي نوقتىدىن جەلپكار ياكى « پاك » بولۇشىنى ... ئارمان قىلىشىپ « چىن تۆمۈر باتۇر » ، « تۆمۈر لەڭ » ، « پولات » ، « كۈمۈش بىبى » ، « قوغۇرسۇر ئالتۇن » ... دېگەندەك ئىسىملارنى قويغان ئىدى قەدىمكى يايلاق مىللەتلىرى جۈملىدىن تۇرانىيەلىكلەر ياشىغان ئوردۇس يايلىقى ، ئوتتۇرا ئاسىيا ... رايونلىرىدىن نۇرغۇنلىغان ھون ، تۈرۈك ... مىللەتلىرىنىڭ قەبىرلىرى تېپىلغان بولۇپ ، بۇ قەبىرلەردىن ئالتۇن تاج ، مېتالدىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرى ، تۆمۈر قۇراللار كۆپلەپ تېپىلغان . دېمەك ، بۇ ئەجداتلىرىمىزنىڭ تۆمۈر - مېتال تەتقىقاتىنىڭ ، ئۇنىڭغا بولغان ئىزدىنىشنىڭ خېلى بۇرۇن باشلانغانلىقىدىن ۋە شۇنى مەدەنىيەت تەرەقىياتىنىڭ مۇھىم بىر قىسمى قىلغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ . يىپەك يولىنى تۇنجى بولۇپ ئاچقان ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار - تۇرانىيەلىكلەر دەسلەپ ئىشنى تۆمۈر بىلەن ئوخشاش خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان مېتاللاردىن ، يەنى ئالتۇن سودىسىدىن باشلىغان ئىدى . ئۇلار ئالتاينىڭ ئالتۇنلىرىنى ، شىمالى يايلاقتىكى ئىپتىدائىي يايلاق يولى « ئالتۇن يولى » بىلەن غەربكە ئاپىرىپ ساتقان ئىدى . ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىياغا قۇرغان بىرنەچچە قەدىمى شەھەرلەرگە « تۆمۈر قاپاقا » دەپ نام بەرگەن بولسا ، شەھەر قوۋۇقلىرىنى تۆمۈردىن ياسار ئىدى . ئىلگىرى ئالتاي - ئالتۇن تېغىدا تۇنجى بولۇپ تۆمۈر تاۋلىغان كۆك تۈرۈكلەر ، ئەشۇ تۆمۈرنىڭ كۈچىدە تولۇق قۇرۇلۇشقا ، ئۆزلىرىگە زوراۋانلىق قىلغان ئاۋازلارنى ھالاك قىلىپ ، 6- ئەسىردە « كۆك تۈرۈك خانلىقى » نى ئالتاي - ئورخۇن ۋادىسىدا قۇرغان . ياۋروپاغا بېسىپ كىرگەن ھونلار شەرقىي رىم ئىمپېرىيىسىنى تۆمۈر روھى ۋە تۆمۈردىن ياسالغان ئىلغار قۇراللار بىلەن يەڭگەن ئىدى . ئۇلار ئىجاد قىلغان ئوقيانىڭ باشقى ئۆتكۈر ھەم ئۇچلۇق تۆمۈردىن ياسالغان ئىدى . ئوتتۇرا ئاسىيالىقلار - ئۇيغۇرلار تۇنجى بولۇپ ، مۇندىن 4- 5 مىڭ يىل ئىلگىرى تۆمۈر ساپان ئارقىلىق تارىم ۋادىسىدا بوز ئاچقان .

دېمەك ، ئۇيغۇر - تۇرانىيەلىكلەر تەبىئەتنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى ، ھەقىقىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۆمۈر - مېتالنىڭ سىرىنى تۇنجى ھېس قىلغاچقا ، ئىنسانىيەت تارىخىدىكى

كۈچلۈك مەدەنىيەت ياراتقۇچىلاردىن بولۇپ قالغان ئىدى . تۆمۈر - مېتال روھى ۋە ئۇنىڭ ھازىرقى تەتقىقاتى ، ھازىرقى ئىنسانلارنىڭ سانائەت - مەدەنىيەت يۈزلىنىشىنىڭ ، تەرەققىيات سۈرئىتىنىڭ تېز - ئاستىلىقىنى بەلگىلەپ قويغان مۇھىم ئامىللاردىن بىرىدۇر . ئەمىلى مىسال بويىچە ئېلىپ ئېيتقاندا تۆمۈر سانائىتى ، جۈملىدىن مېتالچىلىق سانائىتى تەرەققىي قىلغان ئەللەرنىڭ ئەمىلى كۈچى ھەقىقەتەن زور دۇر . بولۇپمۇ ياۋروپا - غەرب ، ئامېرىكا ئەللىرىنىڭ ھەر جەھەتتىن تەرەققىي قىلىپ ، مۇسۇلمان ئەللىرىنىڭ ھازىرقى شارائىتى بۇ جەھەتتە ئارقىدا قېلىشىدىكى تۈپ سەۋەپلەردىن بىرىمۇ مۇشۇ بولسا كېرەك . ھازىرقى غەربلىكلەر سانائەتنىڭ ئاساسىي ماددىسى بولغان تۆمۈرنىڭ قۇدرىتىنى ، تۆمۈر روھىنى - «تۆمۈر ھەقىقىتىنى» چۈشەنگەن . شۇڭا ئۇلاردا تۆمۈردەك ئۇيۇشۇشچانلىق ، ھېملىك ۋە سانائەتلىشىشى ئالدىغا كەتكەن . مۇسۇلمانلار بۇ روھتىن كۆرە ، ئۆزلىرى ياشاپ تۇرغان قۇملۇقلاردىكى قۇرغاق «قۇم» دەك چېچىلاڭغۇلۇق ، ئۇيۇشالماسلىقتەك ... يامان تەرىپلەرنى ئۆزلىرىگە سىڭدۈرۈۋالغان . شۇ سەۋەبتىن 19- ئەسىرنىڭ بۇسۇغىسىغا كېلە - كەلمەي ، بوراندا قالغان قۇمدەك ھەر تەرىپكە چېچىلىشقا باشلىغان ... بۇنىڭ ئەكسىچە بۇ روھ بىلەن تەپەككۈرنى تويۇندۇرغان غەربلىكلەر ، مېتال - مىستىن ياسىغان چېركاۋ قوڭغۇراقلىرىنىڭ سادالىرى ، ئىلگىرىكى يىپەك يولىنىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغىچە ئۆزۈلمەي ئاڭلىنىپ تۇرىدىغان ئەزان ئۇنلىرىنى بېسىپ كەتتى ...

ھەقىقەتەن . ھەرقانداق دولەت مۇداپىيەسى ، ئىلىكتىرون ، قاتناش قۇراللىرى ، قۇرلۇش ماتېرىياللىرى ... قاتارلىق سانائەت ۋە ئۇنىڭ تەرەققىياتى مىللەت روھىنىڭ بارلىققا كېلىشى ، ئەشۇ ھەم ئۇيۇشۇشچان ھەم ئەۋرىشىم تۆمۈر - مېتال روھسىز ھۇجۇتقا چىقمايدۇ . ئۇنىڭ خىسلىتى - ھەقىقىتى ئىنسانىيەتنى - تەڭرىگە يېقىنلاشتۇرىدۇ . ئىنساننى يۈكسەلدۈرىدۇ ، ئىنساننى ئەزىز قىلىدۇ . ئۇ خۇددى ئېتىقاددەك مۇستەھكەمدۇر . شۇڭا خەلقىمىزدە ئاجىز ئادەم ياكى مىللەتلەرنى تەرىپلىگەندە «قولدا تۆمۈرنىڭ سۇنۇقىمۇ يوق خەلق ياكى ئادەم» دېگەن سۆزنى كۆپ ئىشلىتىدۇ . بۇ سۆزگە ھەقىقەتەن زور ھېكمەت يوشۇرۇنغاندۇر . ئەگەر قولدا تۆمۈر - تۆمۈر قۇرالى بولمىغان ئادەم ، سەپەرلەردە ھەرخىل قىسمەتلەرگە دۇچار بولۇشى ئېنىق ... پىچاق - تۆمۈر شۇڭا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ گۆش توغراپ يەيمىز ۋە باشقا ئىشلارنى قىلىمىز . ئۇ بولمىغاندا بۇ ئىشلارنى قىلىش تولىمۇ تەسكە توختار ئىدى . ھازىرقى غەربلىكلەر ئۆزلىرى تەتقىق قىلىپ ياسىغان سانائەت بۇيۇملىرىنى (تۆمۈرنى - مېتالنى - ھەقىقەتنى) ساتسا ، مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ ئەكسىچە پۇلى يوق ئادەم قان ساتقان دەك ، «ئاللا يارىتىپ قويغان» نېفىتىنى ، تەبىئىي گازنى ... ساتماقتا ...

بىز بۇلاردىن مۇسۇلمانلارنىڭ نەچچە ئەسىرلىك ۋە ھازىرقى تىراگىدىيىلىرىنىڭ سەۋەپلىرىنى ئاسانلا بىلىپ ئالالايمىز، يەنى مۇسۇلمانلاردا «تۆمۈر - مېتال خىسلىتى» كەم . بۇ توغرىدىكى ئىزدىنىش تېخىمۇ كەم . ئۇلاردا تۆمۈردەك بىرلىك، يەنى ھەمدەملىك يوق. يەنە بىر تەرەپتىن ئىلىم پەننىڭ سىموۋولى بولغان «تۆمۈر - مېتال» غا بولغان ئاشقان تەلپۈنۈش، ئۇنى تەتقىق قىلىدىغان روھى، قىزغىنلىقى كەمچىل . ئۇلار ھەرقانداق پەننىڭ ئاشۇنى ئۆزلىرىگە ھامىي قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ. غەرب ئەللىرى ئاشۇ تۆمۈر مەھسۇلاتلىرىدىن پايدىلىنىپ، تۆمۈر سانائىتىدىن مەھرۇم قالغان بۇ يېپىق زونا ئىنسانلىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇشقا سېلىپ، ئۇلارنىڭ ئاجىزلىقلىرىدىن قانغىچە پايدىلاندى ۋە پايدىلانماقتا.

ئىسلام ئالىمىدىكى غېرىبلىقلارنىڭ يەنە بىر سەلبىي سەۋەبى: تارىخى يىلتىز ئۇزۇن بولغان، ئۇلار ئېڭىغا يۆگىمەشتەك چىڭ چىرماشقان ئىشرەتۋازلىقتۇر. ئەمەلىيەتتە پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ مۇقەددەس كىتابىدا: «زىناغا يېقىنلاشماڭلار، چۈنكى ئۇ قەبىھ ئىشتۇر، يامان يولدۇر» {سۈرە ئىسرائىل، 32-ئايەت} دېيىلگەن. روسىيەنىڭ مەشھۇر شائىرى پوشكىن ئۆزىنىڭ داڭلىق ئەسىرى «باغچا ساراي فونتانى» ناملىق ئەسىرىدە، ئىسلام ئالىمىدىكى ئىشرەتخورلۇق ۋە ئۇنىڭ ئاقىۋەتلىرى ھەققىدە توختۇلۇپ ئۆتكەن ئىدى. ئەسىرىدە شائىر قىرىمدىكى تاتار خانلىقلىرىدىن بىرى «قىرىم خانلىقى» ۋە ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن خارابىلىككە مەھكۇم بولغانلىقى ھەققىدە تەپسىلىي ئانالىز ئېلىپ بارغان. ئەسلىدە قىرىم خانى جىلايى «ئىنتايىن ئىشرەتخور بولۇپ، ئۇ ھەر بىر ئىستىلا قىلغان زېمىندا بۇزۇقچىلىققا يول قويدۇ. ئۆزى بولسا پايتەخت شەھەر «باغچا سارايغا» بىنا قىلىنغان ھەشەمەتلىك ئوردىسى ئىچىدىكى ھەرەمخانىسىغا بىر فونتان ياسىتىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئىشرەتخورلىقى ۋە «توقاللىرىنىڭ سەگىدىشى» ئۈچۈن ئىدى. ھەر بىر مۇستەملىكە ئەلدىن نارەسىدە قىزلارنى ئۆز ھەرەمخانىسىغا ئېلىپ كېلىۋەرگەچكە، ھەرەمخانا دەپسەندە قىلىنغان قىز - چوكانلارنىڭ پەريادى بىلەن زىلزىلىگە كېلىدۇ. ئەسەردە زۇلمغا چىدىماي ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان «گىروزىن قىزى سەلىمە»، ۋە «رۇس قىزى ماريە» لەرنىڭ ھالاكىتى ئارقىلىق، پوشكىن بۇ ئەسەردە جىلايخاننىڭ ئىشرەتخورلىقى، ئۇنىڭ ھالاكەتكە يۈزلىنىشىنىڭ تۈپ سەۋەبى ئىكەنلىكىنى، ھەمدە ھەرەمخانىدىكى «باغچا ساراي فونتانى» مىليونلىغان ئىسلام ئالىمىدىكى دەپسەندە بولۇۋاتقان، بىگۇنا ئاياللارنىڭ كۆز يېشى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ .

ئوخشاشلا، ئىسلامىيەتنىڭ گۈللەنگەن ئوتتۇرا ئەسىرىدىن كېيىنكى پاجەلىرىنىڭ

تۈپ سەۋەپلىرىمۇ يەنىلا ئىشرەتخورلۇق ئىدى . بۇنىڭدەك كېسەللەنگەن پىسخىك ھادىسە ئىسلامىيەت دۇنياسىدا ۋاقتى بىر قەدەر ئۇزۇن بولغان بىر ھالدۇر . بۇنىڭدا ئەرەبلەرنىڭ بۇ جەھەتتىكى باشلامچىلىق رولى ، مەنىۋى يېتەرسىزلىكى كۆرۈنەرلىك بولۇپ كەلدى . بۇ ئىللەت ھازىرغا قەدەر مۇشۇ ئەللەردە روي بېرىۋاتقان بولۇپ : ئىشەنچلىك مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا ، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مىللەتلەرنىڭ شۇنداقلا ئۇرۇش - نىزاغا تولغان ئىسلام دۆلەتلىرىدىكى خەلقلەرنىڭ نارەسىدە قىزلىرىنى ھىندونېزىيىگە ، ئەرەپلەرنىڭ دېڭىز ياقىسىدىكى دۇبەيدەك ئېچىۋىتىلگەن شەھەرلىرىگە ئاپىرىپ ساتىدىغان ، پايھىشە بولۇشقا زورلايدىغان ئىشلار ھازىرمۇ بارلىقى مەلۇم . نۇرغۇنلىغان ئەرەب سودىگەرلىرىنىڭ غەربتە شۇنچە پۇل تېپىپ شۇ پۇللارنى ، نامرات دۆلەتلەرنى - خەلقلەرنى يۆلەشكە ئەمەس ، بەلكى ئامېرىكىلىق ، فىرانسىيەلىك پايھىشلەرگە ئىشلىتىدىغانلىقى ... بۇمۇ بىر ئەمىلى پاكىتتۇر .

بۇنىڭدىن باشقا نەشكەشلىك - زەھەرلىك چېكىملىك ھازىرقى ئىسلام دۇنياسىدىكى يامان ئىللەتلەردىن بىرىدۇر . روسىيە ئافغانىستاندىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ، پۈتۈن دۇنيا بويىچە %70 زەھەرلىك چېكىملىك چىقىدىغان دۆلەتلەردىن بىرىگە ئايلىنىپ قالدى . زەھەرلىك چېكىملىكلەر بۇ يەر ئارقىلىق پۈتكۈل مۇسۇلمان دۆلەتلىرى ۋە غەربكە تارقىلىدۇ ، ھازىر پاكىستان ئارقىلىق شىنجاڭغىمۇ كىرمەكتە . بۇ ئىسلامىيەت ئالىمىلا ئەمەس ، پۈتكۈل دۇنيا تەشۋىشلىنىۋاتقان جىددىي مەسىلىلەردىن بىرىدۇر

بىز يۇقىردا ئىسلام دۇنياسىدىكى غېرىبلىق : پەن - تېخنىكا ، سانائەت ... قاتارلىقلاردىكى تىراگىدىيىلىك ئەھۋاللار ھەققىدە مۇناسىپ چۈشەنچىلەرنى بېرىپ ئۇتتۇق . بۇ يالغۇز ئوتتۇرا شەرق ، ئافرىقا ... مۇسۇلمانلىرىغا مەنسۇپ بولۇپ قالماي ، بەلكى ھازىرقى ئۇيغۇرلار جامەسىگىمۇ ھەقىقىي ماس كېلىدۇ . چۈنكى تارىختىن بۇيان ئەرەب ، ئىران ئوتتۇرا ئاسىيالاردىكى ئىجتىمائىي داۋالغۇشلار ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسىي ، ئىجتىمائىي ، مەدەنىيەت ھاياتىغا ھەرخىل يۆلەشكە تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەن . ھەتتا ئۇلاردىكى تالاي چېكىنىشلەرمۇ بىزگە ئوڭ تاناسىپلىق غىدىقلاشلارنى ئاتا قىلغان ... شۇڭا كېسىپ ئېيتالايمىزكى ، مەيلى قانداقلا بولمىسۇن ئىلغار مىللىي مائارىپ ، يۈكسەك ئىتتىپاقلىق ، پاك ئىجتىمائىي ئەخلاق ، پاك ئېتىقاد ... ئاساسغا قۇرۇلمىغان غايىلەر ، تەلپۈنۈشلەر ... ھامان ئۆزىنىڭ مۇستەقىل مەۋقەسىنى ساقلاپ قالالمايدۇ . شۇڭا دەيمىزكى ئىسلامىيەتنىڭ غەرب دۆلەتلىرى ئالدىدىكى ئاجىزلىقىنىڭ تۈپ سەۋەبى : يەنىلا ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان مەنىۋى كېسەللىكىدىن باشقا نەرسە ئەمەس . كۆپلىگەن ئىسلام ئەللىرى ھە دەپ ئۆزلىرىنى توغرا يولدىمىز دەپ قارىسىمۇ ، ئەمەلىيەتتە ھىدايەت يولىدىن ،

ئىنسانىيلىقتىن، بىرلىكتىن، ئىلىم پەنگە يۈرۈش قىلىشتىن ... چەتلەپ كەتكەن. بولۇپمۇ ئىسلام ئالىمىدىكى سىياسىيونلار ئېتىقادىنى - ئۆز دۆلەتلىرىنىڭ قانۇنلىرىنى ئويۇنچۇق ئورۇندا كۆرىدۇ. ئۇلار ئەشۇ خەلقلەرنى تولۇق تەرەققىياتقا ئېرىشتۈرۈشنىڭ بىردىن بىر يولى ئۆزلىرىگە تايىنىش، غەربنىڭ ئىلغار پەن تەتقىقاتىنى ئۆز ئەمىلىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈش، شۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنى كۈچلەندۈرۈشنى ئاڭقىرالمايدۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇلار قۇرۇقتىن - قۇرۇق قۇلچىلىقنى ياكى بولسا بىرتەرەپلىملىك بىلەن ھەممىنى ئىنكار قىلىشنى، ئۆز ئارا قىرغىن قىلىشنى، بىر بىرى بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرۇشنى ئەۋزەل بىلىدۇ... مانا بۇ ئىسلامىيەتنىڭ تارىخى، يەنى رېئالنى پاجىئەسىنىڭ سىرى ... مانا بۇ مۇقەددەس كىتاپلاردا ئېيتىلغان «تۆمۈر» روھىنىڭ زەئىپلىشىشى ...!

سياسي شاهيات ئويۇنلىرى

تېمىغا كىرىش سەۋەبىم

بەزى سىياسىي ھادىسىلەر ھەققىدە پىكىر قىلىش ئۈچۈن قېرىنداشلىرىمىزنىڭ دەپ يۈرگەن گەپلىرىدىكى بالىلىق، گوللۇق ئادەمنى ئۈمىتسىزلىككە غەرق قىلغۇدەك دەرىجىدە ئىكەنلىكى بۇ تېمىغا ھەققىدە يېزىشقا، توغرىسى ئوخشاش گەپنى ئايلاندۇرۇپ، باشقا تۈرلۈك قىلىپ يەنە تەكرارلاشقا مەجبۇر قىلدى. ھەتتا بىز ئىپتىخارلىنىپ يۈرگەن ئالىملىرىمىزدىن بىرىنىڭ دۇنيا سەھنىسىدە ئوينۇلۇۋاتقان ئويۇنلارغا بالىلارچە ئىشىنىپ، ئوقۇغۇچى بالىدەك پىكىر قىلىشىغا شاھىت بولدۇم. ئالىملىقىمۇ ھەق راست-دە، ئەمما پەقەت شۇ كەسپنىڭ ئالىمى، ئەگەر ئۆزى بۇنى ئېتىراپ قىلغان تەقدىردە سىياسىي شاھىيات ھەققىدىكى بالىلىقنى كەچۈرۈشكە بولاتتى، ئەپسۇسكى، باشقا خەلقنىڭ ئالىملىرىدەك كەسپى بولمىغان ساھەلەر ھەققىدە ھەق ئىددىئاسىدا بولماسلىقىنى پەزىلەت ئەمەس، ئەيىپ سانايدىغان بولساق كېرەك، ھەممە ئىشتا ئالىملىقتىن تامادابولۇش بىلەن، نەتىجىدە بەكمۇ سەتچىلىك پەيدا قىلىش يامان-دە.

يەنە تورلاردا ئوخشىمىغان سىياسىي ھادىسىلەر، دىن، دۆلەت، ئۇرۇش، ئاشقۇنلۇق تېمىلىرىدا بولۇۋاتقان ئىنكاسلار ئادەمنىڭ ئىچىنى ئېلىشتۇرغۇدەك دەرىجىگە يەتكەنلىكىنى كۆرگەندە، پوققا پايدىسى يوق ئىشقا ۋاقىت سەرپ قىلماي دېسىمۇ بولماي قالۇدۇكەن كىشى. بەزىلەر غۇ خۇپسەنلىك بىلەن ئېغىز تاتلاش، ئوتتۇرىدا خۇسۇمەت تۇغدۇرۇپ، دىققەتنى چالغىتىش قاتارلىق — دەل مۇشۇ ماۋزۇنىڭ تەركىبىدە بولغان شاھىيات ئويۇنلىرىدىكى بىر خىل رولنى ئېلىۋاتقان بولۇشىمۇ ئەقىلگە كەچمەي قالمايدۇ؛ يەنە بەزىلەر بولسا ھەقىقەتەنمۇ گاڭسالىق بىلەن مانا شۇنداق ساددا گەپلەرنى گەپ دەپ ئوتتۇرىغا قويۇپ يۈرۈدۇ. بۇنى، بىلىمگەنلىكتىن دېيىشىمۇ ئەيىپ ئەمەس، ئەلۋەتتە. شۇغۇنسى ھەممىنى بىلىدىغاندەك، بىردىن-بىر ھەقىقەت شۇدەك تەلەپپۇزدا ئىشەنچ بىلەن دېيىشلىرى يەنە كىشىنىڭ سەبىرىنى تاشۇرۇدۇغان بىر تەرەپ. مانا شۇنداق سەۋەپلەردىن بەزىلىرى ھەتتا بۇ تېمىنى تەخىرىسز قىلغان ئامىل دېسەممۇ بولۇدۇ.

شاهمات قانداق ئوينۇلۇدۇ؟

شاهماتتا گامبىت ئۇسۇلى بولغاندەك، سىياسىي شاهماتلاردىمۇ خۇددى شۇنداق بولۇدۇ. شاهماتتا ئالداش، كۆز بويىش بولغاندەك بۇنىڭدىمۇ شۇ. ھەتتا چىدىماسلىق، ساختىلىقمۇ بولۇشى مۇمكىن. سىياسىي باشقا پەنلەرگە ئوخشاش، دەلىللىكى بولغان ئىلىم ئەمەس. نىسبەتەن ئەۋرىشىملىكى بولغان ئىلىم. شۇڭا ئۇنىڭ مۇقۇملاشقان فورمۇلاسى، پىرىنسىپى بولۇشىمۇ ناتايىن. ئەگەر ئۆزگەرمەس بىر پىرىنسىپى بار دېيىلسە، ئۇ دەل مەنپەئەت ئۈستىگە ئىنشا قىلىنغانلىقىدۇر. شۇنىڭغا دىققەت قىلىش كېرەككى، ئادالەت، ئادىللىق، ئادىمىيلىك، ئىنسانپەرۋەرلىك،... دېگەندەك چىرايلىق گەپلەر سىياسىنىڭ پەردىسى بولۇپ، ئۆزى ياكى مەخسدى ئەمەس. بۇنى ماكيئاۋېللىنىڭ كىتابىنى ئوقۇغانلار يادا بىلىدىغان گەپلەر. بۇ نەزەرىيەلەرنى قوبۇل قىلىدىغانلار كۆپ بولسىمۇ، بۈگۈنكى رىياللىقىمىزدا يۈز بېرىۋاتقان ھادىسىلەر ھەققىدە بۇ نەزەرىيە بويىچە ئويلاپ كۆرەي دەيدىغانلار ئانچە كۆپ ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمىز. يەنى، دۇنيادا ھەقىقەتەنمۇ مەلۇم قۇتقازغۇچى بارمۇ؟ (ئاللاھتىن باشقا، مەخلۇق ئىچىدىن دېمەكچى) ئادالەتنىڭ ھامىسى بىر كۈچ بارمۇ؟ لىلا مەسىلە ھەل قىلىپ قويۇدۇغان مەلۇم كۈچ ياكى كۈچلەر بارمۇ؟ كېسىپ ئېيتىمىزكى، يوق!

ئىلگىرىكى بەزى يازمىشلىرىمدا دەپ ئۆتۈلگەن ھەتتا تەكىتلەنگەن بىر ئىستىخبا- رات فورمۇلىسى بار: بىر ھادىسىنى (ۋەقەنى، ئۇرۇشنى، قاننى...) كىم قىلدى؟ دېگەننى چۈشۈنۈشتە، بۇ ھادىسە كىمنىڭ ئىشىغا بەك يارىدى؟ كىمگە بەكرەك پايدا ئەكەلدى؟ دېگەن سوئاللار بىلەن مۇلاھىزە قىلىشنىڭ ھەرقاچان توغرا بولۇدۇغانلىقى. ئىستىخبارات كەسپىنىڭ ئەڭ موھىم بىر خىزمەت فونكىتسىيىسى دەل «ئېچىتىش» (provocation) بولۇپ، دەل بىزنىڭ ھېلىقى بالىلارچە پىكىر بايان قىلىپ يۈرۈدۇغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ چۈشەنچىسىگە ئوخشاش چۈشەنچىنى ئومۇملاشتۇرۇشنى ئۆزىنىڭ ۋەزىپىسى قىلغان بولۇدۇ. ئېچىتىش يەنە ئەينى ۋاقىتتا خاتا ئادىس كۆرسۈتۈش دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئاھالىنىڭ مۇتلەق كۆپچۈلۈكىنى تەشكىل قىلىدىغان، «ئامما» دېيىلىدىغان ئاددىي خەلق كۆرسۈتۈلگەن ئادىسقا قارايدۇ؛ بۇنىڭ خاتا بولۇش ئىھتىماللىقىنى ئويلاپمۇ باقمايدۇ. ئىستىخباراتنىڭ يەنە بىر خىزمەت تۈرى: «پىتنە-پاسات تارقىتىش» (سۆز-چۆچەك دېسەك چىرايلىقراق چىقىشى مۇمكىن). دۆلەت ھاكىمىيىتى ھەرقاچان بىر ھاكىمىيەت كۈلتۈرى يارىتىپ، مانا شۇ كۈلتۈرنى ئومۇملاشتۇرۇشقا تىرىشىدۇ. بۇ دۆلەت كۈلتۈرى

ئۈستقۇرۇلمىنىڭ بارلىق ماشىنىلىرى (مېدىيا) تەرىپىدىن، مائارىپىنىمۇ ئۆزئىچىگە ئالغان ھالدا، دۆلەت پۇخرالىرىنى قايتا شەكىللەندۈرۈشكە تىرىشىدۇ. ھەتتا بۇ جەھەتتە ئاساسەن مۇۋەپپىقىيەت قازانغان بولۇدۇ. يەنى، پۇخرالار ھاكىمىيەتنىڭ ئارزۇ قىلغان پۇخرالىرىدىن بولۇپ يېتىشىدۇ. گەرچە ئۆكتىچىلىك قىيامەتكىچە مەۋجۇت دېيىلسىمۇ، ئۆزىمىزمۇ سەزمىگەن ھالدا ئاشۇ سىڭدۈرۈلگەنلەرنى ئۆز پىكرىمىزدەك مېنىڭسىگەن بولۇمىز. شۇنداق پىكر قىلىمىز، شۇنداق باھا بېرىمىز، شۇنداق مۇھەببەت ياكى نەپرەتتە بولۇمىز.

مەسىلەن، ئامېرىكا ئارمىيىسى ئىراققا كىرگەندىن كېيىن ئەڭ ئاز ئۈچ مىليون بالىنىڭ يېتىم قالغانلىقى مەلۇم. ئەمما، پۈتۈن دۇنيادىكى تەشۋىقات قوراللىرى ياپونىيەلىك رېھننىڭ قانداق ئۆلتۈرۈلگەنلىكىگە دىققەت قىلىۋاتىدۇ. گىتلىپىرنىڭ بۇنىڭغا ماس كېلىدىغان بىر سۆزنى ئىلگىرىكى بەزى كىتاپلىرىمدا ئوخشاش نۇقتىئىيەنەزەرنى ئىسپات قىلىش ئۈچۈن دەلىل قىلغان ئىدىم، يەنە شۇنىمۇ تەكرار نەقىل قىلاي: «ئاخبارات – يېتەرلىك دەرىجىدە تۇتامسىز، ھەتتا كۈلكۈلۈك بىر ۋەقەنى قىسقا مۇددەتتە ناھايىتى موھىم بىردۆلەت مەسىلىسى ھالىغا كەلتۈرۈپ، ئەسلى ناھايىتى موھىم بولغان بىر مەسىلىنى جامائەتنىڭ دىققىتىدىن قاچۇرۇپ، ئۇنۇتتۇرۇش كۈچىگە ئىگە». مانا شۇنىڭغا ئوخشاش، ئادەمنىڭ قاراشلىرىنى سۈنئىي ئۇسۇلدا، ئىستەلگەن يۆنۈلۈشتە شەكىللەندۈرۈش تامامەن مۇمكىن. ياۋروپالىقلار بۇ ئىشتا بەكمۇ ئالدىدا. چۈنكى ماركسىنىڭ زامانداشلىرىدىن (بىر مەزگىل دوستۇمۇ بولۇشقان) لاسسال، مائارىپ ئارقىلىق ئىنسانلارنى ماشىنىلارغا ئايلاندۇرغىلى بولۇدۇغانلىقى تەسەۋۋۇرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. بىر ئادەم سىنىپ مەسئۇلى تاپىلغان ئىشنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئېسىدە تۇتۇپ، ئەمەل قىلىدۇغان بولۇشى مۇمكىنلىكىنى دەلىللەپ كۆرسەتكەن. ئۇنىڭدىن كېيىنكى نۇرغۇن جەمئىيەتشۇناسلار، ھۆكۈمران گورۇھقا ئاسانلىق يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن بۇ تەسەۋۋۇرنىڭ كونكرېت پىلان - پروگراممىلىرىنىمۇ تۈزۈپ چىققان. دەۋرىمىزدە يىراقتىن تۇرۇپ ئادەمنى (خۇددى تىزگىنەكتە باشقۇرۇلۇدۇغان ماشىنىلاردەك) باشقۇرۇش سىناق قىلىنماقتا، ھەتتا مەلۇم جەھەتلەردە يولغا قويۇلماقتا.

رىئاللىق بۇ ئىكەن، بىز تېخىچە مەكتەپ بالىلىرىدەك، تەشۋىقات تەرىپىدىن سۇنۇلغان ھادىسىلەرنىڭ كۆرۈنگەن يۈزىگىلا ئىشەنسەك دەل بىزنىڭ ئاشۇ پروگراممىلىنىشتىن نەسۋىمىزنى ئالغانلىقىمىز بولۇدۇ. ياكى، كاللىمىز ئوتتۇرا ئەسىردىكى پېتىچە قېتىپ قالغان ساددا دېھقاندىن بىرى بولغان بولۇمىز.

ئەمدى كونكرېت مەسىلىلەرگە كېلەيلى. فرانسىيىدىكى ھەجۋىي ژۇرنال تەھرىر

بۆلۈمىدە يۈز بەرگەن قانلىق ۋەقەنى يۇقارقى فورمۇلغا سېلىپ مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈڭ. بۇ ھادىسە ئىسلام نامىغا قانچىلىك پايدا ئېلىپ كەلدى؟ يەنە باشقا كىملىك بۇنىڭدىن پايدا ئالدى؟ كىمنىڭ قازانچى ئەڭ كۆپ؟

ئوتتۇرا شەرقتە خۇددى «تۇلۇمدىن توقماق چىققاندا» لا پەيدا بولغان ئىراق-شام ئىسلام دۆلىتى نامىدىكى بىر گورۇھ ھەققىدىمۇ بۇ فورمۇلانى ئىشلىتىپ بېقىڭ. بۇ گورۇھ ئىسلام نامىنى سۈيىستىمال قىلغىنى ئۈچۈنلا بالىلاردەك ئىشىنىپ، ئۇلارنى ئىسلامچى دېيىشىمىز مۇمكىنمۇ؟ ئۇلار قانداق پەيدا بولدى؟ تۇيۇقسىز بولۇش بىلەن بىرگە ناھايىتى كۈچلۈك شەكىلدە ئوتتۇرىغا چىقىشى تاسادىپىي ئەمەسمۇ؟ ئۇلارنىڭ لوجىستىك ياردەملىرى قەيەردىن؟ ئادەتتە شۇنداق بىر ھىساپنى قىلىپ كۆرسەكلا مەسىلە ئايدىڭلىشىشى مۇمكىن: مىڭ ئادەمنىڭ بىر ۋاخ قوسىقىنى بېقىشقا قانچىلىك نان كېتىدۇ؟ (پەقەتلا قۇرۇق نان)، بۇ نان قانچىلىك ئۇندا بولۇدۇ؟ ئاندىن قايىل بولمىساق، قۇرال-ياراق ئەسلىھەلەرنى ھىساپلاپ كۆرسەك بولۇدۇ. بۇ گورۇھنىڭ تەركىبىدە مىڭلارچە غەربلىكنىڭ بولۇشى قانداق گەپ؟ شۇلارنىڭ ھەممىسى ئىسلامغا قايتقانلارمىدى؟ ئۇلار قىرغىن قىلىۋاتقان كىشىلەر كىملىرى؟ (تەشۋىقاتلاردا ئېغىزدىن چۈشمەيۋاتقان بىرنەچچە غەربلىكنى قويۇپ تۇرۇپ، مىڭلارچە قۇرباننىڭ كىملىكىنى ئويلاڭ). ئۇلار قىلىۋاتقان قىلىقلارنىڭ ئىسلام پىرىنسىپلىرىغا ئۇيغۇن ئەمەسلىكىنى ئانچە دىنىي ساۋادى بولمىغانلارمۇ بىلىدىغان بىر پاكىت، شۇنداق تۇرۇپ بۇلاردىن ئىسلام نامىغا ئەيىپ ئارتىش توغرىمۇ؟ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىكى كۈچ كىم؟ ئارقىسىدىكىسىمۇ «ئىسلام» مۇ ياكى بۇلار پۇلغا ياللانغانلارمۇ؟

مەن گېپىنى قىلغان ئالىم مەلۇم بىر ئاممىۋىي توربەتتە ياپونىيەلىك رېھننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە ئېچىنىپ شۇنداق تەسۋىرلىك بىر ئىنكاس، توغرىسى بىرنارازىلىق ئىپادىلەپتۇرلەركى، ئاخىرىدا ئۆزىنى تۇتالماستىن بۇ «ئوقۇمىغان، دۆت، ما ئارىپ تەربىيىسى كۆرمىگەن «ئىسلامچى» لارنى» ئۆزەڭ ئۆلۈپ، جەننىتىڭگە كېتىۋال! دېيىشكەچە بېرىپ يېتىپتۇ (دېمەك، جەننەت بۇ ئالىمىمىزغا مۇناسىۋەتسىز بىر يەركەن). ئالدى بىلەن بۇ گورۇھنىڭ «ئىسلامچى» كىملىكىنى تەتقىق قىلىپ كۆرگۈلۈك. ئەگەر دىنىي بىلىشىڭىز، بۇنى بەك ئاسان ئايرىيالايسىز. كىمدۇر بىرىنىڭ ئىسلامغا قارا چاپلاش، كىشىلەرنى ئىسلامدىن نەپەرتلەندۈرۈش ئۈچۈن قۇرغان تونۇقغا بۇنچە ئاسان دەسسەش قانداق گەپ بولۇپ كەتتى؟ ئىسلامنى ئۇرۇشخۇمارلىقتا ئەيپلەۋاتقان بىلەرمەن قېرىنداشلار، بىلەرمەنلىكىڭلارنى جارى قىلدۇرۇپ، يەنىمۇ بىر ئاز بىلىپ بېقىڭلاركى، ئىسلام تارىخىدا، قوشۇننىڭ گازارمىسىدىكى بىر چېدىرغا قۇش ئۇۋۇلاپ تۇخۇم سالغىنى ئۈچۈن، قوشۇن

يۆتكۈلۈدۇغان چاغدا ئاشۇ بىر چېدىر ئىككى ساھابە بىلەن بىرگە قالدۇرۇپ قويۇلغان، تاكى قۇش بالىلىرى تۇخۇمدىن چىقىپ، ئۇچۇرۇم بولغانغىچە! پېشىدە ئۇخلاپ قالغان مۈشۈكنى ئويغاتماسلىق ئۈچۈن، پېشىنى كېسىپ، نامازغا قويغان ھىكايىلەرنى ئوقۇيسىز. ئىسلامنىڭ ھۆكۈمىدە بىر ئادەمنى ناھەق ئۆلتۈرۈش پۈتۈن ئىنسانىيەتنى ئۆلتۈرگەن بىلەن ئوخشاش گۇناھ! جەسەتنى كۆيدۈرۈش، جەسەتنى خارلاش (دۈشمەننىڭ جەستى بولسىمۇ ئوخشاش)، جەسەتنىڭ ئەزالىرىنى كېسىش قاتارلىق قىلمىشلار ئىسلام ئەڭ نەپرەتلىنىدىغان قىلىقلاردىن ھېساپلىنىدۇ. سىز دەل قارشىڭىزدىكىلەر كۈتكەندەك چۈشەنچىلەرنى كالىڭىزغا قاچىلىۋالسىڭىز، دوستقا تاپا، دۈشمەنگە كۈلكە بولۇدۇغان ئىش. ئەمدى كەلدۇق، تېروردىن نەپرەتلىنىشكە. ئالىمىزنىڭ تېروردىن نەپرەتلىنىشى ئەلۋەتتە توغرا. مېنىڭچە ھەممىمىز نەپرەتلىنىمىز! ئەمما، ۋەقەنىڭ ئىسلام نامىغا بولۇشىنى قوبۇل قىلىشتىكى ساددىلىق كەچۈرۈلمەيدۇ؛ ئەگەر شۇنداقمۇ دەيلى، ئوتتۇرا شەرقىتىكى قانلار نېمە سەۋەپتىن، كىمنىڭ سەۋەبىدىن تۆكۈلۈۋاتىدۇ؟ كىملەر تېخىمۇ كۆپ ئىنساننى ئۆلتۈرۈۋاتىدۇ؟ دېگەنلەرنىمۇ ھېسابقا قېتىپراق قىزىپ كەتسەك توغرا بولار؟ تاجاۋۇزچىنىڭ ياخشىسى بولمايدۇ، مەيلى ئۇ قانداق چىرايلىق باھانە، چىرايلىق ئاتاقلار بىلەن خەقنىڭ تۇپرىقىغا كىرگەن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھەرقانداق تاجاۋۇزچى ئوخشاشلا نەپرەتلىك، ئوخشاشلا نومۇسىز! بۇنى ئېسىمىزدىن چىقارمىساقلا، باشقا قاراشلار ئۆز-ئۆزىدىن توغرا يولىنى تاپىدۇ.

يوقۇرىدا ئىستىخباراتتىكى ئېچىتىشتىن گەپ ئاچقان ئىدۇق. ئېچىتىش، سىياسىي مەخسەتلەردە جامائەت پىكرى ھازىرلاش، سىياسىي غايىلەر، مەخسەتلەر ئۈچۈن باھانە ئىشلەپچىقىرىش، ئەپكار سۈپىتىدە باشقا ئادىس كۆرسۈتۈش قاتارلىق نۇرغۇن ئىشقا يارايدۇ. گىتلىپ چىخسلوۋاكىيەنى بېسىۋېلىشتىن بۇرۇن، چىخسلوۋاكىيە تەۋەسىدىكى نېمىسلار رايونىدا ماجرا چىقارغان ئىدى. ماجرادىن كېيىن ئىرقىي ئايرىمچىلىققا، ناھەقچىلىككە ئۇچرىغان قانداشلىرىنى «قۇتقۇزۇۋېلىش ئىھتىياجى» تۇغۇلدى. نەقەدەر گۈزەل باھانە! چارلېز چاپلىنىشنىڭ بىر كىنوسىدا چاپلىنىشنىڭ بالىسى تاش ئېتىپ، ئەينەكلەرنى چېقىپ ماڭسا، ئارقىسىدىن ئەينەك يۈدۈپ، مۇلازىمەت سۇنۇپ، چاپلىنىشنىڭ ئۆزى پەيدا بولۇدۇ ئەمەسمۇ؟ خۇددى شۇنداق. ئاۋال ئەينەك چاقتۇرۇلۇدۇ. ئاندىن سىز «خالىس مۇلازىمەت» سۇنۇشقا تەييار ئىكەنلىكىڭىزنى ئىپادە قىلالايسىز. مانا شۇنداق.

ئوتتۇرا شەرقىتىكى پۈتۈن خاپىلىق نېفىت ئۈچۈن كۆرەش، يەنە بىرى ئىسرائىلىيەنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى تەمىن ئېتىش. بۇ يەردىكى باشقا ھەممە ئىش ئەينەك چېقىشقا ئوخشايدۇ!

ئامېرىكا بۇ يەردە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ئۈچۈن بۇ يەرنىڭ تىنچىشىنى خالىمايدۇ. شۇڭا يېڭى-يېڭى غەۋغالار چىقىپلا تۇرۇشى كېرەك. ئاندىن قالسا «بۈيۈك ئوتتۇرا شەرق قۇرۇلۇشى» (project) نى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭمۇ زۆرۈرىيىتى. تۈركىيەنى پارچىلاش كېرەك، يەنى شەرقىي جەنۇبتا بىر كۆرد دۆلىتى قۇرۇش كېرەك. لېكىن تۈركىيە ناتو ئەزاسى، ئامېرىكىنىڭ ئىستراتېگىيىلىك ئورتىقى. بۇ دوستلۇقىمۇ تەسىر يەتكۈزمەي تۇرۇپ كۆردلارنى قۇرالىاندۇرۇش ئۈچۈن بۇ يەردە ئاشۇنداق بىر باش-باشتا قورۇھنىڭ مەيدانغا چىقىشى زۆرۈر. مانا ھازىر ئىراق-شام ئىسلام دۆلىتى كۈچلىرىگە ئۈنۈملۈك زەربە بېرىشى ئۈچۈن شىمالىي ئىراق كۆردلىرى زامانىۋىي قوراللار بىلەن قوراللىنىۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇلار بولمىغان بولسا، تۈركىيە خۇش بولمايدىغان بۇنداق كۆردلارغا ياردەمنىڭ باھانىسى نېمە بولاتتى؟ كۆردلار كۈچەيتىلگەندىن كېيىن تەبىئىي يوسۇندا بۇ كۆرد خەلقىنىڭ ئۆز تاللىشى سۈپىتىدە مەيدانغا چىقىرىلسا، تۈركىيە دېموكراتىك بىر دۆلەت سۈپىتىدە خەلق رايىنى ئىنكار قىلالمايدىغان ۋەزىيەتكە كېلىدۇ. مانا شۇنداق قىلىپ تۆرت دۆلەتنىڭ چېگرىلىرى تۇتاشقان جايلاردىكى كۆردلار بىرلىشىپ، غەربنىڭ ئاستىرىتىن ياردىمى بىلەن بىر كۆردىستاننى بارلىققا كەلتۈرۈدۇ.

شۇنداقلا ئوتتۇرا شەرقنىڭ مەڭگۈ ھەل بولمايدىغان سۈنئىي-شەئە توقۇنۇشىمۇ كۈن تەرتىپتە ئاكتىپلىقنى ساقلاپ تۇرۇۋاتىدۇ. بۇ خۇددى مۇددەتلىك بومبىدەك، ھەرقاچان غەربنىڭ ئىشىغا ياراپ كەلدى. قاچان كېرەك تېپىلسا شۇ ۋاقىتقا توغرىلىسىلا بولۇدۇ. ئەخمەدى نىجات دەۋرىدە ئىراننىڭ غەربكە قارشى ئىنتايىن كەسكىن دۈشمەنلىككە تولغان مەيدان ئوقۇشلىرىغا قاراپ نۇرغۇن كىشىلەر ئىران بېشىغا بالا تېپىۋالدۇدۇغان بولدى دەپ ئەنسىرەشكەندى. مەن ھەتتا سۆھبەتداشلىرىمدىن بىر مۇنچىسى بىلەن بۇ ھەقتە باغلاشقان ئىدۇق. مەن غەرب ئىراننى ئۇرمايدۇ! دەپ قارايتىم. چۈنكى ئىران شىئەلىكنىڭ مەركىزى بولۇپ، شىئەلەر سۈنئەلەرنى بىر خىرىستىياندىن، بىر بۇددىستتىنمۇ بەك يامان كۆرۈدۇ. بۇنداق تېپىلماس بىر كوزۇرنى ئۇچۇقتۇرۇش ھېچقاچان غەربنىڭ ئىشىغا يارمايدۇ. شىئە-سۈنئىي دۈشمەنلىكىنى كۆرۈكلەپ تۇرۇش ئەڭ ئۈنۈملۈك زىددىيەت مەنبەسى بولۇپ، بۇ غەربلىكلەرنىڭ قولىنى سوۋۇتۇدۇغان، باشلاپلا قويسا توختاتقۇلى بولماي قالغۇدەك ئوبدان ئىش تۇرسا، ئىراننىڭ يېمىرىۋېتىلىشى ئۇلارغا پايدىلىق بولاتتىمۇ؟ بۈگۈنگە كەلگەندە سۈرىيەدە بىر قايناشما كېتىۋاتىدۇ. «ئەرەب باھارى» باشقا دۆلەتلەردە ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش بىلەن ئاخىرلاشتى، ئەمما دۆلەت تۈزەلمەي، چېچىلاڭغۇلۇق، ھۆكۈمەتسىزلىك ئۈچ-چېكى كۆرۈنمەس بىر يولدا كېتىۋاتىدۇ.

بۇ ۋەزىيەتمۇ ئۆز-ئۆزىدىن بولۇپ قالمىدى، ئەلۋەتتە. ئەگەر سىزنىڭ بىر دۈشمىنىڭىز بولسا، سىز بۇ دۈشمىنىڭىزنىڭ تېنچ تەرەققىي قىلىشىنى خالىغان بولاتتىڭىزمۇ؟ خۇددى شۇنداق. ئەمدى كېلىپ، بۇ «باھار» سۈرىيەگە كەلگەندە تاقىشىپ توختاپ قالدى. ئامېرىكا خالىسا ئىدى، بۇ ئۇرۇشنى ھەرقانداق بىر نەتىجە بىلەن ئاخىرلاشتۇرالايتتى؛ يا ئەسەدنىڭ چۈشۈشى شەكلىدە، ياكى ئورنىدا قېلىشى شەكلىدە. ئەمما بۇ يەردە ئويۇننىڭ بىر ئاز ئۇزۇنغا سوزۇلۇشىغا مەلۇم ئىھتىياجى بار بولۇۋاتقنى ئېنىق. شاھمات تاختىسى سۈرىيە بولۇپ قالدى. بۇ يەردە چوڭ شاھماتچىلار، رايون زومىگەرلىرىنىڭ ھەممىسى بار. بەزىلەر گەردە، بەزىلەر پىل، ئات، توپ رولىنى ئېلىۋاتىدۇ. بىزنىڭ يولداشلارمۇ ئويۇنغا پىچكا تىقتى. ئەمما مۇشۇ سورۇندا قازانماقچى بولۇشى ناتايىن. بۇ يەردە مائىسا يېتىشتۈرۈپ، خۇددى شال كۆچۈرگەندەك، باشقا يەردە ئويۇنغا سالماقچى ئىكەنلىكىنى مۆلچەرلەش تەس ئەمەس. قەيەردە ئۇرۇش، ھۆكۈمەتسىزلىك بولسىلا ئۇ يەرگە نۇرغۇن كىملىكسىز كىشىلەر سوقۇنالايدۇ. بۇ ھەر خىل كۈچلەر ئۈچۈن ھەر خىل ئىمكانلارنى سۇنۇدۇ. توپۇلاڭ بولمىسا، توغراچى قانداق ئوغۇرلايسىز؟

ئىستىخباراتتىكى ئېچىتىشتا مەۋجۇت زىددىيەت مەنبەلىرى ئەڭ ياخشى پايدىلىنىش دېتالى بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن شىئە-سۈننى زىددىيىتىدەك، ئۇرۇقداشلىق ئەنئەنىسىدىكى دۆلەتلەردە ئۇرۇقداشلار ئارا تارىختىن قالغان زىددىيەتلەرنى قايتا چۈشۈرۈپ قوزغاشقىمۇ، يېڭىدىن پەيدا قىلىشقىمۇ بولۇدۇ. بۇندىن باشقا بىزدىكى يۇرتۋازلىقتەكلەر. ئەگەر بۇنداق تەييار پايدىلانمىلار بولمىسىمۇ گىتلىپ ئۆرنىكىدە كۆرۈلگەندەك ياكى چاپلىنمىسالىدىكىدەك، ئاۋال بىر ۋەقە تۇغدۇرۇلۇدۇ. بۇ ۋەقە شۇنداق ئۈستۈلۈك بىلەن تۇغدۇرۇلۇدۇكى، «پىچاق ئارىيەت ئېلىپ ئادەم ئۆلتۈرۈلگەن بولۇدۇ»؛ ئات ئايلىخانغا، يول سارىخانغا بولۇدۇ. ئىستىخبارات كىتاپلىرىدا 11-سىنتەبىر ۋەقەسىنى بىر ئېچىتىش ئۆرنىكى كۆرسۈتۈدۇ. دېمىسىمۇ بۇ ۋەقەنىڭ گۇمانلىق نوقتىلىرى ھەققىدە توردا ئۇقەدەر كۆپ دەلىللەر بار. ھەتتا مەخسۇس توربەت ئېچىپ، ئېچىپ تاشلاش بىلەن شۇغۇللانغانلارمۇ بولغان. ئەمما ئامېرىكا ھۆكۈمىتى بۇ توربەتلەرنى تاقىتىۋەتكەن. شۇنداق بولسىمۇ ھازىرنىڭ ئۆزىدە يەنىلا يېتەرلىك دەلىل-ئىسپاتلار تېپىلىدۇ. ھاۋاچىلىق مۇتەخەسسسلرىنىڭ مۇلاھىزىلىرى، بىنكارلىق ئىنژىنېرلىرىنىڭ مۇلاھىزىلىرى ھەممىسى بۇ ۋەقەنىڭ تەشۋىقاتتا دېيىلگەندەك بولغانلىقىنى رەت قىلىدۇ. ھەتتا شۇ ۋەقەدە نۇرغۇن ئادەم قۇتۇلدۇرۇپ، ئامېرىكىنىڭ مىللىي قەھرىمانى نامىغا ئېرىشكەن ۋىليام رودگىز (قوشماق بىنالارنىڭ شىمال تەرىپىدىكىسىدە تازىلىقچى) تەشۋىقاتتىكى يالغانلارغا چىداپ تۇرالمىي

ئىسلامغا قايتقانلىقىنى سۆزلەيدۇ. يەنى، قاراپ تۇرۇپ مۇسۇلمانلارغا ئارتىپ قويۇلۇۋاتقان بۇ تۆھمەتكە بولغان نارازىلىقىدىن مۇسۇلمان بولۇدۇ. ھېلىمۇ ئۇنىڭ ۋىدىئولىرى توردا مەۋجۇت. ئۇ ئايروپىلاننىڭ ئۇرۇلۇشى بىلەن بىر ۋاقىتتا دېگۈدەك، بىنانىڭ ھەرقەۋىتىدە پارتلاشلارنىڭ بولغانلىقىغا شاھىتلىق بەرمەكتە. بىر دۆلەت ھاكىمىيىتى ھەرزامان دۈشمەنگە ئىھتىياجلىق بولۇدۇغانلىقىنىمۇ ئىلگىرىكى يازمىشلىرىمدا دېگەندىم. دۈشمەنگە بولۇدۇغان ئىھتىياج، ئىچكى ئىتتىپاقلىقنىڭ تەقەززاسىدىن تۇغۇلۇدۇ. يەنى، بىر تاشقىي دۈشمەن ۋەھمىسى بولغاندىلا دۆلەت پۇخرالىرى ھاكىمىيەت ئەتراپىغا ئۇيۇشۇدۇ. بىر تاشقىي دۈشمەن ۋەھمىسى بولغاندىلا ھەربىي خىراجەتلەرگە سەۋەپ تەمىنلىگىلى بولۇدۇ؛ بىر تاشقىي دۈشمەن بولغاندىلا ئاندىن دۆلەت مالىيەسىنىڭ سەرپ قىلىنىشىدا بەزى چىقىملارغا ئادىرپس كۆرسەتكىلى بولۇدۇ. ئىلگىرى غەربنىڭ كۈنتەرتىبىدىكى دۈشمەن سوۋېت ئىتتىپاقى – ياكى كوممۇنىزم ۋەھمىسى ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقى يېمىرىلگەندىن كېيىن، دۈشمەنگە بولغان ئىھتىياج بوشلۇقىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن، ئىسلام ياكى ئىسلام تېرورىزمى بېكىتىلدى.

بۇ دۈشمەن، دۈشمەنلىك قىلغانلىقىدىن مەيدانغا چىققان دۈشمەن ئەمەس، بېكىتىلگەن دۈشمەندۇر. شۇڭا، سىز قانچە شۈك ئولتۇرۇۋالسىڭىزمۇ، سىزنىڭ نامىڭىزغا باشقىلار بۇنداق دۈشمەنلىك ھەركەتلىرىنى تەشكىللەپ، دۈشمەننى ئاكتىپ تۇتۇشقا مەجبۇردۇر. ھەر قاچان ۋاقىت ھەر نەرسىنى – مۇسبەتلەرنى، غەزەپنى، نەپرەتنى ئۇنتۇلدۇرۇۋېتىدۇ. بۇ سەۋەپتىن، دايملا دۈشمەننىڭ يېڭى دۈشمەنلىك ھەركەتلىرى ئوتتۇرىغا چىقىشى كېرەك. بۇنداق بولمىسا جامائەتتە ھازىرلانغان ياكى ھازىرلاش پىلانلانغان كەيپىيات، تۇتۇم سۇسلاپ كېتىشى ھەتتا تەتۈرگە يېنىشى مۈمكىن. شۇڭا نەپرەتنى يېڭىلاپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.

ئالىمىزنىڭ يەنە بىر ئاجايىپ گېپى بارىدى: «ئەمىسە تۈركىيەمۇ ئەيىلەيدىغا. نىلقىنى بىلدۈردىغۇ؟»

ئەمىسە قانداق قىلاتتى؟ بىر دۆلەت باشقا بىر دۆلەتنىڭ ئويۇنىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، ئۇلار تەرىپىدىن رەسمىي تەلەپپۇز بىلەن سۇنۇلغان باياناتقا ئىشىنىش كۆرۈنۈشى بېرىشكە مەجبۇر بولۇدۇ. دىپلوماتىك نازاكەت پىرىنسىپلىرى بويىچە بىر دۆلەتنىڭ دۆلەت سۈپىتىدە دەۋاتقان گېپىگە شۇ يەردىلا «ماڭاۋە يالغانچى!» دېيىلەتتىمۇ؟ مۇشۇ بىرلا ئىش بىلەن «ئىگەر-توقۇمنى قارىغا ئالسا» ئاقىۋىتى قانداق بولۇدۇ؟ دۆلەت، دۆلەت مەنپەئەتنى چىقىش قىلىپ قەدەم ئالۇدۇ، ئادالەتنى، ئادىمگەرچىلىكنى ئەمەس! شۇڭا مۇشۇنداق بىر

ئىش ئۈچۈنلا مۇناسىۋەتلەرنى بۇزۇپ قويۇپ كېتەلمەيدۇ. پەقەت بۇنى مۇناسىۋەتلەر يىرىكىلىشىدىغان، مەلۇم ئىشى قارشىلىققا ئۇچرىغان ۋاقىتلار ئۈچۈن كوزۇر قىلىشى مۇمكىن: «سىلەرمۇ پالان چاغدا ھېلىقى ئويۇننى ئوينىغان ئىدىڭلار، بىزمۇ گەپ قىلىمىغان...» دېگەندەك شەكىلدە يۈزىگە سېلىشى مۇمكىن. ئەمما، مەنپەئەت توقۇنۇشلىرىغا دۇچ كەلمىسىمۇ، پەقەت ئادالەت ئۈچۈنلا بۇنداق ياقا يىرتىپ چىقىش دۆلەت دېگەن بۇ ھەم مەۋھۇم، ھەم كونكرېت مەخلۇقتا زادىلا بولمايدۇ. بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بىر كەچمىش بولغان. بىر بۇرادىرىم ئىككى دۆلەت ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتلەردە تارتىشىدىغان بىر ۋەزىيەت بېشىمىزغا كەلگەن ئىدى. بۇرادىرىمىزنى مەلۇم دۆلەت ھېلىقى مودا بولغان ئاتاقنى ئارتىپ تۇتۇۋالغان ئىدى؛ يەنە بىر دۆلەت ئۇنىڭ داۋاسىنى قىلىۋاتاتتى. بىز بۇرادەرلىك سالاھىيىتى بىلەن تاشقىي ئىشلار مىنىستىرلىقىنى داۋاغا ئۈندەپ، نەتىجىنى سۈيىلەپ تۇرۇۋاتقاندا، مىنىستىرلىقنىڭ بىر ئادىمى بۇرادىرىمىزگە ئارتىلغان بۆھتاننىڭ بەك چوڭ ۋە قورقۇنۇچلۇق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ھەتتا ئۇنىڭغا كونكرېت ۋاقىت ۋە كونكرېت بىر جايدىكى بىر ئىشمۇ ئارتىلغان ئىكەن. بىز بۇنىڭ يالغانلىقىنى ئاسانلا دەلىللىدۇق، چۈنكى دېيىلگەن ۋاقىتتا، دېيىلگەن يەردە ئەمەس ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان مىڭلاپ ئادەم كۆرسۈتەلەيتتۇق. بۇلارنى دېگىنىمىزدە مىنىستىرلىقنىڭ ئادىمى دېدىكى: «بىز بۇنىڭ تۆھمەت ئىكەنلىكىنى بىلىمىز، ئەمما دۆلەتلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتە دىپلوماتىك نازاكەت پىرىنسىپى بار. شۇڭا رەسمىي دۆلەت ئورگانلىرى تەرىپىدىن بىزگە ئۇقتۇرۇلغانغا ئىشەنگەندەك كۆرۈنۈشكە مەجبۇرمىز. شۇ يەردىلا يۈزىگە رەت قىلغىلى بولمايدۇ. ۋاقىت، شارائىت ئۇيغۇن بولغاندىلا ئاندىن دەلىللەرنى كۆرسۈتۈشكە بولىدۇ...» دېگەندەك گەپلەرنى قىلغان ئىدى.

يەنە شۇنداق قايناپ، نەپرەتلىرىنى ئىسلام نامىغا ياغدۇرۇدۇغان بىلىملىك زاتلارغا بىر ئويۇنۇش سوئالى بېرەي: قايسى مۇسۇلمان دۆلىتى خىرىستىيان دۆلىتىدە ئىشغالىيەتچى ياكى چىرايلىق ئاتىساق «گۈللەندۈرۈمچى» بولۇپ، كىرىۋالغانچە تۇرۇۋالغان مىسالنى بىلىسىز؟ بۈگۈن قان تۆكۈلۈۋاتقان ئىسسىق نۇقتىلارنىڭ ھەممىسىلا مۇسۇلمان تۇپراقلىرى، ئۇلار ئۆزى ياشاپ كەلگەن تۇپراقتا تۇرۇپ قىرغىغا، ئىرقچىلىققا، بوزەك قىلىنىشقا، بايلىقلىرى تالان-تاراجقا ئۇچراۋاتامدۇ ياكى ئەكسىچىمۇ؟ بۇ سوئاللارنىڭ جاۋابى سىزنى قانائەتلەندۈرۈشكە يېتەر دەپ ئويلايمەن.

يەنە ئېچىتىشقا قايتقۇم كېلىۋاتىدۇ. چۈنكى، بىزنىڭ بىلىملىك تەبىقىمىزنىڭ مېنىڭسىگەنلىرىنىڭ ھەممىسى ئېچىتىشنىڭ نەتىجىلىرى. ئېچىتىشتا سۈنئىي ئېچىتىش،

تەييار زىددىيەتنى كۆرۈكلەشلەرگە بىرەردىن مىسال بېرىلدى. ئەمدى ئاغزىمىزغا باقساق گويىا ھەممىمىز نەپەرەتلىنىدىغاندەك بىلىنىدىغان يۇرتىمىزنىڭ تۈرلۈك ئېچىتىش نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى غىل-پال تىلغا ئېلىپ ئۆتۈپ كەتكەنتۇق. بەلكىم مېنىڭ ئىلگىرىكى كىتاپ ياكى پارچە-پۇراتلىرىمنى ئوقۇمىغانلار بۇنىڭ قانداق ئېچىتىلىدىغانلىقىغا قىزىقىشلىرى مۇمكىن.

تەبىئىيىكى، بۇ ئىش ئۈچۈن يوقۇرىدىن بىر كادىر ياكى خىزمەت گورۇپپىسى كەلمەيدۇ. شۇنداقلا دىرىكتور لاۋجاڭ سىزنى ئىشخانىسىغا چاقىرىپ، ئىش تاپىلاش شەكلىدە دېمەيدۇ. بۇنى ئەڭ يېقىن بىر دوستىڭىزنىڭ ئاغزىدىن، ئەڭ ھۆرمەتلىك بىر ئۇستازىڭىزنىڭ ئاغزىدىن، ئەڭ يېقىن بىر تۇققىنىڭىزنىڭ ئاغزىدىن چىقىرىشى تامامەن مۇمكىن. ئەگەر بۇ سىز بىلىپ قالغۇدەك شەكىلدە قىلىنسا قانداقمۇ ئىستىخبارات ئىشى بولسۇن؟ ئۇ چاغدا نا ئۇستىنىڭ چويلىسىدەكلا بىر نېمە بولۇپ، بازارغا يارامدۇ دەيسىز؟ ئەڭ يېقىنىڭىزغىمۇ بىۋاسىتە ئاشۇ رەھبىرى يولداش دېمەسلىكى مۇمكىن. بۇنداق ئىشلار ھەتتا ئوچۇق-ئاشكارە تەلەپپۇز بىلەن، ئېنىق سۆز-جۈملىلەر بىلەنمۇ بولماسلىقى تەبىئىي.

قانداق بولۇدۇ؟ ئەقىلگە ئىشارە شەكىلدە بولۇشى مۇمكىن. سىزنىڭ ئەقىلىڭىزگە، تەپەككۈرىڭىزگە ئىلھام بېرىش شەكىلدە، بۇنداق بولغاندا سىز بۇنى ئۆز ئىجادىڭىز، ئۆزىڭىزنىڭ كۆڭلىدە تۇغۇلغان پىكىر زەن ئېتىسىز-دە، بىرسىنىڭ دېيىشىغا ئۇسۇل ئويىنغانلىقىڭىز ئەقىلىڭىزگە كېلىشىمۇمۇمكىن ئەمەس. مەسىلەن، سەھنىلەردە يۇرتلارنىڭ بىرەر كەمچىلىكى ياكى كەمچىلىكىمۇ ئەمەس، ئالاھىدىلىكى، تەلەپپۇزى، بىرەر قىزىقراق ئىشى ئېتوت دېيىلىدىغان «قوشماق ئۆردەك، جۈپ كېپىنەك» چە ئادەم خوش قىلىدىغان مەھسۇلاتلاردا دوراپ چىقىلىش ئارقىلىق، كۈلكە تۇغدۇرۇلۇۋاتىدۇ. كۆرۈۋاتقاندىغۇ ھەممىمىز ئىختىيارسىز كۈلۈشتىن ساقلىنالمىمىز، ئەمما شۇ كۈلكە ئوبېكتى بولغانلار كۈلكىلىرىدىن كېيىن قانداق تۇيغۇدا بولۇدۇ؟ تېخىمۇ چەكتىن ئاشقان، دەردىنى بىر ئاز بولسىمۇ ئاشۇرۇپراق ئالۇدۇغان بىر يول ئىزدەيدۇ. تېخىمۇ ئاچچىق بىر چاخچاق ئويلاپ تاپىدۇ. بۇنىڭغىمۇ كۈلۈمىز... شۇغۇنىسى بۇلار پىسخىكىدا روھىي يۈك دېيىلىدىغان بىر خىل مەسىلە خامىنى ياكى چاتاق جۇغلانمىسى بولۇپ، كۈنسىرى كۆپۈيۈپ بارىدۇ. بۇنىڭ ئاشۇ تېتىقىسىز بىردەملىك كۈلكىدىن باشقا نەقەدەر چوڭ ئاپەتنىڭ ئۈندۈرمىسى بولۇدۇغانلىقىنى ئويلىيالىدۇقۇمۇ؟

ئەلۋەتتە، ياق. بىر يېقىنىمىز كېلىدۇ، بەلكىم ئۇ ئىستىخباراتقا ئىشلەيدىغان بىرى بولۇشى مۇمكىن ياكى ئۇمۇ ئاشۇنداق بىرسى تەرىپىدىن قىزىقتۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن،

قىزىقچىمىزغا بىر چاخچاقنى ئېيتىپ بېرىدۇ، مۇشۇنى سەھنىگە ئاچقىپ، سەن ئورۇندىساڭ راسا قىزىق بولاتتى، دېگەن شەكىلدە مەسىلەت بېرىشمۇ مۇمكىن ياكى ئۇنىڭ تىتاڭ تومۇرغا تېگىش (ئېچىتىش) ئارقىلىق، ئۇنىڭ ئۆزىدە مۇشۇنداق بىرنىيەتنى تۇغدۇرۇش ئۈچۈن، «ئۆتكەندە، قارا، پالانى دېگەن... لۇق ماندا دەپ مېنى شاڭخو قىلدى» دېگەندەك بىر ھىكايىنى سۆزلەپ بېرىپ، ئۇنىڭ بىۋاسىتە ئوغىسىنى قاينىتىپ، ئۇنىڭ سەنئەتكارانە تالانتىنى جارى قىلىپ تۇرۇپ، قارشى تەرەپكە بىر زەربە بېرىپ قويۇشنى قولغا كەلتۈرىشمۇ مۇمكىن. قانداقلا بولسۇن بۇنىڭ قازاقلارنى شاڭخو ۋارىياتمۇ خېلى كۆپ، تورلاردىمۇ بار... بۇلارنىڭ ھەممىسى زىددىيەتنىڭ يۈنۈلۈشىنى بۇراش نەتىجىسى بېرىدىغان ئىشلار، دۈشمەننى ئىچىمىزدىن ئىزدەش يولىغا باشلاش ئويۇنى. پايدا-زىياننى ئويلاپراق قىلغاننىڭ زىيىنى يوق.

يەنە مۇشۇ توربەتتە ئۇيغۇر ھازىرقى زامان مائارىپى ياكى مودېرن مائارىپىنىڭ ئەسلىدە غۇلجىدا باشلانغانلىقىنى بايقاپ قالغان بىر قېرىنداشىمىزنىڭ بۇ بايقاش جەريانى ھەققىدىكى ماقالىسىنى كۆرۈپ قالدۇم. (يالقۇن روزىغا قارشى ئوبزور ھىسابىدىراق يېزىلغانكەن)، راستىنى دېسەم تەپسىلىي ئوقۇيالمىدىم. سەۋەبى مېنى ئۇنىڭ راست-يالغىنى، دەلىلنىڭ بار يوقلۇقى قىزىقتۇرالمىتى. چۈنكى غۇلجىمۇ، ئاتۇشمۇ ئوخشاشلا مېنىڭ ۋەتەننىڭ بىر پارچە تۇپرىقى بولغاچقا، ئۇ يەردە ياكى بۇ يەردە ئوخشاشلا بۇ ئىشنى مېنىڭ مىللىتىمنىڭ كىشىلىرى قىلغاچقا شان-شەرەپكە ھەغدىلىقىمدا ھېچنەرسە ئۆزگۈرۈپ قالمايتتى. ھەتتا شۇنىمۇ دەپ قويايىكى، ئەگەر قازاقلاردىن بولۇپ چىقسىمۇ مەن يەنىلا شەرەپكە ھەغدىلىق ھىس قىلىمەنكى، ئۇنى ھەجەپ مېنىڭكى بولۇپ قالماپتۇ دېمەيمەن. ئىگە بولالمايۋاتقانلىرىمىز ئازمىدى؟ شۇڭا مەن ئۇنىڭ يېڭى بايقىشىنىڭ تەپسىلاتى بىلەن ئىشىم بولمىدى. پەقەت ئەنسىرىگىنىم بۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان خۇسۇمەت، ئارىمىزنىڭ تېخىمۇ ئېچىلىشىدەك نەتىجە بولدى. 1985-يىلى يېڭى زامان مائارىپىمىز 100 يىل بۇرۇن باشلانغان دەپ بەك داغدۇغىلىق خاتىرىلەنگەن، ھەتتا ئاكا مىللەتنىڭ يېڭى زامان مائارىپىنى باشلىشىدىنمۇ بىر نەچچە يىل بۇرۇنكەن دېيىلىپ، بەك خوش بولۇپ، پەخىرلىنىپ كەتكەنتۇق. ئارىدىن ئوتتۇز يىل ئۆتكەندە بۇ ئېنىقلىمىنىڭ بىرەر جىددىي زۆرۈرىيىتى بارلىقىنى بىلەلمىدىم. خاتالارنىڭ توغرىلىنىشىغۇ ياخشى، بىراق ئۆز ئىچىمىزگە مۇناسىۋەتسىز بەھس ئويدۇرمىلار يوقمىدى؟ ئۇلارنىڭ ھاي دەيدىغان ئىگىسى، قورقۇتۇدۇغان قىلىچى بارمىكەن؟ 30 يىل جەرياندا نەشرىيات، ئاخبارات ساھەمىزنى، مەتبۇئات ساھەمىزنى ئاساسەن ئىشغال قىلغان، ھەتتا بۇنى ئۆز قورغىنىنى

قوغدىغاندەك قوغداپ كېلىۋاتقان ئېلى ئۇيغۇرلىرىدىن بۇ تېمىدا ئويلۇنۇپ باقىدىغان بىرەرى چىقىمىغان بولغىمىدى؟ ئەجەبا ئۇلار «ھەممىسى بىزدىن بولسا» ئارزۇسى شۇنچىلىك كۈچلۈك تۇرۇپ، بىرەر ئىشخانغا ئادەم ئېلىش بولسىمۇ بەك دىققەت بىلەن يۇرتىنى سۈرۈشتە قىلىپ ئالۇدۇغان دەرىجىدە يۇرتپەرۋەر، يۇرتپەرۋەرلىكى ۋەتەنپەرۋەرلىكىنى نەچچە قات بېسىپ كەتكەن ئادەملەر تۇرۇپ، بۇ ئىشنىڭ ئاتۇشلۇقنىڭ بولۇپ كېتىشىگە چىداپ قانداقمۇ ئوتتۇز يىلنى ئۆتكۈزگەندۇ؟ ھەممە مەتبۇئات يولداشلاردىن قالسىلا چاڭگاللىرىدا بولغاندىكىن بىرەر پاسىق سۆڭەكنى گۆردىن قېزىپ چىقىپ دەلىل قىلىپ بولسىمۇ بۇ ئىشنىڭ ئاتۇشلۇققا شەخسىي شەرەپ بولۇپ قېلىشىدەك بالا-قازاننىڭ ئالدىنى ئالسا قىلالغۇدەك كۈچى بارىدىغۇ؟ كوچىدا ھاراققا چىلىشىپ، دەلدەڭلەپ يۈرگەن بىر دەلدۈش دەل ئەنە شۇ قولايلىقلار خاسىيىتىدە «مەشھۇر» ئادەم بولۇپ تىكىلىنىپ، تارىخىمىزدىن ئورۇن ئالدۇرۇلمىدىمۇ؟ (كاشكى بۇ ئۆملۈك روھى پۈتۈن مىللەتنى قاپسىغان بولسىدى، نەقەدەر پەزىلەتلىك ئىش بولغان بولاتتى!) كىم دېيەلەيدۇ، ئۇنچىلىك قىزىقچى ھىچىيەردە يوقتى دەپ؟ ھەر يۇرتتىن تېپىلاتتى. ئەمما، مەشھۇرنىڭ مەشھۇر بولۇشى ئۈچۈن تەشۋىق قىلىنىشى شەرت! بولمىسا ئالىمۇ نەزەرگە ئىلىنمەي، نامسىز ئۆتۈپ كېتىشى مۈمكىن. دېمەك مانا شۇنداق ئىمكانلىرى بار ئەمەسمىدى؟ ئاڭلىسام يازغۇچىلار تورىنىڭ ئۇيغۇرچە بېتىنىڭ باشقۇرغۇچىسى تۇڭگانمۇ، شىۋەمۇ، داغۇرمۇ بىرنېمە ئىكەن. شۇنىمۇ ئالتەشەلىك بىرى بۇ ئورۇنغا كېلىپ قالمىسۇن دېگەن ئەندىشە بىلەن، بىزنىڭ مەشھۇر مىللەتپەرۋەر، ۋەتەنپەرۋەر يازغۇچىمىز ياكى يازغۇچىلىرىمىزنىڭ بېشى بولغان زات ھاپىلا-شاپىلا ھەركەت قىلىپ، «يۇرتلۇق» قىلىپ، ئىلىدىن يۆتكەپ كەپتىكەن! (ئالتەشەلىك ئۇيغۇردىن ئاۋۇ... لۇق مانجۇ يېقىنراق تۇيۇلغان مىللەتپەرۋەرگە قاراڭلار! ئىلى دەپ تۇراي، بەك ئۇششاقلاپ كەتمىسۇن، دېدىم) شۇنىڭغا ئوخشاش ئىمكانىيەتلەر تولۇپ تۇرغاندا ئاتۇشلۇقلارنى چوقۇم يېڭىۋەتكىلى بولاتتى.

ئەمدى كېلەيلى، بىزنىڭ مەۋجۇت ھالىمىز ۋە زۆرۈرىيەتلىرىمىزگە. بىزخۇددى بىرلىرى تەرىپىدىن چوڭقۇر ھاڭغا ئىتتىرىپ چۈشۈرۈلۈۋاتقان، چۈشكەن يېرىمىزدە ساق قېلىش ئىھتىمالى ھېچ يوق ۋەزىيەتتىكى ئادەملەرمىز. ئىگىز ھاڭدىن چۈشۈۋاتقىچە بىر-بىرىمىز بىلەن بېقىنلىشىپ، جاڭجال ئوينىغاننىڭ قانچىلىك پايدىسى بولسا بۇنداق بايقاش، بۇنداق ئىزدىنىشلەرنىڭمۇ شۇنچىلىكلا پايدىسى بار. مەنغۇ چىن كۆڭلۈمدىن رازى، بۇ ئۇلۇغلۇق سىزلەرگە مەنسۇپ بولسىمۇ مەن ھەغدا، ئاۋۇلارغا مەنسۇپ بولسىمۇ مەن ھەغدا. ھەتتا مەن چەتئەللىكلەر بىلەن گەپلىشىشكە توغرا كېلىپ، بىرەر پۇرسەت بولسىلا

«بىزنىڭ بەك كۈچلۈك مىللىي تىبابىتىمىز بار، غەرب تىبابىتى ھىچ چارە قىلالمىغان بىر قانچە كېسەل تۈرىگە بىزنىڭكىدە داۋا بار، بۇ تىبابەت بىزنىڭ خوتەن دېگەن شەھرىمىزدە ئەڭ مەشھۇر» دەپمۇ پەخىرلىنىمەن. بىر تۈرككە بىر پۇرسەتتە شۇنداقمۇ ماختاندىم: «تۈركىيەلىكلەردىن ئامېرىكىنىڭ ناسا دېگەن يېرىدە ئىشلەيدىغانلار بارمۇ؟ يوق. ئەمما مېنىڭ بىر قېرىندىشىم ناسادا ئىشلەيدۇ!» 70-يىللارنىڭ ئاخىرى، 80-يىللارنىڭ بېشىدىغۇ دەيمەن، خوتەن قەغىزى ھەققىدە بىر ئۇچۇر ئوتتۇرىغا چىقتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە دېگۈدەك، ئەبەيدۇللاھ ئىبراھىمنىڭ «خوتەن قەغىزى» دېگەن مۇخەممىسى ئېلان قىلىنغان ئىدى. ھەۋەسكار بولۇشۇم، ئانچە تەجرىبەمنىڭ بولماسلىقىغا قارىماي، بۇ مۇخەممەسكە ئوبزور يېزىشقا ئۇرۇنغۇنۇم، خوشلۇقۇمدىن بۇ مۇخەممەسنى يادلىۋالغىنىم ھېلىمۇ ئېسىمدە. قەغەز بىزنىڭ خوتەندە ئىشلەنگەن! بىر قېتىم ئۇزاق بىر دۆلەتنىڭ مېۋە بازىرىدا بىزنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر قوغۇننى كۆرۈپ قالدىم، ئۈستىگە چاپلانغان ماركىدا خامى قوغۇنى دەپ لاتىن ھەرپلىرىدە يېزىلىپ كەتكەن، يۈرىكىم خۇددى ئانام گۆردىن قايتىپ كەلگەندەك تىپچەكلەپ، كۆزۈرۈمگە ياش تىقىلدى ۋە يېنىمدىكى ھەمراھىم بولغان يەرلىك ئەپەندىگە: «خامى دېگەن نېمە بىلەمسە؟ ياق. خامى دېگەن مېنىڭ ۋەتىنىمنىڭ بىر شەھىرى، بىزنىڭكىدەك قوغۇن دۇنيانىڭ ھىچبىرىدە يوق» دەپ ماختىنىۋالدىم.

ئاتۇشلۇقلاردىن بۇ شەرەپنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى تارتىۋالساڭلار بىر پىكرىم يوق، مەنمۇ خوش، ئاتۇشتەك كىچىككىنە بىر تاشلىق قاقاس يۇرتتا بولغىنىدىن، غۇلجىدەك ئەلۋەك ماكاندا بولسا تېخىمۇ يارىشىدۇ. ئەمما شۇنىڭ بىلەنلا رازى بولارسىلەرمۇ ياكى ئەتە يەنە بىرەر ئىشنى يېڭىدىن بايقاپ، ئۇمۇ تۇنجى بولۇپ ئاتۇشلۇق قىلغان ئىش ئەمەس بولۇپ چىقارمۇ؟ بۇنداق ئىزدەنگۈچىلەرگە يىپ ئۇچى بولۇپ قالار بەلكى، دەپ قوياي: ياۋروپادىن تۇنجى قېتىم پۈتۈنلۈكى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا ئەكەلگەنلەر ئاتۇشلۇقلار دېيىلىۋاتىدۇ، بۇنىڭ ھەققىدىمۇ بىرەر چاتاق بارمۇ-يوق، ئىزدىنىپ باققايسىلەر؛ تۇنجى سانائەتنىمۇ ئاتۇشلۇقلار ئېلىپ كەلگەن دەيدىغان گەپ ئومۇمىي، سانائەتلىشىش بىر مىللەت تارىخىدىكى ئەڭ موھىم بۇرۇلۇشلارنىڭ بىرى جۇمۇ، بۇنىڭغا دىققەت قىلمىساق بولمايدۇ. بۇنىمۇ رەت قىلىدىغان پاكىتلارنى ئىزدەپ تاپماي بولمايدۇ؛ تۇنجى پروپىسسور، ... يەنە نېمىلەر، يەنە نېمىلەر،... چىق بۇلارنىڭ بولۇۋالغان نەرسىلەر. ئاشۇ قاشقالىق شېرىپ خۇشتار دېگەن ئاداش "...نىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى مەشھۇر شەخسلەر" ناملىق ئىككى كىتاپ تۈزۈپ چىقىپتىكەنمۇ؟ ئاشۇ كالۋا ئاداشمۇ كۆزىگە قارىماي، بۇ

كىتاپقا مەشھۇر دەپ يېرىمغا يېقىن ئاتۇشلۇقنى تولدۇرۇپ قويۇپتۇ. باشقا بارلىق يۇرتلار ۋە ھەتتا باشقا 13 مىللەت ئومۇمىي جەمئىيىسى بىر تەڭ، ئاتۇشلۇقلا بىر تەڭ بولغىلى يېقىن قاپتۇ. ئاشۇنىڭدىكى ئىسىملارنىمۇ تەكشۈرۈپ چىقىش كېرەك! بۇ ئاتۇشلۇقلار دېمىسىمۇ باشقا بالا بىر نېمىلەر!

ئىزدىنىش روھىغا نەقەدەر بايمىز-ھە؟! تەسىرلەنمەي چارە يوق. مانا مۇشۇ تىپتىكى ئىشلارمۇ ئىستىخبارات ئويۇنلىرىنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، ئەنە شۇنداق ئىلھام بېرىش، بىشارەت بېرىش يولى ئارقىلىق ھىس قىلدۇرۇلۇپ، بايقاتقۇزۇلۇپ، تۈگۈمەس بىر نىزاھقا ئۇرۇق سېلىنىدۇ. بۇنىمۇ يوقۇردا دېيىلگەندەك بىرەر رەھبىرى يولداش ئىشخانغا چاقىرىپ ۋەزىپە بېرىش يولى بىلەن قىلىنمايدۇ. بۇنى گويىا ئۆزۈم ھىس قىلدىم دېگەنگە يۈزدە-يۈز ئىشىنىمىز. يەنە بىر كەچمىش ھىكايەمىنىمۇ بۇنىڭغا دەلىل قىلالايمەن:

مەلۇم بىر سورۇندا ھەر يۇرتتىن ئادەملەر ئەبجەش ئولتۇراتتۇق. ئارىمىزدا ئانچە تونۇشمايدىغانلارمۇ بار ئىدى. ئۈرۈمچىلىك بىر يىگىت چەتئەلگە چىقىش سەپىرىنى ھىكايە قىلىپ بېرىۋاتاتتى. ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدە بىر مەزگىل ئۇزاقلارغا يول ئىزدەپ يېتىپ قاپتۇ. تەبئىيىكى، يالغۇز ياتماي، شۇ يەردە تىجارەت قىلىۋاتقان سودىگەرلەرنىڭ ئىجارە ئالغان ئۆيلىرىدە بىللە تۇرۇپتۇ. شۇ جەرياندا كۆرگەنلىرىدىن ئۆزىنى ھەيران قىلغان بىر كۆرمىشىدىن گەپ باشلىدى: «بۇ ئاتۇشلۇقلار ئاجايىپ خەقكەن،... دەپ باشلىشى ھامان، ھە يەنە باشلاندى «ياغلىقپاق» لارنىڭ ھەققىدىكى ئوخشاش ھىكايىدىن يەنە بىرى، دەپ ئويلاپ پۇر دىققەت تۇردۇم، - نەچچە يىلدىن بېرى ئوتتۇرا ئاسىيادا تىجارەت قىلىپ، ۋەيران بولغان، قەرزگە بوغۇلۇپ قالغانلىقىدىن، قەرز ئىگىلىرىدىن قورقۇپ يۇرتقا كېتەلمەيۋاتقان چوڭ سودىگەردىن نەچچىسىگە ئۆزلىرى زورلاپ پۇل بېرىپ، ئىلھام بېرىپ، يەنە ئىش باشلاپ تىرىلىۋېلىشىغا يول كۆرسۈتۈپ، ياردەم قىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم». بىرقەشقەرىلىك ھاجىم شۇ يەردىلا دىمىقىنى قېقىپ، كەسكىن ئىپادە بىلەن بۇنداق بولۇشى مۈمكىنلىكىنى ئىنكار قىلدى: «ئىشەنمىسىلە!، ئاتۇشلۇقتىن پىت چىقامدا!». ئۈرۈمچىلىك يىگىت بىر ئاز تېرىككەندەك قىلىپ: «مەن ئاڭلىغان بىر ھىكايىنى دېمەيۋاتمەن، كۆرگۈنۈمنى دەۋاتمەن، مەن شۇلار بىلەن بىر ئۆيدە نەچچە ۋاخ تۇرغان!...». بۇ قېتىم ھاجىم ئىشەنمەسلىكىنى ئۆز زىمىسىگە ئالدى: «ئىشەنمەيمەن، ئۇندا... ئاتۇشلۇق دېگەن...!» دېدى ئۇ چۈشۈنۈكسىز بىر خىل نەپرەت بىلەن. مەن بۇ كىشىنىڭ كەچمىشىدە چوقۇم ئاۋۇ يىگىتنىڭ ئەكسىچە بىر خاتىرە بولسا كېرەك دەپ قىزىقتىم: «ئاتۇشلۇققا بولغان بۇنچە نەپرەتلىرىدىن قارىغاندا، سىلنى خېلى چوڭ بىر زىيانغا

سوققان يېرى باركەن - دە؟» «ياقا... نېمىشقا ئەمدى؟ يا مەن ئاتۇشلۇق بىلەن شېرىك بولۇپ باقمىسام؟...»، «ئۇنداق بولسا چوقۇم بىرەر يېقىنلىرىنىڭ ئاشۇنداقراق بىر خاپىلىقى بار ئوخشايدۇ - ھە؟» «ياق، نېمە دېگەنلىرى بۇ؟» دەپ ھەيران بولدى ئۇ. «ئەمسە ئاتۇشلۇققا قارىتىلغان بۇ ئاجايىپ نەپرەتلىرىنىڭ سەۋەبى نېمە؟» بەلكىم ئۇ ھاياتى بويىچىمۇ بۇنداق سوئالغا دۇچ كېلىپ باقمىغان بولسا كېرەك، ھەتتا ئۆز-ئۆزىدىن «نېمە ئۈچۈن؟» دەپ سوراپ باقمىغان بولۇشى چوقۇم. ماڭا چەكچىيىپ بىر دەم قاراپ، ئاندىن بويىنى شاپتۇل قېقىپ، جىم تۇرۇۋالدى. مانا شۇ چاغدا مەن بۇ يەردە سىلەرگە ئېيتىۋاتقان ۋەزىلەردىن بىرقىسىمنى شۇ سورۇن ئەھلىگە، ئاشۇ ھاجىمنىڭ مىسالى ئارقىلىق بىر ھازا كاسىلداپ، بۇنداق سەۋەبى ھەققىدە ئېنىق جاۋاب بولمىغان نەپرەتلەرنىڭ ھەممىسى بىزگە باشقىلار تەرىپىدىن سىڭدۈرۈپ قويۇلۇدۇغانلىقى، جەمئىيەتتە ئومۇملاشتۇرۇلغان نۇرغۇن ئىشلارغا بىزمۇ ئىختىيارسىز ئەگىشىپ، قوبۇل قىلىپ، ھەتتا كۆنۈكۈپ كېتىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتىم. ھاياتىمدا «ئاتۇشلۇق» دېگەن چېغدا بۇرۇن تۆشۈكلىرى چېپىپ توختىغان ئاتنىڭكىدەك كېرىلىپ-كېرىلىپ، چىشلىرىنىڭ ئارىسىدىن زەھەر چېچىۋاتقاندىكى ئاچچىق تەلەپپۈز قىلىدىغان ئۇيغۇرلارنى كۆپ كۆردۈم. ئۇلارنىڭ ئىچىدىن كۆپلىرىدىن يۇقارقى ھاجىمدىن سورىغىنىمدەك سوئاللارنى سوراپ ئېنىقلاپ باقتىم. ئەمما جاۋابىنىڭ تايىنى بولمىدى. شۇنداقلاردىن بىرسى دېدىكى، "تېخنىكومدا بىر ئاتۇشلۇق ساۋاقداش بىرىدى، بەك پىششىق، بەك پىخسىقتى، ئۇنىڭدا بىرنېمە بارىتى (نېمىلىكىنى ھازىر ئۇنۇتتۇم)، بىز ئۇنىڭدىن ئارىيەتكە سورىساق ئەللىك تىيىندىن ساتاتتى". ھەر يۇرتتىن، ھەر كىم شۇنداق قىلىشى ئىھتىمال بولغان بىر قىلىق! ئەمما بۇ پۈتۈن بىر يۇرتتىن نەپرەتلىنىشكە سەۋەب قىلىنىۋاتىدۇ. شۇنداقلا شۇنى دېيىشىمىزمۇ مۇمكىن: ساڭا بىكارغا بەرگەن بولسا ياخشى بولامتى؟ سەن يا ئۇنىڭ دادىسى تاپقان بالا بولمىساڭ!

دېمەك، ئەھۋال ئەنە شۇنداق. بەلكىم سورۇلۇشى مۇمكىن: سەن ئۆزەڭ ئىستىخبارات ئويۇنىغا چۈشمىگەنمىدۇرسەن؟ ياق! دېيەلمەيمەن. ھەتتا يۇقۇرىدا دەپ كەتكەن ھىكايىلىرىمىدىكى ئاچچىقراق كەتكەن قۇرلارنى ئويلاپ ئۆزەم خىجىل بولۇپمۇ قالمىمەن ۋە ئاشۇ سىڭدۈرۈلگەن پروگراممىلانغان مەزمۇنلارنىڭ نەتىجىسىمىدۇ؟ دەپ گۇمان قىلىمەن. ھەممىز مانا شۇنداق مۇھىتتا يېتىلدۇق. كىچىكىمىزدىن بىزگە ھازىرلانغان سوتسىيالىك كېلىمات مانا شۇنداق ئىدى، ئۇنداقكەن، مەن تەسىرگە ئۇچرۇمۇدۇم دېيىشكە يېتىنالمىمەن. ئەمما، ھەرقانداق پىسخىك ئۆزگۈرۈش، ياكى مەلۇم بىر پىسخىك ئاسارەتتىن ئۆزىنى قۇتقۇزۇش ئەڭ ئەۋۋەل بايقاشتىن، ئۆزىنى تونۇشتىن باشلىنىدۇ. بۇ

مېنىڭ كەشىپم ئەمەس، پىسخولوگىيە كىتاپلىرىدا شۇنداق دېيىلىپتۇ. ئۇنداقتا، مەن ئۆزەمنى بايقىدىم. ئىككىنچى قەدەم (ئۆزگۈرۈشكە) نىيەت قىلىش، ئۈچىنچى قەدەم، بۇنىڭ قەدەم باسقۇچلىرى ھەققىدىكى پىلان-پروگرامما، تۆرتىنچى قەدەم ئەمەلىي ھەرىكەتكە ئۆتۈش بولۇدۇ، ئىنشائاللاھ.

ئەمدى يەنە ئويۇنلارغا قايتىمەن. زەھەرلىك چېكىملىك ئەتكەسچىلىكى بىلەن ئىستىخبارات ئورگانلىرى ئارىسىدا مەلۇم باغلىنىش بار. يەنى، ئىستىخبارات ئورگانلىرى ئەتكەسچىلەر گورۇھى بىلەن ئىتتىپاقداشلىق ۋە دۈشمەنلىك مۇناسىۋىتىنىڭ ئارىسىدا كېتىپ-كېلىپ تۇرۇدۇ. بۇ بارلىق دۆلەتلەر ئۈچۈن ئوخشاشلا ئىناۋەتلىك بولغان تېئورما. دۈشمەنلىك مۇناسىۋىتىنى ھەرىكەت چۈشۈنەلەيدىغاندەك قىلىدۇ، ئەمما بۇ كىشىلەرنىڭ چۈشەنگىنىدەكلا ئەمەس؛ ئىتتىپاقداشلىقنى بولسا ھەتتا قوبۇل قىلىشىڭمۇ ئىلاجىسى يوقتەك.

زەھەرلىك چېكىملىك ئەتكەسچىلىرىنىڭ تولۇق ياكى تولۇققا يېقىن تىزىملىكى ئىستىخبارات ئورگانلىرىدا بار بولۇدۇ. ئۇلارنى تۇتۇشنىڭ ئىككى سەۋەبى، تۇتۇشنىڭمۇ ئىككى سەۋەبى بار. ئالدى بىلەن تۇتۇشنىڭ سەۋەبى دەي: بىرىنچىسى، ئاللىقاچان خۇمار بولۇپ قالغان نۇرغۇن ئادەمنى بىردىنلا ئۆلۈمگە ئىتتەرمەسلىك ئۈچۈن (پەقەت دېموكراتىك دۆلەتلەر ئۈچۈن كۈچكە ئىگە) بۇ سودىغا مەخسەتلىك يول قوپۇلۇدۇ؛ ئىككىنچى، بۇ ھىسابى ئېلىنمايدىغان بىر غەزىنە بولۇپ، گويا بۇ يەرگە ئىئانە توپلۇنۇدۇ، كېرەك بولغاندا بۇ غەزىننى مۇسادىرە قىلىپ ئىشلەتسەك بولۇدۇ. چۈنكى ئىستىخبارات تەشكىلاتلىرى پەقەت دۆلەت بەلگىلىگەن ياكى خەلقنىڭمۇ كالىسىدىن ئۆتۈدۇغان ئىشلار بىلەنلا شۇغۇللانمايدۇ. يەنە نۇرغۇن شەخسىي ئىشلار (مەلۇم باشلىقنىڭ خۇسۇسىي خاھىشى ئۈچۈن) نىمۇ قىلىشى مۇمكىن. باشقا كاتتىۋاشلاردىن يوشۇرۇلۇشى كېرەك بولغان، خەلقنى يوشۇرۇدۇغان، مەڭگۈ ئاشكارىلانماسلىقى شەرت بولغان، قانۇنسىز، ھەتتا ئەخلاق سىرتى ئىشلارنىمۇ قىلىشى مۇمكىن. بۇنداق ئىشلارغا دۆلەت ئايرىپ بەرگەن يىللىق راسخودتىن سەرپ قىلىنسا، كېيىن ھىساب بېرىشكە توغرا كەلگەندە مەخپىي پائالىيەتلەرنى تىلغا ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇڭا مانا شۇنداق، ھۆججەتلەردە مەڭگۈ ئىزىنى تاپقىلى بولمايدىغان ئوپىراتسىيەلەر ئۈچۈن ئەتكەسچىلەرنىڭ قولىدىكى زاپاس غەزىنىدىن سەرپ قىلىنىدۇ. ھىچكىمگە ھىساب بېرىشكە توغرا كەلمەيدىغان، سورتى يوق پۇل!

ئەمدى ئەتكەسچىلەرنى تۇتۇشنىڭ سەۋەپلىرى شۇلار: بىرىنچىسى، سورتى يوق پۇلغا

جىددىي ئىھتىياجلىق بولغاندا دەرھال بىر تۇتقۇن قىلىش ئوپىراتسىيىسى بىلەن بىر كېچىدىلا زەھەر ئەتكەسچىلىرى قۇرۇقداپ قويۇلۇدۇ. يەنە بىر سەۋەبى، مەبلەخنىڭ مەلۇم گورۇھ ياكى مەلۇم شەخسنىڭ قولىدا زىيادە كۆپ جۇغلۇنۇپ كېتىشى دۆلەت ئۈچۈن تەھدىت ئۇنسۇرى بولۇپ قېلىشى مۈمكىن، بۇ پاراللېللىق تەلپى (ھاكىمىيەتتە شېرىكلىك دەۋاسى)، ياكى ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇۋېتىش خەۋپى بولۇپ شەكىللىنىشى مۈمكىن. شۇڭا، ئەتكەسچىلەر گورۇھىنىڭ پۇلى مۆلچەر بويىچە مەلۇم چەككە يېقىنلاشقاندىلا باسقۇن قىلىنىپ، «خېمىغا ياندۇرۇلۇدۇ».

زەھەرلىك چېكىملىك ئەتكەسچىلىرىگە ئىستىخبارات ئورگانلىرىنىڭ يېقىن تۇرۇشىدا تېخىمۇ موھىم، شۇنداقلا تېخىمۇ مەخپى يەنە بىر سەۋەب بولۇدۇ. ئۇ بولسىمۇ، سىياسىي مەخسەت ئۈچۈن ئىشلىتىش. قارشى ئېلىنمايدىغان ياكى ئارزۇلانمايدىغان ۋەياكى ئىستەلمىگەن كۈچلەرنى، كۈچ گورۇپپىلىرىنى چېرىتىش، ئۇلارنىڭ ئۆكتىچىلىك ئىھتىماللىقلىرىنى مەنئىي جەھەتتىن يېمىرىپ، مەڭگۈ باش كۆتۈرەلمەس قىلىۋېتىش مەخسەدە زەھەرلىك چېكىملىك پىلانلىق، مەخسەتلىك شەكىلدە تارقىتىلىدۇ. بۇمۇ دىرىكتور مەھەللىنىڭ ياشلىرىدىن بىر توپىنى «جۇڭلاۋا باللا، مەن سىلەنى بىر مېھمان قىپ قويماي» دەپلا ھاراق ئەپ بېرىش شەكىلدە بولماي، خەلق ئارىسىدىكى قۇلاقلار ۋاسىتىسى بىلەن خۇددى يۇقۇرىدا دېيىلگەن، ئىلھام بېرىش، ئەقلىگە كەلتۈرۈپ قويۇش، سەمگە سېلىش... شەكىلدە تەدرىجىي كۆندۈرۈلۈدۇ. بۇ كۆپ ھاللاردا مۇستەملىكە مىللەتلەرنى مەنئىي جەھەتتىن تۈگەشتۈرۈش، مانقۇرتلارغا ئايلىاندۇرۇش ئۈچۈن قىلىنىدۇ. مەسىلەن، ئامېرىكا قىتئەسىدە بۇرۇنقى ھىندىيانلار شۇنداق چېرىتىلگەن. بۇ پەقەت خىروئىنلا بولۇشى ناتايىن. بارلىق كەيپ قىلغۇچى بويۇملارنىڭ ھەممىسى سىياسىي مەخسەتلەر ئۈچۈن پايدىلىنىشقا بولۇدۇغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە. ئەگەر مەلۇم بىر رايوندا ھاراقنىڭ ئىستىمالى بۇلتۇرقىدىن جىددىي ئازلاپ كەتكەن بولسا، يېمەك-ئىچمەك شىركىتىدىنمۇ بالدۇرراق، ئىستىخبارات ئورگانلىرىدىكىلەرنىڭ چىرايى تاتىرىپ، دەرھال تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشقا ئادەم يوللىشى مۈمكىن. ھاراق ئىچىدىغانلارغا زادى نېمە بولدى؟ مەسجىتلەرگە قاتنايدىغان بولۇۋالدىمۇ؟ ياكى باشقا يېڭى بىر ئىشلارغا مەركەزلەشتىمۇ؟ دېگەندەك...

قەيەردە دېگىنىم ئېسىمدە يوق، ئىلگىرىكى بىر يازمىشىمدا ئىستىخبارات ئويۇنلىرى ھەققىدە توختالغاندا بىر دۆلەتتىكى ئەڭ كىچىك، سېزىلمەس دەرىجىدىكى كەيپىيات ئۆزگۈرۈشلىرىنىڭمۇ ئۆزىچە مەيدانغا كەلمەيدىغانلىقىنى، بۇنىڭ تېگىدە بىر ئىستىخبارات

خىزمىتىنىڭ قولى بولۇدۇغانلىقىنى ئېيتقاندىم. مەسىلەن، بىردىنلا ھەشەمەتچىلىك، رېستۇرانتچىلىق قايناپ كەتكەن، مودا بولغان بولسا دېمەك بۇنىڭ ئاستىدىمۇ مۇشۇنداق بىر ئاستىرتتىن يۆنلەندۈرۈش مەۋجۇت دېگەن گەپ. چۈنكى ھەرقانداق چەكتىن ئېشىشنىڭ نۇرغۇن زىيانلىرى بولۇدۇ. مەسىلەن، توي-تۆكۈن رەسمىيەتلىرىنىڭ مۇرەككەپلىشىشى، توي سېلىقنىڭ ئېغىرلىشىپ كېتىشى تۆۋەن ۋە ئوتتۇرا سىنىپ ئۈچۈن ئېغىر كېلىپ، تامامەن ۋەيران بولۇشقا ئېلىپ بېرىشى مۇمكىن. ئىقتىسادىي جەھەتتىكى يېمىرىلىشنىڭ پىسخىك بېسىمى، يۈكى ھەممىدىن دەھشەت بولۇشى چوقۇم. يەنە بىرمۇنچىلار بولسا ھەتتا توي قىلىشقا ئامالسىز قالدۇغان ۋەزىيەت تۇغۇلۇدۇ. بۇ ھال يەنە بىرمۇنچە ئىجتىمائىي مەسىلە تۇغدۇرۇدۇ. ئومۇمەن، ھەشەمەتچىلىكنىڭ جىنايەتكە تۇققانچىلىقى بارلىقىنى كېسىپ ئېيتىشقا بولۇدۇ. بۇنى تەسەۋۋۇرىمىزدا تەجرىبە قىلىپ كۆرسەك، نۇرغۇن جىنايەت تۈرلىرىنىڭ ئىقتىسادىي سەۋەپلەرگە، جىنسىي سەۋەپلەرگە باغلىنىشلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

ئىستىخباراتنىڭ بۇنداق ئويۇنلارنى ئويناشتىكى ماھىرلىقى ھەققىدىكى تەپسىلاتلارنى بۇرۇن بىر ئاز يازغانلىقىمىدىن تەكرارلىغىم كەلمەيدۇ، شۇنى دېيىشىم مۇمكىنكى، بىر مىللەت پەرۋەرگە ئۆزىگە تۇيغۇزمايلا مىللىتى ساتقۇزۇلۇدۇ؛ ۋەتەن پەرۋەرگە ۋەتەننى ساتقۇزۇلۇدۇ. يەنى سىزگە ئەسلىدە تەبىئىتىڭىز ھېچ كۆتۈرمەيدىغان پەسكەش بىر ئىش قىلدۇرۇلۇدۇ. ھەتتا كۆڭۈل رىزاسى بىلەن! سىز بەزى كىشىلەرنى ھەجەپ نومۇسىسىز ئەبلەخكەن، قانداقمۇ ۋىجدانى چىداپ، ئاشۇنداق ئىشنى قوبۇل قىلغاندۇ دەيدىغاندۇرسىز، ھەممىمىزنىڭ تۇرمۇشىدا ئۇچرايدىغان مۇشۇنداق تىپتىكىلەر بولۇدۇغۇ، ئەمما شۇنداق ئادەملەرنىڭمۇ ئاغزىدىكى پاراڭغا قارايدىغان بولسىڭىز، ئۇلارنىڭ مىللىي ھىسسىيات دولقۇنلىرى سىزنى غەرق قىلىۋېتىدۇ. مىللىتىنى سۆيۈشتىن ئۆتۈپ چىشلىۋالغۇدەكلا ئامراق، (مىڭلارچە ئۆزۈر تىلەيمەنكى، مەن بۇ گەپلەرنى ئومۇمىي تېما نۇقتىسىدىن دەۋاتىمەن، ھېچكىم ۋە ھېچكىم ئۆزىگە ئېلىۋالمىغاي، ياكى باشقىلار. ھەتتا باشقىلار كۈشكۈرتكەن تەقدىردىمۇ قىزىپ كەتمىگەيسىز. ئەمما ئىستىخبارات بەكلا دەھشەت بىر كەسپ) ئىستىخبارات دۆلەت دەستەكلىك بىر قۇرۇلۇش، بارلىق ئىمكانلارغا ئىگە، شۇ كەسپنى ئوقۇغان ئادەملەر، شۇ كەسپنىڭ نېنىنى يەيدىغان ئادەملەر ئىشلەيدۇ. شەخسلەر، ئىنتايىن چەكلىك ئىمكانلارغا ئىگە، ئەسلىنى دېسە ئىمكانسىزلىقلار ئىچىدە تىپىرلاپ تۇرۇدۇ. ئۇنداقكەن، ھۆل خىشقا دەسسەمەيدىغىنىمىز يوق. پەقەت دەسسەش دەرىجىمىز، دەسسەش تۈرلىرىمىز پەرقلىق بولۇدۇ. مەن ئىلگىرى بىر مىسال بەرگەن ئىدىم. سۈرىيەلىك

بىر مىنىستېرنىڭ ياۋروپاغا ئوقۇشقا چىققان بىر تۇققىنى ئۆزىمۇ سەزمەستىن موسسادقا (يەھۇدىي ئىستىخبارات تەشكىلاتىغا) ئىشلەپ قالدۇرغان. نىيەتلا بولسا يول تېپىلىدۇ. دېمەك، ئىستىخبارات ئويۇنلىرىغا تەڭكەش قىلىشتىن ھىچبىرىمىز خالى بولالمايمىز. ئەمما، بىچارە مىللىتىمىزدە خېلى ئوقۇمۇشلۇق ئىنسانلارمۇ، دۇنيا سەھنىسىدە بولۇۋاتقان ئويۇنلار ھەققىدە كىچىك بالىلارمۇ تەستە ئىشىنىدىغان بولۇپ كەتكەن، بەك ئادەتتىكى تۈرلەردىمۇ گۈللۈك ئىپادە قىلىۋاتقنى ھەقىقەتەن ئېچىنىشلىق!

ئىسلامنىڭ سىياسىي ئىسلام دەيدىغان تۈرى بارمۇ؟

ئەمدى كېلەيلى، ئاشقۇنلۇق، «مانا شۇ ئاشقۇنلۇق تۈپەيلىدىن قانلار تۆكۈلۈۋاتىدۇ» دېگەن قايناشلارغا. نېمە ئۇ ئاشقۇنلۇق دېگەن؟ رادىكالزىمىمۇ؟ رادىكالىلىق، مەلۇم قاراشتا بەك چىڭ تۇرۇۋېلىش، قىلچىمۇ مۇرەسسەگە يول بەرمەسلىكتۇر. بۇ نۇقتىدا ئەگەر ئىراق- شام ئىسلام دۆلىتى ئاتالغان گورۇھ، رادىكال ئىسلامچى، ئاشقۇن ئىسلامچى دېيىلسە، ئىسلامغا ھاقارەت بولۇدۇ. ئۇلارنىڭ ئاشقۇنلۇقى تۇرۇپ تۇرسۇن، ئەقەللىي ئىسلام پىرىنسىپلىرىغىمۇ ئەمەل قىلمايۋاتسا، قانداقمۇ ئۇلار رادىكال بولسۇن؟ ئىسلام ئۈچۈن رادىكالىلىق دېيىلىۋاتقان، رادىكال دېيىلسە ئەقىلگە كېلىدىغىنى نېمە؟ دىنىي ئەقىدىلەردە بەك چىڭ تۇرۇۋېلىشمۇ؟ ئۇنداق بولسا ھەممىمىز رادىكال بولۇشىمىز كېرەككى، ھازىر يېتەرلىك رادىكال بولالمايۋاتىمىز، ھەم جىمى بەختسىزلىكىمۇ دەل مانا شۇنىڭدا بولۇۋاتىدۇ. بۇنداق، ئاشقۇنلۇق، ئەسلىيەتچىلىك لاپىلىرىنى كۆتۈرۈۋالغانلارنىڭ يەنە بىر گېپى «سىياسىي ئىسلام»! سىياسىي ئىسلام ئومۇمەن رادىكالىلار، ئەسلىيەتچىلەر بىلەن بىر تۈردە ماڭىدۇ. شۇنداق قوللۇنۇۋاتىدۇ.

ئىسلامنى چۈشەنمەيلا، ئىسلام سىرتى كۈچلەر تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئاتالغۇلارنى گويىا بىلىملىك ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلىمىش كەبى كۆتۈرۈۋالدىغان ئەپەندىلەر، ئاڭلاپ قويۇڭلار، ئىسلام دىنى سىياسىي بولماي نېمىدۇ، سىزنىڭچە؟ ئىسلام دىنى پۈتۈن دۇنيانىڭ، دۇنيا ئىنسانلىرىنىڭ ھەركەت مىزانى. بۇ ئىسلام دىنى ھەققىدىكى ئەڭ توغرا تەرىپ. ئىسلامنى بۇددادىكىدەك، تاغنىڭ تۆپىسىگە بۇتخانا قىلىۋېلىپ، شۇ يەردە نوم ئوقۇپ، جەمىيەتتىن ئايرىلغان ھالدا نېرۋاناغا يېتىمەن دەپ ئولتۇرۇۋالغان تىپتە چۈشۈنۈۋالغانلار تەقلىتچىلىك چۈشەنچىسى ئىچىدە. خىرىستىيانلىقنىڭ موناستىرىدا قامىلىۋېلىپ، ئىچىدە ئېتىكاپتا ئولتۇرۇۋالغانغا ئوخشۇتۇۋالغانلارمۇ خاتالىشىدۇ. ئىسلام

ھاياتنىڭ ھەممە ساھەسىدە، تاغدا، خىلۋەتتە ئەمەس، ئىنسانلار ئىچىدە. شۇنداقلا، ئىسلامدا دېيىلىۋاتقان ئىبادەت، پەقەتلا ناماز ئوقۇش ئەمەس. ئىسلامدا ئىبادەت دېگەن نېمە؟ دېگەن سوئالنىڭ ئۆلچەملىك جاۋابى: ئاللاھ رازى بولۇدۇغان جىمكى ئىش-ھەركەتلەر ئىبادەتتۇر! ئۇنداقتا سىز، ھالال ئىشلەپ، ھالالدىن تېپىپ باللىرىڭىزنى باقسىڭىزمۇ ئىبادەت قىلغان بولۇسىز. بۇ دېگەنلىك، نامازنىڭ ئورنىغا ئۆتۈدۇ، دېگەنلىك ئەمەس، ئەلۋەتتە. چۈنكى ناماز ئىماننىڭ تۈۋرۈكى دېيىلىدۇ. بۇ ئاللاھنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ راپورت بەرگەنگە ئوخشاش بىر ئىش. ئاللاھ بىلەن بىۋاسىتە مۇلاقاتتا بولۇپ، بىزنى كۆرۈپ تۇرۇۋالغانلىقىغا ئىشەنگەن ھالدا ھېساب بېرىش ۋە ھەممە ئىشنىڭ سورىقى بارلىقىنى، جاھاننىڭ ئىگىسى بارلىقىنى ئۆز-ئۆزىمىزگە ئەسلىتىپ تۇرۇش مەشغۇلاتىدۇر.

قىسقىسى، ئىسلامنىڭ سىياسىي ئىسلام، سىياسىي ئەمەس ئىسلام دەيدىغان تۈرلىرى يوق. بۇ شۇنداق ئېتىقاتكى، تۇرمۇشىمىزنىڭ جىمى بۇلۇڭ-پۇشقاقلرىغىچە سىڭگەن، شۇنداقلا سىڭدۈرۈلۈشى تەلەپ قىلىنىدىغان دىندۇر. مودا بولۇۋاتقان، دىننى دۆلەتتىن ئايرىۋېتىش، دىننى سىياسىدىن ئايرىۋېتىش دېگەنلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلار بۇنىڭ ئىسلام ئۈچۈن توغرا كېلىدىغان كەلمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆرمەيلا مودا قوغلىشىۋاتقانلاردۇر. چوڭ ئىشلارغا ئارىلىشامدۇ يوق، قويۇپ تۇرۇپ، ئەڭ كىچىك، ئەڭ ئېتىبارسىز قارىلىدىغان ئىشلاردىن ئىككى مىسال بېرەي: ئىسلام خالاغا كىرىشتەسول ئاياق بىلەن كىرىپ، ئوڭ ئاياق بىلەن چىقىشنى بۇيرۇيدۇ؛ ئاياق كەيگەندە ئوڭدىن باشلاش، سالغاندا سولدىن باشلاشنى بۇيرۇيدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى تەسەۋۋۇر قىلالايسىزكى، ئىسلام سىزنىڭ ھاياتىڭىزنىڭ ئىچىدە، ئىجتىمائىي توپىڭىز ئىچىدە قان بىلەن گۆشتەك، ھەممە بۇلۇڭ-پۇشقاققىچە كىرىشىپ كەتكەن. ئائىلىدىن دۆلەتكىچە ھەممە ئىشنىڭ پىرىنسىپىنى، قائىدىسىنى سۇنغان بىر دىندۇر. ئىسلامنىڭ ئۆزى سىياسىدۇر. ئەمما ئۇ ئاللاھ بەلگىلىگەن سىياسىي بولۇش سۈپىتىدە يوقۇرىدا دېيىلگەنلەردەك شەرمەندىلىكلەر-دىن خالىي، ئەڭ توغرا سىياسىي، توغرا ئىدىئولوگىيە، توغرا مەسلەك، توغرا يولدۇر. ئۇنى «ئايرىۋېتىش» لەر نەگە ئېلىپ بارىدۇ؟ كۆرۈنۈپ تۇرغىنىدەك، ئىمانسىزلىققا ئېلىپ بارىدۇ. ئەگەر كىمدە كىم ئايرىۋەتسىمۇ بولۇدۇغان بىرەر ساھە كۆرسەتسە مەن جاۋاب بېرىشكە تەييارمەن.

يەنە شۇنىمۇ دەپ قوياي، توردى بەزى ئاتالمىش دىندارلارنى پەم ئەتتىم. ئۇلارنىڭ دىن دەپ كۆتۈرۈۋالغىنى مۇتئەسسىپلىكتۇر. ئىسلام ئەسەبىيەتچىلىككە، خۇراپاتقا ئوخشاشلا قارشى. مانا بۇ تىپتىكى چەكتىن ئاشۇرۇۋېتىشلەر ئىسلامدا قارشى ئېلىنمايدىغان تىپتىن.

ئىسلامنىڭ يولى ھەرقاچان ئوتتۇرا يولدۇر. ھەرقاچان ئوتتۇراھاللىقنى ساقلاش سۈننەتكە ئۇيغۇن. (ھەدىستە كۆرسۈتۈلگەن). بۇنداق ئەسەبىيەتچىلەر مىللەت دېمەيمىز، ۋەتەن دېمەيمىز دەيدىغانلار بولۇپ، بۇلارنىڭ دەۋاتقانلىرى ئىسلام دىنىمۇ؟ ئەرەپ قۇلچىلىقىمۇ ئايرىغىلى بولماي قالدۇ. ئىسلام ئەرەپلەرنىڭ مۈلكى ۋە بىزگە ئەرەپلەر بىرئاز ئىلتىپات قىلغان نەرسە ئەمەس، ئىسلام پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق مىزانى. شۇڭا بۇنداق قۇلچىلىق بەكمۇ ئاشۇرۇۋەتكەنلىك بولۇدۇ. رەسۇلىللاھ ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆزىنىڭ قەۋمى بىلەن باشقا قەۋملەر ئارىسىدا بولغان بىر ئۇرۇشنى تىلغا ئالغاندا، «ئەگەر شۇ چاغدا بولغان بولسام، مەنمۇ ئۆز قەۋمىم تەرەپتە تۇرۇپ ئۇرۇش قىلغان بولاتتىم» دېگەن. ئۆز قەۋمىنى سۆيۈش ئىسلامدا چەكلەنگەن ئىش ئەمەس. پەقەت گىتلىپچە ئېرقچىلىققا يول يوق. شۇنى تەكىتلەيمەنكى، ئىسلام ئۆيدىكى بالىلارنى ئاچ قويۇپ تالادىكىلەرگە ياخشىلىق قىلىشنى بۇيرىمايدۇ. مۇھتاج تۇرۇپ يەنىلا بېرىش پەزىلەت سانالسىمۇ، ۋەزىپە، پەرز ئەمەس. سىلەر-رەھىمنى، زاكاتنى ئۆز ئائىلىڭىزدىن باشلايسىز، ئائىلىڭىزدىن كېيىن تۇققانلارغا، قوشنىلارغا، يۇرتلۇقلارغا... مانا شۇنداق كېتىدۇ. مىللەت ئۆزى خاراپلاردىنمۇ خاراپ تۇرۇپ، خەقنى قۇتقۇزۇشقا چاقىرىلمايدۇ.

يازغانلىرىمنىڭ ئېشىپ كەتكەن (يەنە ئاشقۇنلۇققا كەلدى) تەرەپلىرى ئۈچۈن ئۆزۈر تىلەيمەن. خۇسۇمەتلەرگە، يېڭى زىددىيەت توقۇنۇشلىرىغا باھانە بولۇپ قالسا دەرھال ئۆچۈرۈلۈشىنى تەلەپ قىلىمەن. توغرا تەرىپى بولسا، پايدىلىق تەرىپى بولسا پايدىلانغىسىلەر. بولمىسا نەزەردىن ساقىت قىلغىسىلەر. سىياسىي ئويۇنلار ھەققىدە ئىستىخبارات ھەققىدە ئىلگىرى كۆپ توختالغىنىم ئۈچۈن، بۇ يەردە تەپسىلىي توختۇلۇشتىن بىزارلىق ھىس قىلىش تۈپەيلى، تومناقلىق خاتالىقى ئۆتكۈزگەن بولۇشۇم تەبىئىي. كەچۈرگەيسىلەر.

1931- يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبچىسى جاڭ گوخۇنىڭ تەقدىرى ھەققىدە تەكشۈرۈش

激起 1931 年哈密农民起义的战犯张国琥的消失之谜

خوجا سالى

ئابلېمىت ئابدۇللا

20-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا شىنجاڭدا دېھقانلارنىڭ مىللىي زۇلۇمغا، فېئوداللىق قۇللۇققا قارشى قۇراللىق كۈرەشلىرى توختىماي دېگۈدەك داۋام قىلىپ كەلدى. شۇلارنىڭ ئىچىدە 1931-يىلى ئەتىيازدا پارتىلىغان قومۇل دېھقانلىرىنىڭ قۇراللىق قوزغىلىڭىنىڭ كۆلۈمى بىر قەدەر زور، تەسىرى بىر قەدەر چوڭ بولۇپ، تىخ ئۇچى شىنجاڭدىكى مىللىتارىست جىن شۇرېن (1878-1941) نىڭ ئەكسىيەتچىل ھاكىمىيەتكە قارىتىلدى. 1931-يىلىدىكى قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ قومۇلدىكى ئون ئىككى تاغنىڭ بىرى شوپۇلدىن باشلانغانلىقى ھەممىمىزگە مەلۇم. ئەمما قوزغىلاڭنىڭ باشلىنىشىغا تۇتۇق بولۇپ بەرگەن جاڭ گوخۇ (张国琥) نىڭ تەقدىرى توغرىسىدا تاكى ھازىرغا قەدەر ئىككى خىل كۆزقاراش مەۋجۇت. بەزىلەر: «سالى دورغىنىڭ قىزىنى مەجبۇرى خوتۇنلۇق قاتالمىچى بولغان قاراۋۇل (چازا-卡子) ئەمەلدارى جاڭ گوخۇنى نەق مەيداندا ئۆلتۈرۈۋەتكەن» دېسە، بەزىلەر: «جاڭ گوخۇ قېچىپ كەتكەن» دېيىشىدۇ. بىزبۇ مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئىلگىرى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنغان تۆۋەندىكى مەلۇماتلارغا قاراپ باقايلى:

«قومۇل ۋىلايىتى تەزكىرىسى» نىڭ 1718-بېتىدە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:
«...مىنگونىڭ 19-يىلى (1930-يىلى) 6-ئايدا قومۇل ۋاڭى شاھ مەخسۇت كېسەل بىلەن ئۆلدى، قومۇل ئۇيغۇرلىرى ۋاڭلىق تۈزۈمنى بىكار قىلىش، يەر تۈزۈمىنى ئۆزگەرتىشنى تەلەپ قىلدى. 7-ئايدا جىن شۇرېن تەكشۈرۈش، تۈزۈمنى ئۆزگەرتىش

كومىتېتى قۇرۇشنى تەستىقلىدى. 8-ئاينىڭ ئاخىرىدا تۈزۈمنى ئۆزگەرتىش كومىتېتىدىكى لۇڭ شېيلىن، چېن داشىڭ، جۇ يوشيا قاتارلىق ھەيئەتلەر قومۇلغا كېلىپ، قومۇل ۋاڭنىڭ مال-مۈلكى، ۋاڭ ئوردىسىنىڭ يەرلىرىنى ئېنىقلىدى. يەر ئېنىقلاشقا مەسئۇل خەنزۇ ئەمەلدارلار بىلەن تەكشۈرگۈچىلەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ياخشى يەرلەرنى ئىگىلىۋېلىپ، ئۇيغۇرلارنى بوزەك قىلىپ، ئۇلارنى يەر تۈزۈمنى ئۆزگەرتىشكە ئىشەنمەس قىلىپ قويدى. يۇقىرىقى سەۋەبلەر دېھقانلارنىڭ جىن شۇرېننىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش ئىرادىسىنى تېخىمۇ چىڭىتتى. دەل مۇشۇ ۋاقىتتا، يەنى مىنگونىڭ 20-يىلى (1931-يىلى) 2-ئاينىڭ 27-كۈنى سالى دورغا شوپۇلدا تۇرۇشلۇق تەكشۈرگۈچىلەرنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، قوزغىلاڭنىڭ پىلتىسىغا ئوت ياقىتى. بۇ ۋەقە شوپۇلدا تۇرۇشلۇق تەكشۈرۈش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى جاڭ گوخۇنىڭ سالىنىڭ قىزىنى مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئېلىش سەۋەبىدىن يۈز بەردى. 4-ئاينىڭ 13-كۈنى كەچتە، سالى دورغا كالتەك-توقماق بىلەن قوراللانغان 40 نەچچە كىشىنى يىغىپ، شۇ يەردە تۇرۇشلۇق تەكشۈرۈش ئىدارىسىدىكى چېدىر ۋە گەمىلەرگە ئورۇنلاشقان ئەسكەرلەرنى ئۆلتۈرۈۋەتتى، پەقەت جاڭ گوخۇلا قېچىپ كەتتى...».

«قومۇل ناھىيەسى تەزكىرىسى» نىڭ 691-، 692-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات

بېرىلگەن:

«...يەر بېجى ئېلىش چارىسى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر دېھقانلىرى زارلىنىشقا باشلايدۇ، ئۇلار ۋەكىل ئەۋەتىپ، جىن شۇرېن ھۆكۈمىتىدىن باج ئېلىش ۋاقتىنى كېچىكتۈرۈشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇنى چىرىكلەشكەن جىن شۇرېن ھۆكۈمىتى كەسكىن رەت قىلىدۇ. ئۇيغۇر دېھقانلىرى غەزىپىنى باسالماي، قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش خىيالىغا كېلىدۇ. دەل شۇ چاغدا شوپۇلدا يۈز بەرگەن ئۇيغۇر قىزىنى زورلۇق بىلەن خوتۇنلۇققا ئېلىش ۋەقەسى قوزغىلاڭنىڭ ئومومىيۈزلۈك پارتىلىشىغا سەۋەبچى بولدى.

شوپۇللۇق سالى دورغىنىڭ بىرچىرايلىق قىزى بار ئىدى، شوپۇل جىساسى جاڭ گوخۇ بۇ قىزنى خوتۇنلۇققا ئېلىش ئۈچۈن نەچچە قېتىم زورلۇق ئىشلىتىپ باققان بولسىمۇ، سالى دورغا دىنىي ئېتىقاد ۋەمىللەتنىڭ ئوخشاشماسلىقىنى سەۋەب قىلىپ رەت قىلىدۇ. مەقسىتىگە يېتەلمىگەن جاڭگوخۇ ياۋۇزلىقىنى ئاشكارىلاپ: «قوشۇلۇش-قوشۇلماسلىقىدىن قەتئىينەزەر پالانچى كۈنى قىزىڭنى چوقۇم خوتۇنلۇققا ئېلىپ كېتىشكە كېلىمەن» دەپ بىلجىرلايدۇ. جاڭ گوخۇ گەنسۇلۇق، لىۋ شىزىڭ بىلەن يۇرتداش ئىدى، ئۇ، لىۋ شىزىڭنىڭ كۈچىگە تايىنىپ پۇقرالارنى قاقتى-سوقتى قىلىپ، قىلمىغان ئەسكىلىكلىرى قالمىغان

ئىدى. بۇقېتىمقى: «ئەمەل ۋارىسلىقىنى بىكار قىلىپ، ئالمىشىپ تۇرۇدىغان ئەمەلدار قويۇش» جەريانىدا، ئۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ 100 نەچچە مو مۇنبەت يەرنى ئىگىلىۋالغان، يەرلىك ئۇيغۇر دېھقانلار ئۇنىڭغا چىش-تىرنىقىغىچە ئۆچ بولۇپ كەتكەنىدى. جاڭ گوخۇ كەتكەندىن كېيىن سالى دورغا جاڭ گوخۇنىڭ ئارقىسىدىن: «سەن قىزىمنى ئالمەن دەيدىكەن سەن مەن كالاڭنى ئالالمىسام سالى بولماي كېتەي» دەپ قەسەم ئىچىدۇ. سالى دورغا نوملۇق سالى دورغا ۋە تۈركۈللۈك باقى نىياز دورىلار بىلەن بىرلىكتە قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش توغرىسىدا خۇپىيانە مەسلىھەتلىشىدۇ. ئۇلاردا قورال-يىراق كەمچىل بولغانلىقتىن، ئۇلار يەنە ئابدۇنىياز مىرابىنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرىدۇ. (ئابدۇنىياز ۋاڭنىڭ شەرقىي تاغقا ئەۋەتكەن ئۈچ بېگى بولۇپ، ئىككى لىيەن ئاتلىق ئەسكەر بىلەن توخۇلۇدا تۇراتتى). ئۇلار بىرلىكتە مەسلىھەتلىشىپ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش ۋاقتىنى جاڭ گوخۇ قىزىنى ئالغىلى كېلىدىغان كۈنگە بېكىتىدۇ.

شويۇللۇق سالى دورغا يوشۇرۇنچە سۆجى، قارامۇقچا قاتارلىق جايلارنىڭ دورغا، قورمال ۋە مۇھتسسىپلىرىنى چاقىرىپ يىغىن ئېچىپ مەسلىھەتلىشىدۇ. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، جاڭ گوخۇنىڭ تەلپىگە يالغاندىن ماقۇل بولغان بولىدۇ ھەمدە قىزى 4-ئاينىڭ 12-كۈنى كۆچۈرۈپ كېتىشكە رازىلىق بېرىدۇ. جاڭ گوخۇ 32 نەپەر قوراللىق ئەسكەرنى باشلاپ دېگەن ۋاقىتتا قىزىنى كۆچۈرۈشكە كېلىدۇ. جاڭ گوخۇ قىز بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئۆيگە كىرىشى بىلەنلا ئايالچە ياسىنىۋالغان ئەركەك (قىز) ئۇنى قۇچاقلىۋالىدۇ. ئۇيغۇر دېھقانلىرى جاڭ گوخۇنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە كەلگەن ئىسكەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرىدۇ. 30 نەچچە تال مىلتىق سالى دورغا قاتارلىق كىشىلەرنىڭ قولىغا چۈشىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، نوملۇق سالى دورغا، سەدەن قورمال ۋە ناسىر مۇھتسسىپلار جىسا پونكىتىنى مەخپى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، ئۇنىڭ باشلىقى شى جېنڧېڭنى تۇتۇپ كېتىدۇ، ئىككى قاراۋۇلنى ئېتىپ تاشلايدۇ، 16 قاراۋۇلنى ئەسىر ئالىدۇ، پەقەت بىرلا قاراۋۇل قېچىپ كېتىدۇ. ئۇلار شى جېنڧېڭنى ۋە قاراۋۇللارنىڭ ھەممىسىنى ئېتىپ تاشلايدۇ. ئارقىدىنلا سالى دورغا قاتارلىقلار يېقىن ئەتراپتىكى كۆچمەنلەرنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، باشقا جايلاردىكى قوزغىلاڭچى دېھقانلار بىلەن بىرلىشىپ، ھۆكۈمەت قوشۇنىغا زەربە بېرىشكە پائال تەييارلىق كۆرىدۇ...».

«قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ بېرىنچى قىسىم 31، 32-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...1931-يىلىنىڭ باشلىرىدا جىن شۇرېننىڭ يۇرتىدا جياڭ گوخۇ شوپۇل قاراۋۇلغا ئەمەلدار بولۇپ بارىدۇ. تاغ رايونىنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى بولغان ئابدۇللا ئاخۇننىڭ گۈلخان ئىسىملىك چىرايلىق بىر قىزى بولۇپ، ئۇنىڭغا جياڭ گوخۇنىڭ كۆزى چۈشۈپ قېلىپ، ئۆز ھوقۇقىغا تايىنىپ بۇ قىزنى مەجبۇرى ئالماقچى بولىدۇ. بۇنداق ئىش ئىسلام دىنىدا چەكلەنگەن ۋە مۇسۇلمانلار نومۇس دەپ بىلىدىغان ئىش ھەمدە يات مىللەت مۇسۇلمانلىرىدىن خوتۇن ئالماقچى بولساخەلق تاقەت قىلىپ تۇرالمىدىغان ئىش بولغانلىقتىن، جياڭ گوخۇ ئۈچۈن ئەلچى بولۇپ كەلگەن كىشىگە: «سەن قايسى ۋىجداننىڭ بىلەن بىر مۇسۇلماننى يات بىر مىللەتكە بېرىشكە تەكلىپ قىلىپ كەلدىڭ؟» دەپ قاتتىق سۆكۈپ قەتئىي رەت قىلىدۇ. شۇنداق بولسىمۇ جياڭ گوخۇ گۈلخاننى ئالىمەن دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. تاغدا ئابدۇللا ئاخۇننىڭ گېپى گەپ ئىدى. ئۇ قىزنىڭ يولۋاس ئېغىزىغا چۈشۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ھېچنەمگە قارىماي زالىم جياڭ گوخۇنى جازالاش نىيىتىگە كېلىدۇ. شۇ چاغلاردا سالى دورغا ۋە يېزا مۆتىۋەرلىرى قوزغىلىشىنى ئويلىشىۋاتقان چاغلار ئىدى. ئۇلار 2-ئاينىڭ 18-كۈنى مەخپىي مۇزاكىرە ئۆتكۈزۈپ، 2-ئاينىڭ 20-كۈنى ئۆتكۈزۈلدىغان «توي» پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشنى قارار قىلىدۇ.

«توي» ئاخشىمى جياڭ گوخۇ قىلچە ئىككىلەنمەستىن 33 نەپەر قوراللىق ئەسكەر بىلەن ئابدۇللا ئاخۇننىڭ ئۆيىگە كېلىدۇ ۋە قىز ھۇجرىسىغا باشلىنىدۇ. قىز ھۇجرىسىدا ئالدىن چىرايلىق قىز شەكلىدە ياسىنىپ ئولتۇرغان ئىمىن ئىسىملىك ئۇيغۇر يىگىت جياڭ گوخۇ ھۇجرىغا كىرىشى بىلەن پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئۇنى قۇچاقلاپ ئېلىپ ئۆلتۈرۈدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەتراپتا تەييارلىنىپ تۇرغان كىشىلەر جياڭ گوخۇ باشلاپ كەلگەن 33 نەپەر چېرىكىنى ئۆلتۈرۈپ، قورال-ياراقلىرىنى تارتىپ ئېلىپ ئۆزىنى قوراللاندىرىدۇ. ھەمدە قاراۋۇل ئەمەلدارى ئابدۇللام نىيازنىڭ ياردىمى بىلەن قاراۋۇلنى ساقلاۋاتقان 70 دىن ئارتۇق چېرىكىنى يوقىتىپ 77 دانە قورالنى ئولجا ئالىدۇ. ئابدۇننىياز مىراپ، باقىنىياز دورغا، خوجىنىياز ھاجى، قاسىم پالۋان، مەرگەنىيەھيا ئىمام، ئىبراھىم قورمال قاتارلىقلار رەھبەرلىكىدە دېھقانلارنىڭ قوراللىق قوزغىلىشى داغ-دوغىلىق قوزغىلىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قومۇلدىن سالى دورغىدىن جەرمانە پۇلىنى ئالغىلى كەلگەن ئۈچ ئەسكەرنىڭ قورالى تارتىۋېلىنىپ ئىككىسى ئۆلتۈرۈلىدۇ. بىرىسى قويۇپ بېرىلىدۇ (باشلىقىغا خەۋەر قىلىسۇن دەپ قويۇپ بېرىلگەن بولۇشى مۇمكىن)، بۇ ئىشنى

سالى دورغا ئاقسۇغا ۋالىي بولۇپ تۇرغان كۈنلەردە سۆزلەپ بەرگەن... (مەزكۇر ماقالىنىڭ ئاپتورى پولكوۋنىك سوپاخۇن سۈۋۈروف-ئا).

«ئاراتۇرۇك تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ بىرىنچى قىسىم 132، 135-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...ئاراتۇرۇكنىڭ سۆجى بۇلاق (سىمخۇا چۈن) دېگەن جايدا تۇرۇۋاتقان جىسا-جاڭ گوخۇ قومۇلغا چۈشۈپ قايىپ كەلگىچە شوپۇلغا كېلىپ سالى دورغىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالماقچى بولىدۇ. ئۇ ئاخشىمى سالى دورغىنى ماڭا بۈگۈن كىچە ئۇيغۇردىن خوتۇن تېپىپ بېرىسەن دەپ قىستايدۇ. سالىدورغا: «بىز ئىسلام دىنىدىكى خەلقلەردىن خەنزۇلارغا خوتۇن بولۇش يوق، بىزنىڭ دىنى ئۆرۈپ-ئادىتىمىزگە خىلاپ بولىدۇ. ساڭا ئۇيغۇردىن خوتۇن بولۇدىغان ئايال يوق» دەپ جاڭ گوخۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلىدۇ. جىسا جاڭ گوخۇ سالى دورغىنىڭ ئاينىساخان دېگەن قىزىنى كۆرسىتىپ: «بۇ ئولتۇرغان خوتۇن ئەمەسمۇ؟ مۇشۇنى بېرىسەن» دېگەندە، سالى دورغا غەزەپكە كېلىپ جاڭ جىسا بىلەن تاكالىشىپ قالىدۇ. سالى دورغا مۇنداق دەيدۇ: «سەن بۇنداق يولسىز تەلەپنى قويۇپ تۇرۇۋالساڭ، يا مەن سېنى ئۆلتۈرۈمەن، يا سەن مېنى ئۆلتۈرۈسەن. بۇ ھايات-ماماتلىق ئىش» لېكىن جىسا جاڭ گوخۇ يەنىلا ئۆزىنىڭ تەلپىدە جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرۇپ: «سەن ماڭا بەش كۈن ئىچىدە مۇشۇ قىزىڭنى بېرىشكە كۆنمىسەڭ مەن قايتىپ كېلىپ كالاڭنى ئېلىپ تاشلاپ، قىزىڭنى خوتۇنلۇققا ئالىمەن. كۈي ئوغلۇڭنى ئەسكەرلىككە تۇتۇپ بېرىمەن» دەيدۇ. بۇ ئىش سالى دورغىنىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغايدۇ. سالى دورغا بۇ خىل مۇقات بېسىم ئاستىدا شوپۇلدىكى يۇرت باشلىقلىرى ۋە مۆتىۋەر كىشىلەر بىلەن مەسلىھەتلىشىپ خەلقنى باشلاپ شوپۇلدىن تال تېغىغا كۆچۈپ بارىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سالى دورغا ئاراتۇرۇكتىكى ئابدۇنىياز مېراپ، توقسۇن قورمال، تۈركۈللۈك باقىنىياز دورغا، نوملۇق سالى دورغا قاتارلىقلار بىلەن ئۇچرىشىپ، كېڭىشىپ كۆرمەكچى بولىدۇ. دەل شۇ كۈنلەردە قومۇلدىكى يولۋاس ئابدۇنىياز مېراپقا بىر پارچە ئالاقىنى ئەۋەتىدۇ. بۇ ئالاقىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق: «شوپۇلدىكى سالى دورغا بۇزۇلدى ئۇ شوپۇل خەلقىنى تال تېغىغا كۆچۈرۈپ كەتتى. بۇ ئالاقىنى ئالغان ھامان سالى دورغىنى تىرىك تۇتۇپ ماڭا تاپشۇرۇپ بېرىڭ» دېيىلگەن. ئابدۇنىياز مېراپ بۇ ئالاقىنى كۆرۈپ بولۇپ، ئالاقىنى ئېلىپ چىققان يارى دورغىغا ئاراتۇرۇكلۈك توقسۇن قورمالنى قوشۇپ تال تېغىغا ماكانلاشقان سالى دورغىغا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. سالى دورغا ئالاقىنى كۆرگەندىن كېيىن دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ ئورۇنلاشتۇرۇش ئېلىپ بارىدۇ. توقسۇن قورمالنى ئاراتۇرۇكتىكى گازارما (يىڭفاڭ).

营房) نى ئېلىشقا، باقى نىياز دورغىنى تۈركۆلدىكى قورۇلنى ئېلىشقا، نوملۇق سالى دورغىنى نومدىكى قورۇلنى ئېلىپ جىسالارنى يوقىتىشقا تەكلىپ يېزىپ ئابدۇنىياز مىراپقا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. سالى دورغا ئۆزى سۆجى بۇلاقتىكى جاڭ جىسانىڭ قورۇلنى ئېلىشقا مەسئۇل بولۇپ، 1931-يىلى 4-ئاينىڭ 4-كۈنى شوپۇلدىكى خەلقلەردىن پالۋانلارنى تاللاپ، ئاراتۇرۇكنىڭ باي دىگەن يېرىدىن 10 نەچچە نەپەر پالۋاننى قوشۇپ، جەمئى ئەللىك نەچچە نەپەر پالۋاننى تەشكىللەپ، سۆجى بۇلاقتىكى چېرىكلەر تۇرۇشلۇق قورۇل ئەتراپىنى بىر كېچىدە مۇھاسىرىگە ئېلىپ قويۇپ، ئۆزى ئۈچ نەپەر ئادەم بىلەن جاڭ جىسانىڭ يېنىغا كىرىدۇ. «مەن ساڭا قىزىمنى خوتۇنلۇققا بېرىشكە رازى بولىدۇم، بالدۇر ساڭا بەھۆرمەتلىك قىلىپ سېنى رەنجىتىپ قويغىنىم ئۈچۈن ئەمدى ئەپۇ سوراپ كەلدىم. توي ۋاقتىنى بېكىتسەك قانداق؟» دېگەندىن كېيىن، جاڭ گوخۇخوشاللىقىدا سالى دورغىلارنى يۇقىرى ھۆرمەت بىلەن ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ، دەرھال زىياپەت ئۇيۇشتۇرۇپ مېھمان قىلىپ، ھاراق-شارپىنى تازا مەس بولغىچە ئىچىدۇ. ئۇلار(جاڭ جىسالار) راسا مەس بولغاندىن كېيىن، سالى دورغىلار قايتماقچى بولۇپ سىرتقا چىقىپ ئۆزۈنىڭ يوشۇرۇنۇپ ياتقان پالۋانلىرىغا ئەھۋالنى ئېيتىپ، كېچەتۈن-يېرىمدىن ئاشقاندا چېرىكلەرگە ھۇجۇم قىلىدۇ. پالۋانلار چېرىكلەرنى تۇتۇۋاتقاندا، جاڭ گوخۇ سېزىپ قېلىپ دەرھال ئاتقا مىنىپ قاچىدۇ. ئۇنىڭ قاچقانلىقىنى كۆرگەن سالى دورغا مىلتىق بىلەن ئۇنىڭ ئېتىنى ئېتىپ تاشلايدۇ. جاڭ گوخۇ بولسا ئاتتىن يېقىلىپ چۈشۈپ قاراڭغۇ كېچىدە تاققا قاراپ قاچىدۇ. دەل شۇ چاغدا ئىچكىرىدىن 400-500 دەك تۆگىگە سودا ئارتىپ چىققان سودىگەرلەر «قۇم كۆندۇ» دېگەن جايغا چۈشۈپ قونغان ئىكەن. جاڭ گوخۇ كېچىدە شۇ يەرگە قېچىپ بېرىپ، سودىگەرلەرگە يالۋۇرۇپ ئۆزۈنىڭ ئەھۋالنى ئېيتقاندىن كېيىن، بۇ ئىچكىرىدىن چىققان سودىگەرلەر جاڭ گوخۇنى ياغاچ ساندۇقنىڭ ئىچىگە سېلىپ يوشۇرۇپ قويدۇ. سالى دورغا باشلىق قوزغىلاڭچى پالۋانلار سودىگەرلەردىن سورىغاندا، ئۇلار: «بىز كۆرمىدۇق، بۇ يەرگە ئادەم كەلمىدى» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. پالۋانلار سودا-ماللار ئارىسىنى ئاختۇرۇپمۇ تاپالماي كېتىپ قالىدۇ. شۇنداق قىلىپ جاڭ گوخۇ سودىگەر تۆگىچىلەرنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا بار كۆلگە قېچىپ بېرىپ ئەھۋالنى ئۈرۈمچىدىكى جىن شۇرېنغا خەۋەر قىلىدۇ. ۋەقەدىن خەۋەر تاپقان جىن شۇرېن ئۆزۈنىڭ قومۇلدا تۇرۇشلۇق خادىمى ليۇ سىجاڭغا تېلېگرامما بېرىپ: «ئاراتۇرۇكتە يۈز بەرگەن توپىلاڭنى تېزىدىن بېسىقتۇرۇپ، قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئۇرۇقىنىمۇ قويماي يوقىتىڭلار» دېگەن بۇيرۇقنى بېرىدۇ...».

ليۇ زىشيا (刘志宵) يازغان «ئۇيغۇر تارىخى» 2-قىسىم 2-كىتاب(شىنجاڭ خەلق

نەشرىياتى 2003-يىلى 6-ئاي نەشرى) نىڭ 998-1001-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...زېڭ ۋېنۋو (曾问吾) خاتىرىلىگەن بۇ ۋەقە 1931-يىلى 3-ئايدا يۈز بەرگەن. چۈنكى مۇشۇنىڭدىن كېيىن بۇ جەريان بايان قىلىنغان ھەر خىل ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسى بۇ باياننى ئاساس قىلغانلىقى، بۇ باياننىڭ خېلى ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

لېكىن زېڭ ۋېنۋو ئەپەندى يازغان «جوڭگونىڭ غەربىي يۇرتىنى ئىدارە قىلىش تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ 598-بېتىدە بايان قىلىنغان شوپۇل ۋەقەسىنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبى، يەنى جاڭ فامىلىلىكىنىڭ ئۇيغۇر قىزىنى ئۆزۈگە تېگىشكە زورلىغانلىقى سۆز-چۆچەك ۋە ئىشەنچسىز. زېڭ ۋېنۋو شوپۇل ۋەقەسىنى ئومومى جەھەتتىن بايان قىلىشقا نوپۇزلۇق بولۇپ قالغاچقا، سۆز-چۆچەك ۋە ئىشەنچسىز بۇ بايانمۇ كېيىنكىلەر تەرىپىدىن كەڭ ئىشلىتىلگەن ۋە ئېتىراپ قىلىنغان.

1991-يىلى 4-ئايدا شوپۇللۇق تۆت بوۋاي شوپۇل ۋەقەسىنىڭ جەريانى ۋە تەپسىلاتىنى كۆرگەن-ئاڭلىغانلىرى ئاساسىدا قومۇل ناھىيەلىك تەزكىرە ئىشخانىسىدىكى خىزمەتچى خادىملارغا شوپۇل ۋەقەسىنىڭ جەريانى ۋە تەپسىلاتىنى سۆزلەپ بەرگەن.

بۇ تۆت بوۋاي ئادىل ئاخۇن سالنىڭ مۇھاپىزەتچى ئەسكىرى بولۇپ، سۆزلەپ بەرگەن چاغدا 81 ياشقا كىرگەن؛ توختى موللا (مۇشۇ كەنتنىڭ ئىمامى) سۆزلەپ بەرگەن چاغدا 76 ياش، ھاپىز سالى (سالنىڭ ئوغلى) سۆزلەپ بەرگەن چاغدا 72 ياش؛ پازىل بوۋا ئازاتلىقتىن كېيىن ئىشلەپچىقىرىش چوڭ ئەترىتىنىڭ كادىرى بولغان. ھازىر پېنسىيەدە بولۇپ، 60 يىل ئىلگىرىكى شوپۇل ۋەقەسى يۈز بەرگەن چاغدا ئادىل ئاخۇن 20 ياشقا، توختى موللا 15 ياشقا، ھاپىز 15 ياشقا، ھاپىز سالى 11 ياشقا، پازىل بوۋا يەتتە ياشقا كىرگەن بولىدۇ. يېشى ئەڭ كىچىك بولغان پازىل بوۋانى ئېلىپ ئېيتساق، يەتتە ياشلىق بالىنىڭ ئەقلى بىلەن ئۆزى ئەينى چاغدا كۆرگەن ئەھۋاللارنى تولۇق سۈرەتلەپ بەرگەن.

قومۇل ناھىيەلىك تەزكىرە ئىشخانىسىدىن ئابدۇراخمان ۋەلى، شىڭ جىيەنلى، ھاپىز سېيىت قاتارلىق كىشىلەر «1931-يىلدىكى شوپۇل ۋەقەسىنىڭ كېلىپ چىقىش سەۋەبى ۋە جەريانى ئۈستىدە تەكشۈرۈش» دېگەن تېمىدا يۇقىرىقى تۆت بوۋاينىڭ بايانلىرىنى خاتىرىلىۋالغان. تۆۋەندە ئۇلارنىڭ بايانلىرىنى تولۇقى بىلەن بىرىمىز:

«1931-يىلى ئەتىيازدا (4-ئايلاردا)، شوپۇل سىيمىخۇاچۈەنگە جايلاشقان تەكشۈرۈش پونكىتىنىڭ باشلىقى جاڭ گوخۇ شوپۇلدىكى سالى دورغىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ: «بىز

شوپۇلدىكى ئۇيغۇرلاردىن ئەسكەر تولۇقلايمىز» دېدى، ھەمدە: «سالى دورغىنىڭ ئىككى قىزىنىڭ بىرىنى (بىرىنىڭ ئىسمى لەيلىخان. يەنە بىرىنىڭ ئىسمى گۆھەرخان ئىدى) خوتۇنلۇققا ئالمەن» دەپ داۋراڭ سالدى. سالى دورغاچاڭ گوخۇ بىلەن تىللىشىپ كەتتى. سالى دورغىنىڭ ئايالى ئېرىنى تارتىپ تۇردى. جاڭگوخۇ ئاچچىقلانغان ھالدا كېتىپ قالدى. ۋەقەدىن كېيىن سالى دورغا شوپۇلدىكى ئاممىغا: «جاڭ گوخۇ ئەسكەرلىككە ئادەم تۇتىدىكەن، تېخى ئۇيغۇرلارنىڭ قىزىنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى ئىمىش. بىزنىڭ كۈن كۆچۈرىدىغان يولىمىز قالماپتۇ» دېدى. ئارقىدىنلا ئۇ كۆپچىلىك بىلەن جاڭ گوخۇنىڭ تەكشۈرۈش پونكىتىنى يوقىتىش ئىشىنى مۇزاكىرىلەشتى. كۆپچىلىك قوشۇلغاندىن كېيىن، ھەرىكەتلىنىشتىن ئىلگىرى تال تېغىدەنەزىر قىلدى. ھەمدە شۇ كۈنلا شوپۇلۇق چارۋىچىلار (ئەينى چاغدا شوپۇلدا 42 ئائىلىلىك ئۇيغۇر چارۋىچى بار ئىدى) دىن 40 يىگىت تاللىنىپ، سالى دورغا بىلەن بىللە سىمىخۇاچۈەنگە قاراپ يولغا چىقتى. تال تېغى بىلەن سىمىخۇاچۈەننىڭ ئارىلىقى 50 چاقىرىم كىلەتتى؛ قاراڭغۇ چۈشكەن چاغدا، سالى باشلاپ ماڭغان بۇ 40 نەپەر يىگىت سىمىخۇاچۈەنگە يېتىپ باردى. تەكشۈرۈش پونكىتىنىڭ خادىملىرى چىدىر ۋە گەمىلەردە ئۇيۇقىغا كەتكەن ئىدى. سالى دورغا يىگىتلەرنى بىر نەچچە گۇرۇپپىغا بۆلگەندىن كېيىن ھەرىكەتنى باشلىدى. ئۇ ئالدى بىلەن قاراۋۇلنى ئۆلتۈردى، ئارقىسىدىن كەلگەن يىگىتلەر گەمە ۋە چىدىرلارنى سىلاپ يۈرۈپ ئاۋۋال مىلتىق ئوغرىلاپ چىقتى، ئارقىدىنلا چىدىرنى كېسىپ يىقىتىپ، توقماق بىلەن گەمە ۋە چىدىرلاردىكى تەكشۈرۈش پونكىتىنىڭ ئەسكەرلىرىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈردى ھەمدە 20 دانە قارا مىلتىق ۋە بىر قارئاتنى قولغا چۈشۈردى. جاڭ گوخۇلا قېچىپ سىمىخۇاچۈەن تەكشۈرۈش پونكىتىغا يېقىن جايدا تۇرغان كارۋانلارنىڭ تۈگىلىرى ئارىسىغا يوشۇرۇنۇپ، تۇتۇلماي قېچىپ كەتتى...».

يەنە يۇقىرىقى كىتابنىڭ 1006-، 1007-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن: «...1994-يىلى 9-ئايدا مەن (ليۇ زىشياۋ) قومۇلغا بېرىپ شوپۇل ۋەقەسىنى تەكشۈرگەن چېغىمدا ھايرانلىق بىلەن شۇنى سەزدىمكى ئىلگىرىكى بايانلار بىلەن شاھىت كىشىلەرنىڭ بايانلىرى ئوتتۇرىسىدا زور پەرق بار ئىكەن. ئۇزاق ئۆتمەي مەن قومۇل ناھىيەلىك تەزكىرە ئىشخانىسىدىكى بىر نەچچە يولداش 1991-يىلى 9-ئاينىڭ 18-كۈنى تاماملىغان بىر تەكشۈرۈش دوكلاتىنى قولغا چۈشۈردۈم. ئۇلار تەكشۈرۈش دوكلاتىدا مۇنداق شەرھىلىگەن: «1931-يىلى 4-ئايدا قومۇل ناھىيەسىدىكى تاشۋىلىق، شوپۇل دېگەن جايلاردا دېھقانلار قوزغىلىڭى يۈز بەرگەندى. بۇ ۋەقەنىڭ كېلىپ چىقىش سەۋەبى

ۋە جەريانى ھەققىدە ھەرخىل كىتاب ۋە ژورناللاردا يېزىلغان ماتېرىياللار بىردەك ئەمەس، كۆز قاراشلارمۇ ھەرخىل. شۇ سەۋەبتىن، بىز شوپۇلغا بېرىپ شۇ جايدىكى 70 ياشتىن ئاشقان بىر قىسىم ئەھۋالنى بىلىدىغان كىشىلەرنى تېپىپ بۇ ۋەقەنىڭ يۈز بېرىش سەۋەبى ۋە جەريانىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا چۈشەندۈق. 1994-يىلى 9-ئايدا، ليۇ زىشياۋ قومۇل مەمۇرى مەھكىمە مەدەنىيەت باشقارمىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى قادىر ئابلىز بىلەن بىللە ئەينى يىللاردا قومۇل قوزغىلىڭىغا قاتناشقان ئىسھاقنىڭ ئوغلى ئابدۇۋەلى ئىسھاقنى زىيارەت قىلغان چاغدا، ئۇمۇ شۇ مەزمۇنى سۆزلەپ بەردى...».

قومۇل ۋىلايەتلىك پارتكوم پارتىيە مەكتىپىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى بولۇپ ئىشلەپ، دەم ئېلىشقا چىققان پىشقەدەم كادىر ھەم يازغۇچى فەنجىڭچۈي (范承渠) يازغان مۇھەممەت يۈسۈپ ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ «قومۇل گىزىتى» نىڭ 1993-يىلى 12-ئاينىڭ 21-كۈنىدىكى سانغابېسىلغان: «1931-يىلىدىكى شوپۇل خەلق قوزغىلىڭىنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا» ناملىق ماقالىدا تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...1931-يىلى، قومۇل شەھىرى (ناھىيە) شوپۇل يېزىسىدىكى قاراۋۇل (چازا-卡子) ئەمەلدارى جاڭ گوخۇ ئۇيغۇر قىزىنى زورلۇق بىلەن خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغانلىقىدىن خەلق قوزغىلىڭى قوزغىلىپ تىزلىك بىلەن تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالغا يامراپ، پۈتۈن شىنجاڭ قالايمىقانلىشىپ ماجۇڭيىڭنىڭ شىنجاڭغا كىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، جىن شۇرېن ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇلۇپ، شېڭ شىسەي پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ شىنجاڭغا 10 يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈمرانلىق قىلدى .

شوپۇل قوزغىلىڭىنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا ئۆتكەندە نۇرغۇن ئاشكارىلاشلار بولۇپ، ھەممىلا كىشى كۆپ گەپلەر قىلىشقان ئىدى. 1984-يىلى ۋىلايەتتىكى بىر قانچە يولداش شوپۇل يېزىسىغا خىزمەتكە باردۇق. 70 ياشلاردىن ئاشقان بىر ئۇيغۇر ئاچمىز بىلەن سەمىي پاراڭلىشىپ قېلىپ، ئۇنىڭ 50 نەچچە يىلنىڭ ئالدىدا زورلۇق بىلەن خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان ئاشۇ ئۇيغۇر قىزى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدۇق. بىز ھەيران قالغان ھالدا ئۇنى ئەينى يىللاردا شىنجاڭ بويىچە چوڭ داۋالغۇچ قوزغىغان ئۆتكەنكى ئىشلارنى سۆزلەپ بىرىشكە تەكلىپ قىلدۇق.

阿依斯汗·沙利（新）

مېنىڭ ئىسىمىم ئايسىخان سالى. مېنىڭ دادام سالى مەمەتنىيازنى قومۇل ۋاڭى شوپۇلغا دورغا (ئەمەل نامى بولۇپ شياڭيۇ دەپ تەرجىمە قىلىشقا بولىدۇ) قىلىپ تەيىنلىگەن. بۇ يەردە بىر قاراۋۇل بولۇپ قاراۋۇل ئەمەلدارىنى جاڭ ليەنجاڭ دەيتتۇق. ئۆلكە رەئىسى جىن شۇرېننىڭ يۇرتلىقى ئىكەن. ئۇھەمشە ئۆيىمىزگە كېلىپ تۇراتتى. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى مېنى خوتۇنلۇققا ئېلىشقا ئادەم قويىۋىدى، دادام دەرھال رەت قىلدى. جاڭ ليەنجاڭنىڭ كۈچىگە تايىنىپ ئادەم بوزەك قىلىپ، يولسىزلىق قىلىدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ، ئۇ تەھدىت سېلىپ ئۈنمىساممۇ ئۈنىتىدىغانلىقىنى، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن خوتۇنلۇققا ئالدىغانلىقىنى ئېيتتى.

مەن يۇرتىمىزدىكى داڭلىق گۈزەل قىز بولۇپ، نۇرغۇن يىگىتلەر مېنى چۆگىلەپ، كۆڭلىنى بىلدۈرۈپ مېنى ئالغۇسى كەلگەندە مېنىڭ ئاتا-ئانىم بۇ كىشىلەرنى لايىق كۆرمىگەنلىكتىن كەينىگە سۆرەپ كەلگەنىدى. جاڭ ليەنجاڭنىڭ مېنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغانلىقى ئاممىنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. ئامماغەزەپكە كېلىپ دادامنىڭ غەزىپىنى ئاشۇردى.

بۇ چاغدا قومۇلنىڭ ياشانغان ۋاڭى شامەخسۇتنىڭ ئۆلگەنلىكىگە ئۇزاق بولمىغان ئىدى. رەئىس جىن شۇرېننىڭ قومۇل ۋاڭىنىڭ ئوغلى نەزەرنىڭ ۋاڭلىق تەختىگە

ۋارىسلىق قىلىشىغا يول قويماي، ۋاڭ تەيىنلىگەن ئەمەلدارلارنى پۈتۈنلەي ئىناۋەتسىز قىلىپ ناھىيەلىك ھۆكۈمەت تەيىنلەشكە ئۆزگەرتىلگەنلىكىنى ئاڭلىدۇق. بۇنىڭدىن ئىككى ئاي بۇرۇن ئاراتۈرۈكتىكى ئالتەرايوننىڭ ھاكىم بېگى (رايون باشلىقىغا تەڭ كېلىدۇ) ئابدۇنىياز مىراپ دادامغا ئىسيان كۆتەرمە كىچى بولغانلىقىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ نومىدىكى گەنسۇلۇق كۆچمەنلەرگە يەرلىك كىشىلەرنىڭ پىششىق يەرلىرىنى بۆلۈپ بېرىپ، ئۇيغۇرلارنى باشقىدىن بوز يەر ئاچسۇن دەپ، ھازىر ئەمەلدارلار بىزنى بۇنىمۇ قىلدۇرمايۋاتىدۇ... قاتارلىق گەپلەرنى دەپتۇ. جاڭ ليەنجاڭنىڭ مېنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغانلىقى ۋە قەسى دەل قوزغىلاڭنىڭ پىلتىسى بولۇپ قالدى.

مېنىڭ دادام بىر تەرەپتىن كىشىلەرنى تەشكىللەپ، تاقابىل تۇرۇشنى مەسلىھەتلىشىپ تۇرۇپ، بىر تەرەپتىن قاراۋۇلغا خەت يېزىپ ئۇنىڭ «توي» ئىشىغا ماقۇل بولغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. 4-ئاينىڭ 4-كۈنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئادىتى بويىچە يېرىم كېچە بولغاندا جاڭ ليەنجاڭ 32 ئەسكىرى بىلەن مېنى ئېلىپ كىتىشكە كەلدى. بۇ چاغدا مەن ئاللىقاچان يوشۇرۇنۇپ ئۆيدە مېنىڭ ئىزىمغا كۈچلۈك بىر يىگىت بېشىنى نىقابلاپ جاڭ ليەنجاڭنى كۈتۈپ ئولتۇردى. بۇ چاغدا قاراۋۇل ئەمەلدارى خۇشاللىقىدىن قىن-قىنىغا پاتماي ئۆيگە كىرگەندە، يالغان كېلىن ئۇنىڭ بېلىدىن تۇتۇپ يەرگە بېسىۋالىدۇ. يوشۇرۇنغان كىشىلەر ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. مەست بولغان ئەسكەرلەر ئۆزىنى قوغداشقا ئۈلگۈرەلمەي ھەممىسى تۇتۇلۇپ شۇ كۈنى ھەممىسى ئۆلتۈرۈلىدۇ.

ئىككىنچى كۈنى نوم، باي، ئازغان بۇلاق، تۈركۈل، قارىمۇقچا قاتارلىق جايلاردىكى دېھقانلارنىڭ ھەممىسى قوزغىلاڭ كۆتۈرىدۇ. بىر كۈن ئىچىدىلا تەكشۈرۈش پونكىتى، باج قاراۋۇلخانىسىدىن 11 ئورۇن پۈتۈنلەي يىمىرىپ تاشلىنىدۇ.

بىللە كەلگەنلەردىن بىر يولداشىپىرىم ئەسىر بۇرۇنقى قوزغىلاڭنىڭ بىۋاسىتە ئالاقىدار بۇ شاھىدىنى سۈرەتكە تارتىۋالدى. ئايسىخان 70 ياشتىن ئاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئەينى يىللاردىكى قىياپىتىنى، قارا قاشلىق گۈزەل جامالىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولاتتى...»
جىڭ چىڭجيا (郑成加) باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلگەن شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1995 - يىلى 5-ئايدا نەشر قىلغان خەنزۇچە «قومۇل ۋاڭلىرى» (哈密回王) ناملىق كىتابنىڭ 318-ۋە 319-بەتلەردە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...1931-يىلى 2-ئاينىڭ 27-كۈنى شوپۇلدا سالى دورغىنىڭ تەكشۈرۈش پونكىتىدىكى خادىملارنى ئۆلتۈرۈش ۋە قەسى يۈز بېرىپ ئومۇميۈزلۈك قوزغىلاڭ پارتلايدۇ. ئۇ ۋاقىتتا خەنزۇلار شوپۇلدا، ئۇيغۇرلار تاللىقتا ئولتۇراتتى. تاللىقتا 42 ئائىلە بار بولۇپ، بىر

قىسمى شوپۇلدىكى سۈي (崔) فامىلىلىك پومچىكنىڭ يېرىنى ئىجارىگە تېرىسا، بىر قىسمى چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىناتتى. قومۇل ۋاڭ ئوردىسىنىڭ بۇيەردىكى ئەمەلدارىنىڭ ئىسمى سالى ئىدى. سۆجە بۇلاقتا تەكشۈرۈش پونكىتى بار بولۇپ، باشلىقنىڭ ئىسمى جاڭ گوخۇ ئىدى. بۇ پونكىتتا 15 نەپەر ئاتلىق، ئون نەپەر پىيادە ئەسكەر بار ئىدى. ۋاڭ ئوردىسىنىڭ ئەمەلدارى سالى بىلەن تەكشۈرۈش پونكىتىنىڭ باشلىقى جاڭ گوخۇ دائىم ھۆكۈمەت ئىشى بىلەن باردى - كەلدى قىلىپ تۇراتتى. بىر قېتىم جاڭ گوخۇ سالىنىڭ ئۆيىدە ھۆكۈمەت ئىشى توغرىلىق سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىرىنچى مەن تەكشۈرۈش پونكىتىغا خەنزۇلار ئولتۇراقلاشقان شوپۇلدىن ئەسكەر ئېلىپ ئەسكەرلىرىمنى تولۇقلايمەن، ئىككىنچى سېنىڭ قىزىڭنى خوتۇنلۇققا ئالمەن» دەيدۇ. سالىنىڭ مەجەزى چۇس، ئاچچىقى يامان ئادەم بولغاچقا جاڭ گوخۇنىڭ گىيى تۈگىمەيلا ئۇنىڭ بىلەن تاكالىشىپ قالىدۇ. كېيىن سالىنىڭ ئايالىنىڭ توسۇشى بىلەن ئۇلار بېسىلىشىپ قالىدۇ.

سالىنىڭ تۆت قىزى بار بولۇپ، چوڭ قىزىنىڭ ئىسمى ئايسىخان، ئىككىنچى قىزىنىڭ ئىسمى مايسىخان، ئۈچىنچى قىزىنىڭ ئىسمى لەيلىخان، تۆتىنچى قىزىنىڭ ئىسمى گۆھەر خان بولۇپ چىرايلىق قىزلار ئىدى. ئۇ ۋاقىتتا چوڭ قىزى بىلەن ئىككىنچى قىزى ياتلىق بولۇپ كەتكەن بولۇپ، ئۈچىنچى قىزى ئون نەچچە ياش، تۆتىنچى قىزى يەتتە ياش ئىدى. جاڭ گوخۇنىڭ سالىنىڭ قىزىنى خوتۇنلۇققا ئېلىش ئارزۇسى كۈچلۈك ئىدى. سالى دىنى ئېتىقاد، مىللەت ئوخشىماسلىق سەۋەبلىك جاڭ گوخۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلىدۇ. جاڭ گوخۇ گەنسۇلۇق بولۇپ قومۇلدا تۇرۇشلۇق ھەربىي قىسىمنىڭ باشلىقى ليۇ شىزىڭ (刘希曾) نىڭ يۇرتىدىكى ئىدى. ئۇ ھەربىي ھوقۇقىغا تايىنىپ خەلقنىڭ قېنىنى شورايىتتى. ئالمىشىپ تۇرۇدىغان ئەمەلدار قويۇش تۈزۈمىدىن پايدىلىنىپ 100 مودىن ئارتۇق پىششىق يەرنى ئىگەللىۋالغاچقا ئۇيغۇر دېھقانلار جاڭ گوخۇغا چىش - تىرنىقىغىچە ئۆچ بولۇپ كەتكەن ئىدى. جاڭ گوخۇ سالىنىڭ ئۆيىدىن كېتىشىگە ئۇنىڭ كەينىدىن: «سەن قىزىمنى خوتۇنلۇققا ئالمەن دەيدىكەن سەن كالاڭنى ئالمەن. ئەگەر كالاڭنى ئالمىسام سالى بولماي كېتەي» دەپ قەسەم قىلىدۇ. سالى كۆپچىلىككە مۇنداق دەيدۇ: «جاڭگوخۇ ئەسكەرلىككە ئادەم ئېلىپ تەكشۈرۈش پونكىتىنىڭ ئەسكەر سانىنى تولۇقلىماقچى ئىكەن، ئۇ يەنە مېنىڭ قىزىمنى مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئالمەن داۋاتىدۇ. بىزنىڭ كۈن كەچۈرگۈچىلىكىمىز قالمىدى. ئەمدى بىزنىڭ بىردىن - بىر چىقىش يولىمىز ئۇلارنى (جاڭگوخۇ ۋە ئۇنىڭ شېرىكلىرىنى) جايلىۋېتىشتىن ئىبارەت». سالى جاڭ گوخۇغا

تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن نومدىكى سالى دورغا ۋە تۈركۈلدىكى باقىنىياز دورغا قاتارلىقلارغا خەت يېزىپ، ئۇلار تاللىققا كەلسە مەخپى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشنى مەسلىھەتلىشىدۇ. بىراق قورال-يىراق كەمچىل بولغاچقا ئالدى بىلەن ئابدۇنىياز مىراپنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈشنى قارار قىلىدۇ. ئابدۇنىياز مىراپ قومۇل ۋاڭ ئوردىسىنىڭ شەرقى تاغدا تۇرۇشقا تەيىنلەنگەن ئۈچ بېگى بولۇپ، ئىككى ئاتلىق ئەسكەرلەر لىيەنگە قوماندانلىق قىلىپ تۇخۇلۇدا تۇراتتى. بۇ ئادەمنىڭ ئامما ئارىسىدا ئىناۋىتى بار ئىدى. سالى قاتارلىق ئۈچ ئادەم كېچىچە يول يۈرۈپ تۇخۇلۇغا كېلىپ، ئابدۇنىياز مىراپ قاتارلىق ئون نەچچە نەپەر قومۇل ۋاڭ ئوردىسىنىڭ ئەمەلدارلىرىنى توقسۇن قورمىنىڭ ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىدۇ. ئۇلار بىردەك جىن شۇرپىن ھاكىمىيىتىنىڭ «مەمۇرىي تۈزۈم بويىچە ئۆزگەرتىش» سىياسىي ئىسلاھاتى ئۇيغۇر دېھقانلىرىنى قاتتىق بىزار قىلدى. جىن شۇرپىننىڭ زۇلمى قومۇل ۋاڭىنىڭ زۇلمىدىن ئېشىپ كەتتى. ئەگەر مۇشۇ پۇرسەتتە قوزغىلاڭ كۆتەرسەك چوقۇم ئۇيغۇرلار ئاممىسىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىمىز. ئابدۇنىياز مىراپمۇ قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن سالى دورغا يەنە سۆجە، قارىمۇقچا قاتارلىق جايلاردىكى مەلۇم تەسىرى بار كىشىلەر بىلەن مەخپى يىغىن ئېچىپ مەسلىھەتلىشىپ ئۇلارنىڭمۇ قوللىشىغا ئېرىشىدۇ. بارلىق تەييارلىقلار پۈتكەندىن كېيىن، تەخمىنەن 4-ئاينىڭ 20-كۈنى چۈشتىن كېيىن ئۇيغۇرلار ئاممىسى تاللىققا توپلىنىپ، ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن سالى دورغا 40 نەپەر خىللانغان چەۋەندازنى تاللايدۇ. ئۇلار قوللىرىغا بۆرە چىشلىق كالتەكنى ئېلىپ سۆجى بۇلاققا بېرىپ تەكشۈرۈش پونكىتىدىكى ئەسكەرلەرنى ئۆلتۈرىدۇ. ئاتلىق يىگىتلەر سالى دورغىنىڭ باشچىلىقىدا تاغلىق يولدا ئاتلىق ئىككى سائەت ئىچىدە 50 چاقىرىم يوليۈرۈپ، سۆجى بۇلاققا يىتىپ بارىدۇ. بۇ چاغدا قاراڭغۇ چۈشكەن بولۇپ ئەتراپتىكى ھېچنەمىنى كۆرگىلى بولمايتتى. تەكشۈرۈش پونكىتىدىكى ئەسكەرلەردىن بىر قىسمى چېدىردا، بىر قىسمى گەمدە بولۇپ، ھەممىسى ئۇخلاپ كەتكەن ئىدى. سالى دورغا يىگىتلەرنى ئىككى گۇرۇپپىغا بۆلۈپ، چېدىر ۋە گەمە ئەتراپىغا بۆكتۈرۈپ قويدۇ. ئاندىن ئىككى نەپەر يىگىتتىن بىرى پوسنىڭ بېلىدىن قۇچاقلاپ يەرگە باسىدۇ. يەنە بىرى توقماق بىلەن پوسنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرىدۇ. ئارقىدىن ئىككى گۇرۇپپا يىگىت ھەرىكەتكە كېلىپ چېدىر ۋە گەمدىكى ئوفىتسىر-ئەسكەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلايدۇ...»

ما داجېڭ (马大正) بىلەن شۈجىيەنىڭ (许建英) بىرلىشىپ يازغان، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2007-يىلى 4-ئايدا نەشر (1-نەشرى) قىلغان «شەرقىي تۈركىستان

دۆلىتى، خام خىيالىنىڭ بەربات بولۇشى» ناملىق كىتابنىڭ 79-بېتىدە تۆۋەندىكىدەك مەلۇمات بېرىلگەن:

«...1931-يىلى 2-ئايدا قومۇلدا تۇرۇشلۇق قوشۇننىڭ ئوفىتسىرى مىللىي ئۆرپ-ئادەتكە قارىماي پۇقرانىڭ قىزىنى مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولۇپ، ئاقىۋەتتە پۈتۈن شىنجاڭغا تەسىر كۆرسەتكەن «شوپۇل ۋەقەسى» نى كەلتۈرۈپ چىقاردى. شوپۇل قومۇلنىڭ شەرقىدىكى تاشۋېلىق يېزىسىدىكى بىر كىچىك بازار بولۇپ، ئاساسلىقى ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقاندى. بۇ بازاردا بىر يەي قوشۇن بولۇپ، پەيچاڭ جاڭ گوخۇجىن شۇرپى بىلەن يۇرتداش ئىكەنلىكىگە تايىنىپ، زورلۇق بىلەن يەر ئىگىلەپ، پۇقرانى بوزەك قىلىپ، قىلمىغان ئەسكىلىكى قالماي يەرلىك خەلقنىڭ قاتتىق ئۆچمەنلىكىنى كەلتۈرۈۋەتكەندى. مۇشۇنداق تۇرۇپمۇ ئۇ مىللىي ئۆرپ-ئادەتكە ۋە ئىسلام دىنىنىڭ قائىدە-يوسۇنلىرىغا قارىماي، بۇ بازاردىكى سالى دورغىنىڭ قىزىنى مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولدى. بۇنىڭ بىلەن سالى دورغا قىزىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن يېقىن-يورۇقلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ بىر تەرەپتىن ئۇنىڭغا يالغاندىن ماقۇللۇق بىلدۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئادەم يىغىپ قىز كۆچۈرگىلى كەلگەندە ئۇنىڭغا قول سالماقچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن 1931-يىلى 2-ئاينىڭ 27-كۈنى جاڭ گوخۇ قىز كۆچۈرگىلى كەلگەندە يالغاندىن قارشى ئالغان بولۇپ، ئۇنى ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىنى غەرق مەست قىلىۋەتتى. كەيپ بولغان جاڭ گوخۇ قىزنىڭ ھۇجرىسىغا كىرگەندە كېلىن سىياقىدا ياسىنىۋالغان ئەر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئۇنىڭ 32 نەپەر ئەسكىرىمۇ شۇ ھامان يوقىتىلدى...».

بىز يۇقىرىقى مەلۇماتلارنىڭ قايسىسىنىڭ توغرا، قايسىسىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈن، 2001-يىلى 1-ئاينىڭ 30-كۈنى قومۇل شەھرى تاشۋېلىق يېزىسى خوتۇننام كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 90 ياشلىق مائىس خان ئانا (سالى دورغىنىڭ 2-قىزى) بىلەن سۆھبەتلەشتۈرۈپ مائىس خان ئانىنىڭ يېشى 90 دە بولسىمۇ زېھنى ئوچۇق، خاتىرىسى جايىدا ئىدى. بىز مائىس خان ئانىغا مەقسىتىمىزنى دېۋىدۇق خوشال بولغان ھالدا 1931-يىلى ئەتىيازدا پارتىلىغان قومۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ پىلتىسى بولغان شوپۇل خەلق قوزغىلىڭى توغرىسىدا ئۆزى بىلىدىغان ئەھۋاللارنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى:

«مېنىڭ ئىسىم مائىس خان، بۇ يىل 90 ياشقا كىردىم. مەن قومۇل ئون ئىككى تاغنىڭ بىرى شوپۇللۇق سالى مەمەتنىيازنىڭ ئىككىنچى قىزى بولۇمەن. دادام قومۇل ۋاڭى شا مەخسۇت دەۋرى (1882-1930) نىڭ ئاخىرقى يىللىرى شوپۇلنىڭ دورغىسى بولغان ئىكەن. ئانامنىڭ ئىسمى نىيازخان^①. بىز بىر ئاتا، بىر ئانىدىن تۆت قىز، ئىككى ئوغۇل

بولۇپ، ئۇلار تۆۋەندىكىچە (چوڭىدىن كىچىكىگە قاراپ تىزىلدى): ئايسىخان، مايسىخان (مەن)، ھاپىز ئاخۇن ②، لەيلىخان ③، گۆھەر خان ۋە سەدەن ④ ئاخۇنلاردىن ئىبارەت. ھازىر مەن ۋە گۆھەر خان ⑤ دىن باشقا قېرىنداشلار ۋاپات بولۇپ كەتتى.

1930-يىلى 6-ئايدا قومۇل ۋاڭى شامە خسۇت 81 يېشىدا ۋاپات بولدى. ۋاڭنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، قومۇلنىڭ ۋەزىيىتى كۈندىن-كۈنگە جىددىلىشىپ، ئاخىرى 1931-يىلى ئەتىيازدا قومۇل خەلقىنىڭ جىن شۇرپىنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى كەڭ-كۆلەملىك دېھقانلار ئىنقىلابى پارتلايدۇ. بۇ ئىنقىلاب ئەڭ دەسلەپ بىزنىڭ يۇرت شويۇلدىن باشلاندى. بۇ ئىنقىلابنى باشلىغان كىشى دەل مېنىڭ دادام سالى دورغا ئىدى. شويۇل قوزغىلىڭىنىڭ پارتلاش جەريانى تۆۋەندىكىچە:

1931-يىلىنىڭ بېشىدا شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسى جىن شۇرپىنىڭ يۇرتدىشى جاڭ گوخۇ شويۇل قاراۋۇلى (چازا-卡子) غا باشلىق بولۇپ كېلىدۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي جاڭ گوخۇ بىزنىڭ ئۆيىگە كىلىپ ھۆكۈمەت ئىشى ئۈستىدە دادام بىلەن پاراڭلىشىدۇ. بۇ ئارىلىقتا ئۇ ئاچامنى ۋە مېنى كۆرۈپ كۆزى قىزىرىپ، دادامغا: «مەن بىزنىڭ قورۇلغا ئەسكەر ئالىمەن، ئۇيغۇرلاردىنمۇ ئەسكەرلىككە ئادەم ئالىمەن، قىزىڭنى ۋە كۈيۈ ئوغلۇڭنىمۇ ئەسكەرلىككە ئالىمەن» دەپتۇ. ئۇ ۋاقىتتا ئاچام ۋە مەن ياتلىق بولۇپ كەتكەن بولۇپ، ئاچامنىڭ يولدىشىنىڭ ئىسمى شويۇللۇق شانىياز شېرىپ ⑥، مېنىڭ يولدۇشۇمنىڭ ئىسمى خوتۇن تاملىق ياقۇپ سوپى ⑦ ئىدى. بىر قېتىم دادام ئۆيدە جاڭگوخۇ بىلەن تاكالىشىپ شىرەنى مۇشلىشىپ كەتتى. جاڭ گوخۇ كەتكەندىن كېيىن دادام بىزگە: «دەرھال ئۆيلىرىڭىزگە كېتىڭىز، بۇ جىسا (جاڭ گوخۇ) نىڭ نىيىتى باشقىچە تۇرىدۇ. ئۇ يەنىلا قىزىڭ بىلەن كۈيۈڭلۈڭنى ئەسكەرلىككە بېرىسەن دەپ ئەسكىلىك قىلىۋاتىدۇ» دېدى. ئۇ چاغدا بىز ئەر-ئايال شويۇلغا داداملارنى يوقلاپ بارغان ئىدۇق. كېيىن بىلدىمكى جاڭ گوخۇ ئاچامغا كۆزى قىزارغان ئىكەن. چۈنكى ئاچاملارنىڭ ئۆيى شويۇلدا بولۇپ، داداملارنىڭ ئۆيىگە دائىم كېلىپ تۇرغاچقا جاڭ گوخۇنىڭ ئاچامغا كۆزى قىزىرىپ، ئاچام بىلەن يولدىشى شانىياز ئاكامنى ئەسكەر قىلىش باھانىسى بىلەن شانىياز ئاكام بىلەن ئاچامنى بىرەر باھانە تېپىپ بىر-بىرىدىن ئايرىپ تاشلاپ ئاچامنى خوتۇنلۇققا ئالماقچى ئىكەن. بىز ئەينى ۋاقىتتا شويۇل بويىچە ئەڭ گۈزەل قىزلاردىن ئىدۇق. ئىككى سىڭلىم تېخى يېشى كىچىك بولغاچقا ئۆيدە ئىدى. مەن يولدىشىم بىلەن خوتۇن تامغا قايتىپ كېلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي شويۇلدا قوزغىلاڭ پارتلىدى. كېيىن دادام ۋە ئاپامدىن ئاڭلىسام، دادام جاڭ گوخۇنىڭ تەلىپىنى قايتا-قايتا رەت قىلغان بولسىمۇ ئۇ يەنىلا جاھىللىق قىلىپ: «قىزىڭنى

ۋە كۈيۈغلۇڭنى قاچۇرۇۋېتىپسەن، مۇشۇبىر نەچچە كۈن ئىچىدە نەدىن بولمىسۇن تېپىپ كېلىسەن» دەپ دادامنى قىستىغاندىن كېيىن، دادام دەرغەزەپكە كېلىپ ئاخىرى: «مەن جاڭ گوخۇ دېگەن ئەبلەخنىڭ بىر قوشۇق قېنىنى ئىچمىسەم سالى بولماي كېتەي» دەپ زالىم، جازانىخور، بۇلاڭچى جاڭ گوخۇنى جازالاش قارارىغا كېلىپ، يۇرت مۆتىۋەرلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، جىن شۇرېننىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، جاڭ گوخۇدەك زوراۋان ئەبلەخلەرنى يوقىتىشنى پىلانلاۋاتقان كۈنلەر ئىكەن. ئاخىر دادام يۇرت چوڭلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ جاڭ گوخۇدىن ئىلگىرى ھەرىكەتكە كېلىپ، خىلانغان يىگىتلەرنى باشلاپ كېچىدە جاڭ گوخۇلار تۇرۇشلۇق قاراۋۇلخانغا باستۇرۇپ بېرىپ، جاڭ گوخۇباشلىق بارلىق ئوفىتسىر-ئەسكەرلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ قوراللىرىنى تارتىپ ئالغان ئىكەن. دادامنىڭ ئېيتىشىچە چېرىكلەردىن بىرىمۇ ئامان قالمىغان. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن شىنجاڭغا تەسىر كۆرسەتكەن 1931-يىلى ئەتىيازدىكى قومۇل خەلقىنىڭ زۇلۇمغا قارشى كەڭ-كۆلەملىك دېھقانلار ئىنقىلابى باشلىنىپ كېتىدۇ. قومۇل دىيارىدا ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشلار توغرىلىق ئىلگىرى نۇرغۇنلىغان ماقالىلار يېزىلىپ مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىندى. مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەندى (1923-1995) مۇ شوپۇل قوزغىلىڭى توغرىلىق مەخسۇس: «ئويغانغان زېمىن» ناملىق ئىككى كىتاب يازدى. مەن قومۇلدىكى ئۇرۇشلار توغرىلىق قايتا توختالمايمەن.

ئۇرۇش ئۇدا داۋاملىشىپ 1933-يىلىغا كەلگەندە، قومۇلدىكى قوزغىلاڭچى قوشۇن 3-ئايدا خوجىنىياز ھاجى (1889-1942) نىڭ قوماندانلىقىدا تۇرپان قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ رەھبىرى مەخسۇت باي (مەخسۇت مۇھىتى، 1885-1933) نىڭ تەكلىپى بىلەن تۇرپان-پىچانلارغا بېرىپ ئۇرۇش قىلدى. تۇرپاندىكى بىر قېتىملىق قوشۇننى تەرتىپكە سېلىشتا مامۇت باي (旅长). دادام بىلەن پازىل دارغا (1896-1942) بىرگە كوماندىرى (لۇيچاڭ-旅长) بولۇپ تەيىنلىنىدۇ. 1933-يىلى 6-ئايغا كەلگەندە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ ئارىغا كىرىپ كېلىشتۈرۈشى بىلەن 6-ئاينىڭ 4-كۈنى جاللات شېڭشىسەي (1897-1970) بىلەن خوجىنىياز ھاجى، مامۇت باي ئوتتۇرىسىدا 10 ماددىلىق «جىمىسار كىلىشىمى» ئىمزالىنىپ، قوزغىلاڭچى قوشۇن خوجىنىياز ھاجى بىلەن مامۇتباينىڭ قوماندانلىقىدا جەنۇبىي شىنجاڭغا يۈرۈش قىلىدۇ. 1934-يىلى 8-ئايغا كەلگەندە يەنە سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ ئارىغا كىرىپ كېلىشتۈرۈشى بىلەن خوجىنىياز ھاجى شۇ ۋاقىتتىكى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، مامۇت باي قەشقەر كارىنرۇنىنىڭ مۇئاۋىن قوماندانى، قوشۇمچە قومۇل-تۇرپان قوزغىلاڭچى قوشۇنى ئاساسىدا

تەشكىللەنگەن 6- دىۋىيەنىڭ كوماندىرلىقىغا تەيىنلىنىدۇ. دادام دەسلەپ 6- دىۋىزىيە بېرىنچى بىرىگىدا (لۈي) نىڭ كوماندىرلىقىغا، كېيىن ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ۋالىيلىقىغا تەيىنلىنىدۇ.

دادام ئاقسۇغا ۋالىي بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، 1934- يىلى 11- ئايدا دادامدىن ئاپام ۋە بىز بالىلارنى: «ئاقسۇغا كېلىڭلار» دېگەن مەزمۇندا خەت كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئاپام، ئاچام (ئايىسخان)، مەن (مايسىخان)، ھاپىز ئاخۇن، لەيلىخان، گۆھەر خان، سەدەن ئاخۇن، خەلىپىخان (دادامنىڭ ئادىۋىتانت «فۇگۇەن» تى تالىپ ئاخۇننىڭ ئايالى)، ئىمەر (تالىپ ئاخۇننىڭ ئوغلى)، تۇردىيا (سىڭلىم لەيلىخاننىڭ يولدىشى)، 9- قاتارلىق كىشىلەر شويۇل ۋە خوتۇنئامدىن ئاتلىق قومۇل شەھىرىگە كەلدۇق. ئاچامنىڭ يولدىشى بىلەن مېنىڭ يولدىشىم ئۆيلەرگە قاراپ قومۇلدا قالدى. بىز قومۇلدا 20 كۈن تۇرغاندىن كېيىن، خوجىنىياز ھاجى ئۈرۈمچىدىن قومۇلغا ماشىنا ئەۋەتتى. بىز ماشىنىلىق يولغا چىقتۇق. ئۇ ۋاقىتتا ئىسمائىل داتۇنىڭ قىزى ئايىمخان ئىسمائىل¹⁰ نىڭ تويى بولغان ئىدى. ئۇلارمۇ بىز بىلەن بىر ماشىنىدا ماڭدى. بىز قوشتىكەندە بىر كۈن تۇرۇپ يەنە يولغا چىقىپ تۇرپانغا بارغاندا خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئۆكسى يارى قارى (1906-1942) نىڭ ئۆيىدە 20 كۈن تۇرغاندىن كېيىن، بىز ئاقسۇغا قاراپ يولغا چىقتۇق، ئايىمخانلار باشقا ماشىنا بىلەن ئۈرۈمچىگە ماڭدى. بىز كۇچادا بەش-ئالتە كۈن تۇرغاندىن كېيىن ئاقسۇغا بېرىپ دادام بىلەن دىدارلاشتۇق. بىز ئاقسۇدا دادام بىلەن بىللە خۇشال-خورام ئۈچ يىل تۇرمۇش كۆچۈردۇق.

1937- يىلى 10- ئايدا جاللات شېڭ شىسەي ئۆزىنىڭ ئەكسىيەتچىل ماھىيىتىنى ئاشكارىلاپ، خوجىنىياز ھاجى قاتارلىق كىشىلەرنى قولغا ئالغاندا، داداممۇ شۇ قاتاردا جاللات شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىندى. دادامنى قولغا ئالغان ئادەمنىڭ ئىسمى ئىسمائىل بولۇپ، بۇ ئادەم شۇ ۋاقىتتا ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ج خ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئىدى. كىشىلەر ئادەتتە بۇ ئادەمنى: «ئىسمائىل جۇيىجاڭ» دەپ ئاتايتتى. بۇ ئادەم تۇرپانلىق بولۇپ، ئايالى تاشكەنتلىك ئىدى. كېيىن شېڭ شىسەي ئىسمائىلنىمۇ قولغا ئېلىپ تۈرمىدە ئۆلتۈرۈۋەتتى. دادام قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن، ساقچىلار ئۆيىمىزنى ئاخشۇرۇپ دادامنىڭ ساندۇقتىكى يان قورالى (تاپانچا) ئېلىپ كەتتى.

دادام قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن، مەن ھەپتىدە بىر قېتىم تۈرمىگە دادامغا تاماق توشۇپ تۇردۇم. چېرىكلەر بىزگە: «قەرزىڭلەر بار، قەزرنى تۆلەڭلەر» دەپ قىستىغىلى تۇردى. مەن دادامغا تاماق ئېلىپ بارغاندا، ئەھۋالنى دېۋىدىم، دادام: «ئېغىلدىكى يوغان

ئىشەكنى بېرىڭىز، ئىشەكنى بەرسىڭىز، ئاندىن چېرىكلەر سىزنى قىستمايدۇ، دېدى. بىز دادامنىڭ دېگىنى بويىچە ئېغىلدىكى يوغان ئىشەكنى بېرىۋىدۇق دېگەندەك چېرىكلەرگە قايتا قەرز تۇتۇپ كەلمەيدىغان بولدى. كېيىن دادامنى ئاقسۇ تۇرمىسىدىن ئۈرۈمچى تۇرمىسىگە يۆتكەپ كەتتى. 1942-يىلى جاللات شېڭ شىسەي دادامنى خوجىنىياز ھاجىلار بىلەن بىللە ستالىن (1879-1953) نىڭ تەستىقى بىلەن ئۈرۈمچى تۇرمىسىدە مەخپى ئۆلتۈرۈۋەتتى. شۇ ۋاقىتتا دادام 55 ياشتا ئىدى.

دادامنى ئۈرۈمچى تۇرمىسىگە يۆتكەپ كەتكەندىن كېيىن، بىز ھەممىمىز قومۇلغا قايتماقچى بولۇپ، بىز بىلەن بىللە ئاقسۇغا بارغان سالى (تاشارلىق) ئۈچ ئات قوشۇلغان تۆمۈر ھارۋىغا بىزنى ئولتۇرۇپ ئىلگىرى ماشىنىلىق ماڭغان يول بىلەن بىر يېرىم ئايدا قومۇلغا قايتىپ كەلدۇق» دەپ سۆزۈنى تۈگەتتى.

مەن (ئابلىمىت ئابدۇللا) 2001-يىلى 4-ئاينىڭ 4-كۈنى ئۈرۈمچىگە چىققاندا پولكوۋنىڭ سوپاخۇن سۇۋۇروف (11) بىلەن مەخسۇس شوپۇل خەلق قوزغىلىڭى توغرىلىق سۆھبەتلەشتىم. پولكوۋنىڭ سوپاخۇن بىردەم ئويلانغاندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

«...1936-يىلى 5-ئايدا بىز قومۇل شەھەر ئىچىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپ (12) تە ئوقۇۋاتقان ۋاقىتىمىزدا، گومىنداڭ خۇاڭپىۋ ھەربىي مەكتىپىنىڭ ئۈرۈمچىدىكى 9-شۆبىسىگە ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلغاندا، بىز مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلاردىن ئابلىز ئەيسا (14)، مۇھەممەت سالى (15)، ھەسەن سوپى (15)، ئىساق پەرىشا (16)، يەنە ئۈچ نەپەر خەنزۇ ئوقۇغۇچى بولۇپ سەككىز نەپەر ئوقۇغۇچى ئۈرۈمچىگە ھەربىي مەكتەپكە ئوقۇشقا چىقتۇق. ئارىدىن بىر يىل ئۆتۈپ، 1937-يىلى 4-ئايدا قەشقەردە تۇرۇشلۇق 6-دېۋىزىيەنىڭ كوماندىرى مەھمۇد مۇھىتى بىر قىسىم يېقىن ئادەملىرى بىلەن ھىندىستانغا چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئورنىغا 6-دېۋىزىيەنىڭ شىتاب باشلىقى 27 ياشلىق ئابدۇنىياز كامال (1937-1910) 6-دېۋىزىيەنىڭ كوماندىرلىقىغا تەيىنلىنىپ، ما جۇڭيىڭ (马仲英)، (1909-1940) نىڭ خوتەنگە ئورۇنلاشقان 36-دېۋىزىيەنىڭ مۇئاۋىن كوماندىرى ماخۇسەن (17) بىلەن بىرلىكتە شېڭ شىسەي قىسىملىرىنى جەنۇبىي شىنجاڭدىن قوغلاپ كۇچاغا يېتىپ كېلىدۇ. ئابدۇنىياز كامال، ماخۇسەن بىرلەشمە ئارمىيەسىگە تاقابىل تۇرۇشقا كۆزى يەتمىگەن جاللات شېڭ شىسەي سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ياردەم سورايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ھەربىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىمۇ ئۇرۇشقا ئەۋەتىدۇ. بىز بۇيرۇق بىلەن كۇچا، ئاقسۇلاردا ئابدۇنىياز كامال، ماخۇسەن قىسىملىرى بىلەن ئۇرۇش قىلدۇق.

ئۇرۇش ئاياقلاشقاندىن كېيىن، بىز ئاقسۇدا دەم ئالدۇق. بۇ ۋاقىتتا سالى دورغا ئاقسۇنىڭ ۋالىسى ئىكەن. بىز قومۇللۇق ساۋاقداشلار سالى دورغىنىڭ ئۆيىگە بىر قانچە قېتىم بېرىپ سۆھبەتتە بولدۇق، بىر قېتىملىق سۆھبەتتە سالى دورغا بىزگە قومۇل شوپۇل خەلق قوزغىلىڭىنىڭ جەريانىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. 1986-يىلى مەن سالى دورغىنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرىنى رەتلەپ قومۇل شەھەرلىك سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمەت كومىتېتىغا ئەۋەتىپ بەرگەن ئىدىم. مېنىڭ بۇ ماقالەم «قومۇل شەھرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 1-قىسمىغا بېسىلدى. كېيىن تەكشۈرۈپ ئېنىقلىنىشىچە، قاراۋۇل ئەمەلدارى جاڭ گوخۇزورلۇق بىلەن خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان قىز ئابدۇللا ئاخۇننىڭ قىزى گۈلخان بولماستىن، سالى دورغىنىڭ ئۆزىنىڭ قىزى ئىكەن. ئەينى ۋاقىتتا سالى دورغا جاڭ گوخۇزورلۇق بىلەن خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان قىز مېنىڭ قىزىم ئىدى دېيىشنى ھار بىلىپ (بىئەپ كۆرۈپ)، ئابدۇللا ئاخۇننىڭ قىزى دېگەن ئىكەن.

2002-يىلى 3-ئاينىڭ 17-كۈنى مەن (ئابلىمىت ئابدۇللا)، ئەسەت سۇلايمان (18)، ئابلىز ئۇرخۇن (19)، سەمەت ئەسرا (20)، ئىسكەندەر سەمەت (21) قاتارلىقلار بىلەن بىللە مەرھۇم سەيدۇللا سەيپۇللايوف (1918-2002) نىڭ ئۆيىگە بارغىنىمىزدا ئۆزىگە مۇنداق دېگەندى:

«مەن 1958-يىلىدىن 1978-يىلىغىچە خىزمەت ئېھتىياجى بىلەن قومۇل ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ مۇئاۋىن ۋالىسى بولۇپ، قومۇلدا خىزمەت قىلدىم. 1962-يىلى بىر قېتىم خىزمەت بىلەن شوپۇلغا بارغىنىمدا 62 ياشلىق (ئىسمى ئىسمىدە قالماپتۇ) بىر كىشى بىلەن سۆھبەتلەشتىم. مەن ئۇ كىشىدىن 1931-يىلى ئەتىيازدا پارتىلىغان شوپۇل خەلق قوزغىلىڭىنىڭ جەريانىنى سورىغان ئىدىم. ئۇ كىشى مۇنداق دېدى: «1931-يىلى ئەتىيازدا مەن شوپۇلدا ئىدىم. قاراۋۇل ئەمەلدارى جاڭ گوخۇننىڭ سالى دورغىنىڭ قىزىنى (قايسى قىزى ئىكەنلىكى ماڭا نامەلۇم) مەجبۇرى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغان ئىكەن. سالى دورغا ئۆز يېقىنلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، جاڭ گوخۇتۇرۇشلۇق قاراۋۇلغا كېچىدە باستۇرۇپ بېرىپ جاڭ گوخۇ باشلىق بارلىق چېرىكلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ قۇرالىرىنى تارتىپ ئېلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قوزغىلاڭ باشلىنىپ كەتتى. بىراق سالى دورغا جاڭ گوخۇ ئۈچۈن يالغاندىن توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ بەرگەن ئەھۋالنى ئاڭلىمىدۇق» دېگەندى. مەرھۇم سەيدۇللا سەيپۇللايوف سۆھبەتلەشكەن كىشىنىڭ بايانى بىلەن مايسىخان ئانىنىڭ بايانى ئوخشاش.

1931-يىلى ئەتىيازدا شوپۇل خەلق قوزغىلىڭى پارتىلاش ھارپىسىدا، سالى دورغا

قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش ئۈچۈن جاڭ گوخۇغا قىزىنى يالغاندىن بېرىشكە رازى بولۇپ توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ بەرگەنمۇ ياكى يوق؟ بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا تەكشۈرۈپ ئېنىقلاشقا توغرا كېلىدۇ.

جاڭ گوخۇ شوپۇلدا سالى دورغا باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەنمۇ ياكى قېچىپ كەتكەنمۇ؟ دېگەن مەسىلىگە كەلسەك، ئايسىخان ئانا بىلەن مايسىخان ئانىلارنىڭ بايانلىرىدا جاڭ گوخۇنىڭ شوپۇلدا ئۆلتۈرۈلگەنلىكى بايان قىلىنغان. سالى دورغا ئاقسۇدا پولكوۋنىڭ سوپاخۇن سۈۋۈروفقا جاڭ گوخۇنىڭ نەق مەيداندا ئۆلتۈرۈلگەنلىكى بايان قىلىنغان. «قومۇل ناھىيەسى تەزكىرىسى»، خەنزۇچە «قومۇل ۋاڭلىرى»، «شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى» خام خىيالىنىڭ بەربات بولۇشى، «قومۇل گېزىتى»، «قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» ناملىق كىتابلاردىمۇ: «بارلىق چېرىكلەر ئۆلتۈرۈلدى» دېيىلگەن. بىرەر چېرىكنىڭ قېچىپ كەتكەنلىكى توغرىلىق مەلۇمات بېرىلمىگەن. مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ تارىخى رومانى «ئويغانغان زېمىن» دىمۇ جاڭ گوخۇنىڭ نەق مەيداندا ئۆلتۈرۈلگەنلىكى بايان قىلىنغان. مايسىخان ئانا دېگەندەك مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەندى «ئويغانغان زېمىن» رومانىنىڭ بىرىنچى قىسمىنى يېزىشتىن ئىلگىرى، شوپۇلغا بىر قانچە قېتىم چىقىپ ئايسىخان ئانا بىلەن سۆھبەتلەشكەن. ئەگەر «قومۇل ۋىلايىتى تەزكىرىسى»، «ئويغۇر تارىخى» (2-قىسىم) بىلەن «ئاراتۈۈرك تارىخ ماتېرىياللىرى» دا بايان قىلىنغاندەك جاڭ گوخۇ راستىنلا قېچىپ كەتكەن بولسا، ئۇ كېيىن قەيەردە ياشىدى؟ قانداق ئىشلار بىلەن شوغۇللاندى؟ قەيەردە ئۆلدى؟ ئۇنىڭ كېيىنكى ھاياتى توغرىلىق ھېچقانداق مەلۇمات يوق. ئىلگىرى بىر قاراۋۇل ئەمەلدارى بولغان ئەسكەر باشلىقى شوپۇلدىن قېچىپ بارىكۆلگە كېتىش بىلەن ئىز-دېرەكسىز غايىپ بولۇپ كەتتىمۇ؟ ئەگەر سالى دورغىنىڭ پولكوۋنىڭ سوپاخۇن سۈۋۈروفقا، ئايسىخان ئانىنىڭ فەن چىڭچۈي باشلىق كادىرلارغا ۋە مايسىخان ئانىنىڭ بىزگە جاڭ گوخۇنىڭ نەق مەيداندا ئۆلتۈرۈلگەنلىكى توغرىسىدىكى ئاغزاكى مەلۇماتلار ھەمدە: «قومۇل ناھىيەسى تەزكىرىسى» بىلەن «قومۇل ئويغۇر ۋاڭلىرى»، «قومۇل گېزىتى»، «شەرقىي تۈركىستان دۆلىتى» خام خىيالىنىڭ بەربات بولۇشى» ناملىق كىتاب ۋە گېزىتلەردىكى مەلۇماتلار يالغان بولۇپ: «قومۇل ۋىلايىتى تەزكىرىسى»، «ئاراتۈۈرك تارىخ ماتېرىياللىرى» ۋە «ئويغۇر تارىخى» ناملىق كىتابلاردىكى مەلۇماتلار توغرا بولۇپ، جاڭ گوخۇ راستىنلا قېچىپ كەتكەن بولسا، ئەگەر بۇ مەلۇماتلارنى توغرا دېگۈچىلەر، كىتابخانلارنى قايىل قىلارلىق پاكىتنى ئوتتۇرىغا قويالسا، بىز ئۇلار بىلەن ئورتاقلىشىشنى خالايمىز.

ئەمدى ئابدۇراخمان ۋەلى قاتارلىق ئۈچ يولداشنىڭ 1991-يىلى 4-ئايدا 1931-يىلىدىكى شوپۇل ۋەقەسىنى تەكشۈرۈش مەسلىسىگە كەلسەك:

«قومۇل ناھىيەسى تەزكىرىسى» قومۇل ۋىلايەتلىك پارتكوم، مەمۇرى مەھكىمە، قومۇل ناھىيەلىك پارتكوم، ناھىيەلىك خەلق ھۆكۈمەتنىڭ (1984-يىلى 5-ئايدا قومۇل ناھىيەسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، قومۇل شەھەرگە قوشۇۋېتىلگەن)، كېيىن قومۇل شەھەرلىك پارتكوم بىلەن شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بىۋاسىتە رەھبەرلىكىدە، يولداش ئابدۇراخمان ۋەلى (1929-2007) مۇدىرلىقىدىكى تەزكىرە ئىشخانىسىدىكى يولداشلارنىڭ يەتتە يىلدىن ئارتۇق باش چۆكۈرۈپ ئىشلەش ئارقىسىدا، قايتا-قايتا تەكشۈرۈش، تۈزىتىشلەردىن ئۆتۈپ، ئاخىرىدا ئاپتونوم رايونلۇق تەزكىرە كومىتېتىنىڭ تەكشۈرۈپ بېكىتىشى بىلەن، 1990-يىلى 3-ئايدا نەشىردىن چىققان، شىنجاڭ بويىچە تۇنجى تۈزۈلگەن تارىخ تەزكىرىسى بولۇپ، تەغدىرلەشكە ئېرىشكەن تۇرۇپ، يەنە ئابدۇراخمان ۋەلى قانداقسىغا 1991-يىلى 4-ئايدا «قومۇل شەھەرلىك تەزكىرە ئىشخانىسى» نىڭ نامىدا شوپۇل ۋەقەسىنى قايتا تەكشۈرۈپ قالغاندۇ؟ ئەگەر بۇ قېتىمقى تەكشۈرۈش پۈت تىرەپ تۇرالىسا، ئابدۇراخمان ۋەلى «قومۇل شەھەرلىك تەزكىرە ئىشخانىسى» غا، قومۇل شەھەرلىك پاتكوم ۋە شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىگە تەزكىرىنىڭ ئاشۇ قىسمىنى تۈزۈتۈش ھەققىدە بىرەر دوكلات يازمىغانىدۇ؟ بۇ ئىشلار كىشىنى چوڭقۇر ئويلىاندۇرماي قالمايدۇ.

ئىزاھاتلار:

- ① نىيازخان 1963-يىلى 73 يېشىدا قومۇل شەھىرىنىڭ تاشۋېلىق يېزىسى شوپۇل كەنتىدە ۋاپات بولغان.
- ② ھاپىز ئاخۇن 1998-يىلى 8-ئايدا 86 يېشىدا شوپۇلدا ۋاپات بولغان.
- ③ لەيلىخان 1997-يىلى 8-ئايدا 77 يېشىدا شوپۇلدا ۋاپات بولغان.
- ④ سەدەن ئاخۇن 1999-يىلى 2-ئاينىڭ 3-كۈنى 72 يېشىدا تاشۋېلىق يېزىسى شوپۇل كەنتىدە ۋاپات بولغان.
- ⑤ ماقالىنى يېزىۋاتقاندا گۆھەر خان ھايات ئىدى. ئۇ 2004-يىلى 1-ئاينىڭ 4-كۈنى (يەكشەنبە) 78 يېشىدا شوپۇلدا ۋاپات بولغان.
- ⑥ شانىياز شېرىپ 1981-يىلى 7-ئاينىڭ 8-كۈنى 76 يېشىدا شوپۇلدا ۋاپات بولغان.

⑦ ياقۇپ سوپى (ياقۇپ باۋجاڭ دەپمۇ ئاتىلىدۇ) گومىنداڭ دەۋرىدە خوتۇننامغا تۇتۇن بېگى (باۋجاڭ-保长) بولغان. 1953-يىلى 44 يېشىدا قومۇل شەھىرىنىڭ تاشۋېلىق يېزىسى خوتۇننام كەنتىدە ۋاپات بولغان.

⑧ مەھمۇت باي (مەھمۇدمۇھىتى، مەھمۇت شىجاڭ <师长> دەپمۇ ئاتىلىدۇ)، 1945-يىلى 58 يېشىدا بېيجىڭدا ۋاپات بولغان.

⑨ سالى قومۇل تاشارلىق بولۇپ، سالى دورغىلار بىلەن بىللە ئۇرۇش قىلىپ جەنۇبىي شىنجاڭغا بارغان، كېيىن سالى دورغا بالىلىرىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن قومۇلغا ئەۋەتكەن.

⑩ ئايىمخان ئىسمائىل (ئىسمائىل داتۇننىڭ قىزى) 1935-يىلىدىن 1937-يىلىغىچە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تاشكەنت ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان، 1949-يىلىدىن كېيىن قومۇل ۋىلايەتلىك ئاشلىق ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى بولغان. يۈنۈس ئىمىنوف (1916-1986) نىڭ ئايالى، 2003-يىلى 2-ئاينىڭ 12-كۈنى 84 يېشىدا قومۇل شەھىرىدە ۋاپات بولغان.

(11) سوپاخۇن سۇۋۇروف قومۇل شەھىرىنىڭ ئاستانە بازىرى ئوردا كارىز كەنتىنىڭ ئۈدۈك مەھەللىسى (5-ئەترەت) دىن 2001-يىلى 12-ئاينىڭ 17-كۈنى 87 يېشىدا ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولغان.

(12) بۇ مەكتەپ 2003-يىلىدىن ئىلگىرى «قومۇل شەھەرلىك 1-باشلانغۇچ مەكتەپ» دەپ ئاتىلاتتى. 2003-يىلى 9-ئايدا قومۇل شەھەرلىك 2-باشلانغۇچ مەكتەپ بىلەن بىرلىشىپ «قومۇل لۇنىڭ ئۈمىد مەكتەپ» كە ئۆزگەرتىلدى.

(13) ئابلىز ئەيسا قومۇل بازار ئىچىدىن، 1944-يىلى 32 يېشىدا ئالتايدا ئۇرۇشتا قۇربان بولغان.

(14) مۇھەممەتسالى بازار ئىچىدىن، 1998-يىلى 81 يېشىدا خوتەندە ۋاپات بولغان.

(15) ھەسەن سوپى قومۇل شەھىرى پالۋانتۇر بازىرى قاراسۇ كەنتى تۆۋەن ئاقىيەردىن، 1986-يىلى 5-ئاينىڭ 31-كۈنى 72 يېشىدا قومۇلدا ۋاپات بولغان.

(16) ئىساقپەر شاھ قومۇل شەھىرىنىڭ شەھەر ئىچى يېزىسىدىن، 2000-يىلى 11-ئاينىڭ 18-كۈنى 86 يېشىدا ئۈرۈمچىدە ۋاپات بولغان.

(17) ماخۇسەن (马虎山)، ما جۇڭيىڭنىڭ ئاچىسىنىڭ ئېرى، 1958-يىلى 51-يېشىدا لەنجودا خەلق ھۆۈمىتى تەرىپىدىن باستۇرۇلغان.

(18) ئەسەت سۇلايمان شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى فىلولوگىيە ئىنىستىتوتىنىڭ پروفېسسورى.

رى، ھازىر شۋېتسىيەدە بىلىم ئاشۇرۇۋاتىدۇ.
(19) ئابلىز ئۇرخۇن شىنجاڭ تەزكىرىچىكى كومىتېتىنىڭ تەھرىرى، ھازىر مەركىزى
مىللەتلەر نەشرىياتىنىڭ شىنجاڭ خىزمەت پونكىتىنىڭ مۇھەررىرى.
(20) سەمەت ئەسرا قومۇل ۋىلايەتلىك غەيرى ماددى مەدەنىيەت مىراسلىرىنى قوغداش
مەركىزىنىڭ مۇدىرى.
(21) ئىسكەندەر سەمەت قومۇل ۋىلايەتلىك سەنئەت ئۆمىكىنىڭ خادىمى، ھازىر يەككە
تىجارەت بىلەن شوغۇللىنىۋاتىدۇ.

بۇ ۋەقەلەرنىڭ شاھىدلىرى:

ئايىسخان ئانا 1985-يىلى 4-ئاينىڭ 5-كۈنى (جۈمە) 76 يېشىدا شوپۇلدا ۋاپات
بولغان.

مايسىخان ئانا 2006-يىلى 5-ئاينىڭ 10-كۈنى (چارشەنبە) 95 يېشىدا خوتۇنتامدا
ۋاپات بولغان.

(ئاپتورلار: خوجى سالى: قومۇل ۋىلايەتلىك ئوتتۇرا خەلق سوت مەھكىمىسىنىڭ
پىنسىئونېرى، ئابلىمىت ئابدۇللا: قومۇل تۆمۈريول ج خ باشقارمىسىدا)

2008-يىلى 7-ئاي

مەزكۇر ماقالە «قومۇل شەھىرىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 10-قىسمىغا بېسىلغان.

قۇتلۇق شەۋقىگە قىلىنغان تۆھمەت تەتقىقاتى

ئۆمەر جان نۇرى

مەن ئۇيغۇرلاردىكى جەدىتچىلىك ھەرىكىتىنى ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش جەريانىدا بۇ ساھەدىكى تەتقىقاتتا كۆرۈلگەن بىر قىسىم ئوقۇشما سىلىقلار، سەۋەنلىكلەر ۋە بۇرمىلاشلارنى بايقىدىم. بۇ مەسىلىلەرنى بۇنىڭدىن كېيىن پاكىتلىق ھالدا ئوتتۇرغا قويۇپ، ئۇيغۇر جەدىتچىلىك تەتقىقاتىنىڭ ئىلمىي سۈپىتىگە تۈرتكە بولىدىغان بەزى ماقالىلەرنى يېزىشنى پىلانلىغان ئىدىم. يېقىنقى يىللاردا مۇشۇ مەقسەتتە بەزى تېمىلاردا ماقالىلەرنى يېزىپ مەتبۇئاتتا ئېلان قىلدىم. بۇ قېتىم 20-ئەسىرنىڭ 20- ۋە 30-يىللىرىدا ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە ئىجابىي تەسىر كۆرسەتكەن مەرىپەتچى، سىمالاردىن بىرى قۇتلۇق شەۋقى ۋە ئۇنىڭ ئىلمىي ئەمگەكلىرىنى قايتا تەكشۈرۈش ئارقىلىق، تەتقىقاتىنىڭ ئەستايىدىل بولماسلىقى سەۋەبىدىن، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ ھاياتى ۋە ئىلمىي ئەمگەكلىرىگە قىلىنغان بىر قانچە تۆھمەتنى بايقىدىم. يەنى، ھاياتى ھەققىدىكى تەتقىقات ئەمەلىي پاكىتقا ئەمەس، تەسەۋۋۇرغا تايىنىپ يېزىلغان، تارىخى بايانلار يىل تەرتىپى بويىچە ئەمەس بەلكى، توقۇلما ھېكايىنىڭ مەزمۇن ئېھتىياجىغا ئاساسەن ئوتتۇرغا قويۇلغان، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ قەلىمىگە تەۋە بولمىغان ئىككى شېئىر ئۇنىڭغا تەۋە قىلىپ ئېلان قىلىنغان. قىلىمىغانى قىلدى دېيىش تۆھمەتتۇر. شۇڭا، خاتانىڭ داۋاملىق تەكرارلىنىۋەرمەسلىكى ئۈچۈن، ھازىرچە بايقىغان تۆھمەتلەرنى تۆۋەندىكىچە ئوتتۇرغا قويىمەن:

1. "ئاڭ" گېزىتى: پاكىتلىق ئىسپاتلارغا ئاساسلانغاندا شىنجاڭدىكى تۇنجى ئۇيغۇرچە گېزىت 1910-يىلى 10-مارتتا كۈرەدە نەشر قىلىنغان بولۇپ، بىر يىلدىن ئارتۇق نەشر قىلىنغان بۇ گېزىتنىڭ نامى "ئېلى ۋىلايىتىنىڭ گېزىتى" دۇر. ①. قەشقەردە نەشر قىلىنغان تۇنجى ئۇيغۇرچە گېزىت بولسا شىۋىت مىسسىيونىرلىرى بىرلا سان نەشر قىلىپ توختىتىلغان "يارۇغلۇق-ئالتە شەھەرنىڭ رۇزنامەسى" دۇر. ②. بىز ھۈسەيىن مۇسابايىفنىڭ "كاشغەردىن مەكتۇپ" ناملىق ماقالىسىدىن 1911-يىلىغىچە قەشقەردە گېزىت باسىدىغان باسمىخانا يوق ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. ③ شۇنداق بولغاچقا، 1910-يىللارنىڭ بېشىدا ئابدۇقادىر داموللامنىڭ رسالىلىرى ۋە ئەھمەد كامال تۈزىگەن دەرسلىكلەر قازاندا

بېسىلغان ئىدى. ئانا تىلىمىزدا نەشر قىلىنغان كۆپىنچە ماتېرىياللاردا قۇتلۇق شەۋقىنىڭ 1918-يىلى "ئاڭ" گېزىتىنى نەشر قىلغانلىقى تەكىتلىنىپ كەلدى. ئەمما ھېچقانداق پاكىت كۆرسىتىلمىدى. ئەمەلىيەتتە قۇتلۇق شەۋقى 1933-يىلى 21-ئىيۇلدا، كېيىنچە "يېڭى ھايات" دەپ ئاتالغان گېزىتنىڭ تۇنجى سانىنى شىۋىت باسمىخانسىدا نەشر قىلغان. "ئېلى ۋىلايىتىنىڭ گېزىتى" بىلەن "يارۇغلۇق-ئالتە شەھەرنىڭ رۇزنامەسى" دىن كېيىن "يېڭى ھايات" گېزىتى نەشر قىلىنغانغا قەدەر قەشقەردىلا ئەمەس، پۈتۈن شىنجاڭدا ئۇيغۇرچە گېزىت نەشر قىلىنغانلىقى ھەققىدە ھېچقانداق ئىسپات ياكى ئەينى زاماندا يېزىلغان ھېچبىر خاتىرە يوق. شۇڭا، بەزىلەرنىڭ كىتابلىرىدا يېزىلغاندەك، 1910-1933-يىللار ئارىسىدا مۇسابايىفلارنىڭ قەشقەردە زامانىۋىي مەتبەئەسى بولغان، قۇتلۇق شەۋقى 1918-يىلى "ئاڭ" گېزىتىنى نەشر قىلغان دېگەن بايانلىرى ئاساسسىزدۇر، بۇ خىل ئاساسسىز بايانلارنى سۈرۈشتۈرمەي ئىشلىتىش ئىلمىي پوزىتسىيە ئەمەستۇر. "ئاڭ" دېگەن نامدىكى گېزىت-ژورنالنىڭ ئىشەنچلىك ئۇچۇرى مەسىلىسىگە كەلسەك، تاتارلار قازاندا 1912-يىلدىن 1918-يىلغىچە ئەخمەت غەرەي خەسەنى تەرىپىدىن ئىككى ھەپتىدە بىر سان چىقىرىلغان پەننىي، سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي رەسمىلىك ژورنالنى كۆرسىتەلەيمىز. يەنە بىرى، 1987-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان "ئەھمەد زىيائى ئەسەرلىرى" نىڭ 3-بېتىدىكى "47-يىلى 11-بېتىدىن كېيىن" قەشقەر گېزىتى توختىتىلغان، "ئاڭ" گېزىتى نەشر قىلىنىپ ئەھمەد زىيائى باش مۇھەررىرى بولغان. بۇ گېزىتنىڭ 1947-يىلى نەشر قىلىنغان باش بەتكە > شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى جاڭ جىجۇڭ ئەپەندىگە < دەپ ماۋزۇ قويۇلغان ئۇچۇق خەت بېسىلغان بىر نۇسخىسى مېنىڭ قولىمدا ساقلاقلۇق. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، "ئاڭ گېزىتى" نەشرىدىن توختاپ، <قەشقەر گېزىتى> دېگەن نامدا نەشر قىلىنىشقا باشلىغان" دېگەن ئۇچۇرنى كۆرسىتەلەيمىز. ھەقىقەتەنمۇ ئەھمەد زىيائىنىڭ "ۋىجدان مۇھاكىمىسى" دېگەن نېپىز كىتابى "ئاڭ گېزىت مەتبەئەسىدە بېسىلغان. شۇڭا، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ نامى بىلەن باغلانغان ئۇ خىل نامدىكى گېزىتنىڭ بولغانلىقىنى ئىنكار قىلىمىز.

2. ھاجى ئەھمەت قاتارلىقلار تۈزىگەن، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993-يىلى نەشر قىلغان "سامانىيولى" دېگەن شېئىر توپلىمىدا قۇتلۇق شەۋقىگە تەۋە قىلىپ قويۇلغان. مەسىلەن، مەزكۇر كىتابنىڭ 47، 48-بەتلەرگە كىرگۈزۈلگەن ئىككى شېئىر ئەمەلىيەتتە قۇتلۇق شەۋقىنىڭ شېئىرى ئەمەس. بۇنىڭ بىرى ئالتە مىسرادىن تەركىب تاپقان "ئانا تىل" دېگەن شېئىر بولۇپ، بۇ شېئىر شۇنىڭدىن بېرى دەرسلىكلەردە، ئانا تىل

ھەققىدىكى ھاياجانلىق نۇتۇقلاردا قۇتلۇق شەۋقىنىڭ شېئىرى سۈپىتىدە تونۇشتۇرۇلغان، ئاھاڭغا سېلىپ ناخشا قىلىپ ئېيتىلغاندىمۇ قۇتلۇق شەۋقىنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان. بۇ ئالتە مىسرالىق شېئىرنىڭ كىشىلەرگە تونۇش بولغان ۋارىيانتى مۇنداق:

ئانا تىل بىلگەن كىشىنىڭ ئىززەتىن قىلغۇم كېلۇر،
ئانا تىلنى ئاغزىدىن ئالتۇن بېرىپ ئالغۇم كېلۇر.

بۇ ئانا تىل بولسا گەر ئامېرىكا، ئافرىقىدا،
سەرق ئېتىپ مىڭلارچە تىللا، ئاندا مەن بارغۇم كېلۇر.

ئەي، ئانا تىل بىزگە سەن ئۆتكەن ئۇلۇغلاردىن نىشان،
سەن بىلەن روھى زېمىندا ئىپتىخارلانغۇم كېلۇر.

بۇ شېئىرنىڭ ئاپتۇرى قۇتلۇق شەۋقى بولماستىن بەلكى، تۇرپانلىق ئابدۇللا نەئىمى (1896-1938) دۇر. ئابدۇللا نەئىمى بۇ شېئىرنى قەشقەردە مەھمۇد موھىتىنىڭ دېۋىزىيە ئىشتابىدا باش كاتىپلىق قىلىۋاتقان چېغىدا يازغان.

ئابدۇللا نەئىمى 1896-يىلى تۇرپان شەھرىدە شوھرەتلىك بىر ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. باشلانغۇچ دىنى مەلۇماننى تۇرپاندا ئالغاندىن كېيىن، قەشقەردە ئابدۇقادىر داموللامدا ئوقۇغان. ئابدۇقادىر داموللام 1924-يىلى 8-ئايدا قەستكە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ئابدۇللا نەئىمى تەھسىلنى تېخىمۇ تاكامۇللاشتۇرۇش ئۈچۈن، چۆچەككە بېرىپ، تاتار ئالىمى مۇراد ئەپەندىنىڭ ھۇزۇرىدا ئوقۇغان. تۇرپانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەل ئارىسىدا "ئابدۇللا داموللام" دېگەن نام بىلەن تونۇلغان.

1933-يىلى تۇرپاندا مەخسۇت مۇھىتى بىلەن مەھمۇد مۇھىتىلار باشلىغان ئىنقىلابقا قوشۇلۇپ مىرئالاي (پولك قۇماندانى) لىق مەنسەپ بىلەن پۈتۈن ئىنقىلاب جەريانىدا ئالدىنقى سەپتە ئورۇش قىلغان.

خوجىنىياز ھاجى شىكشىسەي بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ قەشقەردىن ئۈرۈمچىگە ئۆلگىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك مەنسىپىگە ئولتۇرغىلى كەلگەندە، مەھمۇد مۇھىتى قەشقەر تەۋەسىدىكى ئۇيغۇر ئەسكەرلىرىگە دېۋىزىيە قۇماندانى (تۈمەنپىشى) بولۇپ ئورۇنلاشقاندا، ئابدۇللا نەئىمى دېۋىزىيە ئىشتابىنىڭ كاتىپلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن. ئىستالىن

ھۆكۈمىتىنىڭ قەشقەرگە كىرگۈزگەن ھەربىي ۋە ساقچى كۈچلىرىنىڭ ھەم شىڭشىسەي ھۆكۈمىتىنىڭ نازارىتى ئاستىدىكى مەھمۇد مۇھىتىنىڭ سىرت بىلەن بولغان ئالاقىسى ۋە بارلىق مەخپىي ھەرىكىتى ئابدۇللا نەئىمنىڭ قولى ئارقىلىق يۈرۈشتۈرۈلگەن. مەھمۇد مۇھىتىغا سىرتقى دۇنيانىڭ خەۋەرلىرىنى مەجبۇر ئەپەندى تەمىنلىگەن. بۇ ئىككى كىشى مەھمۇد مۇھىتىغا ئۇنىڭ بىخەتەرلىكىگە مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇرلارنى ئىزچىل يەتكۈزۈپ تۇرغان.

ئابدۇللا نەئىمى ئەسكىرى ۋەزىپىلىرىنى كامىل ئۆتىگەننىڭ ئۈستىگە دىنىي، مىللىي، ئىلمىي، ئىجتىمائىي ساھەلەردىمۇ زور ئىشلارنى ئىشلىگەن. ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى، مۇئەللىملەر كۇرسى، دارلمۇئەللىمىن، دارىلئۇلۇم ۋە نەشرىياتقا رەھبەرلىك قىلىپ، ئۇيغۇرلاردىكى ئىككىنچى قېتىملىق جەدىتچىلىك ھەرىكىتىنى جانلاندۇرۇشقا كۆپ كۈچ چىقارغان. ئابدۇللا نەئىمى "ئىسلاھ مەدارىس ۋە مەساجىت ھەيئىتى" گە رەئىس بولۇپ، مەدرەسە ۋە مەسچىدلەرنى تەرتىپكە سېلىپ، ئۆلىمالار ۋە دىنىي ئىشلارنى مەركەزلەشتۈرۈپ باشقۇرغان.

1936-يىلىغا كەلگەندە، غوجىنياز ھاجىنىڭ قەشقەردىكى ئۇيغۇر ئەسكەرلىرى بىلەن كارى بولماسلىقى ۋە شىڭشىسەينىڭ مەھمۇد مۇھىتىنى يوقىتىش ئۈچۈن يېقىن كىشىلىرىنى ئۆزىگە تارتىشى سەۋەبىدىن مەھمۇد مۇھىتى قەشقەردە تۇرۇۋېرىشكە ئىمكانىيەت قالمايدۇ. ھەتتا ئابدۇللا نەئىمنىمۇ ئۈرۈمچىگە نەچچە قېتىم چاقىرتقاندا، مەھمۇد مۇھىتى باھانە كۆرسىتىپ توسۇپ قالىدۇ. ئامالسىز قالغان مەھمۇد مۇھىتى يېقىن كىشىلىرى بىلەن 1937-يىلى ھىندىستانغا چىقىپ كەتكەندە، ئابدۇللا نەئىمىمۇ بىللە چىقىپ كېتىدۇ. ئابدۇللا نەئىمى ھىندىستاندا بىر مۇنچە شەھەرلەرنى ساياھەت قىلىدۇ، 1938-يىلى مەھمۇد مۇھىتىغا ھەمراھ بولۇپ ھەج پەرزىنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، مىسىر ۋە سۈرىيەلەرنى ساياھەت قىلىپ، تۈركىيەگە بېرىپ ئىستانبۇلدا بىر نەچچە كۈن تۇرىدۇ، كېيىن ھىندىستانغا قايتىپ كېلىدۇ. ئىنگىلىزلار مەھمۇد مۇھىتىنى جۇڭگۇغا كېتىش شەرتى بىلەن قويۇپ بەرگەندە، مەھمۇد مۇھىتى باشلىق ئالتە كىشى شاڭخەيدىكى تېۋىپ باي ئەزىزنىڭ قېشىغا كېلىش ئۈچۈن، 1938-يىلى 11-ئاينىڭ 1-كۈنى كالكۇتتادىن پاراخوتقا ئولتۇرۇپ يولغا چىقىدۇ. ئۇزۇنغا سوزۇلغان دېڭىز سەپىرىدە ئاغرىپ قالغان ئابدۇللا نەئىمى 21-نويابىر كۈنى شاڭخەيگە ئەھۋالى ئىنتايىن ناچار ئەھۋالدا يېتىپ كېلىدۇ، 25-نويابىر كۈنى 42 يېشىدا ۋاپات بولىدۇ. جەسىدى شاڭخەيدىكى مۇسۇلمانلار قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىندۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ خانىمى ۋە بىر ئوغلى تۇرپاندا قالغان

ئىدى. ئابدۇللا نەئىمنىڭ بۇ ئوغلى كېيىن كۇچا ناھىيەسىنىڭ ھاكىمى بولغان. ئابدۇللا نەئىمى ئۇچۇق پىكىرلىك، ئەستايىدىل، شائىر تەبىئەت كىشى ئىدى، ئۇ ئانا تىلدا شېئىر يازغاندىن باشقا ئەرەب ۋە پارس تىللىرىدىمۇ شېئىرلارنى يازاتتى. باشقا مەدىرىسە موللىلىرىدەك ئەرەب - پارس تىلىنى زىيادە ئۇلۇغلاپ كەتمەيتتى. ئانا تىلدا شېئىر يېزىشنى شەرەپ دەپ بىلەتتى. 1930-يىللاردىكى ئىنقىلاب جەريانىدا ئوقۇلغان ماركىسلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنى ئابدۇللا نەئىمى يازغانىدى. ھەتتا قۇتلۇق شەۋقى باش مۇھەررىرلىك قىلغان "يېڭى ھايات" گېزىتىدىمۇ شېئىرلىرى بېسىلغان ئىدى. بىز يۇقىرىدا تىلغا ئالغان "ئانا تىل" دېگەن شېئىرمۇ دەل قۇتلۇق شەۋقى سەر (باش) مۇھەررىرلىك قىلىدىغان "يېڭى ھايات" گېزىتىنىڭ 1935-يىلى 12-ئاۋغۇستتىكى 81-ساندا ئېلان قىلىنغان. بۇ شېئىردا ئەينى يىللاردىكى موللا ئۆلىمالارنىڭ ئەرەب، پارس تىلىنى ئۇلۇغلاپ، ئۇيغۇر تىلىنى تۆۋەن كۆرۈشتەك مەدەنىيەت پىسخىكىسى قاتتىق تەنقىدلەنگەن ھەم ئۆزىنىڭ ئانا تىلىنى قەدىرلەش ھېسسىياتى ئىپادىلەنگەن. بۇ شېئىرنىڭ "يېڭى ھايات" گېزىتىگە بېسىلغان ئەسلى تېكىستى مۇنداق:

ئانا تىل

ئانا تىل بىلگەن كىشىنىڭ ئىززەتىن قىلغۇم كېلۇر،
ئانا تىلنى ئاغزىدىن ئالتۇن بېرىپ ئالغۇم كېلۇر.
يۇرتىمىزدا قەدرى يوق نەرسە ئانا تىلدۇر بۈگۈن،
بىلىمگەنلەرگە ئانىڭ قەدىرىنى بىلدۈرگۈم كېلۇر.
بىز بالالارغا ئاتالاردىن قالىپدۇر يادىگار،
ياخشى ئاسراپ نەسل ئەۋلادلارغا قالدۇرغۇم كېلۇر.
بۇ ئانا تىل گەر ئىسە ئامىرىكا ۋە ئافرىكا،
سەرق ئېتىپ مىڭلارچە تىللا ئاندا مەن بارغۇم كېلۇر.
ئەي ئانا تىل بىزگە سەن ئۆتكەن ئۇلۇغلاردىن نىشان،
سەن بىلەن رۇيى زەمىندە ئىفتىخار ئەتكۈم كېلۇر.
سەن قىزىل گۈل ياكى بۇلبۇل كۆڭۈل گۈلزارى سەن،
ئۆشۈبۈ سۈرەتلەردۇر سەن ھەر زامان كۆرگۈم كېلۇر.
ئالما سەن ياھۇد ئانا سەن ياكى سەن شەمامى شام،

ئەتىرگۈلدەك بۇي ئالىپ باشمىغا قىستۇرغۇم كېلۇر.
قىزمۇسەن قۇزمۇسەن ياكى قېزى بىلەن قىمىز،
ياخشى كۆرگەن ياخشىدىن ياخشىغە ئوخشاتقۇم كېلۇر.
ئۆز تىلىنى تاشلىغان ئاغزى بۇزۇقنىڭ ئاغزىغا،
تازا قاتتىغ چەرملىك كەشم ئىلە ئۇرغۇم كېلۇر.
ئۆز تىلىدىن ئۆزگە تىلىنى ئىستىگەنلەر تىلىنى،
ئارادەك تىلغۇچ بىلەن نەچە تىلىم تىلغۇم كېلۇر.
ئۆز ئاتاسى ئۆز تىلى ئۆز دىنىدىن ئۆز يۇرتىدىن،
بىرسىدىن تانغان بىرىگە ئوخشادۇر دېگۈم كېلۇر.
ئۇشبۇ تىلىنى تاشلاغان ئادەم ۋەتەنغە دوست ئېمەس،
بىلكى ھەممە يۇرتىدىن بىگانە دەپ ئېيتقۇم كېلۇر.
ئانا تىلە ھەممىنى يازماقغە مۇمكىن بولمايدى،
ۋەر نە ھەممە سۆزنى مەن ئۇيغۇرچەلەپ يازغۇم كېلۇر.

– ئابدۇللا نەئىمى

"سامانىيولى" دېگەن شېئىرلار توپلىمىدا قۇتلۇق شەۋقى نامىدا بېرىلگەن مۇنداق بىر

غەزەل بار:

ئۈمىد ئەتمەك ۋاپا ھەر سەيلىلەردىن ئەينى نادانلىق،
دېسەم بولغاي تېپىلماس ئەھدى يالغانلاردىن ئىنسانلىق.
ۋاپا ئەھدىگە ئەيلە قەۋل بىلەن پەيلىڭدە سادىق بول،
مۇناپىقلىق نىشانىدۇر كىشىدە ئەھدى يالغانلىق.
ھەر ئىش ئەيلەردە ئەۋۋەل ئېھتىيات ئەيلەپ تەپەككۈر قىل،
قولۇڭدىن ئۆتسە ۋاقتى سوڭرە سۇد ئېمەس پۇشايمانلىق.
پانى دۇنيادىن غەمسىز كېتەرنىڭ يوقتۇر ئىمكانى،
بولۇر ھەر كىمىنىڭ تەبىئىگە باقساڭ پەرىشانلىق،
قەلەم يازغان قەدەردىن سەئىئىلە ئۆتمەك مەھەل ئولغاي،
دىلىڭنى راست تۇتقىل ھەر كىمسە تاپقايمۇ سۇلايمانلىق؟

دىلىڭنى راست تۇتقىل، زاھىرۇ باتىنىڭدە بىردەك بول،
ئايا شەۋقى، بۇدۇر پەھىملىسەڭ رەسمىي مۇسۇلمانلىق.

بۇ غەزەل ئەسلى مۇللا مۇھەممەد ئابد نەمەنگانىنىڭ " تۆھفەتۇل ئابدىن " (مەتقاسىم ئەكرەم، ئىمىن تۆمۈر نەشرىگە تەييارلىغان، خوتەن ۋىلايەتلىك قەدىمكى ئەسەرلەرنى يىغىش، رەتلەش، نەشرىگە تەييارلاش رەھبەرلىك گۇرۇپپا ئىشخانىسى 1908- يىلىدىكى چاپى نۇسخىسىغا ئاساسەن، 1993-يىلى نەشر قىلىپ ئىچكى قىسىمدا تارقىتىلغان نۇسخىسىنىڭ 213-بەت) دېگەن دىۋانغا كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، مۇنداق ئىدى:

غەزەل شەۋقى

ئۈمىد ئەتمەك ۋەفا سىغىلەردىن ئەين نادانلىغ،
دېسە بولغاي تاپىلماس ئەھدى يالغانلاردىن ئىنسانلىغ،
ۋەفا ئەھدىڭگە ئەيلە قەۋل ئىلە فىئىلىڭدە سادىق بول،
مۇنافىقلىق نىشانىدۇر كىشىدە ئەھدى يالغانلىغ.
ھەر ئىش ئەيلەردە ئەۋۋەل ئىھتىيات ئەيلەپ تەپەككۈر قىل،
قولۇڭدىن ئۆتسە ۋەقتى سوڭرە سۇد ئەتمەس پۇشەيمەنلىغ،
بۇ فانى دۇنيادىن غەمسىز كېتەرنىڭ يوقتۇر ئىمكانى،
بولۇر ھەر كىمىسەنىڭ تەبىئىگە باقساڭ بىر پەرىشانلىغ.
قەلەم يازغان قەدەردىن سەئىيلە ئۆتمەك مەھەل ئولغاي،
نەگىن تۇتماق بىلە بىر كىمىسە تاپقايمۇ سۇلەيمانلىغ.
دىلىڭنى راست تۇتقىل، زاھىرۇ باتىندە سۇدەك بول،
ئەيا شەۋقى بۇدۇر فەھىم ئەيلەسەڭ رەسىم مۇسۇلمانلىغ.

بۇ غەزەلنى يازغان شەۋقى، ئېنىقكى "شەۋقى" تەخەللۇسىنى قوللانغان نەمەنگانلىق شەمسى ھۈسەيىن (1805-1889)دۇر④. مۇللا مۇھەممەد ئابد نەمەنگانىنىڭ 1908-يىلى چاپى قىلىنغان دىۋانغا شېئىرى كىرگۈزۈلگەن "شەۋقى"، ھەرگىزمۇ قۇتلۇق شەۋقى ئەمەسلىكى، كېيىنكى كۈنلەردە بۇ غەزەلنىڭ خاتا ھالدا قۇتلۇق شەۋقى نامىغا تەۋە قىلىپ

قويۇلغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بۇ غەزەلنىڭ تىلى قۇتلۇق شەۋقى "يېڭى ھايات" گېزىتىنىڭ 1937-يىلى 18-مارت، 69-ساندا ئېلان قىلىنغان "ئەرتىياز تەسرەتى" دېگەن شېئىرنىڭ تىلى بىلەن خېلى پەرقلىنىدۇ. قۇتلۇق شەۋقىنىڭ بۇ شېئىرنىڭ تىلىغا قاراپ باقايلى:

ئەرتەياز تەسرەتى

ئەرتەياز ۋاقتى يېتىپ كەلدى، چىقىپ خۇشبوۋى شامال،
غەم تۈنى - قىش كەتتى، كۆرسەتتى باھار شىرىن جامال.
ئەي ۋەتەن! سەن نە چىرايلىق بەك يېقىملىق ئانامىز،
بۇ غېرىب ئەۋلادلىرىڭنى شاد قىل، شەققەتلە ئال.
كۆپ زامان غەملىك قارا كۈنلەردە ئۆتكەن بالالارىڭ،
بەھايا زالىم ئاستىدا بولغان ئېدىلەر پەيمال.
ئەمدى كۆز ئاچدى سەنىڭ رۇشەن ھاۋايىڭ كۆرگىلى،
خۇش بولۇپ تافسۇن سېنىڭ مۇڭلۇق قۇچاغىڭدا كامال.
ياز بولۇپ ئاچىلغۇسى رەڭ-رەڭدە گۈللەر نۇر ساچىپ،
باغى سەھرا مایسا يافراقلار يەشىل رەڭ خۇشمۇ ھال.
سايىراشۇر كۆك تالغۇ بىرلە قالدۇرغاچ ھەم سوفىياڭ،
ئول چىرايلىق قۇشلار ئاۋازى قىلۇر ئىنساننى لال.
خۇش ھاۋايىڭ ئەي ۋاتەن ھىجران غېمىڭ دارۇسى،
سەن ياشا ئىززەتۇ بىدارلىق ئىلە تافماي زاۋال.

– شەۋقى

دېمەك يۇقىرى غەزەل، شەۋقى نەمەنگاننىڭ شېئىرى بولۇپ، قۇتلۇق شەۋقى ئىجادىيىتىگە قىلىنغان تۆھمەتتۇر.

بىزنى تەققازا قىلىۋاتقان بىر مەسىلە شۇكى، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان نەشرىياتچىلىقى - نىڭ بايراقدارى قۇتلۇق شەۋقىنىڭ تولۇق ئەسەرلەر توپلىمى تېخىچە نەشر قىلىنمىدى. بىز باشقىلارنىڭ ئەسەرلىرىنى قۇتلۇق شەۋقىنىڭ نامىغا يېزىپ ئاۋارە بولمىساقمۇ، قۇتلۇق شەۋقى باش مۇھەررىرلىك قىلغان "يېڭى ھايات" ۋە "قەشقەر شىنجاڭ گېزىتى" قاتارلىق

گېزىتلەردە قۇتلۇق شەۋقى نامدا ئېلان قىلىنغان ماقالە ۋە شېئىرلارنىڭ ئۆزىمۇ بىر توپلام قىلىشقا يېتەرلىك مەنبەدۇر. شۇڭا، ئەستايىدىللىقى ئاجىز، چوڭقۇر ئىزدىنىشتىن ئېرىنىدىغان ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرى بىر-بىرىنىڭ ئويدۇرما تەتقىقاتىنى كۆچۈرۈپ يۈرمەي، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ ئىلمىي ئەمگەكلىرى بىلەن بىۋاسىتە تونۇشۇپ، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ ئەسىرى ئىدى، دېگەن ئەسەرنى ئەسلىسى بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ، خۇلاسە چىقىرىشى كېرەك. ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا بۆھتان تۈسىنى ئالغان ئاتالمىش تەتقىقاتنىڭ كۆپ بولۇشى، ئىجادىي ھەم ئىلمىي ئەمگەك قىلغان قۇتلۇق شەۋقىدەك مۆتىۋەر زاتلارنىڭ شەننىگە داغ تەككۈزىدۇر. شۇڭا، قۇتلۇق شەۋقىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرىگە باھا بەرگەندە، يۇقىرىقىدەك تۆمەتلەرنىڭ تەكرارلىنىشىدىن ساقلىنىشىمىز زۆرۈر.

(ئاپتۇر: خوتەن مائارىپ ئىنىستىتوتىدا)

مەنبەلەر:

- ① "چىندە تۈركچە گېزىت" دېگەن نامدىكى ماقالە بېسىلغان ژۇرنال- "سىرەتەل مۇستەقىم"، 1910-يىلى 9-ئاينىڭ 16-كۈنىدىكى سانى، ئىستانبۇل
- ② YARRING, Gunnar Alferd: Printis from Kashghar, The Printing Office of the Swedish Mission in Eastan Turkistan, History and Production with an Attempt at a Bibliografhy ,1991 ,Stockholm: Sevensca Forsking sinistitutet .Istanbul
- ③ ھۈسەيىن مۇساباي: "كاشغەردىن مەكتۇب"، "سىرەتەل مۇستەقىم" (ژۇرنال)، 1910-يىلى 11-ئاينىڭ 11-كۈنىدىكى سانى، ئىستانبۇل
- ④ "تۈركىيە سىرتىدىكى تۈركىي مىللەتلەر ئەدەبىياتىنىڭ ئانتولوگىيىسى" . 15-توم، "ئۆزبېك ئەدەبىياتى-2"، 187-بەت، 2000-يىلى تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى نەشرى

ماقالىنىڭ مەنبەسى: شىنجاڭ تارىخ-مەدەنىيىتى ژورنىلى 2013-يىللىق سان (ئومۇمىي 47-سان)

شەرقشۇناسلىقنىڭ ئىسلامغا بولغان قارشى

پروفېسسور دوكتور، تالىپ ئۆزدەش / قۇتلۇق بىلگە

تەرجىماننىڭ ئىلاۋىسى: پەخىرلىك ئالىمىمىز ئەركىن سېدىق ئەپەندىنىڭ «دىن ۋە زامانىۋىلىق» ناملىق ماقالىسىنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ ئۇيغۇرلاردا دىنى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىشنى ئىسلامىي نۇقتىيەنەزەردىن ئەمەس، شەرقشۇناسلىق نۇقتىسىدىن قاراپ تەھىل قىلغانلىقىنى ھېس قىلدىم. مەزكۇر ماقالە ئارقىلىق توغرا ئىشقا خاتا نۇقتىيەنەزەردىن چاقىرىق قىلىنغانلىقى ئۈچۈن كەڭ ئوقۇمەرنلەرنىڭ شەرقشۇناسلىق ئىلمىنىڭ ماھىيىتىنى يورىتىپ بېرىدىغان تۆۋەندىكى ماقالىنى ئوقۇپ بېقىشنى تەۋسىيە قىلىمەن.

شەرقشۇناسلىق (ئورىيانتالىزم) شەرق بىلەن مۇناسىۋەتلىك، شەرققە تەۋە، شەرق مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان «شەرق» سۆزىدىن تۈرلەنگەن ئاتالغۇدۇر. كەلىمىنىڭ ئىسلام مەنبەلىرىدە ئوخشاش مەنىنى بىلدۈرىدىغان «شەرىقات» ۋە ئورىيانتالىست مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان «شەرقشۇناس» كەلىمىلىرىمۇ ئوخشاش شەكىلدە «شەرق» كەلىمىسىدىن تۈرلەنگەن.

شەرقشۇناسلىقنىڭ (ئورىيانتالىزم) ئىسلامغا بولغان قارشى ۋە

مۆتىدىل ئىسلام ئېقىمى

رىم ئىمپېرىيەسى دەۋرىدە يىراق شەرق مەدەنىيىتى بىلىنىمىگەنلىكى ئۈچۈن كۈنىمىزدە ئوتتۇرا شەرق سۈپىتىدە بىلىنىۋاتقان رايون شەرق سۈپىتىدە بىلىنەتتى. كۈنىمىزدە شەرق، جۇغراپىيىلىك جەھەتتە تۈركىيەدىن باشلاپ ياپونىيەگىچە سوزۇلغان رايونلارنى ۋە ھەتتا ئافرىقىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شەرق (ئورىيانت) تەبىرى، شەرقنى غەرب مائارىپى ۋە ئاڭ ساھەسىگە ئېلىپ كىرىشنى ئىپادىلەيدىغان بىر ئاتالغۇ. يەنى شەرقشۇناسلىق (ئورىيانتالىزم)، يىراق شەرق بولۇپ شەرق جەمئىيەتلىرىنىڭ دىنى، ئىجتىمائىي، مەدەنىيەت ۋە باشقا ساھەلىرىنىڭ غەرب مەركەزلىك ئاڭ ۋە ئىستراتېگىيىسى بىلەن باغلانغان ئاساستا تەتقىق قىلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. مەزكۇر ئاتالغۇنىڭ مەيدانغا كېلىشى غەرب كۈلتۇرى ۋە

مەدەنىيەتنىڭ مۇنداقچە قېلىپ ئېيتقاندا خىرىستىيانلىقنىڭ ئىسلام مەدەنىيىتى بىلەن سېلىشتۇرۇلۇشىنىڭ نەتىجىسىدۇر. ئويانتالزىمغا (شەرقشۇناسلىق) ئىنكاس سۈپىتىدە شەرقچە قاراشنى مەركەز قىلغان ئوكسىدېنتالزىم ئاتالغۇسى تۈرلىنىپ چىققان. غەربتە شەرقنى تېما قىلغان بىلىمنى مەقسەت قىلغان ئويىپىكتىپ ۋە مۇسبەت تەتقىقاتلاردىن باشقا ئەربەچە ۋە ئىسلام تەتقىقاتلىرى ئوتتۇرا ئەسىردە ئىسپانىيەدە ۋە غەرب مەركەزلىرىدە ئاساسەن دېگۈدەك مىسسۇنېرلىق پائالىيەتلىرىدىن مۇستەقىل ھالدا ئېلىپ بېرىلمىغان. ئوتتۇرا ئەسىردە چېركاۋ، ياۋروپانىڭ نوپۇزلۇق ئۈنۈپىرىستېتلىرىنى شەرق مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشقا ۋە شەرق تىللىرىنى ئوقۇتۇشقا تەشۋىق قىلغان. 1709 - يىلى فرانسىيە ئىنىستىتۇتىدا ئەربەچە ئوقۇتقۇچىسى گاللاندىنىڭ 1704 - يىلى قۇرئان كەرىمنى فرانسۇزچىغا تەرجىمە قىلىشىدىن باشقا مىڭ بىر كېچە مەسەللىرىنىمۇ تەرجىمە قىلىشى بىلەن شەرققە بولغان قىزىقىش تېخىمۇ ئاشقان. مىسىرنىڭ 1798 - يىلى فرانسىيە تەرىپىدىن بېسىۋېلىنىشى شەرقشۇناسلىق نۇقتىسىدىن دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە. ئارقىدىن 1830 - يىلى ئالجىرىيىنى بېسىۋېلىشى، ئافرىقا قىتئەسىنىڭ كۆپلىگەن رايونلىرىدا كېڭەيگەن مۇستەملىكەلەر شەرقشۇناسلىق ساھەسىگە بولغان قىزىقىشىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەن. ماراكەش، تۇنىس قاتارلىق دۆلەتلەردىمۇ ئوخشاش ئەھۋال مەيدانغا كەلگەن. نەتىجىدە مۇستەملىكىچىلىك فرانسۇز شەرقشۇناسلىقىنى يېڭى بىر پەللىگە كۆتۈرگەن. شەرقشۇناسلىق ساھەسىدە ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقاتلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئوخشاش بىر نام ئاستىدا ئىپادىلىنىشى 19 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يېرىمىدا ئۇچرايدۇ. فرانسىيەدە «شەرقشۇناسلىق» ئاتالغۇسى تۇنجى قېتىم 1799 - يىلى ئىشلىتىلگەن بولسىمۇ، فرانسىيە تىل تەتقىقات ئاكادېمىيىسى مەزكۇر ئاتالغۇنى 1835 - يىلى كۈنىمىزدە بىلدۈرگەن مەنىسىگە ئوخشاش قوبۇل قىلغان. مىسسۇنېرلىك پائالىيەتلىرى ۋە مۇستەملىكە نشانلىرىغا چېتىشلىق ھالدا كۈنتەرتىپكە كەلگەن شەرقشۇناسلىق تەتقىقاتلىرى 19 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يېرىمىدىن ئېتىبارەن 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يېرىمىدا يۇقىرى پەللىگە چىققان. شەرقشۇناسلىق، سانائەت كاپىتالىزىمنىڭ تەرەققىي قىلىش ئىدىيىسى تەرىپىدىن شەكىللەندۈرۈلگەن، ئامېرىكىلىق ۋە ياۋروپالىقلارنىڭ شەرق تەتقىقاتلىرىغا ئېنىقلىما بېرىشتە ئىشلىتىلگەن. بۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، شەرقشۇناسلىق ئاتالغۇسى، مەرىپەت ئويغىنىش ئېقىمىدىن كېيىن غەربلىك ئاق تەنلىكلەرنىڭ شەرق جەمئىيەتلىرى ۋە مەدەنىيەتلىرىنى نېرىقىلاشتۇرۇش، ئۆزگىلەشتۈرۈش، تۆۋەن كۆرۈش ۋە بىر تەرەپلىمە قاراش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان پوزىتسىيىسى بىلەن

مۇئامىلە قىلىشلىرىغا ۋە باھالىرىغا ئىشارەت قىلىدۇ. شەرقشۇناسلىق ئاتالغۇسىنى يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان نۇقتىئىنەزەر ياكى قاراشقا مۇناسىۋەتلىك ھالدا سەلبىي مەنىدە ئەسەرلىرىدە، بولۇپمۇ «شەرقشۇناسلىق» ناملىق كىتابىدا (1978) ئىشلەتكەن كىشى ئېدۋارد سايدى ئىدى. بېرنارد لېۋىس قاتارلىق بىر قىسىم غەربلىك تەتقىقاتچىلار ئېدۋارد سايدى تەرىپىدىن شەرقشۇناسلىق ئاتالغۇسىغا بەرگەن سەلبىي مەنىسىنى تەنقىد قىلغان بولسىمۇ، كۆپلىگەن ئىجتىمائىي پەن تەتقىقاتچىلىرى ئېدۋارد سايدىنىڭ قارىشىغا قوشۇلماقتا. سايدى شەرقشۇناسلىقنى ئاكادېمىك بىلىم، تەتقىقات مېتودى ۋە قانۇنىي بىر ئورگان سۈپىتىدە پەرقلەن ئۈچ نۇقتىدا ئىزاھلايدۇ. سايدى، شەرق جەمئىيەتلىرى ۋە مەدەنىيەتلىرىگە ئائىت مەلۇمات ۋە چۈشەنچە بىلەن مۇستەملىكچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى قۇرۇلمىلىق ۋە تارىخىي مۇناسىۋەت ئۈستىدە ئالاھىدە توختىلىدۇ. شەرقشۇناسلىق، ئېقىم سۈپىتىدە غەربكە قارشى «ئۆزگىلەرنى»، يەنى شەرقنى يارىتىپ چىقىدۇ. بۇ ئايرىمدا شەرق يالغۇز ئىسلام دۇنياسىدىن ئىبارەت بولماستىن جۇڭگو، ھىندىستان، ياپونىيە قاتارلىق دۆلەتلەر قوشۇلۇپ غەرب تەرىپىدىن چەتلەشتۈرۈلۈپ ئوخشاش تۈردە كۆرۈلگەن بارلىق كۈلتۈر ۋە مىللەتلەر ئورۇن ئالغان بىر دائىرىنى ئىپادە قىلىدۇ. غەرب، بۇ زىتلىقنىڭ ئىمتىيازلىق ۋە ھاكىم قۇتۇبى سۈپىتىدە ئورۇنلاشتۇرۇلغان. بۇ قۇتۇپلىشىشتا غەرب، ئىلگىرىلەشكە يەنى تەرەققىياتقا، شەرق بولسا قالاقلىققا ۋە كىلىك قىلىدۇ.

يېقىنقى ئىككى ئەسىر ئىچىدىكى شەرق - غەرب مۇناسىۋەتلىرىدە مىسسىئونېرلىك ۋە مۇستەملىكچىلىك ھەرىكەتلىرى كۆزگە كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە تەسىر پەيدا قىلغان. شەرقشۇناسلىق مۇستەملىكچىلىك ۋە مىسسىئونېرلىك پائالىيەتلىرىنى مۇھىم ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلىگەن. شەرقشۇناسلىق ئىلمىي غەربنىڭ ئىشغالىيەت ۋە مۇستەملىكە سىياسىتى يولغا قويۇلغان يەرلەردە بىر تەرەپتىن يەرلىك ئىنسانلارنى خىرىستىيانلاشتۇرۇشقا كۈچ چىقارغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن بۇ رايونلارنىڭ دىنى، مەدەنىيەت، ئېتنىك ۋە ئىجتىمائىي قۇرۇلمىلىرى ئارقىلىق ئۇلارنى تونۇش ئۈچۈن مۇھىم تەتقىقاتلار ۋۇجۇدقا چىقارغان. بۇ رايونلاردا شەرقشۇناسلىق - چېركاۋ مۇناسىۋىتى تەرەققىي قىلغان. چۈنكى مىسسىئونېرلىك پائالىيەتلىرى مۇستەملىكچىلەردىن كېلىدىغان ياردەمگە ئېھتىياجى تۇغۇلۇشتىن باشقا، شەرقشۇناسلاردىن كېلىدىغان مەلۇمات ۋە ياردەمگە ئېھتىياجى تۇغۇلغان. ئىران ئىنقىلابى، ئەرەب - ئىسرائىلىيە توقۇنۇشى ۋە پەلەستىن مەسىلىسى، لىۋىيىدىكى ئىچكى توقۇنۇش، چېچىنىستان، بالقانلار، پەلەستىن، ئۇيغۇر رايونىدىكى ۋەقەلەر، ئامېرىكىنىڭ ئافغانىستان ۋە ئىراق ئىشغالىيىتى، سۇدان، سومالى،

نېگىرىيە قاتارلىق دۆلەت ۋە رايونلاردىكى ئۆزگىرىشلەرگە قارىتا كۈنۈمىزدىكى شەرقشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات قىلىش دائىرىسى ئۆزگەرگەن، تىلغا ئېلىنغان مەسىلىلەر ھەققىدە غەربتە كۆپلىگەن ئەسەر نەشر قىلىنغان. كۆپىنچە ھاللاردا بۇ ئەسەرلەردە ھەقىقەتلەر بۇرمىلىنىپ ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا نۇرغۇنلىغان بۆھتانلار چاپلانغان.

دۇنيا مېدىياسىدا ئىسلامنىڭ مۇقەددەس قىممەت ئۆلچەملىرى مەسخىرە قىلىنغان پروگراممىلارغا ئورۇن بېرىلمەكتە. تارىختا ئەھلى سەلىپ سەپەرلىرىدە ئېلىپ بېرىلغان ئوخشاش، شەيتانلاشتۇرۇلۇشقا ئۇرۇنۇپ كېلىنىۋاتقان ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئارقىلىق ئىسلامنىڭ كېڭىيىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەش ياكى قورقۇش ۋەزىيىتى شەكىللەندۈرۈلۈشكە ھەرىكەت قىلىنماقتا. شەرقشۇناسلىق، غەرب ۋە ئىسلام دۇنياسى ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ نەتىجىسىدە مەيدانغا كەلگەن ئېقىمدۇر. بۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، شەرقشۇناسلىق خرىستىيان غەرب دۇنياسى بىلەن مۇسۇلمان شەرق دۇنياسى ئوتتۇرىسىدىكى دىنى ۋە ئىدىئولوگىيىلىك توقۇنۇشنىڭ تارىخىي سۈپىتىدەمۇ ئانالىز قىلىنىدۇ. شەرقشۇناسلىقنىڭ ۋاستىسى بىلەن ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ غەرب دۇنياسىغا تەھدىتنى ۋە خەۋپنى يوق قىلىش مەقسەت قىلىنغان. غەربلىكلەرنىڭ شەرقلىكلەرگە بولغان كۆز قارىشىنىڭ شەكىللىنىشىدە، ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا بولغان ئىدىيە ۋە ئوبرازلارنىڭ يارىتىلىشىدا شەرقشۇناسلار مۇھىم رول ئوينىغان. شەرقشۇناسلىقتا ئىسلامىيەت ئىلمىنى تەرەققىياتنى چەكلەيدىغان قالاق بىر دىن، مۇسۇلمانلار بولسا مەدەنىيەتسىز كۆرسىتىلگەن. فرانسىيە ئاكادېمىيىسى ئەزالىرىدىن ئېرنست رېنان 1883-يىلى «ئىسلام ۋە بىلىم» تېمىلىق ماقالىسىدا ئىسلامنىڭ بىلىمگە ۋە تەرەققىياتقا قارشى بىر دىن ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان. شەرقشۇناسلارنىڭ بارلىق تەتقىقاتلىرى ۋە تەشۋىقاتلىرى بولسا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئىنكار قىلىش، قۇرئاننىڭ چىنلىقىغا داغ چۈشۈرۈپ ئۇنىڭ ۋەھىي ئىكەنلىكىگە دائىر ئېتىقادنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، قۇرئاندىن كېيىن ئىسلامنىڭ ئىككىنچى پايدىلىنىش مەنبەسىنى تەشكىل قىلغان سۈننەت ۋە ھەدىسلەرنى، مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئىچىدە شەكىللەنگەن ئىسلامىي بىلىم ۋە پەنلەرنى ئەرزىمەس نەرسىگە ئايلاندۇرۇشتىن ئىبارەت. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىدىن كېيىنكىلەرگە ھېچبىر سۈننەت ياكى ھەدىس قالدۇرۇپ كەتمىگەنلىكىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن تۇنجى ئىسلام جەمئىيىتى تەرىپىدىن ئەمەلىيلەشتۈرۈلگەن سۈننەتنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بولماستىن قۇرئان ۋاستىسى بىلەن ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلگەن ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى

ئەرەب ئۆرپ ئادەتلىرى، دېگەن شەكلىدە تارقىتىشقا ئۇرۇنغان ياكى ئۇرۇنۇپ كەلمەكتە. يېقىنى مەزگىللەردە ئىسلامنى پروتېستانتلىققا (پروتېستانت دىنى) ئۆزگەرتىشكە ۋە سېكۇلەر (دىندىن خالى) تۈسنى ئالغان بىر ئىسلامنى بەرپا قىلىش مەقسىتىگە پاراللېل ھالدا قۇرئاننىڭ مۇئەييەن ۋاقتقا تەۋە ئىكەنلىكى، كۈنىمىزدىكى جەمئىيەتلەرگە ۋە دەۋىرگە خىتاب قىلالمايدىغانلىقى، قۇرئاندىكى ئايەت ۋە ھۆكۈملەرنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش زېمىنىنىڭ ياكى شارائىتىنىڭ يوقلىقى ۋە بۇلارنىڭ دىننىڭ ئۆزى ئەمەسلىكى دېگەندەك قاراشلارنى تەرغىپ قىلىۋاتقانلارنىڭ نىيىتىمۇ قەتئىي پەرقلەنمەيدۇ. پۈتۈن بۇ ئىشلارنىڭ ئارقىسىدا، مۇستەملىكىچى سىياسەتلەرنىڭ دائىرىسىدە ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ ئاساسلىرىنىڭ ئاجىزلاشتۇرۇلۇشى، مۇسۇلمان جامائىتىنىڭ مەدەنىيەت خەزىنىلىرىنىڭ يوق قىلىنىشى ياتىدۇ. ئوسمانلىنىڭ كېيىنكى مەزگىللىرىدىن ئېتىبارەن بۇ خىلدىكى قاراشلار ۋە ئېقىملار بىر قىسىم ئوسمانلى ۋە مۇسۇلمان زىيالىلىرىغا ئىنتايىن تەسىر كۆرسەتكەن. ئىتائەت ۋە تەرەققىيات جەمئىيىتىنىڭ ئىدىيىلىرى ۋە پائالىيەتلىرىدە مۇھىم ئورۇندا تۇرغان. بۇ خىلدىكى ئېقىملارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ۋاسىتىلىك يوللار ئارقىلىق ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار نىشانغا ئېلىنغان.

مەلۇم بىر دىننىڭ ئىنسان ۋە جەمئىيەت تەرىپىدىن ئىتىقاد قىلىنىپ چۈشۈنۈلىشىدە، ئەمەلىي تۇرمۇشقا تەدبىق قىلىنىشىدا، ئەنئەنە ۋە ئورگانلارنىڭ شەكىللىنىشىدە تەڭشەش ۋە يېڭىلىنىشىنى تەقەززاز قىلىدىغان ئەھۋاللارنىڭ بولۇشى نورمال بىر ئەھۋال ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى ئاللاھنىڭ تارىختا پەيغەمبەرلەر ۋاسىتىسى بىلەن ئىنسانىيەتكە ئەۋەتكەن ۋەھىيلىرى بىلەن، بۇ دائىرىدە قۇرئان ۋە ۋەھىيگە ئىمان ئېيتقان، چۈشەنگەن ۋە تەدبىق قىلغان رېئاللىقتىكى جەمئىيەت ئوخشاش ئەمەس، يەنى ئىسلام بىلەن مۇسۇلمان ئوخشاش بىر نەرسە ئەمەستۇر. ئاللاھنىڭ كالامىنىڭ ماھىيىتىدە بىرەر مەسىلە، تەبىئىيەتتە نامۇۋاپىقلىق ۋە قۇرئانى كەرىمدە باتىللىق مەۋجۇت ئەمەس تۇرۇپ، مۇسۇلمان شەخس ۋە جەمئىيەتنىڭ دىن چۈشەنچىسىدە، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ شەكىللەنگەن ئەنئەنە ۋە ئورگانلاردا بىر قاتار ئامىللارنىڭ قوشۇلۇشى نەتىجىسىدە تەڭشەش ۋە تۈزىتىلىشى تىگىشلىك بولغان بەزى نۇقتىلار ئوتتۇرىغا چىقىشى مۇمكىن. ئىسلاھ قىلىنىشى تىگىشلىك بولغان بۇ نۇقتىلارنىڭ دىنى ئاساسلارغا، ئۆز ماھىيىتىگە زىيان بەرمەستىن ئىسلاھ قىلىنىشى، خاتالىقلارنىڭ تۈزىتىلىشى تامامەن مۇمكىندۇر. ئىسلام ماھىيىتى نۇقتىسىدىن بۇ خىلدىكى مۆتىدىللىققا، دىنامىكىلىققا ۋە بۇلارنى ئىشقا ئاشۇرايلىدىغان مېخانىزمىلارغا ئىگە. مەسىلىگە بۇ نۇقتىدىن قارىغىنىمىزدا، ئىسلامنىڭ

بەزى شەرقشۇناس ۋە مىسسىئونېرلارنىڭ ئىلگىرى سۈرگەن قاراشلىرىدا تەكىتلىنىدىغان ۋە ئىسلاھ قىلىنىشقا پەقەتلا ئېھتىياجى يوق. بىراق دىنى چۈشەنچە ۋە ئىدىيە يېڭىلانسا ۋە ئىسلاھ قىلىنسا بولىدۇ، يەنى مۇشۇنداق بولۇشقا تىگىشلىك. قۇرئان مۆجىزىۋىلىكى، چىنلىقى، دۇنياۋى جەھەتتە ماھىيەتكە مۇۋاپىق ھالدا ئىنسان ۋە جەمئىيەتنى ھەر جەھەتتىن تولۇق يورۇتۇپ بېرىپ ئىنسانىيەتنى ھىدايەتكە چاقىرىشتەك ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ھۆكۈملىرىنىڭ ۋاقتىنىڭ ئۆتكەنلىكىنى، ئىناۋەتسىزلىكىنى ۋە تارىخقا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى نشان قىلغان بارلىق نەزەرىيە ۋە ئېقىملارنى چۈرۈتۈپ تاشلاشتەك ماھىيەتكە ئىگە. دەرۋەقە، ئىنسانلارغا چۈشۈرۈلگەندىن كۈندىن تارتىپ ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزۈلگەن، نشانغا ئېلىنغان، بەس - مۇنازىرە تېمىسىغا ئايلاندۇرۇلغان قۇرئان، كۈنىمىزدىمۇ ئۈستىدە ئەڭ كۆپ بەس - مۇنازىرە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان، باھا ۋە ئانالىزلار ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىۋاتقان بىر تېما سۈپىتىدە دۇنيا كۈنتەرتىپىدىن ئورۇن ئالماقتا. شەرقشۇناسلىقنىڭ «قۇرئاننىڭ ئىسلاملىقى» نامى ئاستىدا بىر ئاتالغۇ ئىجاد قىلىپ چىقىپ دىننىڭ قۇرئاندىن قالسىلا ئىككىنچى دەرىجىلىك مەنبەسىنى تەشكىل قىلىدىغان سۈننەت ۋە ھەدىسلەر ھەققىدە گۇمان ۋە شۈبھە پەيدا قىلىشنى نشان قىلىشى، قۇرئاننىڭ ۋە دىننىڭ توغرا بىر شەكىلدە چۈشۈنۈلۈپ ئانالىز قىلىنىشىدا سۈننەت ۋە ھەدىسلەرنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇشتەك قىلمىشى، ھىندىستان ۋە ئىسلام دۇنياسىنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا مودېرنىزم ئىدىيىلىرىنى تەرغىپ قىلىشى قاتارلىقلار، يەنىلا بۇ ئېقىم ۋە ئىدىيىلەرنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك بولمايدىغانلىقىغا، شەرقشۇناسلىقنىڭ تەسىرى ئاستىدا شەكىللەنگەن ئىدىيە ۋە چۈشەنچىلەرنىڭ ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ ئۆزىنىڭ ئەسلى ماھىيىتىگە كېلىپ قېلىۋاتقانلىقىغا شاھىت بولۇۋاتىمىز. ئەسلىدە ۋەھىي چۈشكەندىن ئېتىبارەن ئىسلامنىڭ تەبلىغ قىلىنىپ ئۆگىنىلىشى ۋە تۇرمۇشقا تەدبىق قىلىنىشىدا تەپسىر، فىقھ، كalam، تەسەۋۋۇپ قاتارلىق ئىلىم ساھەلىرىنىڭ، ئىسلامىي ئەنئەنە ۋە ئورگانلارنىڭ شەكىللىنىشىدە قۇرئان - سۈننەت ۋە ھەدىسلەر ئوتتۇرىسىدا بەدەن ۋە روھقا ئوخشاش پارچىلانمايدىغان بىر باغلىنىشلىق ۋە بىر پۈتۈنلۈك مەۋجۇت. بۇ باغلىنىشلىق ۋە تەۋھىد بىرلىكى، بۇلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىپ تاشلاشنى مەقسەت قىلغان بارلىق ئۇرۇنۇشلارنى يوققا چىقىرايدىغان بىر ماھىيەتكە ئىگە. بۇنداق بولۇشى، ھەرگىزمۇ سۈننەتنىڭ ئاغزاكى شەكلى بولغان ھەدىسلەرنىڭ ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بىر قاتار تارىخىي، ئىجتىمائىي ۋە كۈلتۈر قاتارلىق شەرت - شارائىتلار ئىچىدە شەكىللەنگەن ئىسلامىي ئىلىملەرنىڭ، ئەنئەنە ۋە ئورگانلارنىڭ كۆزدىن كەچۈرۈلمەيدىغانلىقى، بۇلار

ئۈستىدە قايتىدىن باھالار بېرىلمەيدىغانلىقى، تەنقىدىي پوزىتسىيە ۋە ئانالىزلار بىلەن تېخىمۇ بېيىتىشقا تېما بولمايدىغانلىقى مەنىسىگە كەلمەيدۇ. ھېكمەت ئىزىدىنشىگە ئەھمىيەت بېرىشى تىگىشلىك بولغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ بارلىق ئىلىم جۇغلانمىلىرىغا ۋە دۇنياۋى تەجرىبىلىرىگە ئەھمىيەت بېرىشلىرى ئەسلىدە دىن تەشۋىق قىلىدىغان ئەھۋال. بىراق بۇ ئەھۋال، پەرقلىق تەجرىبىلەرنى ۋە ئىلىم جۇغلانمىلىرىنى ئۆز مەدەنىيەت دائىرىسىدە تۇرۇپ قوبۇل قىلىش، مەدەنىيەت ئاساسلىرىنى چىقىش قىلغان ئاساستا بولسا مۇۋاپىق بولىدۇ. دەرۋەقە، بىر زامانلاردا ئېندۇلۇس، ئىستانبۇل ۋە باغدات قاتارلىق مەدەنىيەت بۆشۈكلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان غەربلىكلەر بۇنى ئەمەلگە ئاشۇرغان. مۇسۇلمانلارنىڭ ئىلىم ۋە مەدەنىيەت خەزىنىسىدىن پايدىلىنىشتا ئۆز مەدەنىيەت دائىرىسىدە تۇرۇپ ئىسلاھ قىلىشنى ۋۇجۇدقا چىقارغان. تولىمۇ ئەپسۇسكى، غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ئۇچراشقان ئوسمانلى زىيالىيلىرى، مەغلۇبىيەت پىسخىكىسىنىڭ تەسىرى قوشۇلۇپ غەربلىكەردەك مۇشۇنداق بىر ئىسلاھاتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇلمىغان. ئەسلى مەنبەلىرىدىن ئۇزاقلىشىپ زور دەرىجىدە تارىخ ۋە مەدەنىيەت ئېڭىنى يوقىتىپ قويغان.

ئىنسان ئاتالغۇ ۋە ئۇقۇمنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن پىكىر قىلىدىغان مەخلۇتتۇر. شۇڭا ھەر قانداق بىر كۈلتۈر مۇھىتىدىكى ئىنسان ياكى جەمئىيەتنىڭ ئۆزگەرتىلىشى ياكى ئىسلاھ قىلىنىشى، يېڭى ئاتالغۇلارنىڭ ئىجاد قىلىنىشى ياكى مەۋجۇت ئاتالغۇلارنىڭ مەنىسىنىڭ مۇئەييەن بىر مەقسەتكە ئاساسەن قايتىدىن تەڭشىلىپ لايھىلىنىشى نەتىجىسىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. مۇسۇلمان جەمئىيەتلىرىنى ئۆزىنىڭ نىشان ۋە سىياسەتلىرىگە ماس ھالدا ئۆزگەرتىپ چىقىشنى مەقسەت قىلغان شەرقشۇناسلىق ۋە بۇنىڭغا ئوخشىغان ئېقىملار ۋە بىر قاتار «مەركەزلىرى» دەل بۇنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشىدۇ. ئىسلامنىڭ مەنبەسى ھەممىگە مەلۇم. قۇرئان ئىسلامى، ئەرەب ئىسلامى، تۈرك ئىسلامى، سۈنئىي ئىسلامى قاتارلىق ئاتالغۇلار مۇسۇلمان جەمئىيىتىنىڭ ئىجتىمائىي ئېڭىغا ھۆكۈمران بولۇشىنى، مەۋجۇت ئاتالغۇلارنى ئەسلى مەنبەسىدىن بۇرمىلاپ ئۇنى ئۆزگەرتىش مەقسىتىدە ئىجاد قىلىنغان ئاتالغۇلاردۇر. ئىمان، ئىبادەت، ئەخلاق، مۇئامىلە ۋە قانۇن ساھەلىرىدە بېكىتكەن پىرىنسىپ ۋە ھۆكۈملەر بىلەن ئىنسان ۋە جەمئىيەت ھاياتىنى تەۋھىد پۈتۈنلۈكى ئارقىلىق ھەر جەھەتتىن قورشاشقا ئالغان، گەرچە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىدىغان مەسىلىلەر بولسىمۇ، مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت بويىچە ئۈستىدە ئىتتىپاقلىق ھالىتىدە ۋە ئىزچىل ئەمەل قىلىشقا ۋە ھاياتىدا ئەمەلىيلەشتۈرۈشكە تىرىشىپ كەلگەن ئىسلامنى «ئەرەب ئىسلامى»، ھەتتا تېخىمۇ

كونكرېتلاشتۇرۇپ « ئەمەۋى ئىسلامى » دەپ ئاتاشقا ئۇرۇنۇشلار، دەل بىر ئاز بۇرۇن تىلغا ئۆتۈلگەن « مەركەزلەرنىڭ » تەسىرىدە ئاستىدا شەكىللەنگەن.

بۇ خىلدىكى ئېقىملارنىڭ، مىللەتنىڭ ۋە كۈلتۈرنىڭ شەكىللىنىشىدە دىن ئورنىغا ئېتىنىك قۇرۇلمىنى ۋە تىلنى مەركەز قىلغان، دىننى ئۆرپ - ئادەت ۋە فولكلورلۇق ئامىل، دەپ قارايدىغان، ئىسلامنىڭ مەدەنىيەت لايىھىلىرىنى، ئۈمىت روھىنى يوقىتىپ قويغان مىللەتچى قاتلاملاردا بازىرى چىقىپ كېلىۋاتقانلىقىغا شاھىت بولۇۋاتىمىز.

« مۆتىدىل ئىسلام » پىكىرىمۇ، شەرقشۇناسلىقنى تەشەببۇس قىلغۇچى گۇرۇپپىلار ۋە بەزى « چوڭ مەركەزلەر » ۋاستىسى بىلەن ئىجاد قىلىنغان ئاتالغۇلار تىزمىسى قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. ئىسلام ماھىيىتىنىڭ تەقەززاسى بويىچە رادىكالىقنى پۈتۈنلەي رەت قىلىدۇ، مۇبالىغە قىلىشتىن ۋە يۈزەكى قاراشتىن خالىي تۇرۇشنى تەشەببۇس قىلىدۇ، مۇسۇلمانلارنى ئوتتۇرا (مۆتىدىل، تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاپ تۇرالايدىغان) ۋە ياراملىق بىر ئۈمىت \ مىللەت بولۇشقا تەشۋىق قىلىدۇ. ئىسلامنىڭ ماھىيىتى ئاساس قىلىنغاندا، مەزكۇر ئاتالغۇنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئاساسسىز ۋە سىياسىي غەرەزنى چىقىش قىلغانلىقىنى بىلىۋېلىش ئۈنچىۋالا تەس ئەمەس. مۆتىدىل ئىسلام لايىھىسى، 1990 - يىللاردىن كېيىن بولۇپمۇ سوۋېت ئىتتىپاقى يىمىرىلگەندىن كېيىن دۇنيانىڭ قايتىدىن شەكىللەندۈرۈلۈشىگە قارىتىلغان خىزمەتلەرگىچە سوزۇلمىمۇ، ئەسلىدە مەزكۇر لايىھىنىڭ ئىسمى قويۇلمىغان ھالەتتە خېلى ئۇزۇن ۋاقىتقىچە سوزۇلغانلىقىنى قوبۇل قىلىش لازىم. مۇسۇلمانلارنىڭ مەدەنىيەت لايىھىلىرىنىڭ ۋە كېلەچەككە دائىر قاراشلىرىنىڭ يوق قىلىنىشى، زۇلۇم ۋە ئادالەتسىزلىككە قارشى تۇرۇش ۋە ئالدىنى ئېلىش جەھەتتە ئىگە بولغان دۇنيا قارىشىنىڭ ۋە تەسەۋۋۇرلىرىنىڭ زەئىپلىشىشى دەل مۆتىدىل ئىسلام لايىھىسى بىلەن بىۋاسىتە چېتىشلىق. مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ھەمكارلىشىش زېمىنىنى شەكىللەندۈرىدىغان ئۈمىت روھىنىڭ يوق قىلىنىشى، ئىسلامنىڭ ئېتىنىك قۇرۇلمىنى ۋە تىلنى ئاساس قىلغان مىللەتچى ۋە سېكۇلەر (دىندىن خالى) مەنتىق زېمىنىدا دۇنيادىن ۋە ئىجتىمائىي ھاياتتىن خالىي ھالدا چۈشۈنۈلۈپ ھاياتقا ئەمىلىيلىشىنى نىشان قىلغان لايىكلىق (دىندىن خالىلىق) ئىدىيىسىنىڭ ھۆكۈمران بولۇشى بولسا غەربنىڭ ۋە شەرقشۇناسلىقنى تەشەببۇس قىلغۇچى مەركەزلەرنىڭ ۋە مۆتىدىل ئىسلام لايىھىسىنىڭ ئەڭ چوڭ نىشانىدۇر. سامۇئىل خاننىڭ ئۆزىنىڭ « مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى » نەزىرىيىسى ۋە 11 - سېنتەبىر ۋەقەسى ۋە كېيىنكى چوڭ ۋەقەلەر ئاساس قىلىنىپ، بىر ئىسلام تېررورىزمى پەيدا قىلىشقا ئۇرۇنۇلغان. دۇنيانىڭ قايتىدىن شەكىللىنىشىدە مۇسۇلمانلار تېررورىزم بىلەن تامغىلىنىپ نىشان

ئوبېيكتىغا ئايلانغان. بىر زامانلار ساددام ھۈسەيىنى ۋە ئافغانىستاندا رۇسىيىگە قارشى كۈرەش قىلغان كۈچلەرنى قوللىغان غەرب ۋە ئامېرىكا، سىياسىتى ۋە نىشاننىڭ تەقەزاسىغا ئاساسەن بۇ كۈچلەرنى جىنايەتچى، دەپ ئەيىبلەپ نىشان ئوبېيكتى ئېلان قىلىپ ئىشغالىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان ئىدى. قۇتراتقۇلۇق، زوراۋانلىق ۋە ئىشغالىيەتلەر بىلەن بىر تەرەپتىن تېررورىزمنىڭ مەنبەسى سۈپىتىدە كۆرسىتىلىپ شەيتانلاشتۇرۇلۇشقا ئۇرۇنۇلغان بىر ئىسلام، يەنە بىر تەرەپتىن تۈركىيە ۋە مالايسىيا قاتارلىق دۆلەتلەر ئارقىلىق ئاتالمىش رادىكال ئىسلامغا قارشى بەرپا قىلىنىشقا ئۇرۇنۇلغان مۆتىدىل ئىسلام لايىھىسىدۇر.

يازغۇچى: پروفېسسور دوكتور، تالىپ ئۆزدەش، 2009- يىلى 11- ئاۋغۇست

پايدىلانمىلار

1. ئەھمەت كاۋاس، «ئۆتمۈشتىن كۈنىمىزگىچە فرانسۇز شەرقشۇناسلىقى ۋە قۇرۇلۇشلىرى»، دىنىي ئىشلار باشقارمىسى نەشرىياتى، ئەنقەرە، 2003
2. ئېدۋارد سايد، «شەرقشۇناسلىق»، تەرجىمە قىلغۇچى: نەزىھ ئۈزەل، ئىرفان نەشرىياتى، ئىستانبۇل 1995
3. مەھمۇت مۇتمان، «شەرقشۇناسلىقنىڭ سايسىدا: غەربكە قارشى ئىسلام»، ئىلەتتىشم نەشرىياتى، ئىستانبۇل 1996
4. رەجەپ شەنتۈرك، «شەرقشۇناسلىق ۋە ئىجتىمائىي پەن نەزىرىيىسى» دىنىي ئىشلار باشقارمىسى نەشرىياتى، ئەنقەرە، 2003
5. مەھمەت دوغان، «غەربلىشىش: مەغلۇبىيەت ئىدىئولوگىيىسى»، 2008

مەنبە : ئاقھون تەرجىمىسى

خوجىلار جەمەتى ۋە خوجىلار دەۋرى ھەققىدە مۇلاھىزە

ئابلەت نۇردۇن

خوجىلار جەمەتى غايەت زور دىنىي - سىياسىي كۈچ سۈپىتىدە غەربىي يۇرتتا بارلىققا كېلىپ، شىنجاڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى چوڭقۇر سىياسىي، ئىجتىمائىي، دىنىي يىلتىزغا ۋە كەڭ دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشكە ئىگە پەۋقۇلئاددە ھادىسىلەردىن بولۇپ قالدى.

«خوجا» - پارسچە سۆز بولۇپ، ئادەتتە تەلەپپۇزدا يېزىلىدۇ. بۇ سۆز ئەڭ دەسلەپ شەھەر پۇقرالىرى ئارىسىدىكى كاتتىلارنى بىلدۈرۈشتىن، كېيىن ھەرەم ئاغللىرىنى بىلدۈرىدىغان مەنىگە ئىگە بولغان، ئەرەب تىلىغا ئۆزلەشكەندىن كېيىن يېقىنقى زامانغا كەلگەندە تەلەپپۇزدا يېزىلىدىغان بولغان ۋە «جاناب» دېگەن مەنىنى بىلدۈرگەن. تۈركىي تىللاردا تەلەپپۇزدا يېزىلىدىغان ماۋارە ئۈننەھەر ۋە ئۇنىڭ شەرقىدىكى رايونلاردا ئەڭ دەسلەپ خەلىپە ئەبۇبەكرى ۋە ئۆمەرنىڭ ئەۋلادلىرىنى، شۇنداقلا ئەلنىڭ فاتىمىدىن باشقا خوتۇنلىرىدىن بولغان پەرزەنتلىرىنى بىلدۈرگەن. بىراق 14 - ئەسىردە بەزىلەر «خوجا» نى كىشى ئىسمىنىڭ بىر قىسمى قىلىپ ئىشلەتكەن. مەسىلەن، شەرقىي چاغاتاي خانلىقىدىكى ئىلياس خوجاخان، خىزىر - خوجاخان قاتارلىقلار، ئەمما «خوجا» نامى مەخدۇم ئەزەم جەمەتى يەنە مەزكۇر ماقالىدە مۇھاكىمە قىلىنىدىغان خوجىلار جەمەتى دەۋرىگە كەلگەندە كۈنكېرىتلاشقان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىدا كۆرسىتىلگەن تاشقى نەسەب (قانداشلىق نەسەبى) تىن قارىغاندا، بۇ سۆز يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ نامى سۈپىتىدە مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ قىزى فاتىمە ۋە ئەلىدىن بولغان پەرزەنتلەرنى كۆرسەتكەن، يەنى «سەئىد» بىلەن مەنىداش ھالدا ئىشلىتىلگەن.

جاھالەتپەرەس خوجا - ئىشانلار ھاكىمىيەت بېشىغا چىققان ئاتالمىش «خوجىلار دەۋرى» نىڭ شىنجاڭ زېمىنىدا مەيدانغا كېلىشى، ھەرگىز تاساددىپىي ياكى ئۇشتۇمتۇت يۈز بەرگەن ۋەقە ئەمەس، بەلكى ناھايىتى چوڭقۇر تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشكە ئىگە بىر مەسىلىدۇر.

10 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى

ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدى، ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى ئاۋام خەلق ئارىسىدىمۇ ئىسلاملىشىش جەريانى باشلاندى. قاراختراي (غەربىي لياۋ) ئېمپىرىيەسى بىلەن چاغاتاي خانلىقى ئاساسەن دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى سىياسىتىنى يولغا قويغانلىقىدىن، ئىسلام دىنى باشقا دىنلار بىلەن بولغان رىقابەتتە تېخىمۇ روناق تاپتى ۋە كېڭەيدى. بولۇپمۇ ئۇ چارۋىچىلىق رايونلىرىدا تېخىمۇ تېز ئەۋج ئالدى. 14 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغا كەلگەندە «شەرقىي چاغاتاي خانلىقىدىكى موڭغۇل قەبىلىلىرى تامامەن ئىسلام دىنىغا كىرىپ بولدى». ئۇلارنىڭ ئىسلاملىشىشى «تارىخىي مۇقەررەلىك» كە ئايلاندى. ئوخشاشلا، شەرقىي چاغاتاي خانلىقى زېمىنىدىكى باشقا قەبىلىلەرنىڭ ئىسلاملىشىشىمۇ «تارىخىي مۇقەررەلىك» بولۇپ قالدى. ئەمما بۇ جەريان خېلىلا مۇرەككەپ ۋە ئۇزاق ۋاقىتتا تاماملاندى.

شەرقىي چاغاتاي خانلىقىدىكى قورچاق بولۇشنى خالىمىغان تۇغلۇق تۆمۈرخان بىلەن ھاكىمىيەت ھوقۇقىدىن ۋاز كېچىشىنى خالىمايدىغان دوغلات قەبىلىسىدىكى ئەمىرلەر بىر دەك ئاكتىپلىق بىلەن ئىسلام دىنىدىن مەدەت تىلەشتى. ئۇلار دىنىي ساھەدىكىلەر بىلەن كەڭ ئىسلام دىنىي مۇرىتلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىش ئۈچۈن، 1353 - يىلى ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى جاكارلىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن يۈزىلغا يېقىن ۋاقىت جەريانىدا دىنىي زاتلارنىڭ تەرغىباتى، بولۇپمۇ ھۆكۈمەتنىڭ مەمۇرىي ۋە مەجبۇرلاش ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق. ئەينى يىللاردىكى بۇددا دىنى مەركىزى بولغان تۇرپاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ زېمىنىدىكى بارلىق پۇقرالار ئاساسەن ئىسلام دىنىغا كىردى. دەۋردىكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغۇچىلارنىڭ ۋەكىلى مەۋلانە ئەرشىدىن ۋەلىيۇلا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئىدى. مەۋلانە ئەرشىدىن تۇغلۇق تۆمۈرخاننى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا باشلىغان كىشى بولۇپ، ئۇنىڭ بوۋىسى بۇخارانىڭ ئەڭ ئاخىرقى مۇجتەھىدى (دەلىللەشكە ئىشتىراك قىلمايلا ھۆكۈم چىقىرىدىغان فىقھ، شەرىئەتنى شەرھىلىگۈچى) خوجا ھەفىسىدىننىڭ ئىنىسى شۇ جەننەت مەھمۇد ئىدى. شۇ جەننەت مەھمۇد خوجا ئۆلگەندىن كېيىن، تېخى يېڭى خان تەختكە ئولتۇرمىغان چاغدا چاغاتاي خانلىقىنىڭ شەرقىي قىسمىغا كەلگەندى. ئۇنىڭ جەمەتى شۇ يەردە دىن تارقىتىشقا باشلىغان. 14 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئەرشىدىن جەمەتىنىڭ تەسىر كۈچى پۈتكۈل خانلىققا كېڭەيدى. 15 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى مەزگىلىدە ئۈۋەيسخان ماۋارەننۇنەھردە سەرسان بولۇپ يۈرگەن چاغلىرىدا نەقىشەبەندى مەزھىپىنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلدى. ئۇ تەختكە

ۋارىسلىق قوبۇل قىلدى. ئۇ تەختكە ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن، بۇ مەزھەپ شەرقىي چاغاتاي خانلىقىغا كىردى. يۇنۇسخان تەختكە ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن نەقىشەندى مەزھىپىنى تېخىمۇ كۈچەيتىپ، ئەرشىدىن جەمەتنىڭ تەسىر كۈچى خانلىقنىڭ شەرقىي قىسمىغا سۈرۈپ چىقىرىلدى، ھەتتا خوجا تاجىدىنمۇ نەقىشەندى مەزھىپىگە كىردى. شۇنداق قىلىپ 16-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا نەقىشەندى مەزھىپى ئاتاققا يۈتكۈل شەرقىي چاغاتاي خانلىقى زېمىنىغا كېڭەيدى.

نەقىشەندىيە مەزھىپى ئىسلام دىنىنىڭ سوپى مەزھىپىدىكى بىر كىچىك مەزھەپ بولۇپ، ئۇنىڭ نامى مۇشۇ مەزھەپنىڭ ئىجادچىسى نەقىشەندى (1317-1389-يىللار) دېگەن كىشىنىڭ ئىسمىدىن كەلگەن. بۇ مەزھەپ بىلەن ئادەتتىكى سوپى مەزھىپىنىڭ پەرقى شۇكى، ئۇنىڭدا توپلىشىپ تىلاۋەت قىلغاندا زىكىر (ساما ئۇسۇلى ئارقىلىق ئىلاھ بىلەن ئالاقىلىشىش ئۇسۇلى) كەلسە - كەلمەس ۋارقىراپ ئوقۇلماستىن، بەلكى پەس ئاۋازدا ئوقۇلىدۇ. سوپى مەزھىپى، 8-11-ئەسىرلەردە ئىراندا پەيدا بولغان. بۇ سىرلىق، يېرىم راھىبلىق مەزھەپ. سوپى () دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى «يىرىك يۇڭدىن توقۇلغان بۇيۇم»، «خام توقۇلما» دېگەنلىك بولۇپ، بۇ ئۇلارنىڭ نامرات، تەركىدۇنيا تۇرمۇش كەچۈرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇڭا كۆپلىگەن سوپى مەزھىپى مەدۇرىتىلىرى دەرۋىش بولۇپ ئىجتىمائىي تەشكىلاتلارنى تەشكىللەپ، بىر خىل زور ئىجتىمائىي سىياسىي كۈچكە ئايلانغان ۋە ھۆكۈمران سىنىپلار دائىم «غازات» قىلىشتا تايىنىدىغان ئاساسلىق كۈچ بولۇپ قالغان.

11- ئەسىردە سوپى مەزھىپى خۇراسان ۋە ماۋارە ئۇننەھردە كەڭ تارقالدى ۋە تەدرىجىي بىر خىل ئىجتىمائىي كۈچ بولۇپ شەكىللەندى. نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ ئۈچىنچى ئەۋلاد ئىمامى ئەھرارخان تۆمۈرىيلەر خاندانلىقىنىڭ خانى ھۈسەيىننىڭ مەنىۋى ئۇستازى، ئوردا ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچى بولۇپ، ماۋارە ئۇننەھردىكى ئەمەلىي ھۆكۈمرانغا ئايلانغانىدى. شۇڭلاشقىمۇ بارتولد: 1451-يىلى «ھۈسەيىننىڭ غەلبەسى ئوخشاشلا خوجا ئەھرارنىڭ غەلبەسى بولغان» دەپ يازىدۇ. غاپپاروف: «خوجا ئەھرار - ھەقىقىي فېئودال، ئۇ ئىقتىسادىي جەھەتتە زور مىقداردىكى بايلىق ۋە ناھايىتى كەڭ زېمىنغا ئىگىدارچىلىق قىلغان» دەپ كۆرسىتىدۇ. خوجا ئەھرارخان ئىمام بولغان چاغدا نەقىشەندىچىلىك مەزھىپى شەرقىي چاغاتاي خانلىقىدا تېخىمۇ كەڭ تارقالدى. يۇنۇسخان ئۇنىڭ مۇرتىغا ئايلاندى. مەھمۇدخان بولسا خوجا ئەھرارنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك مۇرتى مۇھەممەد داموللىنىڭ مۇرتى ئىدى. بۇنىڭدىن نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ شەرقىي چاغاتاي

خانلىقىغا تارقىلىپ كىرىشىنى ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى، سىياسىي جەھەتتە فىئوداللارغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. سەئىدخان يەكەن خانلىقىنى قۇرغاندىن كېيىن ئەھرانىڭ نەۋرىسى خوجا مۇھەممەد شېرىپ يەكەنكە كەلدى. «تارىخىي رەشىدى» دە خاتىرىلىنىشىچە، سەئىدخان «خوجىغا مۇرت بولغان»، ئۇنى كۈتۈش ئارقىلىق دەۋرىش بولۇپ، «مۇرادىغا يېتىش» نى ئارزۇلىغان. ئەمما ئۇ خوجا ئۇ خوجا ئۇنىڭغا «تەختتە خاتىرجەم ئولتۇرۇپ، دەرۋىشلەردەك پەرھىز تۇتسىڭىز، ئاندىن تىلىكىڭىزگە يېتىسىز» دەپ پەندى – نەسەت قىلغان. خوجا يەنە «راستنى ئېيتقاندا، ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى «ئاللاھ» غا يېقىنلىشىشنىڭ ئەڭ ئاقىلانە يولى، لېكىن خانلار ئۆز ھوقۇقىنى خالىغانچە ئىشلىتىدۇ. خانلارنىڭ بىر ئېغىز گېپى بىلەن كۆرسەتكەن ئىلتىپاتى دەرۋىشلەر (مەيلى ئۇ قانداق تەرىقەت قىلسۇن) نىڭ ئۆمۈر بويى قىلغان شائىتىدىنمۇ كۆپ بولىدۇ. بۇ جەھەتتە ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى ئەمەلىي، ئۈنۈملۈك ھوقۇقتۇر»، دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن سەئىدخان بىرمەھەل دىنىي ئەسەبىيلىكتىن پەسكويغا چۈشىدۇ. دەرۋىشلەر گۇرۇھىنىڭ سەردارى دىنغا بېرىلگەن نۇرغۇن مۇرتلارغا مۇھتاج بولۇپلا قالماي، ھاكىمىيەتنىڭ قوللىشىغا تېخىمۇ مۇھتاج ئىدى. شۇڭا خوجا مۇھەممەت شېرىپ ھەم سەئىدخاننىڭ مۇرت قىلىشى، ھەم ئۇنى داۋاملىق خان قىلىپ، ھاكىمىيەت ئارقىلىق ئۆز مەزھىپىگە تېخىمۇ كۆپرەك «ئىلتىپات» ئېلىشى لازىم ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇزۇن ئۆتمەي، خوجا مۇھەممەت شېرىپنىڭ ئاكىسى خوجا نۇرى، ئەرشىدىننىڭ پۇشتى خوجا تاجىدىن ئىلگىرى – كېيىن بولۇپ يەكەنگە كېلىپ دىنىي سەردارلىق ھوقۇقىنى تالاشتى ھەمدە ئۇلار يەكەن خانلىقىدىكى بىر مەزھەپكە يار – يۆلەك بولدى. كۈرەش نەتىجىسىدە خاننىڭ ئىشەنچىسىگە ئاۋۋال ئېرىشكەن خوجا مۇھەممەت شېرىپ ئاكىسى خوجا نۇرنى سىقىپ چىقاردى. ئەمما دوغلات قەبىلىسىدىكى ئەمىرلەرنىڭ قىزغىن قوللىشىغا مۇپەسسەر بولغان خوجا ئەرشىدىن جەمەتنىڭ جەمئىيەتتە يەنىلا ناھايىتى چوڭ تەسىرى بار ئىدى. خوجا مۇھەممەد شېرىپنىڭ پائالىيىتى بولسا پەقەت ئوردا بىلەن يۇقىرى قاتلام تەبىقىدىكىلەر ئىچىدىلا ئېلىپ بېرىلدى.

سۇلتان ئابدۇرەشىدخان خانلىق تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن دوغلات قەبىلىسىدىكى ئەمىرلەرنىڭ كۈچىنى يوقىتىش بىلەن ۋاقىتتا، خوجا ئەرشىدىن جەمەتنىڭ دىنىي تەسىرىگە زەربە بەردى. ئۇ خوجا مۇھەممەد شېرىپنى پائال قوللاپ، ئۇنىڭ تەسىرىنى كېڭەيتتى؛ بۇ خوجىمۇ دۆلەتنىڭ ھەربىي ۋە سىياسىي چوڭ ئىشلىرىغا پائال ئىشتىراك قىلىپ، سۇلتان ئابدۇرەشىدخاننىڭ قىرغىزلىرىغا جازا يۈرۈش قىلىشى ۋە

غەلبە قىلىشىغا ياردەمدە بولدى.

سۇلتان ئابدۇكېرىمخان ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە، ماۋارە ئۇننەھر رايونىدىكى نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ 5- ئەۋلاد سەردارى مەختۇم ئەزەمنىڭ ئوغلى خوجا ئىسھاق ۋەلى يەكەن خانلىقىغا كەلدى، ئۇلار نەچچە ئەۋلاد دىن تارقىتىش ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ، دەھرىي ھاكىمىيەتنىڭ قوللىغۇچىلىرىدىن تەدرىجىي دەھرىي ھاكىمىيەتنى تىزگىنلىگۈچىلەرگە ئايلاندى.

مەختۇم ئەزەم ئۇلۇغ ئىگەم، دېگەن مەنىدە، ئەھمەد كاسانىنىڭ لەقەبى (شەرەپ نام دېگەن مەنىدە) ئىدى. «تەزكىرەئى ئەزىزان» («خوجىلار تەزكىرىسى») دە خاتىرىلىنىشىچە ، ئۇنىڭ تۇنجى ئاتا - بوۋىسى ئەرەبىستاندىكى مەدىنىلىك بولۇپ، بوۋىسى پەرغانە رايونىغا كۆچۈپ كەلگەن. مەختۇم ئەزەم ھىجرىيە 866 - يىلى (1461-1462-يىلى) پەرغانىدىكى كاسان دېگەن يەردە تۇغۇلغان. ئۇ تاشكەنت مەدرىسىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان چېغىدا، نەقىشەندىيە مەزھىپىگە كىرگەن ھەمدە خوجا ئەھرارنىڭ ۋارىسى مۇھەممەد غازىنىڭ مۇرىتى بولغان. مۇھەممەد غازى ھىجرىيە 921-يىلى (1515، .1516- يىلى) قازا قىلغاندىن كېيىن ئۇ بۇ مەزھەپنىڭ سەردارى بولۇپ، ھىجرىيە 949-يىلى (1542، .1543-يىلى) ئالەمدىن ئۆتكەن. خوجىلار مەزھىپىدىكى مۇرىتلار ئارىسىدا ئۇ نەقىشەندىيە مەزھىپىدىكى ئەڭ كاتتا ئابرويۇق خۇداگۇي (ئىلاھىيەتچى) ۋە نەزەرىيىچى دەپ تونۇلغان. مەختۇم ئەزەم سۈننىي مەزھىپىدە بولۇپ، نۇقتىئىيە زىرى پاناجىلارنىڭكىگە ئوخشىشىپ كېتەتتى. ئۇ سوپىلار دائىم خانىقالاردا تۇرۇپ تەرىقەت قىلىشى، دىن تارقاتقاندىلا ئۇزاق مۇددەت سىرتتا تۇرۇشى كېرەك، دېگەننى تەرغىپ قىلاتتى. ئۇ شەخسنىڭ زاھىد تەركىدۇنيا بولۇشىنى ئىنكار قىلاتتى. نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ يوسۇنلىرىغا ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈپ، ئەگەردە مۇرىتلار مەزھەپ ئىچىدىكى رەسمىي پائالىيەتلەردە «پەس ئاۋازلىق زىكىر» ئۈچۈن خىراج تۆلىسە، ئۇلارنىڭ «يۇقىرى ئاۋازدا زىكىر قىلىشى» ۋە ساما ئوينىشىغا ئىلتىجا بەردى ھەمدە ساز ساما ئۇسسۇلى ئۈچۈن زۆرۈرلۈكىنى ئېتىراپ قىلدى. سىياسىي جەھەتتە مەختۇم ئەزەم ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن بىر قانچە ئەۋلاد دىنىي شەيخۇلئىسلاملارغا ئوخشاشلا شەيئانلار خانىدانلىقىنىڭ ھەربىي ۋە يۇرتداچىلىق ئىشلىرى ھەمدە ئىچكى كۈرەشلىرىگە پائال ئىشتىراك قىلدى. مەختۇم ئەزەم ئۆزىنىڭ كۆپ قىسىم ۋاقتىنى ماۋارەئۇننەھردە ئۆتكۈزدى. ئۇنىڭ قەشقەرلىك بىر خوتۇننىڭ بارلىقىدىن قارىغاندا، ئۇ قەشقەرگە كەلگەن بولۇشى مۇمكىن، (ئەمما ئۇنىڭ بىلەن دەۋرىش بولغان مۇئەللىپ شاھ مەھمۇد جوراس «تارىخىي رەشىدى زەيلى»،

«سەئىدىيە خانىدانلىقى تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار» ناملىق ئەسىرىدە ئىمكانىيەت بولسىلا خوجىلار جەمەتىنىڭ ئىش ئىزلىرىنى ئالاھىدە ماختاشنى قولدىن بەرمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇمۇ مەختۇم ئەزەمنىڭ يەكەنگە كەلگەنلىكىنى تىلغا ئالمىغان.

مەختۇم ئەزەم ھايات ۋاقتىدىلا ئوغۇللىرىنىڭ ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ، چوڭ ئوغلى مۇھەممەت ئىمىنى («ئىشان كالان» نامى بىلەن مەشھۇر) نەقىشەندىيە تەرىقىتىنىڭ باش پىرلىقىغا، قالغان ئوغۇللىرىنى مەزكۇر مەزھەپنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى سەردارلىقىغا بەلگىلىدى. ئەمما مەختۇم ئەزەم ئۆلۈشى بىلەنلا ئوغۇللىرى مەزھەپنىڭ ئەڭ ئالىي ھوقۇقىنى تالىشىپ كەسكىن كۈرەشلەرنى قوزغىدى، ئەمما بۇ مەيدان كۈرەشتە چوڭ ئوغۇل مۇھەممەت ئىمىن باشقىلارغا قارىغاندا نامى ئۇلۇغ، سۆزى يوللۇق بولغاچقا تەبىئىي ھالدا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى. ئەمما ئىسھاق ۋەلى مەختۇم ئەزەمنىڭ قەشقەرلىك خوتۇنىدىن تۇغۇلغان ھەمدە بۇ خوتۇن سەئىد جەمەتىدىن كېلىپ چىققان بولغاچقا، سەئىد جەمەتىدىن كېلىپ چىققان بولغاچقا، ئىسلام دىنىدىكى «ئوغۇل ئانىسى نەسەبىدىن ئەتىۋارلىق» دېگەن ئەنئەنە بويىچە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ «خوجا ئىسھاق قەشقەرى» دەپ ئاتالدى. يەنە كېلىپ بۇ قابىلىيەتلىك بولغاچقا، ئۇمۇ مۇھەممەد ئىمىن بىلەن ئۆزەڭگە سوقۇشتۇرالايدىغان كۈچكە ئايلاندى. شۇڭا بۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش تولىمۇ كەسكىن بولدى، ئۇلارنىڭ مۇرىتلىرىمۇ تەدرىجىي ئىككى چوڭ گۇرۇھقا بۆلۈندى، مانا بۇ كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى ئاقتاغلىق، قاراتاغلىق خوجىلارنىڭ مەنبەسى ئىدى. «بۇ كۈرەش ماۋەرەئۇننەھر رايونىدىن ھالقىپ، موغۇل دۆلىتى (يەنى يەركەن خانلىقى)، قازاقلار ۋە قىرغىزلار تېررىتورىيىلىرىگىچە يامرىدى»، بۇ قارىمۇقارشى ئىككى مەزھەپ بۇ رايونلاردا كۆپلەپ مۇرىت توپلاپ، تەسىرىنى زورايتتى ۋە ئۆز كۈچىنى ئۇلغايىتتى. مانا مۇشۇنداق ئەھۋالدا خوجىلار غەربىي يۇرتقا كىرىپ كەلدى.

15- ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ نەقىشەندىيە تەرىقىتى ئۇزۇن مەزگىلگىچە تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىغا سىڭىپ كىرىش، تەرغىبات ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق، بۇ مەزگىلگە كەلگەندە يۇقىرىسى ھوقۇقدار كاتتىلاردىن تۆۋىنى ئاۋام پۇقرالارغىچە، غايەت زور تەسىرگە ۋە كەڭ ئاممىۋى ئاساسقا ئىگە بولۇپ بولغانىدى. ئۇ يەردىكى دەھرىي ھاكىمىيەت ئارىسىدىكى كۈرەشلەر سىرتتىن كەلگەن دىنىي كۈچلەرنىڭ تىرىشىپ تۇرۇشى، مەزھەپلەر ئارىسىدىكى كۈرەشلەر، سىرتتىن كەلگەن دىنىي كۈچلەرنىڭ ئىچكىرىلەپ كىرىشى ۋە راۋاجلىنىشى ئۈچۈن ناھايىتى ياخشى پۇرسەتلەر بىلەن تەمىن ئېتەتتى.

خوجا ئىسھاق ۋەلىنىڭ يەركەن خانلىقىغا كىرىشىدىكى تۇنجى ئۆتەك ئانىسىنىڭ

يۇرتى قەشقەر بولدى. ئىسھاق ۋەلى ئۆزىنىڭ شانۇ - شاۋكەتلىك خوجىلىق سالاھىيىتى، مەرتىۋىلىك شەجەرىسى ۋە يۈكسەك ئابرويى، شۇنداقلا پەۋقۇلئاددە پائالىيەتچانلىقى بىلەن قەشقەردە زور ئۇتۇق قازاندى. شاھ مەھمۇت جۇراسىنىڭ خاتىرىلىشىچە، شۇ جايدىكى دىنىي زاتلاردىكى موللا قاسىم خەلىپە ئۆز مۇرتلىرىنى ۋە يېقىن - يورۇقلىرىنى باشلاپ كېلىپ خوجا ئىسھاققا قول بەردى. موللا ئىبىن يۈسۈپ خەلىپىمۇ خوتەندىن كېلىپ ئۇنىڭغا مۇرت بولدى. دىنىي ساھەدىكى يۇقىرى قاتلام زاتلىرىنىڭ بۇنداق باش ئىگىشلىرى كەڭ مۇسۇلمانلار ئاممىسىغا نىسبەتەن شەكسىزكى، غايەت زور تەسىرگە ۋە چاقىرىق كۈچىگە ئىگە ئىدى، شۇڭا كۆپلىگەن كىشىلەر بۇ سەپكە قېتىلىپ كەتتى. قىسقىسى، خوجا ئىسھاقنىڭ تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى دىنىي پائالىيەتلىرى مۇئەييەن نەتىجىلەرگە ئېرىشىپ، مۇھەممەت سۇلتانغا ئوخشاش بەگ - سپاھلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، زور ساندىكى مۇرتلىرىنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، ئەمما تەۋرەنمەس ۋە مۇستەھكەم ئاساس ئورنىتىشقا قادىر بولالمىدى.

ھىجرىيە 1000 - يىلى (1591-1592) سۇلتان ئابدۇكېرىمخان ئالەمدىن ئۆتتى. ئورنىغا بەشىنچى ئىنىسى مۇھەممەد سۇلتان تەختكە ۋارىسلىق قىلدى. گەرچە مۇھەممەد سۇلتاننىڭ تەختكە چىقىشىنى قاراتاغلىق خوجىلار پائالىيەتنىڭ نەتىجىسى دەپ قاراشقا بولمىسىمۇ، ئۇنىڭ تەختكە چىقىشى ئەمەلىيەتتە قاراتاغلىق خوجىلارنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى زور غەلبىسى بولدى. ئۇلار مۇھەممەدخاننىڭ قوللىشى بىلەن باشقا مەزھەپلەرگە زەربە بەردى ۋە ئۇلارنى سىقىپ چىقىرىپ، ئۆز مەزھىپىنىڭ تەسىرىنى كېڭەيتتى.

شۇنداق قىلىپ قاراتاغلىق خوجىلار خانلىقنىڭ قوللىشى بىلەن كۆپلەپ مۇرت - تالىپ قوبۇل قىلىپلا قالماي يەنە ناھايىتى كۆپ بايلىققا ئېرىشكەچكە، ئىسلام دىنىدىكى باشقا مەزھەپلەر قارشىلىشىشقا پېتىنالمىدىغان دەرىجىدە كۈچەيدى.

قاراتاغلىق خوجىلارنىڭ غايەت زور قۇدرىتىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن مۇھەممەدخاننىڭ ئۇلارغا بولغان ھۆرمىتى تېخىمۇ ئاشتى. ئۇ سەمەرقەندتە تۇرۇۋاتقان خوجا ئىسھاققا يازغان مەكتۇپىدا، ئۆزىنى «ئەڭ پەس قۇل» دەپ ئاتىدى ھەمدە «ئەرزىمەس بېشىنى سوۋغا ئورنىدا خوجا ئىسھاققا ئاتا قىلىش» نى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. قاراتاغلىق خوجىلارنىڭ يەركەن خانلىقىغا بولغان بىۋاسىتە كونتروللۇقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، ئىسھاق خوجا 1596 - يىلى ئەمدىلا يەتتە يېرىم ياشقا كىرگەن ئوغلى مۇھەممەت يەھيا (خوجا شادى نامى بىلەن مەشھۇر) نى يەركەنگە ئەۋەتتى. مۇھەممەدخان

بۇنىڭغا بەكمۇ ئېتىبار بىلەن قاراپ، شەخسەن ئۆزى قىزغىن ۋە سەلتەنەتلىك قارشى ئېلىش مۇراسىمغا رىياسەتچىلىك قىلدى. بۇ ھەقتە شاھ مەھمۇد جۇراس مۇنداق يازىدۇ: «خوجا مۇھەممەد يەھيا ئىبىن خوجا ئىسھاق بىن مەخدۇم ئەزەم (ھەممىدىن قۇدرەتلىك بولغان ئاللاھ ئۇنىڭ روھىنى پاك قىلغاي!) ماۋارائۇننەھردىن بۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلدىلەر، مۇھەممەدخان قوش قەمبەرگە كۈتۈۋېلىشقا كەلدى ۋە ئەڭ ئالىي ئىززەت - ئېكرام بىلەن ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇپ قاراقۇم يېزىسىغا كەلدى. ئاندىن مۇھەممەدخان ئاتتىن چۈشۈپ مۇھەممەت يەھيا مىنگەن ئاتنىڭ چۇلۇۋۇرنى ئۆز بويىغا سالغىنىچە ئۇنى ئوردىغا باشلاپ كىردى ۋە ئۇنىڭ شەرىپىگە ئۇدا ئۈچ كۈن ھەشەمەتلىك زىياپەت ئۆتكۈزۈپ، ئۇنىڭدىن مەقبۇل كۆرۈشنى تەلەپ قىلدى. شۇنداقلا مۇھەممەت يەھياغا مەخسۇس خانا تەييارلاپ شۇ يەردە جايلىشىشقا تەكلىپ بەردى»، شۇندىن ئېتىبارەن قاراتاغلىق خوجىلار يەركەن خانلىقىنىڭ ئوردىسىغا قەدەم باستى. مۇھەممەدخان ، مۇھەممەد يەھيا خوجا (يەنى خوجا شادى) نى مەنبۇى ئۇستاز تۇتۇپ، مەخسۇس ئۇنىڭغا ئاتاپ ئىمارەت سالدۇرۇپ بەرگەندىن باشقا، يەنە فەيزىباد ۋە سانقاش يېزىلىرىنى سۇيۇرغال قىلىپ بەردى، كېيىنچە يەنە ئۈزلۈكسىز ھالدا كەنت - يېزىلارنى سۇيۇرغال قىلىپ بېرىۋەردى، ھەمدە قاشتېشى قېزىشتىن كىرگەن كىرىمنى ئۇنىڭ خىراجىتىگە تاپشۇردى. 1610-يىلى مۇھەممەدخان ئالەمدىن ئۆتكەندە، خوجا شادى 21 ياشقا كىرگەن بولۇپ، بۇ ئۇنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ۋە غەيرەت جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرغان قىران يىگىتلىك ۋاقتى ئىدى. ئۇ نۇرغۇن ئادەم كۈچى ۋە ماددىي كۈچنى تىزگىنلەپ ئۆز قولىدا تۇتتى، نەقىشەندىيە تەرىقىتىنىڭ ئەنئەنىسى بويىچە سىياسىغا قول تىقىپ ئۆز تەسىرىنى ئۈزلۈكسىز كېڭەيتتى ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىغا سىڭىپ كىردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن يەركەن خانلىقىدىكى يۇقىرىسى لەشكىرىي - سىياسىي ساھەدىكى مۇھىم ئىشلاردىن تۆۋەندە ئاددىي پۇقرالارنىڭ تۇرمۇشىغا بولغان ھەممە ئىشلار خوجىلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچراشقا باشلىدى.

ھىجرىيە 1018-يىلى (1610-1069) مۇھەممەدخان ئالەمدىن ئۆتتى. ئوردىدا پائال ھەرىكەتلىنىۋاتقان خوجا شادى، ۋەزىر خوجا لېتىپ، قوشبېگى (ئەڭ ئالىي لەشكىرىي قوماندان) مىرزا غىياس، ئىشىكئانا (ئوردا ياساۋۇللىرىنىڭ باشلىقى) مىرزا ئابدۇللا قاتارلىقلار دەرھال خاننىڭ چوڭ ئوغلى، قەشقەر نائىبى شۇ جەنئەدىدىن ئەھمەد سۇلتانغا مۇسبەت خەۋىرىنى يەتكۈزدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ يەركەنگە كېلىپ خانلىق تەختىگە ئولتۇردى. خوجا شادنىڭ تەسىر كۈچى تېزلىك بىلەن كېڭىيىپ مۇرتلىرى ئون مىڭدىن

ئېشىپ كەتتى، ئۇ ئەسەبىيلەشكەن ھەم قاراملىقتا چېكىگە يەتكەن زور كۈچ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە خان ئارقا - ئارقىدىن تارتۇق قىلغان زېمىن، ئۆي - جاي ۋە پۇل - ماللار بىلەن «باي ۋە قۇدرەتلىك فېئوداللارغا ئايلىنغاندى»، خوجىلار جەمەتى ۋە مۇھىم ئەمەلدارلارنىڭ تەسىر كۈچىنىڭ كۈچىيىپ بېرىشىنىڭ ئەكسىچە، خانلىق ھوقۇقى كۈنسېرى ئاجىزلاشتى. خوجا شادنىڭ يەركەن خانلىقىدىكى تەسىرى تېخىمۇ كۈچەيدى، خوجا شادى مەزھەپتىكى مۇتلەق نوپۇز ئىگىسى ۋە ئىسمى - جىسىمغا لايىق بىردىنبىر داھىيىغا ئايلاندى، ئۇ يەنە خانلىقتا تېخىمۇ چوڭ سىياسىي ھوقۇقلارنى قولغا ئېلىشقا باشلىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن خوجىلار يەركەن خانلىقىدىكى خانلىقنى قوللىغۇچىلاردىن خانلىق ھوقۇقىنى يۈرگۈزگۈچىلەرگە ئايلاندى.

ھازىرقى مەۋجۇت بولغان مەنبەلەردىن ئاقتاغلىق خوجىلارنىڭ پىر ئۇستازى ئىشان كلان (يەنى مۇھەممەد ئىمىن، شەخسەن تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىغا كەلگەنلىكىگە ئائىت بىرەر يىپ ئۇچىنى تاپقىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۆمرى ئاساسەن ماۋارەئۇننەھردە ئۆتكەن. مەزكۇر مەزھەپتىكى خوجىلارنىڭ يەركەن خانلىقىغا كېلىشى ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەد يۈسۈپتىن باشلىنىدۇ.

خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ يەركەن خانلىقىغا كەلگەندە ئابدۇلپىتىخان تەختتە ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا خوجا شادى باشچىلىقىدىكى قاراتاغلىقلار مەزھىپى غايەت زور تەسىرگە ئىگە ئىدى. ئۇلار يۇقىرى قاتلاملىرىغا سېڭىپ كىرىپ، خانلىقنىڭ ئىجتىمائىي - سىياسىي تۇرمۇشىنى تىزگىنلەپ تۇرۇۋاتاتتى. بۇ خىل ۋەزىيەت ئاستىدا ئۇلارنىڭ رەقىبى بولغان ئاقتاغلىق خوجىلارنىڭ پۈت تىرەپ تۇرمىقى قىيىن ئىدى. ئۆز تەسىرىنى كېڭەيتىشىدىن سۆز ئاچقىلى تېخىمۇ بولمايتتى. خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ مىڭبىر مۇشەققەتلەر بىلەن ۋەز - تەبلىغ قىلىپ يۈرۈپ يەركەن خانلىقىنىڭ شەرقىي قىسمىغا كەلدى. بۇ جاي قاراتاغلىقلارنىڭ مەركىزى بولغان يەركەندىن يىراق بولغانلىقى ئۈچۈن قاراتاغلىقلارنىڭ تەسىرىگە ئانچە ئۇچرىمىغاندى، يەنە كېلىپ ئەينى ۋاقىتتا ئابدۇللاخاننىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا نىسپىي مۇستەقىللىققا ئىگە بولغاچقا، يەركەن خاننىڭ قىلچە چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايتتى، مۇھەممەد يۈسۈپ خوجا قومۇلغا كەلگەندىن كېيىن، يەرلىك دىنىي فېئودالنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىپ، نىكاھ ۋاستىسى ئارقىلىق يەرلىك دىنىي كۈچلەر بىلەن بىرلەشتى ۋە ئۇلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. مۇھەممەد يۈسۈپنىڭ مۇشۇ مەزگىللىك (تەخمىنەن 12، -13-يىل) دىنىي تەرغىبات پائالىيەتلىرى قومۇل رايونى بىلەنلا چەكلىنىپ قالدى، خانلىقنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى باشقا جايلاردىمۇ نۇرغۇن تىرىشچانلىقلارنى

كۆرسەتتى، بىراق ئۇنىڭ غەربكە قاراپ زور بېشى ئارزۇسى تۇرپان رايونىدا قاراتاغلىقلارنىڭ مۇئەييەن تەسىرىنىڭ مەۋجۇت بولغانلىقى سەۋەبىدىن زور ئۆتۈقلارغا ئېرىشەلمىدى.

ھىجرىيە 1048-يىلى (1638-1639) ئابدۇللاخان ئاخىرقى ھېسابتا تەختكە ئولتۇرۇپ، پۈتكۈل يەركەن خانلىقىنىڭ خانى بولغاندىن كېيىن مۇھەممەت يۈسۈپ 11-12 ياشلارغا كىرىپ قالغان ئوغلى ھىدايتۇللانى ئەگەشتۈرۈپ، خانلىقنىڭ غەربىي قىسمىغا كۆچۈپ كەلدى، بىراق ئەھۋال مۇھەممەد يۈسۈپنىڭ ئارزۇسىدىكىدەك بولماي قالدى.

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن خوجا مۇھەممەد ئابدۇللا باشچىلىقىدىكى قاراتاغلىقلار بىلەن مۇھەممەد يۈسۈپنىڭ ئوغلى ھىدايتۇللا ئاپپاق خوجا باشچىلىقىدىكى ئاقتاغلىقلار ئايرىم - ئايرىم ھالدا يەركەن ۋە قەشقەرنى بازار قىلىپ، ئۆزلىرى كونترول قىلىۋالغان مەركىزىي ياكى يەرلىك ھاكىمىيەتلەر ئارقىلىق خوجىلار جەمەتىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مەزھەپ كۈرىشىنى ئىككى سىياسىي گۇرۇھنىڭ كۈرىشى بىلەن بىرلەشتۈرۈۋەتتى. قارىمۇ قارشىلىق ۋە كۈرەشنىڭ جىددىيلىشىشى نەتىجىسىدە قاراتاغلىقلار ۋە ئاقتاغلىقلار ھاكىمىيەتكە بولغان كونتروللۇقنى كۈچەيتتى، بۇنىڭ بىلەن خانلىقتىكى مەركىزىي ھاكىمىيەت بىلەن يەرلىك ھاكىمىيەت، يەرلىك ھاكىمىيەت بىلەن يەرلىك ھاكىمىيەت ئوتتۇرىسىدىكى قارىمۇقارشىلىقلار تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى، بۇ ئەھۋالدا رەقىب ولۇشۇپ تۇرۇۋاتقان سىياسىي كۈچلەر كۈرەشنىڭ ئېھتىياجى يۈزىسىدىن دىنىي كۈچلەرگە تېخىمۇ بەكرەك تاياندى، بۇ ئەھۋال ئايلىنىپ كېلىپ مەزھەپ سەردارلىرىنىڭ ھاكىمىيەتنى تېزگىنلىشىنى كۈچەيتىۋەتتى.

يەركەن خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلدە، يەركەن خانلىقىدا قاراتاغلىق خوجىلارنىڭ تەسىرى كۈچەيگەن، يەركەن خانلىقىنىڭ خانى ئىسمائىل قاراتاغلىقلارنى قوللاپ، ئاقتاغلىقلارنىڭ باشلىقى ئاپپاق خوجىنى تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى قوغلاپ چىقاردى. 1670-يىلى ئاپپاق خوجا جەنۇبىي شىنجاڭدىن قوغلىۋېتىلگەندىن كېيىن، دەسلەپتە ئوتتۇرا ئاسىيادا ۋە مەملىكىتىمىزنىڭ ئىچكى رايونلىرىدا دىنىي پائالىيەت ئېلىپ باردى. كېيىن تىبەتكە بېرىپ دالاي لامادىن مەدەت تىلىدى. دالاي لاما ئاپپاق خوجىنىڭ تەلپىگە بىنائەن شۇ چاغدىكى جۇڭغار بانى غالدانغا ئاپپاق خوجىغا ياردەم بېرىش توغرىسىدا مەكتۇپ يازدى، ئاپپاق خوجا تىبەتتىن قايتىشىدا چىڭخەي، گەنسۇدىن ئۆتدۇ. گەنسۇنىڭ سۇجۇ رايونىدىكى بۇددا راھىبىمۇ ئاپپاق خوجىنى غالدانغا تونۇشتۇرۇپ مەكتۇپ يېزىپ بېرىدۇ.

ئاپپاق خوجا بۇ خەتلەرنى ئېلىپ 1676-يىلى جۇڭغار خانلىقى ئوردىسىغا بارىدۇ. بۇ

چاغدا جۇڭغار خانلىقى خېلى قۇدرەت تاپقان بولۇپ، ئالدىنقى يىلى ياز ئايلىرىدا قومۇل بىلەن تۇرپاننى ھۆكۈمرانلىق دائىرىسىگە كىرگۈزگەنىدى. ئاپپاق خوجا غالدان بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭغا قەشقەر. يەركەنلەردە مۇرتلىرى ناھايىتى كۆپ ئىكەنلىكىنى، ياردەمگە ئېرىشىشقا ئاسانلا غەلبە قىلىشقا ئىشەنچى كامىل ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىمۇ جەنۇبىي شىنجاڭنى تەسىر دائىرىسىگە كىرگۈزۈۋېلىشنى ئاللىبۇرۇنلا پىلانغا كىرگۈزگەن ۋە پۇرسەت كۈتۈپ تۇرغانىدى. يەنە شۇنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش ھاجەتتىكى، غالدان ياش ۋاقتىدا دالاي لاماغا ئېتىقاد قىلىپ، بۇددا ئەقىدىلىرىنى ئۆگەنگەن. تىبەتتە چېچىنى چۈشۈرۈپ راھىب بولغان. دالاي ئۇنىڭغا «بوش خوتۇغۇ» دېگەن ئۇنۋاننى بەرگەن. شۇڭا ئۇ دالاي لامانىڭ خېتى بويىچە ئاپپاق خوجىغا ياردەم قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى ھەمدە بىر يىل تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىغا يۈرۈش قىلىشقا ھازىرلىنىدۇ.

ئاپپاق خوجا ھۆكۈمرانلىق تەختىگە چىققاندىن كېيىن، جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرى ئۈچۈن كەتمەن چېپىپ، تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى خەلقنى تالان - تاراج قىلىشنى كۈچەيتىدۇ. جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىگە ياخشىچاق بولىدۇ. غالدان ئەسكەرلىرىنى قايتۇرۇپ كېتىش ئالدىدا، ئاپپاق خوجا ئۇلارغا نۇرغۇن مال - دۇنيا سوۋغا قىلىدۇ. يالغۇز غالداننىڭ ئۆزىگە تۆت مىڭ سەر تەڭگە ھەدىيە قىلىدۇ ۋە ھەر ئايدا شۇنچىلىك تەڭگە ئەۋەتىپ تۇرماقچى بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىگە 100 مىڭ سەر تەڭگە، 15 مىڭ چارەك بۇغداي ۋە باشقا نەرسە - كېرەكلەرنى تاپشۇرىدىغانلىقى توغرىسىدا ۋەدە بېرىدۇ. ئاپپاق خوجا تىبەتتىكى دالاي لامانىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، لاسا (لخاسا) غىمۇ تارتۇق يوللاپ تۇرىدۇ. غالدان ئۇنىڭدىن مىننەتدار بولۇپ، قىزىنى ئاپپاق خوجىغا ياتلىق قىلىدۇ.

خوجىلار ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋردە، مىللىي زىددىيەت، سىنىپىي زىددىيەت تېخىمۇ كەسكىنلەشتى. جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ بۇلاڭچىلىقى، فېئودال خوجىلارنىڭ زۇلۇمى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيەسى دەستىدىن خەلقنىڭ غەزىپى چېكىگە يەتتى. مەزھەپلەر ۋە تۈرلۈك سىياسىي كۈچلەرنىڭ كۈرۈشى ئەۋجىگە كۆتۈرۈلدى. 1692-يىلى قاراتاغلىقلار جۇڭغارلارنىڭ ئىچكى يېغىلىقىدىن پايدىلىنىپ قاغىلىق، پوسكام، يېڭىسار قاتارلىق جايلاردا ئىسيان كۆتۈرۈلدى. بۇ ئىسيان تېزلىكتە قەشقەر قاتارلىق جايلارغا كېڭەيدى. يەركەندىن باشقا جايلار ئاپپاق خوجىغا بويسۇنمايدىغان بولۋالدى. بۇ چاغدا غالدانغا بەيئەت قىلمىغانلىقى تۈپەيلىدىن ئامما ئارىسىدا شۆھرەت قازانغان ئىناۋىتى چۈشۈشكە مەجبۇر

قىلدى. ئاپپاق خوجا جۇڭغارلار كونترول قىلىپ تۇرغان قومۇل ۋە تۇرپانغا قېچىپ كەتتى. لېكىن مۇھەممەد ئىمىن ئاقتاغلىقلار بىلەن غالدان قوشۇنىنىڭ زەربىسىدىن مەغلۇپ بولدى. ئاپپاق خوجا يەنە تەختكە چىقىپ قاراتاغلىقلاردىن شادى خوجا يەركەندە رەھىمسىزلىك بىلەن ئىسيان كۆتۈرۈپ ئوردىغا بېسىپ كىرىپ، ئاپپاق غوجىنى ئۆلتۈرۈپ ئىنتىقام ئالدى. ئاپپاق خوجىنىڭ خوتۇنى خانىم پادىشاھ ئىسيانچىلار ئارىسىغا بۆلگۈنچىلىك سېلىپ شادى خوجىنى قەتلى قىلدى. ئۇ يەركەندە، ئاپپاق خوجىنىڭ چوڭ ئوغلى يەھيا خوجا قەشقەردە تۇرۇپ ھاكىمىيەت سۈرىدى. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي خانىم پادىشاھ بىلەن يەھيا خوجا توقۇنۇشۇپ قالدى. خانىم پادىشاھ جۇڭغارلارنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ يەھيا خوجا ۋە ئۇنىڭ ئىككى ئوغلىنى ئۆلتۈرگۈزدى.

1696-يىلى ئابدۇرىشتخاننىڭ ئىككىنچى ئىنىسى ئاقباشخان ئاقتاغلىقلارنىڭ يېغىلىقىدىن پايدىلىنىپ يەكەنگە بېسىپ كىرىپ، خانىم پادىشاھنى ئۆلتۈردى ۋە ئاقتاغلىقلاردىن قىساس ئالدى. 1697-يىلى قەشقەردىكى ئەخمەت خوجا قىرغىزلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ يەركەندىكى ئاقباشخاننى مەغلۇپ قىلدۇ. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي دانيال خوجا قازاقلارنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ يەركەندە تەختكە چىقىدۇ.

1713-يىلى جۇڭغار خانى سېۋان ئارابتان قوشۇن باشلاپ جەنۇبقا يۈرۈش قىلدۇ. يەركەندىكى دانيال خوجا جۇڭغار قوشۇنىغا تەسلىم بولىدۇ ۋە جۇڭغار قوشۇنىنىڭ قەشقەرگە يۈرۈش قىلىشقا يول باشلاپ بېرىدۇ. قەشقەردىكى ئەخمەت خوجىنىڭ قوشۇنى بىر نەچچە كۈن قارشىلىق كۆرسىتىپ باققان بولسىمۇ، ئاخىرى مەغلۇپ بولىدۇ. ئەخمەت خوجا ئەسىر ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلىنىدۇ. دانيال خوجا ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى بىلەن ئىلىغا كۆچۈرۈلىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن 1720-يىلىغىچە مەختۇم ئەزەمنىڭ ئەۋلادى ئىلىك خوجا ھاكىمىيەت باشقۇرىدۇ. 1720-يىلى جۇڭغارلار دانيال خوجىنى شىنجاڭنى ئىدارە قىلىشقا ئەۋەتىدۇ. ئۇ جۇڭغارلارغا ھەريىلى 100 مىڭ تەڭگە يوللاپ تۇرىدۇ. 1735-يىلى دانيال خوجا كېسەل بىلەن ئۆلدى.

دانيال ئۆلگەندىن كېيىن جۇڭغار خانى غالدان سىرىن دانيالنىڭ چوڭ ئوغلى خوجا جاھاننى يەركەن ھاكىمى، ئۈچىنچى ئوغلى خوجا يۈسۈپنى قەشقەر ھاكىمى، تۆتىنچى ئوغلى خوجا خامۇشنى ئاقسۇ ھاكىمى، كىچىك ئوغلى خوجا ئابدۇلانى خوتەن ھاكىمى قىلىپ تەيىنلەيدۇ. ئەمما ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي غالدان سىرىن ئۇلارنى ۋەزىپىدىن قالدۇرۇپ باشقىلارنى مەنسەپكە قويىدۇ، كېيىن خوجا يۈسۈپ كۈچ توپلاپ جۇڭغارلارغا قارشى چىققان بولسىمۇ، خانلىق تەختىگە چىقىش نىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرالمىدى. بەزى

جايلار جوڭغار خانلىقىغا بەيئەت قىلسا، بەزى جايلار چىڭ سۇلالىسىگە بەيئەت قىلدى. يەركەن، خوتەنلەردە بولسا، ئۆز ئالدىغا ھاكىمىيەت سورىدى. شۇنداق قىلىپ خوجىلارنىڭ تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىدىكى فېئوداللىق ھۆكۈمرانلىقى ئاساسەن ئاخىرلاشتى.

خوجىلارنىڭ فېئوداللىق ھۆكۈمرانلىقى ۋە تەسەۋۋۇپچىلىقنىڭ ئاسارىتى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا زور توسقۇن بولدى. يەركەن خانلىقى دەۋرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ پەن - مەدەنىيىتى خېلى روناق تاپقان. قەشقەر، يەركەن قاتارلىق جايلاردا «خانلىق مەدرىسى» گە ئوخشاش ئىلىم - پەن يۇرتلىرى، دىن، ئەدەبىيات، تارىخ، ئىلىمىي تۇجۇم (ئاسترونومىيە)، ماتېماتىكا ۋە باشقا پەنلەرنى تەھسىل قىلىش مەركىزىگە ئايلانغانىدى. ئىستانبول (كونستانتىنوپول)، ئىراق، ئىران ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىن بىر مۇنچە كىشىلەر بۇ يەرگە كېلىپ ئىلىم تەمسىل قىلغان. قەشقەردىكى تۆشۈكتاغ رەسەتخانىسى (ئاسترونومىيە كۆزىتىش ئورنى) مۇخپى داڭ چىقارغانىدى. ئاپپاق خوجا ھۆكۈمرانلىق تەختىگە چىققاندىن كېيىن، بۇ رەسەتخانىنى بۇزۇرۇۋەتكەن. ئىلىم - پەن يۇرتلىرىنى سۈپىزىمچىلارنىڭ ئىستىقامەت سورۇنىغا ئايلاندۇرغان. «خانلىق مەدرىسى» دەساقلىنىۋاتقان نەچچە 10 مىڭ پارچە كىتاب ۋە قوليازمىلارغا ئوت يېقىپ ئۈچ كېچە - كۈندۈز كۆيدۈرگەن. نۇرغۇن ئالىملار، مەشھۇر زاتلار باشقا يۇرتقا قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولغان. تارىخچى ئەنۋەر بايتۇر «مىللەتلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 1982-يىلى 5-سانىغا بېسىلغان «ئاپپاق خوجا توغرىسىدا» ناملىق ماقالىسىدە ئېيتقاندا: شۇنىڭ بىلەن «شىنجاڭ جەمئىيەتنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتى بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت بىز ئىزدا توختاپ قالغان».

1678-يىلى ئاپپاق خوجىدىن باشلانغان «خوجىلار دەۋرى» 82-يىلچە داۋاملىشىپ، 1759-يىلى چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشى بىلەن ئاخىرلاشتى. ئەمما شۇنىڭدىن كېيىنكى بىرنەچچە ئەسىر ۋاقىت ئىچىدىمۇ خوجىلار - ئەۋلادلىرىنىڭ ۋەتەننىڭ بىرلىكىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتەك رەزىل سىياسىي ھەرىكەتلىرى ئۈزۈلمىدى. مەسىلەن، 1757-يىلىدىن 1857-يىلىغىچە بولغان يۈز يىل ئىچىدە بۇرھانىدىن خوجا، سامساق خوجا، جاھانگىر خوجا (1790-1820)، بۇزۇكخان خوجا (1824-1869)، ئەۋلىيا خوجا (1816-1869)، ۋەلىخان تۆرە (1821-1865) قاتارلىق مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بولغان خوجىلارنىڭ قوقەن خانلىقىنىڭ ئاستىرتتىن قوللىشى بىلەن تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبىغا باستۇرۇپ كىرىپ قوزغىغان توپىلاڭلىرى، ئەنە شۇلار جۈملىسىدىن ئىدى. ھەتتا «خوجىلار دەۋرى» دىن يۈز يىل كېيىن، ھاكىمىيەتنى ئىگىلىگەن ياقۇپبەگمۇ

خوجىلارنىڭ شىنجاڭدىكى تەسىرىنىڭ زور ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۆز ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، قوقەندىن ئاپپاق خوجىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلاد نەۋرىسى بۇزۇرۇك خوجا (نەسەبىسى: ئاپپاق خوجا - يەھيا خوجا - مەھمۇت خوجا بۇرھانىدىن خوجا - سامساق خوجا - جاھانگىر خوجا - بۇزۇرۇك خوجا) قەشقەرگە تەكلىپ قىلىپ ئۇنىڭ نامىدىن پايدىلانغان.

قىسقىسى، شىنجاڭدىكى «خوجىلار دەۋرى» بولسۇن، مەيلى ئۇنىڭدىن كېيىنكى خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ بۇزغۇنچىلىق، پاراكەندىچىلىك ھەرىكەتلىرى بولسۇن، باشتىن - ئاخىر ۋەتەننىڭ پۈتۈنلۈكىگە، مىللەتلەرنىڭ ئىتتىپاقلىقىغا، ئىقتىسادنىڭ گۈللىنىشىگە ۋە مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا زور بالايىئاپەتلەرنى ئېلىپ كەلگەن.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

- ۋېي لياڭتاۋ: «يەكەن خانلىقىنىڭ تارىخىدىن ئومۇمىي بايان» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1999-يىل، 1-نەشرى،
- ۋېي لياڭتاۋ، ليۇ جېڭيىن: «خوجىلار جەمەتى ھەققىدە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2006-يىل 5-ئاي، 1-نەشرى
- ليۇ زېشياۋ: «ئۇيغۇر تارىخى» (2-قىسىم)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003-يىل 5-ئاي، 1-نەشرى
- ۋاڭ جىلەي: «ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1999-يىل 11-ئاي 1-نەشرى
- شاھ مەھمۇت جوراس: «سەئىدىيە خاندانلىقى تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار»، قەشقەر نەشرىياتى، 1988-يىل 9-ئاي 1-نەشرى
- «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1992-يىللىق 2-سان، 2003-يىللىق 2-سان
- ۋېي لياڭتاۋ: «قاراخانىيلار تارىخىدىن بايان» قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2000-يىل 12-ئاي، 1-نەشرى

ياپونىيە ئالىمى ساگوچى تورۇ ۋە ئۇنىڭ شىنجاڭغا دائىر تەتقىقات نەتىجىلىرى

ئىمىن تاجى تۈرگۈن

(ئۈرۈمچى كەسپىي ئۇنىۋېرسىتېتى ئىجتىمائىي پەنلەر بۆلۈمى ئوقۇتقۇچىسى)

قىسقىچە مەزمۇنى: ياپونىيە شەرقتە جۇڭگونى، جۈملىدىن بىزنىڭ دىيارىمىز شىنجاڭنى تەتقىق قىلىشتا ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ بىرى. ياپونىيەدە خېلى بۇرۇنلا شىنجاڭ ھەققىدىكى تەكشۈرۈش ۋە تەتقىقاتلار قانات يايدىغان. بۇ ماقالىدە ياپونىيە ئالىمى ساگوچى تورۇنىڭ ھاياتى پائالىيەتلىرى ۋە ئۇنىڭ شىنجاڭغا دائىر بىر قىسىم تەتقىقات نەتىجىلىرى ھەققىدە قىسقىچە مەلۇمات بېرىلدى.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر: ياپونىيە؛ شىنجاڭ؛ تەتقىقات ئۇچۇرلىرى

شىنجاڭ جۇڭگو تارىخى، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغان مەدەنىيەت مەركىزىدۇر. بۇ زېمىن تارىختىن بۇيان شەرق-غەرب مەدەنىيەت ئالاقىسىدە مۇھىم قاتناش تۈگۈنى ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ماكانى بولغان. بۈگۈنگە قەدەر شىنجاڭ دائىرىسىدىن چىققۇۋاتقان ھەر خىل تىل-يېزىقتىكى ۋەسىقىلەر بۇ زېمىننىڭ ھەقىقەت ھەر خىل تىل-يېزىق، مەدەنىيەت، دىن، ئىرق ۋە مىللەتلەرنىڭ بىر مۇزېيى ئىكەنلىكىنى تولۇقى بىلەن ئىسپاتلايدۇ. رۇسىيە شەرقشۇناسلىرىدىن ئوردېنبورگ 1909-يىلىدىن 1911-يىلىغىچە بولغان ۋاقىتتا شىنجاڭنى تەكشۈرگەن ۋە بۇ ھەقتە توختىلىپ شىنجاڭ ھەققىدە مۇنداق باھا بەرگەن: «ئىنسانىيەت تارىخى ھەققىدە سۆز ئېچىشقا توغرا كەلسە، بۇ تارىخقا شەرق خەلقلەرنىڭ تارىخى تولۇق ھوقۇقلۇق بولۇپ كىرگەندىلا ئاندىن سۆز ئېچىشقا بولىدۇ، بۇ جەھەتتە ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى، جۈملىدىن شىنجاڭ تارىخى پەۋقۇلئاددە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە»^①، بۇ ئۇنىڭ شىنجاڭ ھەققىدىكى تەتقىقاتىنىڭ يەكۈنى ئىدى، ئەنگلىيەلىك سىنتەين ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ شىنجاڭغا تۆت قېتىم كەلگەن ھەمدە

شىنجاڭدىكى تەكشۈرۈشلەرنى ئاساسىدا كۆپلىگەن ساياھەت خاتىرىلىرى ۋە ئارخېئولوگىيە دوكلاتلىرىنى يازغان، ئۇ شىنجاڭ ھەققىدە توختىلىپ: «شىنجاڭ پۈتۈك شۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى ئىستىقبالى پارلاق ماكان»^② دېگەن. جۇڭگودىكى داڭلىق ئالىم جى شىيەنلىن: «شىنجاڭ بىر گۆھەر جاي ئىكەن، دېگەن چۈشەنچىگە كەلدىم. بۇنداق جاي جۇڭگودا بىر، دۇنيادىمۇ بىر. شىنجاڭنى نېمە ئۈچۈن گۆھەر جاي دەيمىز؟ دۇنيا مەدەنىيىتىدىن ئېيتقاندا، جۇڭگونىڭ، قەدىمكى يۇناننىڭ ۋە قەدىمكى ھىندىستاننىڭ مەدەنىيىتى دۇنياۋى ئۈچ چوڭ مەدەنىيەت دېيىلىدۇ. شىنجاڭ بۇ ئۈچ خىل مەدەنىيەتنىڭ ئۇچراشقان، قوشۇلغان جايى ھېسابلىنىدۇ. ھەر خىل تىللار، يەنى ھىندى-ياۋروپا تىل سىستېمىسىدىكى تىللار، سام سىستېمىسىدىكى تىللار، باشقا نۇرغۇن تىللار بىلەن شىنجاڭدا ئۇچراشقان. بۇنداق ئەھۋالنى شىنجاڭدىن باشقا جايدا تاپقىلى بولمايدۇ. ئەدەبىيات-سەنئەت، دىن جەھەتتىكى ئەھۋال شۇنداق. دۇنيادىكى ئىسلام دىنى، بۇددا دىنى ۋە خىرىستىيان دىنىدىن ئىبارەت ئۈچ دىنمۇ شىنجاڭدا ئۇچرىشىپ ئۆزئارا تەسىر كۆرسەتكەن. بۇنداق ئەھۋالنى دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىن تاپقىلى بولمايدۇ»^③ دەپ شىنجاڭغا ناھايىتى يۇقىرى باھا بەرگەن. دېمىسىمۇ يۇقىرىقىدەك بىر قاتار باھالار شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئورنىغا بېرىلگەن لايىق باھالاردۇر.

ياپونىيە ھازىر شىنجاڭنى، جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنى تەتقىق قىلىش جەھەتتىكى ئەمەلىي كۈچى بىر قەدەر كۈچلۈك دۆلەت. بۇنداق بولۇشىدا ئىككى سەۋەب بولۇپ، بىرى، ياپونىيەدە بۇرۇندىنلا شەرق شۇناسلىق تەتقىقات ئەنئەنىسىنىڭ بولۇشى، يەنە بىرى، ياپونىيە ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى، جۈملىدىن ئوتانى تەكشۈرۈش ئەترىتى شىنجاڭدىن ناھايىتى كۆپ قەدىمكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئېلىپ كەتكەن، بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ياپونىيە ئالىملىرىنىڭ شىنجاڭ ۋە ئۇيغۇرلارنى تەتقىق قىلىشنى پايدىلىق شارائىت بىلەن تەمىنلىگەن. ياپونىيەدىكى شەرق شۇناسلىق ياپونىيە مىللىتارىزمىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن گۈللەنگەن بولۇپ، ئەينى چاغدا يەنە جۇڭگوشۇناسلىق دەپمۇ ئاتالغان^④.

ياپونىيەدە ھازىر گەرچە «ئۇيغۇر شۇناسلىق» دەيدىغان مەخسۇس ئىلمىي ئاتالغۇ بولمىسىمۇ، لېكىن مەخسۇس ئۇيغۇرلار مەسىلىسىنى تەتقىق قىلىدىغان كۈچلۈك ئالىملار ۋە مۇتەخەسسسلەر بار، ياپونىيەنىڭ ئۇيغۇر شۇناسلىق تەتقىقاتىنى شىنجاڭ تەتقىقاتىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدىغان بولۇپ، غەربىي يۇرت تەتقىقاتى ياپونىيەدىكى شەرق شۇناسلىقىنىڭ بىر قىسمى، ئۇيغۇر تەتقىقاتى غەربىي يۇرت تەتقىقاتىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ياپونىيەنىڭ غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇر شۇناسلىق تەتقىقاتىنى ئۈچ

باسقۇچقا بۆلۈشكە بولىدۇ:

بىرىنچى باسقۇچ، 1910- يىللاردىن 1930- يىللارغىچە بولغان دەۋر بولۇپ، بۇ دەۋردە شىراتورى كۇراكىچى، ئىشىخاما جۇنتارو، ئونوگاۋا خىدېمى، خانپىدا تورۇ. فۇجىتا تويوخاچى، ئىشىدا مىكىنوسۇكى قاتارلىق ئالىملارنىڭ تەتقىقاتى ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ دەۋردىكى تەتقىقاتنىڭ ئاساسلىق يۆنىلىشى خەنزۇچە رەسمىي تارىخلارنى تەتقىق قىلىش بولۇپ، بۇ جەھەتتە خانپىدا تورۇنىڭ تەتقىقاتى ئەڭ داڭلىق، ئۇ يالغۇز خەنزۇچە ماتېرىياللارغىلا تايىنىپ قالماستىن، يەنە نۇرغۇنلىغان قەدىمكى ئۇيغۇرچە يازما يادىكارلىقلارنىمۇ تەتقىق قىلىپ ئېلان قىلغان بولۇپ، ئۇنى ياپونىيەدىكى ئۇيغۇرشۇناسلىقنىڭ پېشۋاسى دېيىشكە بولىدۇ.

ئىككىنچى باسقۇچ، 1940- يىلىدىن 1969- يىلىغىچە بولغان دەۋر بولۇپ، بۇ دەۋردە ئالدىنقى ئالىملار بىلەن ئۇلارنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ، جۈملىدىن ماسۇدا خىسائو، ئېگامى نامىئو، ئېنوكى كازۇئو، ئۇچىدا گىنپۇ، خانپىدا ئاكىرا، ساكۇچى تورۇ، مورى ماسائو، يامادا سازۇئو، ئاكىرا فۇجىئېدا قاتارلىقلارنىڭ تەتقىقاتى ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ ئالىملار بىرىنچى باسقۇچتىكى تەتقىقات نەتىجىلىرى ئاساسىدا غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي، تىل مەدەنىيىتى تەتقىقاتىدا يېڭى بىر سەۋىيە يارىتىپ، شىنجاڭدىن تېپىلغان تارىخىي ماتېرىياللارغا بولغان قىزىقىشىنى زور دەرىجىدە كۈچەيتتى.

ئۈچىنچى باسقۇچ، 1970- يىلىدىن 1989- يىلىغىچە بولغان دەۋر بولۇپ، بۇ دەۋردە ناگاساۋا كازۇتوشى، ئىكېدا ئون، مانو ئېيچى، ياماگۇچى زۇيخوئۇ، ئۇمېمۇرا خىروشى، مورىياسۇ تاكاۋو، خورى نائو، خورىكاۋاگرې، شوگايتو ماساخىرو، كۇدارا كوگى، ئودا جۇتېن، خامادا ماسامى، ئوچىئائى مورىكازۇ، ئوچىئائى مورىكازۇ قاتارلىق بىر قىسىم ياش ئالىملار مەيدانغا كەلدى، ئۇلارنىڭ تەتقىقاتى ياپونىيەنىڭ نۆۋەتتىكى ۋە بۇنىڭدىن كېيىنكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى بولۇپ قالدى ⑤.

ياپونىيەنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىدا خانپىدا تورۇ (1882- 1955) ۋە كىللىك ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇ تارىخشۇناسلىق ۋە ۋەسئە شۇناسلىق جەھەتتە ناھايىتى كۆپ ئەسەرلەرنى ئېلان قىلىپ، «تاڭ سۇلالىسى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە تەتقىقات» (بۇ مۇشۇ ساھەدىكى نوپۇزلۇق ئەسەر)، «ئوتانى ساقلىغان شىنجاڭ تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللارغا ئىزاھ»، «تۈركى تىلىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر ئابىدىلىرى»، «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى» سەككىز يۈكەك نوم بىتىگ، ھەققىدە»،

«قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نوملىرى»، «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى <ساددارما پۇندارىكا سۇترا> نىڭ پارچىلىرى»، «توققۇز ئۇيغۇر ۋە ToguzOguz نىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا»، «تۇرپاندىن تېپىلغان مانىيە دىنى مۇرىتلىرىنىڭ ئىستىغپار خاتىرىسىنىڭ قالدۇق ھۆججەتلىرى»، «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخىدىن ئومۇمىي بايان»، «مەركىزىي ئاسىيانىڭ مەدەنىيىتى»، «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخى»، «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى <بۇدداۋاتام ساكاماخاۋايپۇليا سۇترا> نىڭ پارچىلىرى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازدى. ئۇنىڭ بۇ ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسى كېيىن «دوكتور خانىداننىڭ تارىخشۇناسلىق ئەسەرلىرى توپلىمى» غا كىرگۈزۈلدى ⑥.

بۇنىڭدىن باشقا، نىشى توكوجىرو (1847-1912) «ئوتتۇرا ئاسىيا خاتىرىلىرى» دېگەن ئەسەرنى، خىنوتسۇ تومۇ (1866-1920) «ئىلى خاتىرىلىرى» دېگەن ئەسەرنى، ماتسۇدا توشىئو (1903-1983) «كۆچمەن مىللەتلەرنىڭ تارىخى»، «ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى»، «قەدىمكى تەڭرىتېغىنىڭ تارىخ-جۇغراپىيەسى» دېگەن ئەسەرنى، ئومسورا خىروشى «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى تىلخەت ۋە ھۆججەتلەر توپلىمى» دېگەن ئەسەرنى، يامادا نوبو (1920-1987) «قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسقىلەر ۋە ئۇلارنىڭ شەرھى»، «قەدىمكى ئۇيغۇرچە توختاملار توپلىمى»، «قەدىمكى ئۇيغۇرچە سودا-سېتىق توختامنامىلىرىنىڭ فورماتى»، «ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانغان غەربىي يۇرتقا ئائىت يادىكارلىقلار»، «ئوتانى ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى ئېلىپ كەلگەن ئۇيغۇرچە يادىكارلىقلارنىڭ مۇندەرجىسى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى، مورى ماسائو (1921- يىلىدىن ھازىرغىچە) «قەدىمكى ئۇيغۇرچە قانۇن ھۆججەتلىرىگە ئائىت مەسىلىلەر»، «بۈگۈن ۋە قۇجۇ»، «ئورخۇن يادىكارلىقلىرىنىڭ تونۇلىشى»، «ئەلشىر نەۋائىي» قاتارلىق ئەسەرلەرنى، ئودا يوتىن «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى «سەككىز يۈكەك نوم بىتىگ» ھەققىدە ئىزدىنىش» دېگەن ئەسەرنى، كودارا كوگى «شېۋىتسىيە دۆلەتلىك موزىيىدا ساقلانغان قەدىمكى ئۇيغۇرچە يادىكارلىقلارنىڭ ۋاقىتلىق تىزىملىكى» دېگەن ئەسەرنى، شوگايتو ماساخىرو «قەدىمكى ئۇيغۇرچە يادىكارلىقلارنىڭ تەتقىق قىلىنىشى»، «بۈيۈك بىرتانىيە مۇزېيىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇرچە قوليازمىلار» قاتارلىق ئەسەرلەرنى، خامادا ماسامى «زەپەرنامە ھەققىدە» (موللا شاكرىنىڭ كۇچا دېھقانلار قوزغىلىڭى توغرىسىدىكى ئەسىرى)، «تارىخى ئەمىنىيە ھەققىدە»، «غازات دەرملۈك چىن ھەققىدە»، «ئىلى كىرىزىسى ۋە ئۇيغۇرلار»، «خوتەن تارىخى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى، مانۇ ئىيجى «بابۇرنامىنىڭ سېھرى كۈچى»، «تارىخى رەشىدىي ھەققىدە»، «بابۇر ۋە ھىرات» قاتارلىق

ئەسەرلەرنى، موريا سوتاكاڭو «دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇرچە بۇددىزم يازمىلىرى» دېگەن ئەسەرنى، يەنە ئاساخى «ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نوملىرى توپلىمى» دېگەن ئەسەرنى، شىراتورى كۇراكېچى «غەربىي يۇرت تارىخى ھەققىدە يېڭى تەتقىقات (1-4)» دېگەن ئەسەرنى، ئىشىدا مىكىنو سۇكى «لېكوك ئىدىقۇت قەدىمكى خارابىسىدىن تاپقان «تۈرك تىلىدىكى مانى دىنى ھۆججەتلىرى» نىڭ 2-قىسمى» دېگەن ئەسەرنى، تارو كۇۋاتا «ئۇيغۇرلارنىڭ يېمىرىلىشى ھەققىدە تەتقىقات» دېگەن ئەسەرنى يازدى.

ئومۇمەن، ياپونىيەدىكى ئۇيغۇرشۇناس ئالىملار شىنجاڭدىن تېپىلغان ئۇيغۇرلارغا ئائىت ۋەسىقىلەرنى تەتقىق قىلىش جەھەتتە مول نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرۈپ، شىنجاڭ ۋە ئۇيغۇر تارىخى تەتقىقاتىدا يېڭى بۆسۈش ھاسىل قىلدى.

يېقىنقى يىللاردىكى ياپونىيەدە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان بىر قىسىم تەتقىقات خىزمىتى ۋە باشقا ئىلمىي پائالىيەتلەرمۇ ئادەمنىڭ دىققىتىنى تارتىدۇ ۋە قايىللىقنى قوزغايدۇ. بولۇپمۇ بۇ جەھەتتە ئۇيغۇر تىلى ئوقۇتۇشى ۋە لوغەتچىلىكى بىر قەدەر گەۋدىلىك ھالدا كۆزگە كۆرۈنمەكتە. ئالىم مورى ماسائو 1961-يىلىدىن بۇيان توكيو ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئۇيغۇر تىلىدىن دەرس بەرگەن، يەنە قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسىقىلەر ساھەسى بويىچە يېتىلگەن مۇتەخەسسس يامادا نوبو 1968-يىلىدىن 1969-يىلىغىچە ئوساكا ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئۇيغۇر تىلىدىن دەرس ئۆتكەن. يېقىنقى ئون نەچچە يىلدىن بۇيان، ياپونىيەدىكى بەزى ئۇنىۋېرسىتېتلاردا ئۇيغۇر تىلى دەرسى ئۆتۈلگەن ھەم بەزى دەرسلىكلەر تۈزۈلۈپ نەشر قىلىنغان. تاكېئوچى كازو تۈزگەن «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىن ئاساس. 1500 سۆز» ناملىق لۇغەت ئۇنىۋېرسىتېت شورىن نەشرىياتى تەرىپىدىن 1985-يىلى نەشر قىلىنغان. ئۇنىڭدا ئاساسلىقى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاساسلىق قوللىنىلىدىغان سۆزلەر ۋە ئاددىي گىرامماتىكا قائىدىلىرى تونۇشتۇرۇلغان. يەنە تاكېئوچى كازو تۈزگەن «ئۆت ھەپتىلىك ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى» دېگەن گىرامماتىكا كىتابىمۇ 1991-يىلى ئۇنىۋېرسىتېت شورىن نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. بۇ كىتاب ئۇيغۇر تىلىدىن دەسلەپكى ئاساس سېلىشتا بەلگىلىك پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە. لىنۇما ئېيزۇ تەرجىمە قىلغان «ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى» 1992-يىلى خوداكا شوتېن نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. مەزكۇر لۇغەت ئېلىمىزدە نەشر قىلىنغان ئۇيغۇرچە-خەنزۇچە لۇغەتنى ئەسلىي بويىچە ياپونچىغا تەرجىمە قىلغان بولۇپ 16000 سۆزلۈكتىن تەركىب تاپقان. كوماتسۇ سوگۇرۇ تۈزگەن «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى» (ئۇيغۇرچە - ياپونچە) 1991-يىلى تائىر

يۇشا نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. 1998-يىلى 6-ئايدا كوماتسۇ سۇگۇرۇنىڭ يېتەكچىلىكىدە توكيو ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات فاكولتېتىدا تۆتىنچى يىللىق ئوقۇغۇچىلارغا ئۇيغۇر تىلى دەرسى ئۆتۈلگەن. بۇ چاغدا «ئۇيغۇرچە-چاغاتايچە دەرسلىك» ئىشلىتىلگەن. 1998-يىلى 4-ئايدىن 1999-يىلى 11-ئايغىچە توكيو چەت ئەل تىللىرى ئۇنىۋېرسىتېتى ئاسىيا-ئافرىقا تەتقىقات ئورنىدىمۇ ئۇيغۇر تىلى دەرسى ئېچىلغان. 2001-يىلى 3-ئايدا ياپونىيە يىپەك يولى كۈلۈبىنىڭ پىلانلىشىدا سانشىنا نەشرىياتى تەرىپىدىن «ئۇيغۇر تىلىدىن ئاساس» دەرسلىكى نەشر قىلىنغان. بۇ دەرسلىك كىتاب ياپونىيەلىكلەر-نىڭ ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگىنىشى ئۈچۈن مەخسۇس تۈزۈلگەن. شۇ يىلى 7-ئايدا يىپەك يولى كۈلۈبى بىلەن سانشىنا نەشرىياتى بىرلىكتە «دائىم ئىشلىتىلىدىغان ئۇيغۇر تىلى سۆزلۈكى» ناملىق بىر كىتابمۇ نەشر قىلىنغان. بۇ ئىككى ئۆگىنىش قوللانمىسىنى شىنجاڭدىن ياپونىيەگە ئوقۇشقا چىققان دوكتور ئارزۇگۈل تۈزگەن. 2003-يىلى 2-ئايدىن 2005-يىلى 4-ئايغىچە توكيو ئۇنىۋېرسىتېتى چوۋرى مەدەنىيەت مەركىزىدە تۇنجى بولۇپ ئۇيغۇر تىلى دەرسى تەسىس قىلىنغان. 2004-يىلى 1-ئايدىن 2005-يىلى 8-ئايغىچە توكيودىكى «تۈركىيە-ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت مەركىزى» دە ئۇيغۇر تىلى دەرسى ئۆتۈلگەن. بۇ يەردە يۇقىرىقى «ئۇيغۇر تىلىدىن ئاساس»، «دائىم قوللىنىلىدىغان ئۇيغۇر تىلى سۆزلۈكى» دېگەن كىتابلار دەرسلىك قىلىنغان ⑦.

ياپونىيە ئۇيغۇر شۇناسلىرى ئىچىدە ساگوچى تورۇنىڭ شىنجاڭ ھەققىدىكى تەتقىقاتى بىر قەدەر كۈچلۈك ۋە كۆپ. تۆۋەندە ئۇنىڭ ھاياتى پائالىيىتى ۋە تەتقىقات نەتىجىلىرى ھەققىدە قىسقىچە توختىلىمەن.

ساگوچى تورۇ (1916 佐口透) يىلى تۇغۇلغان. ئەدەبىيات پەنلىرى دوكتورى، ياپونىيە دۆلەتلىك كاناگاۋا ئۇنىۋېرسىتېتى قانۇن، ئەدەبىيات بۆلۈمىنىڭ پروفېسسورى، شەرقشۇناسلىق جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى. قوشۇمچە شەرقشۇناسلىق جەمئىيىتى خوكۇرى رايونىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، قەدىمكى جۇڭگو ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىنى تەتقىق قىلغۇچى ئالىم ۋە ئۇيغۇر شۇناس.

ئۇ توكيو ئىمپېرىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تارىخ كەسپىنى پۈتتۈرگەن. 1949-يىلى فۇجى ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات بۆلۈمىنىڭ دوتسېنتى بولغان ھەمدە جۇڭگودىكى ئىسلام دىنى مىللەتلىرى تەتقىقاتى ۋە يېقىنقى ئەسەرلەردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭ تارىخى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان. 1955-يىلىدىن 1958-يىلىغىچە «دۇنيا ئېنسىكلوپېدىيە-سى» (10 توم بولۇپ، خېييون نەشرىياتى نەشر قىلغان) نىڭ شەرق تارىخى قىسمىنى

يېزىپ چىققان. 1959-يىلىدىن 1962-يىلىغىچە «ئاسىيا تارىخى لۇغىتى» (10 توم بولۇپ، خېييون نەشرىياتى نەشر قىلغان) نى يېزىشقا قاتناشقان. 1964-يىلى ئىچكى قۇرۇقلۇق ئاسىيا تارىخى ئىلمىي جەمئىيىتى ئۇيۇشتۇرغان «ئىچكى قۇرۇقلۇق ئاسىيا تارىخى» ناملىق ئەسەرنى يېزىشقا قاتناشقان. 1965-يىلى كاناگاۋا ئۇنىۋېرسىتېتى قانۇن، ئەدەبىيات بۆلۈمىنىڭ پروفېسسورى بولغان. 1969-يىلى توكيو چەت ئەل تىللىرى ئۇنىۋېرسىتېتى ئاسىيا، ئافرىقا تىللىرى تەتقىقات ئورنى ئۇيۇشتۇرغان «ئىسلاملىشىش ھەققىدە ئورتاق تەتقىقات دوكلاتى» نى يېزىشقا قاتنىشىپ «جۇڭگونىڭ ئىسلاملىشىشى» دېگەن بابىنى تەييارلىغان. 1970-يىلى «يېۋانامى لېكسىيەسى - دۇنيا تارىخى» نىڭ 9-تومى «ئىچكى قۇرۇقلۇق ئاسىيا ۋە شەرقى ئاسىيانىڭ تەرەققىياتى» نى يېزىشقا قاتناشقان. 1970-يىلىدىن 1974-يىلىغىچە «دۇنيا ئېنسىكلوپېدىيەسى» (30 توم بولۇپ، خېييون نەشرىياتى نەشر قىلغان) نىڭ شەرق تارىخى قىسمىنى تۈزۈپ بېكىتىشكە قاتناشقان. 1972-يىلى «ئادەم ۋە تارىخ مەجمۇئەسى» (23 توم بولۇپ، شىمىزو كىتابخانىسى نەشر قىلغان) نى تۈزۈشكە قاتناشقان. شۇ يىلى يەنە «چىڭگىزخان» ناملىق يىرىك ئەسىرىنى يېزىپ چىققان. 1975-يىلى «بانىو ئېنسىكلوپېدىيەسى» (24 توم بولۇپ، شوگاكوكان كىتابخانىسى نەشر قىلغان) نىڭ 9-تومى «دۇنيا تارىخى» نى يېزىشقا قاتناشقان. 1976-يىلى ياپونىيە تاشقى ئىشلار ۋازارىتى بىلەن شەرقشۇناسلىق جەمئىيىتى ئۇيۇشتۇرغان 21-قېتىملىق خەلقئارا شەرقشۇناسلار يىغىنىغا قاتناشقان. 1979-يىلى «تويۇ ئىلمىي ژۇرنىلى» دا «چىڭ سۇلالىسى ھامىيلىقىدىكى تۇرپان» دېگەن ئىككى قىسىملىق ئەسىرىنى ئېلان قىلىپ، تارىخشۇناسلارنىڭ دىققىتىنى قوزغىغان.

ساگوچى تورۇ ئۆزىنىڭ قىممەتلىك ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىغا مۇناسىپ تۆھپىلەرنى قوشقان. ئۇنىڭ تەتقىقاتىنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى ئەسەرلىرىدە ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي ھاياتى، تۇرمۇشى ۋە مەدەنىيىتى قاتارلىقلار ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇمات بەرگەن. ئۇ مەخسۇس مۇشۇ ساھە ھەققىدە 34 پارچە ئەسەر يازغان. بۇلاردا ئاساسەن يۈەن سۇلالىسى، چاغاتايخان دەۋرىدىكى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا ياشىغان ئۇيغۇرلار ۋە ھەرخىل مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي ئالاقىلەر، ئىشلەپچىقىرىش، ھۈنەر-كەسپ، سودا-سانائەت تەرەققىياتى، قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشلەر، چوڭ-كىچىك خوجىلار توپىلىشى، بەگ-بايلارنىڭ نەسەب، قائىدە-تۈزۈملىرى قاتارلىق كۆپلىگەن مەزمۇنلار بېرىلگەن. بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قانچە ئەسىرلىك تارىخىنى بىلىشتە، شىنجاڭنىڭ ئەينى

دەۋرلەردىكى ئىجتىمائىي، سىياسىي ۋە ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە. شۇنداقلا تارىختىن بۇيانقى مىللەتلەر ئارا مۇناسىۋەتلەرنى چۈشىنىپ، ئىتتىپاقلىقنى ئىلگىرى سۈرۈشتە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

ساگوچى تورۇننىڭ مۇھىم ئەسەرلىرى تۆۋەندىكىچە:

1. «ئىسلامىيە دەۋرىدىكى چاغاتاي ئۇلۇسى»، «ياپونىيە تارىخشۇناسلىق ژۇرنىلى»، 1941-يىللىق 7-سان.

2. «موڭغۇل ئىستىلاسى دەۋرىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا» (1) (2)، «ياپونىيە تارىخشۇناسلىق ژۇرنىلى»، 1943-يىللىق 8، 9-سانلار.

3. «يۈەن دەۋرىدە تارىمنىڭ جەنۇبىدىكى بوستانلىق شەھەرلىرى»، «شىمالى ئاسىيا ژۇرنىلى»، 1944-يىللىق 4-سان.

4. «ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرىشى»، «مىللەتلەر تەتقىقاتى»، 1948-يىللىق 1-سان.

5. «جۇڭگو مۇسۇلمانلىرىنىڭ دىن تۇرمۇشى ئادەتلىرى»، «مىللەتلەر تەتقىقاتى»، 1949-يىللىق 6-سان.

6. «جۇڭگودىكى ئىسلام دىنى»، «دۇنيا تارىخى توپلىمى» (7)، توكيو سىپىبونىدۇ شىنكو نەشرىياتى، 1959-يىلى نەشرى.

7. «غەربى دىيار خەلقىنىڭ تۇرمۇشى»، كادوكاۋا كىتابخانىسى، 1959-يىلى نەشرى.

8. «شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ جاھانگىر خوجا توپلىشىغا قارشى تۇرۇش تارىخى»، «شىمالى قۇرۇقلۇق تارىخشۇناسلىق مەجمۇئەسى»، 1959-يىللىق 11-سان.

9. «قەشقەر سودا ئائىلىسىنىڭ سودا-تىجارەت تولى»، «توپۇ ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1960-يىللىق 9-سان.

10. «18، 19-ئەسىرلەردىكى شىنجاڭنىڭ جەمئىيەت تارىخى ھەققىدە تەتقىقات»، كوبۇندۇ كىتابخانىسى، 1963-يىلى نەشرى.

11. «تارانچىلارنىڭ جەمئىيەت ئەھۋالى – ئىلى ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى»، «ياپونىيە تارىخشۇناسلىق ژۇرنىلى»، 1964-يىللىق 11-سان.

12. «جۇڭگودىكى ئىسلام دىنى مەزھەپلىرى»، «كاناگاۋا ئۇنىۋېرسىتېتى قانۇن، ئەدەبىيات بۆلۈمى ماقالىلەر توپلىمى» (تارىخشۇناسلىق تەتقىقاتى قىسمى)، 1969-يىلى نەشرى.

13. «چىڭگىزخان»، شېمىزو كىتابخانىسى، 1972-يىلى نەشرى.

14. «بۇددىزم دەۋردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا ھەققىدە»، «ئاسىيا مەدەنىيىتى ژۇرنىلى»، 1973-يىللىق 1-سان.
15. «چىڭ سۇلالىسى ھامىيلىقىدىكى تۇرپان» (1)(2)، «تويۇ ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1979-يىللىق 10-سان.
16. «يىپەك يولى خەلقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى»، «تارىخ تەربىيەسى ژۇرنىلى»، 1981-يىللىق 5-سان.
17. «تۇرپان شەھىرىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىياتى»، «كاناگاۋا ئۇنىۋېرسىتېتى قانۇن، ئەدەبىيات بۆلۈمى ماقالىلەر توپلىمى» (تارىخشۇناسلىق تەتقىقاتى قىسمى)، 1982-يىللىق 2-سان.
18. «سېرىق ئۇيغۇر قەبىلىلىرى تارىخى ھەققىدە ئىزدىنىش - سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ گەنسۇغا كۆچكەن يىللىرى»، «ئىچكى ئاسىيا تارىخى تەتقىقاتى»، 1984-يىللىق 3-سان.
19. «شىنجاڭ مىللەتلىرى ھەققىدە تەتقىقات»، توكيو، يوشىكاۋا كوبۇندۇ نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشرى.
20. «يىپەك يولى»، توكيو ئوقۇغۇچىلار نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشرى.
21. «چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئىلىدىكى تارانچىلار كەنتى»، «مىللەتلەر تەرجىمىچىلىكى»، 1991-يىللىق 1-سان.
- يۇقىرىقى ماقالىلەردىن باشقا، ئۇنىڭ يەنە شىنجاڭ تەتقىقاتىغا دائىر مەخسۇس ئەسەرلىرىدىن «18،-19-ئەسىرلەردىكى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ھەققىدە تەتقىقات»، «شىنجاڭدىكى مىللەتلەر تارىخى» ۋە «شىنجاڭ مۇسۇلمانلىرى ھەققىدە تەتقىقات» قاتارلىق مۇھىم ئىلمىي ئەسەرلىرى بار.
- «18،-19-ئەسىرلەردىكى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ھەققىدە تەتقىقات».
- مەلۇمكى، شىنجاڭنىڭ 18،-19-ئەسىردىكى جەمئىيەت ئەھۋالى مەيلى دۇنيا ۋەزىيىتىدىن، مەيلى جۇڭگو ياكى شىنجاڭنىڭ ئۆزىنىڭ سىياسىي، تارىخى، مەدەنىيەت ۋە باشقا جەمئىيەت ئەھۋاللىرىنى چىقىش قىلساق، بۇ دەۋر ناھايىتى مۇرەككەپ بىر تارىخى بولۇشتەك ئالاھىدە ئەھۋال بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ. چۈنكى شۇ ۋاقىتتا پۈتكۈل جۇڭگوغا نىسبەتەن چىڭ سۇلالىسىنىڭ گۈللىنىشتىن زاۋاللىققا يۈز تۇتۇش دەۋرلىرىگە توغرا كېلىدۇ، بۇنداق شارائىتتىن پايدىلانغان چەت ئەل مۇستەملىكىچىلىرى جۇڭگونىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى رايونلارنى ھەمدە غەربىي شىمالدىكى بىر قىسىم جايلىرىنى زورلۇق ۋاستىلىرى بىلەن ئىگىلىۋالغان ياكى خالىغانچە كېرىپ قورچاق ھاكىمىيەتلەرنى تىكلەپ

شىنجاڭ خەلقىگە ۋەھشىيلەرچە ھۆكۈمرانلىق قىلغان، مەسىلەن، چاررۇسىيەنىڭ ئىلىنى ئون يىل ئىگىلىۋېلىشى ۋە ياقۇببەگنىڭ قەشقەرنى مەركەز قىلىپ قۇرۇپ چىققان «يەتتە شەھەر» قورچاق ھاكىمىيىتى شۇنىڭ جۈملىسىدىندۇر.

ئاپتور بۇ كىتابىدا ئاساسلىقى 18-، 19- ئەسىرلەردە شىنجاڭدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان مىللەتلەرنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي، تارىخى ۋە جەمئىيەت ئەھۋاللىرى، ئۇنىڭ كۈنكەپت ھالقىلىرى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي يۈزلىنىشلىرى ھەققىدە تەپسىلىي توختالغان بولۇپ، 18-، 19- ئەسىرلەردىكى شىنجاڭ جەمئىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا بىرىنچى قول ماتېرىياللىق قىممىتىگە ئىگە.

«شىنجاڭدىكى مىللەتلەر تارىخى» بۇ كىتاب ئۇنىڭ شىنجاڭ ھەققىدىكى تۇنجى بېرىك ئەسىرى بولۇپ، 1964- يىلى ياپونىيەدە نەشر قىلىنغان. 1994- يىلى خەنزۇچە نەشر قىلىنغان. ھازىرغىچە ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى نەشر قىلىنمىدى.

ئۇ بۇ كىتابىنىڭ بىرىنچى قىسمىدا «گەنسۇدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر» دېگەن نامدا يۇغۇرلار ۋە سالالارنىڭ تارىخ، مەدەنىيەت، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇللىرى ۋە باشقا ئىجتىمائىي تۈزۈملىرى ھەققىدە خېلى كەڭ مەلۇمات بەرگەن. «تۇرپاننىڭ جەمئىيەت ئەھۋالى» نامىدىكى ئىككىنچى قىسمىدا يېقىنقى زاماندىكى تۇرپاننىڭ سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي ئەھۋالى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ تۇرپاندىكى ھۆكۈمرانلىقى، تۇرپان ئاھالىلىرىنىڭ بىر قانچە قېتىملىق كۆچۈشى ۋە سىياسىي داۋالغۇشلار، تۇرپاننىڭ قايتا بايقىلىشى، تۇرپاننىڭ مىڭ سۇلالىسى مەركىزىي ھۆكۈمىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، تۇرپان ئىنانچىخانلىقىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە تۇرپاندىكى ئىسلام دىنىغا دائىر يادىكارلىقلار دېگەن تېمىدا خېلى ئەتراپلىق مەلۇمات بەرگەن ۋە تەتقىقات ئۇچۇرلىرىنى يورۇتۇپ بەرگەن.

كىتابىنىڭ 3-قىسمى بولغان ئىلىدىكى تارانچىلارنىڭ كېلىپ چىقىشى، كۆچۈشلىرى، ئىجتىمائىي تۈزۈمى ۋە ئۇلارنىڭ جايلىشىشى ئالاھىدىلىكلىرى بايان قىلىنغان.

4-قىسىمدا قازاق خانلىقىنىڭ باشقا ئەل خەلقلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ۋە ئۇلارنىڭ ئىچكى-تاشقى مۇناسىۋەتلىرى ھەققىدە توختالغان.

ئاپتور بۇ كىتابىدا شىنجاڭدىكى ئاساسلىق ئىجتىمائىي توپلاردىن يۇغۇر، سالار، ئۇيغۇر، تارانچى ۋە قازاقلارنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە باشقا ئىجتىمائىي تۈزۈملىرى ھەققىدە خېلى چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بارغان بولۇپ، ئۇ كىتاب مۇشۇ ساھە بويىچە خېلى يۇقىرى ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

«شىنجاڭ مۇسۇلمانلىرى ھەققىدە تەتقىقات» بۇ كىتاب 2012- يىلى «شىنجاڭ

ئومۇمىي تارىخى» نىڭ بىر قىسمى سۈپىتىدە شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. ئاپتور بۇ كىتابدا ئاساسلىقى قەشقەر يەردىكى مۇسۇلمانلار، تارىم دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىدىكى مۇسۇلمانلار، قۇملۇقتىكى مۇقەددەس جايلار ۋە لوپنۇرلۇقلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە قۇمۇلدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي تۇرمۇشى ھەققىدە دىيارىمىزغا ياپونىيەدىن تەكشۈرۈشكە كەلگەن ئوتانىي ئېكسپېدىتسىيە ئەترەتلىرى ئېلىپ كەتكەن بىرىنچى قول ماتېرىياللاردىن پايدىلانغان بولۇپ، بۇلار ئۆز نۆۋىتىدە كىتابنىڭ ئىلمىي قىممىتىنى تېخىمۇ بىر بالداق يۇقىرى كۆتۈرگەن.

قىسقىچە قېلىپ ئېيتقاندا، ياپونىيەدە نۆۋەتتە ئوتتۇرا ئاسىيا، جۈملىدىن شىنجاڭ ھەققىدىكى تەتقىقاتلار تېخىمۇ زور قىزغىنلىق بىلەن تەتقىق قىلىنماقتا، بۇ كىتابلار گەرچە ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 50، 60-يىللىرىدا يېزىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئىلمىي جەھەتتە يەنىلا شىنجاڭنى، جۈملىدىن شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ، مۇسۇلمانلارنىڭ شۇ دەۋرلەردىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئادەتلىرى، شىنجاڭ جەمئىيىتىنىڭ 18، 19-ئەسىرلەردىكى تارىخىي قىياپەتلىرىنى بىلىشتە ئىنتايىن يۇقىرى ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ئىزاھاتلار:

① ئوردېنبورگ [رۇسىيە]: «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» (ئۇيغۇر سايرانى رۇسچىدىن تەرجىمە قىلغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1999-يىلى نەشرى، 7-بەت.

② سىتەينىڭ شىنجاڭ ھەققىدىكى تەكشۈرۈش خاتىرىلىرى ۋە ئارخېئولوگىيە دوكلاتلىرىدىن ئېلىندى.

③ جى شىيەنلىن: «نىيە ۋە توخار تىلى»، «شىنجاڭ تارىخى شۇناسلىقى»، 1979-يىلى، 20-بەت.

④⑤⑥⑦ نيۇرۇجى: «ياپونىيەدىكى ئۇيغۇر شۇناسلىق تەتقىقاتى»، تەيبېي، «چېنگرا رايون تەتقىقاتى»، 2005-يىللىق 4-سان.

تەھرىرلىگۈچى: ئابدۇرېھىم زۇنۇن

日本学者佐口透及其对新疆历史方面的研究成果

依明江·塔吉

摘要：日本作为东方世界中较早研究中国特别是研究新疆历史文化的国家之一。日本早就开始研究新疆并开展好几次的各类考察活动。本文中论述日本学者佐口透生平并且他关于新疆历史方面的研究成果。

关键词：日本；新疆；研究信息

لى بەينىڭ يۇرتى — سۈيئاب ھەققىدە

ئابلەت نۇردۇن (ت)

سۈيئاب — تاڭ دەۋرىدىكى يىپەك يولى ۋە مەملىكىتىمىزنىڭ غەربىي چېگرىسىدىكى مۇھىم شەھەرلەردىن بىرى بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيا، غەربىي ئاسىيا قاتارلىق جايلارغا بېرىشتىكى قاتناش تۈگۈنى، جۇڭگو بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى سودا ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنىڭ كۆۋرۈكى. •

ۋۇ زېتىيەننىڭ چاڭئەن بىرىنچى يىلى (مىلادىيە 701 - يىلى)، ئېلىمىزنىڭ ئۇلۇغ شائىرى لى بەي مۇشۇ جايدا تۇغۇلغان. لى بەي ياش ۋاقتىدا ئاتىسى بىلەن شۇجۇن ئايمىقى سەنجۇ ئوبلاستىدىكى جاڭمىڭ ناھىيىسىنىڭ چىڭليەن يېزىسىغا كۆچۈپ بېرىپ ئولتۇرغان. ئەينى ۋاقتىدا لى بەينىڭ يېشى چوڭ بولمىسىمۇ، لېكىن ئۆز يۇرتىنىڭ مەنزىرىسى ئۇنىڭ مېڭىسىدە ئىنتايىن چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان. شۇڭا، لى بەي كېيىنكى ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ «ئوردا مۇزىكا شېئىرلىرى» دېگەن ئەسىرىدىكى «شەھەر جەنۇبىدىكى جەڭ» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق مىسرالارنى يازغان: •

بۇلتۇر بولغانتى جەڭ ساڭگەن دەريا بېشىدا،
بۇ يىلمۇ يەنە بولدى سۇڭخې دەريا قېنىدا.
چېنىقتۇرۇلدى قوشۇنلار تياۋچىز كۆلى بويىدا،
ئات - ئۇلاغلار بېقىلدى قارلىق تەڭرى تېغىدا.

يولداش گومورونىڭ شەرىھىلەپ بېرىشىگە ئاساسلانغاندا: شېئىردىكى «سۇڭ دەرياسى» قەشقەر دەرياسىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ پامىرنىڭ شەرقىي ئېتىكىدىن باشلىنىدۇ، «تياۋچىز» تاڭ دەۋرىدىكى تياۋچىز (توتۇق) مەھكىمىسى دېگەندىكى تياۋچىزغا قارىتىلغان، بۇ، سۇڭ دەرياسى، تىيانشان قاتارلىق جايلارغا تۇتاش بولۇپ، سۈيئابنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. «تياۋچىز كۆلى» يا ئىسسىق كۆل، ياكى بالقاش كۆلىدىن ئىبارەت. لى بەي بۇ يەردە تاڭ دەۋرىدىكى غەربىي رايوننىڭ جۇغراپىيە شارائىتىنى تەسۋىرلەپلا قالماستىن،

تېخىمۇ مۇھىمى، شائىر ئۆزىنىڭ يۇرتى — سۈيئابقا بولغان چەكسىز سېغىنىش ھېسسىياتىنى ئىپادىلىگەن. سۈيئابنىڭ تارىخى ۋە جۇغراپىيە ئەھۋالى قانداق؟ بۇ يەردە بۇنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز:

(1)

سۈيئاب — بۈگۈنكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قىرغىزىستان رېسپۇبلىكىسىدىكى بالقاش كۆلىنىڭ جەنۇبى؛ ئىسسىق كۆلىنىڭ غەربى، چۇ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى توقماق دېگەن جايغا يېقىن جايلاشقان.

جۇڭگو ۋە چەت ئەللەرنىڭ بەزى مەشھۇر تارىخىي ھۆججەتلىرى، مەسىلەن: «ئۇلۇغ تاڭ دەۋرىدە غەربكە قىلىنغان ساياھەت»، «يۈەنخې يىللىرىدىكى ۋىلايەت، ناھىيەلەر تەپسىراتى»، «سەپەر خاتىرىلىرى»، «ئەۋلىيا چۇچۇجىنىڭ غەربكە ساياھىتى»، «غەربكە قىلىنغان ساياھەتتىن خاتىرىلەر»، «غەربىي رايوننىڭ سۇ يوللىرى خاتىرىسى» ۋە مىلادىيە 9 - ئەسىردىن 11 - ئەسىرگىچە بولغان ئىسلامىيەت مەنبەلىرىدىن «يۇرت ۋە ئەللەر تەزكىرىسى»، «باج قوللانمىسى» پارس يازغۇچىلىرىنىڭ «دۇنيانىڭ تېررىتورىيە تەزكىرىسى»، «خاتىرە بېزەكلىرى» قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە سۈيئاب رايونىنىڭ تەبىئىي جۇغراپىيىسى ۋە تارىخىي ئەھۋالى ئوخشاش بولمىغان جەھەتلەردە بايان قىلىنغان.

غەربىي خەن سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرى، بۇ رايون ئويسۇنغا تەۋە بولغان. ئۇ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت جەھەتلەردە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونى بىلەن ئىنتايىن قويۇق مۇناسىۋەتتە بولۇپ كەلگەن. خەن سۇلالىسى پادىشاھلىرىدىن ۋۇدې «ھونلارنىڭ ئوڭ قانتىنى سۇندۇرۇش» دىن ئىبارەت ئىستراتېگىيىلىك مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 138 - يىلى ۋە مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 119 - يىلى ئىككى نۆۋەت جاڭ چيەننى غەربىي رايونغا ئەلچىلىككە ئەۋەتىپ، ياۋچى ۋە ئويسۇنلار بىلەن ئايرىم ھالدا ئالاقە باغلىغان. ئۇلار پەرغانە، ئۇلۇغ ياۋچىلار، باكتېرىيە، پارتىخىيە، چىدىر ۋە تىيانشاننىڭ جەنۇبى شىمالىدىكى ھەرقايسى جايلارغىچە بارغان. شۇي سۇڭنىڭ «غەربىي رايوننىڭ سۇ يوللىرى خاتىرىسى» دىكى يېزىلمىلاردىن قارىغاندا، ئىسسىق كۆلىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى تاغ ئارىسىدا بىر ئابىدە بولۇپ، شۇ يەردىكى خەلقلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنى «جاڭ چيەن ئابىدىسى» دەپ ئاتىغان. غەربىي خەن سۇلالىسىنىڭ يۈەنڧېڭ يىللىرى (مىلادىيىدىن بۇرۇنقى 110 - 105 - يىللىرى) ۋە تەيجۇ يىللىرى (مىلادىيىدىن بۇرۇنقى

104 - 101 - يىللىرى) خەن سۇلالىسى مەلىكە شىجۇن ۋە مەلىكە چېبۇلارنى ئۇيسۇنغا ياتلىق قىلغان. بۇ ئىككى قېتىملىق قۇدىلىشىش ئارقىلىق خەن سۇلالىسى بىلەن ئۇيسۇنلارنىڭ مۇناسىۋىتى يەنىمۇ كۈچەيگەن. مىلادىدىن بۇرۇنقى 60 - يىلى، خەن سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى شۇەندى شىنجاڭ رايونىدا غەربىي رايون تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى تەسىس قىلغان، ئۇيسۇنلار شۇ مەھكىمىنىڭ رەسمىي باشقۇرۇشىدا بولغان، مىلادىدىن بۇرۇنقى 35 - يىلى خەن سۇلالىسى چاڭ خۇي باشچىلىقىدا ئىسسىق كۆلنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدىكى قىزىل قورغانغا قوشۇن ئەۋەتىپ بوز يەر ئۆزلەشتۈرگەن ۋە مۇداپىئە ئىشلىرىنى ئېلىپ بارغان.

سۇي سۇلالىسىنىڭ ئاخىرىدا، سۇيئاب غەربىي تۈركلەرنىڭ پايتەختى بولغان. سۇيئاب شەھىرى «شەھەر دائىرىسى 6 - 7 چاقىرىم كېلىدىغان، بىر قانچە دۆلەت سودىگەرلىرى ئارىلاش ئولتۇراقلاشقان جاي ئىدى».

تاڭ دەۋرىدە سۇيئاب شەرق بىلەن غەربنىڭ قۇرۇقلۇقتىكى قاتناش يولى - يىپەك يولىدىكى مۇھىم تۈگۈنلەردىن بىرى بولغان. ئەينى ۋاقىتتا يىپەك يولىنىڭ شىنجاڭ دائىرىسىدە ئومۇمەن ئالغاندا 3 يولى بار ئىدى: ئاراتۈركتىن تىيانشاننىڭ شىمالىي ئېتىكىنى بويلاپ غەربكە بارىدىغان بىر يول - شىمالىي يول؛ ئاراتۈركتىن باشلىنىپ تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ئېتىكىنى بويلاپ سارلىق - قۇملۇقلار ئارقىلىق غەربكە بارىدىغان بىر يول - ئوتتۇرا يول؛ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقى بىلەن خوتەندىن ئۆتۈپ غەربكە قاراپ پامىر ئېگىزلىكىدىن ھالقىپ ئۆتىدىغان بىر يول - جەنۇبىي يول دەپ ئاتالغان. سۇيئاب مۇشۇ شىمالىي يول بىلەن ئوتتۇرا يولىنىڭ قوشۇلۇشى تۈگۈنگە جايلاشقان. بۇ ئىككى يول سۇيئابتا قوشۇلغاندىن كېيىن، غەربكە قاراپ سوزۇلۇپ تالاس ئارقىلىق توپتوغرا كاسپىي دېڭىزى بويىدىكى دۆلەتلەرگە ۋە غەربىي ياۋروپاغا باراتتى؛ جەنۇبقا قاراپ تاشكەنت ئارقىلىق غەربىي ئاسىيا، پېرسىيە ۋە ھىندىستانغا باراتتى؛ تاڭ دەۋرىدىكى يىپەك رەختلەر ۋە ھەرخىل قول ھۈنرى بۇيۇملىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى سودىگەرلەر ئۈزلۈكسىز ھالدا سۇيئابقا ئاپراتتى، ئاندىن ئۇ يەردىن دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا توشۇلاتتى. ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ياۋروپادىكى ھەرقايسى ئەللەر سودىگەرلىرىمۇ زور مىقداردىكى ئالاھىدە مەھسۇلات ۋە ماددى ئەشيارىنى سۇيئاب ئارقىلىق مەملىكىتىمىزنىڭ ئىچكى جايلىرىغا ئېلىپ كېلەتتى.

شەرق بىلەن غەربنىڭ سودا يولىدا بېرىش - كېلىش قىلىدىغان كۆپلىگەن سودىگەرلەر بىلەن ئەلچىلەردىن باشقا، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونىنىڭ نۇرغۇنلىغان مەشھۇر

راھبىلىرى ۋە ھەربىي - مەمۇرىي خادىملىرىمۇ ئۈزلۈكسىز ھالدا مۇشۇ يەردە پائالىيەت ئېلىپ بارغان. ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىدە سۈيئاب رايونىدا كۆرگەن - بىلگەنلىرى بايان قىلىنغان.

تاڭ سۇلالىسى تەيزۇڭ پادىشاھى جىڭگۇەننىڭ 3 - يىلى (مىلادىيە 629 - يىلى)، شۈەن جۇاڭ چاڭئەندىن چىقىپ ھىندىستانغا بۇددا نوملىرىنى ئېلىشقا بېرىشتا، خېشى كارىدورى، ئارا تۈرك قوچو (تۇرپان)، كېنگىت (قاراشەھەر) كۈسەن (كۇچا)، بالۇكا (ئاقسۇ) لار ئارقىلىق بەدەلئارتتىن ئۆتۈپ سۈيئابقا بارغان. ئۇ يەردىن ئۆتۈش ۋاقتىدا، ئۇ يەردە بىر مەھەل تۇرغان. شۈەن جۇاڭ ئۇ يەردە تۇرغان مەزگىلىدە، غەربىي تۈرك قاغانىنىڭ قىزغىن كۈتۈۋېلىشىغا مۇيەسسەر بولغان. ئايرىلىش ۋاقتىدا، قاغان شۈەن جۇاڭغا «بىر يۈرۈش شايبى - بەقەسەم تون، 50 توپ سايبى»^③ سوۋغا قىلىپ بەرگەن. بۇ گۈزەل يىپەك توقۇلمىلار شەكسىزكى، ھەر خىل يوللار ئارقىلىق ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونلىرىدىن سۈيئابقا كەلتۈرۈلگەن. شۈەن جۇاڭ ئۆزىنىڭ بۇ رايوندا كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى «ئۇلۇغ تاڭ دەۋرىدە غەربكە قىلىنغان ساياھەت» دېگەن كىتابىغا كىرگۈزگەن. ئۇ مۇنداق دېگەن: قوچو (تۇرپان) دىن تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ئېتىكىنى بويلاپ بالۇكا (ئاقسۇ) غا بېرىپ، بۇ يەردىن غەربىي شىمالغا بۇرۇلۇپ، ئۈچ يۈز چاقىرىمدىن ئارتۇق يول يۈرۈپ، مۇز تاغدىن (تىيانشاننىڭ مۇسۇر چوققىسىدىن) ئۆتۈپ، تۆت يۈز چاقىرىم يۈرگەندە، ئىسسىق كۆلگە بارىدۇ. ئىسسىق كۆلدىن غەربىي شىمالغا قاراپ بەش يۈز چاقىرىمدىن ئارتۇق يول ماڭغاندا سۈيئابقا بارىدۇ. سۈيئابنىڭ غەربىدە نەچچە ئونلىغان كىچىك شەھەر بار، ھەرقايسىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا باشلىقلىرى - سانغۇنلىرى بولۇپ، بىر - بىرىگە قارىمايدۇ. لېكىن ھەممىسىلا تۈركلەرگە قارايدۇ. تاڭ سۇلالىسى شۈەنزۇڭ پادىشاھى تىيەنباۋنىڭ 10 - يىلى مىلادىيە (751 - يىلى)، ئەنشى تۆت باسقاق مەھكىمىسىنىڭ ساتراپ بېگى گاۋشەنچىز بىلەن بىللە ئەرەبلەرگە يۈرۈش قىلغان، دۇخۇەن تالاس ئەتراپىدا ئەرەبلەر بىلەن قىلىنغان جەڭدە ئەسەرگە چۈشكەن. 11 - يىلدىن كېيىن، (تاڭ سۇلالىسى شۈي زۇڭ پادىشاھى باۋيىڭنىڭ 6 - يىلى) دېڭىز يولى بىلەن ئايلىنىپ دۆلىتىگە قايتقان، كېيىن ئۇ «سەپەر خاتىرىلىرى» دېگەن كىتابنى يازغان. ئۇ كىتابتا يېزىلغان سۈيئاب ھەققىدىكى خاتىرىلەر شۈەن جۇاڭنىڭ يازغانلىرىغا ئاساسەن ئوخشايدۇ. ئۇ مۇنداق دېگەن: بەدەلئارتتىن غەربىي شىمالغا قاراپ مىڭ چاقىرىمدىن ئارتۇق ماڭغاندا سۈيئاب تۈزلەڭلىكىگە بارغىلى بولىدۇ. سۈيئاب تۈزلەڭلىكىنىڭ شەرقىدە ئىسسىق كۆل، غەربىدە تالاس شەھىرى، سۈيئاب تۈزلەڭلىكىدە سۈيئاب شەھىرى بار. تاڭ خانىدانلىقىنىڭ باسقاق مۇشاۋۇرى، ئەدلىيە

ۋازارتىنىڭ تاشقى ئىشلار ئەمەلدارى ۋاڭ جې مۇشۇ رايوندا ھەر مىللەت خەلقىنى سۇ ئىنشائاتى قۇرۇلۇشى ۋە بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈشكە ئۇيۇشتۇرغان. يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە يەللە چۈسەي غەربىي رايوننى ساياھەت قىلىپ مۇشۇ جايغا كەلگەندە، ۋاڭ جېنىڭ ئابىدىسىنى ④ كۆرگەن. مەشھۇر ئەدىب سېڭ سەنمۇ ئەنشى، بەشبالىقلارنىڭ باسقاق سوتچىسى سۈپىتى بىلەن سۈيئابقا ئانچە يىراق بولمىغان ئىسسىق كۆل رايونىدا ھەرىكەت ئېلىپ بارغان.

سۈيئابنىڭ غەربدە تۆت يۈز چاقىرىم كېلىدىغان يەرگە مىڭ بۇلاق جايلاشقان. مىڭ بۇلاق تۈرك قاغانىنىڭ ئىستراھەتگاھى بولغان. باھارنىڭ ئاخىرلىرىدا بۇ يەردە رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلىپ بۇلاق سۇلىرى شىرىلداپ ئېقىپ تۇرىدۇ. بۇ مەنزىرە كىشىلەرنى تولمۇ مەپتۇن قىلىدۇ. مىڭ بۇلاقتىن غەربكە بىر يۈز قىرىق - ئەللىك چاقىرىم يۈرگەندە، تالاس شەھىرىگە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. تالاسنىڭ غەربىي جەنۇبىدا ئون نەچچە چاقىرىم كېلىدىغان يەردە بىر كىچىك شەھەر بولۇپ، ئۇ يەردە ئۈچيۈز ئائىلىدىن كۆپرەك خەنزۇلار ياشايدۇ، ئۇلار گەرچە تۈركچە كىيىم كىيىمۇ يەنىلا خەنزۇچە تىلنى قوللىنىدۇ. ھەرىمىلەت خەلقىنىڭ ئورتاق ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي تۇرمۇش ئېھتىياجى سەۋەبى بىلەن سۈيئاب رايونىدا تۈركچە، خەنزۇچە ئىككى خىل يېزىقلىق پۇل ئىشلىتىلىدۇ. ⑤ يېقىنقى دەۋردە، ئىسسىق كۆلنىڭ شىمالىي قىرغىقىدىن قېزىۋېلىنغان ئارخېئولوگىيىلىك قېزىلمىلار ئىچىدە مۇشۇ خىل پۇللار تېپىلغان. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، تاڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە سۈيئاب رايونىدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئىچكى ئۆلكىلەر بىلەن ئۆتمۈشتىكىدىنمۇ كەڭ ۋە قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغان.

(2)

سۈيئابنىڭ قەدىمكى دەۋردە دۆلىتىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگرا رايونى بويىچە تۇتقان ئورنى ئىنتايىن مۇھىم بولغانلىقى ئۈچۈن، جىڭگۈەن يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا، تاڭ خاندانلىقى ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىنى يارغولدىن كۇچاغا كۆچۈرۈپ بارغاندىن كېيىن سۈيئابتا رەسمىي باسقاق مەھكىمىسى تەسىس قىلغان.

سۈيئابقا باسقاق مەھكىمىسى تەسىس قىلىش توغرىسىدىكى مەسىلە دۆلىتىمىزنىڭ تاڭ، سۇڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدىكى قەدىمكى كىتابلاردا خېلى ئېنىق قەيت قىلىنغان. «تاڭ سۇلالىسى كونا تارىخى. كۇچا تەزكىرىسى» دە مۇنداق دېيىلگەن: «ئاۋۋال پادىشاھ تەيزۇڭ

كۇچانى ئېلىپ، ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىنى پايتەخت كۇچاغا يۆتكەپ، گوشاۋكېنى تۇتۇق بېگى قىلىپ بەلگىلىگەن، خوتەن، قەشقەر، سۈيئابمۇ ئۇنىڭ ئىدارىسىدە بولۇپ، بۇنى تۆت باسقاق مەھكىمىسى دەپ ئاتىغان»، بۇ ئەھۋال «تاڭ سۇلالىسى يېڭى تارىخى. كۇچا تەزكىرىسى» دەپ بىر قەدەر تەپسىلىي يېزىلغان. «سۇفادىي ئۆلۈپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىنىسى باھارىپوسيا ئولتۇرغان، (جىڭگۇەن) 21 - يىلى (مىلادىيە 649 - يىلى)، ئىككى نۆۋەت ئەلچى ئەۋەتىپ ئولپان قىلغان، لېكىن ئۇنىڭ كېنىگىت (قاراشەھەر) ئىسيانغا قوشۇلغانلىقىغا پادىشاھنىڭ ئاچچىقى كېلىپ ئۇنىڭ ئۈستىدىن جازا يۈرۈشى قىلىشنى بەلگىلىگەن... شۇنىڭ بىلەن ئاشناشپىرنى كۈنچىيۇ ئايمىقىنىڭ يۈرۈش قىلىش قوشۇنىغا باش سەردار، چۈبەقالىنى مۇئاۋىن قىلغان. بۇلار ئەنشى تۇتۇق بېگى، گوشاۋكې، دېھقانچىلىققا مەسئۇل ۋەزىر ياڭ خۇڭلى، سول قانات سانغۇن لى خەييەن قاتارلىقلارنى ئېلىپ تۇرالارنىڭ 13 قەبىلىسىدىن يۈزىنىڭ ئەسكەرنى باشلاپ جازۇ يۈرۈشى قىلغان... ئاشناشپىر بەش چوڭ شەھەرنى ئېلىپ، بىرنەچچە تۈمەن ئەر - ئايالى ئۆزىگە قاراتقان، ئەلچى ئەۋەتىپ 700 دىن ئارتۇق كىچىك شەھەرنى دەۋەت بىلەن تەسلىم قىلغان، بۇ ئەھۋال غەربىي رايوننى زىلزىلىگە سالغان كەلتۈرگەن. غەربىي تۈرك، ئەنشى ئىككى دۆلەت قوشۇنلىرىنى تاپشۇرغان، ئاشناشپىر خاننىڭ ئىنىسى يابغۇنى خانلىققا تىكلىگەن، ئۇنىڭ تۆھپىلىرىنى تاشقا ئويۇپ خاتىرە قالدۇرغان... ئاشناشپىر باھارىپوسيا، نالى، جەلپىدەنلەرنى باغلاپ، بۇتخانىغا تەقدىم قىلغان. پادىشاھ زىۋىي ئىبادەتخانىسىدا ئەسىرلەرنى تاپشۇرۇپ ئالغان، پادىشاھ ۋەزىرلەرنى ئەيىبلەپ: ۋەزىرلەر ھەممىڭلار بېشىڭلارنى ئېگىپ، گۇناھىڭلارنى سوراڭلار دېگەن. خۇڭلۇسى ئىبادەتخانىسىنى چۈشكۈن ساراي قىلىپ ئۆزگەرتكەن. باھارىپوسيانى سول قول ئوتتۇرانچى سەركەردە قىلغان. شۇنىڭدىن باشلاپ ئەنشى تۇتۇق بېگى ئۇنىڭ پايتەختىگە كۆچۈرۈلگەن. خوتەن، سۈيئاب، قەشقەر ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولۇپ، «4 باسقاق مەھكىمىسى دەپ ئاتالغان». مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللارغا ئاساسەن شۇنداق ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇكى، كېيىن دېگەندىمۇ پادىشاھ گاۋزۇڭ دەۋرىدە، تاڭ خاندانلىقى سۈيئابتا سۈيئاب ئوبلاستى تەسىس قىلغان. شۈەنچىڭنىڭ 2 - يىلى (مىلادىيە 657 - يىلى)، تاڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى غەربىي تۈركلەر باشلىقى ئىپارا قاغاننى يېڭىپ، ئاسنا قۇلنى تىرىك تۇتۇۋالغان. سۈيئاب شەھىرىنىڭ غەربىدىكى رايونلاردا مىڭچىز تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىنى تەسىس قىلىپ، ئاسنا بۈكۈننى ئوڭ قانات ئۇلۇغ سانغۇن قاغان قىلىپ تەيىنلىگەن، مىڭچىز تۇتۇق بېگى ۋە جۇاڭ جۇي غەربىي تۈركلەرنىڭ بەش ساداق قەبىلىسى بۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

سۈيئاب شەھىرىنىڭ شەرقىدە كۈنلىك تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىنى تەسسىس قىلىپ، ئاسنا مېشىنى سول قانات ئۇلۇغ سانغۇن، كۈنلىك تۇتۇق بېگى ۋە شىن شۋاڭ قاغان قىلىپ تەيىنلىگەن. غەربىي تۈركلەرنىڭ بەش تۇغلۇق قەبىلىسى ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان. بۇ ھەر ئىككىلا مەھكىمە ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىگە تەۋە بولغان.

سۈيئاب شەھىرىنىڭ ۋە مىڭچىز، كۈنلىك بۇ ئىككى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىنىڭ تەسسىس قىلىنغانلىقى سۈيئابنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بالقاش كۆلىنىڭ شەرقىي ۋە جەنۇبىي تەرەپلىرىدىكى پۈتكۈل رايونلار تاڭ خاندانلىقىنىڭ مەركىزىي ھاكىمىيىتى بىۋاسىتە ئىدارە قىلىدىغان ۋە ئۆز ھوقۇقىنى يۈرگۈزىدىغان مەمۇرىي رايون ئىكەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

سۈيئابتا باسقاق مەھكىمىسى تەسسىس قىلغاندىن كېيىن، تاڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى چوڭ ئۈچ ئىشنى قىلغان؛ بىرىسى، غەربىي رايوندىكى ھەر مىللەت خەلقىنى سەپەرۋەر قىلىپ، سۈيئاب شەھىرىدە قۇرۇلۇش قىلىشقا كىرىشكەن؛ ئىككىنچىسى، سۈيئابنى قوغدايدىغان ئەمەلدار ۋە ئەلچىلەرنى بەلگىلىگەن ۋە ئەۋەتكەن؛ ئۈچىنچىسى، مۇداپىئە قوشۇنىنىڭ مۇداپىئە كۈچىنى ئاشۇرغان. يىڭپىڭ يىللىرى (مىلادىيە 677 - 678 -

يىللار)، غەربىي تۈرك ئون ئوق قاغانى ئاسناتىكىن ۋە ئۇنىڭ سەركەردىسى لى جېفۇلار سۈيئابنى ئۆتەر يول قىلغان بالقاش كۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى يىپەك يولىنى قالايمىقان قىلغان ۋە تۈبۈتلەر بىلەن بىرلىشىپ «ئەنشىگە بېسىپ بارغان». بۇ چاغدا مەمۇرىيەت ئىشلىرى

ۋازارىتىنىڭ مۇئاۋىن ۋازىرى فېي شىڭجىيەن، شۈيچۇ ئوبلاستىنىڭ بېگى ۋاڭ فاڭيى بۇيرۇق بىلەن پېرسىيە پادىشاھى بىلوسنىڭ ئوغلى. نىئوسنى ئۆز دۆلىتىگە ئاپىرىپ قويۇشقا تەيىنلىگەن. ئۇلار شىجۇدا نۇرغۇن ئەسكەر ئېلىپ ئوۋ قىلىش نامى بىلەن غەربكە قاراپ ئىلگىرىلەپ، سۈيئاب ئەتراپىدا ئاستاتىكىن قاتارلىقلارنىڭ سۈيىقەست ۋە پاراكەندىچىلىك

-نى تېزىدىن جىمىقتۇرۇپ، ئاستاتىكىننى تىرىك تۇتۇپ، لى جېفۇنى تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر قىلغان. «شۇنىڭ بىلەن ھەربىي مەمۇرىي ئەمەلدارلارنىڭ كۆرسەتكەن تۆھپىلىرىنى خاتىرىلەپ سۈيئاب شەھىرىدە ئابىدە ئورناتقان». ⑥ شۇنداق قىلىپ شاھزادە نىئوس تىنچ - ئامان سۈيئابقا يېتىپ بارغان. نىئوس سۈيئابتا تاڭ خاندانلىقىنىڭ ھەر دەرىجىلىك

ئەمەلدارلىرى ۋە ئەسكەرلىرى بىلەن خوشلىشىپ، دۆلىتىگە ئۆزى قايتىپ كەتكەن. ⑦ مۇئاۋىن ئەلچى ۋاڭ فاڭيى ئەنشى تۇتۇق بېگى سۈيئاب بىلەن سۈيئاب شەھىرىنى شەخسەن قوغدىغان.

ۋاڭ فاڭيى سۈيئابتا سۈيئاب شەھەر قۇرۇلۇشىنى ئېلىپ بارغان، سۈيئاب رايونىدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ پائال قوللىشى ۋە تىرىشىپ ئىشلىشى ئارقىسىدا ئەسلىدىكى

سۈيئاب شەھىرى ئاساسىدا، 50 نەچچە كۈن ئىچىدىلا بۇ غايەت چوڭ قۇرۇلۇش مۆجىزە ھالىتىدە ئورۇنلانغان. «تۆت تەرىپى ئون ئىككى قۇۋۋۇقلۇق ئەگرى - بۈگرى، ئېگىز - پەس، گاھى كۆرۈنۈپ، گاھى كۆرۈنمەيدىغان»^⑧، «كوچا سېپىللىرى گىرەلەشكەن»، «باش - ئايىغىنى بىلگىلى بولمايدىغان»^⑨، «ئايلىنىملىرى قىزىقارلىق» • (10) • ھەيۋەتلىك سۈيئاب شەھىرى ئېلىمىزنىڭ غەرب قىسمىدىكى ئىسسىق كۆلنىڭ غەربى، چۇ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىدا ۋۇجۇتقا كەلگەن. شەھەر قۇرۇلۇشى تاماملانغاندا، بۇ رايوندا تۇرۇشلۇق ھەرقايسى قېرىنداش مىللەتلەر نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك سوۋغىلارنى ئېلىپ كېلىپ كۆزدىن كەچۈرۈپ، قىزغىن تەبرىك بىلدۈرۈشكەن، بۇ يىپىڭى سۈيئاب شەھىرىگە قاراپ خۇشاللىققا چۆمۈپ بارىكالا ئېيتىشقان. سۈيئاب شەھىرىنىڭ قۇرۇلۇشى چىگرا رايونىدىكى ھەرمىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق مەنپەئىتى ۋە تەلپىگە ئۇيغۇن ئىدى.

يېقىنقى زامان ئارخېپولوگىيىلىك قېزىلما ماتېرىياللاردىنمۇ ئەينى ۋاقىتتىكى سۈيئاب شەھىرىنىڭ ھەيۋەتلىك ۋە كۆركەم ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. جۇڭگو ۋە چەت ئەل ئالىملىرى ئۆز تەتقىقاتلىرىغا ئاساسەن، چۇ دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقى، توقماقنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى ئاق بېشىم خارابىسىنى سۈيئاب شەھىرىنىڭ قەدىمكى ئورنى - دەپ قارىغان.⁽¹¹⁾ بۇ خارابىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى خارابە شەرق ۋە غەربتىن ئىبارەت ئىككى قىسىمدىن تەركىب تاپقان. غەربىدىكى خارابە ئەينى يىللاردا شەھەر تۇرمۇشى ئەڭ تەرەققىي قىلغان رايون بولغان. سىزىلغان تەكشۈلۈك خەرىتىسىدىن قارىغاندا، ئۇ ئاساسەن رەتسىز، تۆت چاسا شەكلىدە كۆرۈنىدۇ، سېپىللىرى ئەگرى - بۈگرى، ئايلىنما بولۇپ، سېپىلدا مۇداپىئە خاراكتېرىدىكى پوتەيلەر، بىرقانچە ئونلىغان راۋاقلارنىڭ ۋە بىرقانچە جايدا شەھەر دەرۋازىلىرىنىڭ ئىزلىرى بار. شەھەر ئىچىدىكى ئوردا، ئىبادەتخانا، كوچىلارنى يەنىلا روشەن پەرق ئەتكىلى بولىدۇ. ئۆلچەنگەن ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئاساسى شەھەر سېپىلى جەمئىي 2200 مېتىر ئوزۇنلۇقتا بولۇپ، شەھەر سېپىلىنىڭ شەكلى ۋاڭ فاڭپىنىڭ شەھەر قۇرۇلۇشىدىكى ئەگرى - بۈگرى، ئېگىز - پەس ھالەتتىكى قۇرۇلمىسىغا تامامەن ئۇيغۇن كېلىدۇ.⁽¹²⁾

مىلادىيەنىڭ 690 - يىلى ۋۇ زېتەن دايۇن مۇناجاتلىرىنى ساقلاش ئۈچۈن ھەرقايسى ئوبلاستلاردا دايۇنى بۇتخانىسى سېلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرگەن. دايۇنى بۇتخانىسى ئىچكى رايونلارنىڭ ھەرقايسى ئوبلاستلىرىدىن باشقا، شىنجاڭنىڭ بارىكۆل، كۇچا، قەشقەر قاتارلىق جايلاردىمۇ كۆزگە چېلىقىدۇ. تاڭ سۇلالىسىنىڭ غەربىي رايونىدىكى مۇھىم شەھەرلەردىن بىرى بولغان سۈيئابمۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس. يېڭى سۈيئاب شەھىرى

قۇرۇلۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، سۈيئاب شەھىرى ئىچىدىمۇ دايۇنى بۇتخانىسى ياسالغان. شۇنىڭ ئۈچۈن دۇخۇن ئۆزىنىڭ «جىڭشىڭجى» (ساياھەتنامىسى) دە: «قەدىمكى يارغۇل مەلىكىسى تۇرغان جايدا سېلىنغان دايۇنى بۇتخانىسى ھېلىمۇ ساقلانغان» دەپ يازغان. ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىدىن مەلۇم بولۇشىچە، سۈيئاب شەھەر خارابىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى سېپىلنىڭ بۇلۇڭىدا ئوردا قەلئەسى بار ئىكەن، بۇ قەلئەنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى 100 مېتىر كېلىدىغان جايدا توپىدىن ياسالغان بىر تۆپىلىك بولۇپ، بۇنىڭدىن بىر بۇددا بۇتخانىسى، بۇتخانىنىڭ رەسمىي ئىبادەتخانىسىدا ساكىامۇنى بىلەن پۈتتىنى سۇنۇپ ئولتۇرغان ماتېرىيالغا چوقۇنۇۋاتقانلىقى بايقالغان. ئېيتىشلاردا، مۇشۇ بۇتخانا دايۇنى ئىبادەتخانىسىنىڭ كونا ئىزى ئىكەن (13) دايۇنى ئىبادەتخانىسىنىڭ ياسالغانلىقى تاڭ سۇلالىسى ئەمىر - پەرمانلىرىنىڭ سۈيئاب رايونىغا يېتىپ بارغانلىقىنىڭ كۈچلۈك دەلىللىرىدىن بىرىدۇر.

سۈيئاب بىلەن كۇچا، خوتەن، قەشقەر ئوخشاشلا ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسىگە تەۋە بولغان. يازما ماتېرىياللاردىن شۇنى كۆرگىلى بولىدۇكى، تاڭ سۇلالىسىنىڭ مەركىزى خاندانلىقى بىۋاسىتە بەلگىلەپ ئەۋەتكەن ياكى تەيىنلىگەن ئەنشى تۇتۇق بەگلىرى: گوشاۋكى، دۇخۇيىباۋ، ۋاڭ فاڭشى، يەن ۋېنگو، گاۋ شيەن، تاڭ شىۋىجىڭ تىيەن ياڭمىڭ، گويۈەنجىڭ، نۇشىجاڭ، گويچەنگۈەن، جاڭ شاۋسۇڭ، دۇشەن، تاڭ جياخۇي، جاۋ گوجىن قاتارلىق 20 نەچچە كىشىدىن ئىبارەت. بۇلاردىن ۋۇ زېتيەن دەۋرىدىكى تىيەن ياڭمىڭ، جۇڭ زۇڭ دەۋرىدىكى گويۈەنجىڭ، كەيۈەننىڭ دەسلەپكى يىللىرىدىكى جاڭ شاۋسۇڭ، دۇشەنلەر ئالاھىدە تۆھپە يارىتىپ شىنجاڭدىكى ھەرىمىلەت خەلقىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن.

سۈيئابنى قوغدىغۇچى ئەمەلدارلار ئىچىدە خەنزۇلار، شۇنىڭدەك قېرىنداش مىللەتلەردىنمۇ بولغان، لېكىن مەيلى قايسى مىللەتتىن بولمىسۇن، ھەممىسى تاڭ سۇلالىسى مەركىزى خاندانلىقى تەيىنلىگەندىلا ئاندىن سۈيئابتا ھەربىي، مەمۇرىي ھوقۇق يۈرگۈزۈلگەن. يازما خاتىرىلەردىن قارىغاندا، تاڭ خاندانلىقى سۈيئاب ئوبلاستىغا ئاز سانلىق مىللەتتىن چېپىش چوسلۇ دېگەننى ئوبلاست بېگى قىلىپ تەيىنلىگەن. دۇخۇيىباۋ، خەن سىزۇڭ، ئاسنا كۇلجاي، جۇيىتى قاتارلىقلار سۈيئاب شەھىرىنى قوغدىغۇچى ئەمەلدار بولۇپ تەيىنلەنگەن.

سۈيئاب رايونىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان ئاز سانلىق مىللەت باشلىقلىرىنىڭ كۆپىنچىسىگە تاڭ خاندانلىقىنىڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى ئۇنۋان بەرگەن. تۈركەشلەرنىڭ

باشلىقى ئۇجىل سۈيئابنىڭ ئامباللىقىغا يۆتكەلگەندە، ۋۇ زېتىەن ئۇنى ياۋچىز تۇتۇق بېگى قىلىپ تەيىنلىگەن. شىڭلى يىلىنىڭ 2 - يىلى (مىلادىيە 699 - يىلى)، ۋۇ زېتىەن يەنە ئاسنا كۈلچاينى سول قانات ئۇلۇغ سانغۇن قوشۇمچە غەربنى تىنچلاندۇرغۇچى باش سەردار قىلىپ تەيىنلىگەن (14). شىڭلۇڭ يىللىرى، ئۇجىل ئۆلگەندىن كېيىن، تاڭ خاندانلىقى جۇڭ زۇڭ پادىشاھى ئۇنىڭ ئوغلى ساگېنى ئالتۇن ئېرماق خانى قىلىپ تەيىنلىگەن. (15) جىڭلۇڭنىڭ 3 - يىلى (مىلادىيە 709 - يىلى) تاڭ خاندانلىقى ئەلچى ئەۋەتىپ ئۇنىڭغا تۈركەشلەردىن شۇجۇڭغا ئەل بولغان قاغان دېگەن ئۇنۋاننى بەرگەن. (16) كەييۈەننىڭ 3 - يىلى (مىلادىيە 715 - يىلى) تاڭ خاندانلىقىنىڭ شۈەن زۇڭ پادىشاھى تۈركەشلەرنىڭ قارا ئۇرۇق باشلىقى جېبىش چوسلۇغا سادىق قاغان دېگەن ئۇنۋاننى بەرگەن (17) كەييۈەننىڭ 5 - يىلى (717 - يىلى) جېبىش چوسلۇ چاڭئەنگە تەبرىك بىلدۈرۈپ كەلگەندە، شۈەن زۇڭ ئۇنىڭغا يەنە سول قانات ئۇلۇغ سانغۇن، دۆلەتكە ئىتائەتچان گۇڭ، جېنفاڭ ئايمىقىنىڭ باسقاق بېگى دېگەن ئۇنۋانلارنى بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە، يەنە ئاسناخۇەيداۋنىڭ قىزى ئالتۇن ئېرماق مەلىكىسى (يارغۇل مەلىكىسى) نى چوسلۇغا ياتلىق قىلغان. (18)

غەربىي شىمال چېگرا مۇداپىئەسىنى مۇستەھكەملەپ، غەربىي شىمال رايونىنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيىتىنى راۋاجلاندۇرۇپ، «يىپەك يولى» نىڭ راۋانلىقىنى تەمىن ئېتىش ئۈچۈن، تاڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى ئەنشى تۇتۇق ھىراۋۇل مەھكىمىسى بىلەن تۆت شەھەردىكى باسقاق مەھكىمىسىنىڭ ھەربىي كۈچىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن ۋە ئۇنى كۈچلەندۈرگەن. سۈيئاب شەھىرىگىمۇ چېگرا مۇداپىئە قوشۇنى ئورۇنلاشتۇرغان. تاڭ خاندانلىقىنىڭ ئوردا قوغداش قوشۇنى سۈيئابتا تەسىس قىلىنغان. ئەمەلىيەتتە سۈيئاب دەرياسىدىن تالاس دەرياسىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى تالاس ۋە بالاساغۇن شەھەرلىرىمۇ تاڭ خاندانلىقىنىڭ مۇھىم ھەربىي قارارگاھى بولغان. «تاڭ سۇلالىسى ئومۇمىي ھۆججەتلىرى» 130 - جىلد، «لۈي شۇجىڭ قاتارلىقلارنىڭ شىمالغا يۈرۈش قىلىشىغا بېرىلگەن بۇيرۇق» تا يېزىلىشىچە، شەرقىي تۈرك قاغانى مەكچۈرنىڭ توپىلىڭنى جىمىقتۇرۇش ئۈچۈن تاڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى لۈي شۇجىڭنى ئالتۇن تاغ (ئالتاي تېغى) ئايمىقىغا باش سەردار قىلىپ بۇيرۇق بەرگەن. خەنخەي (ئارال دېڭىزى)، بەشبالىق جىمىسار قاتارلىق جايلاردىكى 50 مىڭدىن ئارتۇق ئەسكەر ئۇنىڭ رەھبەرلىكىدە بولغان. بۇنىڭ ئىچىدە سۈيئاب باسقاق مەھكىمىسىنىڭ ئەسكەرلىرى خېلى نىسبەتنى تەشكىل قىلغان. بۇنىڭدىن باشقا تۈركەشلەردىن شۇجۇڭنىڭ باشچىلىقىدىكى 250 مىڭدىن ئارتۇق بىرقانچە قەبىلە

ئەسكەرلىرىمۇ شۇنىڭ قوماندانلىقىدا بولغان. ھەرقايسى جايلاردىن مۇشۇ جايغا يىغىپ كېلىنگەن. بۇنىڭ ئىچىدە جەنۇب تەرەپتىكى خۇڭجۇ، ۋۇجۇ ئوبلاستى، شىمال تەرەپتىكى يەنجۇ، جىجۇ ئوبلاستى، غەربىي شىمالدىكى ساجۇ، شۈيچۇ، شىجۇ ئوبلاستى ۋە كۇچا قاتارلىق جايلار بار. نۇرغۇنلىغان قوماندان - جەڭچىلەر چېگرىنى قوغداش كۈرەشلىرىدە نەتىجە كۆرسىتىپ تاڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتىنىڭ تەقدىرى - ئىنئاملىرىغا ئېرىشكەن (19). شۇنى روشەن كۆرگىلى بولىدۇكى، تاڭ خاندانلىقىنىڭ سۈيئاب قاتارلىق 4 باسقاق مەھكىمىسىگە قارىتا قوللانغان ھەرخىل ئىدارە قىلىش تەدبىرلىرى خەن سۇلالىسىنىڭ بالقاش كۆلىنىڭ شەرقى ۋە جەنۇبىدىكى كەڭ رايونلارغا بولغان ھۆكۈمرانلىقنىڭ داۋامى ۋە كۈچەيتىلىشىدىن ئىبارەت. غەربىي شىمال رايونىدىكى ھەرىمىلەت خەلقىنىڭ چېگرا مۇداپىئەسىنى قۇرۇش ۋە قوغداش، ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك بىلەن غەربىي شىمال رايونىنىڭ ئېتىقاد ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشنى كۈچەيتىپ، شىنجاڭ رايونىنىڭ ئىقتىسادى ۋە مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە كۆرسەتكەن ئۆچمەس تۆھپىلىرى - ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ۋەتىنىمىز تارىخىنى ئورتاق ياراتقانلىقىنىڭ كۈنكىرىت ئىپادىسىدۇر.

(3)

تاڭ سۇلالىسى تەيزۇڭ پادىشاھى جىڭگۈەننىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىن باشلاپ سۈيئاب قاتارلىق 4 باسقاق مەھكىمىسىنىڭ تەسىس قىلىنغانىدىن تاڭ سۇلالىسى شۈەنزۇڭ پادىشاھى كەييۈەن يىلىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىغىچە جەمئىي 70 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتكەن. مۇشۇ ۋاقىت ئىچىدە، سۈيئاب قاتارلىق تۆت باسقاق مەھكىمىسىنىڭ تەسىس قىلىنىشىدىمۇ بىرقانچە ئەگرى - توقايلىق بولغان، گاھى تەسىس قىلىنىپ گاھى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. كەييۈەننىڭ 7 - يىلى (مىلادىيە 719 - يىلى)، ئون ئوق قاغانى سۈيئابتا تۇرغان. ئەنشىنىڭ مۇئاۋىن تۇتۇق بېگى تۆت باسقاق مەھكىمىسىنىڭ باسقاق بېگى تاڭ جياخۇينىڭ تەلىپى بىلەن سۈيئابنىڭ ئورنىغا قاراشەھەر قويۇلغان (20). شۇنىڭدىن كېيىن سۈيئابتا قايتىدىن باسقاق مەھكىمىسى تەسىس قىلىنمىغان. گەرچە سۈيئابتا باسقاق مەھكىمىسى تەسىس قىلىنمىغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا تاڭ سۇلالىسى مەركىزى خاندانلىقىنىڭ كونتروللۇقىدا مەملىكىتىمىزدىكى قېرىنداش مىللەتلەردىن ئون ئوق تۈركلەر، تۈركەشلەرنىڭ پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان سىياسىي مەركىزى بولغان. بۇ،

قېرىنداش مىللەتلەرنىڭ قەبىلە باشلىقلىرى يەنىلا تاڭ سۇلالىسى مەركىزى خاندانلىقى تەرىپىدىن مەنسەپكە تەيىنلەنگەن. كەيىۋەننىڭ 10 - يىلى (مىلادىيە 722 - يىلى)، تۈركەشلەرنىڭ چوڭ باشلىقى قار كۈنچى قاتارلىق سەككىز ئادەم خان ئوردىسىغا كەلگەندە، پادىشاھ شۈەنزۇڭ ئۇنىڭغا سانغۇن ئۇنۋانىنى بەرگەن ھەمدە سۆسۈن تون ۋە ئالتۇن كەمەر ھەدىيە قىلغان. (21) كەيىۋەننىڭ 22 - يىلى (مىلادىيە 734 - يىلى) تۈركەشلەرنىڭ چوڭ باشلىقى خوجىدا ئوردىغا كەلگەندە، تاڭ خاندانلىقى ئۇنىڭغا مۇئاۋىن باسقاق بېگى مەنسىپىنى بەرگەن. قىزىل تون، كۈمۈش كەمەر ۋە 40 توپ يىپەك رەخت ھەدىيە قىلىپ، ئوردا مۇھاپىزەتچىسى (يۇشۇي ۋېي) قىلغان. (22) كەيىۋەننىڭ 28 - يىلى (مىلادىيە 047 - يىلى) تاڭ خاندانلىقى تۈركەشلەر قاغانى تۇغشان كۈلچاينى سول قانات مۇھاپىزەتچى سانغۇنى، شىتاتتىن سىرتقى ئۇلۇغ سانغۇن، دىيانەتلىك ۋاڭ، ئۇنىڭ ئىنىسى جىئاپونى شىتاتتىن سىرتقى ئوڭ قانات مۇھاپىزەتچى ئۇلۇغ سانغۇن قىلىپ تەيىنلىگەن. (23) تىەنباۋنىڭ 8 - يىلى (مىلادىيە 749 - يىلى) تاڭ خاندانلىقى تۈركەشلەردىن يىبانى ئون ئوق قاغانى قىلىپ تەيىنلىگەن (24) تىەنباۋنىڭ 12 - يىلى (مىلادىيە 735 - يىلى)، تۈركەشلەردىن قارا ئوق قاغانى تەڭرىدىن بولمىشنى تۈركەشلەر قاغانى قىلغان. (25)

ئەمەلىيەتتە، بەشبالىق ساتىراپ بېگى ۋاڭ جىڭجىيەن تىەنباۋنىڭ 7 - يىلى (مىلادىيە 847 - يىلى) سۈيىباقا ئەسكەر باشلاپ بارغاندا، ئۇ كۆرگەن سۈيىبانىڭ ئاللىقاچان «سېپىل پوتەيلىرى ۋەيران بولغان، ئولتۇراق ئاھالىسىمۇ قالمىغان» (26) ، بىراق بۇرۇن يارغۇل مەلىكىسى ئولتۇرغان جاينىڭ يېنىغا ياسالغان دايۇنسى ئىبادەتخانىسى يەنىلا ساقلانغان. تاڭ سۇلالىسى شۈي زۇڭ پادىشاھىنىڭ جىدې يىللىرىدىن كېيىن (مىلادىيە 657 - يىلى)، تاڭ سۇلالىسى دەيزۇڭ پادىشاھىنىڭ دالى يىللىرىغىچە بولغان ۋاقىت ئىچىدە، مەملىكىتىمىزنىڭ غەربىي قىسمىدىكى يەنە بىر ئاز سانلىق مىللەت - قارلۇقلار قەبىلىسى سۈيىبىتىن كۆچۈپ، ئون ئوق قاغانىنىڭ قەدىمكى جايىغا بېرىپ ئولتۇرغان، «سۈيىباب، تالاس شەھەرلىرىنى پۈتۈنلەي» ئىگەللىگەن (27) مىلادىيە 10 - ئەسىردىن كېيىنلا، سۈيىبانىڭ مەملىكىتىمىزنىڭ غەربىي قىسمىدىكى مۇھىم ئورنىنى قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىنىڭ مەركىزى شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان بالاساغۇن ئىگەللىگەن. بالاساغۇن تاڭ دەۋرىدىكى پىلۇسانغۇن (غۇبالىق) شەھىرىدىن ئىبارەت. غەربىي لياۋ دەۋرىدە يەللى تەيشى سۈيىباب دەرياسىنىڭ جەنۇبىدا پايتەخت شەھىرىنى قۇرۇپ، قوش ئوردا دېگەن نامنى بەرگەن. بۇ ئاساسەن، سۈيىباب شەھىرى ئاللىقاچان ۋەيران بولۇپ كەتكەنلىكىدىن بولغان. يۈەن سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرى ياللىغ چۇساي سۈيىباب شەھىرىنىڭ

قەدىمكى خارابىسىغا بارغان، بۇ چاغدا كىشىلەر ئۇنى سۈيىئاب شەھىرى دېمەي، سۇلۇ شەھىرى دەپ ئاتىغان.

18 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، مەنچىڭ خاندانلىقى جۇڭغارىيە توپىلىنى جىمىقتۇرغاندىن كېيىن، چيەنلۇڭنىڭ 29 - يىلى (مىلادىيە 1762 - يىلى)، شىنجاڭدا ئىلى جياڭجۇنى باشچىلىقىدىكى ھەربىي - مەمۇرىي ئاپپاراتنى تەسىس قىلغان. ئېرتىش دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىمىدىكى رايونلار بىلەن بالقاش كۆلىدىن تارتىپ پامىر ئېگىزلىكىگىچە بولغان جايلارنىڭ ھەربىي - مەمۇرىي ئىشلىرى ئىلى جياڭجۇنىنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسى ئىچىدە بولغان. غەربىي شىمال چېگرا رايونىدىكى كۆچمەن مىللەتلەرنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ئۈچۈن، ئىلى جياڭجۇنى دائىم ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئېرغۇت تېغىدىن ئۆتۈپ، تۆمۈر تۇر (ئىسسىق كۆل) نىڭ جەنۇبىدىن بارخۇن چوققىسى ئارقىلىق چۇ دەرياسى ۋە تالاس دەرياسى ۋادىلىرىغىچە بېرىپ گۈزەت قىلىپ تۇرغان. مەنچىڭ خاندانلىقىنىڭ ھەر يىلى ئىلىدىن قەشقەرگە يەڭگۈشلەپ ئەۋەتكەن مۇداپىئە قوشۇنلىرىمۇ ھەمىشە ئىسسىق كۆلنىڭ شەرقى جەنۇبى ئارقىلىق ئالدىن دەرياسىنىڭ لەيلىمە كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ، بارخۇن چوققىسىدىن ئېشىپ، تۇلۇت ئېغىزىدىكى يول بىلەن ئۆتكەن. 18 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، مەنچىڭ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى مەخسۇس ئۆلچەش - سىزىش خادىملىرى ئەۋەتىپ، ئىسسىق كۆلدە ئەمەلىي تەكشۈرۈش ۋە ئۆلچەپ سىزىشنى ئېلىپ بارغان. ئاتاقلىق جۇغراپىيە ئالىمى شۈي سۇڭ 19 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى يىللىرى، بۇ جايلارنى ئۆزى بىۋاسىتە ساياھەت قىلغان ھەمدە ئۇنىڭ «غەربىي رايوننىڭ سۇ يوللىرى خاتىرىسى» دېگەن كىتابىدا بۇ رايوننىڭ تارىخى - جۇغراپىيە ئەھۋاللىرى تەپسىلىي يېزىلغان ۋە تەكشۈرۈپ ئىسپاتلانغان.

تارىخىي پاكىتلار شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى: سۈيىابنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بالقاش كۆلىنىڭ شەرقى ۋە جەنۇبىدىكى كەڭ رايونلار خەن سۇلالىسى دەۋرىدىن تارتىپلا جۇڭگو زېمىنىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ كەلگەن. تاڭ سۇلالىسى بۇ جايلارنى باشقۇرۇش ۋە ئىدارە قىلىشنى كۈچەيتكەن. مەنچىڭ خاندانلىقى بۇ رايونغا بولغان ھۆكۈمرانلىقىنى داۋاملاشتۇرۇپ؛ بۇ رايوندا مەنسەپدارلار تەسىس قىلغان، ھەربىي قوشۇن ئەۋەتكەن، قەرەللىك گۈزەت قىلىپ تۇرغان. بۇ ئەھۋال جۇڭگونىڭ تارىخى كىتاب، خەرىتىلىرىدە ئېنىق يېزىلىپلا قالماستىن، 1958 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى تەكشۈرۈپ بېكىتىپ نەشر قىلغان «سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تارىخىي خەرىتىلىرى» دىمۇ جۇڭگونىڭ چېگرىسى 19 - ئەسىرگە كەلگىچە يەنىلا بالقاش كۆلىدە ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغان.

لى بەينىڭ يۇرتىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ زېمىنى بولۇپ قېلىشى پەقەت يېقىنقى يۈز يىللىق ئىش بولۇپ، كونا چار پادىشاھىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى ۋە كېڭەيمىچىلىكىنىڭ نەتىجىسى. 19 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە، چار رۇسىيە تاجاۋۇزچىلىرى دۆلىتىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگرىسىغا تاجاۋۇز قىلىشقا باشلىغان. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، چار رۇسىيىنىڭ ئېلىمىزگە قارىتا تاجاۋۇزچىلىق تەسىر كۈچى بالقاش كۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى كەڭ رايونلارغىچە يېتىپ كەلگەن. 1860 - يىلى، چار رۇسىيە مەنچىڭ ھۆكۈمىتىگە تەھدىت سېلىپ «جۇڭگو - رۇسىيە بېيجىڭ شەرتنامىسى» نى تۈزگەن. بۇنىڭغا ئۇلاپلا يەنە 1864 - يىلى «جۇڭگو - رۇسىيىنىڭ غەربىي شىمال چېگرىسىنى تەكشۈرۈپ ئايرىش توختىمى» نى تۈزگەن. مۇشۇ ئىككى تەڭ ھوقۇقسىز شەرتنامە ئارقىلىق چار رۇسىيە دۆلىتىمىزنىڭ غەربىي شىمال چېگرىسىدىكى 440 مىڭ كىۋادىرات كىلومېتىر زېمىننى ئىگەللەۋالغان. بېرىنچى قاتارلىقلار ئەقەللىي تارىخىي پاكىتىمۇ قارماي، كونا چار پادىشاھىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتىنى ئاقلاپ، كىشىنى چۆچۈتىدىغان بىرمۇنچە يالغان - ياۋداق سۆزلەرنى ئويدۇرۇپ چىقىپ، تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە شىنجاڭ «چار رۇسىيىنىڭ مۇستەملىكە ھامىلىغىدا ئىدى»؛ 8 - ئەسىردىن كېيىنكى مىڭ يىل ئىچىدە، شىنجاڭدا «بىرەرمۇ جۇڭگو ئەسكىرى ۋە جۇڭگو ئەمەلدارى يوق ئىدى». سەددىچىن سېپىلى «جۇڭگونىڭ بىردىنبىر دۆلەت چېگرىسى ئىدى»، «غەربتە گەنسۇ ۋە سىچۇەندىن ئۆتمىگەن» ۋەھاكازا دەپ ۋالاقشىدى. رەزىل يالغان - ياۋداق سۆزلەر بېرىنچى خائىنلار گۇرۇھىنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ماھىيىتىنى قىلچىمۇ ياپالمىدى. دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە، ئۇ، يېڭى چار پادىشاھىنىڭ دۆلىتىمىزگە قارىتا ئاغدۇرمىچىلىق - تاجاۋۇزچىلىق ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت ۋەھشىي نىيىتى ۋە كېڭەيمىچىلىك خام خىيالىنى تولۇق ئاشكارىلاپ بەردى.

بىز ئۇلۇغ ئەدىب لى بەينى ئەسلىگىنىمىزدە، ئۇنىڭ يىراقتىكى يۇرتى - سۈيئاب ئېسىمىزگە كېلىدۇ. بىز «يىپەك يولى» نى تەتقىق قىلغىنىمىزدا، سۈيئابنىڭ ئاشۇ گۈللەپ - ياشنىغان تارىخىدىن پەخىرلەنمەي تۇرالمايمىز. بىز سۈيئابنىڭ تارىخىنى ئەسلىگىنىمىزدە، يېڭى - كونا چار پادىشاھلىرىنىڭ سىرتقا قارىتا تاجاۋۇزچىلىق ۋە كېڭەيمىچىلىك يۈرگۈزۈشتەك ۋەھشىيلىكلىرىگە ئەڭ زور غەزەپ - نەپرەت بىلدۈرمەي تۇرالمايمىز.

ئىزاھلار:

- ① «تاك سۇلالىسى ئومۇمىي نەزمىلىرى» 162 - جىلد.
- ② «ئۇلۇغ تاك دەۋرىدە غەربكە قىلىنغان ساياھەت» 1 - جىلد.
- ③ «ئۇلۇغ شەپقەت ئىبادەتخانىسىدا ساقلانغان ئۈچ بۇددا ئۆلماسىنىڭ تەزكىرىسى» 1 - جىلد.
- ④ «خەن دەۋرىدىكى غەربىي رايون جۇغراپىيىسى ھەققىدە تەتقىقات» نىڭ 1 - جىلدىدىكى ئىزاھات. يەللەچۈسەينىڭ «غەربكە ساياھەت خاتىرىسى» دىن.
- ⑤ فېڭ چېڭجۇن تەرجىمە قىلغان: «غەربىي تۈركلەرگە دائىر تارىخىي ماتېرىياللار» 291 - بەت.
- ⑥ «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى» 78 - جىلد، بېي شىڭجەن تەزكىرىسى.
- ⑦ «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى»، 198 - جىلد.
- ⑧ «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى» 185 - جىلد، 1 - قىسىم، ۋاڭ فاڭيى تەزكىرىسى.
- ⑨ «جاڭ شوزى ماقالىلىرى توپلىمى» 61 - جىلد، ۋاڭ - گۇڭلار ئابىدىسى.
- (10) «تاك سۇلالىسىنىڭ يېڭى تارىخى»، 111 - جىلد، ۋاڭ فاڭيى تەزكىرىسى.
- (11) جياڭ گۇاڭدا: «سۈيئاب شەھىرىنىڭ ھازىرقى جۇغراپىيىلىك تەپسىراتى»، «بېيجىڭ داشۇ ئۆگىنىش ژۇرنىلى» غا بېسىلغان 1979 - يىل، 5 - سان.
- (12) يۇقىرىقىغا ئوخشاش.
- (13) يۇقىرىقىغا ئوخشاش.
- (14) «كىتابلار جەۋھىرى»، 967 - جىلد.
- (15) يۇقىرىقىغا ئوخشاش، 967 - جىلد.
- (16) «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى»، 7 - جىلد، جۇڭزۇڭ خاتىرىسى.
- (17) «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى»، 194 - جىلد 2 - قىسىم، تۈركلەر تەزكىرىسى.
- (18) «تاك سۇلالىسىنىڭ كونا تارىخى»، 215 - جىلد، 2 - قىسىم، تۈركلەر تەزكىرىسى.
- (19) «دۇڭخۇاڭ ۋە تۇرپاننىڭ ئىجتىمائىي ئىقتىسادىغا دائىر ماتېرىياللار» 2 - قىسىم.
- (20) «تاك سۇلالىسىنىڭ يېڭى تارىخى»، 221 - جىلد، 1 - قىسىم، كىنگىت

(قاراشەھەر) تەزكىرىسى.

(21) «كىتابلار جەۋھىرى» 975 - جىلد.

(22) يۇقىرىقىغا ئوخشاش.

(23) «تاڭ سۇلالىسى ئومۇمىي ھۆججەتلىرى»، 42 - جىلد.

(24) «شاھانلىق يىلنامىسى»، 216 - جىلد.

(25) «تاڭ سۇلالىسى ئومۇمىي ھۆججەتلىرى»، 92 - جىلد.

(26) دۇخۇەن: «سەپەر خاتىرىلىرى».

(27) «تاڭ تارىخىنىڭ مۇھىم بايانلىرى»، 100 - جىلد.

.

(شىنجاڭ تارىخى شۇناسلىقى ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان)

ھىندىستان بۇددا دىنى مەدەنىيىتى ۋە ئۇيغۇر داستانچىلىقى

ئابلات ياسىن بابا

(مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى مىللەتشۇناسلىق ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق ئىنستىتۇتى مىللەتشۇناسلىق كەسپىنىڭ دوكتور ئاسپىرانتى)

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە ھىندىستان بۇددا دىنى مەدەنىيىتىنىڭ ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم زانىرى بولغان خەلق داستانلىرىغا كۆرسەتكەن تەسىرى شەكىل، مەزمۇن جەھەتتىن تەھلىل قىلىنىش ئارقىلىق، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ئۆتۈشۈش، تەسىر كۆرسىتىش مۇناسىۋىتى ئېچىپ بېرىلىدۇ.

ئاچقۇچلۇق سۆزلەر:

بۇددا مەدەنىيىتى؛ داستانچىلىق؛ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى

بۇددا دىنىنىڭ ھىندىستان ئارقىلىق ئەڭ دەسلەپتە قەدىمكى ئودۇنغا تارقىلىپ، ئۇ يەردە چوڭقۇر يىلتىز تارتىپ گۈللەنگەنلىكى، ئۇ يەردىن تارقىلىپ پۈتۈن غەربىي رايوندا ھاكىم ئىدىپئولوگىيەگە ئايلىنىپ، زور مەدەنىيەت سەمەرىلىرىنى بارلىققا كەلتۈرگەنلىكى. دەك تارىخىي پاكىت بىزنىڭ بۇ تېمىدا تەتقىقات ئېلىپ بېرىشىمىزنى مۇئەييەن ئىمكان بىلەن تەمىنلەيدۇ. چۈنكى، مەلۇم بىر دىنىي ئىدىپئولوگىيە ئۆز نۆۋىتىدە بىر يېڭى مەدەنىيەتتىن دېرەك بېرىدىغان بولۇپ، مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمى بولغان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغىمۇ شۇ خىل ئىدىپئولوگىيەنىڭ تامغىسى بېسىلغان بولىدۇ. مۇشۇ ئارقىلىق كىشىلەر ئېڭىدا شۇ ئىدىپئولوگىيەگە تەئەللۇق مۇئەييەن پىسخىك تىندۇرما، مەنىۋى چۆكۈمە ھاسىل قىلىدۇ. ئىدىپئولوگىيە ئالماشقاندىن كېيىنكى دەۋرلەردىمۇ بۇ ھالەت ئۆز رولىدىن قالمايدۇ. بەلكى، ئازدۇر-كۆپتۇر، يوشۇرۇن-ئاشكارا يوسۇندا مەدەنىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ.

بۇددا دىنىدىن ئىبارەت بۇ ئىدىپئولوگىيەنىڭ خەلقىمىز ئارىسىدىكى ئەسىر-ئەسىرلەپ مەۋجۇتلۇقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ چۆچەكلەر ماكانى بولمىش ھىندىستاندا بارلىققا كېلىپ، ئۇيغۇرلارغا تارقالغانلىقىدەك رېئاللىق ئۇنىڭ ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا

بولغان كۈچلۈك تەسىرىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن مۇھىم ئامىلدۇر. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىمىزدىكى ئۆزگىچە ژانىرلىرىمىزدىن بولغان داستانمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس، ئەلۋەتتە. تۆۋەندە، بىز بۇددا دىنى بىلەن ئۇيغۇر داستانچىلىقى ھەققىدىكى مۇلاھىزىلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتىمىز. بۇنىڭ ئۈچۈن گەپنى سەل ئەگىتىشكە توغرا كېلىدۇ.

بۇددا دىنىنى مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 560-يىلدىن 480-يىلغىچە ياشىغان، بۈگۈنكى نېپال چېگراسىدىكى قەدىمكى كاپلوۋاستو پادىشاھلىقىنىڭ شاھزادىسى سىددىخارتخا، يەنى ساكيامۇنى ئىجاد قىلغان بولۇپ، «سىددىخارتخا ئېتىنىك جەھەتتىن ئارىيان-ساك ئىدى.»^① ساكيامۇنى 29 يېشىدا ئوردىدىكى ئەيش-ئىشرەتلىك تۇرمۇشىدىن ۋە ئايالى گوپادىن ۋاز كېچىپ، ئالتە يىللىق ئىستىقامەت ئارقىلىق 35 يېشىدا بۇددا تەلىماتىنى ياراتقان.

بۇددا دىنى كەشمىر ئارقىلىق غەربىي رايونلارغا تارقىلىشقا باشلىغان بولۇپ، ئۇيغۇرلارغا قاچان تارقالغانلىقى ھەققىدە بەزىبىر پەرقلق قاراشلار بار. شۇنىسى ئېنىقكى، غەربىي رايونغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇدۇن بۇددا دىنى ئەڭ دەسلەپ تارقالغان رايوندۇر. مەلۇم بولغان مەنبەلەرگە كۆرە، «بۇددا دىنى ئۇدۇنغا تارقالغان ۋاقتىنى مىلادىيە 1-ئەسىرگە قويۇش مۇۋاپىقراق»^② بولۇپ، كونكرېت قىلغاندا، «مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 74-يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.»^③ ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر مەسىلە شۇكى، تارقىلىش ھەرگىزمۇ ئومۇملىشىشنى كۆرسەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئومۇملىشىشى ئۇزۇن بىر جەرياننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇددا دىنى بارا-بارا ئۇدۇندىن كېڭىيىپ پۈتۈن شىنجاڭدا ئومۇملاشقان ۋە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە تارقالغان. ئۇدۇن بىلەن كۈسەن ئەينى دەۋردىكى غەربىي يۇرت بويىچە ئەڭ گۈللەنگەن بۇددا مەدەنىيىتى ئوچاقلارغا ئايلانغان. ئىسلاملىشىشقا ئەگىشىپ تۇرپان يېڭى بىر مەركەز سۈپىتىدە بىر مەزگىل ئاۋاتلاشقان. ئەڭ ئاخىرىدا ئۇمۇ ئىسلاملىشىپ كەتكەن. شۇنداق قىلىپ، بۇددا دىنى ئۇيغۇرلاردا دىنىي ئىدىئولوگىيە سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇشتىن قالغان. بۇ دېگەنلىك شۇنىڭدىن كېيىن بۇددا دىنى ئۇيغۇرلاردىن تەلتۈكۈس سۈپۈرۈپ تاشلاندى، دېگەنلىككە تەڭ ئەمەس. ئۇنىڭ بەزى ئېتىقاد - ئىدىيەلىرى ئۇيغۇرلار ئىسلاملاشقاندىن كېيىنمۇ كەڭ خەلق ئارىسىدا مۇئەييەن ئاڭ ھالىتىدە ساقلىنىپ، ئىسلام دىنىنىڭ ئەقىدىلىرىگە سېڭىشىپ مەۋجۇت بولۇپ كەلدى. بۇ يەكۈن بىزنىڭ يۇقىرىقى تېمىنى ئوتتۇرىغا قويۇشىمىزدىكى دەلىلدۇر.

بۇددا دىنىنىڭ تارقىلىشىغا ئەگىشىپ ھىندىستان مەدەنىيىتىمۇ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا

تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىغان. تېبابەت، ئاسترونومىيە، سەنئەت ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قاتارلىقلار ئۇيغۇرلارغا كەڭ تارقىلىپ، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە مۇئەييەن سالماقنى تەشكىل قىلغان. دەسلەپ دىنىي ئەقىدىلەرنى چۈشىنىش ۋە ئىگىلەش مەقسىتىدە نۇرغۇنلىغان بۇددا نوملىرى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. زور بىر تۈركۈم تەرجىمانلار يېتىشىپ چىققان. تەرجىمە قىلىنغان بۇ ئەسەرلەر «كۈچلۈك ئەدەبىيات خاراكتېرىگە ئىگە بولۇپلا قالماستىن، يەنە ئۇيغۇر ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشىگە ۋە تەرەققىياتىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن.»^④ چۈنكى ئۇلار بەزى ئەسەرلەرگە ئىجادىي ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىپ، ئەسلىدىكى ئابستراكت، مەۋھۇم دىنىي ئەقىدىلەرنى جانلىق، ئوبرازلىق بولغان ھېكايىلەر ئىچىگە قويۇپ بايان قىلىپ، ئەسلىدىكى ئەسەرنى گۈزەل بىر ئەدەبىيات ئەسىرىگە ئايلاندۇرغان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ھىندىستاندا تارقىلىپ يۈرگەن رىۋايەت، چۆچەكلەر ساكيامۇنىغا نىسبەتلەشتۈرۈلۈپ، بۇددا ھېكايىلىرى سۈپىتىدە ئۇيغۇرلارغا تارقالغان ۋە تەسىر كۆرسەتكەن. بۇنداق ھېكايىلەرنىڭ ئەدەبىيات تۈسى ناھايىتى روشەن بولۇپ، بۇ خىل ھېكايىلەر رەسىملەشتۈرۈلۈپ بۇددا مىڭئۆيلىرىگە سىزىلغان. كىشىلەرگە دىنىي تەرغىبات قىلىشتا كەڭ دەرىجىدە ئېيتىلغان. بارا-بارا ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ئىچىگە سىڭىشىپ، ئۇنىڭ تەركىبى قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن.

«رامايانا»^⑤ ۋە «ماخاپىترا» داستانى ھىندىستان ئەدەبىياتىدىكى ئىككى بۈيۈك نامايەندە. ئۇ ئۇزاق ۋاقىت ئېغىزدىن ئېغىزغا تارقىلىش جەريانىدا نەزمىي ۋە نەسرىي سەنئەت شەكىلدە تارقىلىپ مۇكەممەللىشىپ بارغان. بۇنداق ھەم نەزمىي ھەم نەسرىي ئۇسۇلى قوللىنىلغان ئەسەرلەر كەڭ خەلقنىڭ ياققۇرۇشىغا ئېرىشكەن. شۇنداق قىلىپ، نەسرىي شەكىلدە بايان قىلىش بىلەن نەزمىي شەكىلدە ئېيتىش بىرلەشكەن ئەدەبىي ژانىر بارلىققا كەلگەن. «بايان بىلەن ئاھاڭنى بىرلەشتۈرۈش ياكى نەزم بىلەن نەسرىي تەڭ قوللىنىش ھىندىستان ئەدەبىياتىنىڭ بىر چوڭ ئالاھىدىلىكى»^⑥ بولۇپ ھېسابلىنغان. مەدداھلىق، غەزەلخانلىق شەكىلدە بۇددا ئەقىدىلىرىنى تەشۋىق قىلىشتا كەڭ قوللىنىلغان ھەمدە بۇ خىل سەنئەت شەكلى ھىندىستاندا خېلى تەرەققىي قىلغان. بۇ خىل ئۇسلۇب دەسلەپتە دىنىي نوملارنى كىشىلەرگە تەشۋىق قىلىشتا كەڭ قوللىنىلغان. كىيىنچە بۇددا نوملىرىنىلا ئەمەس، بۇددا ھېكايىلىرىدىن تاللانغان قىسىملارمۇ ئېيتىلىدىغان بولغان. ھەتتا بەزى بۇددا دىنى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولمىغان مەزمۇنلارمۇ ئورۇندىلىدىغان بولغان. بۇنىڭ نەتىجىسىدە بۇددا ئەقىدىلىرى ۋە ھېكايىلىرى قەدەممۇ قەدەم ئاممىبابلاشقان، چۆچەكلەشتۈرۈلگەن. تېپىلغان ۋەسىقىلەرگە قارىغاندا، بۇ خىل

ئەدەبىي ژانىر «ئىدىقۇت ئىلىدىمۇ مۇئەييەن دەرىجىدە تارقالغان.» ⑦ ئۇنىڭدىن باشقا «ئىككى تېكىن ھېكايىسى» دىمۇ بۇ خىل ژانىرنىڭ ئالاھىدىلىكىنىڭ ئىزلىرىنى كۆرگىلى بولىدۇ. سەھنە ئەسەرلىرىگە تەئەللۇق ۋەسىقىلەردىمۇ بۇ خىل ئۇسلۇب گەۋدىلەندۈرۈلگەن بولۇپ، «مايتىرى سىمت» بۇنىڭ دەلىلىدۇر. چۈنكى «سانسكىرت دىرامىلىرى مەدداھلىق - غەزەلخانلىق ئالاھىدىلىكىگە ئىگە» ⑧ ئەينى چاغلاردا ئىدىقۇت ئېلىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان «گۈللۈك كېمىر» بېزەكلىك سورۇنلىرىدىكى ئاۋازسىز تىياتىر كۆرۈش پائالىيەتلىرى ⑨ دىمۇ بۇ خىل ئۇسلۇب مۇئەييەن دەرىجىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. بۇ دەۋرلەردە يەنە بۇت سەيلىسى، نوم نوملاش، بۇددا ھېكايىلىرىنى مەدداھلىق سەنئىتى ئارقىلىق كىشىلەرگە تەشۋىق قىلىش قاتارلىق پائالىيەتلەرمۇ ئەۋج ئالغانىدى. دېمەك، نەزمىي ۋە نەسرىي شەكىل بىرلەشكەن بۇ خىل ئەدەبىي ژانىر «كېيىنكى دەۋر ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشىگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسەتكەن» ⑩ بەلكى «مەملىكىتىمىزدە، مەيلى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك كىشىلىرى بولسۇن، مەيلى تاڭغۇت، ئۇيغۇر، موڭغۇل ياكى باشقا مىللەتلەر بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەدداھلىق - غەزەلخانلىقنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغان» ⑪ ھىندىستاننىڭ ئەنئەنىۋى سەنئەت شەكلى بولغان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق ئۇيغۇرلار ئارىسىدا داۋاملىق ۋارىسلىق قىلىنىشقا ۋە تەرەققىي قىلىشقا ئېرىشكەن. خەلق داستانلىرىدا بۇ خىل تەسىر ئەڭ كۆپ كۆرىلىدۇ.

داستانلار ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمى. خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا بېغىشلانغان نەزەرىيەۋى كىتابلاردا خەلق داستانلىرىغا ئاساسىي جەھەتتىن ئوخشاش ھالدا، نەسرىي بايان ۋە نەزمىي تەسۋىرلەر ئارقىلىق مول ئىجتىمائىي تۇرمۇش مەزمۇنىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان سۆزىتىلىق ئەسەر، دەپ ئېنىقلىما بېرىلگەن. ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى قىسقىچە قىلغاندا تۆۋەندىكى بىر نەچچە نۇقتىدا ئىپادىلىنىدۇ:

- 1) نەسرىي بىلەن نەزمىنىڭ بىرلەشمىسىدىن تۈزۈلىدۇ؛
 - 2) ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنىڭ كۆپىنچىسى خەلقئارا سۆزىتلەر ئاساسىدا يارىتىلغان؛
 - 3) ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى مول ۋە رەڭگارەڭ ئاھاڭ - كۈيلەرگە ئىگە.
- ئۇيغۇرلار خەلق داستانلىرىنى ئېيتقۇچىلارنى ئادەتتە مەدداھ دەپ ئاتايدىغان بولۇپ، مەدداھلار، تىل، مۇزىكا، نۇتۇق ۋە ھەرىكەت سەنئىتىگە ماھىر كېلىدۇ. داستانلارنىڭ ئېيتىلىش سورۇنى ئاساسىي جەھەتتىن بازار - رەستىلەر، مەشرەپلەر ۋە مازارلار بولىدۇ. يۇقىرىدىكى بايانلارنى بىرلەشتۈرۈپ قارايدىغان بولساق، ھىندىستاندىكى نەزم ۋە

نەسرېي شەكلىنى ئىپادىلەش ۋاستىسى قىلغان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى ئوتتۇرىسىدىكى روشەن ئوخشاشلىقلارنى ۋە كۈچلۈك تەسىرىنى كۆرۈۋالالايمىز. بۇ خىل تەسىر ۋە ئوخشاشلىق ھازىرقى ئەھۋال ئاستىدا شەكىل جەھەتتە بەكرەك روشەندۇر. بۇ تۆۋەندىكى بىر نەچچە نۇقتىدا ناھايىتى گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ.

ئەڭ ئاۋۋال، ھىندىستان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتىمۇ ھەم نەسرېي بايان ھەم نەزمىي مەزمۇنلارنى ئۆزىنىڭ ئاساسلىق ئىپادىلەش ۋاستىسى قىلىدىغان بولۇپ، بۇ ئىككى خىل شەكىل تەڭ قوللىنىلىدۇ. نۆۋەتتىكى ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىمۇ نەزمىي ۋە نەسرېي شەكلىنى بىرلەشتۈرۈلۈپ ئورۇندىلىدۇ. ھازىر، بۇ خىل ئۇسۇل داستاننى ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى باشقا ژانىرلاردىن پەرقلىنىدىغان ئاساسلىق ئالاھىدىلىككە ئايلانغان. ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىدا ئاساسىي ۋەقەلىك نەسرېي تىل بىلەن، لىرىك ھېسسىياتقا دائىر مەزمۇنلار نەزمىي بايانلار بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. بۇ يەردىكى نەزمىي تىل دېگەندە مۇئەييەن ئاھاڭغا ئىگە ناخشىنى، نەسر دېگەندە ۋەقەلىك بايان قىلىنغان ھېكايە قىسمىنى كۆرسىتىدۇ. «مەشھۇر ئۇيغۇر خەلق داستانى (غېرىب-سەنەم) دە قوللىنىلىدىغانى دەل مۇشۇ ناخشا ئېيتىش بىلەن ھېكايە سۆزلەشنى بىرلەشتۈرۈش، نەزم بىلەن نەسرېي بىرلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت ئىپادىلەش ۋاستىسى»^⑫ بولۇپ، ھىندىستان بۇددا دىنى مەدەنىيىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مۇناسىۋىتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. ئۇيغۇرلاردىكى «مايتىرى سىمىت» دراممىسى ھىندىستان بۇددا مۇھىتى ئاستىدا بارلىققا كەلگەن سانسىكرىت دراممىلىرىنىڭ تەسىرى ئاستىدا بارلىققا كەلگەن بولۇپ، «مايتىرى سىمىت» تا ئىپادىلەنگەن بەزى سەنئەت ئېلېمېنتلىرى كېيىنكى ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىغا مەلۇم دەرىجىدە ئۆز تەسىرىنى كۆرسەتكەن. «بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدۇكى، قەدىمكى ھىندىستاننىڭ مەدداھلىق - غەزەلخانلىق ئەدەبىيات شەكلى «مايتىرى سىمىت» دراممىسىدا گەۋدىلەندۈرۈلگەن. «مايتىرى سىمىت» تا قوللىنىلغان بۇ خىل ئۇسۇل كېيىنچە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ داستان ئىجادىيىتىدىكى مۇھىم بىر ئىپادىلەش ۋاستىسىگە ئايلانغان.»^⑬

ئىككىنچى بىر نۇقتىدىن قارىغاندا، ھىندىستاندىكى مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتىنىڭ دەسلەپكى شەكلى بۇددا نوملىرىنى تەپسىرلەش، بۇددا يارالمىش ھېكايىلىرىنى كەڭ مۇرىتلارغا سۆزلەشنى ئەڭ بۇرۇنقى مەنبە قىلغان. «ئاممىۋى خاراكتېر ئالغان دىنىي پائالىيەتلەر قاتارىدا، بۇددا ئۆلىمالىرىنىڭ نوم نوملاشلىرىغا نۇرغۇن جامائەت قاتنىشىش، راھىبلارنىڭ بۇددا ئەقىدىلىرى، رىۋايەت-ھېكايىلەرنى سۆزلىشىگە ئىشتىراك قىلىشلار...

ئېلىپ بېرىلاتتى.» ⑭ راھىب كالانلارنىڭ نۇرغۇنلىغان بۇددا راھىبلىرى يىغلىغان مەيدانلاردا، بۇتخانا ھويلىلىرىدا، ئەمرى - مەرۇپ سورۇنلىرىدا راھىب ۋە مۇرىتلارغا دىنىي ئەقىدىلەردىن دەرس بېرىشى كېيىنچە تەرەققىي قىلىپ، بەزى دىندىن خالىي مەزمۇنلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان. بۇ ھالەتتىن تەرەققىي قىلىپ بارا-بارا كۆي-ئاھاڭلار قېتىلغان. بۇنىڭغا ماسلاشتۇرۇپ نەزمىي تىلمۇ ئىشلىتىلگەن. بۇددا ئەقىدىلىرى تېخىمۇ يېقىشلىق، جەلپ قىلارلىق ئۇسۇللار بىلەن كەڭ خەلققە تەشۋىق قىلىنغان. بۇنىڭ بىلەن ھەم دىننى تارقىتىش، ھەم ھۇزۇر ئېلىش بىرلەشكەن بىر شەكىلگە ئايلانغان.

ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىمۇ ئاساسلىقى بازار-رەستىلەردە، جامائەت توپلاشقان سورۇنلاردا ۋە ئەڭ كۆپ ۋاقىتلاردا مازارلاردا مازار تاۋاپ سەيلىسى ئۆتكۈزۈلىدىغان ۋاقىتلاردا ئورۇنلىنىدۇ. تولا ھاللاردا دىنىي مەزمۇندىكى داستانلار، تارىخىي داستانلار ۋە تەكلىپ بىلەن بەزى مۇھەببەت داستانلىرىمۇ ئېيتىلىدۇ. داستان ئېيتقۇچى ئوتتۇرىدا ئۆرە تۇرۇپ ئېيتىدۇ. ئاڭلىغۇچىلار داستان ئېيتقۇچىنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ تىڭشايدۇ. داستانلاردا ئىپادىلەنگەن مەزمۇنلار تولىراق تەربىيە خاراكتېرىنى ئالغان بولۇپ، ئاڭلىغۇچىلارغا مەلۇم تەربىيە بېرىشنى مەقسەت قىلىدۇ. بۇ نۇقتا مازارلاردا ئېيتىلىدىغان دىنىي داستانلاردا گەۋدىلىك بولۇپ، ئۇ كىشىلەرگە دىنىي ساۋاق بېرىشنى ئاساسىي نشان قىلىدۇ.

يۇقىرىقى بايانلارنى بىرلەشتۈرۈپ قارايدىغان بولساق، ھىندىستان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلق داستانچىلىقىنىڭ شەكىل جەھەتتىكى ئوخشاشلىقلارنى، بىردەكلىكنى ھېس قىلالايمىز. داستاننىڭ مەزمۇنى گەرچە مەزمۇن جەھەتتىن ئۇيغۇرلار ھازىر ئېتىقاد قىلىۋاتقان ئىسلام دىنىغا ماسلاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىدىغان بولساق، بۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ئوخشاشلىقنى كۆرۈۋالالايمىز. ئۇيغۇرلاردا ناھايىتى ئومۇملاشقان مازار تاۋاپىنىڭ بۇددا دىنى دەۋرىدىكى بۇت سەيلىسىگە بىۋاسىتە تۇتۇشىدىغانلىقىدەك يەكۈن ۋە ھازىرمۇ تاۋاپ قىلىنىپ، داستانلار ئېيتىلىدىغان بەزى مازارلارنىڭ ئۆتمۈشتىكى بۇددا قەدەمگاھلىرى ئىكەنلىكىدەك پاكىتلارمۇ مەلۇم نۇقتىدىن بىزنىڭ ھىندىستان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنىڭ ئورۇنلىنىش شەكلى جەھەتتىكى ئوخشاشلىق ۋە تەسىرنى ئوتتۇرىغا قويۇشىمىزغا ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىدۇ.

يەنە بىر جەھەتتىن، ھىندىستان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلق داستانلىرى سۆزىت جەھەتتىن بەزىبىر بىردەكلىككە ئىگە بولۇش ئېھتىماللىقىنى

نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

مەلۇمكى، ھىندىستان قەدىمدىن باشلاپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ناھايىتى مول بىر ئەل. شۇڭا بەزى تەتقىقاتچىلار دۇنيا چۆچەكلىرىنىڭ دەسلەپكى تارقالغان جايى ھىندىستان، يەنى دۇنيادىكى ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ چۆچەكلىرى ئەڭ دەسلەپ ھىندىستاندىن تارقالغان، دەپ قارايدۇ. ئۇيغۇرلاردىكى خېلى كۆپ چۆچەكلەر ھىندىستان چۆچەكلىرىنى ئۆزىگە مەنبە قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، چۆچەكلەردىكى بەزى ۋەقەلىكلەر داستانلاردىمۇ تەكرارلىنىدىغان بولۇپ، بۇ ئەھۋال بىزگە بۇددا مۇھىتىدىكى ھىندىستان مەدداھلىق - غەزەلخانلىق سەنئىتىدىكى بەزى سۇزىتلارنىڭ ئۇيغۇر داستانلىرى - نىڭ تەركىبىگە سىڭىپ كىرگەنلىكىنى پەرەز قىلىش مۇمكىنچىلىكىنى تۇغدۇرىدۇ. ئۇيغۇرلاردا ھازىر بار بولغان بەزى داستانلارنىڭ ھىندىستاندىن تارقالغانلىقىدەك ① خۇلاسسىمۇ بۇ قارىشىمىزنى كۈچلەندۈرىدۇ. يىپەك يولىنىڭ تۈگۈنىدە ياشىغان ئۇيغۇرلار ئۈچۈن بۇنداق ھادىسە ئەلۋەتتە كۆپ ئۇچرايدىغان مىللەتلەر ئارا ئۆتۈشۈش ئەھۋالىدۇر.

ئەلۋەتتە، ھازىرقى داستانلىرىمىزنىڭ مەزمۇنى بىۋاسىتە ئىسلام مۇھىتىدا گەۋدىلەندۈرۈلدى. تىل ئۇسلۇبى ۋە ئىپادىلىگەن ئىدىيەۋى خاھىش جەھەتلەردىنمۇ ئىسلام دىنى رامكىسىدىن چىقىپ كېتەلمەيدۇ. ئەمما، نوقۇل ئىسلام دىنىغا ئائىت داستانلارنىڭ بار بولۇشى يەنە باشقا گەپ بولۇپ، ئۇلار ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلغاندىن كېيىن، ئىسلام مۇھىتىدا تۇرۇپ ئىجاد قىلىنغان داستانلاردۇر. مەسىلەن: «ئابدۇراخمان خان خوجا» داستانىغا ئوخشاش. لېكىن، داستانچىلىق ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئىسلام دىنى تارقىلىشتىن بۇرۇنمۇ مەۋجۇت بىر ژانىر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىسلام دىنىدىن بۇرۇنقى دىنلارنىڭ تەسىرىنى چەتكە قاقمايدۇ. ئۇنىڭدا يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ھالدا بۇرۇنقى ئىدىئولوگىيەلەرنىڭ تەسىرى ساقلانغان بولىدۇ.

ھىندىستان بۇددا دىنى مەدەنىيىتى بىلەن ئۇيغۇر داستانچىلىقى ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش ۋە تەسىرلەر يۇقىرىدا بايان قىلغانلىرىمىز بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ. بۇ ھەقتىكى مەزمۇنلارنى كېيىنكى چوڭقۇرلىما تەتقىقاتلاردا كۆرسىتىپ بېرىشكە تىرىشىمىز.

ئىزاھاتلار:

① لۇي جىن: «ھىندىستان بۇددىزىمىنىڭ مەنبەلىرى ۋە تارماقلىرى»، شاڭخەي خەلق

نەشرىياتى، 1979 - يىل نەشرى، 12 - بەت.

② لى يىپىڭ: «بۇددا ئېلى ئودۇن»، ئەبەيدۇللا ئاقۇپ تەرجىمىسى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995-يىلى نەشرى، 93-بەت.

③ غەيرەتجان ئوسمان: «قەدىمكى تارىم مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى، 292-بەت.

④ 杨富学 “印度宗教文化与回鹘民间文学”，民族出版社，2007年9月版，77页

⑤ بۇ داستان ئەينى دەۋرلەردە قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان بولۇپ، بۇنىڭ پارچىلىرىنى گېرمانىيەنىڭ 2- ۋە 3-قېتىملىق تۇرپاننى تەكشۈرۈش ئەترىتى يارغۇل قەدىمكى خارابىسىنى قازغاندا قولغا چۈشۈرگەن. بۇ پارچىلار ھازىر بېرلىن گېرمانىيە دۆلەتلىك كۇتۇپخانىسىدا (Mainz73 (T II Y47 ۋە U1000(TIII86-64) نومۇرلۇق قوليازما ھالىتىدە ساقلانماقتا. بۇ ھەقتىكى تەپسىلىي مەلۇماتلار ئۈچۈن نىيۇ رۇجى يازغان «ئۇيغۇر بۇددىزم تېكىستلىرى - بۇددىزم ھۆججەتلىرى ۋە پارىژدا ساقلانغان دۇنخۇاڭ ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددىزم تېكىستلىرى» دېگەن كىتابقا قاراڭ.

⑥ 杨富学 “印度宗教文化与回鹘民间文学”，民族出版社，2007年9月版，304页

⑦ 杨富学 “印度宗教文化与回鹘民间文学”，民族出版社，2007年9月版，305页

دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان ئىدىقۇت ئېلىگە تەئەللۇق ئەسەر «ئامتا بۇددانىڭ نوم تەپسىرلىشى»، مۇشۇ خىل ژانىرنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدا تارقالغانلىقىنىڭ كۈچلۈك دەلىلىدۇر.

⑧ ئوسمان ئىسمايىل تارىم: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە ئومۇمىي بايان»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2009-يىلى 9-ئاي نەشرى، 159-بەت.

⑨ ئىسمائىل تۆمۈرى: «ئىدىقۇت ئۇيغۇر مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998-يىلى 12-ئاي نەشرى، 197-بەت.

⑩ 杨富学 “印度宗教文化与回鹘民间文学”，民族出版社，2007年9月版，329页

⑪ ئوسمان ئىسمايىل تارىم: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە ئومۇمىي بايان»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2009-يىلى 9-ئاي نەشرى، 159-بەت.

杨富学“印度宗教文化与回鹘民间文学”，^⑫

。民族出版社，2007年9月版，4页

^⑬ ئوسمان ئىسمايىل تارىم: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە ئومۇمىي بايان»،

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2009-يىلى 9-ئاي نەشرى، 159-بەت.

^⑭ ئىسمائىل تۆمۈرى: «ئىدىقۇت ئۇيغۇر مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى،

1998-يىلى 12-ئاي نەشرى، 197-بەت.

^⑮ ئوسمان ئىسمايىل تارىم: «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە ئومۇمىي بايان»،

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 2009-يىلى 9-ئاي نەشرى، 628-بەت.

تەھرىرلىگۈچى: ئابدۇرېھىم زۇنۇن

论印度佛教文化与维吾尔达斯坦

阿不来提·亚生

摘要：本文研究并分析了从印度传来的佛教文化及其意识形态对维吾尔民间文学-达斯坦的形式、内容、表演等方面所产生的影响，阐述了两者的关系、历史交流及相互影响。

关键词：佛教文化；达斯坦；民间文学

ئەنگلىيەدە ساقلنىۋاتقان كۈسەن پۈتۈكلىرى

تەلئەت ئوبۇلقاسم تۈمەن

(ئاپتونوم رايونلۇق كۈسەن مىڭئۆي تەتقىقات يۇرتى 830000)

كۈسەن پۈتۈكلىرىنىڭ يېزىلغان ۋاقتى خوتەن قوليازىلىرى، دۇنخۇاڭ قول يازمىلىرى، تۇرپان قوليازىلىرىدىن بۇرۇن. كۈسەن پۈتۈكلىرى بايقالغاندىن كېيىن ياۋرۇپادىكى شەرقشۇناسلار دىققەت نەزەرنى ۋەتىنىمىزنىڭ غەربىي قىسمىغا قاراتقان. شۇنىڭ تۈرتكىسىدە 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرى 20-ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى خەلقئارادا ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئىزدەش، تېپىش جېڭى باشلىنىپ خەلقئارادا دۇنخۇاڭ-تۇرپان شۇناسلىق، كۈسەن شۇناسلىقىنىڭ رويپقا چىقىشىغا تۈرتكە بولغان. كۈسەن پۈتۈكلىرىنى مۇنتىزىم ئارخېئولوگىيە تەربىيەسى كۆرگەن ئارخېئولوگلار بايقىغان بولماستىن، ئىزدەنگۈچىلەر ئىزدەش جەريانىدا تاسادىپىي بايقىغان. 19-ئەسىرنىڭ 90-يىللىرى بەزى پارچە-پۇرات مەلۇماتلار كۆرۈلۈشكە باشلىغان، بولۇپمۇ ئەنگلىيەگە قاراشلىق بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ تىلشۇناسلىق مۇدىرى ھورنېلنىڭ تەتقىقاتى ۋە قىياسىدىن كۈسەن پۈتۈكلىرىنىڭ دەسلەپتە بايقالغان ۋاقتى ۋە سىرتقا ئېقىپ كېتىشى ھەققىدە مەلۇماتقا ئىگە بولمىز. چۈنكى ھورنېل 19-ئەسىرنىڭ 90-يىللىرىدىكى بىر تۈركۈم ئىلمىي ئەمگەكلىرىدە بۇ مەسىلىلەرنى تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. كۈسەن پۈتۈكلىرى 1889-يىلى بايقالغان. بۇ ھەقتە ئەڭ بۇرۇن مەلۇمات بەرگەن كىشى ئەنگلىيەگە قاراشلىق لاداقنىڭ مەركىزى لىھ شەھىرىدىكى موراۋىئان مەزھىپىنىڭ مىسسىيونېرى (دىن تارقاتقۇچى) ۋېبېر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇ 1892-يىلى 7-ئاينىڭ 29-كۈنى ۋە شۇ يىلى 9-ئاينىڭ 21-كۈنى ھورنېلغا ئىككى پارچە خەت يازغان. خەتتە «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بايقىلىش جەريانى بايان قىلىنغان بولۇپ، پۈتۈك كۆكيار دېگەن يەر (ئۇنىڭغا يۇرتىمىزنىڭ يەر ناملىرى ناتونۇش بولغاچقا خاتا ھالدا كۇچانى كۆكيار دەپ ئاتىغان) گە يېقىن جايدىكى ئۆيىدىن بايقالغانلىقى، بۇ ئۆيىنىڭ ناھايىتى قەدىمكى زامانلاردىن تارتىپ توپا ئاستىغا كۆمۈلۈپ قالغانلىقى بايان قىلىنغان. ئەمدى ھورنېلغا

كەلسەك ئۇ ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستاندا تۇغۇلغان بولۇپ، 1848-يىلى يەتتە ياشقا كىرگەندە ياۋروپاغا قايتىپ ئوقۇشقا كىرىشكەن. 1865-يىلى ھىندىستانغا قايتىپ كېلىپ، ئاساسلىق ھىندى-ئارىيان تىلى ۋە ھىندىستاننىڭ قەدىمكى يېزىق تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان. 1897-يىلى ھورنېل بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ نەشر ئەپكارى «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى ژۇرنىلى» دە مۇھەررىرلىك قىلغان.

كۈسەن پۈتۈكلىرى ناھايىتى تاسادىپىي بايقالغان. 1888-يىلى 4-ئاينىڭ 8-كۈنى ئەنگلىيەلىك سودىگەر ئاندرېۋ داگلىش ((Andrew Dagleh ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستاندىكى لاداقنىڭ مەركىزى لىھ شەھىرىدىن شىنجاڭدىكى ياركەنتگە بېرىش سەپىرىدە قاراقۇم تاغ ئېغىزىدا پۇشتۇ مىللىتىدىن بولغان دامۇھەممەد تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن، دامۇھەممەد داگلىشنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن شىنجاڭنىڭ ياركەنت، قەشقەر، ئاقسۇ قاتارلىق جايلىرىدا يوشۇرۇنۇپ يۈرۈۋىدۇ، 1899-يىلى ياز پەسلىدە ئەنگلىيەگە قاراشلىق بېنگال 17-ئاتلىق پولكىنىڭ لېيىتانتى بوۋېر ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان قۇرۇقلۇق ئارمىيەسىنىڭ ئەمەلدارى مايۇر B.W. كۇمبېرلاند (W.B.Cumberland) بىلەن پامىر ئېگىزلىكىگە ئوۋ ئوۋلاپ ساياھەت قىلغىلى بارىدۇ. ئۇلار 1888-يىلى 11-ئايدا ياركەنتكە سوقۇنۇپ كىرگەن، ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان ھۆكۈمىتى ئەۋەتكەن ئىشپىيوندىن بىر مەخپىي بۇيرۇق تاپشۇرۇپ ئالىدۇ. ئۇنىڭدا بوۋېرنىڭ شىنجاڭدا ساياھەت قىلىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ قاتىل دامۇھەممەدنى تۇتۇش ھەققىدە بۇيرۇق بېرىلگەن. بوۋېر بۇيرۇقنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ، دامۇھەممەدنى ئىزدەشكە كىرىشىپ 1889-يىلى 8-ئايدا كۇچاغا يېتىپ كېلىدۇ.

بوۋېرنىڭ كۇچاغا كېلىشى كۇچادىكى بىر قىسىم ئىزدەنگۈچىلەر كۇچاغا كېلىشى كۇچادىكى بىر قىسىم ئىزدەنگۈچىلەر كۇچاننىڭ غەربىدىكى قۇمتۇرا مېڭئۆيىنىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى بىر بۇددا مۇنارى ئاستىدىن سانسىكىپت يېزىقى ۋە كۈسەن يېزىقىدىكى پۈتۈكلەرنى تاپقان مەزگىلگە توغرا كېلىدۇ.

1899-يىلى كۇچادىكى بىر قىسىم ئىزدەنگۈچىلەر ياقۇپ بەگ ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىللەردە، كىشىلەرنىڭ قەدىمكى خارابىلىكلەردىن ئالتۇن-كۈمۈش قاتارلىق بايلىقلارنى تاپقانلىقىنى ئاڭلاپ كۇچاننىڭ غەربىگە 26 كىلومېتىر كېلىدىغان، شايار دەرياسىنىڭ قىرغىقىدىكى بىر قەدىمكى خارابىلىكتىكى بۇددا مۇنارى خارابىسىدىن نۇرغۇنلىغان قوليازىملارنى بايقايدۇ. بۇ قوليازىملار كۇچالىق ھاجىم ئىسىملىك كىشىنىڭ قولىغا چۈشىدۇ، كۇچادا سودا بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئافغانىستانلىق سودىگەر غولام

قادىرخان كۇچالىق ھاجىمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ نۇرغۇن قولىيازىملارنىڭ بارلىقىنى كۆرۈپ بۇلارنىڭ كېلىش مەنبەسىنى سورىدى، ھاجىم ئىشنىڭ جەريانىنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بېرىدۇ. غۇلام قادىرخان ئۇنىڭدىن بۇ قولىيازىملارنىڭ بىر قىسىملىرىنى ئېلىپ كېتىدۇ. 1890-يىلى غۇلام قادىرخان ئۆزى ئېلىپ كەتكەن قولىيازىملار ئىچىدىن بىر ئەسەرنى بوۋىغا بېرىدۇ، مانا بۇ دۇنياغا مەشھۇر بولغان «بوۋىر قەدىمكى كىتابى» دۇر.

شۇنىڭدىن كېيىن غۇلام قادىرخان ئۆزىدە قالغان قولىيازىملارنى ياركەنتتىكى ئىنىسى دىلدارخانغا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. 1891-يىلى دىلدارخان بۇ قولىيازىملارنى لاداقنىڭ لىھ شەھىرىگە ئېلىپ بېرىپ بىر قىسىمنى ئەنگلىيەگە قاراشلىق لاداق ھۆكۈمەت ئورگىنىنىڭ يەرلىك كاتىپى ئەھمەدىن (1895-يىلى ئەنگلىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق سىياسى ۋەكىلى بولغان) گە ھەدىيە قىلىدۇ. ئەھمەدىن بۇ قولىيازىملارنى موراۋىئان مەزھىپىنىڭ مىسسىيونېرى ۋېبېرگە بېرىدۇ، مانا بۇ دۇنياغا مەشھۇر «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» دۇر.

كېيىنچە دىلدارخان بۇ قولىيازىملارنىڭ قالغان قىسىمىنى ھىندىستانغا ئېلىپ كېلىپ ئەلگاردىكى دوستى فەيز-مۇھەممەد خانغا قالدۇرۇلغان. 1895-يىلى دىلدارخان ھىندىستانغا بېرىپ دوستىغا قالدۇرۇپ قويغان قولىيازىملارنى قەشقەرگە ئېلىپ كېلىپ ماكارىتېنىغا سوۋغا قىلغان. مانا بۇ «ماكارىتېنى قولىيازىملىرى» دىكى نومۇرلۇق قولىيازىملارنىڭ بىر قىسىمىدۇر.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان قولىيازىملار غۇلام قادىرخان كۇچالىق ھاجىم دەپ ئاتالغان كىشىدىن ئالغان قولىيازىملارنىڭ ھەرقايسى ئەللەرگە تارقىلىش ئەھۋالى. ئەمما كۇچالىق ھاجىمنىڭ قولىيازىملىرىدا قالغان قولىيازىملارنىڭ تەقدىرىنىڭ كىملىرىنىڭ قولىيازىملىرى كىملىرىگە بېرىلگەنلىكى توغرىسىدا ئېنىق مەلۇمات يوق. بىراق، رۇسىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇلى پېتروۋېسكىنىڭ «پېتروۋېسكى قولىيازىملىرى» كۇچادا سودا بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئەنجانلىق سودىگەرلەرنىڭ ۋاستىسى ئارقىلىق پېتروۋېسكىغا يەتكۈزۈلگەن بولۇشى مۇمكىن، ئەڭ ئاخىرقى بىر قىسىمنىڭ بەلكىم كۇچاغا كەلگەن ئاللىقانداق سەيياھلارغا سېتىۋېتىلگەنلىكىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ.

پېتروۋېسكى بۇ قولىيازىملارنى قولغا چۈشۈرگەندىن كېيىن رۇسىيە پەنلەر ئاكادېمىيەسىدىكى ئولدىنبورگغا ئەۋەتىپ بەرگەن. بوۋىر 1890-يىلى 3-ئاينىڭ 3-كۈنى غۇلام قادىرخاندىن قىيىن دەرىخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان بىر ئورام قەدىمكى قولىيازىملارنى سېتىۋالىدۇ. شۇ كۈنى بوۋىر غۇلام قادىرخاننىڭ يول باشلىشى بىلەن كۇچادىن يولغا چىقىپ قولىيازما بايقالغان خارابىلىكىنى تەكشۈرىدۇ، شۇنىڭدىن كېيىن بوۋىر كۇچادىن

ئايىرلىپ شايار ئارقىلىق قەشقەرگە يولغا چىقىدۇ. 1890-يىلى 4-ئاينىڭ 1-كۈنى قەشقەرگە كېلىدۇ. بۇ چاغدا دادمۇھەممەد رۇسىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسىدىكى خىزمەتچىلەر تەرىپىدىن تۇتۇلىدۇ. بىراق ئۆتكۈزۈپ بېرىش رەسمىيىتىنى بېجىرىۋاتقاندا، دادمۇھەممەد زەھەر ئىچىپ ئۆلىۋالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بوۋېر ئۆزى كۇچادا قولغا چۈشۈرۈلگەن قىيىن دەرخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قەدىمكى قوليازما، قەدىمكى پۇل قاتارلىق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئېلىپ قەشقەردىن ئايىرلىدۇ. 1890-يىلى 8-ئاينىڭ 16-كۈنى ئەنگلىيەگە قاراشلىق سىمرادىكى تۇرالغۇسىغا قايتىپ كېلىدۇ. 9-ئاينىڭ 15-كۈنى سىمرادىكى ھاردىڭس (Hardings) مېھمانخانىسىدا ئەنگلىيەگە قاراشلىق بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ باش مۇدىرى ھادخورسقا بىر پارچە خەت يازىدۇ. بۇ خەتتە ئۇنىڭ جوڭگو شىنجاڭدىكى كەچۈرمىشلىرى ۋە كۇچادىكى قوليازىمىلارنى قولغا چۈشۈرۈش جەريانى بايان قىلىنغان. بۇ بوۋېرنىڭ قىيىن دەرخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قوليازىمىلارنى بايقاش جەريانىنى تۇنجى قېتىم ئاشكارلىشى ئىدى.

«بوۋېر قەدىمكى كىتابى» ھىندىستاندا زىلزىلە پەيدا قىلىۋاتقان پەيتتە، ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستاندىكى ھىندى تىللىرى مۇتەخەسسسى يۇقىرىدا دېيىلگەن ھورنېل ياۋروپادا دەم ئېلىۋاتقان بولغاچقا بۇ ئىشلاردىن خەۋەر تاپالمىغان ئىدى. 1891-يىلىنىڭ باشلىرىدا، ھورنېل پاراخوتقا ئولتۇرۇپ ھىندىستانغا قايتىدۇ. پاراخوت قىزىل دېڭىزدىن ئۆتكەندىن كېيىن ھورنېل ئەنگلىيەگە قاراشلىق يەمەندىكى ئادىندا ھىندىستاندا نەشر قىلىنغان «بومباي گېزىتى» نى تاسادىپىي قولغا چۈشۈرىدۇ. گېزىتتە «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ يىغىن خاتىرىسى» نىڭ 1890-يىلى 11-ئايدىكى سانىدا بوۋېرنىڭ 1890-يىلى 9-ئاينىڭ 30-كۈنىدىكى خاتىرىسى كۆچۈرۈپ بېسىلغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھورنېلنىڭ تەلىپى ئوڭدىن كېلىپ پاراخوتتا بوۋېرنىڭ شىنجاڭدىكى سەپەردىشى كانبېرىن بىلەن ئۇچرىشىپ قالىدۇ. ھورنېل پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭدىن «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بايقىلىش جەريانى ھەققىدە دەسلەپكى قەدەمدە بىر قىسىم يىپ ئۇچىغا ئىگە بولىدۇ. 1891-يىلى 2-ئايدا ھورنېل كالكۇتتاغا يېتىپ بارىدۇ، پاراخوتتىن چۈشۈپلا قىيىن دەرخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قەدىمكى قوليازىمنىڭ ئىزدىرىكىنى قىلىدۇ. ھادخورس ھورنېلنىڭ قابىلىيىتىگە ئىشەنگەچكە ئىككىلەنمەستىن «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى ئۇنىڭ ئوقۇپ يېشىشىگە بېرىدۇ. 1891-يىلى 3-ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن تارتىپ پۈتۈن زېھنىنى «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى ئوقۇپ يېشىشكە قارىتىدۇ. 1891-يىلى 4-ئاينىڭ 1-كۈنى بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئايلىق

يىغىنى چاقىرىلىدۇ. يىغىندا ھورنېلنىڭ بوۋېر تاپقان قەدىمكى قوليازىغا ئائىت نۇتۇق سۆزلەپ ئۆزىنىڭ ئىككى ھەپتىدىن ئارتۇق ۋاقىت ئىچىدە قوليازىنى ئوقۇپ يېشىش خىزمىتىنىڭ جەريانى ۋە ھېس قىلغانلىرىنى بايان قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ھورنېل بوۋېر قولغا چۈشۈرگەن قەدىمكى قوليازىنى جامائەتچىلىككە كۆرسىتىدۇ. ھورنېلنىڭ يىغىندا سۆزلىگەن نۇتقى سەل كېيىنرەك «قەشقەرىيەدىن بايقالغان قىيىن دەرىخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قەدىمكى قوليازما» دېگەن تېمىدا «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» نىڭ 1891-يىللىق 4-ئايلىق سانىدا ئېلان قىلىنىدۇ. شۇ ژۇرنالدا يەنە «غەربىي يۇرت كۇچاننىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى يەر ئاستىغا كۆمۈلگەن قەدىمكى شەھەردىن بايقالغان قىيىن دەرىخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قوليازىدىن تاللانما» دېگەن تېمىدا بوۋېر قەدىمكى كىتابىنىڭ ئىككى بېتىنى ئېلان قىلىدۇ.

«بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» ئەينى چاغدا خەلقئارا شەرقشۇناسلىق ساھەسىدىكى مەشھۇر ژۇرنال ئىدى. ئۇنىڭ 1890-يىللىق 11-ئايلىق سانى بىلەن 1891-يىللىق 4-سانى ئىلگىرى-كېيىن ياۋرۇپاغا تارقالغاندىن كېيىن ياۋروپا ھىندىشۇناسلىق ساھەسىدە زور غۇلغۇلا قوزغىدى. ھورنېل كالىكۇتتا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى ئوقۇپ يېشىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقاندا، ئاۋستىرىيەلىك ھىندىشۇناس ئالىمى بوھلېر ۋېنادا، «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» دە ئېلان قىلىنغان فوتو سۈرەتكە ئاساسەن بوۋېر قولغا چۈشۈرگەن قەدىمكى قوليازىنى تەتقىق قىلىدۇ. بوھلېرنىڭ «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» 1890-يىللىق 11-ئايلىق سانىدا ئېلان قىلىنغان قوليازىنىڭ ئىككى پارچە فوتو سۈرىتىگە ئاساسەن ئېلىپ بارغان تەتقىقات نەتىجىسى «مىڭئۆي كىتابى ياكى بوۋېر كىتابى ھەققىدە خاتىرىلەر» دېگەن تېمىدا «ۋېنا شەرقشۇناسلىق ژۇرنىلى» نىڭ 5-جىلد (1891-يىللىق تومى) نىڭ 103-بېتىدە ئېلان قىلىنىدۇ. «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» نىڭ 1891-يىللىق 4-ئايلىق سانى ۋېناغا ئەۋەتىلگەندىن كېيىن بوھلېر يەنە شۇ خاتىرىدە ئېلان قىلىنغان ئىككى پارچە فوتو سۈرەتكە ئاساسەن ئوقۇپ يېشىش ۋە تەرجىمە قىلىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ تەتقىقات نەتىجىسى «مىڭئۆي كىتابى ياكى بوۋېر قەدىمكى كىتابىنىڭ يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن خاتىرىسى ھەققىدە» دېگەن تېمىدا «ۋېنا شەرقشۇناسلىق ژۇرنىلى» 5-جىلد (1891-يىللىق تومى) نىڭ 106-108-بېتىدە، ھەمدە «پەنلەر ئاكادېمىيەسى» ژۇرنىلىنىڭ 1891-يىلى 8-ئاينىڭ 15-كۈنىدىكى سانىنىڭ 138-139-بېتىدە ئېلان قىلىنىدۇ. بوھلېر بىلەن

ھورنپىل ئەينى چاغدىكى مەشھۇر ھىندىشۇناس ئالىملاردىن بولۇپ بىرسى ۋېنادا، يەنە بىرى ھىندىستاننىڭ كالكۇتتا تۇراتتى. بۇ ئىككىيلەن ئوخشاش بىر ۋاقىتتا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بىر قانچە بېتىنى مۇستەقىل ئوقۇپ چىققان. ئوخشىمايدىغان يېرى شۇكى، بوھلېر قوليازىنىڭ فوتو سۈرەت نۇسخىسىغا ئاساسەن ئوقۇپ يېشىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان. ئەمما ھورنپىل پۈتۈن قوليازىنى ساقلىغۇچى سۈپىتىدە ئوقۇپ چىققان. بۇ خىل ئەمەلىيەت بوھلېرنىڭ ئىلىم جەھەتتىكى سەۋىيەسىنىڭ ھورنپىلدىن ئېشىپ چۈشىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بوھلېرنىڭ قوليازىنى ئوقۇپ يېشىش جەھەتتىكى ئۇتۇقلۇق نەتىجىسى ھورنپىلغا بېسىم پەيدا قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ھورنپىل قوليازىنى ئوقۇپ يېشىش قەدىمكى تېزلىتىدۇ. 1892-يىلى نەشر قىلىنغان «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى مەجمۇئەسى» A نۇسخا (ئەدەبىيات، تارىخ قىسمى) 60-جىلد (1891-يىللىق تومى) نىڭ 2-ساندا ئۆزىنىڭ «بوۋېر قەدىمكى كىتابىنىڭ يىل دەۋرى ھەققىدە» نى ئېلان قىلىدۇ. ماقالىدە ھورنپىل بوۋېر كۇچادىن قولغا چۈشۈرگەن قەدىمكى پۈتۈككە رەسمىي يوسۇندا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» دەپ نام بېرىدۇ.

1892-يىلى 6-ئايدا ۋېبېر ئەنگىلىيەگە قاراشلىق ھىندىستاننىڭ لىھ شەھىرىدە تۇرۇشلۇق سىياسى ۋەكىللەر ئورنىنىڭ يەرلىك كاتىپى ئەھمەدىدىن شىنجاڭدىن بايقالغان ياغاچ تارشا ئىچىگە ئورالغان قەدىمكى قوليازىنى تاپشۇرۇپ ئالىدۇ. بىز ئەھمەدىدىننىڭ نېمە ئۈچۈن بۇ قوليازىلارنى ۋېبېرغا ھەدىيە قىلغانلىقى ھەققىدە مەلۇماتقا ئىگە ئەمەس.

ۋېبېر ئەھمەدىدىن ئەۋەتكەن قوليازىلارنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن قوليازىنى ئۆز يېنىدا ئۈچ كۈن ساقلاپ 1892-يىلى 6-ئاينىڭ 21-كۈنى پوسۇلكىغا قاچىلاپ بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتىدىكى ھورنپىلغا ئەۋەتىپ ئوقۇپ يېشىش تەلەپ قىلىدۇ. ھورنپىل 1892-يىلى 7-ئايدا ۋېبېر ئەۋەتكەن قەدىمكى قوليازىلارنى تاپشۇرۇپ ئالىدۇ ھەم ناھايىتى تېزلىكتە تەتقىقاتقا كىرىشىدۇ. ئۇ ئالدى بىلەن قوليازىلارغا «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» دەپ نام بېرىدۇ. ئاندىن كېيىن ۋېبېر قەدىمكى كىتابى «ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىن بايقالغان يەنە بىر تۈركۈم قەدىمكى قوليازىلار» دېگەن تېمىدىكى تەتقىقات نەتىجىسىنى «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى مەجمۇئەسى» A نۇسخا (ئەدەبىيات، تارىخ قىسمى) 61-جىلد (1893-يىللىق تومى) نىڭ 1-ساندا ئېلان قىلىدۇ.

«بوۋېر قەدىمكى كىتابى» 1891-يىلدىن تارتىپ ھورنپىلنىڭ قولىدا تۇرغان. 1897-يىلى ھورنپىل پۈتۈن قوليازىنىڭ شەرھىسى بىلەن ئىنگلىزچە تەرجىمىسىنى

پۈتتۈرگەندىن كېيىن قولىيازمنى بوۋېرغا قايتۇرۇپ بېرىدۇ. بوۋېر 1898-يىلى 4-ئايدا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ قولىيازمىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن ئۇنى ئەنگلىيەگە ئېلىپ بېرىپ قەدىمكى بوۋېرلار سودىگىرى كوۋارتسقا ساتىدۇ. 1899-يىلى 4-ئايدا ھورنېل ھىندىستاندا دەم ئېلىشقا چىقىپ ئەنگلىيەگە قايتىپ كېلىپ ئوكسىفورددا ئولتۇراقلىشىدۇ. ئۇنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى ۋە كېلىشتۈرۈشى بىلەن ئوكسىفورد ئۇنىۋېرسىتېتى باردېلى كۇتۇپخانىسىنىڭ مۇدىرى W.E. نىكولسون (1900 E.W. Nicholson) يىلىنىڭ مەلۇم ئايلىرىدا 50 فوندىستىرلىڭغا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى سېتىۋالغان. شۇنىڭدىن تارتىپ «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» ئوكسىفورد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ باردېلى كۇتۇپخانىسىدا ساقلىنىپ كەلمەكتە. «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» ۋېبېرنىڭ ھورنېلغا ھەدىيە قىلغان سوۋغىسى بولغاچقا ھورنېل بۇ ئەسەرنى تەتقىق قىلىپ جامائەتچىلىككە ئېلان قىلغاندىن كېيىن ئۇنى ۋېبېرغا قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ. ھورنېل ئوكسىفوردقا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۇنى شەخسىي مۈلكى سۈپىتىدە ئوكسىفوردقا ئېلىپ كەلگەن. 1903-يىللىرى ھورنېل «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» نى ئوكسىفورد باردېلى كۇتۇپخانىسىغا سېتىپ بەرگەن.

«بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ تېپىلىشى يېقىنقى زامان شىنجاڭ تارىخىدا دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇ كىتاب بايقالغاندىن كېيىن خەلقئارا ئوتتۇرا ئاسىيا تەكشۈرۈش پائالىيىتىنىڭ مەۋقەسىدە ئۆزگىرىش بولدى. بۇ ھەقتە ھورنېل مۇنداق دېگەن: «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بايقىلىشى ھەمدە ئۇنىڭ كالكۇتادا ئېلان قىلىنىشى شىنجاڭدا ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشنىڭ يېڭى ھەرىكىتىنى قوزغىدى»، كېيىنچە ئۇ يەنە ئەسلەپ: «بوۋېر ۋە ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بايقىلىشى مېنىڭ دىققەت نەزىرىمنى رام قىلىۋالدى، شىنجاڭ پۈتۈك شۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى ئىستىقبالى پارلاق ماكان» دەيدۇ. ئاۋرىل ستەيىن ئۆزىنىڭ ئەسلىمىسىدە: «1890-يىلى پولكوۋنىڭ بوۋېر كۇچادىن قىيىن دەرىخىنىڭ قوۋزىقىغا يېزىلغان قەدىمكى قولىيازمنى قولغا چۈشۈرگەندىن تارتىپ بۇ ماكان ھىندىشۇناسلارغا تېخىمۇ تونۇشلۇق بولۇپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن پۈتۈن نەزەرىمنى شىنجاڭغا قارىتىپ، بۇ يەرنى ئارخېئولوگىيە خىزمىتىنىڭ سەھنىسى قىلىپ بېكىتتىم» دېگەن. ئەنگلىيەلىك ھىندىشۇناس گېئورگى ئابراھام گىرىرسون (George Abraham Grierson) ھورنېل ۋاپات بولغاندىن كېيىن، «بېنىگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى ژۇرنىلىدا» دا: «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ بايقىلىشى ۋە ھورنېلنىڭ بۇ قولىيازملارنى ئېلان قىلىشى نەتىجىسىدە ياۋرۇپا ھەرىكەتكە كېلىپ بۇ رايونغا بېرىپ تېخىمۇ كۆپ يادىكارلىقلارنى ئىزدەشكە كىرىشتى. ھازىر ئاللىقاچان يوقالغان قەدىمكى مەدەنىيەتكە دائىر

ماتېرىياللارنى ئىلىم ساھەسىدىكىلەر بارا-بارا ئىنگىلەشكە باشلىدى» دېگەن. بۈگۈنكى كۈندە كۈنەششۇناسلىقنىڭ مەنبەسى ئۈستىدە ئىزدەنمەكچى بولىدىكەنمىز تەتقىقاتىمىزنى ئالدى بىلەن «بوۋېر ۋە ۋېپېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ تېپىلىشىدىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ.

ھورنېل 1893-يىلى «ۋېپېر قەدىمكى كىتابى» نى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن ئەڭ دەسلەپكى ئۈچ گۇرۇپپا قوليازىمنى قولغا چۈشۈرىدۇ، يەنى 1895-يىلى 4-ئايدا ماكارتېنى يىغقان «كۈسەن پۈتۈكلىرى» («ئوتتۇرا ئاسىيا يادىكارلىقلىرى ئەنگىلىيە يىغما بۇيۇملىرى» 1-گۇرۇپپا يادىكارلىقلىرىنى كۆرسىتىدۇ) نى قولغا چۈشۈرىدۇ. 1895-يىلى 11-ئايدا «گودفېرى قوليازىملىرى» نى، 1896-يىلى 12-ئايدا «ماكارتېنى قوليازىملىرى» نى تاپشۇرۇپ ئېلىپ ھەممىنى بىرلەشتۈرۈپ تەتقىق قىلىپ «يەنە ئۈچ گۇرۇپپا ئوتتۇرا ئاسىيا قوليازىملىرى» دېگەن نامدا ناھايىتى تەپسىلىي تەتقىقات دوكلاتىنى ئېلان قىلىدۇ. 1897-يىلى 8-ئاينىڭ 4-كۈنى چاقىرىلغان بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىنىدا، ھورنېل بۇ تەتقىقات دوكلاتىنى ئوقۇيدۇ ھەمدە «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى ژۇرنىلى» نىڭ 66-جىلد (1897-يىللىق تومى) دا ئېلان قىلىدۇ. بۇ ئەمەلىيەتتە دوكلات ۋە تەتقىقات بىرلەشكەن ماقالە بولۇپ 24 پارچە فوتوسۈرەت بېرىلگەن. ماقالىنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى ئۈچ قىسىمغا بۆلۈنگەن ئايرىلغان. 1-قىسىمى ماكارتېنى قولغا چۈشۈرگەن «كۈسەن پۈتۈكلىرى» بىلەن مۇناسىۋەتلىك، 2-قىسىمى «گودفېرى قوليازىملىرى»، 3-قىسىمى بولسا «ماكارتېنى قوليازىملىرى» بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

كۈسەن پۈتۈكلىرى بولغان «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» بىلەن «ۋېپېر قەدىمكى كىتابى» ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ قولغا چۈشۈپ كەتكەندىن كېيىن رۇسىيەلىكلەرمۇ «كۈسەن پۈتۈكلىرى» نى يىغىش قەدىمىنى تېزلەتتى. رۇسىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق تۇنجى كونسۇلى پېتروۋېسكى 1882-يىلىدىن تارتىپ ئىزچىل شىنجاڭنىڭ يادىكارلىقلىرىنى يىغىپ كەلگەن. ئۇ 1890-يىلى بوۋېر كۇچادا قەدىمكى قوليازىمنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ ئالدى-كەينىدە رۇسىيەدە دەم ئېلىۋاتاتتى. ئەڭ دەسلەپ «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى تونۇشتۇرغان «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى يىغىن خاتىرىسى» نىڭ 1890-يىللىق 11-سانى ۋە 1891-يىللىق 4-سانى ياۋروپادىكى ھىندىشۇناسلىق ساھەسىگە تارقالغاندىن كېيىن رۇسىيەلىك ھىندىشۇناس سېرگىي فېدروۋېچ ئولدىنېرگ «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ مۇھىملىقىنى ھەمدە كۈسەن پۈتۈكلىرى ياكى سانسىرېتچە ۋەسىقىلەرنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ساقلىنىش ئىستىقبالىنى تونۇپ يېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن

ئۆلدېنبۇرگ 1891-يىلى پېتروۋېسكىغا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ تېزدىن «كۈسەن پۈتۈكلىرى» نىڭ بايقىلىش ئەھۋالىنى ئېنىقلاش تەكلىپىنى بېرىدۇ. پېتروۋېسكى قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن دەرھال رۇسىيەلىك مۇھاجىرلار بىلەن ئالاقىلىشىپ ئالدى بىلەن «كۈسەن پۈتۈكلىرى» نىڭ ئىزدىرىكىنى قىلىدۇ. كېيىن جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن قولىيازما يادىكارلىقلارنى يىغىپ ئارقا-ئارقىدىن ئۆلدېنبۇرگنىڭ تەتقىق قىلىشىغا ئەۋەتىدۇ. 1893-يىلىغا كەلگەندە غەرب ھىندىشۇناسلىق ساھەسىدە ئىككى خىل يېڭى ھادىسە مەيدانغا كېلىدۇ. ھورنېل، بايلى، ئۆلدېنبۇرگ قاتارلىقلار «بوۋېر قەدىمكى كىتابى»، «پېتروۋېسكى قولىيازمىلىرى» نىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىنى كەينى-كەينىدىن ئېلان قىلىپ غەرب ھىندىشۇناسلىقىنىڭ دىققەت-نەزىرىنى جەنۇبىي ئاسىيا ئىككىنچى چوڭ قۇرۇقلۇقىدىن جۇڭگو شىنجاڭنىڭ تارىم ئويمانلىقىغا جەلپ قىلىدۇ.

ھورنېل 1893-يىلى نەشر قىلىنغان «بېنگال ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى ژۇرنىلى» نىڭ 1-ساندا «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى» نى ئېلان قىلىدۇ. ھورنېلنىڭ تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا، بۇ قولىيازما ئوخشاش بولمىغان توققۇز پارچە ئەسەردىن تۈپلەنگەن، جەمئىي 76 ۋاراق بولۇپ، دەۋرى مىلادىيە 7-ئەسىردىن ئىلگىرى بولۇشى مۇمكىن.

ئەنگىلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان ھۆكۈمىتى ماكارىتېنىغا «كۈسەن پۈتۈكلىرى» نى يىغىش ھەققىدە مەخپىي بۇيرۇق چۈشۈرىدۇ. ئۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى يىغىش بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، ئالدى بىلەن نىشانى «كۈسەن پۈتۈكلىرى» گە قارىتىدۇ. 1894-يىلى يەكەندىكى ئافغانىستانلىق سودىگەر دىلدارخان كۇچادىكى ئاكسى غۇلام قادىرخان تەمىنلىگەن ئۇچۇرغا ئاساسەن، ماكارىتېنىغا كۇچادىكى يۈسۈپبەگنىڭ قولىدا ئون پارچە پۈتۈكنىڭ بارلىقىنى ئېيتىدۇ. ماكارىتېنى بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن قەشقەردىكى تونۇشى جۇڭگو-رۇسىيە سودا ئالاقە ئىدارىسىنىڭ نازارەتچى ئامبىلى زېڭ گۇاڭجۇنگە خەت يېزىپ ئۇنىڭدىن ياردەم سورايدۇ. زېڭ گۇاڭجۇن ماكارىتېنىنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن دەرھال كۇچادىكى ئەمەلدار تونۇشى ليۇ رېنجياغا خەت يېزىپ بۇ ئىشنى ئېنىقلاپ بېقىش ھەمدە بۇ كىتابلارنى ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى تاپلايدۇ. ليۇ رېنجيا خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن تېمۇر بەگ ئىسىملىك بىرسىدىن كىتابنىڭ ئىشلىرىنى سورايدۇ. لېكىن بۇ كىشى قەدىمكى كىتاب ھەققىدە ھېچنەمىنى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ليۇ رېنجيا ئۆزى ئوتتۇرىغا چىقىپ 25 ئادەمنى ياللاپ «كۈسەن پۈتۈكلىرى» بايقالغان دەپ قارىلىپ كەلگەن قۇمتۇرا

مىڭئۆيىنىڭ يېنىدىكى خارابىلىك دۆلدۈل ئوقۇردىكى قەدىمكى مۇنار خارابىسىنى 2 ئاي قېزىپ بىر قاتار كەمتۈك قولىيازنىلارنى بايقايدۇ، 1894-يىلى قىشتا، ليۇ رېنجيا بۇ قولىيازنىلارنى قەشقەردىكى زېڭ گۇاڭجۇنگە تاپشۇرۇپ بېرىدۇ. زېڭ گۇاڭجۇن بۇ قولىيازنىلارنى ھايال بولمايلا ماكارتېنىغا تاپشۇرۇپ بېرىدۇ. ماكارتېنى بۇ قولىيازنىلارنى ئۆزىنىڭ كەشمىردە تۇرۇشلۇق باشلىقى ئادېلبېرت. تالبوت (Adelbert.Talbot) قا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. تالبوت بۇ قولىيازنىلارنى سىمىرادىكى ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىگە تاپشۇرۇپ بېرىدۇ. 1895-يىلى 3-ئايدا ئەنگلىيەگە قاراشلىق ھىندىستان ھۆكۈمىتى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقى ئەڭ ئاخىرىدا بۇ قولىيازنىلارنى بېنگالدىكى ھورنېلغا ئەۋەتىپ بېرىدۇ. ھورنېل قولىيازنىلارنى 1895-يىلى 4-ئايدا تاپشۇرۇپ ئالىدۇ. ئۇ قولىيازما سېلىنغان خالتىنى ئېچىپ ئۇنىڭدا 415 پارچە قولىيازما بارلىقىنى بىلىدۇ. بۇ «كۈسەن پۈتۈكلىرى» ماكارتېنى توپلىغان 1-گۇرۇپپا يادىكارلىقلار يەنى «ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئەنگلىيە يىغما بويۇملىرى» دىكى بىرىنچى گۇرۇپپا ساقلانما بويۇملار ئىدى.

1895-يىلى 9-ئايدا گودفېرى سىيالكونتا پاختۇلۇق سودىگەرلەر ئەۋەتكەن پوسۇلكىنى تاپشۇرۇپ ئالىدۇ. بۇ پوسۇلكىغا 71 پارچە قولىيازما قاقچىلانغان. گودفېرى قولىيازنىلارنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن كەشمىردىكى باشلىقى تالبوتقا بىر پارچە خەت بىلەن قوشۇپ ئەۋەتىپ بېرىدۇ. تالبوت 1985-يىلى 11-ئاينىڭ ئاخىرىدا قولىيازما بىلەن ھورنېلغا تاپشۇرۇپ بېرىدۇ. ھورنېل 71 پارچە قولىيازنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن ئۇلارنى «گودفېرى قولىيازىملىرى» دەپ ئاتايدۇ. ھورنېل بۇ قېتىم تاپشۇرۇپ ئالغان «كۈسەن پۈتۈكلىرى» ئىچىدە ئىككى پارچە خەنزۇچە ھۆججەتنىڭ بارلىقىنى بايقايدۇ.

ھورنېل گەرچە 1893-يىلىدىن كېيىن پۈتۈن زېھنىنى «ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئەنگلىيە يىغما بويۇملىرى» نى تەتقىق قىلىشقا قاراتقان بولسىمۇ، بىراق «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى ئېلان قىلىش خىزمىتىنى بوشاشتۇرۇپ قويىمىغان. 1893-يىلىدىن تارتىپ ھورنېل «بوۋېر قەدىمكى كىتاب» نىڭ يەتتە بۆلۈمىنىڭ ئىزاھات قىسمى (شەرھىسى، لاتىنچە ئوقۇلىشى، ئىزاھاتى) ۋە ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىنى بۆلەكلەرگە ئايرىپ نەشر قىلدۇرىدۇ.

بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى چىن مىڭ ئەپەندى 2005-يىلى 6-ئايدا نەشر قىلغان «ئالاھىدە رېتسېپلار – بايقالغان ۋەسىقىلەر ۋە غەربىي يۇرت تېبابەتچىلىكى» ناملىق كىتابىنىڭ ئاخىرىغا ئىلاۋە ئورنىدا «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ ھورنېل

ئىنگلىزچىگە تەرجىمە قىلغان نۇسخىسىنىڭ تېبابەتچىلىككە ئائىت قىسمى (يەنى 1، 2، 3- بۆلۈم) نى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىپ جۇڭگودىكى كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىگە سۈندى.

1908- يىلىغا كەلگەندە، ھورنېل «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ پۈتۈن سانسىكىرىپتچە ئېنىدىكىسىنى ئىشلەپ پۈتتۈرىدۇ. 1909- يىلى يەنە بۇ ئەسەرنىڭ تېبابەتچىلىككە ئائىت قىسمى (يەنى 1، 2، 3- بۆلۈم) نىڭ ئىنگلىزچە تەرجىمىسىنىڭ تۈزۈلۈشىگە نۇسخىسىنى قايتىدىن نەشر قىلدۇرىدۇ. 1910- يىلىدىن تارتىپ ھورنېل پۈتۈن توپلامنىڭ ئومۇمىي بايانغا كىرىش سۆز يېزىپ 1912- يىلى تاماملايدۇ، «ئومۇمىي بايان» قىسمى پۈتكەندىن كېيىن بۇ بۆلەك بىلەن ئۆزى 1893- يىلىدىن تارتىپ ئېلان قىلىنغان «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نىڭ شەرھىسى، ئېنەلچە تەرجىمىسى ھەمدە پۈتۈن قوليازمنىڭ فوتوسۇرىتىنى بىرلەشتۈرۈپ كالكۇتتا نەشر قىلدۇرىدۇ.

ھورنېل «بوۋېر قەدىمكى كىتابى» نى تاماملاپ بولغاندىن كېيىن توپلام شەكلىدە «ۋېبېر قەدىمكى كىتابى»، «گودفري قولىيازىملىرى»، «ماكاتېنى قولىيازىملىرى» ۋە ئاۋرىل سىتەين بىرىنچى قېتىملىق ئوتتۇرا ئاسىيا تەكشۈرۈش پائالىيىتىدە قولغا كەلتۈرگەن قولىيازىملارنى نەشر قىلىش خىزمىتىگە كىرىشىدۇ. يۇقىرى سەۋىيەلىك تەتقىقات نەتىجىسىگە كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن ھورنېل ئەنگىلىيەدىكى مەشھۇر ھىندىشۇناس لونيېل بارنېت (Lonel Barnett)، فىرانسىيەلىك ئالىم ئېدۋارد چاۋاننىسس (Edward Chavanness)، نورۋېگىيەلىك ھىندىشۇناس سېتىن كونوۋ (Sten Konew)، فىرانسىيەلىك سولۋائىن لېۋى (Solwain Levi)، گىرمانىيەلىك ھىندىشۇناس ئالىم ھىنرىخ ئولدىپرس (Heinrich Ulders)، ئەنگىلىيەلىك ھىندىشۇناس ئالىم ۋىليام توماس (Williyam Tomas) قاتارلىق ياۋروپادىكى مەشھۇر ئالىملارنى تەشكىل قىلىپ ھورنېل يىغما بۇيۇملىرى ۋە ئاۋرىل. سىتەين يىغما بۇيۇملىرىدىكى قولىيازىملارنى تۈرگە ئايرىپ تەتقىق قىلىشقا كىرىشىدۇ. بۇ قولىيازىملار ئىچىدىكى كۈسەن تىلىدىكى پۈتۈكلەرنى رەتلەپ شەرھلەشكە سولۋائىن لېۋى مەسئۇل بولىدۇ.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ كېيىنكى مەزگىللىرىدە ھورنېل مەسئۇل مۇھەررىرلىكىدە «جۇڭگو شىنجاڭدىن بايقالغان كەمتۈك بۇددىزم ۋەسىقىلىرى» نىڭ 1- تومى تۈزۈپ چىقىلىدۇ. 1916- يىلى ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتى كراراندىن نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىدۇ. ئۇ بۇ ئەسەر ماۋزۇسىنىڭ ئاستىغا شەرھلەپ «ئەسلى قولىيازمنىڭ ئوقۇلۇشى، تەرجىمىسى، شەرھىسى بېرىلدى، ھورنېل ۋە باشقا ئالىملار بىرلىكتە تۈزدى، 1- توم

بىرىنچى بۆلۈم ۋە ئىككىنچى بۆلۈم دەپ ئايرىلدى؛ سانسىز تىلى، ئودۇن ساك تىلى، كۈسەن تىلى، تۈبۈت تىلى، خەنزۇ تىلىدىكى قوليازىلاردىن جەمئىي 22 پارچە فوتو سۈرەت قوشۇمچە قىلىندى» دېيىلگەن.

ھورنېل بۇ كىتابنىڭ ئومۇمىي بايانىدا «ئودۇن ساك تىلى»، «كۈسەن تىلى» دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ كىشىلەرگە تونۇشلۇق بولغان قىسمىدا مىلادىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى بىر قانچە ئەسىردە ئۆزئارا ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل تىل ئومۇملاشقان، ... كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىر خىل تىل ئىشلىتىلگەن يەنە بىر خىل بولسا جەنۇبتا ئىشلىتىلگەن. شىمالغا ئىشلىتىلگەن تىلغا مۇلېپر توخرى تىلى دەپ نام بەرگەن تىل ئىدى. جەنۇبتا ئىشلىتىلگەن تىل E لىئۇماندىن شىمالىي ئارىيان تىلى، H لىدېرس ساك تىلى دەپ نام بەرگەن تىل ئىدى. يېقىندا سولۋائىن لېۋى بىلەن سېتىن. كونوۋ ئۆز ماقالىلىرىدە ئادەمنى قايىل قىلىدىغان دەرىجىدە شىمالىي تىل بىلەن جەنۇبىي تىلنىڭ ئومۇملاشقان رايونىنىڭ مەركىزىي ياكى ئاستانىسىنى ئايرىم-ئايرىم ھالدا ئودۇن ۋە كۈسەن دەپ بېكىتكەن. بىراق كىرسېتى (kirste) دەسلەپتە تۇرپان تىلى ۋە خوتەن تىلى دەپ ئاتاشنى تەشەببۇس قىلدى، بىراق تۇرپان شىمالىي تىلنىڭ ئومۇملاشقان رايونى ئەمەس بەلكى شىمالىي تىلنىڭ بىرلەشمىسى تارقالغان يەر ئىدى، سولۋائىن لېۋى بۇ تىلنى كۈسەن تىلى دەپ ئاتىدى. بۇ نام ئۇنىڭ ئۈلگە كۆرسىتىشى بىلەن ھازىرقى زامان نەشر بويۇملىرىدا كەڭ كۆلەمدە قوللىنىلماقتا».

ھورنېل تۈزگەن «جۇڭگو شىنجاڭدىن بايقالغان كەمتۈك بۇددىزم ۋەسىقلىرى» دېگەن كىتابنىڭ 2-تومى «ئودۇن ساك تىلى، كۈسەن تىلى، خەنزۇ تىلى ۋە تۈبۈت تىلىدىكى ئەسەر» دېگەن نامدا بولۇپ ئەسەرنىڭ 1-توم 2-بۆلۈم 4-پاراگرافى بولسا سولۋائىن لېۋى 1912-يىلى 10-ئايدا تاماملانغان «كۈسەن تىلىدىكى كەمتۈك پۈتۈكلەر» دېگەن ماقالىدىن ئىبارەت ئىدى. بۇ كەمتۈك پۈتۈكلەر ھورنېل نۇمۇر قويغان 149 گۇرۇپپا يىغما ھۆججەتلەر بولۇپ كۇچالىق ئاقساقال ساھىب ئەلى كۇچا ۋە باي ئەتراپىدىكى جىگدىلىك دېگەن جايلاردىن بايقىغان قوليازىلار توپىغا تەۋە ئىدى. بۇ ماقالىدە سولۋائىن لېۋى ئۈچ پارچە قوليازىنى جامائەتچىلىككە ئېلان قىلغان بولۇپ ئۇنىڭ بىر پارچىسى «پراتى موكسا» (راھىبلارنىڭ تۇرمۇش قائىدىسى) قالغانلىرى بولسا «راھىبلارنىڭ تۆۋەن نامىسى» ئىدى.

پايدىلانمىلار:

1. جۇيۈچى باش مۇھەررىرلىكىدە تۈزۈلگەن: «غەربىي يۇرت فېللوگىيەسى»، «5-جىلد، بېيجىڭ پەنلەر نەشرىياتى، 2010 يىللىق خەنزۇچە نەشرى
2. ئادىل مۇھەممەد تۇران، تەلئەت ئوبۇلقاسىم تۈمەن: «قەدىمكى كۈسەن»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2008-يىلى 6-ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى
3. شىنجاڭ كۈسەن تەتقىقات يۇرتى تۈزگەن: «قۇمتۇرا مىڭئۆيىنىڭ ئومۇمىي مەزمۇن خاتىرىسى»، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى نەشرىياتى، 2008-يىلى خەنزۇچە نەشرى
4. «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» 2004-يىللىق 3، 4-سان (ئۇيغۇرچە)
5. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى باشقۇرۇش كومىتېتى تۈزگەن: «جۇڭگو مىڭئۆيلىرى، قۇمتۇرا مىڭئۆيلىرى»، مەدەنىيەت يادىكارلىق-لىرى نەشرىياتى 1992-يىلى خەنزۇچە نەشرى

مەنبە: شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى 2013-يىللىق 4-ساندىن ئېلىندى.

«ئىلاھىي تايغان» - موڭغۇل مىللىتىنىڭ بۆرە توتېمى

جىياڭ رۇڭ

بۆرە موڭغۇللار ئېتىقاد قىلىدىغان ھايۋانىي ئەجداد ۋە توتېم. «ئىلاھىي تايغان» موڭغۇللار تەرىپىدىن بۆرلەرگە قويۇلغان ھۆرمەت نامى. مۇشۇ سەۋەبلىك، «ئىلاھىي تايغان» ئەمەلىيەتتە موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمى.

«ئىلاھىي تايغان» ناملىق كىتابنىڭ ئاپتورى موڭغۇلىيەلىك داڭلىق يازغۇچى ۋە ئالىم گاۋ توبۇ ئەجىم ئەپەندى بولۇپ، لەقىمى «كۆك بۆرە»، موڭغۇلىيەلىك دۆلەتلىك مەركىزىي كۈتۈپخانىنىڭ باشلىقى. «ئىلاھىي تايغان» ئەجىم ئەپەندىنىڭ يۈرەك قېنى بىلەن يېزىلغان ئەنئەنىۋى نوپۇزغا ئىگە ئىنسىكلوپېدىك، كىلاسسىك دەستۇر. ئۇنىڭغا ئەجىم ئەپەندىنىڭ كۆپ يىللاردىن بۇيان موڭغۇل بۆرلىرى، بۆرە توتېمى ئېتىقادى، موڭغۇللار بىلەن بۆرلەرنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە تەتقىقات بىلەن شۇغىللىنىپ يېزىپ چىققان 41 پارچە ئىلمىي ماقالىسى بىلەن نەسىرلىرى كىرگۈزۈلگەن. «ئىلاھىي تايغان» ناملىق بۇ كىتاب موڭغۇلىيەدە توپلام بولۇپ نەشىر قىلىنغاندىن كېيىن، «بۆرە موڭغۇللارنىڭ توتېمى» دېگەن بۇتېمىنى قايىل قىلارلىق دەرىجىدە دەلىللەپ بەردى ھەمدە موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمى مەدەنىيىتىگە مۇستەھكەم ئاساس سالدى.

«ئىلاھىي تايغان» گەرچە ھېكايە ژانىرىدا يېزىلمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئەمەلىيەتتە ھەرقانداق ھېكايىدىن قېلىشمايدۇ. كىتابقا بۆرە ھەققىدىكى بىز ئاڭلاپ باقمىغان يۈز نەچچە ھەقىقىي ۋەقە، ئەل ئىچىدە تارقىلىپ يۈرگەن رىۋايەت- چۆچەكلەر، ئادەمنى ئەيىۋانئاس دېگۈزىدىغان سۇزۇنتلار كىرگۈزۈلگەن، شۇنداقلا بۆرە ئېتىقادى بىلەن مۇناسىۋەتلىك نەچچە ئون پارچە قەدىمىي قىيا تاش رەسىملىرى، تام رەسىملىرى، تاش ئابىدە، تاش ئويمىلار قىستۇرما قىلىنغان.

مەن «بۆرە توتېمى» نى ئوقۇپ باققان مىڭلىغان، ئونمىڭلىغان جۇڭگولۇق ئوقۇرمەنلەرنىڭ-ئۇنىڭ ئۇتۇق ياكى كەمچىلىكلىرىگە باھا بەرگەن، ئۇنى ماختىغان ياكى سۆككەنلارنىڭ-موڭغۇلىيەلىك يازغۇچى تەرىپىدىن يېزىلغان، موڭغۇللارنىڭ ئالاھىدىلىكىنى نامايان قىلغان «ئىلاھىي تايغان» نى ئوقۇپ بېقىشنى سەمىمىيلىك

بىلەن ئۈمىد قىلىمەن.

جۇڭگو WTO غا كىرگەندىن كېيىن، تاپ باسقۇچتا پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ ئورتاق ئېتىراپىدىكى بۆرە بىلەن دەرقەمتە بولىدىغان، بۆرلەر بۇغا-ماراللارنى سۈر-توقاي قىلىدىغان، يەرشارىلاشقان رىقابەت دەۋرىگىمۇ قەدەم قويدى. ناۋادا دۆلەت پۇقرالىرى ئەركىن، مۇستەقىل، قەيسەر ھالەتتە رىقابەتكە چۈشىدىغان بۆرە روھىنى ھازىرلىمىغان بولسا، ئۇلارنىڭ قوي تەرىقىسىدە يەم بولىدىغان، ئەرزان باھالىق قوي گۆشىنى ساتىدىغانلار قاتارىغا ئۆتۈپ قېلىشى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس ئىدى. تېخىمۇ دېيىشكە تېگىشلىكى، جۇڭگۇلۇقلار موڭغۇل ئېرىقىغا مەنسۇپ، نۆۋەتتە دۇنيادىكى جەم بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ جەھەتتە سانى ئەڭ كۆپ موڭغۇللار جۇڭگودىن ئىبارەت مۇشۇ زېمىندا. چوڭقۇر قاتلام بويىچە قارىغاندا، ئەگەر دۆلەت پۇقرالىرى موڭغۇللارنىڭ مەنىۋى توتېمىدىن خەۋەر تاپمىسا ياكى ئۇنى قارىغۇلارچە چەتكە قاقسا، دەپسەندە قىلسا، ئۇنداقتا بىزنىڭ قېنىمىزدىكى موڭغۇل گېنىغا زىت كېلىپ چىققان ھەمدە ئۇنىڭغا دەز كەتكەن بولاتتى. ھالبۇكى بۇ كۈنلەردە خەيىپىر، خۇاۋي قاتارلىق زور بىرتۈركۈم يىراق قەدىمىي گېن ئويغانغان، بۆرە روھىغا ئىگە كارخانا كولىكتىپلار كەسكىن خەلقئارالىق رىقابەتتە بىر تالاي بازار ۋە ھاياتلىق تەرەققىياتىنىڭ ماكانىنى ئىگىلەپ بولغان يەردە ئىدى. مەنىۋى توتېم مىللەتنىڭ خاراكتېرى بىلەن تەقدىرگە مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

1

«ئىلاھىي تايغان» نىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىنىڭ جۇڭگودا نەشرىدىن چىقىشىدا ھەم مۇقەررەلىك ھەم تاسادىپىيلىق ئامىللىرى بار. مەن «بۆرە توتېمى» نى ئۇزاقتىن ئۇزاق تەتقىق قىلغان ۋە يېزىۋاتقان جەرياندا، موڭغۇلىيەلىك يازغۇچى ئەجىم ئەپەندىنىڭمۇ «ئىلاھىي تايغان» ئۈستىدە ئىشلەۋاتقانلىقىنى مۇتلەق ئويلاپ باقمىغانىدىم. «ئىلاھىي تايغان» كۆپ يىللىق ئويلىنىش ۋە يېزىققا ئىلىنىش ئارقىلىق 2007-يىلى 7-ئايدا تاماملانغان. «بۆرە توتېمى» 2007-يىلى نەشرىدىن چىققاندىن كېيىن، «ئىلاھىي تايغان» نىڭ موڭغۇلچە ۋە ئېنگىلىزچە نۇسخىسىمۇ 2008-يىلى نەشر قىلىنغان. «بۆرە توتېمى» 2010-يىلى موڭغۇلىيەدە تەرجىمە قىلىنىپ نەشرىدىن چىققاندىن كېيىن ياخشى باھاغا ئېرىشكەن. ئەمدىلىكتە «ئىلاھىي تايغان» مۇ جۇڭگودا تەرجىمە قىلىندى ۋە نەشرىدىن چىقتى. ئۇنىڭمۇ جۇڭگولۇق ئوقۇرمەنلەرنىڭ

ئالاقشىغا سازاۋەر بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل. بۇ ئىككى كىتابنىڭ نەشر قىلىنىشى موڭغۇلىيە جۇڭگو ئىككى دۆلەتنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىدىكى خۇشاللىقلىرىنى ئىش، بۇ ئەھۋال موڭغۇلىيە-جۇڭگو ئىككى دۆلەتنىڭ قېرىنداشلارچە ئەنئەنىۋى دوستلۇقىنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ ھەمدە رايۇن مۇقىملىقى ۋە دۇنيا تىنچلىقىنىڭ تەرەققىياتىنى كۈچەيتىدۇ.

ئېغىزنى چاكىلدەتتىشقا ۋە ئويلىنىشقا ئەرزىيدىغان بىر ئىش، موڭغۇلىيە بىلەن جۇڭگودىن ئىبارەت ئىككى دۆلەتتىكى 60 ياشقا كىرگەن موڭغۇل خەنزۇ ئىككى نەپەر يازغۇچىنىڭ ئويلىمىغان يەردىن تەڭلا دېگۈدەك ۋاقىتتا ئوخشاش مەزمۇندىكى، ئوخشاش روھتىكى، ئوخشاش توتېمىدىكى بۆرە ھەققىدىكى كىتابنى يازغانلىقى بولۇپ، بۇ ئەھۋال ھەقىقەتەنمۇ ئادەمنى «پىشانىگە پۈتۈلگەن ئوخشاش قىسمەت» ھەققىدە ئويلاندۇرماي قالمىتتى. لېكىن، مېنىڭچە بۇنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شەرق لاگىرى پارچىلىنىشى، موڭغۇلىيە بىلەن جۇڭگو ئىككى دۆلەتنىڭ بىر چاغلاردىكى قاتمىلىشىپ كەتكەن تۈزۈلمىسى يۇمشىغان ياكى قىسمەن يۇمشىغاندىن كېيىن، ئۇزاقتىن بېرى سوغۇق سارايدا بەنت قىلىنغان ئەركىن، قەيسەر شەرق روھىنىڭ ئوخشاش بىر ۋاقىت ئىچىدە كۈننىڭ سىرىقىنى كۆرۈدىغان ئاتمۇسپىراغا ئىگە بولغانلىقى دەپ قارىسا بولاتتى. مۇشۇ مەنىدىن ئالغاندا، ئىسلاھات ئېچىۋېتىش دەۋرىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان «مۇقەررەلىك» بار بىلەن يوقنىڭ بار بىلەن يوقنىڭ ئارىسىدىكى بىر مۇنچە «تاسادىپىيلىق» نى ئۇچراشتۇرغاندۇق. مەن «ئىلاھىي تايغان» ناملىق كىتابنى 2009-يىلى يازدا «بۆرە توتېمى» نى سۈرەتكە ئېلىش ئۈچۈن موڭغۇلىيەگە مەنزىرە تاللاش ۋە مەدەنىيەت تەكشۈرۈشكە ماڭغان فىرانسىيەلىك داڭلىق رېژىسسور ژان ياك ئانوغا ھەمراھ بولۇش جەريانىدا تاسادىپىي يوسۇندا ئۇچرىتىپ قالدىم. شۇ چاغدا ئانو بىلەن ئىككىمىز ئالتۇن تېپىۋالغاندەك خۇشال بولۇپ كەتكەندۇق. «ئىككىمىزنىڭ نەزىرىدە ئىلاھىي تايغان» بىلەن «بۆرە توتېمى» ئاچا-سىڭىل ئەسەر بولۇپ، «ئىلاھىي تايغان»، «بۆرە توتېمى» دىكى ۋەقەلەرنى، مۇددىئىا ۋە قىممەت قارىشىنى قوللىغان يەردە ئىدى. بۇ كىتاب ئانونىڭ بۆرە توتېمىنى فىلىم قىلىپ ئىشلەش ئىشەنچىسىگە غايەت زور دەرىجىدە ھەمدەم بولدى، ئۇنىڭ «بۆرە توتېمى» نىڭ چىنلىقى ئۈستىدىكى دەرگۇمانلىرىنى غايەت زور دەرىجىدە يوقاتتى.

«بۆرە توتېمى» نېمىلا دېگەن بىلەن مەندەك بىر جۇڭگولۇق خەنزۇ يازغان رومان بولغاچقا، ئۇ موڭغۇل مىللىتىنىڭ توتېمىنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرلەشكەنمۇ-يوق، ئاپتور يايلاق مىللىتىنىڭ يادرولۇق روھىنى ئاڭقىرالسىمۇ-يوق دېگەنلەرگە

نەسبەتەن، ئانونىڭ دەرگۇمان بولۇۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى. ئانونىڭ «قوشۇن شەھەرگە يېقىنلاشقاندا»، «ئاشۇق-مەشۇقلار»، «ئېيىقنىڭ ھېيكايىسى» قاتارلىق كىنو ئەسەرلىرى يەر شارى بويىچە داڭلىق بولغاندىن باشقا، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ۋەقەنىڭ چىنلىقىنى ئىنتايىن چوڭ بىلىدىغان دۇنيا دەرىجىلىك چوڭ رېژىسسور ئىدى. مۇشۇنىڭغا كۆرە، مەنمۇ ئانونىڭ «بۆرە توتېمى» نىڭ چىنلىقىغا بولغان تەلپىنىڭ تېخىمۇ يۇقىرىلىقىنى بىلگەن ئىدىم. ھالبۇكى، ئۇنىڭ دەرگۇمانلىرى مەلۇم ياقىتىن ئالغاندا، مۇشۇ كىتاب قوزغىغان ئۇزاققىچە داۋاملاشقان، كۆپتىن كۆپ غۇلغۇلا تۈپەيلى پەيدا بولغانىدى.

ئىلاھىي ئېتىقاد تۈسىنى ئالغان بۆرە توتېمى بىلەن جۇڭگونىڭ نەچچە مىڭ يىللىق ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىدىكى بۆرىدىن ئىبارەت ئىبلىس ئوبراز ئارىسىدىكى پەرق تولمۇ چوڭ بولغاچقا، ئۇ جۇڭگولۇقلارنىڭ ئەنئەنىۋى بۆرە مەدەنىيىتىدىكى ياخشىلىق ۋە يامانلىق قارىشىغا ئاستىن-ئۈستىن قىلىۋېتىش ھالىتىدە تالاپەت يەتكۈزدى. نەتىجىدە، «بۆرە توتېمى» ئۇزاق مەزگىل بازارلىق كىتاب بولۇش ۋە ئالقىشقا سازاۋەر بولۇش بىلەن بىللە، كەلكۈندەك دەۋرەپ كىلىۋاتقان تەنقىد بىلەن بېسىمىدىنمۇ قۇرۇق قالمىدى. كېيىنكى كۈنلەرگە كەلگەندە، ئىچكى مۇڭغۇلغا بارغان بىر قىسىم زىيالىي ياشلار ۋە ئالىملارمۇ «بۆرە توتېمى» نىڭ چىنلىقىدىن شۈبھىلەندى، ئۇنى قورشاشقا ئالدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يايلاقتا ماكانلاشقان ۋە تۇرمۇش كەچۈرگەندىكى سەرگۈزەشتىلىرىنى پەش قىلىپ، بۆرە ھەققىدىكى بۇ كىتابنى رەزىللىكتە چېكىدىن ئاشقان مەدەنىيەت يالغانچىلىقى دەپ قارىدى. ئۇلارچە بولغاندا، مۇڭغۇللار بۆرىدىن نەپرەتلىنىدىغان، بۆرىنى يوقىتىدىغان، بۆرىنى ئۆلتۈرىدىغان ئەھۋالدا، «بۆرە توتېمى» دېگەن نەرسە مۇتلەق مەۋجۇت ئەمەس ئىدى، ئۇلارنىڭ «بۆرە توتېمى» غا ئېتىقاد قىلىشىدىن ئەسلا سۆز ئاچقىلى بولمايتتى. «بۆرە توتېمى» بىر مەھەل مەدەنىيەتتە يالغاننى ياساپ چىققان گۇمانلىق دېلو ھېسابلىنىدىغان دەرىجىگە يېتىپ باردى. شۇنداقىمۇ «بۆرە توتېمى» يەنىلا ئەدەبىياتنىڭ تەسىرلەندۈرۈش كۈچى ۋە ۋەقەلەرنىڭ چىنلىقىغا تايىنىپ تېخىمۇ كۆپ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ياقىتۇرشىغا ئائىل بولدى. «بۆرە توتېمى» نەچچە ئون خىل چەت ئەل تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ، پۈتۈن يەر شارىغا تارقالغاندىن كېيىن، دۆلەت ئىچىدىكى چوڭ بەس-مۇنازىرە ناھايىتى تېز سۈرئەت بىلەن چەتئەللەرگە يېتىپ باردى. مەن ئانونىڭمۇ مۇشۇ مۇنازىرىنىڭ تەسىرىدىن چەتتە قالمىغانلىقىنى روشەن ھېس قىلالايتتىم.

ئانو «بۆرە توتېمى» نى بىر كۆرۈپلا ياقىتۇرۇپ قالغان بولغاچقا، ماڭا بۇ كىتابنىڭ فىرانسۇزچە نۇسخىسىنى ئوقۇپ يېرىملاشتۇرماي تۇرۇپلا ھاياجاندىن قېنىق-قېنىغا پاتماي

قالغانلىقىنى، قولىدىكى ھوللىۋود بىلەن توختاملاشقان ئۈچ- تۆت فىلىمنى تاشلاپ قويۇپ، ئالدى بىلەن «بۆرە توتېمى» نى سۈرەتكە ئېلىش نىيىتىگە كەلگەنلىكىنى دەپ بەرگەندى. لېكىن، مەن ئۇنىڭ ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان مەسىلىنىڭ بىرى كىتابنىڭ چىنلىقى ئىكەنلىكىنى، ئەگەر «يالغان توتېم» سۈرئەتكە ئېلىنسا خېلى چوڭ خەلقئارالىق مەسخىرىگە قېلىش ئېھتىماللىقىنىڭمۇ بارلىقىنى، ھەتتا بەزى مىللەت ۋە دۆلەتلەرنىڭ قارشىلىقىنى قوزغاپ قويۇش مۇمكىنلىكىنى بىلەتتىم.

ئانو 2009-يىلى يازدا جۇڭگوغا كەلگەندىن كېيىن، «بۆرە توتېمى» فىلىمىنى سۈرئەتكە ئېلىش توغرىسىدىكى ئاخبارات ئېلان قىلىش يىغىنىنى كېچىكتۈردى. ئۇ ماڭا ئالدى بىلەن چوقۇم ئىچكى موڭغۇل بىلەن موڭغۇلىيە يايلاقلىرىغا بېرىپ بىۋاسىتە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، ئاخبارات ئېلان قىلىش يىغىنىنى ئېچىش- ئاچماسلىق ھەققىدە قايتا قارارغا كېلىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى.

ئانو مەن شۇ يىللىرى ئورۇنلاشقان چارۋىچىلىق مەيدانىغا بېرىپ، ئالدى بىلەن شۇ چاغدىكى چارۋىچىلىق چوڭ ئەتىرتىنىڭ ئەترەت باشلىقى بولغان، بۈگۈنكى كۈندە يەتمىش ياشتى ھاقىغان پىشقەدەم چارۋىچىنى زىيارەت قىلدى. زىيارەتتىكى بىرىنچى مەسىلە «جياڭ روڭ شۇ يىللىرى بۆرە باققانمۇ؟» دېگەن سوئالدىن باشلاندى. ئۇ پىشقەدەم ئەترەتنىڭ باشلىقىنىڭ جياڭ روڭنىڭ بۆرە كۈچىكىنى باققانلىقىنى مەيداندىكى چارۋىچىلارنىڭ ھەممىسى بىلىدۇ، ھەممەيلەن گۇۋاھلىقتىن ئۆتەلەيدۇ دېگەن جاۋابنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇش بولدى. ئۇ شۇ چاغلاردا كەنت باشلىقى بولغان يەنە بىر پىشقەدەم چارۋىچىدىن: «موڭغۇللار بۆرە توتېمغا ئېتىقاد قىلامدۇ؟» دەپ سورىدى. پىشقەدەم كەنت باشلىقى: «بىز موڭغۇللار بۆرەگە ئېتىقاد قىلىمىز. لېكىن بۆرە دېگەن سۆزنى بىۋاسىتە تىلغا ئالمايمىز، ئۇنى <ئىلاھىي تايغان>، <چىڭگىزخاننىڭ تايغىنى>، <توغقىنىمىز> دەپ ئاتايمىز. بىزنىڭ بۇ يەردىكى موڭغۇللاردا <توتېم> دېگەن سۆز يوق. لېكىن <ئىلاھىي تايغان> جياڭ روڭ سۆزلىگەن توتېم بىلەن ئوخشاش مەنىدە. مەن «بۆرە توتېمى» نى ئوقۇدۇم (ئىچكى موڭغۇل ئاپتونوم رايونىدا نەشر قىلىنغان موڭغۇلچە نەشرى). ئۇنىڭ ھەممىسى شۇ يىللىرى بىزنىڭ بېشىمىزدىن ئۆتكەن ئىشلار» دەپ جاۋاب قايتۇردى. ئانو بۇ گەپلەردىن رازى بولغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇنىڭ ئوپىراتورى زىيارەت جەريانىنى قالدۇرماي سۈرەتكە ئېلىۋالدى.

مەن مۇشۇ قېتىمقى زىيارەتتە، «ئىلاھىي تايغان» دېگەن سۆزنى پىشقەدەم چارۋىچىلارنىڭ ئاغزىدىن تۇنجى مەرتىبە ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم. تولىمۇ

ھاياجانلانغانىدىم. لېكىن، ئۇ چاغدا موڭغۇلىيەدىكى يەنە بىر ئەنئەنىۋى نوپوزغا ئىگە «ئىلاھىي تايغان» ئەسىرى بىزنى كۈتۈپ تۇرغانلىقى خىيالىمغا كىرىپمۇ قويمىغان ئىدى. موڭغۇلىيەگە بېرىپ ئايروپىلاندىن چۈشۈشمىزگىلا، ئالدىمىزغا چىققان موڭغۇلىيە ئايال شائىرى، يولباشلىغۇچى تەرجىمان تېگوس خانىم ئانو بىلەن ئىككىمىزگە موڭغۇلىيە دۆلەتلىك مەركىزى كۈتۈپخانىنىڭ باشلىقى ئەجىم ئەپەندىنىڭ بىز بىلەن كۆرۈشكىسىنىڭ بارلىقىنى ئېيتتى. ئۇ يەنە بىزگە موڭغۇلىيەدىكى پېشقەدەم بىر تەرجىماننىڭ «بۆرە توتېمى» نىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى نېمىسچىدىن موڭغۇل تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، دۆلەت ئىچىدىكى تەسىرى زور ژورنال ۋە «زىيەت» تە ئۇلاپ ئېلان قىلغانلىقىنى، شۇنداقلا ئۇنىڭ ياخشى باھاغا ئېرىشكەنلىكىنى، ئەجىم ئەپەندىنىڭمۇ ئوقۇپ بېقىپ قەۋەتلا خۇش بولغانلىقىنى، جىياڭ روڭ بىلەن فىرانسىيەلىك رېژىسسور ئانونىڭ موڭغۇلىيەگە تەكشۈرۈشكە كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، كۆرۈشۈش ئارزۇسىدا بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. تېگوس خانىم مۇشۇلارنى دەۋىتتەپ، ئەجىم ئەپەندىنىڭ داڭلىق يازغۇچى ئىكەنلىكىنى، يېقىندا بۆرە ھەققىدە بىر كىتابمۇ يازغانلىقىنى ئالاھىدە ئەسكەرتتى.

ئانو بىلەن ئىككىمىز ھەتتىدىن زىيادە خۇش بولۇپ، ئەجىم ئەپەندى بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن دەرھال دۆلەتلىك كۈتۈپخانىغا قاراپ يولغا چىقتۇق. كۈتۈپخانا باشلىقىنىڭ ئىشخانىسىغا كىرگەندىن كېيىن، تۇرقىدىن بىلىملىك، مەدەنىيەتلىك ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇرىدىغان ئەجىم ئەپەندى بىز بىلەن كۆرۈشۈپلا ماڭا ئىككى كىتابنى تۇتقۇزدى: بۇ ئىككى كىتابنىڭ بىرى موڭغۇلچە بىرى ئېنگىلىزچە ئىدى. ئەجىم ئەپەندى ئانومۇ ئېنگىلىزچىدىن بىرنى بەردى. مەن موڭغۇلىيەدىكى موڭغۇلچە يېڭى يېزىقنى تونمايتتىم. لېكىن، ئېنگىلىزچە نۇسخىسىنىڭ موقاۋىسىدىكى «The Dog Of Heaven» دېگەن خەتلەرنى كۆرۈپ يۈرىكىم لەرزىگە كەلدى. ئىختىيارسىز ھالدا «ئىلاھىي تايغان!» دەپ توۋلىۋەتتىم. ئېنگىلىزچىنى ئوبدان بىلىدىغان ئانومۇ تۇرالماي قالدى. ئەجىم ئەپەندى كىتابنىڭ مەزمۇنىنى مۇنداقلا تونۇشتۇرغاندىن كېيىن، مەن ئالدىراپ-تېنەپ دېگۈدەكلا ئۇنى ئۇستاز تۇتتۇم. ئۇنى ئۆزۈمنىڭ بۆرە ئوقۇتقۇچىسى دەپ ئاتىدىم، ئۇمۇ بەك خۇش بولدى. كېيىنچە مەن «ئىلاھىي تايغان» ئارقىلىق ئۇنىڭ لەقىمىنىڭ «كۆك بۆرە» ئىكەنلىكىنى بىلىدىم. «ئىلاھىي تايغان» نى كۆك بۆرە ئۇستازنىڭ ئۆزۈم بىلەن ئېلىش ھاياتىمدىكى ئۇنتۇلغۇسىز چوڭ ئىش ئىدى. ئەجىم ئەپەندىنىڭ بۇ كىتابنى خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، جۇڭگودا نەشرىدىن چىقىرىش ھوقۇقىنى بېرىشكە قوشۇلىدىغان ياكى

قوشۇلمايدىغانلىقىنى سورىغىنىدا، ئەجىم ئەپەندى رازىمەنلىك بىلەن جاۋاب قايتۇردى. ئانۇ موڭغۇلىيە يايلىقىدا تەكشۈرۈش بىلەن بولغان ئارىدا «ئىلاھىي تايغان» نى قولدىن چۈشۈرمەي ئوقۇپ چىقتى. كىتابنىڭ مەزمۇنىنى ماختاپ ھارمىدى ھەمدە ھېلىقىدەك «<بۆرە توتېمى> يالغان مەدەنىيەت ياسىغان» دېگەن سەپسەتلەرنى تۈپكى جەھەتتىن ئىنكار قىلدى. موڭغۇلىيە دۆلىتىنىڭ بۆرە توتېمى بولۇشقا تېگىشلىك بۇ كىتاب، ئانونىڭ بۆرە توتېمىنى رەسمىي سۈرئەتكە ئېلىش توغرىسىدا ئەڭ ئاخىرقى قارارغا كېلىشىدە ھەل قىلغۇچ رول ئوينىدى. ئۇ بېيجىڭغا قايتىپلا ئاخبارات ئېلان قىلىش يىغىنى چاقىرىشقا دەرھال قوشۇلدى ۋە «بۆرە توتېمى» نى كىنو قىلىپ ئىشلەش خىزمىتى باشلانغانلىقىنى رەسمىي ئېلان قىلدى. مۇشۇنىڭغا كۆرە، مېنىڭ كۆك بۆرە ئۇستاز ئەجىم ئەپەندىگە پۈتمەس تۈگمەس مىننەتدارلىقىم بار.

ياندۇرۇق يىلى مەن ئەجىم ئەپەندىگە ھەمراھ بولۇپ چاڭجياڭ ئەدەبىيات-سەنئەت نەشرىيات گورۇھىغا بېرىپ، «ئىلاھىي تايغان» نى نەشر قىلىش توختامنامىسىغا قول قويدۇم. چاڭجياڭ ئەدەبىيات-سەنئەت نەشرىيات گورۇھىغا بېرىپ، «ئىلاھىي تايغان» نى نەشر قىلىش توختامنامىسىغا قول قويدۇم. چاڭجياڭ ئەدەبىيات-سەنئەت نەشرىياتى بېيجىڭ ئونىۋېرسىتېتىدىكى ياۋ كېچىڭ ئەپەندىنى تەرجىمانلىققا تەكلىپ قىلدى. بىراق ياۋ كېچىڭ ئەپەندى بەكمۇ ئالدىراش بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىلاھىي تايغاندا قەدىمىي ئىبارىلەر، شېئىر، ماقال-تەمسىل ناھايىتى كۆپ بولغاچقا، تەرجىمە خېلىلا تەسكە توختىغان بولسا كېرەك، كىتابنىڭ تەرجىمىسى 2011-يىلى 11-ئاينىڭ ئوتتۇرلىرىغا بارغاندا ئاران تۈگىدى.

ئىككى يىلنى مىڭ تەستە ئۆتكۈزۈپ بولغان بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، «ئىلاھىي تايغان» نىڭ ھەقىقىي قىياپىتىگە ھۆرمەت ئىلىكىدە نەزەر ئېلىش ئىمكانىيىتىگە مۇيەسسەر بولدۇم. كىتابنى تېز ئوقۇدۇم، ئىنچىكە ئوقۇدۇم، تۈجۈپىلەپ ئوقۇدۇم، يېنىشلاپ-يېنىشلاپ ئوقۇدۇم. قەدىمىي يايلاق پۇرىقى گۈپۈلدەپ چىقىپ تۇرىدىغان قۇدرەتلىك موڭغۇل بۆرە توتېمى بەجايىكى بىر ئىلاھىي دەستۇر دىلىمنى يورۇتۇۋاتقاندەك، خىيالىي تەسەۋۋۇرلىرىمنى كۆكنىڭ قەھرىگە ئېلىپ چىقىپ، مېنى موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمى بىلەن ھەقىقىي يۈز كۆرۈشتۈردى. مېنىڭ سۆيۈملۈك، ئەقىللىق، كەپسىز بۆرە كۈچۈكۈم خۇشاللىقىدىن قېن-قېنىغا پاتماي مېنى سۆيۈپ كەتتى، ئېغىز بۇرۇنۇمنى يالىدى، ماڭا ئېتىلدى، مېنى چىشلەپ باقتى، شۇنداقلا مېنى يېتىلەپ موڭغۇل بۆرىلىرىنىڭ ئەجدادى بىلەن، بۆرە ئىلاھلىرى بىلەن ئۇچراشتۇردى.

«ئىلاھىي تايغان» نى قېتىرقىنىپ ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، يەنە مۇنداق ئۇزاق مەزگىللىك يەككە-يىگانە ھالەتتە ياشىماسلىقىمنى ھېس قىلدىم. جۇڭگودىكى بىر تەنھا بۆرە، ياشانغان بۆرە، ئەنئەنە يېقىدىن بۆرنى ئېيلىس دەپ قارايدىغان دۆلەتتە كۆپ يىللاردىن بېرى يالغۇز جەڭ قىلىپ، جاپا-مۇشەققەت ئىچىدە يېڭى بىر دۇنياغا كىرگەندىن كېيىن، ئاقىۋەت موڭغۇل بۆرە شاھى قولىدىكى بۆرە قوشۇنىنىڭ كۈچلۈك ياردىمىگە ئېرىشكەندى. «ئىلاھىي تايغان» نىڭ «بۆرە توتېمى» نى بۆرە مەدەنىيىتىنىڭ يېتەرلىك ئوق-دورا بىلەن تەمىنلەيدىغانلىقىدا گەپ يوق ئىدى. شۇنداقلا ئۇ جۇڭگونىڭ بۆرنى ياخشى كۆرىدىغان، بۆرنى ھۆرمەت قىلىدىغان يېڭى تىپتىكى ئادەملىرى بىلەن كارخانىلىرىنى چوقۇم ئەركىن ۋە قەيسەرلىك بىلەن رىقابەتكە ئىشتىراك قىلالايدىغان مەنئى قورال بىلەن تەمىن ئېتەلەيتتى.

2

«ئىلاھىي تايغان» گەرچە ھەجىمى چوڭ بولمىسىمۇ، لېكىن سۆز-جۈملىلەرنىڭ ئىخچاملىقى جەھەتتە مەنئى مەشھۇر كىتاب «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» بىلەن ئوخشاش ئىدى. مەزمۇنى شۇنچىلىك مول، شۇنچىلىك رەڭدار ئىدىكى، ئۇنىڭدىكى ھەر بىر تەبىئىي بۆلەكنى بىر ئابزاس تارىخىي ماتېرىيال، بۆرە ھەققىدىكى بىر رىۋايەت، بۆرە ھەققىدىكى بىر ۋەقە دېيىشكە بولاتتى. شۇنداقلا ئۇ بۆرگە مۇناسىۋەتلىك ئۆرۈپ-ئادەت، ماقال-تەمسىل، ئىدىيوم سۆزىت بىلەن تولغانىدى. پولاتتەك ئەمەلىي مىسال بىلەن ئەمەلىي پاكىتنىڭ زىچلىقى «قويۇقلاندۇرىدىغان ئۇران» غا ئوخشاش بولۇپ، ئۇنىڭدا مەدەنىيەتنىڭ روھىنى زىلزىلىگە كەلتۈرىدىغان پارتىلاش كۈچى بار ئىدى.

نەچچە مىڭ يىل مابەينىدە، جۇڭگونىڭ ئەنئەنئىۋى مەدەنىيىتىدىكى خەنزۇلارنى چوڭ بىلىپ، ئۇنىڭ سىرتىدىكى مىللەتلەرنى كەمسىتىدىغان، چارۋىچىلىق مەدەنىيىتىنى پەس كۆرىدىغان ۋە باسىدىغان ئىللەتلەر تۈپەيلى دۆلەتتىكىلەرنىڭ موڭغۇل مىللىتى ھەققىدىكى بىلىمى يوقنىڭ ئورنىدا بولدى. شۇڭا مەن بۇ يەردە جۇڭگولۇق ئوقۇرمەنلەرنىڭ «ئىلاھىي تايغان» نىڭ مەدەنىيەتتىكى مەنئى قىممىتىنى ئوڭۇشلۇق ئوقۇپ چىقىشى، چۈشىنىشى ۋە تونۇشى ئۈچۈن ئوقۇرمەنلەرگە بەزى زۆرۈر بولغان ئىزاھاتلارنى بەرمەكچى، ئۇلارنى قويۇق مۇراببانى قويۇلدىغاندەك ئېزىپ، ئۇلارنىڭ ئوزۇقلىنىشىغا سۇنماقچى بولدۇم.

مېنىڭچە «ئىلاھىي تايغان» نىڭ ئەڭ موھىم قىممىتى، ئەجىم ئەپەندىنىڭ «بۆرە موڭغۇللارنىڭ توتېمى» ئىكەنلىكىنى ئادەمنى قايىل قىلىدىغان دەرىجىدە دەلىللەپ بەرگەنلىكىدە ئىدى. تۆۋەندە ئەجىم ئەپەندىنىڭ پاكىتلىرىنى ۋە دەلىل-ئىسپاتلىرىنى تونۇشتۇرۇمەن ۋە شەرھلەيمەن.

1. ئەجىم ئەپەندى موڭغۇللارنىڭ توتېمىنى ئۇلارنىڭ ئېتىنىك مەنبەسى يېقىدىن ئىسپاتلىدى. ئۇ، موڭغۇللار ۋە ھونلارنى ئۆزلىرىنىڭ ئەجدادى دەپ بىلىدۇ. كېيىنكى كۈنلەردىكى تۈركلەر ھونلاردىكى مىللىي قانداشلىققا قىسمەن ۋارىسلىق قىلدى ۋە ئۇنى ئۆزلىرىگە بىرىكتۈردى. شۇڭا تۈرۈكلەر مۇ موڭغۇللارنىڭ ئىتىنىك مەنبەلىرىنىڭ بىرى، ھونلار بىلەن تۈرۈكلەر ئوخشاشلا بۆرنى توتېم قىلغانلىقى ئۈچۈن موڭغۇللارمۇ بۇ توتېمغا ۋارىسلىق قىلدى، دەپ كۆرسەتتى.

2. ئەجىم ئەپەندى موڭغۇلىيەدىكى H. نىڭبونىڭ تۈزگەن «فولكلور بۈيۈك لۇغىتى» دىكى «ئارقا ھاڭگاي ئۆلكىسى زارگلانت ناھىيەسىنى بويلاپ ئاقىدىغان ئاسات دەرياسى بويىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىغان كالكالارمۇ ئۆزلىرىنى بۆرتەچىنو دەپ ئاتايدۇ» (p35) دېگەن ماتېرىيالنى نەقىل كەلتۈردى. بۇ يەردىكى ئاچقۇچلۇق ئىككى سۆزگە چوقۇم ئىزاھات بېرىش كېرەك: بىرى ئاتالمىش «كالكالار» بولۇپ، ئۇلار موڭغۇلىيەدىكى ئاساسلىق موڭغۇللار. كالكالار جۇڭگونىڭ چىن خانىدانلىقى دەۋرىدە قۇملۇقنىڭ شىمالىدا ياشىغان موڭغۇللارنىڭ مىللەت نامى بولۇپ، ئۇلار كالكا دەريا ۋادىسىغا تارقالغانلىقى ئۈچۈن مۇشۇنداق ئاتالغان. كالكا موڭغۇللىرىنىڭ تەۋەلىكىدىكى يەر كېيىنچە قۇملۇقنىڭ شىمالىدىكى رايونلارغىچە، يەنى بۈگۈنكى پۈتكۈل موڭغۇلىيە دائىرىسىگىچە كېڭەيگەن. بەيدۇ قامۇسىدىكى «موڭغۇل» دېگەن سۆزنىڭ ئۆزىلا موڭغۇلىيەدىكى ئاساسىي گەۋدە ھالىتىدىكى مىللەت كالكا موڭغۇللىرى دەپ ئېنىق كۆرسىتىلگەن. مۇشۇ سەۋەبلىك كالكالارنى موڭغۇلىيەلىكلەر دەپ قارىساقمۇ بولىۋېرىدىغان. نەدەك قىلىدۇ؛ يەنە بىرى، ئاتالمىش «بۆرتەچىنو» بولۇپ، بۇ «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دېگەن كىتابنىڭ باشلىنىشىدىكى: «ئەلقسىسە چىڭگىزخاننىڭ نەسىل-زاتى تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن يارالغان بۆرتەچىنو...» دىن كەلگەن. «بۆرتەچىنو» نىڭ موڭغۇل تىلىدىكى مەنىسى ئاڭلىغان ھامان ئادەمنى سۈر باسىدىغان «كۆك بۆرە»، بۇنى جۇڭگو ۋە چەتئەللەردىكى موڭغۇل ئالىملار بىردەك ئېتىراپ قىلىدۇ. شۇ ۋەجىدىن، «...كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغىللىنىدىغان كالكالارمۇ ئۆزىنى بۆرتەچىنو دەپ ئاتايدۇ.» مۇنداقچە ئېيتقاندا، «كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغىللىنىدىغان موڭغۇللارمۇ

ئۆزىنى كۆك بۆرلەر دەپ ئاتايدۇ.»

3. ئەجىم ئەپەندى: «چىچىنلار موڭغۇللارنىڭ ئەۋلادى»، «چىچىنلار بۆرىنى ئۆزلىرىنىڭ دۆلەت بايرىقىغا سىزغان» (P27) كۆرسىتىدۇ. ئىزاھات بېرىشكە تېگىشلىكى شۇكى، بۇ يەردە تىلغا ئېلىنىۋاتقان چىچىنلار (车巨人) موڭغۇل مىللىتىدىكى چىچىنلار ھەرگىزمۇ كاۋكازدىكى چىچىنلار ئەمەس. بۇنىڭكى چىچىن (车距) ئوخشاش ئاتاقتىكى ئىككى مىللەت. چىڭ خانىدانلىقى مەزگىلىدىكى كالكا موڭغۇللىرى ئۈچ قىسىمدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئۇلاردا توشتۇخان، جاساقتۇخان، چىچىن خان دەيدىغان ئۈچ نەپەر فېئودال خان بولغان. چىچىن خان كالكانىڭ شەرقىدە بولۇپ، ئورنى قورۇلۇن دەرياسى ساھىلىغا توغرا كېلەتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ چىڭىزخان تۇغۇلغان ۋە روناق تاپقان جاي ئىدى. چىچىن موڭغۇللىرى موڭغۇلىيەدىكى موڭغۇل مىللىتىنىڭ ئۈچ تەركىبىي قىسمى ئىچىدە ئاساسىي يادرولۇق ئەزالاردىن ھېسابلىنىدۇ. مۇشۇ جەھەتتىن ئالغاندا، «چىچىنلارنى بۆرىنى ئۆزلىرىنىڭ دۆلەت بايرىقىغا سىزغانلىقى» چىڭىزخاننىڭ ئانا يۇرتىدىكى موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمىغا ئېتىقاد قىلىدىغان تۈرۈكلەر بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۆرىنىڭ ئۆز خانىدانلىقلىرىنىڭ تۇغ ئەمەللىرىگە سىزغانىدى.

4. ئەجىم ئەپەندى يەنە موڭغۇل يازغۇچى لۇ. ئېردۇن چىچىگە يازغان «موڭغۇل خانلىرىنىڭ ئوردىسىدىكى ناخشىلىق تىياتىر ياكى ئۇنى داۋلا دەپ ئاتالغانلىقى توغرىسىدا» ناملىق ماقالىسىدىكى موڭغۇللارنىڭ قەدىمكى خانىدانلىقلىرىدىكى دۆلەت مارشېدىن نەقىل ئالدى. ئەجىم ئەپەندى: «...ئىختىيارسىز ھالدا ھېلىقى <مۇقەددەس ئىگىمىز چىڭىزخاننىڭ ئىلى> دېگەن ناخشىسىدىكى <سەن كۆك بۆرىنىڭ پىچاق بېسىدەك تىك قىياغا قانداق چىققانلىقىنى كۆرگەنمۇ؟ پەقەت شۇيەردىلا ۋەدىلەشكەن قېرىنداشلارنىڭ يۈرەك سۆزلىرى يىزىلغان بولىدۇ!> دېگەن مىسرالارنى ئويلاپ قالدىم. ئەمەلىيەتتە، موڭغۇللارنىڭ قەدىمكى دەۋرىدە تۇغ ئەلەملەرگە بۆرىنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلگەنگە ئوخشاش، دۆلەت مارشېلىرىدىلا بۆرىنىڭ نامى تېلغا ئېلىناتتى» (P33) دەپ يازدى. بۇ قەدىمكى موڭغۇل خانلىقلىرىنىڭ دۆلەت بايرىقىغا ھەقىقەتەن بۆرىنىڭ رەسمى سىزىلغانلىقىنى، شۇنداقلا خانىدانلىقنىڭ دۆلەت مارشېدىمۇ بۆرىنىڭ يۈكسەك ئورنى بولىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

5. ئەجىم ئەپەندى بويرات موڭغۇل ئالىمى ST. سىدىندەنيايوپىنىڭ «بويرات» دېگەن سۆزلەرنى تۈرۈكلەردىكى «بۆرە» بىلەن باغلاپ تۇرۇپ: «بىزدىكى بويرات دېگەن سۆزنىڭ بارلىققا كېلىشى تۈرۈكلەردىكى <بۆرە> بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بۇ سۆز موڭغۇللارنىڭ

مۇكەممەل بىرلىككە كەلگەن مەزگىلىدىن باشلانغان بولۇشى كېرەك. چۈنكى بىز ھەممەيلەن بۆرنى توتېم بىلىپ ئېتىقاد قىلدۇق، ئالدى بىلەن موڭغۇللاردا مۇشۇنداق قىلغانلىق ھەققىدە پاكىت بار» (P27) دېگەنلىرىنى داۋاملىق نەقىل كەلتۈردى.

بويراتلار موڭغۇللارنىڭ ئاساسلىق تارمىقى. ئۇلار بۈگۈنكى كۈندە موڭغۇلىيەنىڭ شىمالىدىكى روسىيە بويرات جۇمھۇرىيىتىدە ياشايدۇ. «بويرات» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى بۆرە بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، بويراتلار مۇكەممەل بىرلىكتە «بۆرنى توتېم دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ.»

6. ئەجم ئەپەندى: «موڭغۇللاردا ئۆزلىرىنى بۆرە ئۇرۇقىدىن دەيدىغان قاراش بار. ئالايلۇق، ئۇلاردىكى ئەڭ بىر ئۇرۇقنىڭ نامى چىنوس» (P34) دەيدۇ. بۇيەردە چۈشەندۈرۈپ قويۇشقا تېگىشلىكى، جوڭگودىكى نوپۇزلۇق موڭغۇلشۇناس ئالىم خەن رولىنىڭ دەلىللىشى بويىچە، «چىنو» قەدىمكى موڭغۇل تىلىدىكى بۆرە، «چىنوس» بۆرنىڭ كۆپلۈك ئاتىلىشى. مۇشۇنىڭغا كۆرە، «چىنوس» نىڭ مەنىسى «بۆرە گوروهى» دەپ ئاتاش ئۇلارنىڭ ئۆزىنى بۆرىدىن بولدۇم دەپ تونىغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بۆرە بۇ قەدىمكى موڭغۇل ئۇرۇقىدىكى ھايۋانىي ئەجداد ۋە توتېم.

7. ئەجم ئەپەندى: «موڭغۇل ئالىمى B. رېنچىن» تاتارلارنىڭ ھاۋا رەڭلىك بايرىقىدىمۇ بۆرە سىياقى تامغا بار < دېگەننى تىلغا ئالغان. مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا بىزنىڭ تاتار بوۋىلىرىمىز بۆرىگە ئېتىقاد قىلغان» (P28) دەپ يازدى.

تاتار قەدىمكى جوڭگونىڭ شىمالىدىكى بىر مۇنچە مىللەتنىڭ ئومومىي ئاتىلىشى. مىڭ خانىدانلىقى دەۋرىدە، قۇملۇقنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدىكى موڭغۇللارمۇ تاتار دەپ ئاتالغان. تاتار موڭغۇللىرىنىڭ تۇغ-ئەلەملىرىگە چۈشۈرۈلگەن بۆرە سىياقى تامغا بىلەن چېچىن موڭغۇللىرى ۋە قەدىمكى موڭغۇل خانىدانلىقى مەزگىلىدىكى موڭغۇللارنىڭ خانلىق تۇغ-ئەلەملىرىگە بۆرە سىياقىنىڭ چۈشۈرۈلۈشىدىكى سەۋەبلەر ئوخشاش. شۇڭا ئەجم ئەپەندى قەتئىيلىك بىلەن: «نېمىلا بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر، قەدىمكى موڭغۇل بوۋىلىرىمىزنىڭ بۆرىگە ئېتىقاد قىلغانلىقى مۇنازىرە تەلەپ قىلغىدىغان پاكىت» (p27) دەپ كۆرسىتىدۇ.

8 ئەجم ئەپەندى يەنە موڭغۇلىيەدىكى «بۆرە بىلەن پال ئېچىش» تەك ئەنئەنىۋى ئادەت ئارقىلىق موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمى ئېتىقادىنى ئىسپاتلايدۇ. ئەجم ئەپەندى: موڭغۇللاردا «بۆرە بىلەن پال ئاچىدىغان بىر پەۋقۇلادە بىر ئادەت بار». «كالكا مىللەت تەركىزىسى» دە خاتىرىلىنىشىچە «پال ئاچقۇچى ئالدى بىلەن بەشتىن توققۇزغىچە مىس

يارماقنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ ئارىلاشتۇرىدۇ، ئاندىن ئالقىنىنى ئىچىپ ، بۇ مىس يارماقلارنى ئالقىنىغا رەت-رېتى بىلەن ئايلاپما دائىرە قىلىپ تىزىدۇ، مىس يارماقلارغا كۈن، ئاي، تاغ، قاغا، بۆرە ۋە شىر قاتارلىق ئىسىملارنى قويىدۇ. ئوخشاش بولمىغان ئىسىم ۋە ئالاھىدە رەت تەرتىپى بىلەن تىزىلغان بۇ يارماقلار <پالنىڭ يىلتىزى> دەپ ئاتىلىدۇ. مىس يارماقلار ۋە ۋەكىللىك قىلىدىغان نەرسىلەر قارا ۋە ئاق ئىككى رەڭ ئارقىلىق بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن ئاق رەڭ كۆڭۈلدىكىدەك بولىدىغان ئىشقا ۋەكىللىك قىلىدۇ، قارا رەڭنىڭ ئىچكى مەنىسى ئاق رەڭنىڭ تەتۈرسىچە بولىدۇ. لېكىن، پالنىڭ يىلتىزىدىكى بۆرە قانداق رەڭدە بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى بولىدۇ. بولۇپمۇ ئاق رەڭلىك بۆرە چىقىپ قالسا، ئۇ ھەممە ئىشنىڭ خالىغاندەك بولىدىغانلىقىدىن، ياخشى ئىشنىڭ قوللاپ يۈزبىرىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىدۇ. شۈبھىسىزكى، بۇ موڭغۇللارنىڭ قەدىمدىن تارتىپ بۆرىگە تەلپۈنىدىغانلىقى ھەمدە بۆرىنى مىللەتنىڭ توتېمى قىلىدىغانلىقىنىڭ ئىزىنىسى» (P154) دەيدۇ.

ئەجىم ئەپەندىنىڭ يۇقارىقى پۇت تىرەپ تۇرالايدىغان دەلىل-ئىسپات «بۆرە موڭغۇللارنىڭ توتېمى» ئىكەنلىكىنى دەلىللەپ بېرىدۇ.

3

ئەجىم ئەپەندىنىڭ « بۆرە موڭغۇللار ئېتىقاد قىلىدىغان ھايۋانىي ئەجداد ۋە توتېم» دېگەن ھۆكۈمىنىڭ ئىلمىي تۆھپىسى «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دىكى موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسى ئالان غوۋانىڭ نۇر سۈپەت سىرغىپ كىرىپ ھامىلدار قىلىپ قويغان «سېرىق ئىت» نىڭ دەل «ئىلاھىي تايغان»، يەنى بۆرە ئىكەنلىكىنى دەلىللەپ چىققانلىقىدا نامايان بولىدۇ. ئەجىم ئەپەندىنىڭ بۇ دەلىللىشى «ئىلاھىي تايغان» نىڭ جەۋھىرى.

موڭغۇللارنىڭ تارىخى ۋە رىۋايەتلىرىدە ئالان غوۋا «موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسى» دەيدىغان قاراش يۈكسەك ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇنىڭ سەككىزىنچى ئەۋلاد نەۋرىسى قابۇل موڭغۇللارنىڭ تۇنجى خاقانى، ئون ئىككىنچى ئەۋلاد نەۋرىسى موڭغۇل بۈيۈك ئىمپېرىيەسىنىڭ قۇرغۇچىسى چىڭگىزخان. شۇڭا موڭغۇللار بىرلىكتە ئالان غوۋانى موڭغۇللارنىڭ ئالتۇن جەمەتىنى بۆرچىگىن (بۆرە تېكىن دەپمۇ ئاتىلىدۇ-ت) نەسەبىنى بارلىققا كەلتۈرگۈچى دەپ قارايدۇ. دەل مۇشۇ جەمەت بىلەن نەسەبتىن دۇنياغا مەشھۇر

موڭغۇل خاقانلىرى، ئالايلىق، چىنگىزخان، يۈەن سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى ئوگداي خان، «تەڭرىنىڭ قامچىسى» موڭكۇخان ھەمدە قۇبلاي خان قاتارلىقلار تۇغۇلدى. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسى ئالان غوۋا ئۇلۇغ موڭغۇل جەمەتىنى تەۋەللىۋەت قىلدى.

ئالان غوۋا ھەققىدىكى ھېكايە ۋە رىۋايەتلەرنىڭمۇ دۇنياۋى تەسىرى بار مەسىلە، ئۇ بەش ئوغۇلنىڭ ھەربىرىگە بىر تالدىن ئوق بېرىپ، سۇندۇرۇپ بېقىڭلار دەيدۇ. ئۇلار ئوقنى كۈچەپ ئولتۇرمايلا سۇندۇرۇۋېتىدۇ. ئۇ يەنە بەش تال ئوقنى بىر باغلام قىلىپ چىڭىپ ئوغۇللىرىنى سۇندۇرۇپ بېقىڭلار دەيدۇ. ئوغۇللار ھەرقانداق قىلىپمۇ سۇندىرالمىدۇ. ئوق سۇندۇرۇش ئۇسۇلى بىلەن پەرزەنتلىرىنى ئۆم-ئىناق بولۇشقا دالالەت قىلىدىغان بۇ ھېكايە جاھاننىڭ ھەممە يېرىگە يېتىپ بارغان. ئالان غوۋا ھەققىدىكى ھېكايە بىلەن رىۋايەت تېخىمۇ چوڭقۇر مەنىگە ئىگە ۋە تەسىرگە ئىگە. «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا خاتىرىلىنىشىچە، ئالان غوۋا دىۋىن مەرگەنگە يەنى چىنگىزخاننىڭ ئون ئىككىنچى بوۋىسىغا ياتلىق بولۇپ بۈكۈنۈتەي بىلەن بەلگۈنۈتەينى تۇغىدۇ. دىۋىن مەرگەن ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئالان بوغا يەنە ئۈچ ئوغۇل تۇغىدۇ. بۇئەھۋال ئاكا-ئۇكا ئىككىيلەنگە غەلىتە تۇيۇلىدۇ. ئۇلار گۇمانلىنىپ، ئاپىمىز يا ئېرى يوق، يا يېقىن ئەر ئۇرۇق تۇغقانلىرى يوق تۇرۇقلۇق، بۇ ئۈچ بالىنى تۇغدى، ئۆيىمىزدە ماغالىخ باياغۇداي ئۇۋىدىن بولغان بىرلا خىزمەتكار بار، بۇ ئۈچ بالىنى شۇ كىشىدىن تاپقاندىمۇ؟-دېيىشىپ، ئانىسىنىڭ كەينىدىن سۆز چۆچەك قىلىپ يۈرىدۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي، ئەقىللىق ئالان غوۋا ئىككى ئوغلىنىڭ كۇسۇر-كۇسۇر گەپلىرىنىڭ تېڭىگە يېتىپ، بەش ئوغلىنى يىنىغا چاقىرىدۇ. بەش ئوقيا ئارقىلىق ئۇلارغا پەندە-نەسىھەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن، چوڭ ئوغلى بىلەن ئىككىنچى ئوغلىغا ئېرى يوق ئەھۋالدا يەنە ئۈچ ئوغۇل تۇغقانلىقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپ: «سىلەر بىلمەيدىغان بىر ئىش بار، ئاشۇ كۈنلەردە قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەنلا ئاقسېرىق بىر <ئادەم> توڭلىكتىن ۋە ئىشىكنىڭ ماڭلاي ياغىچىدىن سرغىپ كىرىپ قورسىقىمىنى سىلاپ يۈردى، ئۇنىڭ نۇرى قورسىقىمغا سىڭگەندەك بولدى. تاڭ ئاتارغا يېقىن سېرىق تايغاندەك ئۆمىلەپ چىقىپ كەتتى. سىلەر نېمىشقا كەلسە كەلمەس گەپلەرنى قىلىپ يۈرىسىلەر؟ ئويلاپ باقسام، (مەندىن تۇغۇلغان بۇ ئۈچ بالا) تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن يارالغان بولسا كېرەك. سىلەرنىڭ بۇ بالىلارنى ئادەتتىكى ئادەملەر بىلەن سېلىشتۇرۇشقا نېمە ھەددىڭلار بار؟ ئۇلار بىر كۈنى ئەمەس بىر كۈنى ئالەمنىڭ ئىگىسى بولغاندا، ئاۋام-پۇقرا ئۇنىڭ نېمە ئىش

ئىكەنلىكىنى ئاندىن بىلىدۇ» دەيدۇ.

راست دېگەندەك، ئالان غوۋانىنىڭ ئۈچ كىچىك ئوغلىنىڭ ئەۋلادى تەرەققىي قىلىپ قەدىمكى موڭغۇل قەبىلىسىنى، يەنى نىرون قەبىلىسىنى شەكىللەندۈردى. كەنجى ئوغلى بودونچارنىڭ ئەۋلادىدىن ئالتۇن ئۇرۇق بوجىگىن ئۇرۇقى بارلىققا كەلدى. چىنگىزخان قاتارلىق داڭلىق موڭغۇل خاقانلىرىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئۇرۇقتىن چىقتى.

«موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا خاتىرىلەنگەن ئالان غوۋا توغرىسىدىكى ھېكايە - رىۋايەتلەرنىڭ ئەڭ كارامەتلىك، موڭغۇل خاقانلىرى بىلەن ئەڭ زو مۇناسىۋەتلىك بىر ئىش، ئالان غوۋانى نۇر ئارقىلىق ھامىلدار قىلىپ قويغان ئىلاھنىڭ زادى قانداق ئىلاھ ئىكەنلىكى ئىدى. ئۇ نۇرمۇ؟ پەرىشتىمۇ؟ سېرىق تايغانمۇ؟ ياكى بىرەر ئىلاھىي ھايۋانمۇ؟ بۇ ھەقتە نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان ھەركىم ھەرنىمە دەپ ئاغزى بېسىقمىدى. لېكىن مۇنداق ئىككى نوقتىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولاتتى: بىرى، كۆكتىن چۈشۈپ ئالان غوۋانىنىڭ ھۇجرىسىغا كىزگىنى شەكىل ئۆزگەرتىپ تۇرىدىغان پەرىشتە بولۇپ، كەلگەن چېغىدا سېرىق نۇرغا پۈرگەنگەن ئادەم سىياقىدىكى ھالەتتە بولاتتى؛ كېتىدىغان چاغدا سېرىق تايغان ھالەتتىكى ئىلاھىي تايغان بولاتتى. يەنە بىرى، شۇ يىلى سېرىق نۇرغا پۈرگەنگەن بۇ پەرىشتە «ھەر كېچىسى» كېلىپ يۈرۈپ، ئاي يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «سېرىق پەرىشتە»دىن «سېرىق تايغان»غا، «سېرىق تايغان»دىن «سېرىق پەرىشتە» گە ئۆزگىرىپ تۇرغانىدى، شۇنداقلا بۇ ئەھۋال تاكى ئالان غوۋا ئەڭ كىچىك ئوغلىنى تۇغقانغا قەدەر داۋاملاشقانىدى. مۇشۇلاردىن قارىغاندا، بۇ داڭلىق رىۋايەتتىكى «سېرىق پەرىشتە» «سېرىق نۇر» «سېرىق تايغان» نىڭ ھەممىسى ئالان غوۋانىنىڭ ھامىلدار بولغانلىقىغا ئىشتىراك قىلغانلاردى ھېساپلىناتتى.

ئۇنداقتا «سېرىق تايغان» قايسى تەقلىدىكى ھايۋانىي ئىلاھ بولدى؟ ئەجىم ئەپەندى مۇشۇ ئاچقۇچلۇق مەسىلە ئۈستىدە ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈشنى قانات يايدۇردى. ئۇ موڭغۇللاردىكى داڭلىق كىتاب «چىنگىزخاننىڭ شەجەرىسى» دىن «ئالان غوۋانىنىڭ ئىرى دوبۇن مەرگەن ئالەمدىن ئۆتۈشتىن ئىلگىرى ئالان غوۋاغا: <مەن بۇنىڭدىن كېيىن سېرىق نۇر بولۇپ چىدىرغا كېرىپ تۇرىمەن، ئاندىن بۇرگە ئايلىنىڭ چىقىپ كېتىمەن > دېدى. ئالان غوۋا ئېرىنىڭ ۋەسىيىتىگە ئىشەنمەي، چىدىرنىڭ ئىشىكىگە قوشلاپ قاراۋۇل قويدى. لېكىن، ئۇ رىستىنلا راستىنلا بىر سېرىق نۇرنىڭ ئاسماندىن چۈشكەنلىكىنى، ئازدىن كېيىن بۇرنىنىڭ يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى» (P30) دېگەن بۆلەكنى نەقىل كەلتۈردى.

ئەجىم ئەپەندى ئارقىدىنلا: «توپكايى كۈتۈپخانىسىدا يۆگەكلىك بىر ئائىلە شەجەرىسى بار. ئۈستىگە ئالان غوۋانىڭ <سېرىق تايغان> بىلەن بىللە توغقانلىقى سىزىلغان. بۇسېرىق تايغان شەك-شۈبھىسىزكى بۆرىنىڭ ئۆزى. يۇقارقى ئىككى مىسالنى سىلىشتۈرغاندىن كېيىن: <موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى> دا تېلغا ئېلىنغان سېرىق تايغان چوقۇم بۆرە دېگەن خۇلاسگە كېلىشكە بولىدۇ» (P9) دەپ يازدى.

مەن 2099-يىلى ئانو بىلەن بىللە موڭغۇلىيەگە زىيارەتكە بارغاندا ئەجىم ئەپەندىدىن مۇشۇ رەسىمنىڭ مەزمۇنىنى رەسمىي يوسۇندا سۈرۈشتۈرۈپ باقتىم. ئۇ «ئىلاھىي تايغان» دىكى رەسىم بار بەتنى ئاچتى. رەسىمدە سىزىلغان دەل «سېرىق تايغان» نىڭ دەل ئالان غوۋانىڭ ھۇجرىسىدىن ئايرىلغان كۆرۈنۈشى ئىدى. ئەجىم ئەپەندى سېرىق تايغاننى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «بۇ تايغان ئەمەس بۆرە» دېدى. بىز كۆزىمىزنى مىت قىلماي قاراپ ئۇنىڭ بۆرە ئىكەنلىكىنى جەزمەلەشتۈردۇق. چۈنكى موڭغۇل تايغانلىرىنىڭ قۇيرۇقى ئادەتتە تۈگۈلۈپ تۇراتتى. لېكىن رەسىمدىكى بۇ ھايۋاننىڭ قۇيرۇقى بۆرىلەردىكى يەرگە سۆرۈلۈپ تۇرىدىغان تىپتىكى ئۆلچەملىك چوڭ قۇيرۇق ئىدى.

موڭغۇل رىۋايەتلىرىنى ۋە موڭغۇللارنىڭ ئۆرۈپ-ئادىتىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان ئەجىم ئەپەندى «سېرىق تايغان» نىڭ بۆرە ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈن يەنە بىر مىسال كۆرسەتكەندى: «مەن يەنە بىر رىۋايەت ئارقىلىق موڭغۇللارنىڭ بۆرىگە ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ بۆرىنى بۆرە دەپ ئاتاشتىن ئەيمىنىدىغانلىقىنى، بۆرىلەرنى «سېرىق تايغان» دەپ ئاتايدىغانلىقىنى ئىسپاتلىماقچى بولدۇم. ئارقا ھاڭگاي ئۆلكىسى داتەمىل ناھىيەسىنىڭ چىگراسى ئىچىدە «سېرىق تايغانلارنىڭ دوزىقى» دەيدىغان بىر ئۆڭكۈر بار. بۇ ئاتالغۇ ئۆزىگە مۇنداق بىر رىۋايەتنى مەنبە قىلغان» دەپ يازدى ئەجىم ئەپەندى. بۇ رىۋايەتتە بىر باينىڭ قويللىرىنى بوغۇۋەتكەن يەتتە بۆرىنى قول ئاستىدىكىلەرگە تۇتقۇزۇپ، چوڭقۇر بىر ئۆڭكۈرگە سولاپ قويغانلىقى ھېكايە قىلىنىدۇ. «يەتتە بۆرە ئاچلىققا چىدىماي بىر-بىرىنى قىرغىن قىلىدۇ. ئاخىرىدا بىرلا چوڭ بۆرە قالىدۇ. بېرىپ-بېرىپ ئۇمۇ ئاچلىق ئازابىدا ئۆلۈپ كېتىدۇ. ئادەملەر شۇنىڭدىن ئىبارەت بۇ ئۆڭكۈرنى «سېرىق تايغانلار دوزىقى» دەپ ئاتايدۇ. مۇشۇنىڭغا ئاساسەن «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا تېلغا ئېلىنغان ھېلىقى سېرىق تايغاننى بۆرە دېيىشكە بولىدۇ.» (p13) مەن ئەجىم ئەپەندىنىڭ بۇ خىل دەلىللىشىگە ئاپىرىن ئېيتماي تۇرالمىدىم. ئېسىمدە قېلىشىچە مەن 2009-يىلى ئانو بىلەن بىللە خولۇنېر بايلىقىدىن ئۆتۈپتىپ، شۈيەرلىك بىر چارۋىچىنى زىيارەت قىلغانىدىم. بىزگە يول باشلىغۇچى بولغان بۇ چارۋىچى: «

يۇرتىمىزدىكى موڭغۇللار بۆرە دېگەن نامنى بىۋاسىتە دېيىشتىن ھەزەر ئەيلەيمىز. ئۇنى «قارنى يامان» «يەپ تويماس» «سېرىق تايغان» دەيمىز» دېگەندى. بۇنىڭدىنمۇ موڭغۇللارنىڭ بۆرىنى «سېرىق تايغان» دەپ ئاتىشىنىڭ خېلى ئومۇملاشقان ئىش ئىكەنلىكى كۆرۈنۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ زىيارەتمۇ سۈرەتكە ئېلىنغان. گۇمانلانغۇچىلار بولسا خولنىبىر يايلىقىغا بېرىپ سوراپ باقسا بولىدۇ.

ئەجىم ئەپەندىنىڭ «سېرىق تايغان» نى دەپ بۆرىنىڭ ئۆزى دېگەن يەكۈننىڭ ئادەمنى تېخىمۇ قايىل قىلىدىغان يېرى، ئۇنىڭ «سېرىق تايغان» نى «ئىلاھىي تايغان» بىلەن مۇناسىۋەتلىشىپ دەلىللىگەنلىكىدە كۆرۈنىدۇ. ئەجىم ئەپەندى ئېنىق قىلىپ: «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا تىلغا ئېلىنغان سېرىق تايغان دەپ بۆرە، موڭغۇللارنىڭ بۆرىنى ئىلاھىي تايغان دېيىشىمۇ دەپ مۇشۇنىڭدىن كېلىپ چىققان... بۇ بۆرىنىڭ كۆكتىن سىرغىپ چۈشكەن سېرىق نۇردىن ئۆزگەرگەنلىكىنىڭ ئىسپاتى» (P13) دەپ كۆرسەتتى.

ئوقۇپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ماڭا ھەممە نەرسە ئايان بولغانىدى. بۇرۇن موڭغۇللارنىڭ بۆرىنى نىمىشقا تەپ تارتىپ تۇرۇپ «ئىلاھىي تايغان» دەپ ئاتايدىغانلىقىنى بىلمەي يۈرگەن مەندەك بىر ئادەمگە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئۇستازىم ئەجىم ئەپەندى: «موڭغۇللارنىڭ بۆرىگە ئىلاھىي تايغان دەپ چوقۇنۇشى، «سېرىق تايغاننىڭ موڭغۇللارنىڭ ئانىسىنى نۇر ئارقىلىق ھامىلدار قىلىق قويغانلىقى ھەققىدىكى رىۋايەتتىن كەلگەن. «سېرىق تايغان» كۆكتىن چۈشكەن تايغان بولغانىكەن، ئۇ تەبئىي رەۋىشتە «ئىلاھىي تايغان» بولىدۇ، «ھالبۇكى سېرىق تايغان» موڭغۇللارنىڭ بۆرىنى يەنە بىر ئاتىشى. ئۇنداقتا «ھېلىقى سېرىق تايغان بۆرىنىڭ ئۆزى» «بۆرە كۆكتىن سىرغىپ چۈشكەن نۇردىن ئۆزگەرگەن» دېگەن سۆزلەر بىلەن قايىل قىلارلىق دەرىجىدە جاۋاب بەردى. بۇ يەكۈن ھەقىقەتەن پولات تاختايغا قېقىلغان مىختەك مۇستەھكەم ئىدى.

بىر ئاز چۈشۈنچە بېرىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىكى شۇكى، «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ باشلىنىشىدىلا «كۆك بۆرە» بىلەن «ئاق مارال» موڭغۇللارنىڭ قەدىم بۇيلىرى دەپ بېكىتىلگەندىن ئېتىبارەن، «كۆك بۆرە» موڭغۇللارنىڭ ھاياتىي ئەجدادى ۋە توتېمى بولۇپ قالدى. مۇشۇنىڭغا كۆرە بۆرىمۇ قەدىم ئەجدادلارغا بولغان ھۆرمەت يۈزىدىن ئادەملەر ئىسمىنى تىلغا ئېلىشتىن ئەيمىنىدىغان ئىلاھقا ئايلاندى. كېيىنچە ئۇلار بۇ نامنى تايغان دەيدىغان نامغا ئالماشتۇردى. ئالايلىق، «سېرىق تايغان» «چىڭگىزخاننىڭ تايغىنى» دەيدىغان بولدى. لېكىن، ئادەتتىكى تايغان نامى بىلەن ئاتىغاندا ئىلاھىيلىق ۋە مۇقەددەسلىكتىكى ئاليجاناپ پەزىلەتنىڭ كەپ بولۇپ قالغانلىقى

بىلىندى. «مەخپىي تارىخ» تا كۆكتىن سرغىپ چۈشكەن «سېرىق تايغان» ھەققىدىكى رىۋايەت خاتىرلەنگەندىن كېيىن، موڭغۇللار ئۇنىڭدىن مۇقەددەس بۆرە ئەجدادىنىڭ نامىنى ئاتايدىغان ئاتاقنى تاپتى. «ئىلاھىي تايغاننىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى سەۋەب مانا شۇ. «ئىلاھىي تايغان» دېگەن بۇ ئاتاق ئارقىلىق ئۇنى ھەم ئالىيجانابلىقى يوق ئۆي تايغانلىرىدىن پەرقلەندۈرگىلى بولاتتى، ھەم ھايۋانى ئەجدادى بولغان بۆرىنىڭ مۇبارەك نامىنى بىۋاسىتە تىلغا ئېلىشتىن ساقلانغىلى بولاتتى، شۇنداقلا بۇ نام توتېم بىلەن تەڭ باراۋەر يۈكسەك ئىلاھىيلىققا ئىگە بولالايتتى. مۇشۇ سەۋەبلىك، «ئىلاھىي تايغان» بۆرىنىڭ يەنە بىر قاملاشقان نامى بولۇپ قالدى.

ئەجىم ئەپەندىنىڭ «ئىلاھىي تايغان» دېگەن بۇ ئاتاقنىڭ بارلىققا كېلىشى توغرىسىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلىك دەلىللىشى «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دىكى يادرولۇق مەخپىيەتلىكنى پاش قىلدى. «بۆرە موڭغۇللارنىڭ توتېمى» دىن ئىبارەت بۆرە مەدەنىيىتىنىڭ يادروسىنى ئىشەنچلىك ھالدا قوغداپ قالدى. ئەجىم ئەپەندىنىڭ بۇ كىلاسسىك ئەسەرنىڭ نامىنى «ئىلاھىي تايغان» دەپ بېكىتىشىدىكى مۇھىم سەۋەب مۇشۇ يەردە ئىدى.

بۇ ئىلمىي نەتىجە ئوخشاشلا جۇڭگودىكى موڭغۇلشۇناسلىق ساھەسىنى ئۇزۇندىن بۇيان ئاۋارە قىلىۋاتقان بىرقانچە زور تالاش-تارتىشلارنىمۇ بىر يولى ھەل قىلىۋېتەلەيتتى. بىرىنچى، ئۇزاقتىن بېرى بەزى موڭغۇلشۇناس ئالىملار «كۆك بۆرە» بىلەن «ئاق مارال» نى بۆرە بىلەن مارال ئەمەس، بەلكى ئادەم ئىسمى، «كۆك بۆرە» بىلەن «ئاق مارال» دەپ ئاتىلىدىغان بىر جۈپ ئەر-ئايال، دەپ كەلدى. ئالايلۇق، داڭلىق موڭغۇل ئالىمى داۋرۇن تىبۇ ئۆزىنىڭ «يېڭىدىن تەرجىمە قىلىنغان «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» غا قىسقىچە ئىزاھات» ناملىق كىتابىدا: «تەبىئىي بىر كۆك بۆرە بىلەن سۇس ئاق رەڭلىك مارال جۈپلەشتى» دەپ ئېنىق تەرجىمە قىلىندى. بۇ ئەلۋەتتە نورمال ئادەملەر چۈشەنمەيدىغان گەپ. قانداقلا بولمىسۇن، بۆرە بىلەن مارالنىڭ جۈپلىشىشى مۇمكىن ئەمەس، جۈپلەشكەن تەقدىردىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئادەم تۇغۇلمايدۇ... ئەمەلىيەتتە بۇ پەقەتلا رىۋايەتتىكى ئىككى ئادەمنىڭ نامى، خالاس» دەپ يازدى («يېڭىدىن تەرجىمە قىلىنغان «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخىغا قىسقىچە ئىزاھات» تىن كەلتۈرۈلگەن نەقىل، 1979-يىلى نەشىرى، 4-بەت). داۋران تىبۇنىڭ بۇ نوقتىنى زەرى موڭغۇلشۇناسلىق ساھاسىدە خىلى زور تەسىر پەيدا قىلدى. مەسىلەن، ھازىرقى زامان خەنزۇتىلى نەشىرىدىكى «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ ئىككى نەپەر ئاپتورىمۇ مۇشۇ

نوقتىننە زەردە چىڭ تۇردى. ئۇلار ئۆز ئەسىرىنىڭ كىرىش سۆزىدە: «بۆرتەچىنو» بىلەن <غوۋا مارال> ئىككى سۆزنىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىدىكى مۇناسىپ ئاتالغۇ گەرچە كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال بولمىسىمۇ، لېكىن ئەگەر ئۇنى ئادەم ئىسمى (ئەسلىدىنلا ئادەم ئىسمى) قىلىپ چۈشەنگەندەك، <بۆرتەچىنو-غوۋا مارال> نىڭ موغۇللارنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى رىۋايەت ئىكەنلىكىنى يەنىلا رىۋايەت بولۇشتىن قالدۇ» دېدى.

مېنىڭچە موغۇل رىۋايەتلىرىنى يۇقىرىدا بايان قىلغاندەك ھازىرقى زامان كۆزقارىشى بىلەن شەرھەلەش ئۇسۇلى تۈپتىن خاتا، مەنتىق جەھەتتىمۇ پۇت تىرەپ تۇرالمىدۇ.

«كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نىڭ جۈپلىشىپ پەرزەنتلىك بولغانلىقى ھەققىدە ۋەقە- رىۋايەت، «موغۇللارنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى رىۋايەت»، «موغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ ئاپتورى موغۇللار توغرىسىدىكى بۇ رىۋايەتنى «مەخپىي تارىخ» قا خاتىرلەپ قويغان، خالاس. ئۇ بۇ رىۋايەتنىڭ ھەقىقىي ئاپتورى ئەمەس. رىۋايەتنىڭ ھەقىقىي ئاپتورى يىراق قەدىم مەزگىلىدىكى موغۇللارنىڭ ئەجدادى. ئۇنداقتا، يىراق قەدىم مەزگىلىدىكى ئىش بولغانىكەن، موغۇل ئەجدادلارمۇ تونۇش ئىقتىدارىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىشى تۈپەيلى، ئۆزلىرىنىڭ ئىپتىدائىي بوۋىلىرىنىڭ مەلۇم ھايۋان ياكى ئۆسۈملۈك ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەن، شۇنداقلا ئۇلانى ئۆزلىرىگە توتىم قىلغان، جۇڭگو تارىخى ماتېرىياللىرىدىمۇ ئوخشاشلا ئۇچار قانات-ئۆملىگۈچى ھايۋانلارنىڭ بالا تۇغۇپ پەرزەنتلىك بولغان ھەققىدە رىۋايەتلەر بار. ئالايلىق، شاڭ دەۋرىدىكىلەرنىڭ ئىپتىدائىي بوۋىسى چى دەل جىيەندى ئايدالادا سۇغا چۆملىۋېتىپ، قارلىغاچنىڭ تۇخۇمىنى يۇتۇۋەتكەنلىكى تۈپەيلى تۇغۇلغان. «ئىلاھىي قۇشتىن شاڭنىڭ تۇغۇلۇشى» دىن كۆرە، شاڭ دەۋرىدىكىلەر ئىلاھىي قۇشنى ئۆزىگە توتىم قىلغان. «ئىلاھىي قۇشتىن شاڭنىڭ تۇغۇلۇشى»، «كۆك بۆردىن موغۇللارنىڭ تۇغۇلۇشى» قەدىمكى ئادەملەرنىڭ كۆز-قارىشىدىكى ئوخشاشلىقنى بىلدۈرىدۇ.

«كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» رىۋايىتى موغۇللارنىڭ يىراق قەدىمكى مەزگىلىدىن كەلگەنلىكى، ئۇنداقتا رىۋايەتتىكى بۆرە دەل بۆرىنىڭ ئۆزى، ھەرگىزمۇ ئادەمنىڭ ئىسمى ئەمەس. خۇددى «ئىلاھىي قۇشنىڭ شاڭنى تۇغۇشى» ھەققىدىكى رىۋايەتتىكىدەك، قارلىغاچنىڭ تۇخۇمى قۇشنىڭ تۇخۇمى بولغانغا ئوخشاش بىر ئىش، بۇ يەردىكى قارلىغاچمۇ ئادەمنىڭ ئىسمى ئەمەس. ئۇنداق بولمىغاندا، ئەگەر شاڭ دەۋرىدىكىلەرنىڭ ئىپتىدائىي مومىسى جىيەندى، «ئادەمنىڭ ئىسمى» نى يۇتۇۋەتكەن بولسا، ھىچ نەرسىنى تۇغالمىغان، جۇڭگودىكى شيا، شاڭ، جۇ سۇلالىلىرىنىڭمۇ بىرى كەم بولغان بولاتتى.

مەنتىق يېقىدىن ئالغاندا، ئەگەر «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نى بالا تۇغۇپ، پەرزەنتلىك بولمايدۇ دېگەندە، «مەخپىي تارىخ» تىكى ھېلىقى «سېرىق تايغان» نىڭ موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسىنىڭ ھامىلدار بولۇپ بالا تۇغۇشىغا ئىشتىراك قىلغانلىقىنى قانداق چۈشۈندۈرىمىز؟ «مەخپىي تارىخ» ئۇنىڭ ئادەم ئىسمى ئەمەسلىكىنى، بەلكى «سېرىق تايغان» ئىكەنلىكىنى تىنەپ-تەمتىرەپ يۈرمەي چورتلا مۇئەييەنلەشتۈرگەن. ئەسلى تېكىستتە: «سېرىق ئىتتەك ئۆمىلەپ چىقىپ كېتىدۇ» دەپ يېزىلغان (داۋرۇن تمۇ يازغان «يېڭىدىن تەرجىمە قىلىنغان < موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى > غا قىسقىچە ئىزاھات» تىن ئېلىنغان نەقىل، 11-بەت). ھازىرقى زامان خەنزۇ تىلىدىكى «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ تەرجىمىسىدە: «تاڭ ئاتارغا يېقىن سېرىق ئىتتەك ئۆمىلەپ چىقىپ كېتىدۇ» دەپ ئېلىنغان. بۇ يەردىكى «سېرىق ئىت» ئوبرازلىق، ئۇنىڭدا ھايۋانلارنىڭ ئۆمىلەش ھەرىكىتى بار. روشەنكى، بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان «سېرىق ئىت» نىڭ ئۆزى، ئىلاھىي تايغان، ھەرگىزمۇ ئادەم ئەمەس، ئۇنى ئادەمنىڭ ئىسمى دېيىشكە تېخىمۇ بولمايدۇ. ئۇنداقتا ئوخشاش بىر كىتابنىڭ ئوخشاش بىر جىلدىدا «سېرىق ئىت» ياكى «ئىلاھىي تايغان» موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسىنىڭ ھامىلدار بولۇشىغا ئىشتىراك قىلىنغانىكەن، «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» بالا تۇغۇپ، پەرزەنتلىك بولالامدۇ؟ ئەكسىچە بولغاندا، «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نىڭ بالا تۇغۇپ، پەرزەنتلىك بولۇشى «نورمال ئادەملەر چۈشەنمەيدىغان گەپ» ھېسابلىنسا، ئۇنداقتا «سېرىق ئىت» نىڭ بالا تېپىپ، پەرزەنتلىك بولۇشى نورمال ئادەملەر چۈشەنمەيدىغان گەپمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىدە داۋرۇن تىبو ئەپەندى ئۆزىنىڭ كىتابىدا «سېرىق ئىت» ئىزاھات بېرىشتىن پۈتۈنلەي ئۆزىنى قاچۇردى. ھەم «سېرىق ئىت» نىڭ ھايۋان ئىكەنلىكىگە ئىزاھات بەرمىدى، ھەم «سېرىق ئىت» نى ئادەم دەپ مۇئەييەنلەشتۈرمىدى، ئادەمنىڭ ئىسمى دېگەننىمۇ تىلغا ئالمىدى. مۇشۇنداق ئىنتايىن مۇھىم بىر مەسىلىگە ئۆزىنى چەتكە ئېلىش پوزىتسىيەسىنى تۇتۇش، ھەتتا لام-جىم دېمەي تۇرۇۋېلىش ھەقىقەتەن ئادەمنى شۈبھىلەندۈرىدۇ.

ئەمەلىيەتتە، «مەخپىي تارىخ» نىڭ ئاپتورنىڭ يېزىقچىلىق كۆزقارىشى جەھەتتە مۇنداق روشەن زىددىيەتلىك ئەھۋالنىڭ يۈز بېرىشىگە يول قويۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئوخشاش كىتاب ئوخشاش جىلدنىڭ ئالدىنقى قىسمىدا «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» رىۋايىتىنى يېزىۋېتىپ ھازىرقى زامان كۆزقارىشىنى بازارغا سالدىغان، كېيىنكى قىسمىدا «سېرىق ئىت» رىۋايىتىنى يېزىۋېتىپ، ئىپتىدائىي توتېم دەۋرىدىكى كۆزقاراش بولىدىغان ئەھۋالنىڭ كېلىپ چىقىشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەرنىڭ ئاپتورى

بولغان ئادەمدە مۇنداق چاكنى تەپەككۇر، قالايمىقانچىلىقنىڭ بولشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەرنىڭ ئاپتورى بولغان ئادەمدە مۇنداق چاكنى تەپەككۇر قالايمىقانچىلىقنىڭ بولشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. مۇشۇ نوقتىدىن ئالغاندا، بەزى تەرجىمانلارنىڭ «مەخپىي تارىخ» تىكى «كۆك بۆرە، ئاق ماراك، سېرىق ئىت» رىۋايىتىنى ھازىرقى زامان كۆز قارىشى بويىچە شەرھىلىگەنلىكى، ئورنىنى ئالماشتۇرۇۋەتكەنلىكى تۈپەيلى، مۇقەررەر رەۋىشتە زىددىيەت پەيدا بولغان، قىلىۋاتقان گېپىمۇ قاملاشمىغان. «يېڭىسى ئارقىلىق كونسىنى ئۆرۈۋېتىش» خاتالىقى كېلىپ چىققان. ئۇلارنىڭ قەدىمىيلىك كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان، قەدىمىي پۇراق چىقىپ تۇرىدىغان ھەقىقىي ئاسار-ئەتىقىنى يېڭىلاپ، ئۇنى ئۆز قىممىتىنى يوقاتقان «يالغان ئاسار-ئەتىقى» گە ئايلاندۇرۇپ قويغاندىن كۆرە، موڭغۇل مەدەنىيىتىنىڭ جەۋھىرى بولغان بۆرە تۈپىمى مەدەنىيىتىنىڭ چاڭ-توزاندا كۆمۈلۈپ قېلىش خەۋپىگە دۇچ كېلىش ئېھتىماللىقىدىن يىراق ئەمەس. بۆرە تۈپىمى مەدەنىيىتىگە ھەقىقىي ئېتىقاد قىلىدىغان ھەرقانداق بىر موڭغۇل ۋە ھەرقانداق بىر جۇڭگولۇق بۇنى قوبۇل قىلالمايدۇ.

ئالاھىدە شەرھىلىشكە تېگىشلىك بىر ئىش شۇكى، بەزى موڭغۇل ئالىملىرىنىڭ «كۆك بۆرە» نىڭ بالا تېپىپ، پەرزەنتلىك بولالايدىغانلىقى «مەخپىي تارىخ» تا پەقەت بىر يەردىلا مىسالغا ئېلىنغانلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. شۇنداق بولىدىغان بولسا، «مەخپىي تارىخ» گۇمانلانغۇچىلارغا ۋە قارشى تۇرغۇچىلارغا «ئىلمىي ئاجىزلىق» تىن بىرنى تۇرغۇزۇپ قويغاندەك بولىدۇ. چۈنكى، تارىخ ئىلمىي ساھەسىدە ھەممەيلى ئورتاق ئېتىراپ قىلىدىغان «يەككە ئىسپات كارغا كەلمەيدۇ» دەيدىغان ئىلمىي قائىدە ۋە پىرىنسىپ بار. ەگەر «مەخپىي تارىخ» تا راستىنلا باشلىنىش بۆلىكىدىكى بىر مىسالدىن باشقا مىسال يوق دېيىلسە، ئۇنداقتا «كۆك بۆرە» نىڭ بالا تېپىپ پەرزەنتلىك بولۇشىدىن ئىبارەت «مىسال» دەل «يەككە ئىسپات» بولغان بولىدۇ. ئىلىم ساھەسىدىكى بىر تالاي ئادەملەرنىڭ مۇنداق «يەككە ئىسپات» نى پۈتۈنلەي ئېتىراپ قىلماسلىقى، ھەتتا ئۇنى ئۆرۈۋېتىشى، ئورنىغا باشقا گەپنى دەستىتىشى تۇرغانلا گەپ. ئالايلىق، «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نى ئادەم، ئادەم ئىسمى دەپ چۈشەندۈرۈش مۇشۇ قاتارغا كىرىدۇ.

ھالبۇكى، ئەجىم ئەپەندى «سېرىق ئىت» نى «ئىلاھىي تايغان ۋە بۆرە» دەپ دەلىللەپ بېكىتكەندىن كېيىن، «بۆرنىڭ بالا تېپىشى» دىن ئىبارەت رىۋايەتنى «يەككە ئىسپات» تىن «قوش ئىسپات» قىلىپ چىقتى. بۆرنىڭ بالا تېپىپ پەرزەنتلىك بولۇشى ھەققىدىكى مىسال ئەمەلىيەتتە «مەخپىي تارىخ» تا ئىككى جايدا بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ

«قوش ئىسپات» موڭغۇل بۆرە توتېم مەدەنىيىتىدىكى ئاتالمىش «ئىلمىي ئاجىزلىق» نى پولاتتەك قاتتىق ئىلمىي ساۋاتقا ئايلاندۇردى.

ھېلىقىدەك «مەخپىي تارىخ» تىكى «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نى ئادەم، ئادەم ئىسمى دەيدىغان نوقتىنەزەر سېپى ئۆزىدىن سويىپىكتىپ پەرەز بولۇپ، ئۇ «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ ئەسلى ئەقىدىسىگە ۋە ماھىيەتلىك مەنىسىگە ئۇيغۇن كالمەيتتى ئىككىنچى، بەزى ئالىملار «كۆك بۆرە بىلەن ئاق مارال» نى ھايۋان ئەمەس ئادەم، ئادەم ئىسمى دەپ قارىغانلىقى ئۈچۈن، بۆرە ھەرگىزمۇ موڭغۇللارنىڭ ھايۋانى ئەجدادى ۋە توتېمى بولمايدۇ، دېگەن گەپنى تەكرار-تەكرار ئوتتۇرىغا قويدى. لېكىن، ئەجىم ئەپەندىنىڭ كۈچلۈك دەلىللىشى بۇ نوقتىنەزەرگە زەربە بەردى. «سېرىق ئىت» بىلەن «ئىلاھىي تايغان» بولغانىكەن، ئىلاھىي تايغان ئىلاھىي بۆرە موڭغۇللارنىڭ ئىلاھىي ئانىسىنىڭ نۇر ئارقىلىق ھامىلدار بولۇپ، ئۇلۇغ ئالتۇن ئۇرۇقىنى تەۋەللۇت قىلىشىغا ئىشتىراك قىلغانىكەن، ئۇنداقتا، «كۆك بۆرە» بىلەن «ئاق مارال» موڭغۇل مىللىتىنىڭ تۇنجى ئەۋلادىنى تەۋەللۇت قىلغان بولىدۇ. مانا بۇ دەل «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» يورۇتۇپ بەرمەكچى بولغان ھەقىقىي مەزمۇن. بىز ئەجىم ئەپەندىنىڭ دەلىللىشى بويىچە «مەخپىي تارىخ» نى قايتا ئوقۇپ باقساقلا «مەخپىي تارىخ» تىكى موڭغۇل مىللىتىنىڭ تەۋەللۇت بولۇشى ۋە كۆپۈيىشىگە ئىشتىراك بولغان ئىلاھىي ھايۋانلارنىڭ ئىچىدە «كۆك بۆرە»، «ئاق مارال»، «سېرىق ئىت» لارنىڭ بارلىقىنى ئوچۇق كۆرىمىز. «سېرىق ئىت» بىلەن «ئىلاھىي تايغان» بۆرە بولغانلىقى ئۈچۈن، موڭغۇللارنىڭ تەۋەللۇت بولۇپ كۆپۈيىشىگە ئىشتىراك قىلغان ھايۋانمۇ ئەمەلىيەتتە پەقەت ئىككى خىل، يەنى بۆرە بىلەن مارال بولغان بولىدۇ. بىرىنچى قېتىمدىكىسى بۆرە بىلەن مارال، ئىككىنچى قېتىمدىكىسى يالغۇز بۆرە. ئالاھىدە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىكى، مارال بۇ ئىشقا گەرچە بىر قېتىملا ئىشتىراك قىلغان بولسىمۇ، يەنىلا ئانىلىق ئورۇن ۋە ئانىلىق سالاھىيەت بىلەن ئىشتىراك قىلىدۇ. ھالبۇكى، بۆرە ئىككى قېتىم ئىشتىراك قىلىدۇ، شۇنداقلا ھەر ئىككى قېتىمدا ئەزەللىك ئورنى ۋە ئەزەللىك سالاھىيىتى بىلەن ئىشتىراك قىلىدۇ. شۇڭا، «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا خاتىرلەنگەن رىۋايەتتە، ئىلاھىي بۆرە موڭغۇللارنىڭ تەۋەللۇت بولۇشى ۋە بارلىققا كېلىشىدىكى ئەڭ ئاساسلىق ئىشتىراك قىلغۇچى بولىدۇ. مۇشۇنىڭغا كۆرە، ئىلاھىي بۆرمۇ موڭغۇل مىللىتىنىڭ تۇتسا سېپى بار، توۋلىسا ئىتى بار ئەڭ ئاساسلىق ھايۋانى ئەجدادى، شۇنداقلا بىردىن بىر ئىلاھىي ئەجدادى، شۇنداقلا بىردىن بىر ئەركەك ھايۋان ئەجدادى. مۇشۇ جەھەتتىن ئالغاندا، يالغۇز «بۆرە مىللىتىنىڭ توتېمى ئەمەس»

دېگەن نوقتىنەزەرلا بۇت تىرەپ تۇرالماستىن، بەلكى «بۆرە موڭغۇللارنىڭ توتېمى بولمىسىمۇ، لېكىن ئاساسلىق توتېمى ئەمەس» دېگەن نوقتىنەزەرمۇ ئوخشاشلا قۇمغا يېزىلغان خەتتەك بىر نەرسە بولۇپ قالىدۇ. گەرچە موڭغۇللار بۈركۈت، ئېيىق، كالا قاتارلىق ھايۋانلارغا ئېتىقاد قىلغان بولسىمۇ، لېكىن «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دىكى خاتىرە بۈركۈت، ئېيىق، كالا قاتارلىق ھايۋانلار موڭغۇللارنىڭ تەۋەللۇت بولۇشى ۋە كۆپۈيىشىگە ئىشتىراك قىلمايدۇ. مۇشۇلارغا ئاساسەن، «بۆرە موڭغۇللارنىڭ ئاساسلىق توتېمى ئەمەس» دېگەن نوقتىنەزەر ئوخشاشلا «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» نىڭ ئەسلى قاندىسى بىلەن ماھىيەتلىك مەنىسىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

4

ئەجىم ئەپەندىنىڭ موڭغۇللارنىڭ بۆرە توتېمى مەدەنىيىتى ئۈستىدە ئېلىپ بارغان تەكشۈرۈشى ۋە تەتقىقاتى تولىمۇ ئەتراپلىق ۋە چوڭقۇر. ئۇ بولۇپمۇ بۆرە بىلەن مۇناسىۋەتلىك موڭغۇل ماقالىسىدە تەمسىللىرى، ئىدىيىملىرى، شېئىر ۋە ئۆرۈپ-ئادەتنى توپلاشقا ئالاھىدە نەزەر ئاغدۇرغانلىقىمىز بىز مۇشۇ جەھەتتىكى تونۇشتۇرۇش ئارقىلىق موڭغۇللارنىڭ بۆرە مەدەنىيىتىنى، شۇنداقلا موڭغۇل ئاۋام-پۇقرالارنىڭ بۆرە توتېمىغا بولغان ئېتىقادىنى ۋە ئىلاھىي تايغاننىڭ ئۈچۈر-بۈجۈرىنى تېخىمۇ ئەتراپلىق چۈشىنىشكە ئۇزاقتىن بۇيان كەڭ-كۆلەمدە تارقىلىپ يۈرگەن خەلق ماقالىسىدە تەمسىللىرى بۆرەنىڭ موڭغۇل خەلقىنىڭ قەلبىدىكى ئورنىنى ۋە تەسىرىنى، شۇنداقلا موڭغۇللارنىڭ بۆرە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى تېخىمۇ بەكرەك ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرلەيدۇ.

«ئىلاھىي تايغان» ناملىق كىتابتا موڭغۇل بۆرىلىرى توغرىسىدىكى ماقالىسىدە تەسىل كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك دەرىجىدە كۆپ. ئەجىم ئەپەندىنىڭ تولۇق بولمىغان ئىستاتىستىكىسىغا قارىغاندا، كىتابقا «بۆرەگە مۇناسىۋەتلىك 150 تىن ئارتۇق ماقالىسىدە تەمسىل ۋە ئىدىيە كىرگۈزۈلگەن». تۆۋەندە بىر قىسىم ماقالىسىدە تەمسىلنى تاللاپ كۆرسىتىمەن:

ئىتتى ئىگىسى قوغدايدۇ، بۆرىنى ئىلاھ (قوغدايدۇ).
ئايىدالادا بۆرىگە يولۇقۇش، تەلەيدىن بىشارەت.
ئادەم بۆرە بىلەن ئۇچرىشىپ قالسا، ئامەتنىڭ يولى ئېچىلىدۇ.

بۆرىنىڭ ئاغزى ئاق بولىدۇ، ئوغرىنىڭ قولى قارا (موڭغۇللار ئاقنى ياخشىلىق، قارىنى يامانلىق دەپ قارايدۇ).

ئوغرى بۆرىگە يەتمەيدۇ، ئالدامچىنىڭ قولىدىن زەھەر كەتمەيدۇ. يېگەنلەر بۆرە بولىدۇ، يېپىلگەنلەر قوي (بولىدۇ). موڭغۇل بۆرىلىرى يارىسىنى ئۈچ كۈندىلا يالاپ ساقايتىدۇ. بۆرىنىڭ تېنى ئاجىز بولسىمۇ يەتتە ئىتقا بوي بەرمەيدۇ. بۆرىنىڭ كۈچىنى قانچە باققان بىلەنمۇ ئىت بولمايدۇ. بۆرە قويىنى يېمەكچى بولسا يوڭنىڭ قانداقلىقى بىلەن ھىسابلاشمايدۇ. كۈچۈكى ئوغرىلانغان بۆرە ئۆچ ئالماي قالمايدۇ. كۈچۈكىنى قوغدايدىغان بۆرىنىڭ قولىدىن ھەر بالا كېلىدۇ. قېرى بۆرە قاپقانغا دەسسەمەيدۇ. بۆرىنىڭ دەھشەتلىك بولۇشى چىشىنىڭ چىڭلىقىغا باغلىق. بۆرىنىڭ چىشى كاردىن چىقسا، ئاچ قېلىپ ئۆلىدۇ. بۆرە ئۆزىنىڭ ئۇۋىسىدا مەھربان. بۆرە شامال بىلەن دوست. بۆرە گۆشكە ئامراق بولسىمۇ كىچىكىدە سۈت بىلەن ئۆسىدۇ. چىدىرنى تاشلىق جايغا تېكىش كېرەك، قويىنى بۆرە بار جايدا بېقىش كېرەك.

(بۇ يېڭى توي قىلغان ئەر-ئاياللارغا نەسىھەت: تاشلىق يەر ئېگىز بولىدۇ. كەلكۈندىن ساقلىنىشقا ئاپلىك؛ بۆرە بار جايدا ئوت-چۆپ كۆپ بولىدۇ. ئوت-چۆپ كۆپ جايدا ياۋايى ھايۋانلارمۇ كۆپ، بۆرە ئۈچۈن ئوۋ ئوۋلاشقا ئەپلىك.) بۆرە يوق يەردە توشقان ئۆزىنى چوڭ بىلىدۇ، قاتارلىقلار. بەزى موڭغۇل شائىرلىرىنىڭ بۆرە ھەققىدە يازغان شېئىرلىرى شۇنچىكى جانلىق، سۆز-جۈملىلەردىن بۆرىنىڭ خۇيى مانا مەن دەپلا چىقىپ تۇرىدۇ. ئەجىم ئەپەندى كىتابقا شامان دىنىنى تەتقىق قىلىدىغان ئالم ئاۋ پوربۇنىڭ بۆرىنى تاغ ئاتا دەپ ئاتىغان مۇنداق بىر شېئىرنى كىرگۈزگەن:

سەن ماڭا تاغ ئاتا،
سەۋسەر قۇيرۇق، چىشلىرىڭ تەڭ پولاتقا.

سەۋسەر قۇيرۇقۇڭ ماڭا قارايدۇ،
پولاتتەك چىشلىرىڭ قالدغان ياتقا.

ئەجىم ئەپەندى: «قوسقۇر ئۆلكىسىنىڭ چاغانئولا ناھىيەسىدىكى ئادەملەر بۆرىنىڭ مۇبارەك نامىنى <تاغلىق راھىپ كالان> دەپ ئاتايدۇ. شۇڭا ئۇلاردا بۆرىنىڭ ھال-ئەھۋال سورىغاندا ئىشلىتىدىغان: تاغدىكى مەرھەمەتلىك راھىپ كالان، مەن سىزگە ئامانلىق تىلەيمەن. يېقىندىن بۇيان قانداق تۇردىڭىز، ياشىغانسىز بىز ئۈچۈن تىمەن، دەيدىغان قوشاق بار» (P65) دەپ يازىدۇ.

پەلسەپىۋى ئىدراك ۋە ئەبەدىيلىك بىلەن تولۇپ-تاشقان يۇقىرىدىكى موڭغۇل ماقال-تەمسىللىرى ۋە شېئىرلىرى ئىچىدە مېنى ئەڭ تەسىرلەندۈرگىنى ھېلىقى «تاغ ئاتا» ناملىق قىسقا شېئىر. ئاران تۆت مىسرا، يىگىرمىگە يېقىن سۆزلۈك بىلەن تاماملانغان بۇ شېئىردا بۆرىنىڭ مۇلايىم، قەيسەر تاشقىي قىياپىتى ۋە ئۇنىڭ ئىچكى خاراكتېرى شۇنداق دەل، جانلىق ھەم بەدەئىيلىك بىلەن سۈرئەتلەنگەن. تېخىمۇ چوڭقۇر بولغىنى، ئۇ موڭغۇللار بىلەن بۆرىنىڭ «قان-قېرىنداشلىق» مۇناسىۋىتىنى ئاتا-بالا ئوتتۇرىسىدىكى يېقىنچىلىققا ئوخشىتىپ ئىپادىلىگەن. موڭغۇل مىللىتى قەدىمىي مىللەت، لېكىن ئۇلار ھايۋانى ئەجداد توپىمى بولغان بۆرە ئالدىدا كىچىك بالغا ئوخشايدۇ. بۇ شېئىردىن شائىرنىڭ ئادەم ياكى بۆرە ئىكەنلىكىنى پەرقلەندۈرۈش ناھايىتى تەس. شۇڭا بۇ شېئىرنى ئادەم بىلەن بۆرىنى ئايرىپ يۈرمەيدىغان موڭغۇل بالىلىرىنىڭ ناخشىسى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە شېئىردىكى كىچىك بالا ئوماق، كەپسىز كىچىك بۆرىگە ئوخشايدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئالغاندا، بۇ شېئىردا موڭغۇللارنىڭ ئۆزىنى كۆك بۆرىنىڭ ئەۋلادى دەپ تونۇيدىغانلىقىنى، ئۆزىدە «بۆرە»لەرنىڭ مىللەت كۆز قارىشى بار سەپ قارايدىغانلىقى، موڭغۇللارنىڭ تومۇرىدا مۇلايىم، قەيسەر، بۆرىلەرنىڭ قېنى ئاقىدىغانلىقى چوڭقۇر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. موڭغۇلىيە بۆرە توپىم مەدەنىيىتىنى قىبلىگاھى، پەقەت شۇنداق يەردىلا بۆرىلەر ھەققىدىكى يۇقىرىدىكىدەك مەشھۇر ئەسەرلەر بارلىققا كېلەلەيدۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ماقال-تەمسىل، خەلق قوشاقلىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، موڭغۇللارنىڭ بۆرىگە بولغان ئېتىقادىنىڭ مىللەتنىڭ گېنىغا ئاللىبۇرۇن سىڭىپ بولغانلىقىنى ھېس قىلالايمىز. بۇنى جۇڭگودىكى خەنزۇ مىللىتىنىڭ بۆرە ھەققىدىكى

ماقال-تەمسىللىرى، ئىدىيىملىرى بىلەن ئالايلىق 狼子野心، 狼狽为奸، 狼心狗肺 قاتارلىق سۆزلەر بىلەن سېلىشتۇرساق، ئىككى خىل مەدەنىيەت ئارىسىدىكى

غايەت زور پەرقنى ئوچۇق كۆرەلەيمىز، شۇنداقلا قايسى مىللەتنىڭ بۆرىنى بەكرەك بىلىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭغا بەكرەك ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى، بۆرىنى ئەركىن، قەيسەر رىقابەتكە چۈشلەيدىغان روھىي ۋە خاراكتېرىگە قايسى مىللەتنىڭ بەكرەك قول قويىدىغانلىقىنى پەرقلەندۈرەلەيمىز. شۇنىسى ناھايىتى ئېنىقكى، جۇڭگو بۆرە بىلەن دەرەمەتە بولۇپ مەيدانغا چۈشىدىغان ئومۇمىيۈزلۈك رىقابەت دەۋرىگە قەدەم قويغان بۇ كۈنلەردە، بۆرە روھىي دۇنيانىڭ ئېقىمىغا تېخىمۇ ئۇيغۇن. مۇشۇ تاپتا مەن بازار رەستىلىرىدى، ئەمەل سورۇنلىرىدا، جەڭ مەيدانىدا ۋە رىقابەت مەيدانلىرىدا ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ زەخمىلەنگەن قېرىنداشلارغا بەل قويۇپ بەرمەسلىكنى تەۋسىيە قىلىش بىلەن بىللە، «ئۇلارغا» موڭغۇل بۆرىلىرى يارىسىنى ئۈچ كۈندىلا يالاپ ساقايتىدۇ»، «بۆرىنىڭ دەھشەتلىك بولۇشى چىشىنىڭ چىڭلىقىغا باغلىق» دەيدىغان تەمسىلنى تەقدىم قىلغۇم بار. يەنە ھېلىقىدەك سۆرەمپالاس، رەزگى، نىشانى ئىگىلىيەلمەيدىغانلارغا «بۇ بۆرىنىڭ چىشى كاردىن چىقسا ئاچ قىلىپ ئۆلىدۇ» دېگەن تەمسىلنى سۇنغۇم بار.

مەن موڭغۇل مىللىتىنىڭ تېخىمۇ كۆپ ماقال - تەمسىللىرىنىڭ، بۆرە ھەققىدە يېزىلغان شېئىرلىرىنىڭ، بۆرە ھەققىدىكى ناخشىلىرىنىڭ جۇڭگودا تارقىلىشىنى، بۇ ئارقىلىق دۆلەت پۇقرالىرىنىڭ روھىنى ۋە جانلاندىرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

5

«ئىلاھىي تايغان» نىڭ ئادەمنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىدىغان يېرى، كىتابنىڭ باش - ئايىغىنى تەلتۆكۈس ئىگىلىگەن ئادەمنىڭ ئەقىلىنى لال قىلىدىغان بۆرە ھەققىدىكى ھەقىقىي ۋەقەلەر. «بۆرە توتېمى» نى يازغان، بۆرە ھەققىدىكى سان - ساناقسىز ۋەقەلەرنى بىلىدىغان مەن جېنىمدا «توۋا» دەپ ياقامنى تۇتۇپ قالدىم. مەن بۆرىلەرنى ئىزچىل يوسۇندا ھېكايە - ۋەقەلەرنىڭ شاھىنشاھى، بۆرىلەر ھەققىدىكى ھېكايىنى سۆزلەپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ دەپ قارايتتىم، لېكىن ئەجىم ئەپەندىنىڭ ئۆزىنىڭ يېرىم ئۆمرىدە زىيارەت قىلىپ توپلىغان بۆرە ھەققىدىكى ھېكايىلىرىنىڭ مۇنچىلىك كۆپلىكىنى، مۇنچىلىك سەرخىل ۋە قالتىس ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدىن ھالقىپ كەتكۈدەك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى ئويلاپ باقمىغان ئىكەنمەن.

«ئىلاھىي تايغان» غا كىرگۈزۈلگەن بۆرە ھەققىدىكى سان - ساناقسىز ھېكايىلەر دەل مۇشۇ كىتابنىڭ مۇكەممەل قۇرۇلما سېستىمىسىنىڭ ئەڭ غوللۇق، ئەڭ مۇھىم قىسمى. بۇ

قىسىمنىڭ فونكىسىيەلىك رولى كىتابنىڭ باش تېمىسى ھېسابىدا بۆرە نېمىشقا موڭغۇللارنىڭ توتېمى بولۇپ قالىدۇ. موڭغۇللار نېمىشقا بۆرگە ئېتىقاد قىلىدۇ دېگەنلەرنى دەلىللەشتىن ئىبارەت. «ئىلاھىي تايغان» بۆرە ھەققىدىكى دەل مۇشۇنداق ھېكايە، ۋەقە ئارقىلىق ئۇنىڭدىكى ئەركىنلىك ۋە مۇستەقىللىقنى، ئاقىل-پاراسەت ۋە ھۇشيارلىقنى، بېرىكەش ۋە ھەمكارلىقنى، باتۇرلۇق بىلەن قۇربان بېرىپ، يايلاقنى قوغدايدىغان شۇنداقلا ھاياتى بەدىلىگە بالىلىرىنى، جەمەتنى، ھەمراھىنى، جورىسىنى ئاسرايدىغان ۋە ھىمايە قىلىدىغان مۇنەۋۋەر ئالىجاناب پەزىلىتى بىلەن روھىنى، نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان ئەقىل-پاراسەت ۋە باتۇرلۇقتا بۆرلەر بىلەن بەسلىشىپ باققان يايلاق مىللەتلىرىنىڭ مۇنداق ئالىجاناب پەزىلەت ۋە روھىتىن تەسىرلەنگەنلىكىنى، ئۇنىڭغا قايىل بولىدىغانلىقىنى ئومۇميۈزلۈك ۋە رەڭدار ھالەتتە تەسۋىرلەپ بەردى. مانا مۇشۇ موڭغۇل قاتارلىق يايلاق مىللەتلىرىنىڭ بۆرگە ئېتىقاد قىلىشى، بۆرنى ئۆز مىللىتىنىڭ توتېمى قىلىشىدىكى ئەڭ تۈپكى سەۋەب.

مەنمۇ يايلاق بۆرلىرىنىڭ ئالىجاناب روھى ۋە پەزىلىتىگە قول قويغان بىر ئادەم. «بۆرە توتېمى» دەل بۆرلەرنىڭ روھىدىن زىلزىلىگە كەلگەن ۋە ئۇلارغا قايىل بولغاندىن كېيىن روياپقا چىققان مەنىۋى مەھسۇلات. شۇنداقلا بۆرە توتېمى مېنىڭ قەلبىمدىمۇ ھەقىقىي رەۋىشتىكى توتېم ۋە ئەركىنلىك ئىلاھىي بولۇپ قالدى. مەن بۆرلەردىن مەڭگۈ مىننەتدار، ئۇلارغا ماڭگۇ ئەھتىرام بىلدۈرمەن. دەل مۇشۇنداق بۆرە روھى مېنى قويغا ئوخشاش مۆمىن، يۇمشاقباش، كىم نېمە قىلسا «خوش» دەپ قول قوشتۇرۇپ تۇرىدىغان ھاياتتىن ۋە تەقدىردىن ئادا-جۇدا قىلدى.

«ئىلاھىي تايغان» دا بۆرە ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنىڭ غايەت كۆپ بولغانلىقىغا قاراپ، بۇ «ھېكايىچى بۆرلەر» نىڭ ھېكايە ئېغىر دەرىجىدە كەمچىل بولۇۋاتقان جۇڭگو تىلشۇنەپەر ساھەسىگە، ئەدەبىيات ساھەسىگە، ئويۇن-تاماشىچىلار ساھەسىگە، شۇنداقلا يېڭى ھېكايىلەرگە تەشنا بولۇۋاتقان ئوقۇرمەنلەرگە سىلكنىش ئېلىپ كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن، ھەمدە مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ «بۆرە توتېمى» ئۈستىدە ئېغۇز تارقاتقان، ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلغان، ئۇنى پۈتۈن ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ جىن-ئالۋاستىغا ئايلاندۇرۇش يولىدا سوكۇلدىغان «ئادەملەر» گە رەددىيە بېرىشنى زۆرۈر دەپ ئويلايمەن.

بىر چاغلاردا ئىچكى موڭغۇل يايلاقلىرىدا ئىشلىگەن زىيالىي ياشلاردىن بەزىلىرى تور بېتىدە ياكى تورنىڭ تۆۋىنىدە ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي: «جياڭ روڭ بۆرنى پەردازلاش ئۈچۈن ئۇنى يايلاقنى مۇفاپىزەت قىلىدىغان ئىلاھ دەپ بىلجىرلاشتىنمۇ يانمىدى، مۇشۇ

مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن بۆرنى يايلاقتىكى چاشقان ئاپتىنى يوقاتقۇچى تۆھپىكار دېگەن گەپنى توقۇپ چىقتى. يايلاق بۆرلىرى ئەمەلىيەتتە چاشقان يېمەيتتى» دەپ كەڭ كۆلەمدە جار سالدى. ئۇنداقتا، بىز «ئىلاھىي تايغان» دىكى ئىككى ھېكايىنىڭ سۆزىتىغا قاراپ باقساقلا كۇپايە:

«ئوۋچى چاۋ توڭ قاپقان بىلەن تۇتۇپ ئۆلتۈرگەن.... بىر بۆرنىڭ قورسىقىدىكى ھىچ يېرى بۇزۇلمىغان، يۇمشاپ كەتكەن ئون يەتتە چاشقاننى كۆرۈپ قالدى. قارماققا بۇ ئادەمنىڭ ئىچى ئېلىشقۇدەك بىر ئىش ئىدى. يەنە بىر بۆرنىڭ قورسىقى چېكەتكە بىلەن تولۇپ كەتكەندى.» (P78)

مۇشۇلارنى ئوقۇۋىتىپ تولمۇ ئەپسۇسلاندىم. چۈنكى مەنمۇ بۆرنىڭ چېكەتكە، تاختاق يەيدىغانلىقىنى بىلەتتىم. قىرىق يىلنىڭ ئالدىدىكى مەندۇ چارۋىچىلىق مەيدانىدا بىر چوڭ چېكەتكە ئۇچۇپ بېرىپ، دەل مەن بېقىۋاتقان بۆرە كۈچۈكىنىڭ كاتىكىگە كىرىپ قالغاندا، بۆرە كۈچۈكى «كاپ» قىلىپلا تۇتۇۋېلىپ، يالماپ يۇتۇۋەتكەندى. پىشقەدەپ چارۋىچىلارمۇ ماڭا بۆرنىڭ قورسىقىدىن چېكەتكە، تاختاق قاتارلىقلارنى ئۇچراتقانلىقىنى دەپ بەرگەندى. شۇ چاغدا، مەن بۆرلەر تۇغۇلۇشىدىنلا چېكەتكە يۇقىرى ئاقسىل ماددىسى بارلىقىنى بىلىدىغان بولغىمىدى، دەپ ئەجەپلەنگەندىم. شۇنداقتىمۇ مەن بۇ ئىنچىكە تەرەپلەرنى «بۆرە توتېمى» غا يېزىشقا پىتىنالمىغاندىم. بۇنىڭ سەۋەبى، شۇ چاغدىكى پەرىزىم بويىچە جۇڭگولۇقلارنىڭ بۇنىڭغا چىن پۈتمەيدىغانلىقى تۇرغانلا گەپ ئىدى. يازغان تەقدىردىمۇ ئەكسىچە ئۈنۈمى ياخشى بولمايتتى. ئەمدىلىكتە موڭغۇل بۆرلىرىنىڭ قاراپ تۇرۇپلا بىر پاتمان چېكەتكىنى يالماپ يۇتۇۋەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۆزۈمنىڭ شۇ چاغدىكى قىلىقىمدىن راستىنلا بەك پۇشايمان قىلدىم. مېنىڭ سەۋەنلىكىم بۆرلەرنىڭ چېكەتكە يوقۇتۇشىدىكى تۆھپىسىنى يوققا چىقارغاندى. ھەممەيلەنگە مەلۇم، چاشقان ئاپتى بىلەن چېكەتكە ئاپتى يايلاقتىكى جانغا زامىن بولىدىغان چوڭ ئىككى تەبىئىي ئاپەت ئىدى. ھالبۇكى، بۆرلەر چاشقان بىلەن چېكەتكىنىڭ ئەدىپىنى بېرىدىغان تۆھپىكارلاردىن ئىدى. بۇ ئەھۋال «بۆرە توتېمى» دا بۆرلەرنى پەردازلاش بۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنىڭ تەتۈرسىچە بۆرلەرنىڭ تۆھپىسىنى يېتەرلىك دەرىجىدە مۇئەييەنلەشتۈرەلمىگەندى. مەن بۆرە ئۇستازىم ئەجىم ئەپەندىنىڭ بۇ سەۋەنلىكىمنى ئوڭشاپ قويغانلىقىغا چىن قەلبىمدىن رەھمەت ئېيتىمەن.

بىزمۇ يايلاقتا ياشاپ باققان دەپ چوڭ سۆزلەيدىغان بەزىلەرمۇ جياڭ روڭنىڭ بۆرنى پەردازلاشقا ئورۇنغانلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ، ئەمەلىيەتتە يايلاقتىكى

بۆرلەر «بۆرە توتېمى» دا يېزىلغاندەك ئۇنداق ئەقىللىق، ئۇنداق كارامەت ئەمەس، بۆرە ھەققىدىكى ئاجايىپ-غارايىپ ھېكايىلەرنىڭ ھەممىسىنى جياڭ روڭ ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ توقۇپ چىققان، دېدى.

لېكىن «ئىلاھىي تايغان» غا كىرگۈزۈلگەن بۆرە ھەققىدىكى كۆپتىن-كۆپ ھەقىقىي ۋەقەلەر بۆرلەرنىڭ ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمىگۈدەك دەرىجىدە سىرلىق ئىكەنلىكىنى يېتەرلىك ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. مەن ئىككىلا مىسالنى تونۇشتۇرىمەن:

«بىر كۈنى داڭدەن گوتۇب تاغسى چۆلتوم بىلەن ئولاستاي دەرياسىنى ياقىلاپ ئۇنىڭ ئېقىمىغا كېتىپ بارغاندا، تۇيۇقسىز بىر بۆرنىڭ ئۇدۇل ئۆزلىرىگە قاراپ ئۇچقانداك يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقى كۆرگەن. ئۇلار بۇنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي بۆرە كېلىۋاتقان تەرەپكە قاراپلا، كۆكنىڭ قەھرىدىن بۆرنىڭ ئۈستىگە ئوقتەك ئېتىلىپ چۈشۈۋاتقان يوغان بىر قارا قۇشنى بايقىغان. بۆرە مۇنداق جىددىي مەنۇتتا قاراقۇشنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك چارىسى مۇشۇ ئىككى ئادەمگە ئەگىشىپ مېڭىش ئىكەنلىكىنى پەم قىلغان. بۆرە ھاسىراپ-ھۆمدەپ ئىككەيلەننىڭ يېنىغا كېلىشى بىلەن، ھېلىقى قارا قۇشنى قوغلاشتىن توختاپ، تېزلىك بىلەن ئۇچۇپ كەتكەن. ھېلىقى بۆرە ئاسمانغا زەن سېلىپ قارىۋېتىپ، ئاندىن ئالدىرىماي-تېنىمەي دەريانىڭ شەرقىدىكى تۆپىلىككە ئاقسىغان پېتى مېڭىپ كەتكەن.» (P86)

«دادام ماڭا شەرقىي يايلاقتا يۈزبەرگەن مۇنداق بىر قىزىق ۋەقەنى سۆزلەپ بەرگەندى: ئۇنىڭ دېيىشىچە، بىر يەرلىك ئەمەلدارلار قاراڭغۇ چۈشكەن بىر كېچىدە تەنھا بىر بۆرنى ماشىنا بىلەن قوغلىغان. تولا يۈگۈرۈپ جېنى تۇمشىقىغا كېلىپ قالغان بۆرە يول بويىدىكى ئېلىكتىر ستولبىسىنىڭ قېشىغا كەلگەندە بىراقلا غايىپ بولۇپ كەتكەن. ئەمەلدار ماشىنىنىڭ ئۈستىدىكى قاتار چىراغنى يېقىپ، بۆرنى بىر ھازا ئىزدىگەن. شۇ چاغدىلا ئۇ بۆرنىڭ ئېلىكتىر ستولبىسىنىڭ قېشىغا كەلگەندە بىراقلا غايىپ بولۇپ كەتكەن. ئەمەلدارلار ماشىنىنىڭ ئۈستىدىكى قاتار چىراغنى يېقىپ، بۆرنى بىر ھازا ئىزدىگەن. شۇ چاغدىلا ئۇ بۆرنىڭ ئېلىكتىر ستولبىسىغا چىڭ چاپلىشىپ (ئىككى پۇتى بىلەن ئۆرە تۇرغان) لىقىنى كۆرگەن.» (P84-P83)

موڭغۇل بۆرلىرى ئۆزلىرىنىڭ قانچىلىك ئەقىللىق ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان موڭغۇللارنىمۇ ھەيران قالدۇرۇۋاتقان يەردە، ئۇلارنىڭ ئەقىل-پاراستى ئۇنچىلىك ئەمەس دەيدىغانغا بىزنىڭ نېمە ھەددىمىز؟ بىزنىڭ جۇڭگولۇق خەنزۇلىرىمىز پەقەت گەپ ئاڭلايدىغان ئۆي ھايۋانلىرى بىلەنلا تونۇشلۇق، ياۋايى بۆرلەرنىڭ تۆھپىسىنى، ئەقلىي

مقدارنى ۋە ئۇلارنىڭ پەم-پەزىلىتىنى ھېچقانچە بىلمەيدۇ. لېكىن، خوش بولىدىغان ئىش شۇكى، بۆرە بىلەن دەرەمەتە بولىدىغان بۇ دەۋىردە بۆرە ھەققىدىكى بىلىم بىلەن بۆرە مەدەنىيىتىنىڭ تارقىلىشىغا ئەگەشكەن ھالدا بۆرىنى بىلىدىغان، بۆرىنى ياقىتۇرۇپ قالدىغان، بۆرىنى ھۆرمەتلەيدىغان پۇقرالار گېئومېتىرىك سان شەكىلدە كۆپىيىشكە باشلىدى.

ئەڭ ئاخىرىدا، «ئىلاھىي تايغان» دىكى مەندەك بىر قېرى بۆرىنىڭ كۆزىدىنمۇ ياش ئاققۇزغان ئىككى ئابزاس مۇھەببەت ۋە قەسنى ئۆز پېتى كۆچۈرۈپ قويۇشنى لايىق تاپتىم:

بىر ياش يىلقىچى ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە ئايدا ئايدا ئوتلاۋاتقان يىلقىلارنى بىر يەرگە يىغىش ئۈچۈن باراتتى. ئۇ يىلقىنى يىغىشتىن بۇرۇن، ئۇلارنىڭ تارقىلىپ كەتكەن جايلىرىنى، شۇنداقلا تۆت ئەتراپتىكى ئۆزگىرىشنى دۇرۇن بىلەن كۆرۈپ بېقىشقا، كۆزىنى بېقىشقا ئادەتلەنگەندى. بىر كۈنى ئۇ مۇشۇنداق كۆزىنى بېقىپ، ئۈچ بۆرىنىڭ تۇمشۇقلىرىنى يېقىن قىلغان پېتى غەرب تەرەپتىكى بىر قۇم ئازگىلىغا كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئازدىن كېيىن، بىر بۆرە كۆرۈنمىدى، قالغان ئىككىسى داۋاملىق كېتىۋەردى. ياش يىلقىچى ئوخشاش ۋاقىت ۋە ئوخشاش ئورۇندا بۇ ئەھۋالنى ئۇدا بىر نەچچە كۈن كۆزەتتى. ئۇ بۇ ئىشنىڭ كۆپ قېتىم تەكرارلانغانلىقىنى كۆرۈپ، ھېلىقى قۇم ئازگىلىغا بېرىپ كۆرۈپ باقماقچى بولدى، نەتىجىدە ئۇ يەردە ھېچنەرسە يوق بولۇپ چىقتى. ئۇ غەلبەلىك ھېس قىلىپ، ئۆزىنى ئەجەپلەندۈرگەن بۇ ئىشنى ئۆزئارا يېقىن ئۆتىدىغان بىر نەچچە يىگىتكە سۆزلەپ بەردى. ئۇلار زادى نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلىشكە ۋەدىلەشتى. بىر كۈنى ئۇلار قۇم ئازگىلىنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئازگىلىنى ئوڭتەي-ئوڭتەي قىلىپ، ئىنچىكىلىك بىلەن ئاقتۇردى. دە، ئازگىلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كىچىككىنە بىر جايغا ئىنچىكە بىر تال ياغاچنىڭ توغرىسىغا قويۇلغانلىقىنى، ياغاچ قويۇلغان يەردىكى قۇمنىڭ تېگىدىن بۆرىنىڭ بۇرنى چىقىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇلار ئالدى بىلەن بىر پاي ئوق ئېتىۋېتىپ، ئاندىن ياغاچنىڭ ئىككى بېشىنى تۇتۇپ شارىتىدە تارتىپلا، ئالدى ئىككى پۇتى يوق بىر ئانا بۆرىنى سۆرەپ چىقتى. ئەسلىدە ئىككى پۇتى ئۈزۈلۈپ كەتكەن بۇ ئانا بۆرە ماڭالمايدىكەن. ھەر كۈنى كېچىسى باشقا ئىككى بۆرە كېلىپ، ئانا بۆرىگە ياغاچنى چىشلىتىدىكەندە، ئۆزلىرى ئۇنىڭ ئىككى بېشىنى چىشلەپ، ئانا بۆرىنى سەيلە قىلدۇرىدىكەن. تاڭ يورۇشتىن ئىلگىرى ئانا بۆرىنى قايتۇرۇپ كېلىپ يوشۇرۇپ قويغاندىن كېيىن، ئۆزلىرى قايتىپ كېتىدىكەن.

جەنۇبىي گوبى ئۆلكىسىدىكى بىر چارۋىچى يوقىلىپ كەتكەن تۆگىسىنى ئىزدەپ

سرتقا مېڭىپتۇ. ئۇ بىر دۆڭنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ قولىدىكى دۇربۇن بىلەن تۆت ئەتراپنى كۆزىتىۋېتىپ تۇيۇقسىزلا قىزغۇچ بىر تۆڭنىڭ سۇنىڭ بويىدىن مېڭىپ چىققانلىقىنى كۆرۈپتۇ. تۆڭنىڭ ئالدىدا خىرە-شىرە مىدىرلاپ تۇرغان يەنە بىر نەرسە باردەك. قىزىق يېرى، ھېلىقى تۆگە چارۋىچىلىق مەيدانى تەرەپكە ئەمەس، ئەگرى-بۈگرى چىغىر يولىنى ياقلاپ، قورام تاشلار چوقچىيىپ تۇرغان قىيا تەرەپكە ماڭغۇدەك. تۆڭنىڭ ئادىتىنى پىششىق بىلىدىغان چارۋىچى ئازراق ئويلىنىپلا ئىشنىڭ تېگى-تەگىگە يېتىپتۇ-دە، دەرھال ئاتقا مېنىپ تۆگە تەرەپكە چېپىپتۇ. تېخى تۆگىگە يېقىنلاشماي تۇرۇپلا، بىر بۆرىنىڭ تۆڭنىڭ ئالدىدىن ئۇچقانداق قېچىپ يۈگۈرۈپ ماڭغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. چارۋىچى تۆڭنىڭ ئالدىغا كېلىپ قارىسا، تۆڭنىڭ ئۈستىدە بىر بۆرە مېنىپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇ ئالدى ئىككى پۇتى بىلەن تۆڭنىڭ لوكسىنى مەھكەم قاماللىۋالغان ھالەتتە ئىكەن. كەينى ئىككى پۇتى بۆرە تۇتىدىغان قاپقاندا ئۈزۈلۈپ كېتىپتۇ. ئەسلىدە ئەركەك بۆرە ئىككى پۇتىدىن ئايرىلغان ئانا بۆرىنى تۆگىگە مىندۈرۈپ، ئۆزى ئالدىدا تۆڭنى يېتىلەپ ماڭغانىكەن. ئۇلارنىڭ زادى قانچە ئۇزۇن يولىنى ماڭغانلىقىغا ھېچكىممۇ زادى بىرنەرسە دېيەلمەيدىكەن. بىچارە تۆگە ئورۇقلاپ، بىر تېرە-بىر ئۈستۈخانلا بولۇپ قاپتۇ. چارۋىچى قېشىغا بارغاندا، تۆڭنىڭ ئىككى كۆزىدىن ياش ئېقىپتۇ. ھارۋىچى ھاياتلىق ئۈچۈن تۆگە مېنىپ ماڭغان ئانا بۆرىنى ئۆلتۈرمەپتۇ، ئۇنى توختىغان جايغا چۈشۈرۈپ قويۇپتۇ. چارۋىچى كېتىدىغان چاغدا، ئانا بۆرىنىڭ يىغلىغان پېتى ئالدىغا قاراپ ئۆمىلەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا قوينىڭ بىر پۇت گۆشىنى قالدۇرۇپتۇ-دە، تۆڭنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ.....

2011-يىلى دېكابىر

«غەربىي يۇرت موڭغۇللىرى مۇنبىرى» «西部蒙古论坛» ژۇرنىلىنىڭ 2012-يىلىق 2-سانىدىن تەرجىمە قىلىندى.

تەرجىمە قىلغۇچى: ئىمىن ئەھمىدى (شىنجاڭ سەنئەت ئىنستىتۇتىنىڭ سابىق مۇدىرى)

تەھرىرلىگۈچى: ھەزرىتى ئەلى بارات

مەنبە: شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى 2012-يىلىق 5-سان

ئۇيغۇرلاردا ھۆكۈمدارلارغا كىتاب تەقدىم قىلىش ئادىتى

ئىمىن تاجى تۈرگۈن

(شىنجاڭ پىداگوگىكا ئۇنۋېرسىتېتى تارىخ ۋە مىللەتشۇناسلىق ئىنىستىتوتى شىنجاڭدىكى مىللەتلەر تارىخى كەسپىنىڭ 2009-يىللىق ماگىستىر ئاسپىرانتى)

كىتاب - ئىنسانىيەت ئەقىل-پاراستىنىڭ جەۋھىرى بولۇپ، ئۇنىڭ بارلىققا كېلىشى يېزىق، قەغەز ۋە مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئىنسانلار ناھايىتى ئۇزۇن مۇددەت يېزىقسىز دەۋرنى باشتىن ئۆتكۈزگەن بولۇپ، بۇ تارىختا «تارىختىن ئىلگىرىكى دەۋر» دەپ ئاتالدى. يېزىقنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئەڭ كاتتا مۆجىزىلەرنىڭ بىرى سانىلىدۇ. چۈنكى يېزىق ئارقىلىق ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئەجداتلىرىنىڭ تارىخلىرىنى خاتىرىلەشكە ۋە ئەۋلادلىرىغا ئۆزلىرىنىڭ ھەر خىل ئۇچۇرلۇق قىممىتىگە ئىگە بولغان پائالىيەتلىرىدىن خەۋەردار قىلىشقا باشلىغان. مەتبەئە تېخنىكىسى بارلىققا كەلمىگەن شارائىتتا، ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەتلىرىنى تاش ئابىدىلەرگە، قىيا تاشلارغا ۋە غارلارغا ئۆزلىرىنىڭ يېزىقى ئارقىلىق تارىختىن خەۋەردار قىلىپ كەلگەن. مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن كىتابلارنىڭ سەھىپىسى، مەزمۇن يەتكۈزۈشچانلىقى ۋە ئېلىپ يۈرۈشكە قولايلىق بولۇش جەھەتتە ناھايىتى زور تەرەققىياتلارغا ئىگە بولدى. ئۇيغۇرلار مەركىزىي ئاسىيادىكى ئەڭ قەدىمكى تۈركىي تىللىق مىللەت بولۇش سۈپىتى بىلەن يېزىق ئىجاد قىلىش ۋە مەدەنىيەت تارقىتىش جەھەتتە باشقىلارغا قارىغاندا ناھايىتى زور تارىخى تەرەققىياتلارغا ئىگە بولغان. شۇڭا دۇنيادىكى تۈركىي ۋە ئۇيغۇر شۇناسلار ئۇيغۇرلارنى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيەت ئۈستازى دەپ ئالاھىدە ھۆرمەت بىلەن تەرىپلەيدۇ. مەسىلەن، زەككى ۋەلىدى توغان «ئۇيغۇرلار تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئارىسىدا قۇۋۋەتلىككە، مەدەنىيەتلىرىمۇ يۇقىرى بولغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ تىلى باشقا تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئۈچۈن ئەدەبىي تىل بولۇپ كەلگەن»^① دەپ باھا بەرگەن. ئېلىمىز ئالىمى چېڭ سولۇ بولسا «شەرقى ئاسىيانىڭ تاغلىق ئۆلكىسىدىكى خەلقلەرنىڭ ھېچقايسىسى غەربى ياۋروپا

ئالىملىرىنى ئۇيغۇرلار دەك ئۆزىگە تارتالمىغان»^② دەپ، شەمسىدىن ساقى بولسا «قەدىمكى ئۇيغۇرلار مەدەنىي تەرەققىياتتا ئەڭ ئالدىغا كەتكەن خەلق بولۇپ، ئۇلارنىڭ تىلى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ ئارىسىدا ئورتاق ئەدەبىي تىل ئىدى»^③ دەپ باھا بەرگەن.

ئۇيغۇرلار يېزىقىنى نىسبەتەن بۇرۇن ئىجاد قىلىپ ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنىڭ يېڭى سەھىپىلىرىنى ئاچقان مەدەنىي مىللەتلەرنىڭ بىرى. ئالىملىرىمىزدىن ئابدۇقويۇم خوجا، تۇرسۇن ئايۇپ ۋە ئىسراپىل يۈسۈپلەر تەتقىقاتلار ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ 2000 يىلدىن ئارتۇق يېزىق تارىخىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى قەيت قىلغان»^④. ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىق تارىخىدا سوغدىلار ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان. يەنى ئۇيغۇرلار سوغدى ھەرپلىرى ئاساسىدا ئۆزلىرىنىڭ يېزىقىنى ئىجاد قىلغان.

مىلادى 7-8 - ئەسىرلەردە مۇڭغۇل يايلىقىدىكى ئۇرخۇن ۋە سېلىنگا دەريالىرى ۋادىلىرىدا تىكلەنگەن مەڭگۈ تاشلارنى تۈرك-ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئەڭ دەسلەپكى كىتابنىڭ نەمۇنىلىرى دېيىشكە ھەقىقىي گەرچە ئۇلار قەدىمكى تۈرك يېزىقى بىلەن چوڭ-كىچىكلىكى ئوخشاش بولمىغان ھەر خىل تاشلارغا ئويۇلغان بولسىمۇ، لېكىن كۆك تۈرك خانلىق (744-552-يىللار) ۋە ئۇرخۇن ئۇيغۇر خانلىقلىرىنىڭ (840-744-يىللار) سىياسى، ئىقتىساد، مەدەنىيەت، ھەربى يۈرۈش ۋە قەبىلىلەر يۆتكىلىشىدەك بىر قاتار مۇھىم ساھەلەر بويىچە بىزگە ناھايىتى مۇھىم ئۇچۇرلارنى قالدۇرغان «قەغەزسىز كىتابلاردۇر». بۇلار ناھايىتى ئۇزۇن مۇددەتتىن كېيىن (ئەڭ بۇرۇن تىكلەنگەنلىرى مىلادى 580-يىلىدىن باشلىنىدۇ، ئەڭ كېيىن دېگەنلىرى 820-يىللىرى تىكلەنگەن. مۇشۇ ۋاقىتلاردىن باشلاپ ئۇلارنى رەسمىي ئوقۇپ يەشكەن ۋاقىت 1893-يىلىغىچە بولغان ناھايىتى ئۇزۇن دەۋر كۆزدە تۇتۇلىدۇ) بايقىلىشى ۋە يىشىپ ئوقۇلۇشى دۇنيا تۈركلۈگىيە تەتقىقاتىغا يېڭى بىر سەھىپە ئېچىپ بەرگەن. مانا مۇشۇ مەڭگۈ تاشلار يەتكۈزگەن ئۇچۇرلار ئارقىلىق تارىخشۇناسلار تۈرك ۋە ئۇيغۇر خانلىقلىرى دەۋرىدىكى مەدەنىيەت سەمەرىلىرىدىن خەۋەردار بولۇشتەك ۋە ئۇلارنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشتەك پۇرسەتكە ئىرىشەلگەن. 1959-يىلى 12-ئايدا گەنسۇ-شىنجاڭ تاشيولى كېڭەيتىپ ياسالغاندا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزىيىنىڭ ئارخېئولوگلىرى تۇرپان ناھىيىسىنىڭ يالقۇنتاغ ئېتىكىدىكى سىڭگىم بۇددا خارابىلىقىدا تاشيول قۇرۇلۇشىغا ماسلىشىپ قېزىش-تازىلاش ئېلىپ بارغان. ئەينى ۋاقىتتا 2-نومۇرلۇق ئىزدىن قەدىمكى ئۇيغۇرچە لوغەتنىڭ 11 پارچە كەمتۈك ۋارىقى تېپىلغان»^⑤. ئالىملار تەتقىق قىلىش ئارقىلىق بۇ لوغەت پارچىسىنىڭ 9-ئەسىرگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئىنقىلاپ چىققان»^⑥.

بىز ئالدىدا قەيت قىلىپ ئۆتكەندەك قەغەز ۋە مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ بارلىققا كېلىشى كىتابلارنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرگۈچ ئالدىنقى شەرت ئىدى. ئۇنداقتا ئۇيغۇرلارنىڭ قەغەزچىلىكى ۋە مەتبەئە تېخنىكىسى قايسى ۋاقىتلاردى باشلانغان دېگەن مەسىلە ئالدىمىزدىكى مۇھىم مەسىلىدىن ئىبارەت.

ئەنئەنىۋىي كۆز قاراش بويىچە قەغەز ئەڭ دەسلەپ مىلادى 89-يىلىدىن مىلادى 105-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە ياشىغان سەيلۇن تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغان ھەم مىلادى 105-يىلى سەيلۇننىڭ بۇ ئىجادىيىتى شەرقى خەن سۇلالىسى پادىشاھىنىڭ تارتۇقلىشىغا ئىرىشكەن دەپ قارىلىدۇ. دەرھەقىقەت، ھازىرچە قەغەزنىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە ئىجاد قىلىنىپ، ئاندىن ئوتتۇرا شەرق ۋە غەرب دۇنياسىغا تارقالغانلىقىدە پاكىتنى ھەممە بىردەك ئېتىراپ قىلىدۇ. ئەمما يېقىنقى دەۋردە ئارقا-ئارقىدىن بايقالغان ئارىپئولوگىيەلىك تىپىلىملار بۇرۇنقى ئەنئەنىۋىي كۆز قاراشقا گۇمانىي سۇئال قويدى. شىئەندىكى بېيجىڭ خارابىسىدىن تېپىلغان غەربى خەن سۇلالىسى دەۋرىگە مەنسۇپ بولغان قەغەز پارچىلىرىنىڭ سەيلۇن ئىجاد قىلغان قەغەزنىڭ يىل دەۋرىدىن 200 يىل بۇرۇن ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى»^⑦. ئۇنىڭدىن باشقا 1933-يىلى خۇاڭ ۋېنپى شىنجاڭنىڭ لوپنۇر رايونىدىكى خەن سۇلالىسى دەۋرىگە مەنسۇپ بولغان قەدىمكى قەبرىدىن غەربى خەن سۇلالىسى پادىشاھى شۈەندى دەۋرى بولسا مىلادىدىن ئىلگىرىكى 73-يىلىدىن 49-يىلىغىچە بولۇپ، لوپنۇردىن تېپىلغان بۇ قەغەزلەرنىڭ يىل دەۋرى سەيلۇن ئىجاد قىلغان قەغەزنىڭ يىل دەۋرىدىن 100 يىل بۇرۇن ئىكەنلىكى ئىسپاتلاندى^⑧. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، تارىم ۋادىسىدىكى ئەجداتلىرىمىز خېلى بۇرۇنلا قەغەز ياساشقا باشلىغان. ئۇيغۇرلارنىڭ مەتبەئە تېخنىكىسى ھەققىدىمۇ ئۇيغۇر ئالىمى ياسىن ھوشۇر ئەپەندى تۇرپان ۋە دۇنخۇاڭدىن ئېلىپ كىتىلگەن يازمىلارنى ۋە مەتبەئە بويۇنلىرىنى (بۇلارنىڭ ھەممىسى پارىژدا ساقلانماقتا، ئالىم ياسىن ھوشۇر بۇلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ پارىژدىكى بىر نەچچە يىللىق تەتقىقاتى داۋامىدا ئىسپاتلاپ چىققان) تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئۇيغۇر ئەجداتلىرىنىڭ مىخ مەتبەئە تېخنىكىسىنى 12-ئەسىرنىڭ ئاخىرى 13-ئەسىرنىڭ بېشىدىلا ئىجاد قىلىپ بۇنىڭ بىلەن ھەر خىل كىتابلارنى بېسىپ چىققانلىقىنى ئىسپاتلىغان^⑨. مانا مۇشۇ خىلدىكى مەتبەئە تېخنىكىسى بىلەن يېزىلغان ۋە بېسىلىپ چىققان كىتابلار دۇنخۇاڭ ۋە تۇرپاندا كۆپلەپ ساقلانغان بولۇپ، بۇلار ئالدىنقى ئەسىرنىڭ بېشىدا شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىياغا كەلگەن چەتئەل ئېكىسپېدىتسىيەچىلىرىنىڭ ئېلىپ كېتىشى بىلەن چەتئەللەردىكى كۈتۈپخانا، مۇزىي ۋە

باشقا تەتقىقات ئورگانلىرىدا ساقلانماقتا. تۇرپاندىكى مەتبەئە تېخنىكىسى ھەققىدە تۈركىيە ئالىمى شىناسى تېكىن مۇنداق دېگەن: «شۇ ۋاقىتتا ئېدىقۇتتا بىسىلغان كىتابلارنىڭ سەۋىيىسى دۇنيادا ئالدىنقى ئورۇندا تۇراتتى»^⑩

كىتاب سوۋغا قىلىش - ئىنسانلار تارىخىدا ئۇزۇندىن بىرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان بىر خىل مەدەنىيەت ھادىسىسى بولۇپ، ئۇزۇن تارىخقا ئىگە. كىتاب باشقا سوۋغىلارغا ئوخشىمايدۇ، كىتابلار ئارقىلىق ئىنسانلار ناھايىتى زور نەپ ۋە لەززەتلەرگە ئىگە بولالايدۇ. بۇ جەھەتتە دار كىتابنىڭ رولىغا ھەرگىز سەل قاراشقا بولمايدۇ. بۇ ھەقتە ئۇلۇغ شائىر فېردەۋسى 30 يىل بۇ كىتابنى يېزىپ (ئۆزىنىڭ «شاھنامە» ناملىق ئەسىرىنى دېمەكچى) ئىراننى قۇتقۇزۇپ قالدۇم دەپ ئېيتقان. دېمىسىمۇ بۇ كىتابتا خاتىرىلەنگەن ئىران ۋە تۇران خەلقلەرنىڭ ناھايىتى ئۇزۇن مۇددەتلىك ئۇرۇشلىرى خاتىرىلەنگەن. ئىراننى قۇتقۇزۇپ قالدۇم دېگەن بۇ كىتابتا شۇ دەۋردىكى ئىرانىيلارنىڭ تارىخى خاتىرىلىنىش ئارقىلىق ئەۋلادلارغا بۇ ھەقتىكى تارىخى ناھايىتى ئىنىق قالدۇرۇلغانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان.

ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدا مەدەنىيەت ئەرباپلىرى ئۆزلىرىنىڭ ناھايىتى زور تىرىشچانلىقلار ئارقىلىق يېزىپ چىققان ئىلمىي ئەمگىكىنى شۇ دەۋردىكى ھۆكۈمدارلارغا سوۋغا قىلىش ئارقىلىق ئۇنى بىر تەرەپتىن ئەبەدىي مۈلۈك قىلىپ ساقلاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش ۋە ئەۋلادلارنى ئۇنىڭدىن خەۋەردار قىلىشنى ئۆزىگە يۈكلەنگەن مۇقەددەس ۋەزىپە دەپ قارىغان ھەمدە بۇ ئادەتنى خېلى يېقىنقى مەزگىللەرگىچە ساقلاپ داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. ئۇلارنىڭ ئۆزىنىڭ قىممەتلىق ئەمگەكلىرىنى ھۆكۈمدارلارغا تەقدىم ئېتىشىنى نوقۇل ماددى مەنپەئەت نوقتىسىدىن تەھلىل قىلساق بىر تەرەپلىملىككە يول قويغان بولىمىز. مېنىڭچە ئۇنىڭدىكى ئەڭ مۇھىم ئامىل يەنىلا ئۆزىنىڭ ئەمگىكىنىڭ ئەۋلادلارغا يەتكۈزۈلۈپ ئەبەدىي ساقلىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىشتىن ئىبارەت. چۈنكى ئۇ دەۋرلەردە بۈگۈنكىدەك تەرەققى قىلغان نەشرىياتلار بارلىققا كەلمىگەن. كىتابلارنىڭ كەڭ دائىرىدە خەلق ئاممىسىنىڭ قولىغا يېتىپ كېلىشى ۋە ئۇلار تەرىپىدىن پايدىلىنىپ بەھىرلىنىشى ناھايىتى تەسكە توختايدىغان بىر دەۋردۇر. شۇنداق شارائىتتا كىتاب كۆچۈرۈشنى مەخسۇس كەسپىي ئادەت قىلغان ۋە خۇدا يولىدا ساۋابلىق ئىش دەپ قارىغان. پۈتۈكچىلەر كىچە-كۈندۈز مۈكچىيىپ ئولتۇرۇپ كىتابلارنى قوليازما ھالەتتىن كۆچۈرۈپ تارقاتقان. ئۇلارنى قەدىمكى زامان ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدىكى كاتتا ئەزىمەتلەر دەپ سۈپەتلىمەي تۇرالمايمىز، ئەلۋەتتە. گابائىن قۇچۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ پۈتۈكچىلىكى ھەققىدە مۇنداق يازغان: «قۇچۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ دىنىي كىتابلارنى

كۆچۈرۈش ئۇلۇغ ساۋابلىق ئىش (قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا BuYAN دېيىلگەن) دېگەن چۈشەنچىسىدىنمۇ بۇنى بايقاش مۇمكىن. (چۈنكى دىنىي كىتابلارنى كۆچۈرۈش ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ كۈچ تەلەپ قىلىناتتى). خۇددى يايلاق تۈركلىرى ئەجەل تېشى (balbal) نىڭ ئىقتىدارى ئۆلگۈچىگە ئۆتىدۇ دەپ ئىشەنگەنگە ئوخشاش قۇچۇ ئۇيغۇرلىرىدىمۇ دىنىي كىتابلارنى كۆچۈرۈشنىڭ ساۋابلىق ئىش ئىكەنلىكىگە ئىشەنەتتى. بۇدا ۋە مانى دىنىي كىتابلىرىنىڭ كۆچۈرۈلگەن نۇسخىلىرىنىڭ ئاخىرىغا ھەمىشە خاتىمە يېزىلاتتى. خاتىمىدە دائىم مۇنداق گەپلەر ئۇچرايدۇ، كۆچۈرۈلگەن كىتابلارنىڭ بىرىنچى ساۋابى ئالدى بىلەن خان سارىيغا، ئاندىن مەرھۇم ئاتا-ئانىلارغا، ئاندىن قالسا ئۇرۇق-تۇغقان ۋە دوست-بۇرادەرلەرگە بولسۇن⁽¹⁾.

ئۇلۇغ ئالىم، تىلشۇناس مەھمۇد كاشغەرى ۋە ئۇنىڭ شاھ ئەسىرى «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك»

تارىخى مەلۇماتلارغا قارىغاندا ئەڭ دەسلەپ ئالىم مەھمۇد كاشغەرى ئۆزىنىڭ شاھ ئەسىرى «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» نى ئەينى دەۋردىكى ئەرب ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ 27-خەلىپىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا بىننى مۇقتەدى بىئەمرۇللاغا تەقدىم قىلغان. ئاپتۇر مەھمۇت قەشقەرى، قاراخانىيلارنىڭ خان جەمەتىدىن بولۇپ، ئۇ تەخمىنەن 1008-يىلى تۇغۇلۇپ (ئىلگىرىكى كىتابلاردا 1005-يىلى تۇغۇلغان دەپ قەيت قىلىنىپ كېلىنكەن ئىدى، بۇ ھەقتە ئالىم تۇغۇلغانلىقىنىڭ مىڭ يىللىق خاتىرە پائالىيىتىنى ئەزىزانە قەشقەردە 2005-يىلى ئۆتكۈزۈپ داغدۇغا بىلەن خاتىرلىگەن. چەتئەللەردە بولسا 1008-يىلىنى ئالىمنىڭ تۇغۇلغان يىلى دەپ قارايدۇ. 2008-يىلى تۈركىيە، ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، تۈرمەنىستان قاتارلىق ئەللەردە بىر نەچچە قېتىم خاتىرلەش ۋە ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. مەملىكىتىمىزنىڭ بېيجىڭ، ئۈرۈمچى ۋە قەشقەر شەھەرلىرىدىمۇ مۇشۇنداق پائالىيەتلەر ئېلىپ بېرىلدى ھەمدە مۇشۇ يىغىن ۋە پائالىيەتلەرنىڭ سوۋغىسى سۈپىتىدە «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» نىڭ تولۇق ئېنىدىكىسىلىق نۇسخىسى ئىشلەندى) 97 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ ئەينى دەۋردە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ كەڭ دالا-سەھراىرىنى ئايلىنىش ۋە ئۆزىنىڭ ئەسىرىگە ماتېرىيال توپلاش ئۈچۈن 1058-يىلى قەشقەردىن يولغا چىقىپ 15 يىلغا يېقىن دالا تەكشۈرۈش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ بۇ شاھانە ئەسىرىنى يېزىپ چىققان. مىلادى 1072-يىلىدىن 1076-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا بۇ

ئەسەرنى ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ 4 قېتىم تۈزۈتۈپ ئەرەب ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ پايتەختى، قەدىمىي مەدەنىيەتلىك شەھەر باغداتتا خەلىپىلىكنىڭ 27-سى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا بىننى مۇقتەدى بىئەمرۇللاغا تەقدىم قىلىنغان. ئاپتۇر ئۆز ئەسىرىنىڭ بېشىدا بۇ كىتابنى ئۇنىڭغا تەقدىم ئېتىش ۋە بۇ ئەسەرنى يېزىشتىكى مۇدداسى سۈپىتىدە ئەبەددىي يادىكارلىق ۋە پۈتمەس-تۈگمەس بىر بايلىق بولۇپ قالسۇن دەپ ئۇلۇغ تەڭرىگە سىغىنىپ بۇ كىتابنى تۈزۈپ چىقتىم ۋە ئۇنىڭغا «دىۋانۇ لوغەتت تۈرك» دەپ ئات قويدۇم، بۇ كىتابنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇقەددەس ئورنىدا ئولتۇرغان ھاشىم ئورۇغىدىن ۋە ئابباسىيلار سۇلالىسىدىن يولباشچى بولغان خوجىمىز، ئىگىمىز، مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرى ۋە تەڭرى تەيىنلىگەن خەلىپە مۇھەممەت ئوغلى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بىئەمرۇللا ھەزرەتلىرىگە ئارمىغان قىلدىم ⑫ دەپ يازغان.

ئاپتۇر يۇقىرى ئەسىرىدىن باشقا يەنە «تۈركىي تىللارنىڭ نەھىۋىگە ئائىت جەۋھەرلەر» ناملىق يەنە بىر پارچە ئەسەرنى يازغانلىقىنى تىلغا ئالغان ⑬. بۇ كىتابتا ھازىرغىچە بىرەر يەردە بايقالغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات يوق. بۇ ئەھتىمال ئۇيغۇرلار تارىخىدا يۈز بەرگەن بىر قانچە قېتىملىق كىتاب كۆيدۈرۈشتەك قارا دولقۇندا كۆيۈپ كۈلگەن ئايلىنغان بولۇشى ئەھتىمالغا يېقىن.

بۇ ئەسەر 11-ئەسىردىن بۇرۇنقى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ تىلى، ئىجتىمائىي تۇرمۇشى، تارىخى، ئەدەبىياتى، ئۆرپ-ئادەتلىرى، پەلسەپىۋى كۆز-قاراشلىرى، تىبابەتچىلىكى ھەربى ۋە ئىقتىسادىي تۇرمۇشى، ئەلنى ئىدارە قىلىش ئۆرنەكلىرى، مىللەتلەرنىڭ جۇغراپىيىلىك جايلىشىشى ۋە پىسخىك ئالاھىدىلىكى جەھەتتىن بىزنى بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئۇزاق قەدىمكى دەۋرلەردىن باشلاپ مەھمۇد قەشقەرى ياشىغان دەۋرگىچە بولغان يىراق قەدىمكى تارىخنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان شېئىر-قوشاقلار، رۇبائىي، مەرسىيە، ماقال-تەمسىللەر ۋە ھىكمەتلىك سۆزلەردىن مۇپەسسەل مەلۇمات بىرىدۇ.

«تۈركىي تىللار دىۋانى»- تۈركىي سۆزلەر ئەرەبچە بىلەن ئىزاھلانغان لوغەتتۇر. ئاپتۇر بۇ ئەسەرنى ئۇزۇن مۇددەتلىك تىل تەكشۈرۈش ئەمەلىيىتى داۋامىدا يېزىپ چىققان بولۇپ، ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق يازىدۇ: «مەن تۈركلەرنىڭ ئەڭ سۆزمەنلىرىدىن، پىكرىنى ئەڭ روشەن بايان قىلالايدىغانلىرىدىن، ئەڭ زېرەكلىرىدىن. ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىگە مەنسۇپلىرىدىن ۋە جەڭ ئىشلىرىدا ئۇستا نەيزىۋازلىرىدىن بولۇپ تۇرۇقلۇق ئۇلارنىڭ شەھەر ۋە سەھراىرىنى باشتىن-ئاياغ كېزىپ چىقتىم. تۈرك، تۈركمەن، ئوغۇز، چېگىل، ياغما،

قىرغىزلارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە قاپىلىرىنى ئېنىقلاپ چىقىپ ئۇلاردىن پايدىلاندىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ تىلى مېنىڭ دىلىمغا ناھايىتى ياخشى ئورۇنلاشتى. مەن ئۇلارنى پۇختا رەتلەپ، ئوبدان تەرتىپكە سىلىپ چىقتىم»^⑭.

بۇ ئەسەرنى ئىبراھىم مۇتئى باشچىلىقىدىكى ئالىملار 1981-يىلى 1-تومىنى، 1983-يىلى 2-تومىنى، 1884-يىلى 3-تومىنى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرغان. ھازىرغىچە 10 نەچچە خىل چەتئەل تىلىدىكى تەرجىمە نۇسخىسى نەشرى قىلىنىپ تارقىتىلدى.

بۈيۈك شائىر، مۇتەپەككۈر ۋە دۆلەت ئەرپابى يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە ئۇنىڭ شاھ ئەسىرى «قۇتادغۇ بىلىگ»

يۈسۈپ خاس ھاجىپ 1018-1019-يىللىرى قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ يەنە بىر مەدەنىيەت مەركىزىي بالاساغۇندا تۇغۇلغان. ئۇنىڭ «قۇتادغۇ بىلىگ» ناملىق ئەسىرىنى ئۇ ئۇزۇن مۇددەت توپلىغان ھاكىمىيەت باشقۇرۇش بىلىملىرى ۋە تەجىربىلىرىگە ئاساسەن يېزىپ چىققان بولۇپ، بۇ قاراخانىيلارنىڭ ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەش، دۆلەتنى قانۇنىي ئاساسقا ئىگە قىلىپ قۇرۇپ چىقىش، قاتمال قۇرۇلمىلارنى ئىسلاھ قىلىش، قانۇن-تۈزۈملەرنى مۇستەھكەملەش توغرىسىدىكى پروگرامما خاراكتېرلىك ئەسەردۇر. ئۇ بۇ ئەسىرىنى 1070-يىلى پۈتتۈرۈپ شۇ يىلى قاراخانىيلارنىڭ خانى ھەسەن بۇغراخانغا نورۇز سوۋغىسى سۈپىتىدە سوۋغا قىلغان»^⑮. بۇنىڭدىن باشقا يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ 1080-يىلى ۋە 1082-يىلى «قامۇس»، «سىياسەتنامە» قاتارلىق ئەسەرلەرنىمۇ يازغانلىقى قەيت قىلىندۇ»^⑯.

ئاپتۇر ئەسىرىنىڭ بېشىدا «ئەڭ سۆيۈملۈك پەرزەنتىم، مەن سىلەر ئۈچۈن شۇنچە مۇشەققەت چىكىپ، ھاياتلىق ئۇلۇڭلارنى پۇختىلىشىڭلار ئۈچۈن ئىش-ھەركەت ۋە يولۇڭلارنىڭ قانداق بولۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە «قۇتادغۇ بىلىگ» ئەسىرىمنى سىلەرگە مىراس قالدۇرۇدۇم، ھەر قاچان يولۇڭلاردىن ئازماي ئۇشبۇ يول بىلەن ماڭغايىسىز، بۇ دۇنيانى ئىزدىسەڭلارمۇ يول مۇشۇ، ئۇ دۇنيانى ئىزدىسەڭلەرمۇ يول مۇشۇ»^⑰ دەپ ئۆزىنىڭ كىتابىنى نېمە ئۈچۈن يازغانلىقىنى قەيت قىلغان.

بۇ ئەسەر قايسى ئەل پادىشاھلىقىغا، قايسى ئېقىمغا يەتسە ئۇزۇلۇقى ۋە پەۋقۇلاددە گۈزەللىكىدىن شۇ ئەلنىڭ ھېكمىلىرى بىلەن ئالىملىرى بوبۇل قىلىپ ئۇنىڭغا ھەر تۈرلۈك

ئات ۋە لەقەم بەرگەن. چىنلىقلار «ئەدەبۇل مۇلۇك» (ئەمىرلەرنىڭ ئەدەب-قائىدىلىرى)، ماچىن ھېكىملىرى «ئايىنۇل مەلىكە» (مەملىكەت دەستۇرى)، مەشرىقلىقلەر «زىننەتۇل ئۇمرا» (ئەمىرلەر زىننىتى)، ئىرانلىقلار «شاھنامەئىي تۈركىي» دەپ ناملارنى بەرگەن. يەنە بەزىلەر «پەندىنامە مۇلۇك» (ئەمىرلەرگە نەسەھەت)، تۇرانلىقلار «قۇتادغۇ بىلىگ» (بەخت كەلتۈرگۈچى بىلىم) دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتىغان» ⑱.

بۇ ئەسەرنى ئەھمەت زىيائى قاتارلىق ئالىملار 1984-يىلى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرغان. ھازىرغىچە بۇ ئەسەرنىڭ 6-7 خىل تىلدىكى تەرجىمە نۇسخىسى نەشر قىلىندى.

ئەدب ئەھمەد يۈكەنكى ۋە ئۇنىڭ «ئەتەبەتۇل ھەقايىق» (ھەقىقەتلەر بوسۇغىسىدا) ناملىق ئەسىرى

قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە، ئەينى دەۋر ئەدەبىي تىلى — «خاقانىيە تىلى» (ئەسەردە بۇ تىل قەشقەر تىلى دەپ ئاتالغان) دا يېزىلغان ئەدب ئەھمەد يۈكەنكىنىڭ «ئەتەبەتۇل ھەقايىق» (ھەقىقەتلەر بوسۇغىسى) ناملىق ئەسەر قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىدىكى ئەبىي مىراسلار قاتارىدا مۇھىم ئەسەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ سانىلىدۇ. ئەسەرنىڭ كېيىن باشقىلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسىدىن «ئەتەبەتۇل ھەقايىق» كۆچۈرگەن 15-ئەسىردە ئۆتكەن تۆمۈرىيلەر خانلىقىنىڭ ئەمىرلىرىدىن بىرى بولغان بۈيۈك ئەمىر ئارسلان خوجا تارقان تەرىپىدىن داستاننىڭ ئاخىرىغا ئىلاۋە تەرىقىسىدە قوشۇپ قويۇلغان بىر پارچە شېئىرىدىن ئەدىبىنىڭ يۈكەنكى دېگەن يەردىن ئىكەنلىكى، دادىسىنىڭ ئىسمى مەھمۇد يۈكەنكى ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ ئەسىرىنىڭ «ئەتەبەتۇل ھەقايىق» دېگەن ئەرەبچە نام بىلەن ئالغانلىقى ھەمدە ئەسەر تىلىنىڭ «قەشقەر تىلى» بىلەن يېزىلغانلىقى مەلۇم.

تارىخى مەنبەلەردە يۈكەنكى شەھىرىنىڭ سەمەرقەند ئەتراپىغا جايلاشقانلىقى مەلۇم. ئەدب ئەھمەد يۈكەنكى 12-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن 13-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان مەزگىلدە ياشاپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئەسەرنى 1484-يىلى شەيخزادە ئابدۇلرازاق كۆچۈرۈپ ساقلىغان نۇسخىسىغا ئاساسەن نەچچە ئاسم بۇنى 1915، 1916 ۋە 1934-يىللىرى تۈرك ۋە ئۇيغۇر تىلىدا نەشر قىلدۇرغان.

بۇ داستان پەندى-نەسەھەت تېمىسىدىكى ئەسەر بولۇپ، 14 باپتىن تۈزۈلگەن.

ئۇنىڭدا تىپىك ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان 11 چوڭ مەسىلە چۈشەندۈرۈلگەن. ئەينى ۋاقىتتا قاراخانىيلار سۇلالىسى شەرق ۋە غەربى قىسىملارغا بۆلۈنۈپ كەتكەن بولۇپ، زاۋاللىققا يۈزلەنگەن ھەمدە 12-ئەسىرنىڭ 30-يىللىرىدىن باشلاپ بەزىدە قىتانلارغا بەزىدە خارازىم خانلىقىغا قارام ھالەتكە چۈشۈپ قالغان. فېئودال تەپرىقچىلىق، بۆلۈنمىچىلىك، ئۇرۇش ئاپەتلىرى، قاششاقلىق، جاھالەت ۋە باشقا قاتمۇ-قات زۇلۇملار بۇ ئەدىبىنى ئادالەت، ھەققانىيەت ۋە خەلقپەرۋەرلىك ئىدىيەلىرى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، كىشىلەرنى ئادالەتكە، ئىنساپقا ۋە ئىنسانى ئەخلاق-پەزىلەتلەرنى تۇرغۇزۇشقا چاقىرىش نىيىتىدە بۇ ئەسەرنى يېزىپ چىققان ھەمدە يېزىپ بولۇپ قاراخانىيلارنىڭ بېگى مۇھەممەد داد ئىسپەھسالارغا تەقدىم قىلغان» ①۹

چوس گىخودزېر ۋە ئۇنىڭ «گىرامماتىكا» ناملىق كىتابى

چوس گىخودزېر 13-14-ئەسىرلەردە ياشىغان ئۇيغۇر تىلشۇناسى ۋە ئالىمى. ئۇ شىنجاڭدىن يۈەن سۇلالىسى ئوردىسىغا جەلپ قىلىنغان ئۇيغۇر زىيالىيلىرى ئارىسىدا كۆپ تەرەپلىمە ئىقتىدارغا ئىگە بىلىم ئىگىسى، تەدبىرلىك سىياسىئون، دانا مۇتەپەككۇر، ئۇيغۇر ۋە خەنزۇ تىللىرىنى پۇختا ئىگىلىگەن تىلشۇناس ۋە ئالىم سۈپىتىدە تونۇلغان ھەمدە «دۆلەت ئۇستازى» دېگەن پەخىرلىك نامغا ئىگە بولۇپ، ئوردىدا ئەتىۋارلىنىپ ئىشلىتىلگەن.

چوس گىخودزېر قۇبلايخاننىڭ تەشەببۇسى بىلەن «گىرامماتىكا» ناملىق بىر كىتاب يازغان بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇڭغۇل تىلىنىڭ گىرامماتىكا قائىدىلىرى بايان قىلىنغان. بۇ كىتاب ئارقىلىق مۇڭغۇل تىلىنىڭ ئىملا قائىدىسى ۋە تەلەپپۇزنى توغرىلاش قائىدىلىرىگە ئاساس سېلىنغان. ئۇ ئۇيغۇر يېزىقى ئاساسدا تاتانۇڭا تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغان مۇڭغۇل يېزىقىنى بىر قەدەر سىستېمىلىق ئىسلاھ قىلىپ چىققان بولۇپ، بۇرۇنقى يېزىقتىن پەرقلەندۈرۈپ چىقىش ئۈچۈن «يېڭى مۇڭغۇل يېزىقى» دەپ ئاتالغان ھەمدە مۇڭغۇل ئەدەبىي تىلىنى قىلىپلاشتۇرۇش جەھەتتە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان.

ئەنسارى ۋە ئۇنىڭ «نادىر نوملار يەشمىسى»، «نەسىرنامىدىن پارچىلار»، «نەسىرنامە»، «ئەلنى ئىدارە قىلىشقا پايدىلىق ئومۇمىي ئۆرنەكلەر»، «دورا ئۆسۈملۈكلەر» قاتارلىق تەرجىمە ئەسەرلىرى ئەنسارى يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئۇيغۇرلار ئىچىدىن چىققان مەشھۇر تەرجىمىشۇناس بولۇپ، تەخەللۇسى «گوباۋ» (دۆلەت گۆھىرى) ئىدى.

«يۈەن سۇلالىسى يېڭى تارىخى» نىڭ 192-جىلىدىدا دېيىلىشىچە، ئۇنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى بېشبالىقتا ئولتۇرۇشلۇق بۇددىست ئۇيغۇرلار بولۇپ، ئۇ كىچىكىدىن باشلاپلا بۇددىست نوملىرىنى ئوقۇغان ۋە كۆڭزى تەلىماتلىرىنى پىششىق ئۈگەنگەن. مۆڭكۆ خان تەختكە ئولتۇرغان يىللىرى (مىلادى 1251-يىللىدىن 1259-يىلىغىچە) ئوردا تەرىپىدىن ئىلمىي خىزمەتكە تەكلىپ قىلىنغان.

يۈەن شىزو (قۇبلايخان)

تەختكە ئولتۇرغان يىلى (1260-يىلى) ئەنسارى تەرجىمە قىلغان ئون جىلىدلىق بۇددىست نامى «نادىر نوملار يەشمىسى» نى قۇبلايخانغا تەقدىم قىلغان. قۇبلايخان ئۇنى ئوردىنىڭ كاتىباتلىق، تىلماچلىق ئىشلىرىغا قاتناشتۇرغان. ئالدىنقى سۇلالىلەرنىڭ تەجىربە-ساۋاقلرىدىن خەۋەردار بولۇش ئۈچۈن، قۇبلايخان ئۇنى يەنە مەخسۇس تارىخى ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلىشقا بويرۇغان.

ئۇ دەسلەپ بۇ بويرۇققا ئاساسەن «نەسىرنامىدىن پارچىلار» نالىق كىتابنى خەنزۇچىدىن مۇڭغۇلچىغا تەرجىمە قىلغان. ئىككىنچى قېتىمدا يەنە «جىنگۈەن يىللىرىدىكى مۇھىم سىياسى ئىشلار» ناملىق كىتابنى تەرجىمە قىلغان. بۇ كىتابنىڭ مۇڭغۇل تىلىغا تەرجىمە قىلىنىشى قۇبلايخان ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى مۇڭغۇل-ئۇيغۇر ھۆكۈمرانلىرىنىڭ يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىغا پايدىلىق بولۇپلا قالماي، بەلكى ھەكىمىيەت يۈرگۈزۈش ۋە تەجىربە-ساۋاق يەكۈنلەشتە ناھايىتى چوڭ رول ئوينىغان.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەنە «ئىبرەتنامە» ناملىق كىتابنى تەرجىمە قىلىپ قۇبلايخانغا سوۋغا قىلغان. بۇ كىتابتا ئىلگىرىكى سۇلالىلەردىكى دىۋان بەگلىرى بىلەن ۋەزىر-تۈرلەرنىڭ ئاچچىق ساۋاقلرىنى، ئېچىنىشلىق ئاقىۋەتلىرى ۋە ئۇنىڭغا كۆرۈلگەن چارە-تەدبىرلەر بايان قىلىنغان. ئەنسارى بۇ تەرجىمە ئەسىرىنى قۇبلايخانغا ھاكىمىيەت باشقۇرۇشقا پايدىلىنىشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا تەقدىم قىلغان. ئەينى ۋاقىتتا ئەنسارىنىڭ ئوردا ئىچىدىكى تەسىرىمۇ خېلى يۇقىرى بولغاچقا، ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا ئارلاشقان ۋە قەلەمكەشلەر ئارىسىدا يۇقىرى ھۆرمەتكە ئىگە بولغان.

كېيىنكى ۋاقىتلار ئۇ بۇنىڭلىق بىلەنلا قالماي يەنە سىماگۇاڭنىڭ «ئەلنى ئىدارە قىلىشقا پايدىلىق ئومۇمىي ئۆرنەكلەر» ناملىق تارىخى ئەسەرنى، تېبابەتچىلىككە ئائىت ئەسەرلەردىن «كۆپ ئۇچرايدىغان قىيىن كىسەللىكلەر دەستۇرى»، «دورا ئۆسۈملۈكلەر»

قاتارلىق كىتابلارنىمۇ تەرجىمە قىلىپ قۇبلايخانغا سوۋغا قىلغان»^{②①}.
ئۇ 1293-يىلى ۋاپات بولغىچە مانا مۇشۇنداق ئەھمىيەتلىك ۋە ئىمىي تەرجىمە ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغان.

مىرزا ھەيدەر كوراگان ۋە ئۇنىڭ «تارىخى رەشىدى» ناملىق ئەسىرى

مىرزا ھەيدەر كوراگان 1550-يىلى تاشكەنتتە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئاتىسى مۇھەممەت ھۈسەيىن كوراگان تاشكەنت ۋە ئورتا تۆپە ھاكىمى بولغان. ئاتىسى 1508-يىلى شايبانىخان تەرىپىدىن ھىراتتا ئۆلتۈرۈلگەندە، ئۇ بۇخاراغا قېچىپ كەلگەن ۋە بۇ يەردە ۋاقىتلىق پاناھلانغان.

ئۇ 1509-1513-يىللىرى نەۋرە ئاكىسى بابۇر شاھنىڭ ھوزۇرىدا بولغان. ئۇ بۇ جەرياندا بابۇر بىلەن سەمەرقەنت ۋە بۇخارالارغا قارىتا ئېلىپ بېرىلغان بىر قانچە قېتىملىق ھەربى يۈرۈشلەرگە قاتناشقان. ئۇ 1513-يىلى سەئىدىخاننىڭ يېنىغا كەلگەن بولۇپ تاكى سەئىدىخان ۋاپات بولغان 1533-يىلىغىچە بولغان 20 يىلدا سۇلتان سەئىدىخان بىلەن ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا بىللە بولغان.

سۇلتان سەئىدىخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئابدۇرەشىدخان تەختكە ۋارىسلىق قىلغان، ئەينى ۋاقىتتا ئابدۇرەشىدخان ئاقسۇنىڭ ھاكىمى ئىدى. دادىسىنىڭ ۋاپات بولغان خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال يەكەنگە كەلگەن. ئابدۇرەشىدخان يېڭى يىلنىڭ 1-كۈنى كېلىپ تەختكە ئولتۇرغىنى ياخشى دېگەن مەسلىھەتنى ئۇنىڭغا يەتكۈزگۈچىلەر مىرزا ھەيدەر ۋە ئۇنىڭ تاغىسى سەئىد مۇھەممەت مىرزلارنىڭ خانلىق تەختكە ئابدۇرەشىدخاننىڭ ئېنىسى ئېسكەندەر خاننى ئولتۇرغۇزۇشنى قەستلەپ، ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈۋاتقان بولسا كېرەك دەپ خاننى ئىشەندۈرگەن. شۇنىڭ ئابدۇرەشىدخان ھەق-ناھەقنى سۈرۈشتۈرمەستىنلا ئۇنىڭ ئالدىغا سالامغا چىققان سەئىد مۇھەممەت مىرزا ۋە بىر قانچە ئوردا ئاقساقاللىرىنى قەتىل قىلغان. مۇشۇنداق شارائىتتا، مىرزا ھەيدەر يەكەندىن چىقىپ كەشمىرگە كەتكەن.

ئۇ 1541-1546-يىللىرى كەشمىردە تۇرغان يىللىرىدا «تارىخى رەشىدى» ناملىق كىتابىنى يېزىپ چىققان. ئاپتۇر ئەسلى بۇ كىتابنى ئابدۇرەشىدخانغا بىغشلاش ۋە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلىشنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ يۇقارقىدەك بىر قاتار سىياسى ۋەقەلەر سەۋەبىدىن ئەمەلگە ئاشمىغان.

بۇ ئەسەرنىڭ بىر نۇسخىسى ھازىر لىنىنگىرات، تاشكەنتتىكى بىر قېسىم مۇزىي ۋە كۈتۈپخانىلاردا ساقلانماقتا. ھازىرغىچە بۇنىڭ 7 خىل تىلدىكى تەرجىمە نۇسخىسى نەشر قىلىندى.

مۇھەممەت سىدىق بەرشىدى ۋە ئۇنىڭ «سىدىقنامە» ناملىق ئەسىرى

مۇھەممەت سىدىق بەرشىدى 18-ئەسىردە ياشىغان ئۇيغۇر ئالىمى ۋە مۇتەپەككۈرى بولۇپ، 1715-يىلى قەشقەردە تۇغۇلغان. ئۇ ئىلىم ئىزدەش يولىدا ئەينى ۋاقىتتىكى قەشقەر مەدرىسلىرىدە ئوقۇپ ئەرەب، پارس تىللىرىنى پىششىق ئۈگەنگەن. قانۇن، ئەدەبىيات بە ئىسلامىيەت پەنلىرى بويىچە ئۆز زامانىسىنىڭ ئەڭ كاتتا ئالىمى بولۇپ تونۇلغان.

ئۇ شەرق ئەللىرى مەدەنىيىتىنىڭ نەمۇنىلىرىنى ئۈگۈنۈش، تەتقىق قىلىش جەريانىدا 11-ئەسىردە ئۆتكەن ئىران ئالىمى قابۇس ئىبنى ۋەشىمىگىرنىڭ ئۆز ئوغلى كىلانشاھقا ۋەسىيەت ئورنىدا يېزىپ قالدۇرغان «قابۇسنامە» ناملىق ئەسىرى بىلەن تونۇشقان. بۇ ئەسەرنىڭ ئىلھامى بىلەن ئۆزىمۇ شۇ ماۋزۇدا بىرەر ئەسەر يېزىشنى پىلانلاپ، خەلق ئارىسىدا تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ ماتېرىيال توپلاش مەقسىتىدە قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ قاتارلىق جايلارنى ئارىلاپ يازماقچى بولغان ئەسەرنىڭ تىلى ۋە مەزمۇنى ھەققىدە قىممەتلىك ماتېرىياللارنى توپلىغان. نەتىجىدە شۇ ۋاقىتتىكى قەشقەر ھاكىمى مۇھەممەت ئىبراھىم بەگ ئىبنى كىپەك بەگ ئىلخانىنىڭ تەۋسىيىسى ۋە ياردىمى بىلەن 1785-يىلى «سىدىقنامە» نامدا ئاتالغان دېداكتىك ئەسىرىنى يېزىشقا باشلاپ 1787-يىلى تاماملىغان. بۇ ئەسەر دېداكتىك خاراكتېردىكى ئەسەر بولۇپ، 44 باپتىن تۈزۈلگەن. مەزمۇنى تولمۇ كەڭ دائىرىدە بولۇپ، سىياسەت، پەلسەپە، قانۇن، ئەدەبىيات، دىن، ئەخلاق، تۇرمۇش ۋە مىللىي ئۆرپ-ئادەت قاتارلىق ئىلىم-پەننىڭ ھەممە ساھەسىگە ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى مەسىلىلەر ھەققىدە مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىلغان.

مۇھەممەت ئېۋەزىن مەۋلانە سەدىرىدىن قاراقاشى ۋە ئۇنىڭ

«مەجمۇئە تۈل ئەھكام» ناملىق ئەسىرى

شائىر مۇھەممەت ئېۋەز قاراقاشى مەۋلانە سەدىرىدىن قاراقاشىنىڭ ئوغلى بولۇپ، 18-17-ئەسىرلەر ئارىلىقىدا قاراقاشىنىڭ ھازىرقى ماڭغلاي يېزىسى تەۋەسىدىكى مۇغاللا كەنتىدە

ياشاپ، ئۆمرىنى ھەر قايسى پەنلەر ئىجتىھاتى ۋە تەتقىقاتى بىلەن ئۆتكۈزگەن. ئۇ ئىلمىسۇيەر ئاتىسىنىڭ بىۋاسىتە تەربىيىلىشى ۋە ئائىلىسىدىكى قويۇق ئىلمىي كەيپىيات مۇھىتىدا ئەتراپلىق ئۆسۈپ يىتىلگەن شائىر ۋە ئالىمدۇر. دادىسى مەۋلانە سەدىرىدىن قاراقاشى ئىلمىنىڭ قەدىرىنى بىلىدىغان ۋە ئۆزىمۇ ئۆمرىنى ئىلمىي پائالىيەتلەر بىلەن ئۆتكۈزگەن ئادەم بولغاچقا، ئوغلىنى تەربىيەلەشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەن. ئۇ ئۆزى ئوغلىنى بىۋاسىتە تەربىيەگە ئېلىپ، دىنىي ئىسلامنىڭ مۇقەددەس ئەھكاملىرىدىن تارتىپ تارىخ، جۇغراپىيە، ئىلمىي ھېساب، ئىلمىي نۇجۇم، يەتتە ئېقىلم، توققۇز ئەفلاك...» لارغىچە يىتەرلىك تەربىيەگە ئىگە قىلغان. ئاتىسىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشى نەتىجىسىدە ئۆزى ئۈگەنگەن ئىلىملەر بويىچە ئۇ زېھنى ئۆتكۈر ئالىم بولۇپ يىتىلگەن.

ئۇنىڭ بىزگە يىتىپ كەلگەن ئەسەرلىرىدىن «مەخدۇم ئەزەم»، «تەزكىرەئىي خوجا ئىسھاق» قاتارلىق تارىخى ئەسەرلىرى ۋە «مەجمۇئەتۇل-ئەھكام» ناملىق كالىندارچىلىق ۋە ئىلمىي نۇجۇمغا ئائىت ئەسىرى، شۇنداقلا بىر قېسىم شېئىرلىرى مەلۇم. «مەخدۇم ئەزەم»، «تەزكىرەئىي خوجا ئىسھاق» قاتارلىق تارىخى ئەسەرلىرى 17-18-ئەسىرلەردە شىنجاڭدا بولۇپ ئۆتكەن زور سىياسىي، ئىجتىمائىي ۋەقەلەر ۋە تارىخى شەخسلەر توغرىسىدا يېزىلغان بولۇپ، بۇ ئەسەرلەر مۇھەممەد سادىق كاشىغەرنىڭ «تەزكىرەئىي ئەزىزان» دېگەن كىتابلىرى بىلەن ئۆز-ئارا ماسلىشىپ، بىر-بىرىنىڭ كەم يېرىنى تولۇقلايدۇ.

ئاپتونۇمنىڭ «مەجمۇئەتۇل-ئەھكام» ناملىق ئەسىرى ئاسترونومىيە، ماتېماتىكا، جۇغراپىيە، تارىخ، فىزىئولوگىيە ۋە ئەخلاق قاتارلىق پەنلەرنىڭ نوقتىسىدا تۇرۇپ يېزىلغان بولۇپ، ئۇ ئۆزىدىن بۇرۇنقى مۇشۇ ساھەگە ئائىت ئىلىملەرنى توپلىغان مۇشۇ ھەقتە ئۇچۇر بەرگەن. ئاپتونۇم بۇ ئەسەرنىڭ بېشىدىلا مۇنداق يازغان: «بۇ پېقىر خاكسار، پەرىشان رۇزىگەر مۇھەممەت ئەۋەز ئىبنى مەۋلانە سەدىرىدىن قاراقاشى..... بىر كەلىمە ھۆكەمە ئەھۋالىدىن ۋە تارىخ، ھېساب، جەمەل، توققۇز ئەفلاك، يەتتە ئېقىلم، ئاجايىبات ۋە غارايىباتى ئالەم، شەھەرلەر، قەلئەلەر، ئىلمىي ھەندەسە ۋە نۇجۇم، ئىلمىي ھەيئەت مۇقەددىماتى ئىلمىي ھېساب، پاراسەت ۋە ھۆكۈمدىن جەمئىي قىلىندى ۋە «مەجمۇئەتۇل-ئەھكام» دەپ ئات قويۇلدى» (21) دەپ يازغان. ئۇنىڭ بۇ ئەسىرىدىن ئۆزىدىن بۇرۇنقى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئاتاقلىق تەبىئىي پەن ئالىملىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى پىششىق ئۈگۈنۈپ تەتقىق قىلغانلىقىنى كۈرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئاپتونۇمنىڭ بۇ ئەسىرى شۇ زامان ئۇيغۇر تەبىئىي پەن تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا بىرىنچى قول ماتېرىياللىق قىممىتىگە ئىگە.

ئاپتۇر بۇ ئەسەرنى ئەينى ۋاقىتتىكى قاراقاش ھاكىمى مىرزا شاھباز بەگنىڭ تەشەببۇسى بىلەن يېزىپ چىققان ۋە ئاخىرىدا ئۇنىڭغا سوۋغا قىلغان. بۇ ئەسەر ھازىر ئاپتۇنۇم رايۇنلۇق قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسىدا ساقلانماقتا. قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسىنىڭ ئالىي مۇھەررىرى ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق بۇ ئەسەرنى نەشرگە تەييارلىغان.

موللا مۇھەممەت تۆمۈر قەشقەرى ۋە ئۇنىڭ «كەلىلە دەمىنە»

ناملىق تەرجىمە ئەسىرى

موللا مۇھەممەت تۆمۈر قەشقەرى 18-ئەسىردە ياشىغان ئاتاقلىق تەرجىمان ۋە ئەدىبلەرنىڭ بىرى. ئۇ ئەينى ۋاقىتتا قەشقەردىكى مەدرىسەلەردە ئوقۇپ ئەرەب، پارس تىللىرىنى ناھايىتى ياخشى ئىگىلىگەن تەرجىمە ئۇستازى، مەشھۇر خەتتات ۋە ئۆز دەۋرىنىڭ مۆتىۋەر ئۆلىمالىرىدىن بىرى بولۇپ تونۇلغان.

ئۇ ھىندى پەيلاسوپى بىد باي بىرەھىمنىڭ «كەلىلە دەمىنە» ناملىق ئەسىرى بىلەن ئۇچرىشىش جەريانىدا بۇ ئەسەردىن كەڭ خەلق ئاممىسىنى بەھىرلەندۈرۈش ئۈچۈن ئۇنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىش ئارزۇسى تۇغۇلغان ۋە بۇ ئىشقا ھىجرىيەنىڭ 1131-يىلى تۇتۇش قىلىپ پارسچە تەرجىمە نۇسخىسىدىن تەرجىمە قىلىشقا باشلىغان.

بۇ پەلسەپىۋىي - پىكىر مۇلاھىزىلەرنى ئەكس ئەتتۈرۈگۈچى مەسەل خارەكتىرلىك ھىكايىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەدەبىي ئەسەر بولۇپ، ئاپتۇر ئۇنىڭدا تۈرلۈك جانۋارلار ۋە ھايۋانلارنىڭ ھاياتى، ئۇلارنىڭ ئۆز-ئارا مۇناسىۋىتى ۋە زىددىيەتلىرىنى بايان قىلىش شەكلى بىلەن كىشىلىك جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي جەريانى، پادىشاھلارنىڭ جەمئىيەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، تۈرلۈك گورۇھ ۋە تەبىقىلەرنىڭ ئۆز-ئارا مۇناسىۋىتى ۋە ھىلىگەرلىك، ئالدامچىلىق ئۇسۇللىرىنى ئىپادىلەيدۇ.

موللا مۇھەممەت تۆمۈر قەشقەرنىڭ بۇ ئەسەرنى تەرجىمە قىلىشقا شۇ ۋاقىتتىكى قەشقەر ھۆكۈمدارى مۇھەممەت ئىمام بەگ سەۋەب بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاپتۇر ئۆز تەرجىمىسىنى «ئاسار ئىمامىيە» دەپ ئاتىغان. ئەسەرنىڭ ھازىر ساقلانغان نۇسخىسى تەرجىماننىڭ ئۆز قەلىمى ئارقىلىق يازغان نۇسخىسى بولۇپ، ئۇنىڭدىن تەرجىماننىڭ يۈكسەك قەلەم ماھارىتىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

موللا مۇھەممەت تۆمۈر قەشقەرى بۇ ئەسەردىن باشقا يەنە پارس يازغۇچىسى ھۈسەيىن

كاشفنىڭ «ئەخلاقۇل مۇھسىنىن» ناملىق ئەسەرنى پارسچىدىن تەرجىمە قىلغان.

موللا سىدىق يەركەندى ۋە ئۇنىڭ «نەسرېيى مىرزا مۇھەممەت ھۈسەيىنگە»

ناملىق ئەسىرى

موللا سىدىق يەركەندى 19-18-ئەسىرلەردە ياشىغان ئۇيغۇر ئالىمى ۋە يازغۇچىسىدۇر. ئۇ «نەسرېيى مىرزا مۇھەممەت ھۈسەيىنگە» ناملىق ئەسىرى بىلەن مەشھۇردۇر. يازغۇچى بۇ ئەسەرنى 1808-يىلى يەكەندە يازغان بولۇپ، نەۋائىينىڭ «خەمسە» ناملىق شېئىرىي داستانىنى نەسرېيى شەكىلدە رومان قىلىپ تۈزۈپ چىققان. ئاپتۇرغا بۇ ئىشنى ئەينى ۋاقىتتىكى يەكەن ھاكىمى مىرزا مۇھەممەت ھۈسەيىن بەگ تەشەببۇس قىلغانلىقى ئۈچۈن ئاپتۇر بۇ ئەسەرگە «نەسرېيى مىرزا مۇھەممەت ھۈسەيىنگە» دەپ نام بەرگەن ۋە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلىنغان. ئۇنىڭغا «خەمسە» نىڭ «ھەيرەتۇل ئەبىر»، «لەيلى-مەجنۇن»، «سەددىي ئىسكەندەر» قاتارلىق داستانلار كىرگۈزۈلگەن.

مۇھەممەت سادىق قەشقەرى ۋە ئۇنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزان» ناملىق ئەسىرى

ۋە «تارىخ تەبەرى» ناملىق تەرجىمە ئەسىرى

مۇھەممەت سادىق قەشقەرى 19-18-ئەسىرلەر ئارىلىقىدا ياشىغان ئاتاقلىق تارىخشۇناس، ئالىم ۋە يازغۇچى. ئۇنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى ھەققىدە ئېنىق مەلۇماتلار يوق. پەقەت ئۇنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزان» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى)، «زۇبىدەتۇل مەسائىل» (دىنىي مەسىلىلەر جەۋھىرى)، «تەزكىرەئى ئەسھابۇل كەھب» ناملىق ئەسەرلەرنى يازغانلىقىنى ۋە ئۆز دەۋرىدە بەك شوھرەت تاپقانلىقىدىن خەۋەردار بولالايمىز. ئۇنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزان» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى) ناملىق ئەسىرى 1771-يىلى يېزىلغان بولۇپ، بۇ ئەسەرنى يېزىشقا ئەينى دەۋردىكى قەشقەر ھاكىمى مىرزا ئوسمان بەگنىڭ ئانىسى رەھىمخان ئاغچا دەۋەت قىلغان ۋە يېزىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا سوۋغا قىلىنغان.

1840-يىلى ئۇ يەنە «زۇبىدەتۇل مەسائىل» (دىنىي مەسىلىلەر جەۋھىرى) ناملىق ئەسىرىنى يازغان. بۇنىڭدىن باشقا ئۇ يەنە 1846-يىلى ئەرەب تارىخشۇناسى تەبەرىنىڭ

«تارىخ تەبەرى» ناملىق ئەسىرىنى تەرجىمە قىلغان ۋە بىر قانچە باپلارنى قوشۇپ «تارىخى ئىسكەندىرىيە ۋە تاجىنامە شاھى» ناملىق ئەسەرنى يازغان. بۇ ئەسەرنى تەرجىمە قىلىش ۋە يېزىشقا قەشقەر ھاكىملىرىدىن ئېسكەندەر بەگ تەشەببۇس قىلغانلىقتىن ئەسەر ئۇنىڭ نامىغا بىغىشلانغان ۋە ئۇنىڭغا سوۋغا سۈپىتىدە بىرىلگەن.

ئابدۇرېھىم نىزارى ۋە ئۇنىڭ «مۇھەببەت داستانلىرى» ناملىق ئەسىرى

ئابدۇرېھىم نىزارى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ مۇتەپەككۈرى ۋە ئاتاقلىق رىئالزىمچى شائىرى. ئۇ 1770-يىلى قەشقەر بۇلاقبېشى مەھەللىسىدە كىچىك قول ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى قەشقەر مەدرىسىلىرىدە ئوقۇپ ئەرەب، پار تىللىرىنى پۇختا ئىگىلىگەن ۋە ئەرەب، پارس ئەدەبىياتى پىشۋالىرىنىڭ ئەسەرلىرىدىن ئوزۇق ئېلىشقا باشلىغان.

ئۇ ئۆمرىنىڭ 60 نەچچە يىلىنى ئوقۇش، ئوقۇتۇش، كاتىپلىق ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن ئۆتكۈزگەن. زوھۇردىن ھېكمىبەگ 1830-يىلى ئۇنى ئوردىسىغا ئېلىپ كاتىپلىق خىزمىتىگە تەيىنلىگەن. بۇ خىزمەتنى ئۇ 10 نەچچە يىل قىلغان. ئۇ 1837-يىلىدىن كېيىن «مۇھەببەت داستانلىرى» ناملىق چوڭ ھەجىمدىكى ئەسەرنى يېزىشقا كىرىشىپ 1838-يىلى تاماملىغان. ئەسەرنىڭ مەزمۇن دائىرىسى ناھايىتى كەڭ بولۇپ، «رابىئە-سەئىدىن»، «ۋامۇق-ئوزۇرا»، «مەھزۇن-گۈلنەسا»، «پەرھات-شىرىن»، «لەۋلى-مەجنۇن» قاتارلىق داستانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

شائىر بۇ ئەسىرىنى تۇرپان ۋالىيسى پىردۇننىڭ تەكلىپى بىلەن قەشقەردىن تۇرپانغا بېرىپ يېزىپ چىققان بولۇپ، بۇنى زوھۇردىن ھېكمىبەگ تەشەببۇس قىلغان ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ئەسىرى نەۋائىينىڭ «خەمىسى» سىدىن كېيىن ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان ئەڭ چوڭ شېئىرىي داستاندۇر.

ئابدۇرېھىم نىزارى بۇنىڭدىن باشقا يەنە 1839-يىللىرى زوھۇردىن ھېكمىبەگنىڭ تەشەببۇس قىلىشى بىلەن «دۇررۇل نىجاد» (نىجادلىق ئۈنچىلىرى) ناملىق ئەسەرنى يازغان. ئەسەر سۇئال-جاۋاب شەكلىدە يېزىلغان بولۇپ، سۇئال مۇدىر خۇدبىن ناملىق سەلبىي ئوبرازنىڭ ئېغىزىدىن بېرىلىپ جاۋاب مۇقبىل رۇشەندىل ناملىق ئىجابىي پىرسۇناژ ئېغىزىدىن ئېلىنغان. ئەسەر تۈۈزۈلۈشى نەسىرىي-نەزىم شەكلىدە بولۇپ، ئومۇمىي كىتاب 88 سۇئالغا . 92 جاۋاب بىلەن ئاخىرلىشىدۇ.

تۇردى نازىم غېربى ۋە «كىتاب غېربى» ناملىق ئەسىرى

تۇردى نازىم غېربى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ 19-ئەسىردىكى مەشھۇر ۋەكىللىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇ 1802-يىلى قەشقەردە تۇغۇلغان. ئۇ ئابدۇرېھىم نىزارى بىلەن تونۇشۇپ ئۇنىڭ ياردىمىگە ئىرىشكەن. نىزارى ئۇنىڭ ئىلىمىگە بولغان ئىشتىياقى ۋە ئىقتىدارىنى بايقاپ، ئۇنى خەتتاتلىق ئىشلىرىغا سالغان ۋە كېيىنرەك ئۇنى ئۆزى ئىشلەۋاتقان كاتىبات ئىشخانىسىنىڭ كاتىپلىقىغا قويغان.

ئۇ 1837-يىلى ھۇردىن ھېكىمبەگنىڭ تەشەببۇسى بىلەن «كىتاب غېربى» ناملىق ئەسىرىنى يېزىپ چىققان ۋە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلغان. بۇ ئەسەر 2150 مىسرادى بېيىتتىن تۈزۈلگەن شېئىرىي ماقالە بولۇپ، 36 ماۋزۇ، 58 سۇئال-جاۋاب بىلەن تۈزۈلگەن.

موللا نىياز خوتەنى ۋە ئۇنىڭ «قىسەسۇل غەرايىپ» ناملىق ئەسىرى

موللا نىياز خوتەنى. ئۇ 18-ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ يىرىك نامايەندىلىرىدىن بىرى بولۇپ، 1777-يىلى تۇغۇلغان ۋە 20 نەچچە يىشىدىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجابىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىغان. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە فىئودالىزىمغا قارشى روھ جۈش ئۇرۇپ تۇرىدۇ، ئۇ ئۆمرىدە كۆپلىگەن نەزمە، تارىخ، ئىجتىمائىي ئەخلاققا ئائىت ئەسەرلەرنى يازغان بولۇپ، دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن 2080 مىسرالىق تارىخى داستانى «تەزكىرەئى ئىمام زەببۇللا»، «ئەرزنامە» قاتارلىق ئەسەرلىرىدىن باشقا «قىسەسۇل غەرايىپ» ناملىق ئەسىرى بار.

شائىرنىڭ «قىسەسۇل غەرايىپ» ناملىق ئەسىرى خوتەن خانى ئابدۇلئەزىزنىڭ ھاۋالىسى بىلەن يېزىلغان بولۇپ، ئەسەرنىڭ بىرىنچى قىسمىدا، نوھ ئەلەيھىسسالامدىن باشلاپ چىڭگىزخانغىچە، ئىككىنچى قىسمىدا، چىڭگىزخاننىڭ ئەسلى نەسەبى، تۇغۇلۇشى ۋە جەڭ قىرغىنچىلىقى، ئۈچىنچى قىسمىدا، ھومايۇن پادىشاھنىڭ نەسەبى توغرىسىدىكى ۋەقەلەر، قىسسەلەر ۋە رىۋايەتلەر بايان قىلىنغان. بۇ كىتابنىڭ ئەسلى قوليازمىسى گۈيجۇ ئۆلكىلىك كۈتۈپخانىدا ساقلانغان بولۇپ، بەزى جايلاردا ئۆچۈپ كەتكەچكە ئوقۇش بىر قەدەر قىيىن. 1994-يىلى بۇ ئەسەرنى ئاپتونۇم رايونلۇق قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى نەشرگە تەييارلاپ ئىچكى قىسمىدا تارقاتقان.

مۆجىزى ۋە ئۇنىڭ «تە ۋە رراخى مۇسقىيۇن» (مۇزىكانتلار تارىخى) ناملىق مۇزىكىغا ئائىت ئەسىرى

مۆجىزى خوتەندە ئۆتكەن شائىر ۋە مۇزىكانت بولۇپ، تۇغۇلغان يىلى ئېنىق ئەمەس. ئۇ 1854-1855-يىللىرى «مۇزىكانتلار تارىخى» ناملىق ئەسەرنى يازغان. ئۇ فېئودال دىنىي چەكلىمىلىكلەر تۈپەيلىدىن تارىختا كۆمۈلۈپ قالغان مۇزىكا ئالىمى ۋە شائىر ئاماننىساخان نەفىسىنى تارىختىكى 17 نەپەر مۇزىكا پىرى قاتارىغا كىرگۈزۈپ زور ھۆرمەت بىلەن خەلققە تونۇشتۇرغان ۋە قىدىرخان ياركەندىنىڭ نادىر مۇزىكا ئالىمى، تەڭداشسىز ناخشىچى ۋە ئۇستا شائىر ئىكەنلىكىنى، راۋاب بىلەن ئەشئارنى كەشپ قىلغانلىقىنى، «ۋىسال» ناملىق بىر مۇقامنى ئىجاد قىلغانلىقىنى، مۇزىكا ئىلمىي توغرىسىدا كۆپلىگەن ماقالىلەرنى يازغانلىقىنى، «دىۋان قىدرى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى بارلىقىنى، يەكەن خانلىقىنىڭ مەرىپەتپەرۋەر پادىشاھى سۇلتان ئابدۇرەشىدخاننىڭ كىچە-كۈندۈز ئايرىلمايدىغان ئەڭ يېقىن كىشىسى ئىكەنلىكىنى ۋە ئىران، ئىراق، تەبرىز، خارازم، بەلخ، شىراز قاتارلىق جايلاردىن كەلگەن شاگىرتلىرى بولۇپ ئۇلارغا مۇزىكا دەرسى ئۆتكەنلىكىنى يازغان» (22). بۇ ئەسەر بۈگۈنكى كۈنگىچە ئۇيغۇر مۇزىكا تارىخىدا يېزىلغان تۇنجى ئىلمىي ئەسەر بولۇپ، بۇ ئارقىلىق بىز ئەينى دەۋر ئۇيغۇر مۇزىكىسىنى ۋە باشقا تۈركىي تىللىق مىللەتلەر مۇزىكىسىنى تەتقىق بىرىنچى قول ماتېرىياللارغا ئىگە بولالايمىز. بۇ ئەسەر ئەينى ۋاقىتتىكى خوتەن ھاكىمى ئەلشىر بەگنىڭ ھاۋالىسى بويىچە يېزىلغان ۋە يېزىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا سوۋغا قىلىنغان.

ئىمىنجان باھاۋۇدۇن ۋە ئۇنىڭ «ئىلى تارىخى» ناملىق ئەسىرى

ئىمىنجان باھاۋۇدۇن-ئىلىدىكى پەننى مەكتەپ مائارىپىنىڭ ئاساسچىسى، ئىجتىھادلىق تارىخچى ۋە ئۇيغۇر فولكلور بايلىقىنى رەتلەپ، قازغۇچى بولۇپ، 1897-يىلى غۇلجا شەھىرىنىڭ سۇ دەۋازا مەھەللىسىدە تۇغۇلغان. ئوقۇش يېشىغا يەتكەندە، 1903-يىلىدىن 1908-يىلىغىچە غۇلجا شەھەر ئىچىدىكى تائالىيە مەكتەپتە ئۆز زامانىسىنىڭ ئوقۇمۇشلۇق ئۆلىماسى ئابدۇ مۇتائالى خەلپەمنىڭ قولىدا، ئاندىن «خانقا مەكتەپ» تە ئوقۇغان. 1916-يىلى ئۇ جەمئىيەتتىكى ئىلغار پىكىرلىك كىشىلەرنىڭ قوللىشى ۋە

ئۆزىنىڭ خىراجىتى بىلەن خۇنخاي مازارغا تۇنجى قېتىم «ئاقارتىش مەكتىپى» نى ئېچىپ ئۆزى ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان.

ئۇ مائارىپ ئىشلىرى بىلەنلا شۇغۇللىنىپ قالماي يەنە ئۆزىنىڭ ۋاقتى ۋە زېھنىنى تارىخ تەتقىقاتىغا بېغىشلاپ ئىلى تارىخى ۋە باشقا تارىخى تېمىلار بويىچە ئىزدەنگەن ۋە «ئىلى تارىخى»، «موختەرەمە تارىخى»، «ئىسلام خەلىپىلىرى ۋە سۇلتانلىرى تارىخى»، «مۇسۇلمان ئۆلىمالار تارىخى»، «ئۇيغۇر خەلق ماقالى-تەمسىللەر توپلىمى؛ قاتارلىق قىممەتلىك ئەسەرلەرنى قالدۇرغان.

ئۇ «ئىلى تارىخى» ناملىق ئەسىرىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن خەلقىمىزنىڭ سۆيۈملۈك ئوغلى، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ رەھبىرى ئەخمەتجان قاسىمغا ئۆز قولى تاپشۇرۇپ بېرىشنى ئارمان قىلغان. ئەپسۇس ئۇ بۇ ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرالمىيلا 1948-يىلى 2-مارتتا 51 يېشىدا ۋاپات بولغان.

ئۇ ۋاپات بولۇش ئالدىدا بۇ ئەسىرىنى ئوغلى ئابدۇرىشىت ئىمىنغا تاپشۇرۇپ بۇنى ئەخمەتجان قاسىمغا تاپشۇرۇپ بېرىشنى ۋەسىيەت قىلغان. ئابدۇرىشىت ئىمىن بۇ كىتابنى ئەخمەتجان قاسىمغا تەقدىم قىلىش مۇناسىۋىتى بىلەن يازغان خېتىدە: «ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى، شىنجاڭدا تېنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتىپاقىنىڭ رەئىسى ئەخمەتجان قاسىمى ئەپەندى جانابلىرىغا ھۆرمەت بىلەن بۇ ئېلىتىمىسىنى يېزىشىمدىكى مەقسەت بۇ ئەسەر – «ئىلى تارىخى» نى ئاتىمىز ئىمىنجان باھاۋۇدۇن ئوغلى تەرىپىدىن 1948-يىلى 28-يانۋاردا يېزىلىپ پۈتكەن ئىدى. ئاتام ئەسەرنى ئاخىرقى نۇسخىسىنى ماڭا كۆچۈرۈپ، رەتلەپ چىقىشنى تاپشۇرغان ئىدى. مەن كۆچۈرۈش ھازىرلىقىدا تۇرغان ۋاقىتىمدا ئاتام كۆز يۇمدى. ئۇ ۋاپات بولۇش ئالدىدا «مەن بۇ تارىخنى يېزىشنى مۇشۇ يەردە توختاتتىم، بۇ كىتابنى رەھبىرىمىز ئەخمەتجان قاسىمى جانابلىرىغا ئۆز قولۇم بىلەن تەقدىم ئەتمەكچى ئىدىم، ئۇ كىشى سەرپ قىلغان 22 يىللىق ئۆمرۈمنى زايلا قىلماس دەپ ئىشىنەتتىم، بىراق مەن بۇ ئارزۇيۇمغا يېتەلمىدىم. ئەمدى مېنىڭ ئورنۇمدا سەن تەقدىم قىلارسەن دەپ ۋەزىيەت قالدۇرغان ئىدى، ھازىمىز، قازىمىز بىر تەرەپ بولغاندىن كېيىن كۆچۈرۈپ، رەتلەپ 1949-يىلى 1-يانۋارغا ئۆلگۈرتتۈم، مۇشۇ يېڭى يىل مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ كىتابنى ۋەسىيەت بويىچە سىز رەھبىرىمىز ئەخمەتجان قاسىمى جانابلىرىغا تەقدىم قىلىشقا مۇيەسسەر بولدۇم. ئەلۋەتتە، جانابلىرىمىزنىڭ بۇ كىتابنى ئاتام مەرھۇم ئىمىنجان باھاۋۇدۇننىڭ قولىدىن تاپشۇرۇپ ئالغاندەك قوبۇل قىلىشلىرىنى ھۆرمەت بىلەن ئۈمىد قىلىمەن.

ئەھتىرام ئىلە ۋەسىيەت بويىچە تەقدىم قىلغۇچى: ئابدۇرېشىت ئىمىن تارىخ
1949-يىلى 1-يانۋار» دەپ يازغان.

«ئىلى تارىخى» ناملىق بۇ ئەسەر ئاپتۇرنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك تارىخ تەتقىقاتىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، بۇ 18-19-ئەسىر شىنجاڭ تارىخى جۈملىدىن ئىلى تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا ناھايىتى مۇھىم ئىلمىي قىممەتكە بولغان قىممەتلىك ئەسەردۇر. بۇنىڭ شاپىگرافتا بېسىلغان نۇسخىسى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى تارىخ تەتقىقات ئىنىستىتوتىدا ساقلانماقتا.

يېغىنچاقلىغاندا، ئۇيغۇرلارنىڭ كىتاب مەدەنىيىتى تەرەققى قىلىش بىلەنلا قالماي، يەنە ئۇيغۇر ئاپتۇرلار ئۆزى يازغان كىتابنى قىممەتلىك ماتېرىيال سۈپىتىدە خەلقنىڭ قولغا ساق-سالامەت يېتىپ بېرىپ ئۇنىڭدىن ئەۋلادلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن شۇ ۋاقىتنىڭ پادىشاھلىرىغا، ھۆكۈمالىرىغا ۋە يۇرت چوڭلىرىغا سوۋغا قىلىش بىر خىل مەدەنىيەت ھادىسىسى سۈپىتىدە داۋاملاشقان. ئۇيغۇر ئاپتۇرلارنىڭ ئۆز ئەسىرىنى شۇ ۋاقىتتىكى پادىشاھ، ھاكىم ۋە يۇرت چوڭلىرىغا سوۋغا قىلىشىنى بىر خىل مەمەدانلىق ياكى ئۆزىنى كۆرسىتىپ بىرەر نەپكە ئېرىشىش يولىدا ئەمەس، بەلكى ئىنسانى روھ ۋە خەلقچىللىق مەيدانىدا تۇرۇپ ئۆز ئەسىرىنىڭ ئۇلارنىڭ قولى ئارقىلىق ئەبەدىي ساقلىنىشىنى ئۈمىد قىلىش، يوقۇلۇپ، يىرتىلىپ ياكى خەلقنىڭ قولغا يېتىپ بارالماسلىقىدىن ئەنسىرەشتىن ئىبارەت ئىلىم سۆيەر ۋە خەلقچىللىق روھىدىن نامايەندىسىدىن ئىبارەت. ئۇلار بۇ جەھەتتە ئۇلار ھېچقانداق شەخسى مەقسەت ۋە باشقا تەمەدە بولمىغان.

نەشرىياتچىلىق ئىشلىرى ئۇچقاندەك تەرەققى قىلىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇر ئاپتۇرلار ئۆزىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئۆزىنىڭ كېنىدىك قېنى تۆكۈلگەن ئانا يۇرتى، ئانا يۇرتتىكى ئۆزىنى بېقىپ چوڭ قىلغان ئاتا-ئانىسى ياكى يۇرتتىكى ئەزىز خەلقىگە ۋە ياكى بىرەر خاتىرە كۈنلەرگە (دۆلىتىمىز ۋە ئاپتونوم رايون ۋە ئۆزى ئوقۇغان مەكتەپنىڭ قۇرۇلغانلىقىنىڭ مانچە يىللىقىغا بىغىشلاش شەكلىدە) بىغىشلاش ۋە ئۇلارنى خاتىرلەش شەكلىدە ئۆز ئەسەرلىرىنى داۋام قىلىپ كەلمەكتە.

ئىزاھاتلار:

- ③① روس ئالىملىرى كوللىكتىپ تۈزگەن : «ئۇيغۇرلار ۋە غەربى يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قېسقىچە تارىخى» (ئۇيغۇر سايرانى تەرجىمىسى) ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001-يىلى نەشرى، 36،25-بەتلەر.
- ② چېڭ سولۇ : «ئۇيغۇر تارىخى ھەققىدىكى تەتقىقاتلار»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژورنىلى، 1989-يىللىق 2-سان، 101-بەت.
- ④ ئابدۇقىيۇم خوجا، تۇرسۇن ئايۇپ، ئىسراپىل يۈسۈپ : «قەدىمكى ئۇيغۇر يازما يادىكارلىقلىرىدىن تاللانما»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1984-يىلى نەشرى، 1،23-بەتلەر.
- ⑤⑥ قۇربان ۋەلى : «بىزنىڭ تارىخى يېزىقلىرىمىز»، شىنجاڭ ياشلار نەشرىياتى، 1986-يىلى نەشرى، 11، 16-بەتلەر.
- ⑧ مۇپىڭ : «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى قەغەزچىلىكى»، «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1979-يىللىق 3-ئاينىڭ 12-كۈنىدىكى سانى (خەنزۇچە)
- ⑨ ياسىن ھوشۇر، شى جىنبو : «ئۇيغۇرلارنىڭ مەتبەئە تېخنىكىسىغا قوشقان مۇھىم تۆھپىسى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى» ژورنىلى، 1998-يىللىق 1-سان، 184-بەت.
- ⑩ شىناسى تېكىن : «قەدىمكى تۈركلەردە كىتاب، قەغەز ۋە تامغىلار»، تۈركىيە ئىستانبۇل نەشرىياتى، 1993-يىلى نەشرى، 13-بەت. (يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق ۋە ئابدۇبەسىر شۈكۈرىلەر يازغان «مەدەنىيەت كارۋانلىرى» ناملىق كىتابتىن (2005-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان) ۋاستىلىك سېتىت ئالدىم)
- ⑪ ئاننا ماربيا فون گابائىن : قارا قۇچۇ ئۇيغۇر خانلىقى»، «شىنجاڭ ئۇنۋېرسىتېتى ئىلمىي ژورنىلى»، 1980-يىللىق 3-سان، 58-بەت.
- ⑫⑬⑭ مەھمۇت قەشقەرى : تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى، 3، 34-بەتلەر.
- ⑮⑯⑰⑱ يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق : «11-ئەسىر ئۇيغۇر ئېدىئولوگىيەسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى، 10، 18، 85، 337-بەتلەر.
- ⑲ ۋ. ۋ. بارتولد (روسىيە) : «ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي خەلقلەر تارىخىدىن ئون ئىككى لىكسىيە» (ئۇيغۇر سايرانى روسچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان، ھەببۇللا خوجا لەمچىنى نەشرگە تەييارلىغان)، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2010-يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 208-بەت.
- ⑳ ئابلىز مۇھەممەت سايرامى، ئابدۇرازاق توختى : «يۈەن سۇلالىسىدە ئۆتكەن

مەشھۇر ئۇيغۇر شەخسلەر»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى، 121، 125-بەتلەر.

(21) ئابدۇللا سۇلايمان : «دۇنيادا بىرلا خوتەن بار» (ئەدەبىيات-سەنئەتكە ئائىت قېسىمى)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى، 165-بەت.

(22) موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا نېمەتۇللا مۆجىزى : «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» (ئەنئەنەۋىي بايتۇر ۋە خەمەت تۆمۈرلەر نەشرىگە تەييارلىغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1991-يىلى نەشرى، 2-بەت.

پايدىلانمىلار :

1. مەھمۇت قەشقەرى : تۇركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى.

2. ئابلىز مۇھەممەت سايرامى، ئابدۇرازاق توختى : «يۈەن سۇلالىسىدە ئۆتكەن مەشھۇر ئۇيغۇر شەخسلەر»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى.

3. ھاجى ئەخمەت : «دېڭىز ئۈنچىلىرى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1989-يىلى 12-ئاي 2-نەشرى،

4. يارمۇھەممەت تاھىر تۇغلۇق : «11-ئەسىر ئۇيغۇر ئېدىئولوگىيەسى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى.

5. ئابدۇللا سۇلايمان : «دۇنيادا بىرلا خوتەن بار» (ئەدەبىيات-سەنئەتكە ئائىت قېسىمى)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى نەشرى.

6. ئابدۇشۈكۈر ئىمىن باھاۋۇدۇن تارىخ : «مەرىپەتچىنىڭ ئەمگىكى خەلق مىراسدۇر»، «مىراس» ژورنىلىنىڭ 2006-يىللىق 5-سانى.

بۇ ماقالە «مىراس» ژورنىلىنىڭ 2011-يىللىق 3-سانىغا بېسىلغان.